

AUTHOR JOSEPHUS BEN GORION

NO. 218

TITLE יו'01'
[YOSIPPON]

RR _____

IMPRINT [MANTUA, 1474-76?]

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

CALL NO. GOFF, HEB-65 ; ACC. 72002

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A DIVISION OF KODAK CORPORATION

אפריקה מבקש אותה פן יבא על
 עלינו למלחמה ואנחנו יראים מ
 ממנו ואתה לא תוכל להיחלנו מ
 מידו וישלחו יושבי פרימיו ל
 לאגטאס מלך אפריקה כדברים ה
 האלה ויאסוף את כל חילו ויבאו
 באי היס דרך סודניא ניקולוש
 אחיו ויבא נבלוש בן אחיו לקר
 לקראתו ויאמר לו בשאלך טלוס
 מצס אבי לוקיס ביצאתו טאל מ
 ממנו להטימט טיר יבאו ויש
 אגינאס כן ויבאו בספינות ב
 במחוז אשיתורשיתורנוש טורנוס
 מלך בינונטו להחרימס ותהיה
 המלחמה עיכומה מאר בבקשת כ
 כנפניא ויפול במלחמה פבלוש ב
 בזמן ההוא וימלך אגטאס דידו
 ויש לו גרלס זהב ויתנהו בתוכו
 וישרוך שור אגטאס מלחמה לקרא
 לקראת טורנוס מלך בינונטו ויה
 ויהרגו אגטאס ויש לו ארוך נ
 נחשית וישימהו בתוכו ויבן טלוי
 מגרל גבוה טל אס הדרך וגס על
 פבלוש בן אחיו בנה עליו מגרל ג
 גבוה טל אס הדרך ויקרא טימה ק
 קופבלוש מזה וקיבטורנוש מזה
 והנס טל אס הדרך והרפה ביניהם
 עד היום הנה ובין רומה מהיוס ה
 ההיא והלאה החלו לבא גדולי גד
 גדודי מלך אפריקה לבא בארץ כת

הילודים מבנותיהם על החומה א
 אטר בנו ויאמרו אליהם הבאתם
 למלחמה עס בניכם ובנותיכם הל
 הלא עימכם ובטרכם אנחנו מע
 מעתה ויחדלו מלהלחם בס ויס
 ויוסיפו עיר בני כתיס ויבנו עיר
 על היס ויקראו טימה פורטו ויבנו
 אחרת ויקראו טימה ארייכה
 בימים ההם ברח יצפו בן אליפו
 בן עשו ממכרים אשר ל
 לכו יוסף בעלותו לקבור את אב
 אביו בחברון ויבאו בט עשו לט
 לטטן לו ותגבר יד יוסף עליהם
 וילכו יצפו עס מבחריו ויביאם מ
 מיכרימה ויהי אחרי מות יוסף
 ברח יצפו ממכרים עס אנטיור ויב
 ויבאו אפריקה אל אגניאז מלך ק
 קרטיפא ויקבלהו בכבוד גדול ויס
 וישימהו טיר יבאו בימים
 ההם היה בארץ כתיס איש בשיר פ
 פרימנא וטימו עויכי ויהי לבט כ
 כתי לאורה תענתושי וימת האיש
 ובן אין לו כי אס בת אחת וטימה
 וטימה יאנייה והנערה יפה עד מא
 מאר וחכמה ולא נראה כיפיה בכ
 בכל הארץ וישאלה אגטאס מל
 מלך אפריקה לקחתה לו לאשה
 וגס תורנוס מלך בינונטו שאלה
 ואמרו לו אנשי כתיס לא נוכל ל
 לתתה לך כי אגניאס מלך אפריקה

מדינת קרטיינא . ובימי אגנאס
 חלתה יאטיה ויקש חליה על אגנא
 אגנאס ועל טריו ויאמר אגנאס ה
 המלך לחכמיו במה ארפא חולי .
 יאטיה ויאמרו לו חכמיו לא אורר
 אריכנו כאורר ארץ כתיים ולא מי
 מימינו כמימיהם על כן חלתה ה
 המלכה בהשתנות עליה האורר וה
 והמים וגם באריכה לא שיתתה כי
 אם מן המים המובאים מן פורמה
 אשר בבתים בכלים ויטקלו המים
 ההם עם כל מימי אפריקא וימיכא
 מימיה קלים כנגדם ויכו אגנאס
 את כל טריו לאסוף חריכי אבנים
 לארסים ולרבותות ויחכבו אנשים
 לאין שיעור ולאין מספר ובוטס הר
 הרבה מאד ויבנו גטיר עיכוס מאד
 מועין המים עד מדינת קרטיינא
 ויהי המים ההמה ליינאה המלכה
 לכל ירכיה ולכל אודותיה לשתות
 ולאפות ולכבס ולרחוץ ולהשיקות
 כל זרע אשר היא אוכלת ממנה וג
 וגם מן הארמה הביאו מכתים ב
 באטות רבות ואבטס לבנות ויבנו
 לה היכלות בהם וכל זאת עשו לה
 מרוב אהבתם בה וינחטו העם בס
 בכטיפיה ויתברכו בה ותהי להם ה
 המלכה יאטיה ללילית . ויהי
 כאשר נלחם לטינוס עם אוררוכב
 אוררוכבל בן אגניאס והרס מקום

מקיפת הגטיר אז נתמולאו יוטיבי גו
 גונדלי קנאה וימלוך לבס עליהם ו
 וישכרו את נפטים למות ויפורל אזר
 אוררוכבל במלחמה ההיא ויקח ל
 לטינוס בחזקה והימים אשר מלך
 לטינוס מה שנה וימת לטינוס וי
 וימלוך תחתיו אסביאנוס לח' שנה
 שנה וימת אסביאנוס וגם הוא בנ
 בנה היכל גדול וימלוך תחתיו ל
 לטינוס נ' שנה זה לטינוס נלחם ע
 עם יוטיבי אלמנייא ובורגוניא בט
 ארטיה וישימוס למס עובר ויטיב ו
 ויבן לו היכל לויפיר והוא היכל
 כוכב הנגה וסגור היכל סטורנוס
 שבתאי והעביר את כהניו באש ע
 על מזבח לויפיר . וימת לטינוס
 וימלוך תחתיו אטאס תריואנוס לח'
 שנים ויבן גם הוא היכל לטיבתו .
 וימת תריואנוס וימלוך תחתיו או
 אוליבא לט' שנים . וימת אוליבא ו
 וימלוך תחתיו אבייכוס כד' שנה
 ויבן לו היכל לטיבתו . וימת אביי
 אבייכוס וימלוך תחתיו כאפוס .
 וימת כאפוס וימלוך תחתיו קרפינ
 קרפינטו יג' שנה ויבן היכל לטיב
 לטיבתו . וימת קרפינטו וימלוך ת
 תחתיו תביאנוס פ' שנה . וימת ת
 תביאנוס וימלוך תחתיו אגריפס .
 וימת אגריפס וימלוך תחתיו רומ
 רומלוס יט' שנה ויבן היכל לטיבתו

ואיי הים אשר סביבותיהם ויאנוס
 יצפו מלכם בראשם ויכבשם ויקר
 ויקראו לו עוד שם יצפו יאנוס על
 שם החיה ושיטורנוס על שם הכוכב
 הכוכב אשר היו עובדי לו בימים
 ההם ושם הכוכב שבתאי זה מלך
 תחלה בבקעת כנפניא בארץ כתי
 פתי ובנה היכל גדול מאד וימלוך
 על ארץ כתיס ועל כל ארץ איטלי
 איטליאה והימים אשר מלך יאנ
 יאנוס שיטורנוס נ' שנה וימת ויק
 ויקבר בעיר גבנא וימלוך תחתיו
 יאנוס אחר נ' שנה ויבנה גם הוא
 בבקעת כנפניא היכל עצום מאד
 וימת יאנוס וימלוך תחתיו ליטי
 ליטיאנוס זה ביאר את הלשון ב
 בלעז ולשון לעז לטינו באותיותיו
 על שמו וגם הוא בנה מגדל מו
 פוטיבו ועשה ספינות הרבה וילך
 אל אוזדרובל בן אגנאס אשר לק
 לקח יאנייה מהם במלחמה עס כת
 כתייס ותהי אופזיונה בת אוזדרו
 אוזדרובל יפה מאד וירקמו את
 יכלמה אנטי דורה על לביטייהם מ
 מרב יפיה ותהי המלחמה גדולה
 מאד בין אוזדרובל מלך קרטיני
 קרטינייא ובין לטינוס מלך כתי
 וילכוד מהם לטינוס את תעלות
 המים אשר הביא אגניאס בקחתו
 את יאנייה ויביאה אגניאס אל מ

כתיס לשלול טלל ולבוז בו ויבא
 תמיד עמהם יצפו בן אליפו ויברח
 יצפו גם מאפריקה ויבא בארץ כ
 כתי ויתעטיר מאד וגרודי אפריק
 פוטיטיים בארץ כתיס ויאספו בט
 כתיס אל הר קופטייכיא מפת גרו
 גרודי גונדלי ויהי היום ויאבר
 ליצפו פר בן בקר וילך לבקש את
 הפר ויטמש את געיית הפר סביבו
 סביבות ההר וילך יצפו והנה בתח
 בתחתית ההר מערה ואבן גדולה
 טומה על פיה וינפץ את האבן וה
 והנה חיה גדולה אוכלת הטור ומ
 ומחציה ומעלה כדמות תיש ומח
 ומחציה ולמטה דמות ארס ויה
 ויהרוג יצפו את החיה ואמרו יוש
 יושבי כתיס מה נעשה לאיש אשר
 הרג החיה ויוערו כלם לעשות
 לו יום אחד בשנה יום מועד ויקר
 ויקראו את שם היום ההוא על שם
 שמו וינסכו לו נסכים ביום ההוא
 ויביאו לו מנחות ויקראו את שם
 היום יאנוס על שם החיה אשר הר
 הרג ויוסיפו עוד גרודי גונדלי
 בארץ כתיס לשלול טלל ולבוז בו
 כשעם בשעם ויאסוף יאנוס יצפו לק
 לקראתם וינסו לפנו ויבריחם וי
 ויכל הארץ ממרויכתם ויוסיפו
 בני כתיס ומליכו את יאנוס יצפו
 עליהם וילכו לכביש בטתובל

ימלוך עליהם מלך ברומא ויבחרו
להם מוקני רומא ישיש ועמו ג' מא
מאות ופטרי יועזר עמו ויכבשו
את כל המערב . ויהי מקץ מאתיים
וה' שנה ויתעוררו מלחמות גדולות
ועימות פייאות בין בבל ובין רומ
רומניים בים ובבטיה יען אשר ען
עורו את יון בהלחמם על בבל בעת
ההיא אשר מרדו ויסוּבו את נהרת
תיברו אל מקומות אחרות וירצפו
את קרקע הנהר מטער לטער ממב
ממבואו בעיר רומה ועד טער רומ
רומה ומיבאתו מן הטער ועד הים
מהלך יח' מיל כלו ריבוקה נחשת .
ומטער רומה הירכא אל הים עד שי
טער מבא המים טטה מילין כי שי
טלטי חלקי העם מזה העבר לנהר .
והחלק הרביעי מעבר הנהר מזה וה
והנהר בתוך תוך המדינה וירצפו
יושבי רומה את קרקע הנהר ולא
יבאו יביים טס למלך בבל כי פחדו
ורגזו כל בני מזרח ומערב בטימטם
כי לכר נבוכד נצר ירושלים עיר הק
הקדש ויטלחו אליו מנחה ביד טל
טלוחיהם ויכרות להם ברית אחרי
המלחמה ותטיקט המלחמה עד מ
מלוך דריוש ויתעוררו עוד להלחם
ויהי בקיד ליהם על בבל כל אשר
דבר על יד יטעיהו בן אמון הנביא
וטל יד ירמיהו בן חלקיהו הנביא ע

על אודותיה העיר יי עליה את שני
מלכים גויס גדולים ואדירים את ד
דריוש מלך מדי ואת כורש מלך פ
פרס ויתחתן כורש בדריוש ויקח
את בתו לו לאשה . ויתחברו שנה
יחד וישטשו במלך כטדיים וימורו
על בלטיצר המלך אז התגרו מלח
מלחמה גדולה ובתחלת המלחמה
נכחו הכטדיים ויפלו חללים רבים
מגדודי מדי ופרס . ויתחזק עוד שי
טי המלכים האלה את מעמדם וא
מלחמתם ותתגר עוד מלחמה גדו
גדולה ועימו מאד ביניהם ויפלו
מאלה ומאלה וישפכו רס נפשות ר
רבות לאין מספר וינסו הכטדיים
וירדפו כורש ודריוש וחיליהם ויכר
ויכוס ויכתים עד מקום קרוב מבבל
מלך יוס אחר ויחנטיס כורש ור
ודריוש וכל מחניהם . ויהי כראות
המלך בלטיצר ויטלח את כל צבא
הגבורי ואלקטיו מן טרי כטדיים
ועמהם אגודת הפרייכים אשר בהי
בהיכל המלך רבה וטיממה מאד וי
ויבאו מבבל בפנות היום וילכו כל
הלילה ויהי באשמוזרת הבקר החלו
להכות במחנה כורש ודריוש ויתב
ויתבהל המחנה וינס מחנה מדי .
ויעמד כורש וכל מחנהו לפני כט
כטדיים וילחם טמהם ויטיב אותם א
מרהוק אחרי מדי . ויהי בהיות הלי

ויבן חומה על כל בניני המלכים א
אשר מלכו לפניו ויטס על ההיכלו
ההיכלו חומה גדול והגבשו אשר
מסביב בתוך החומה ויאריכו החו
החומה מה מילין ויקרא את טס ה
העיר חומה על טס רומלוס וייראו
יראה גדולה כלימי דוד זה הגדיל
טס בט כתיים ויקראו את טס רומ
רומניא עד היום הזה ויבן היכל
שטוס לרובים הוא כוכב ירדן ויטס
לו מועד יום חמישי ויסגור היכל
לרוביו ויטס רומלוס מלחמה ג
גדולה רבה ויהי לו ברית בינו ובי
דוד וימת רומלוס וימלוך נומאכר
טפילים מא טנה וימת נומאכר ו
וימלוך תחתיו תוליאוס אסתוליאוס
לב טנה וימת תוליאוס אסתוליאוס
וימלוך פריסקו תרכינס לו טנה
וימת פריסקו וימלוך תחתיו סירט
סירטוס לד טנה וימת סירטוס ו
וימלוך תחתיו תרכינס לה טנה

והתרכינס חמד אטיה מאנטי רר
רומה והיא בעולת בעל ויקחה ח
בחוקה ותתטכב האטיה ותתקע ח
חרב בבטנה ותמת ויקומו אחיה ו
ובעלה ויארכו לו בהיכל יובים ויב
ויבא תרכינס לה שתחוות בהיכל
יובים וידלגו עליו פתאום וחרב ט
טלופה בידס ויכזהו וימיתוהו ויט
ויטבעו רומיים ביום ההוא כי לא י

וימת רומלוס וימלוך תחתיו אבינ
אבינטינו לו טנה זה נלחם טס בני
ויפת היוטבים על נהר לירא ועל ב
בני תורט היוטבים בטורקואה על
נהר לירא גם הם אשר ברחו מפני
מלך אפריקה ויבנו את תורט ואת
אנבוה ויכניעם אבינטינו ויבן לו
היכל לטבתו וימת אבינטינו וימ
וימלוך תחתיו פרוקאס כג טנה
וימת פרוקאס וימלוך תחתיו אומל
אמליאוס מג טנה וימת אומלי
אמליאוס וימלוך תחתיו רומלוס
לח טנה בימיו הכה דוד את ארס
ואת ארוס ויברח הדד עור מלפני
דוד ויבאו אל אנטי כתיים הוא ו
ובטו ויתן להם המלך מקום בחוק
הים בהר ויבנו טס עיר ויקראו טמ
טמה יכדנתו וטס האיס הברדח מ
מפני דוד יכר ממטפחת הדד עור
ובנו להם עיר אחרת אלבאנו הקרו
הקדומה ויטבו טס עד היום הזה

ואז עיר יכורנתו נבקע בתוכה מעי
מעין טמן ולטינס רבות יטבה תח
תחתיה ויכס הים עליה והנה הוא ב
בין נפול ובין יכדנתו החרטה גם
בזה לא נפסק המעיין ההוא כי ער
טנה הוא נובע ועולה הטמן השוב
הנובש ממנה על מי הים וילקטוהו
יובי נאפולי תמיד ויירא אבינטי
אבינטינו ראה גדולה מפני דוד

לאמר הלא זה דניל טנקרא טמו
בלטטיכר כטיס אלהי ארני נבוכד
נזכר אשר פתר לו את חלומותיו ו
ולא נפל מכל דבריו אריכה אשר
לא היה ויזרק כל דבריו ושתה רב
דבר על ארני בלטיכר המלך ואכר
ואכרות את ראשו ואריכה בו אל
מלכי מדי ופרס ויהי בלילה ההו
ההוא כשכב המלך בלטיכר על מ
מטתו ויקס הסריס ויך את המלך
וימיתו ויטא את ראשו מעליו וי
ויטאהו ויברח עמו אל מחנה כור
כורט ודריוט מלכי מדי ופרס וית
ויתן להם את ראש בלטיכר ויספר
להם את כל אשר עשה בלטיכר לכ
לכל כלי בית הלהי אשר לירושלם
כאשר חללם במטתה היין וכאשר
שלח יי מלאכו ויכתוב המכתב
ויפרט לו את המכתב דניל איש
חמודות ויוכיחו על הדברים א
אשר מלאו לבו לחלל כל כלי בית
יי ויבא עליו יי את הרעה הזאת א
אשר תראינה עיניכם היום ויהי
כשמוע כורט ודריוט את הדברים
אשר דבר הסריס ויקרו ויטתחו
ליי ילי השמים ויאמר כורט בר
ברוך ילי הכלים האלה וליהי ההי
ההיכל אשר היה בירושלם וביהו
וביהודה אשר עשה נקמה באיש
אשר חלל את כלי בית מקדשו כי

מאן שמענו כי אתה הוא ארון לכ
לכל הארץ וליהי כל הבריות ויוצ
ויוצר כל השלם ואמנס שתה ירע
ירעתי כי גדול יי מכל הלהים ובי
ובירו ממטלה להסיר מלכים ולה
ולהזים מלכים או נדר המלך כור
כורט לבנות את היכל יי ליהינו א
אשר בירושלם ולשלח את הגולה
מבבל לירושלם ולהטיב את כלי
הקדש אל ההיכל אשר בירושלם
ויהי אחרי הדברים האלה ויקומו
ויסעו כורט ודריוט מלך מדי בח
בחיל כבר מאד ויטחיתו את כל
ארץ כשדים ויחנו על בבל וילחמ
וילחמו עליה ויכוה לפי חרב מאי
מאיט ועד אשה מטולל ועד יונק כ
כאיט אחד ובחוריה הרגו ובתולד
ובתולותיה דרסו ברדפי הסוסים
וכל שריה וזקניה חנקו בחבלים ו
וכל הנותיה בצעף וכל עולליה כ
נפצו אל הסלע ויקנוס מבבל את
דס עבריו השיגך ואת נקמת היכל
היכלו ועירו ועמו ויהי אחרי כן
ויחלקו טני המלכים את כל מלכו
כשדים מחוצה לבבל עד הנה בא
הקץ למלכות כשדים ויקח
דריוט את בבל ואת בנותיה ואת
היכל המלך ויטב על כסא בלטיכר
המלך וימלוך בבבל והמלך כור
כורט לקח את כל מלכות כשדים

והשירים אשר היו עמו לא ראו את
 המדאה או טלח המלך ויקראו לדי
 לדניאל ויבא המלך ויקרא לו את ה
 המכתב ויפרט לו את הדברים ובי
 וביאר אותם לו באר היטב ויאמר
 דניאל אל המלך נסכלת מאד על א
 אשר חללת את כלי בית ליהי ישר
 אשר בירושלם ועל כן קנא יי ליהי
 ישרל לכלי בית מקדשו ויטלח את
 מלאכו לכתב לך את הדברים הא
 האלה ואלה הדברים אשר במכת
 במכתב חשב טקל והפריט וזה
 פירוטם חשב ספר ליהי ישרל את
 מטן אויבו וקצץ אותם טקל טקל
 אויב במאזני וכמיא חסר הפריט
 ליהי ישרל את הממלכה מיד אויב
 ונתנה לדריוש ולכורש מלכי מדי
 ופרס הנלחמים עמך להיות ממלכ
 ממלכתך ביניהם ויהי כשימוע
 המלך ושריו את הפתרון הזה מפי
 דניאל איש חמורו עבר יי ויחדרו
 האנשים חרדה גדולה ויקומו ויל
 וילכו איש לביתו וישאר המלך בל
 טיכר לברועס סריסיו ואנטי ביתו
 ויהי הוא נרגז ונבהל ותכסהו
 פליכות ותפול עליו תרדמה וייטן
 כאחד המתים לפחד מגוררתו
 ויהי טס בארמון בית המלך סריס
 אחר מוזני נבוכד נצר מעבריו נכ
 נכבר ונטווא פניס ויחשב בלבבו

הלילה נרדפה המלחמה וירבו לנפ
 לנפול מחללי מדי ופרס כי נכחוס
 טרי בלטיכר בגבורה ויעט להם מ
 מטתה גדול ויתן להם במטתה כ
 כסף וזהב ויטיח המלך בלטיכר
 מאד עם אלק שריו וישב עמהם לא
 לאכול ולשיתות ויאריכו לטבת כל
 היום ההוא וכל הלילה וישת בלש
 בלטיכר מאד ויהי כטוב לב המל
 המלך ביין ויאמר להביא את כלי
 הכסף והזהב אשר הגלה נבוכד נ
 נצר מלך כטריס עם הגולה אשר
 הגלה מירושלם לבבל ויחלל המל
 את כלי הקדש ויסת בהן יין הוא
 וכל שריו ופילגטייו ונטייו וירא
 ליהינן ויקצוף מאד ויקנא לכליו כ
 כלי הקדש ויטלח לכתוב על בית ה
 המלך מכתב קטיה להודיעו את הג
 הגוירה אשר גזר עליו יי ליהי על
 ממלכתו ויבא המלאך ויכתוב לו
 על הקיר בלטיכר נוכח מנחת המל
 ואלה אשר כתב חשב טקל והפ
 והפריס אבל האותיות היו לטון ק
 קרש והמכתב לטון ארמית וירא
 המלך בלטיכר את האיצבעות כות
 כותבות ושאר הגולם לא ראה כי
 היה המדאה נרא מאד על כן נבה
 נבהל המלך בלטיכר ויפחד מאד ו
 וירעדו מלטיכר וינט לבבו והתפחדו
 כל שצמותיו ונטתנה דמות פנו ה

כבוד לרניל כי רוח ליהו בן ויהי
 אחר הדברים האלה ויקנאו ברניל
 שני שרי החיל עם יתר הטורים והם
 והסגנים והשחות וגדולי הממלכה
 ויוערו כלם יחד לחרות חק ולכרות
 ברית על רניל להנזיקהו למיכא ד
 עלילה להכטייל את רניל לפני המלך
 המלך והשרים ויועזבו כלם ויכרתו
 ברית לאמר כי כל איש קטן או גד
 גדול טיר ומוטיל או מכל רבי החיל
 החילים אשר יחלה פני כל לווה ל
 לטאול או לבקש ולהתחנן על כל
 דבר למן היום עד שלשי יום בלתי
 מן המלך לברו יהיה למאכל אריו
 ולא יגאל על ידי המלך ולא יפדה
 בכל הון יקר ערכו לקיים דת אסר
 החרות ובכל זה לא ידע רניל את
 מזמתם כי עליו הערימו סודים כי א
 אמרו אם לא נלכדו ברת ליהו לא
 נוכל להכטיילו והם לא הבינו כי כ
 כאשר רניל נאמן ליהו כן ליהו
 נאמן לו ויכתבו האנשים את הד
 הדברים האלה אשר קיימו על ספר
 ורשם כל איש מכתב ידו ויחתמו
 איש ואיש בחותמו לחוקרת הספ
 הספר אל אל המלך בידם וישלח ה
 המלך את ידו ויקחהו ויקראהו בת
 בתמו ולא טס לבו לערמתם אשר
 הערימו על רניל להכטיילו וקם ל
 להם המלך את דת הספר ככל הכת

הכתוב בו ויחתם גם המלך בספר
 ויתנהו לסופרי המלך למשמרת ל
 לעת פקידו ויהי לימים ויטוטטור
 האנשים לתור סביבות בית רניאל
 לרעת את אשר יעשה למען מיכא
 עלילה להתעורר למחטבותם על ר
 רניל ויהי בלכתם כה וכה סביבות
 בית רניל וימיכאו עלמה קטנה מ
 משחקת נכח פתח הטיער אשר לר
 לרניל וישאלוה לאמר איה רניל ו
 ומה הוא עושה ותען להם לאמר ה
 הנה הוא בעלייתו נותן טבח ותה
 ותהלה ליהו מתפלל נכח החלון
 הפונה בית הלהי אשר בירושלם
 ויאמינו האנשים ויחשו לעלות
 אליו אל העליה אשר הוא מתפלל
 שמה וימיכאוהו כורע על ברסיו א
 אריכה וכפיו פרוטות השימים כי
 טלטה פעמים ביום היה רניל מת
 מתפלל עם יי ומודה ליהו כי המ
 המתפלל עם יי הוא מדבר וקורא
 בספר התורה הכי יי מדבר עמו ו
 וכך עשה רניל וכה מטיפטור כל הי
 הימים ויהי כבא האנשי בית רניל
 והוא מתפלל ומודה ולא נחת מפנ
 מפניהם ולא נחרד לבבו לקילטיא
 שאינס עד כלותו את תפלתו ויפלו
 עליו פתאום ויאחזוהו ויוליכוהו א
 אל המלך ויהי כראות המלך את ר
 רניל אחוז ביד השרים ויחרד המ

מחויבה לבבל ער הנה רברי מלכי
כשדים וישורו מלכות פרס ומדי
ודריוש המדי קבל את מלכות כש
כשדים לעת וקנתו וימלך במדינ
במדינת בבל והי כשבת דריוש ע
על כסא מלכותו בבבל וישאל על
דניאל וישלח ויביאוהו אליו ויושי
לו כסא וישב לפניו ויאמר לו הא
האיה זה דניאל ויאמר אני ויאמר
לו תנה לי שעה ואעטינה כי רוח
לתי השמים בך אל נא תחטוך עי
עכתך ממני כי זקנתו ואפס כחי ו
ויגיטוני דרכי נוער ותמיד מלחמי
מלחמות הטלפוני ואחל עוד לו
לזקנתי ולא אוכל ליטאת ולבא במ
במטא טרח עמי לשיפוט בין איש
לאיש להצדיק ולהרשיע כי כבר מ
ממני הדברי ויען דניאל את המלך
דריוש לאמר יפקד נא המלך שלש
שלשה פקידים אנשי חיל ואמת ל
לטיאת את טורח מטא העם ושיפט
ושיפטו בין איש לאיש להקל ממך
את כבוד טורחות העם והמלך ינו
ינח לביתו והיה הדבר הגדול א
אשר יקשה מהם יקריבו אל המלך
והיה המלך וכסאו נקי ולא יראה
עוד בטורח העם וישש המלך דרי
דריוש כן ויפקד על העם שני טרי
יבאות ואת דניאל הפקיד על שני
שניהם לשיפוט את העם וידיגיט ה

המלך בהיכלו וישלח דריוש מכת
מכתב בכל ארץ ממטלתו לאמר
כי לתי השמים נתן בידי את כל מ
ממלכות הארץ וכבר עלי טרח מ
מטאם כי קינה נפטי לזוקן ואיוש
ואיועיה מרניל עינה וישכני שכי
אמת ואשמעה לעינתו ואנח ואר
וארגיש בתוך ביתי ויקל ממני טר
טורח המטא ועתה תנו כבר ליל
לילי דניאל והאמינו בו וטחורוהו
תמיד ודרשו אליו כי לזה גדול הו
הוא על כל אלהים וידוע יהיה לאנ
לאנשי מלכותי בעינת דניאל כן ע
עשיתי ואפקיד על כל ארץ ממטיל
ממטילתי שני טרי יבאות להם ו
ישמעו כל העם למשפט ולכלמט
מטא וטורח והקל משלי טורח הע
העם ואת דניאל מניתי על שני הש
הטרים האלה לשיפוט לו לכל אשר
יורם למשפט העם לבלתי המור דב
דביי ורעשות כל אשר יבוס לכל
דבר כי אני טימתיהו לי למשנה ו
ואת טרי החיל נתתי תחת ידיו ומ
ומשרת המלך לא יחיה וישמעו
טרי המדינות וכל העם את מינות
המלך ואת אשר יקל המטא מעליו
וידיגיט המלך בתוך הארמון ודני
ודניאל הוא משנה למלך והיוכא ו
והבא לפני המלך והטרים והפחו
והפרתמי וטרי המדינות נותגים

השכו אבן גדולה ויסגרו את הבור
ויחתו המלך על פי הבור בטבעתו
ובטבעת השירי וילכו איש לביתו
ודניל מהלל את שם אלהיו בקול ר
רנה ותודה ותהלה כל הלילה עד
הבקר והאריות רובצים סביבותיו
ומקשיבים לקול רנתו והמלך הלך
אל ביתו אבל ומר לחס לא אכל
ומים לא שתה וגם כלי טחוק כמ
כמטיפטס לא נשמעו לפניו ולא נ
נחליכו כליו מעליו כי נאבל מאד
על דניל ותדר טנתו מעיניו מאד
על קטר השירים על דניל ואמר מ
מר המלך באנחתו והוא מתהפך
על כרדיו וישן ויאמר מי יתן וה
והיה בקר וראיתי מה נעשה בדני
בדניל ומה פעל ב... ויהי
ביום ההוא עת הוהר דניל אל בור
האריות והנה חבקיך הנביא באר
בארץ יהודה בא מקצירו לפנות
הערב ועד בא הטיטט ויכרה כרה
לקויכרים והוא נטא את ארוחתה
בירו להגיש לפניהם לאכול והנה
דבר יי אליו לאמר לך והולכת את
הארוחה הזאת אל דניל עברי ב
בארץ כטרים אל בור האריות אט
אטר הורר טמה ויאמר אהה ליה
מי יוליכני טמה בעת הזאת ורחוק
ממני הדוך והנה מלאך נטאו בי
ביציט ראשו והארוחה בירו וני

ויציחו את תוך הזוראל דניאל וי
ויאכל ויטית עמו ויוציאהו המלאך
וישיבהו אל מקומו אשר נטאו מ
מיטת בטרים כלו הקויכרים לאכול
ודניל מרנן ומשבח ומודה ומיהל
ומהלל ליי כי בטח ביטונתו כי
המתהלל עם אלהיו הוא והקורא ב
ברת ליהו מדבר עם ליהו ולא נא
נאש מחסדיו ויהי כה וכה ויאד
אור הבקר ויקם המלך וימהר ללכ
אל הבור וישמע את קול רנת דניל
ונעם תהלתו ולא יכול לדבר לו כי
נערץ קולו מן הבכי ויתרוק לבו
ויקרא דניאל דניאל החטכך להים
מהאריות ולא טרפת וישן דניאל
אל המלך אמנס כי חטכני הלהים
מפי האריות ויחסוס את פיהם ממ
ממני וישישו לקראתי כמטוש בני
ביתי כי יזוס אלהי אשר בטחתי
בו וגם ארוחה טולחה אלי אמטיט
על יד חבקיך הנביא ברוח אלהי
אך אדני המלך לא חטאתי לך וכל
שול לא נמיכא בי לפניך וחבולה
ופטיט לא מיכאת בי ויטלח המלך
ויקרא את השירים אנטי טיטנת דני
דניאל ויבאו כלם אל המלך והוא
ניכט על הביר ויאמר דעו נא את ח
חיותם טבעותיכס החתום על הבור
ויאמרו כאשר חתמנו כן נמיכא
ויכו המלך ויגלו את האבן מעל פי

המלך ויתמה מאד וירע כי למענו
עטרו וזיימו את הדת ויאמר המלך
לשרים מה זאת עשיתם על דניאל וי
וישנו האנשים את המלך לאמר ה
הלא לפניך כתבנו וחתמנו וגם ב
ברת מדי ופרס אשר אין להמיר ו
ואין להפר כי כל איש טר או גדול
או קטן אשר ישאל או ידרוש לכל
למה כל ימי החדש הזה רק אל המ
המלך לברו ינתן למאכל אריות
והנה דניאל נמנע בתוך ביתו כור
כורע ומשיתחוו ומתפלל לילהיו
למען הפר את מיצות המלך ואת
דתי מדי ופרס אשר אין להמיר
ועתה אל ילעג לנו להפר את דתנו
דתנו תנה אוננו בדינו ונטליכהו
אל הביר לאריות למען לא ילעג
עוד לאחר דתי מדי ופרס וישן
המלך את השרים לאמר הערמתם
לשווא הסוד הזה על דניאל אל לכם
להתגרות בו חרלו לכם ממנו כי
יהודי הוא ואיש נורא מאד ועונו
פן יפרוץ בכס וישיחיתכם והשרים
האלה החזיקו את ידיהם בדניאל
לבטחו ולהפילהו אל בור האריות
והמלך נוער ליטועת דניאל כי כלם
אצים למשלתו ולהכחידהו וימא
וימאן המלך שימוע אליהם ויריבו
השרים במלך והמלך בטרים על
דניאל עד בא השמש ויהי כראות

כי יד המלך עמו אמרו למלך פה א
אחד יחדו דע נא וראה אם לא תס
תסגירהו בדינו גם אותך ידענו כ
כי תפר דתי מדי ופרס וירא המלך
כי נוערו כלם להתקטר עליו בגלל
דניאל וירק ידו ממנו ויסגירהו בי
בירס ויאמר אליהם הגידו נא לי א
אם יצילנו אלהיו מפי האריות אנ
אנא תרליכו חרפתכם וכלמתכם
הלא תנתנו כלכם לאריות לאכלה
ויאמרו כלם יהי כן וירב המלך עם
השרים עד עת בא השמש ויאמר ה
המלך אל דניאל הנה נוערו השרים
האלה להפילך אל בור האריות וא
ואלהים אלהי השרים אשר נתן בך
רוח הקדש הוא יחסוס את פיהם
מסך ואני נקי לפני אלהיך כי בקט
בקטתי להצילך ולא יכולתי וימ
וימטכו האנשים את דניאל ויטלי
ויטליכוהו אל הבור ובבור עטרה
אריות סגורים ברזח חקס וטרפס
כטרה יאן ועטרה גרות אדם וי
וידעיבוס ביום ההוא מבלי טרף
ולא האכילום מאומה למען יחוש
יחושו לאכיל את דניאל ויהי ברר
ברדת דניאל אל בור האריות ויס
ויסבידו אליו פנים וילחכוהו וינ
וינועו אליו את זנבותם וישיטו ל
לקראתו כאשר ישיטו הכלבים אל
ארניהם בבואו מן הטרה והשרים

ויגלה את שמה או נחו המלכים וי
וירגשו איש ממקומו על כן באנו
להודיע למלך את כל זאת לדעת א
את אמונתנו כי לחם שולחן המ
המלך אכלנו וחלילה לנו לראו ב
בכשלוך המלוכה . . . ויהי כבא
הספר אל המלך ותשבתי המלאכה
עד שנת שתיים לדריוש המלך ויהי
כשבתי דריוש המלך על כסא המלו
המלוכה וישאל על דניאל איש חמ
חמודות עבר יי לראות חכמתו ול
קדרשת עינתו ויביאו את דניאל לפ
לפניו ויחקרהו וינסהו ויבן בו ש
שבטתים מאשה שימע עליו וישמח
ויאהבהו מאד וישימהו לו ליועץ
ולמשינה כאשר היה לפניו . ויהי
היום ויחוג דריוש הגביל אלהי
בכל ויכן המלך את המנחה להק
להקריב אל ביל וזה מטעם מנח
מנחתו פר אחד ועשרת אלפים ומ
ומאה בני יונה ושיבשים ככר מעוג
לחם שולחנו ועשרה כרי יין למע
למערכת שולחנו כה היה מטעמו
 . ויהי היום ויערכו השולחן לפני
ביל ויאמר המלך לדניאל מי יתן ו
והאמנת בהדר ביל האלוה הגדול
אשר לנו אשר יאכל במערכת הש
השולחן הזה . וישן דניאל אל המ
המלך לאמר אל נא יסיתך ואל נא
עשתה לב המלך הדבר הזה בביל כ

כי הבל ותוהו הוא ורוח אין בו כי
מעטיה יד אמן הוא איכפה יאכל ו
ואיכפה ישיתה רק כהניו הם האוכ
האוכלים את מערכת שולחנו ועו
ועילותיו אוכלים ושתי תשימע לי
להסגיר את כהניו בידי ואני אגיד
לך את ערמתך ואת עשייתם אשר
מפטים אותך ועמך להטותחות
להבל ותוהו . ויאמר המלך לו יהי
כדברך וייכר דניאל ויסגרו את דל
דלתות ההיכל אשר לביל ואת שש
שעריו בלתי השער אשר בא ה
המלך או אמר דניאל הגישו אליה
האפר ויפרשו את האפר על פני ר
ריצפת ההיכל והכהנים לא ידעו מ
מה דניאל עושה . ויהי ככלותם ל
לעשות כן ויבא המלך ודניאל מן
השער אשר בא בו המה ונעריהם
וייכרו ויסגרו את השער ויחתם
המלך בטבשתו ובטבשת דניאל וי
גילכו אל בית המלך וילינו . ויהי
בבקר וישלח המלך לקרא לדניאל
הישטרל בחותמות האלה וישן לא
וייכרו להסיר ויסירו ויפתחו את ה
השער ויראו את השולחן והנה כ
כאכל כל אשר ערכו עליו מלחם וע
וער בשער ועד יין כי נשיתה ויהי כ
כראות המלך וישל אריכה נכח בי
ביל ויאמר גדול טימך ביל ומי כמי
כמוך בכל אלהי הגוים בגבולו הוי

הבור ויריבו דניאל מתוך הבור ת
 תס וטלס וכל חבולה לא נראתה
 בו ריתמיהו כל האנשים לנפלאות א
 אלהי דניאל מכל אלהים ויקרא ה
 המלך את עבריו ויתפטוס יחרו
 פלס כאחר ויפילו אותם בתוך בור
 האריות ובטרם יגיעו אל קרק
 קרקע הבור והאריות קלו לקראתם
 כי לא טרפו טרף מתמול שלטום ו
 ויבלעום כלביבות ואת עימותיה
 כרסמו והדיקו ויטאגרו עליהם הא
 האריות מתוך הבור וילך קול שאר
 שאונס למרחוק ויחררו לקולם כל
 העם כי אמרו יכאו האריות מן הב
 הבור ויטב המלך אל ביתו הוא
 ודניאל ויוסף ודניאל כבוד
 וגדולה וחסד בשיני המלך וכלה
 העם בעת ההיא יורה המלך להע
 להעביר קול בכל מלכותו לאמר א
 אין בכל האלהים כאלהי דניאל נ
 נרא להפליא פלאות ותשיכמו מי
 בכז מכל עש נחלתו יהי אלהיו ע
 עמו ויעל ויבנה את בית האלהים
 אשר ביהודה ואני אתן מאויכרותי
 כסף וזהב לכל ברת המלאכה עד
 כלותה ויטלח ספרים ביד הריב
 הריבים אל כל עיר ועיר בכל מלכו
 מלכותו לטלח את היהודים לעלו
 ולבנות את בית יהו אשר בירושלם
 היא שנה אחת לכודש למלכו על

מלכות כטדים או טלח המלך וצר
 אגרות אל כל טרי עבר הנהר אל
 הפחות להיות נכונים יחרו לעזרת
 היהודים ולתת די מחסורם לבנין
 לעצים ולאבנים ולחטים ולטמן
 ולתידוש ולכל חפץ הבנין עד כלו
 פלותם לבנות וגם פרים ואילים
 וכטבים לכל דבר זבחיהם ואיש ל
 לא יזיק לכל מלאכתם ויקומו הי
 היהודים כל נדיב לב לעלות אל בני
 בית האלקי ארבע רבוא ועמהם ב
 בראשם עורא הסופר ואליקים הכ
 הכהן הגדול וישוע ומרדכי ושאר
 ראשי האבות ליהודה ובנימין וי
 וילכו הלוך עד עבר הנהר ויבאו ו
 ירושלים ויחלו ליסד את בית האלה
 האלהים ויהי ביסרם ותכון להם
 המלאכה ויקומו אנשי בני בליעל
 משארית הגרי זרי יהודה וידוש
 סבלט החורוני וטוביה העמוני
 וגם הערבי עם רבים מיכורדי הי
 היהודי ויכתבו טיטנה על היהודי
 עברי אלהי השמים ויטלח את המ
 המכתב פרס לאמר ידוע יהיה לכם
 כי אם תבנה קרית ירושלים לכם יה
 יהיה מוקט ולפטערב וקטר גדול
 בכס כי מימי קדם היו יושביה עוי
 וקשים וחובלים במלכים ופרונוני
 ובכל הארץ על כן יצר עליה נבס
 נבוכד נצר מלך כטדים וישחיתה

להתייבב נכח התנין וילך דניל
מאת שני המלך וישט כלי ברזל כ
כמסרתי הפטיתי וידבק גביהם גב
על גב פנימה וקויניהם פונים חו
חויכה מסביב לטוטיס וחרודים ו
ויגולל עליהם כל מיני המאכלים
חלב ודבש וכל דברי טומן וגם מ
טטוחת גפרית ושרפה נתן בו ש
ער נעלמו קרני הברזל והחרוטים
ויהי כמראה תבנית המנחה וישל
ויטליכה דניל אל פי התנין והתב
והתנין אץ לבלעה ולקבלה בתאו
בתאות נפטו ויהי בבואה אל פיו
ותרד אל חררי בטנו וימס החלב
והדבש מעל לקויני הברזל ויבאו
דאטי החרוטים המחרודים במעי
התני וינקבוס ויחל התנין ויכשל
וימת לעת מחרת ויהי לשלשת הי
הימים ויבאו הכסדרים והבבליים ל
לדרוטי אל התנין במנחת יום ביו
ואיננו רקעלה הבאוש מן המערה
והנה אלהיהם מת נפוח נבאטי וית
ויתעצבו האנטים ויחר להם מאד
על דניל ויאמרו מה זאת עשה דני
דניל היהודי לטני אלהינו אשר ה
הכחיד ויך את ביל וגם את התנין
ועתה אם יסגירהו המלך בירינו י
יומת ואם לא ידוע יהיה למלך כי
לא יחיה וישמץ המלך כי קטרו על
עליו עם הארץ וישלח ויך את גדול

גדוליהם ואת שריה עם הקמי על
דניל לפי חרב ודניל זקן מאד וי
ויבא דניל וישתחו למלך ויאמר ל
לו ב' ארני המלך הנה זקנתי ואין
בי כוח לעמוד ולכאת ולבא כמש
כמטשט המלוכה ויכניעוני פרייס
פריסי עמך באיבתם כי בבור האר
הארזי הורידוני זה פעמים גם עם
התנין וימלטני ליה אשיר חסי
חסיתי ב' וגם נשטי דמו לקחתה
להמיתני בקנאתם אשר קנאו לפס
לפסיליהם ויהי חטכני משיחיתי
משיחיתותם ואת שלטת רטי הביא
הביאו אל כבטן האש לישדק וב
ובכל זאת חוקה יד ליהנו לעזרתג
לעזרתגו ושתה ארני המלך תפול
נא תחנתי לפניך לטילחני לוכת
לביתי להוגיע ולעבוד את ליה א
אבותי כי זקנתי ואין בי כח לעצור
לעצור עוד ויטן המלך את דניל
ומי ישמע לך לדבר הזה לשלחך ו
ואתה איש ליהם ליהי הטמי ואם
תבוצוני איך תכון מלכיתי ברכתך
מצמי אמנס ידעתי כי זקן אתה וא
ואין בך כח לעמוד לכאת ולבא כ
כמטשט השירים שרי המלוכה אך
אם תצן לי אדם כמזך איש מבני ט
עמך חכם ונבון ומלא ווח ליהם
כמזך ויהי עמי תחתיך כמטשטך
או ושלחך לטלוס לנחת ולהוגיע

וישנהו דנייל לאמר אל תאמר כן
 הבט נא אל האפר אשר פרטנו ע
 על ריכפת הבית סביבו השולחן
 נראה את מדרכות העקבות האלה
 למי המה כי הם אוכלי שולחן ביל
 ויבט המלך והנה עקבות אנשים ו
 נגשים ונערים וטף ויטלח ויתפש
 את טבעת הכהנים מטרתו בילוי
 ויטבץ להם המלך אם לא תגידו ל
 לי האמת כי מות תמותו ויגידו ל
 לי האמת ויראוהו את המבואות
 האשלות אשר בהמה באים אל פי
 ביל לילה ואוכלים את מצרכת ש
 שולחנו וידע המלך את ערמתם ו
 ויכו ויהרסו את היכל ביל עד בלי
 נשאר מאומה וגם בימים ההמה
 היה לכשדים אלוה והוא תנין גד
 גדול יושב במערה אחת והיו מע
 משכיס לו מנחה ובאים לילה ל
 להטליכה אל התנין והוא היה יר
 ירצא לקדחת המנחה ויפתח את
 פיו כמששטן ויטליכה אל פיו וי
 ויבלענה ויגבה לרום כמעט ולסוף
 ולסוב ולבא אל המערה ויאמר
 השדים אל המלך הגם על אלהים
 הנה אשר הוא אלקים חיים יוכל
 דנייל לתעתע כאשר נטיה לביל ול
 ולכהניו ומזבחן ושולחנו ויטב
 וישבות את שבורתו ומדוע לא ית
 יתגרה באלהים הנה אשר הוא א

אלהים חי כי אם יתגרה בו עתה י
 ינזוס לנו את נקמת ביל והיכלך ו
 וכהניו ויאמר המלך לדניאל ש
 שמש נא דניאל והאזינה לי וחרב
 וארברה לך הגם על התנין האלוה
 הנה תערים מחטיבותיך להכחידו
 כאשר עטית לביל אשר אין רוח
 בו הלא זה ל חי גבור וחזק ומיי
 יתייבב לפניו להרע לו ויען דנייל
 אל המלך לאמר אל נא יתעה המל
 המלך גם בזה כי חיה היא נכבש
 נכבשית תחת ידי אדם ואין בו רו
 רוח אלהים ועתה אם נא תרטיני
 ארני המלך גם התנין הנה אני א
 אכנו ואמיתנו בלי חרב ולא חני
 ולא מלחמה כי טרף חיה הוא הש
 השורף על הארץ ויתן יי להיכרו מ
 מורא האדם על כל נפש חיה הרר
 הרומטית והטורית על פני כל ה
 הארץ ליראה אותו ולפחד מפניו
 פי ביכלם להיטב נברוא האדם לתת
 מוראו על הכל ועתה אם ייטב בע
 בעיניך הרף ממני ואכנו ואאבר
 ואאברנו כאחד מן הפסילים אשר
 אברתי רק אל תמשל בי טרף לה
 להרע לי ויאמר לו המלך לך וטב
 ועשה כן אם תוכל ואל תירא ויש
 ויטמחו כל השדים מאד באמור ה
 המלך לדנייל להתגרה בתנין כי א
 אמרו עתה יאבר דנייל כי לא יוכל

מחוקמים משני רעיו מעורבת על
 חירות אוזיר יהיה למלך למשנה ו
 וגם במושב הכסא והמרכבה ואף
 ליכאת ולבא לפני המלך בגורל ה
 המטנה וכל כלי טולחנו יהיו כלי
 זהב ורסן זהב ינתן על לחיי סוסו
 וגם כתר המטנה ינתן בראשו ומ
 ומתנת מטנה יקח מאת המלך וש
 ושאלתו לכל דבר יתן המלך ורעל
 למלך יהיה ויאמרו כלם יהי כן
 ויכתבו ברית ויקימוה כדת מדין ופ
 ופרס אין להמיר ויביאו את קסת
 הסופר והמגלה ויפלו הגורל לטל
 לשלשיתם ויפול הגורל לאחד וכת
 וכתב אין כמלך חוק בארץ והשני
 כתב אין כיון חוק בארץ והשלי
 והשלישי הוא זרובבל כתב אין כ
 כאשה חוקה בארץ ויהי ככלותם
 לכתוב את חירותיהם וישימו את
 המגלה הזאת מראשותי המלך
 והמלך ער ועיניו טימוות והוא מ
 מקטיב את לחט דבריהם ויהי בת
 בתתם את המגלה תחת הכסאות
 מראשותי המלך ויק המלך כמקדן
 משינתו ויעבור את שתי ידיו על פי
 שיניו ויבקש מראשותיו וימיכא א'
 מגלת הספר אשר כתבו שלשת ה
 הבחורים ויפתח ויקרא ויעצר בה
 ער בא את כל הטידים והפחות והפ
 גהפרתמים וטרי המדינות ויקרא

שלשית הבחורי האלה ויאמר קרבו
 לי איש סגרו והטמיעו פטיר דברי
 חירותיכם והטוב והיטיר משלשית
 משלשיתכם אמלא את כל הכתוב
 במגלה לכברו ולנטיאהו ויקרב
 הראשון ויקרא את מכתבו ויאמר
 ישמענא המלך והטירי אל דברי א
 אשר אדבר אין כמלך חוק בארץ
 ויגש השני ויאמר אין כיון חוקב
 בארץ והשלישי הוא זרובבל אמר
 אין כאשה חוקה בארץ ויען המל
 המלך והטירי טימענו דברי חירות
 חירותיכם אך תמליכו פטיר דבריכם
 וישימעו ויען הראשון ויאמר בי א
 אדני המלך ובי האנטיים הגבורים
 הלא ידעתם את כח המלך וחוקת
 מלכותו על הארץ והים והאיי ועל
 כל הגוי והלשון להמית ולהחיות
 אם יכוס להיכיא יבא ויכאו חו
 לתחינות כלם ולא יסובר פניהם כי
 יקרמו אל המות ואם יאמר להרוס
 חומות יהרסו ואם יחרשו ויזרעו ו
 ויזכרו את תבואת הארץ והרימו
 את תרומת המלך טרם יאכלו מן
 התבואה כי יראים הם מן המלך ו
 וכלם ירערו מאימתו אשר הוא אר
 ארון וגבור על כלם ואין מכלם ל
 להפיר את דבריו ואת מצותי על כ
 כן יאמנו דברי כי אין כמלך חוק
 בארץ ויתמזן כל הנציבים על הר

בביתך אך כי נפטי יודעת כי אין
 כערכך בכל בני שמך ויכח דניל
 מלפני המלך לפנות ערב ויקס וית
 ויתצלל אל ליה השמים לתת בלב
 המלך לטלחהו ללכת לעבוד ליהו
 וילך בלילה ההוא ויטכס בבקר
 וילך אל ערת הגולה וימכא טס א
 את זרובבל בן טאלתייל בן יכניה
 מלך יהודה ויקימהו דניאל מתוך ה
 הגולה ויחזק בידו ויוליכהו אל ה
 המלך וינישהו לפניו או אמר דניאל
 דניאל הנה לך איט תחתי כערכי
 ויהיה כמוני והוא מן בני יהודה
 מן הפרתמים מורע המלוכה מבני
 טאלתיאל בן יכניה מלך יהודה ו
 והוא איט חיל מלא רוח חכמה ו
 ורעת אלהים בכל אשר בו ולא נו
 נופל הוא ממני ולא נחסר ויהיה
 לך לנאמן וליועץ כמוני ואותי ת
 תשלח להרגיש במקומי ויאמן
 המלך לכל אשר ספר לו דניאל וי
 וישלחהו ללכת וישתחו דניאל ל
 למלך והמלך חבק את דניאל וינ
 וינשקהו ויכח ויתן לו מתנה כיד
 המלך וישלחהו וילך ויהי זרובב
 זרובבל למלך תחת דניאל ויתן ד
 דניאל את כל אשר נתן לו המלך
 לנכשלי הגולה ואחרי כן הלך אל
 מזומו אל שושן הבירה אשר בעו
 בשילס המדינה ויעבר טס את

אלהיו עד יוס מותו בקרב אחיו פ
 ערת הגולה אשר טס וזרובבל אי
 חיל ואיט מיכליח נבון וחכס מלא
 רוח חכמה כי סמך דניאל את ידיו
 עליו וימכא חן בעיני המלך ויאה
 ויאהבהו מאד לאהבת דניאל ויט
 ויטיימהו לנגיד על כל הטרייס ורא
 וראש על טני טרי היבא טומרי
 ראש המלך ויהי היום ויאספו כל
 הטרייס להתיכב לפני המלך כמש
 כמטיפטס ויאמר אליהם המלך הר
 הראיתם בכל הארץ כאיט הוה זר
 זרובבל איט נבון וחכס ברוח ד
 דניאל ויאמרו נכון דבר המלך
 ויהי בצת היצהרים עת אשר יטכב
 המלך אחרי אכלו ויטכב על מט
 מטתו וייטן ויתעבב טני הטרייס
 טומרי ראשו כמטיפטס לטימור וז
 זרובבל עמהם בראשם ויעמדו ס
 סביבות המלך עד בוט עד עת תע
 תעורתו והמלך כבר כי נטתכר ב
 ביין וילאו טלטיה הבחורים לעמו
 לעמוד ויאמרו איט אל רעהו הבו
 ונחידה לנו חירות דברי חכמים א
 איט ואיט לפי ערמתו וכתבנו את
 דברי חירותנו על מגלת ספר ונט
 ונטיימה את המכתב תחת מראש
 מראשות המלך עד שייקץ מטנתו
 ויראה המגלה רבין בכסר דבריה
 והיה האיט אשר ידאו דבריו מחו

ימיר ואת פניה יטא בכל עת כבך
 להודתו ואחר כך אם יטא שיניו ור
 דראה אשה יפת תואר יתארה ליופי
 מראה לטיחוק בה כי תרבק נפשו ב
 בה ולבד יטה אליה ולא ימיר אהב
 אהבתה בכל הון ואף באמו הו
 הורתו ובאביו מולידו יעזוב אב
 אביו ואמו ויבגר בס לאהבת יופי
 האשה ותארה ורבים נפתו לאהב
 האשה ורבים נסכלו ונטיגשו למענ
 למענה כי ישגו בה ורבים נהרגו
 בגלליה וידרו בידון טיאוה ור
 ורבי זכמי נלכדו ברטיתה ונבונ
 נוקטו במכמרתה שטנה בין אחי
 תעיר ואוהבים הפרידה ויבגרו אי
 איש באחיו הלא לכס לרעת אס ת
 תעבר אשה יפת תואר נכח איש וה
 והוא נושא כל כלי חמדה הלא
 שיניו יצפות אליה אל מראה יפיה
 כי לבבו נוטה אליה אף כי תען ר
 דבר טיח מפיה ואת כל אשר בידו
 יעזוב ופיהו פתוח ומביט אליה כי
 הטיתו למשוך לבו אליה ומי לא יא
 יאמין על זאת וידו על האמת בח
 בחוקת הנטיס ספרו נא והגידו
 למי תעמלו ותיגשו ולמה תגזלו ו
 ותאגרו הו רב הלא לנטי ולקנו
 להס כל כלי חמדה זהב וכסף וע
 ועדי עדיים וכל כלי יקר מטביעות
 זהב ומזר וזהלו וכל מיני בטמים

וטימן מרחקת וקטרת נעים הלא
 לאשה תכינו כל אלה ואס יפרץ א
 ארס פרץ והלך אל מקום מארב ה
 הדרכים במדברות או בהרים או ב
 ביטרים או בימים ונלחם וריח וט
 וטילל וחמס ובזז וחטף וטיפך רמי
 לפי ביטעו למי תבא הטילל והבו ו
 והמלקוח הלא לאשה יביאו
 ואנכי ראיתי את המלך יושב על כ
 כסאו ונזר תפארתו על ראשו ואפו
 ואפי מניאה בת אבטיאוש המקור
 המקורני פילגטו יושבת נגדו ות
 ותטילח ידה ותסר את נזר המלך
 מעל ראשו ותטיימהו על ראשה וה
 והמלך טיחק למולה וכאש כעסה
 אין המלך יכול לנהלה ולשככה ל
 למען הסר כעסה ומי לא יאמין לד
 לדבר כי האשה קטה מכלס כי כח
 שמשון הכטילה אשה ודוד הסתה
 אותה ואת שלמה היא הטתו ותפת
 ותפתה ורבים לכוריה ואין מיספר
 להרזיה כי טיכמו ורבו חלליה
 ואף זאת ללמד דעש כי ימטול אי
 איש אחד למושל על כל הארץ לא
 יספרו יושבה מרוב וכלס יחרדו
 וירעדו ויחילו מאימתו כי הוא מי
 מושל בכל ועל כל אשה טר ומלך
 למשל בה ואליו תטיחקה נתנה
 ולא יוכל לכבשנה למשל בה וגם
 ארס אבי כל יושבי הארץ אטיתו

הרבה הנה יושן השיני ויאמר בי
 ארני רבי האיטיס המחוכמים אמ
 אמנס כלכס ירשתס את חזקת המ
 המלך ותוקף ממטלתו אשר הוא
 חורה ומושי בארץ ואימתו ופחדו
 על כל בני ארס כאשר טימעתס בא
 באזניכס ואף היין חזק מן המלך
 כי כל גבורת המלך אמת היא וכא
 וכאשר יטיתה היין ימשיל בו ריטה
 לכו אל דברים אחרים לרנן ולומר
 ולרדק ואף להסתכל כי נהפך לכו
 ליין להרחיק קרובי ולקרוב רחוקי
 להמית אוהבים ולכבוד זרים ולכל
 ולבלתי טיאת פני אב ואס וגס אח
 טאר בטירר הלא ירעתס כי חזקת
 היין כן הוא אס ישיטנו איש כל ל
 למד ספר יהגה רננות ואיט מחרי
 מחריט יריע וסוד סתר יגלה ומע
 ומעטיה סתום יוכיא חזק ואנטי ע
 עיכבין ישמח האבלים וראבי נפטי
 ואנטי תמותה אס יטתו ממנו יט
 ישיטו רגילו בו האנטי דאגה יזמ
 יומר ומעוני ככל לקוחי למות אס
 יטתי יין יטחקו וחרב על רשהו יב
 יבריק שחר ולאנטי בשית יעין פני
 פניס והיה ביטאת היין מקרבס טכ
 טיכחו את כל אשר עטו ולא טור יב
 יבינו ויזכרו כי עבר היין מהס ויא
 ויאמרו לא פטינו מאומה ומי לא
 יזמין בכל זאת כי היין חזק מן ה

המלך בעת אשר ימשיל בו כי את ר
 רגלי הארס יפקל מלכת ועיניו חר
 דואות אשר לא נכון ופיהו יהגה
 טיח בר למד הלא לכס לרשת כי
 חזק היין מן המלך אשר כפה הוא
 עוטיה ויתמיהו הטומשים מאד
 ויקרא המלך אל זרובבל הוא הטיל
 הטליטי ויאמר לו ספרה גס אתה
 פטר חידתך כאשר ספרו רעיך ויע
 וישן אספר ויאמר הקטיבה והאז
 והאזינה דברי המלך והטריס הפ
 הפרתמים והפחות וכל העס הנכס
 הנכבים אמנס חזק וגרול המלך
 מכל והיין מחליט המלך בחזקתו
 עת מטלו בו ואין לכחש בחזקת ה
 המלך ובחזקת היין יאבל האטיה
 חזקה מן היין ומן המלך ומכל כ
 נטעי הכרמים אשר יוכא מהס י
 יין ואין לא תחזק האטיה מן המל
 המלך והיא ילדה את המלך ותניק
 ותניקהו ותאמנהו בחיקה ותגדיל
 ותגדילהו ותכלכלהו ותלבישהו ו
 ותרחץ יכאתו מעליו ותיסרהו ו
 ותמשיל בו כאס כבן בטנה ומור
 ומוראטיה נופלת עליו ויחרד לקול
 גערותה כי פעס תכנר ופעס תגער
 בו ואס תטה אליו הטכט יברח מ
 משניה לנוס חויכה כי יראתו ער א
 אשר יגדל הנער להיות בחור אה
 מוראה לא יטכח ואת כבורה לא י

עבודתם עד כלותם לבנות ויכתבו
 הסופרי סופרי המלך על פי המלך
 על פי מלך דריוש מלך מדי וכור
 וכורש מלך פרס לטוים ולפתות
 מוטילי בעבר הנהר והאדומים וליז
 וליכורים ליכורון ולטימרונים ולא
 ולאסך טומר פרס הלכנון ידוע
 יהיה לכס כי העיר ליהי הטימים את
 לבנו לטורח את גלות עמו אשר
 הגלה נבוכדנצר מלך בבל להטיב
 את כלי הבית הגדול והקדוש אשר
 נקרא שם ליהי ישרל עליו ולבנות
 מקדשו להקים מזבח ולעלות הת
 התמיד עליו דבר יום ביומו ולבנו
 היכל קדש הקדשים ולכונן הארמו
 הארמון על מטיפטו ולבנות פרוז
 פרוזת ירשלים ועתה כבא המ
 אליכ התאמיכו לתת ידיכם לעזרת
 למלאת להם כל מחסורם לכסף ול
 ולזהב ולנחשת ולברזל ולעצים ול
 ולאבנים ולבונים ולחורבנים עד א
 אם כלו לבנו לתת לבדק המלאכה
 כל אשר ישאלו בפיהם גם לחטים
 וטעורים ושמן ויין לכל מחסור ב
 בדק המלאכה וגם בדק המזבח ל
 לתת פרים בני בקר ואילים ושתוהים
 וכבשים ותורים בני יונה וסלת וט
 ושמן ומלח וכל בדקי דבר מזבח
 העבודה עד כלותה ועל האדומים
 ינו טני המלכים לתת טכמס בע

בעבודת בית יי תחת כי היו בעזרי
 הכטירים להרסו להיות נותנים מס
 דבר שנה בשנה חמטות ככרי והב
 לחוק את בדק הבית עד כלותם לב
 לבנות הבית עיר הקדש והיכורים
 והיכורני והאדומים ועברי המלך
 אשר בלבנון אשר תחת יד אסך ט
 טומר הפרס לכרות עצים מן הל
 הלבנון למטוין מים הלבנון ועד י
 יס יפו למלאת עבודת בית היליים
 ואיש אל יניא אותם עד כלותם כל
 המלכה ויכתבו הסופרים את כל ה
 הרברים האלה ככל אשר ינו טני
 המלכים ויחתמו ויתנו לזרובבל ב
 בן טילתיל ולנחמיה בן חכליה
 יהי בעת ההיא ויחלה דריוש מלך
 מדי למוי ויהי כי קרבו ימיו ויטולח
 ויקרא לכורש מלך פרס חתנו בעל
 בתו ויבא אליו וימליכהו תחתיו ו
 ותהי הממלכה אחת למדי ופרס
 ודריוש המדי נאסך אל עמיו וימול
 וימלך תחתיו כורש מלך פרס על
 מלכות מדי ופרס וימליכו טרי
 מדי ופרס את כורש חתן דריוש ט
 על מלכות פרס ומדי ומהיו ההוא
 והלאה מלכות מדי ופרס נטשו יח
 יחד והיה למלכות אחת ויטיב כור
 כורש על כסא מלך בבל אשר לכט
 לכטירים ובטינת א למלכו העיר
 ליהנו את רוח כורש מלך פרס ויו

אמת לטיב ולהלל את האמת נגד
להים ומלך ואדם . ויכו המלך
למלאת חק הכבוד אשר נמיא כת
כתוב במגלת הספר וימלא כל זה
לזרובבל כי מיא חן בעיני המלך
והטרים מטיני רעיו . ויאמר המלך
אל זרובבל שאל ככל אשר בנפטיך
על כל הכתיב במגלה ואעשה לך
עד חכי המלכות ואתן לך . וישן
זרובבל אל המלך יזכר נא אדני ה
המלך את הנדר אשר נדרת אתה ו
וכורט המלך ליהי השמים לבנו
את ביתו ולהשיב את כלי מקדשו
אל מזמס ואת גלות ליהי השמים
לשולם לעברו בבית מקדשו אשר
נקיא שימו עליו והטרה שכינתו
למשן יתפללו אל ליהי הגדול ליהי
השמים בעד המלך ומלכותו כי
אין לאחר נדר הנדר ליהי השמים
ויכו המלך וימהרו סופרי המלך
לכתוב ככל אשר שאל זרובבל מ
מאת המלך לבנות את חרבות ירו
ירושלם ויטלח המלך דריוש אל
כורש מלך פרס להזית ידו עמו ב
ברבר הזה לשולם את נדרס לכונן
את בית יי אשר בירושלם . או
העביר כורש בכל מלכותו ואמר
מי בהס מכל עם ליהי השמים אשר
נשאו לבר לעלות ליסד ולבנות וא
ואני אתן מאר כרותי את ברק עפר

הטתי לעבור את פי יי להיו ועליו
נגזרה המות עם יכאכאיו אחריו
עתה כאשר נערכה חוקת האטיה
ומי לא יאמין לדבר הזה כי מתחל
מתחילת העולם ועד אחריתו לא נ
נעדר הדבר הזה מלרעת כי אמת א
אדבר . ושתה אודיע למלך ולכל
השומעים כי הבל המלך המושל
בארץ והבל היין המושל במלך
והבל האטיה ועולתה מושלת בטי
בטליתן והאמת מושלת בכל אטי
אשר בטימים ובארץ בימים ובתה
ובתהומות תחוק האמת נגד ליהי
ואדם כי במכון האמת לא יכון
הטיקו כי על האמת נכונן טמים ו
וארץ ואמת יי להינו לעולם ועד .
וישנו כל הנציבי של המלך ויאמרו
אמית או אמר המלך אל זרובבל ג
גטיה נא אלי ויגטי ויטלח המלך א
את ידיו ויקרבהו אליו ויחבקהו
וינשיקהו נגד כל העם הנציבים
ויאמר ברוך יי ליהי זרובבל אשר
נתן ברוח אמת כי להים אמת ה
הוא יכון כסאו על האמת ויתר הכ
הכל הכל וישנו כל השירי והסגני
והשירותים וכל העם ואמר אמנס
אמת גדולה מכל ואין בעולם להת
להתייב למולה כי היא מושלת ב
בטימים ובארץ והכל עליה ואמת
ליהי זרובבל ישר נתן בפיו רוח

מן המיט בחפניה וילכו אל ההיכל
 ויזרקו המיט על המזבח ועל העצים
 ויהי בעשותם כן ותבער פתאום
 אש נורא ואדיר ותלהט הלהב והא
 והאש אוכלת והולכת ומחזקת מא
 מאד וינסו הכהני מיטם ולא יכלו
 לעמוד מפני האש כי היתה האש
 אוכלת ולוהטת את העולה ואת ה
 העצים וסובבת את כל הבית ומט
 ומטהרת את הכלים ואת ההיכל ו
 ואחר כך נגרעה מן הבית רק על ה
 המזבח נשאר כמיטפט ומינס ההר
 ההוא והלאה יתנו עיני עליה ותהי
 האש תמיד עד הגולה השנית
 והארון איננו כי לקחו ירמיהו
 הנביא עם כל היריעות אשר עשה
 משה עבד יי במדבר ויטס אותם
 בהר נבו וימיא טס מערה ויתנס
 בתוכה וירדפו הכהנים אשר היו
 בימים ההם אחרי הנביא להכיר א
 את המקום ויבט ירמיהו אחריהו וי
 ירא אותם ויקיכוה וישבע לאמר
 כי לא ידע האדם ולא ידע המקום
 עד בואי אני ויליהו הנביא עבד יי
 אז נטיב את הארון אל מקומו אל
 קרני הקיריים אלת זה כנפי הכרף
 הכרובים ויהי מהיום ההוא והלאה
 ויקריבו אבותינו את קרבניהם וא
 ואת פולתיהם ואת זבחיהם ואת
 שלמיהם ואת תמידיהם דבר יוס ב

ביום כי עזרוס מלך פרס ומדי ב
 בכסף ובוהב ובחטים ובטימן וב
 וביין ובפרים ובאליס דבר שנה ב
 בשנה כי אהבו מלכי פרס ומדי
 להיכל ליהינו ואת מקדשו והמלך
 כורש מלך על כל ממלכות הארץ
 ויחזק יי את ימינו ויכבש לפנינו גר
 גויס ויפתח לפנינו מטמונים ואוי
 אויבות נתן לו כאשר דבר ביד
 יטעיהו הנביא עברו למען יעקב
 עברו ויטעיהו אשר בחר בו וילחם
 כורש במזרח וילכוד את כל מעב
 מעבדות הודו ובדרוס ובכל ארץ
 כוש וכל היושבים באפסי הדרוס
 ובמערב ועד ארץ ספרד ובצפון
 כל ארץ מוקרון וכל ארץ כפתור
 ויאדרע וכל ארץ אלאן ואלסר והר
 והרי אלת הוא הר השור ועד הרי
 השילג אשר אין לעברם ויתר
 דבריו הלא הם כתובים על ספר מ
 מלכי מדי ופרס ועל ספר מלכי
 רומיים וילחם עוד כורש במלך
 טיטס וילך שטימה על אשר הרים
 יד בו ויבאו אנטי טיטיס לקראתו
 ויערכו מלחמה גדולה וינגפו בע
 בצלי טיטיס ויפלו ויפנו ערף לנוס
 ויפול מלכס במלחמה ההיא וגם כ
 כל גבורי מחנהו השליך כורש הר
 הרוגים אריכה וירדוף אחרי הנטי
 הנטיאריס ויבאו בעריהם ובמבצר

עניי עבדיך וכהניך לזבח את זבח
 זבחך ולהעלו עולותיך כאשר עשו
 אבותינו החסידים לפניך והנה אנ
 אנחנו באנו אל המקו ונכונן את
 מזבחנו במתכונתו. וזבחנו זבח
 וערכנו עינים על העולה ואין לנו
 ממשלה להקריב לפניך אש זרה ו
 והאש הקדושה איננה עמנו כי
 הסתירה ירמיהו הנביא עברך ושי
 וטאר ראשי כהניך אשר הלכו בג
 בגולה בימי נבוכד נצר ועתה מה
 לעשות להי השמים תן לנו ענה ו
 ועזרה כי הממשלה בידך לגדל ול
 לחזק לעזור לעבדיך. ויהי בהתפ
 בהתפללם כרבני האלה ושם היה
 זקן אחד מן הכהנים ויזכור את ה
 המקום אשר החביא שם ירמיהו ה
 הנביא את האש הקדושה ויבא הו
 הזקן ההוא אל מחוץ למחנה ויל
 וילכו אחריו פל הזקנים והנה אל
 תחת החומה בור אחד ואבן גדול
 גדולה עליו והיא היתה מטוחה ב
 בטיחה של סיד ויטאו את הטיחה
 ויגלו את האבן מפני הבור ויראו
 מים טמין ועב כרבי וישובו ויגיד
 ויגידו לעזרא ויבא עזרא אל הבור
 ההוא ויאמר אל הכהנים רדו אתם
 וטאו את המים בחפנים ואל יגע
 טים איש זר כי אם הכהנים מורע א
 אהרן הכהן וירדו הכהנים ויטאו

ויזכיר המלך את נדרו אשר נדר ל
 לטלח את הגולה ואת כלי הקדש
 מבבל לירושלם אז נקראו כל זקני
 הגולה לפני מלך כורש ויאמר לה
 המלך מי בכס מכל עם להי השמי
 אשר ידבנו לבו לשלוח ירושלם אל
 מקום רגלי הלוה הגדול לבנות א
 את בית היכלו אשר הרס נבוכד
 גצר מלך בבל אשר הרטיע לעשו
 מכל המלכים אשר היו לפניו ויעל
 ריבנה ויהי להיו עמו כאשר ידבנו
 לבי. ואני כורש עבר להיכס אשר
 המלכותי מפיו אתן מהוני ומאומי
 ומאוריכותי לכל ברק בית ליה ה
 הגדול הזה אשר המליכני על מלכ
 מלכות מדי ופרס ואשר עזרני על
 מלכות כשדים להשיחיתו. אז עלו
 כל זקני הגולה ועזרא הסופר ונח
 ונחמיה בן חכליה ומרדכי וישוע
 וזרובבל בן שלתייל בראשם וטאר
 ראשי הגולה ויבאו ירושלם ויבנו
 את היכל יי במרה אשר נתן להם
 המלך ויבנו את המזבח כמשפט ו
 וערכו עינים על המזבח ואת הב
 הבשר שימו על העינים ואש הקדש
 לא מיבאו. ויתפלל עזרא הסופר
 ונחמיה בן חכליה ומרדכי וישוע
 וטאר ראשי הגולה אל יי ויאמר
 ארון כל העלמי אתה נתתה בלב
 מלך פרס לבנות את ביתך ולשלוח

יהודה מכל מלכות פרס באיבת
 איטי עמלקי אשר טמו המן בן המ
 המדתא כי גדל אותו המלך אחשו
 אחשוורוש והיה עושה כריצונו בכ
 בכל מלכותו וחטיב להטימיר את
 זכר יהודה מכל ממטלות פרס על
 אשר לאקס לפניו מרדכי היהודי
 מן הפרתמים אשר לבנימין והמה
 השועים גבורי בנימין אשר באו ע
 עם המלך שאורל בטרה עמלקי ויכ
 ויכו את עמלק מכה רבה מאד ועי
 ועצומה ימחילה ער בואך שור מ
 מהלך ימי רבי ויטליכו מהס יותר
 מחמטי מאות אלה פגרי מתים בע
 בעס עמלק כל אלה במלחמת המל
 המלך שאורל בעס עמלק סלה וטיפך
 נפשוות בכל ארץ עמלק אנטיס ונ
 ונטיס וטף על אלה אלפיס עלה ה
 המנין על כן ועל המלחמות אשר
 נלחם בס שאורל על כן סימר איבה
 המן האגגי בעס יהודה ועל טיבט
 בנימין . . . בימים ההם כשיבת
 מרדכי בטיער המלך ויכר לחיטת
 טני סריסי המלך טוערים טיעיכו
 להריס יד במלך ולהסיר את ראשו
 למטן שיאת אותו למלך מוקדון כי
 אז התעוררו מלכי מוקדון על מל
 מלכי פרס ואלה שימות הסריסיס
 טס האחר בגתן וטיס השני תרטי
 ויגר מרדכי הרבר לאסתר ותגר

אסתר למלך ויבוקש הרבר וימיכא
 וייכו המלך לכתוב את אמונת מר
 מרדכי ואת הגמול הטוב אשר גמ
 גמול למלך על ספר רברי הימים ל
 למלכי מדי ופרס . ויהי כאשר נתל
 נתלו הסריסיס על העץ ויקצוקה ה
 המן מאד על אשר נתלו ועיכו וי
 ויבקש המן להטימיר את כל היהו
 היהודים וידע מרדכי את מחטיבת
 המן ויזכור החלוס אשר ראה בט
 בטנה השנית למלך אחשוורוש
 וירא בחלוס והנה רעט גדול ורעס
 חזק מאד ותהי בהלה על כל הארץ
 ופחד ורעד על כל יושביה ויריער
 טס טני תנינים זה לקראת זה למל
 למלחמה וירויכו לקולס כל גויי ה
 הארץ ויהי היום ההוא חטיך ואפ
 ואסלה לכל וייכר לגוי הקטן מאד
 והיו יביעקיס אל יי . והתנינים נ
 נלחמים באכזריות חמה ואין מי
 מיכול ביניהם וירא מרדכי והנה מ
 מעין מים קטן עובר בין טני התנ
 התנינים האלה ויפרד ביניהם מן
 המלחמה אשר היתה ביניהם והמ
 והמשין נגדל ויהי לנהר טוטה כ
 כטיטה יס הגדול וטוטה בכל האר
 הארץ וירא והנה זרחה השמטי על
 הארץ ויהי אור על כל העולס וית
 ויתרומס ויתגדל הגוי הקטון הה
 ההוא והגבוהים השפל ונעשה ט

ובמזבצריהם על תלמירה המלכה
ועם בנה וירא כורט כי באו אנטיי
טיים בעריהם ואין ירכא ואין בא
וישטי כורט בערמה ויקס ויעזוב א
את המחנה ויברח ויכאו אנטיי טי
טיים מעריהם עם בן מלכס לרדו
לרדוק אחרי כורט כי יכאו אנטיי
טיי במשור ויסב המלך את פניו
וידבק אנטיי טיים ויך מהס שלט
מאות נפשות ויפול גם בן המלך
עמהם וינוסו אנטיי טיים עם ת
תלמירה אל ההר וילכד המלך כור
כורט את צרי מבצריהם ויהרסו ו
ויסס נציבים במדינות אשר לכד
וטס פניו ליכאת מן הארץ ויהי כי
ראתה תלמירה המלכה כי מת בנ
בנה ותתשכב המלכה מאד ותתא
ותתאכזר ותטס את נפשה למות ו
ותלך ותארב ותלכד את מעברות
ההרים אשר לטטימה ויהי בינא
כורט המלך מארץ טיים בהטיקט
ובבטיחה כי לא טס לבו לאורב וי
יעבר כל מחנהו ויטאר עמו מתי
מעט וילך בין סני ההרים ויטכב
במקום ההוא ויהי בלילה ההוא ו
ותפול תלמירה המלכה על מח
מחנה כורט פתאום ותך במחנה
כורט מאתים אלה גבירי פרס ותק
ותקח את מלך כורט במלחמה הה
ההיא ותתאכזר המלכה ותבא על

פגרי כורט כחיה ועה וכרוב שיכול
ותכרות את ראשו ותתנהו בתוך ה
הבאר המלחה דס חללים ותאמר
שיתה ושבט כורט המלך ורוה נפ
נפטך מן הדס אשר אהבת ושילטי
טינה טיפכת דס לאין מספר והמלך
כורט מיכא גבול חייו במלחמה א
אשר בארץ טיים ואין לתמוה כי
טאול מטיח יי מיכא גבול חייו ב
במלחמה ויאטיהו היצריק עה ב
במלחמה הוסגרו ימיו והמלך כו
כורט נאסף אל עמיו וימלוך במב
במביטה בנז תחתיו וילכוד את כ
כל מלכות טיים ואת תלמירה הר
הרג בחרב ובער זרע ממלכתה
וימלוך במביטה על מדי ופרס
ואת רמטיק וטריה הרג בחרב על
אשר מדרו בו וילך אל ארמיניאה
וילחס בה ויכניעס תחת ממלכתו
ויקח את בניה לערבוך וימלוך על
מיכרים וילכדה ויטימס למס עובר
וימטול בחוקה ויהי פחדו על כל מ
ממלכתו מאד ויעברו אבותינו למ
למלך כורט ולכל מלכי פרס אשר
קמו אחריו עבודה מתוקה כי לא ה
הרשו להס ולא לחכר אותס רק עור
עורס בכסף ובוהב ובחטיס ובטע
בטיעוריס ובין ובאליס ובטודי
דבר טינה בטינה ויהי בימי
אחזרזטי כמעט אבר זכר עם יהו

לאמתך אשר אין לה טוור אחר בל
בלעריך כי ברד ישבתי הנה וברד
אני בבית המלך בלא אב ואם כית
כיתומה עניה שואלת מבית לבית
כן אני שואלתי רחמוך מחלון לחל
לחלון בבית המלך אחשוורוש מן
היום אשר נלקחתי הנה עד היום ה
הזה ועתה ליהם הנה נפשי בכפי
קחנה מירי אם ייטב בשיניך ואם
לא תריכה לקחת אותה היכילה נא
את יכאן מרעיתך מאריות האלה
אשר קמו עליהם כי למדני אבי וד
ודבר לי אשר אתה לקחת את אבן
אבותינו ממיכרים והרגת כל בכר
בכורי מיכרי ועמך הויכאת מתוכ
ובירך החוקה ובזרועך הנטויה ה
אעברתם בים כסוס במדבר חתך
להם לחם מן השמים ומים מיכר
החלמיש וגם בטד לטובע נתת ל
להם ותך לפניהם מלכים גדולים ו
וארירים והנחלתם ארצך הטובה
וכאשר חטאו אבותינו לטימך הג
הגדול נתת אותם בטיבי הנה אנח
אנחנו בגולה ביום הזה ועוד ספ
ספר לי אבי כי דברת במטיה עבר
עברך ואף גם זאת בהיותם בארץ
אויביהם וגו' ועתה לא די להם כי
מעבירים אותנו בפרך והנה הם א
אומרים כי לא נתתנו אתה בידם פי
לפסיליהם יודו ולהם שיתחוו לאמ

לאמר אתם נתתם את היהודים פי
בידינו על כן אני טיפחתך תעבתי ו
ושנאתי אותם שנאה גדולה כאשר
ישנא אדם בגד אשר לאשה נרה כ
כן אני אשנא את בגדי תפארתו ו
ואת כתר מלכותו אשר בראשיו ו
ולא שימחתי מיום אשר הביאוני ה
הנה כי אם בך ועתה ליהנו אבי
היתומים עמוד לימין היתומה הב
הבוטחה בך ותך לי רחמים לפני
האיש הזה אחשוורוש כי יראתיו כ
כאשר ירא גדי העזים מפני האריה
והטפילהו עם כל יועציו ויהי כנוע
וכבוש לפני בחן ויופי אשר תתך
לי אתה ליה ותך לכו לטנאת אויב
אויבינו ולא הבת עבריך כי לב ה
המלכים בידך לכל אשר תחפוץ
תטינו לא אריר ונורא ונטיגב היכיל
היכילנו נאמן היראה אשר יראתי
ויגוררתי ואבואה לפניו בטמך ו
ואיכא מלפניו בשילום ויהי ביום
השלישי ותלבש אסתר בגדי גיפיה
ואת עדי תפארתה ותקח עמה נער
נערוותיה ותטיס ימינה על הנערה
האחת ותסמך עליה כח המלכות
והנערה האחרת הולכת אחריה וס
וסומכת עדיה לבלתי נגוע אריכה
הזהב אשר עליה בבגדיה וכל מינ
מיני אבן יקרה ותיכהל את פניה ו
ותכס הראגה אשר בנפטיה ותבא

ועתה ליהיננו רב להושיע הושיענו
 מידו כי יצר לנו מאד ועליך עינינו
 ועריך נברח למגן בערנו ולעמוד
 בקרב להלחם לנו מיד כל הקמים
 עלינו וזכור לנו כי חלקך אנחנו כי
 מאז בהנחילך גויים ובהפריך
 בני ארם ונהי בגודלך אנחנו ותפ
 ותפול עלינו בגודל אשר השלכת
 ונהי סגולים ועתה ליהיננו למה
 יאמרו ירינו כי אין להם לזה ריפ
 ויפתחו פיהם לבלוע חלקך ולהלל
 טיביהם והבליהם אנא יהי ליהיננו
 הושיענו ויבושו מהבליהם ומטיב
 ומטיביהם וישימו יד על פה ברא
 בראותם את ישועתך יהי ורחם על
 עמך ועל נחלתך ואל תסתוס פיות
 מהלליך ערב ובקר ותמיד יהפך א
 אבלנו לששון ולשמחה וכל ישר
 יצקו אל יהי על דבר היצר אשר היצ
 היצר ואשר היציקס המן בן המדות
 המדות העמלקי ותנס המלכה
 אסתו עס רחמי שדי כי פחדה מפני
 מפני הרעה אשר ניצמחה ותפשט
 את בגדי מלכותה ואת עריי תפאר
 תפארתה ותלבש שיק ואפר ותפור
 את שערות ראשה ותמלא אותם א
 אפר ועפר ותענה ביכוס נפשה ות
 ותפול על פניה ותתפלל ותאמר יהי
 ליהי ישראל אשר משלת מימי קד
 ובורא ועושה כל העולם עור נא ל

טרוס ואמת בכל העולם יהי
 מהיום ההוא והלאה טמר מרדכי
 החלוס בלבן יהי כאשר היצר לו
 המן ויאמר לאסתר המלכה בת
 דורו בא החלוס אשר ספרתי לך ב
 בימי נעיריך ועתה קומי ובקטי ר
 רחמים מאת ארון הרחמים ובואי
 לפני המלך אחטורוס ובקטי מלפ
 מלפניו על עמך ועל מולדתך
 ויתפלל מרדכי היהודי אל יהי ליהי
 ויאמר גלוי וידוע לפני כסא
 כבודך ארון כל העולם כי לא מגר
 מגובה לבי ולא מרוס עיני עטיתי
 ואת אשר לא הסתחויתי לעמלקי
 הוה המן כי מיראתך התגרתי בר
 לבלתי הסתחוות לו כי יראתי מפ
 מצניך ליהי עולם לבלתי תת כבוד
 לבשר ודם ולא ריכיתי להתחוות
 לזולתך כי מי אני אשר לא אסתח
 אסתחווה להמן כי על תשובת ישר
 ישרי ליהייתי לוחך הנעל אשר ברך
 ברגלי ועשרו אשר ירוך ועתה
 ליהיננו היסורנו נא מידו ויפול בש
 בטחת כרה וילכר ברשת אשר ט
 טמן לרגלי חסידיך וידעו הכל כי
 לא שיחת את השבועה אשר נשב
 נשבצת לאבותינו ולא נתתנו בגר
 בגולה מקצר ירך אשר לא יכולת
 להושיע כי אם בגנותינו נמכרנו
 ובחטאתנו נגלינו כי חטאנו לך

אשקלון ואת עונה ויטס את פניו ל
 לעלות אל ירושלים להכותה תחת
 אשר היתה בברית עם דריוש ויסט
 מעונה עם כל מחנהו הלך ובא עד
 אשר בא בדרך במלון ויחן טיס הו
 הוא וכל מחנהו ויהי בלילה ההו
 ההוא והנה הוא טוכב על מטתו
 בתוך האהל וירא והנה איש עומד
 על ראשו לבוש בדים וחרבו טלופ
 טלופה ביזו ומראה החרב כרמות
 ברח אשר יבריק ביום הגטס וירס
 חרבו על ראש המלך וירא המלך
 מאד ויאמר למה ארני יכה את עב
 עבדו ויאמר האיש כי טלחני ליה
 לכבש לפניך מלכיס גדולים וגרים
 רבים ואני ההולך לפניך לעזור וע
 ועתה דע כי מות תמות על אשר מ
 מלאת לעלות ירושלימה ולהרע ל
 לכהני יי ורעמו ויאמר המלך אנא
 טו נא את פטיע עבדך בי ארני אס
 דע בטיניך אטובה לי ויאמר האי
 האיש אל תירא כי נטאתי פניך
 לך לדרך ירושלימה והיה בבואך
 לפני טער ירושלים וראית איש לבו
 לבוש בדים כמוני והיה האיש כס
 כתארי וכרמותי מהר נפור על פני
 פניך אחיכה והטית חוה לו וכל אשר
 ידבר אליך עטיה ואל תעבור את פי
 פיו כי מות תמות ביום ההוא
 ויקס המלך וילך ירושלימה לדרך

בחרון אפו וירא הכהן וכל העם
 מאד וייטקו אל יי ויקראו יכוס וי
 יהי אחרי היכוס וייכאו היהודים ל
 לקראתו להתחנן לו לבלתי הכות
 את העיר וייכא הכהן מן השיער הו
 הוא וכל העם והכהני והיה הכהן
 הגדול עומד לפנים לבוש בדים ו
 ירא המלך אלכסנדר את הכהן וי
 דימהר וירד מעל הרכב ויפול על פ
 פניו וישתחו לכהן וירגזו המלכי
 עבדי אלכסנדר ויאמרו אליו מרוע
 השתחיות לאיש אשר לא כח למל
 למלחמה ויאמר המלך אל עבדיו
 כי האיש ההולך לפני בכל הגוים
 דמותו ותארו לאיש הזה אשר הש
 השתחיותי לו ויהי אחרי כן ויבא
 הכהן והמלך אלכסנדר אל מקדש
 להיכו ויראהו הכהן את ההיכל וא
 ואת חיצונו ואת גזויו ואת אולמי
 אולמיו ואת מקום קדש הקדשים ו
 ואת מקום המזבח ואת מקום הער
 העולה ויאמר המלך ברוך ליהי הב
 הבית הזה ואשריכם עבדיו המשר
 המשרתים לפניו במקום הזה וע
 ועתה אעטיה לי זכר הנה ואתן זה
 זהב לרוב לאומנים ויבנו את צל
 צלמי ויקימו אותה בין קדש הקד
 הקדשים ובין הבית הזה ויהי גלמי
 לזכרון בבית ליהי הגדול ויאמר
 הכהן אל המלך הזהב אשר נדבר

בחיבה הפנימית נכח המלך ותעמ
 ותשמוד למולך והמלך יוטב על פ
 כסאו בלבוס מלכות אפור זהב ונ
 ונריכץ הפז אשר עליו ומתלפד בר
 ברכת וכל אבני תפארת אשר בלב
 בלב יטור ויטא עניו והנה אסתר עו
 שומרת למול פניו ותבער בו חמת
 חמתו מאד על אשר הפרה המלכה
 את תורתו ותבא לפניו בלא קרי
 קריאה ותטא אסתר את עיניה
 ותרא את פני המלך והנה עניו בו
 בישרות כאש מחימה אשר בלבו
 ותכר האשה את קיכק המלך וחרו
 וחרונו ותתבהל האשה מאד ותפג
 רוחה ותטס ראשה על הנערה הסו
 הסומכת ימינה וירא להינו וירחם
 על לחץ עמו ויחמול על עמל ישר
 ובשרות היתומה אשר בטחה עליה
 ויתן לה חן לפני המלך ויוסף יופי
 על יופיה והור על הדרה ויקס המל
 המלך בבהלה מכסאו וירץ אל אס
 אסתר ויחבקה וינטיקה ויסמכה בן
 בזרועו ויאמ' לה מה לך לא תפחרי
 מזה אסתר המלכה כי הדת הזאת
 אשר לנו אינה מוטלת עליך באש
 את מלכה ורעייתי ויקח את טרבי
 טרביט הזהב ויטס על ידה ויאמר
 לה מדוע לא תדברי אלי ותאמר א
 אסתר ראיתי לך ארני המלך ונתב
 ונתבהלה נפטי מפני כבודך וגרו

וגדולת תפארתך ויהי כדברה ות
 ותטב עור ותטס ראשה על הנטר
 הנערה כי עיפה נפטיה בינוס ובני
 ובצרה ויבהל המלך מאד ויבך על
 פני אסתר וכל מטירתי המלך מת
 מתחננים למלכה לדבר למלך לה
 להטיב לבו בראותם את יצרת ארנ
 ארניהם ויהי אחרי הדברים האל
 האלה ויעש ביד אסתר המלכה
 ופיר מדרכי איש ימיני תטועה גר
 גדולה ויתלו את המן ואת עטרת
 בגיו על העץ ואת כל מבקטי רשת י
 ישריל הכו לפי חרב ויתנשא מדרכ
 מדרכי מן היום והלאה בבית המל
 המלך אחסורוס ויעבדו אבותינו
 בנחת ובהטיקט את כל מלכי פרס
 עד אשר המלך דריוש השני ויהי
 כמלכו ויתגר מלחמה עינמה בג
 בגרי מוקרון ויך בהם מכה רבה מ
 מאד וירד בפרך בגרי מוקרון עד א
 אשר המלך אלס כנדרוס בן פוליש
 פולישוס אשר הגדיל את טס גרי מ
 מוקרון ואשר הכה את ארץ מזורח
 עד סוף כל הארץ ויהי כהתעורר
 גרי מוקרון על מלכות פרס ויבא
 אלכסנדרוס ממקדוניה בחיל כבד
 ויבא על דריוש למלחמה ויך את
 כל הגוים אשר היו בברית דריוש
 ויך את ארץ מיכריס ואת ארץ ארו
 רבא בחוק היס ויך את עכו ואת

בכבלי מילה . ופוליסוס אבי
 אלכסנדר מלך על מוקדון ויון טיש
 שנים וברוב חילו וגבורתו הכניע
 מוקדון ויון תחת ידו . ועתה אהל
 לספר תולדות אלכסנדר הנקרא בן
 פוליסוס ולא היה בנו באמיתות ו
 ומיכאלי בספר אחר כתוב שהוא
 בן נקטניבור מלך מיכאלי .
 וזה ספור אלכסנדר אשר חברוהו
 חרטומי מיכאלי וחכמיה חכמים
 הם בחכמת הרקיע ובטבעי היצור
 היצורי והכוכבי וסודות הכונות
 ומצטיה הימחיס ובטלי החיים ומ
 ומלאכות הכטיפים והתמונות וזה
 פתח הספירה . ויהי מלך ממלכי
 מיכאלי ושימו נקתניבור והיה הא
 האיש ההוא מכסף ומטיכיל על כל
 חרטומי מיכאלי בחכמת המזלות
 ומלאכת הכטיפים והחברים ותמו
 ותמונו ועומד על העתידו ומזיל
 כחות הכוכבים וראש למיכאלי
 בחכמת הרחות ונושא חן בעיני
 עמו ומתריצה להם מקטנס ועד גר
 גדולס . ויוגד לו כי מלך פרס הוא
 אחתחשסתא המלך נשען להלחם ו
 ולהבקיע מדינות מיכאלי אליו ונק
 ונקתניבור המלך בטימעו את הד
 הדבר הזה חקר לדעת האמת הוא
 אם לא וישלח מנאמני סריו ומט
 ומטובי אנשיו ללכת אל קצה מד

מדינותיו ואל גלילות שריו הסמוכ
 הסמוכות למלכות פרס ולעמוד ע
 על אמתת השימועה . ואחר כך נת
 נתיחד המלך בבירתו במקו אשר
 היה טיס מנהגו להזיל כחות הכוכ
 הכוכבים ולעמוד על הנסתרות וה
 והעתידות וימלא מזרק נחטת גרו
 גרול מימימי המטר אשר היו יצו
 יצוונים איכלו מקדם למלאכת הקו
 הקוסמים ויקח בידו כפות תמרים
 אשר כרתו בזמן ידוע ויתאנה בה
 עד אשר נראה לו במים אשר במז
 במזרק יצורות החיילים הרוכבים
 אליו והגרודים העולים עליו וכרא
 וכראותו אותם טב להתאנות ולד
 ולרעת אם יגביר עליהם ואם לא
 עורנו מתעסק בזה והנה בא אליו
 אחר ממלאכיו אשר שלח להודיע
 האמת היתה השימועה ויקרא המל
 המלאך ויאמר דע נקטניבור המלך
 כי אחתחשסתא מלך פרס מתאזר
 לעלות ללכוד מבצריך בגרודי או
 אויביך הקמים עליך ולא נותר מד
 מדיי ופרסי ותכמני ותרכמאני ד
 דלמי וכרסני ולרדי ותוגרמי וכוש
 וכוטי וערבי וערקו וסיני ובבבל
 לא נעדר נושא ינה ורומח ממו
 ממזרח שימטי מכל ארץ הודו אשר
 לא נתאזר עליך בחיילות האלה כ
 כלס נקבצו עליך בלב יס ובדרך יצ

אבה מנטיה להוסיא את אטתו מב
 מביתו כטיאר אחיו אטיר הוסיאו
 הנטיס הנכריות על כן גרטיהו ע
 עדת החסידים מלכהן בירושלם וי
 וילך עם אטתו אל סנבלט חותנו ו
 ויטב עמו על כן טאל סנבלט מא
 אלכסנדר לבנות מקרטי בהר גריו
 גריויס להיות כהן טס חתנו ויאמ
 ויאמר לו המלך בנה המקרטי אטיר
 טאלת רק השמר לך פן תהיה למו
 למוקט אל אטיר בירושלם וילך
 המלך להרכו למלחמה ובנה סנב
 סנבלט מקרטי בהר גריויס ויאמר
 אל מנטיה חתנו הנה לך מקרטי ככ
 ככתו בתורתכס ונתת את הברכה
 על הר גריויס וכו' ויהי זה
 המקרטי לאבן נגף וליכור מכטיול
 ולמוקט למקרטי אטיר בירושלם
 ולכהניו כי רבי מפרייכי עמנו היו
 הולכים אל הר גריויס מדי טנה ב
 בטנה לחוג את חגס במעטירותיה
 במעטירותיהם ובנרבותיהם ובטול
 ובטלמיהם והיו עוזבים את מקרטי
 אטיר בירושלם ויתעטיר המקר
 המקרטי ההוא מאר ימים רביס ער
 מלך הורקנוס בן סמעון מבני ח
 חטימונאי ויהרס את המקרטי הנה
 ויטב כל העבודה למקרטי אטיר
 בירושלם הוא הורקנוס אטיר מל א
 את ארוס ויפיאס בברית ויאסרם

טפתיך תנהו למחית כהני ליהנו
 לצניי הטהנים אטיר יולרו בטנה ה
 הוואת בכל יהודה ובכל ארץ ירוט
 ירוטלם יקראו בטימך אלכסנדר וי
 ויהי לך לזכרון כאטיר יבאו לעבוד
 את עבודת ליהנו בבית הזה כי א
 אין לנו לקבל בבית ליהנו פסלוט
 וכל תמונה וישט המלך כן ויתן א
 את הזהב לכהנים ויטאל המלך
 מאת הכהן לדרוט ליהיס בערו אס
 ילך למלחמה על דרוט ואס יחדל
 ויאמר לו הכהן לך כי נתן ינתן
 בדרך ויבא לפניו את ספר דניל ויר
 ויראהו את הכתב אטיר כתוב בו ע
 על דבר איל המנכח לכל רוח ועל
 דבר יפיר העוים אטיר רץ אל האי
 וירמסוהו ויאמר לו הכהן אתה יפ
 יפיר העוים ודרוטי הוא האיל וא
 חנתה תרמסוהו אריסה ותקח את כ
 כל ממלכתו ויחזקהו הכהן ויבא
 אלכסנדר מירושלם ויעבור ללכת
 על דרוט למלחמה ויעבר על בני
 עמון ויבא סנבלט החורוני לקרא
 לקראתו ויטתחו לו אריסה וקבלהו
 בביתו ויעט לו ולכל טדיו מטתה
 ויתן לו זהב וכסף לרוב מאור ויש
 ויטאל ממנו לבנות מקרטי בהר ג
 גריויס בעבור מנטיה הכהן חתנו
 אטיר לקח את בתו והוא אחי ערוו
 הכהן יפיר אטיר בירושלם כי לא

במדרינת מקדוניה מנוכר ולא נר
 כרע מי הוא ואי מזה עס הוא אמ
 אמנס מכובד היה ביניהם מאד
 וירבו הימים ויכא פליפוס מלך מ
 מקדוניה באחת ממלחמותיו ויל
 וילך נקתניבור לבית הארמון לבק
 לבקש את נביארש אשתו וכאשר נ
 נטא שינוי אליה חטיק בה ויאבה
 מאד וישיחון לה ויטיק על ידה ויא
 ויאמר יעורך היל מלכת מקדוניה
 ותשיבהו יברכך היל חכס הדוי' טב
 לימיני ויטב הוא למולה ותטב הי
 הוא אליו פניה ותאמר לו הן העיר
 העיריות בחכמתך כי מבני מיכרים
 אתה השיבה ויאמר כן דברת ארנ
 ארנתי המלכה ומאד כבדתיני והג
 והגדלתיני ביחסך אותי למיכרים
 יען כי הם אנטי המליכה פותרי ה
 החלומות וחופטי תעלומות ואני
 אס איני מהם אני מתיחס אליהם
 במקצת היחס לא נפל אני מהם ב
 בחכמת הדוים והעתידות והוא
 ברברו אליה כדברים האלה ל
 לא היה מרים עפעפיו ממנה מרוב
 יופי מראה ותוארה ויאמר לו מ
 מה לך תטיב להביט אלי כל ככה
 השיבה עקב אשר היה יפיתי אלי
 אליך הזכירה אותי כאשר התנו ע
 עמי לזהות להלחות אל מלכה גרר
 גדולה ולעבוד לה ואני מיחל אולי

תהי את המלכה ההיא ואררי כן
 הויכא מחיקו ונתן לה אבן טוהס
 במטיכות מיני מרגליו ובה טולט
 מחוגות על האחת חקוקים המיזל
 יב ועל השנית טבע המטרייתים
 ועל השלישית אותות נסיוני המז
 המזלות על מולדי הממלכות וב
 ובפאות הלוח ארבע אבנים יקרות
 ובהם חקוק סדרו מחכמה הטבעי
 וכאשר ראתה נביארש המלכה
 את הלוח הזה תמהה עליה ותאמר
 לו נקתניבור הן הנחילך היל חכמ
 חכמה רבה ועיכומה ואס תגיד לי
 היום והשעה והרגע אשר נולד בו
 פליפוס המלך אזי יהיה מבטיחי ב
 בחברוך וקסמין מבטח טולס ויגר
 לה את טולתה על נכון ויאמר אס
 חפוך תחפטי להגיד אליך מבלט
 מבלטי זה אגיד ותאמר לו אנטי
 המדינה מספרים איש אל רעהו כי
 פליפוס המלך בלבו רגשני בטוב
 בטוב ממלחמה וזאת וישיבה נ
 נקתניבור ויאמר כזב וטיקר יזמו
 האנטיים האלה אולם דבר יקרה א
 אליך עמו אחד טנים ותתפטרי מ
 ממנו ואחר כך ישוב אליך נכנע
 ותפגע בו להודיע הענין הזה ער ל
 לאחרייתו ולעזור את ידה מפני פו
 פולפוס אישיה ויאמר אליה רעי
 כי אחר מן האלוהות הגדולות ח

יבטיה ויכחזק נקתניבור המלך מרב
מרביו ויאמר לו ראה איש החלש
ורך הרלב כי עקב אשר יראת ותח
אשר רבחת באוני כרברים האלה
הלא ירעת כי הנצוח אינו מרוב ח
חיל אכן בגבורה וחוזק לב הנה ה
האריה אחר מטחית ומבלע גרייס
וטלאים אין מספר ועתה לך לך כי
לא איש חיל אתה אחרי כן קס נק
נקתניבור מכסא מלכותו ויטב אל
המקום אשר היה קוסס בו ויעש ת
תמונות מרכב ופרטים מדונג ויש
ויטימם במים המושרים איכלו ויא
ויאחוז בידו כפות תמרים ויתאנה
בהם לרעת היניכח את הקמי עליך
או אם ינכחוהו עד אשר נראו לו
התמונות יכלמי חיילותיו אשר עש
שטיה נפלו ונכנעו לפני תמונת סר
סרני פרס העולים עליו ויתאש
מהתאזר ליכאת לקראתם וישוב ל
לחשוב איך ימלט אל נפטו ויגלח
את ראשו ואת זקנו ויתחפש וילב
וילבש בגדים אחרים ויברח נקטנ
נקתניבור המלך ממירס מתנכר
מעירו לילה ויטא עמו את אשר הי
היה יכול לטאת מזהב ומאבן יקר
יקרה ויקח בידו את כל הימדות וה
והתמונות אשר היו עטויו בחכמי
הכרובים והקסמים וילך אל מדינ
בלים והוא כן נסע מטס אל מ

מדינת אנסופיא קיכה מלכות יון ו
וילבש טס בגדי לבנים ברוך ומטי
כבגדי אשר היו מזויינים הגמוני
בבל וכהניה ויעתק מטס אל מדי
מדינת מקרוניאה עיר המלוכה לי
ליונים ויטב טס ויכברוהו אנטי
העיר וחכמיה ויהי מתנבא להם ו
ומגיד לכל אחר מהס רזי אודותיו
ויקר בעיניהם וינכחוהו למעלה
ואנטי מיכרים בראותם כי נפקד א
אדניהם מלך מיכרים מביניהם הל
הלכו אל יכלם מיכלמי תועבותם א
אשר היו קוראים לו סראפס ויזב
ויזבחו לו זבחים ויקרבו לפניו קר
קרבנו ויטאלוהו לאמר אנא פנה
מלכס ויטיבס היכלס דבר ויאמר נ
נקתניבור המלך ברח מארץ מיכר
מיכרים מפני ארתחטיסותא מלך פ
פרס הטולה עליכ ברעתו כי ימלוך
עליכס ימים רבים עד בוא העלם ב
בנו הזקן וינקוס לכס מאויביכס ו
ואז תהיו אתס וסונאיכס עברי לו
כי ימלוך על כל הארץ ויהי כשמ
כטימוש המיכרים את דברי היכלס ו
ויעטו תבנית אבן טחורה כרמות
נקתניבור מלכס ויקימו אותה בט
בטבור המדינה ויחזקו תחתיה ת
תשובת היכלס בעבור תהיה לזכרו
לזכרון להס ולורעס הבאים אחרי
אחריהם ונקתניבור יוטב במרי

להזיל בהם כח הכוכבים והיה מר
 מראה לכל אחד בחלוס את ריכונו
 להראות ויראה לפליפוס בלילה ה
 ההוא בחלומו והנה האלה אמון
 שוכב עם אשתו נביארש ובכלותו
 היה קוטר רחמה וטובט עליה טב
 טבעת בחותם הטבע יצורת נחש
 על ראשו מאכלת נוטה יולה עליו
 ויקץ פולפוס ותפעס רוחו ויטלח
 ויקרא לכל חרטומיו ואשפיו ויגי
 ויגידו לו חכמיו כי המלכה תלד
 במהרה מרוח אחד האלהים בן א
 אשר יהיה ככפיר וכנחש ותפעט
 ותפשוט מלכותו בכל מקום אשר
 יזרח השמש וזה יצורת הנחש ופת
 ופתרונו אשר היה חקוק בחותם ה
 הטבע אחרי המראה הזאת הבקיע
 פליפוס הפיר אשר היה יזר עליה ו
 ויתראה לו בתוך מלחמתו כאילו נ
 נחש נלחם בין ידיו ומטילך אימה
 לכל בני המדינה הנלחמים עמו
 וממיתם וכאשר לכד פליפוס את
 המדינה הסב את פניו לטוב אל א
 ארצו למקדוניה ובבואו אל ביר
 בירתו יבאה נביארש אשתו לקרא
 לקראתו ותשא חן בעיניה ויחבקה
 וינשקה ויאמר לה וכה את וברה
 בהלוותך לאלוה ההוא חזין לאדם
 להאשימך על ככה ולא יוכל כל ב
 בטד להטפילו והנה הראוני האל

האלוהות בחלוס כל אשר קרה לך
 ולכן לא יתכן לי ולא לכל בטר לה
 להחטיאך על המעשה הזה
 בימי ההם ופליפוס יושב על כסאו
 בבי המטתה ושריו ועבדיו לפניו
 ונביארש אשתו יושבת לימינו וה
 ויהפוך נקתניבור לנחש כמנהגו
 ויבוא אל תוך בידת המלך פנימה ו
 וכראותו את נביארש המלכה נתן
 ראשו בחיקה וינשקה ויחדר המל
 המלך וכל שריו העומדים לפניו ו
 ויאמר להם המלך ראה ראיתי את
 הנחש הזה יום אשר לכרנו את ה
 המדינה אשר היינו יזרים עליה וה
 והוא הורג לפני את אויבי הנלחמ
 הנלחמי עמי והיו נהים מפני וגם
 זאת תמה גדולה עד מאד ויהי
 לימי ופליפוס המלך יושב על כסא
 מלכותו עד טפלה בחיקו יכפור
 ותפריח ביצה ותפול הביצה ההי
 ההיא מתוך חיק המלך ותטבר ות
 ותבא ממנה נחש קטן הולך על ג
 גחונו במרויכה ובסבותו לטוב על
 טפיפתו לא הגיע אליה עד שמת
 ויתמה המלך מאד ויאסוף
 חרטומיו וחכמיו ויספר להם קורו
 קורות הצפור והביצה והנחש ויא
 ויאמרו לו חכמיו דע כי המראה ה
 הזאת כצנין נבואה היא מאת הא
 האלוהות להגיד לך כי הבן אשר

חלומך כי האלה אמון אשר ראית
 הנו ישוב אליך בתמונת נחש
 ואחרי כן יהפוך לתמונת בן אדם
 כתוארי ואם אני אהיה פה אודישך
 מה תעשי עמו השיבה המלכה
 לאמר הנה הבירה לפניך בחר לך
 מקום לטבת וכאשר יאמנו רבריך
 תהיה לאב לבן אשר יולד ותכרה
 לפנות לו מקום בבירתה לטב טס
 ויהי בלילה ההוא ונקתניבור נהפך
 לנחש כמטפט הקוסמים המתהפ
 המתהפכים לכל תמונה אשר יחפ
 יחפכו בה וילך ביצורת ההיא אל ע
 ערש המלכה נביארש ויבא אליה ו
 ובכלותו אמר לה מן הזרע ה
 הנה יבא לך בן אשר יהיה לו כח
 וגבורה מכל אשר היו לפניו
 ויבא מטס נקתניבור וילך לררכו
 וברבות הימים נביארש המלכה ה
 הרגישה הילד מתרויץ בבטנה ו
 ותטלח ותקרא לנקתניבור ותגר
 לו הרגטת הילד ותשא להו להודי
 להדיעה בחכמתו מה יהיה מטפ
 מטפטה על זה עס פליפוס איטה
 בשימשי את הרבר הזה ויאמר אלי
 אליה אל תיראי כי אמון היליה הו
 הוא יעורך ויתקן אודותיך עס פל
 פליפוס בעליך ויבא מטס נקת
 נקתניבור היערה וילקט עשבים ו
 וטדטי הכמחיס אשר מנהגו להו

חשיך בך וידרוש ממך שתלוי אלי
 והוא יעורך ככל אשר תבקשי ותא
 ותאמר מי הוא האלהים הזה ומה
 תמונתו ויצורתו ויאמר אליה האל
 האלהים הזה שמו אמון החזק נקח
 נקרא בטי זה מפני שהוא יכול לת
 חזק ואומץ לכל מי אשר ישען
 עליו ויעברהו ותאמר הודיעני
 יצירתו ותמונתו לבטבור טאכי
 טאכירה בבאו אלי ויאמר האלה
 הזה איש בינוני לא זקן ולא נער
 ובמיצחו קרנים כקרני הסור וזקן
 טלר כזקן הכלב והוא יבא אליך וי
 וידרוש מאתך שתלוי אליו ותאמר
 אם אמת הדבר הזה לא אחזיקך
 מתנבא אלא בחזקת איש אלהים
 קרוש ויהי אחרי כן יבא
 נקתניבור מלפניה וילך היערה
 ויתיחד טס ויאסוף טדטי ועטבי
 ויתאנה בהם כפי קסמה למצן
 תראה המלכה נביארש במראות
 הלילה כל אשר התנה עמה לראות
 ויהי ביום השני ותטלח
 בעבורו מלאך ויבא אליה ותספר
 לו הזיונה ויאמר אליה אשר ראית
 אמרי לי כי בקרב יודיעך אשר
 תעשי ויאמר נקתניבור הנה
 טימטי חזותיך ואם תתני לי בקס
 בקסה ביהתך מקיס אשר אליך בו
 הלילה תראי בעיניך פתרון ח

ללמדה אותי הטיבו עקב אשר יי
יבטורך האדם בתלמודה להתיחר
ביערות ולהביט אל הכוכבים ולע
ולעשות תואנות רבות אשר לא ת
תעטינה בלערי ביחוד וישאלהו א
אלכסנדר התוכל בחכמתך ואת ל
לדעת מה יהיה אחריתך ומיתתך ה
הטיבו יודע אני בכח חכמתך ואת
כי קחי קצר והיציא מחלצי הוא י
יהרגני ויען אלכסנדר ויאמר מה
מאר הנהרתי את החכמה הנות
איכה אוכל לדעתה הטיבו כאשר
אמרתי לך ליצאת עמי היערה וטס
תלמד הענין הזה כריצונך ויוערו ל
ליצאת באחד הלילות אל היער רב
ובהגיע אל הפחתים אשר היו סד
סובבי חומו הציר אמר נקתניבור
הבט וראה כוכב שבתאי וטור אז
אורו איך נוטה לקדו והבט וראה
כוכב ירקונגה איך יהלו אורם וז
וזהרם ענהו אלכסנדר ויאמר ה
הראני אותם אתה הרב ויקרב אליו
נקתניבור וכאשר נסא עיניו אל ה
הכוכבים להראותם אותם אל אלכ
אלכסנדר הדיחו אלכסנדר אל תו
תוך הפחת ויאמר לו לך לחמת ה
האלהי כי כן נאה לעשות למגלה
רוי המלך ותעלומותיו וירם
נקתניבור קולו מן הפחת ויאמר ע
נתה הסכמתך לאמת כי אתה בני

אלכסנדר אשר הייתי חווה שיהר
טיהרגני הטיבו אלכסנדר ואיך א
אני בנך ענהו נקתניבור ויאמר א
אתה בני באמת ולא תשאלי איך
ויחר אף אלכסנדר וישלך עליו וי
אבן וישגשג בו וימות ואחר כך
תקע לב אלכסנדר אמר אולי אמת
היה דברו זה וינחם בהרגו אותו
וירד לתוך הפחת ויביא מטס גרי
גריה נקתניבור וישאנה על כתפו
עד בירת המלך וכראות נביארש
אמר אמרה לו מה זה אלכסנדר ה
הטיבה ואת היא גופת נקתניבור
מלמדי אמרה לו והלא הוא היה א
אביך או במקומו מרוע שלמתו רע
דעה תחת טובה ויאמר לה אלכסנ
אלכסנדר כל זה ממך לבבך וטפ
ושפלות דעתך ואחר כך יצתה
המלכה נביארש לקבור את גופת נ
נקתניבור בבירתה ומלך פלוסיא
מן המדינות הסמוכות למקדוניה
היה מאוהב פוליפוס ומאנטי בר
בריתו ושלח אליו מנחה סוס אחד
לא נראה עיניו ונאה ממנו והיה
מכונה בוספאל ומרוב עיניו וחר
וחרונו לא היה יכול פרש לרכוב
עליו כי הורג כל הקרב אליו ויכו
המלך לעשות לו כלוב ברזל ולהע
ולעמידו טס ולהשלך לתוכו איש
אשר היה חייב למלכו ויהי הסוס

כקול הארי המס ימס ויגרל ויזש
 לבית הספר ויהי מטכיל ומבין בכ
 בכל חכמו המוסר ובהגישו לטתי
 עטרה טנה רכב סוסים ולא עמד ל
 לפני פרש מרוב חוכו ועימו
 וכראות פליפוס גדולתו וגבורתו
 תמה עליו ויאמר לו אי אלכסנדר
 הן אני אוהבך ונפטך קטורה בנפ
 בנפטי אבל אין לכבי טלס בראות
 בראותי תבנית כורתך נברלת מ
 מתבנית כורת ונביארט המלכה
 טומשת ברבר פולפוס אל אלכס
 אלכסנדרוס ויחר לה ותחטוב על
 פליפוס כי אמרה לבו לא נכון עמ
 עמה ותטאל על זה לנקתניבור לה
 להוריש את לב פליפוס אליה ויטי
 ויטיבה ויאמר אלתחטבי על פלי
 פליפוס איטך כי אם טוב כי לבבו
 טלס עמך כטימוע אלכסנדרוס את
 דברי נקתניבור אמר לו מאין לך
 החכמה הזאת ואיכה יכולת לדעת
 את לב המלך ונקתניבור היה אחר
 ממלמדי אלכסנדר ענה ואמר לו
 הרעת הנה מגיש אדם אליו בחכמ
 הכוכבים כחות הגופות הצליונות
 הטיבו אלכסנדר הן אני הייתי תא
 תאב לדעת החכמה הזאת ועתה א
 איני חושב לך למאומה טאר הח
 החכמות אשר למדתני לנכח החכ
 החכמה הזאת מרוע אחרת ללמד

יהיה לך ימטול בכל כנפות הארץ
 ויהרוג כל הממלכו ובטרס טובו
 אל ארץ מולדתו ימות ואחרי כך
 חלתה נביארט המלכה מהריונה
 ותטלח ותקרא לנקתניבור ותודיע
 ותודיעהו אליו וידע נקתניבור כי
 חלי ההריון הוא ובעתו כי מלאו
 ימיה ללדת וייכו הטיפחו העומדו
 לפניה להחזיק בידיה ולהעמידנה
 על עמדה ובעמדה מלאו טמים עב
 עבים ויחטך העולם והטימט קרד
 ותטב ותלך זכר ובטת לידתו נודע
 נודעונה הארץ וירגו מוסדי הט
 הטמים ויגרלו הברקים והרעמים
 ויגבר הקור אשר לא נודע לפניו
 עינים ממנו וייכאו הילדים ויבטרו
 את המלך ויבא אל נביארט אשתו
 ויאמר אליה הנה הייתי חוטב מק
 מקדס מוס בילד הזה יען איננו מ
 מחליכי אמנס בראותי המסות הג
 הגדולות האלה אשר נהיו בעת
 לידתו ידעתי כי מבני הילדה הוא
 והנה אני מגדלו ואטיס את סמו
 אלכסנדרוס וייכו לטיפחותיה
 הזקורות בבית מלכותו לאמנו ול
 ולגדלו ואלכסנדרו לא היה
 דומה בתמונתו לא לאביו ולא לא
 לאמו כי טערו כטער הארי ולו טי
 עינים גדולות האמת תכלת והאח
 טחורה והוא גדול הטינים וקולו

בשם מלך חרה לו עד מאד ויאמר
לאכסנדר הוי בער אתה מתגאה ב
בצמך ואינך יודע כבוד המלכים
ולו יריתי לעבדי אלה לרוק בפניך
או היית טובע ברוקס ויקצוקה
מאד עד אשר ירק בפני אלכסנדר
ויאמר ככה יעשה לכלב אשר אין
לו בשית בפניו כמון ואלכסנדר
לא שית לבו אל מעשהו זה וישן ויא
ויאמר לו במענה רך המעטה כמו
נבל פטיית ולא אמיצו אך כמוהו או
אולם אם העידות ביי יוס אשר נתר
נתראה פנים להלחם בגרודנו שנ
שינו או יודע מי הכלב ומי הארי
האריה ויוערו ביניה להקבץ יחדו
ביום מועד ויטב כל אחר מהם
לעירו ליום הכסא נאספו שני הגר
הגרודים ותעל ונקתם וילחמו מק
מזיכת היום עד אשר נס חיל נקולא
נקולאש מפני אלכסנדר וירדוק
אחריו אלכסנדר עד אשר הדביקו
במערכה וירדוק אחריו וידביקו ו
ויהרגו במערכה וירדוק אחר הח
החיל עד באו אל תוך מדינת ניקול
נקולאש וימלוך עליה ויפקוד טס
שיריו ועבדיו ויטב את פניו לטוב
אל ארץ מולדתו וכתר המלכות ב
בראשו ובבאו לארצו מקדוניה
מיא פליפוס אביו נשא אשה אח
אחרת על נביארש המלכה אמו ב

במקומה ושמה קלופטרא ויעט מ
מטיתה גדול ושיריו ועבדיו מסובי
מסובין לפניו ובבא אלכסנדר ויר
וירא המטיתה שנה ויאמר הנני מיב
מבטריך ארני בכתר הנצור והגב
והגבורה אשר נתן לי ילחיס ברא
בראשית מלחמתי ואני מבקש לנ
לנביארש אמי מלך אשר אשיאנה
לו ולא אקראך להיות בבי המטיתה
כאשר לא היתה היא בבי המטיתה
הזה ויטיבהו סליגאוס שר יבא
פליפוס אשר היה מייסב טיס ויאמר
המלך פליפוס נשא אשה שיתלד לו
בן אשר ידמה לו כתארו ויטיבהו
על כסא מלכותו אחריו כשמוע
אלכסנדר את דברי סליגאוס חרה
על מות ויכה במטה אשר בידו על
ראשו וימות וכראות פליפוס כי
סליגאוס שר יבא מות בצרה בן
חמתו ויקס על פני אלכסנדר במא
במאכלת אשר בידו להכותו ובקו
ובקמו אחותהו פליכות רבעתתהו
רוח רעה ויפול על פניו ארצה וייס
ויבא אלכסנדר מאיכלו בחרי אף
ויבולע המטיתה ויזתר פולפוס חו
חולה ויבקיהו אלכסנדר ביום ה
השלישי ויאמר לו פליפוס לא הית
נכין לקרוא לך בשם וגס לא אכנך
ככני בן לאביו אמנס כפני האח
לאחי ועתה שימע בקולי אישכך וה

לו את אשר נראה לו בחלוס הלילה
 ויאמר אליו הן לו נתת בירי חיל ו
 ופרטיים ורכב ליכאת להלחם אשר
 יהיה ריכוך להלחם או האמנת חז
 חזיתך השיבו המלך ויאמר הכל
 נתון לך ועתה בחר לך את מי תול
 תוליד עמך מגדודי והנה ירית ל
 לתת לך מ' אלה זהובי לדרך ויקח
 לו אלכסנדר ק' פרטיים מגבדרי המ
 המלך וסדיסיו ויצו להוליך על ימ
 ימין הסוס בוספאל ויצא
 אלכסנדר עם הגדוד ועמו פאטיתו
 פאטיתו הסופר ויקח בדרך ניקול
 ניקולאט מלך ארדנאט בא בחיל
 כבר וכראות ניקולאט את אלכסנ
 אלכסנדר שאלו מי אתה וישיבהו
 בגאווה אני אלכסנדר בן פיליפוס
 המלך השיבו ניקולאט לא ידעת
 מי אני איך הדימות קולך למולי ה
 השיבו יודעך ומכירך כי אתה ניקו
 ניקולט ארוני ארדנאט ואל יגבה
 לבך בהיותך בטירה לברך ואני מ
 מטנה לאבי המלך כי הגובה מטפ
 מטפיל את בעליה והנמוך והיכעיר
 גובר על הדב המתגאה ויאמר לו
 ניקולאט לותביט בעימך לניס
 היה טוב לך השיבו אלכסנדר כ
 כמטיחך לך אתה האיש כי אין ו
 זה מעמך ולא מעמי כטימוע
 נקולאט תשובתו זאת וכי לא קראו

אסור בתוך הכלוב ואיש לא יוכל
 להתקרב אליו ופליפוס המלך
 הלך לאחד מיכלמי תועבותיו לדר
 לדרוש ממנו להעלות על דעתו מי
 אשר ישיב על כסאו אחריו וירא ב
 בחלומו כאלו אחד מן היכלמי בא
 אליו ויאמר הגבר אשר ירכב על ה
 הסוס אסור אשר לך הוא אשר ייר
 יירט המלכות אחריך ויטמור פלי
 פליפוס את הדבר הזה בלבו ולא ג
 גלהו לאחד ממטרתיו ובהגיע אל
 אלכסנדר לחמש עשרה שנה נשא
 ונתן לכל החכמות וילמד חכמת
 המוסר מקולסתיאגס המוסרי
 וחכמי החזיון מנכטבנאס וחכמת
 הפילוסופיא מאריסטוטיליס ויגדל
 טמו בין העם עד למעלה ויגבר ב
 בטכסיסי המלכות וויזנס יוס
 אחד עבר על מאסר הסוס הנזכר ו
 וירא גלגלי האנטים ועימותם ט
 טבורים בין רגליו חרה לו מאד וי
 וישט ידו מתוך חזי הכלוב על ע
 ענק הסוס ויסר הסוס וילחך את יד
 ידו בלשונו ויצו אלכסנדר לפתוח
 טער הכלוב ויבא אל הסוס ויפטו
 ויפטוט על כוארו ולא פנה הסוס
 אנה ואנה וירכב עליו אלכסנדר מ
 מבלי תחבוסת וכראותו פליפוס
 טיח עליו מאד ויאמר הנה אסר
 נאמנו דברי האלוהות עליך ויספר

חיל פליפוס עד שער מקדוניה וי
 ויבא יוטנים אל תוך בירת מקדוני
 מקדוניה ויבקש את נביארט ולא
 היה יכול לקחתה כי נתחזקה באח
 באחת המבצרים . וכבא יוטנים
 בירת מקדוניה הגיש חיל אלכסנדר
 לשוב מן ארמניא אחרי אשר ניצ
 ניצחם וידע יוטנים בבואו וייבא מן
 ממדינ' מקדוניה אל מדינת יונא'
 הקרובה אליו ויתאזר ליכאת לקרא'
 חיל אלכסנדר וידע אלכסנדר וייצ
 וייבא לקראתו ויבא תוך מחנהו וי
 ויך בחרבו על ראש יוטנים וימית
 וימיתו וילך אל המערכה אשר נ
 נפל אביר פליפוס המלך ויקראהו ו
 וכטמוע פליפו את רברי אלכסנדר'
 ענה ויאמר עתה אני רואג על מן
 מותי כי טימעת קולך ואירע כי ת
 תטיב נקם ליכרי ויאנח אנחה וימ'
 טס וישור אלכסנדר על פני אביר וי
 ויבך עליו בכי גדול ויאמר לטאת
 אותי אל בירתו ולחנשו כמטפס
 המלכים ולקברו טס ויעברו ימי ב
 בכיתו . ויהי אחרי כן ויטיב אלכ
 אלכסנדרוס על כסא המלכות וימ
 וימלוך על כל ארץ יון וישלח ויקר
 ויקרא לכל טיריו ועבריו ויבאו לפני
 לפניו ויאמר להם טימעו אלי אנטי
 מקדוניה ותראסיה ותלאסיה וכל
 פאת היוני הביטו ודאו אלכסנדר

ותנו פניכם ולבבכם בכל אותותי
 ואל תבטחו בכל בשר בלתי בלה'
 לברו כי הוא יוטיעכם מכה אויבי
 אויביכם ויפיל כל הקמים עליכם ח
 חללים לרגליכם ואל ידאג לבבכם
 במיתת פליפוס ותנחמו בגבורת
 אלכסנדרוס ובערכם ידו ואתם בע
 בצלי זרוע לטשו איש חרבו וחני
 וחניתו והאיט אשר לא יהיה מזויי
 מזויין יקנה כלי זיין כי אני אטיכי
 אטיכיד חייכם מרס אויביכם ווא
 אנרח ולא אטיקוט כי לא נאה למל
 למלכים לנח . ויענו וקני גדודיו
 ויאמרו כבר יגענו ונלאינו בימי א
 אביך ואין בנו כח עתה לטאת כלי
 זיין כי קשיכה וקנה עלינו . והח
 והחרב והמלחמה לילדים ולבחור
 ולבחורים נכון ויטיבם אלכסנדר
 ויאמר אכתנו ירכיכים לזקנים וליש
 וליטיטי' יותר מהילדים והיטיטי'
 לימים כי הנערים בוטחים על ילדו
 ילדותם ויסתכנו בנפשים ועינת הז
 הזקנים תנהיגם ומלייכתם תדריכם
 לבלתי בא באשר לא יתכן להם .
 וכטמוע ההמון את רברי אלכסנדר
 אלכסנדרוס יטרו בעיניהם מאד ו
 ויקרו לו וישתחוו לו ויאמרו טוב
 הדבר אשר דברת מאד והנה אנח
 אכתנו עוטי' כן כאשר דברת ויכר
 למנות על הגדודים וקנים ויטיטי'

והשיבה את אשתיך טלא הריעה מ
משלליה כי לקחת אשה אחרת בלע
בלעדיה ואל תחטיאנייבהרגי סלי
סליגאוס טיר יבאך אחרי אשר הי
היה בן מות ברברו כדברים הלה
באונך ולא היה לך לקום עלי להנק'
לסליגאוס כי כן עטיתי בפגעי בו
כשמוע פליפוס דברי אלכסנדר
בכה בכי גדול ויבך אלכסנדר עמו
ואחרי כן יבא ויבא אל נביארט א
אמר ויאמר אליה אל יחר אפך בגל
בגלל מעטיה פליפוס ואטימתי עמ
עמך כי החטא אשר עטית בסתר ע
שטיה פרי רטוב הוא לנטיים לסבור
טול בעליהן ויקחה בידה ויביאה ל
לפני פולישים ויהי כראותה נטאה
חן בעיניו ויקרבה איכלו ויחבקהו
וינטיקה וישיבה על כסאה ויגרש
את האשה אשר לקח עליה ויהי
לימים וישלח דריוט מלך פרס מל
מלאכים אל פליפוס לבקש המס א
אשר היו מטייבים לו מדי טנה בטי
בטנה ויחטך אלכסנדר מתת להם
מאומה ויאמר למלאכים לכו
אמרו לאדניכם דריוט כי פליפוס
בעת הייתו מבלי בן היתה לו תרנ
תרנגול מטילה בימי זהב וכאשר
נולד לו בן שמרה התרנגולת מל
מלדת ויתמהו המלאכים איש אל
רעהו איך מלאו לבי לדבר כדברי

האלה וילכו לדרכם ובטוב
המלאכים הגידו לפליפוס כי ארמ
ארמניה וברניכה מאריכות מערב
מערב אשר היו ממטלת פליפוס ב
בגרו בו מבלי השיב לו מס כמישפ
כמיטפטס ויאמר פליפוס
לאכסנדר בנו לאסור המרכבה ול
ולעלות עליהם למלחמה ויבא אל
אלכסנדר בחיל כבר ויבן על המד
המדינות הקוטרות על אביו עד ה
הכניעם מפניו וישיבו לו מס כמיש
כמיטפטס ובעת טינכס אלכסנדר
אל המדינות האלה קטרו על פליפ
פליפוס מדינת ביתניא ויבא בימי
בוטני מלך ביתניא בחיל כבר לפ
לשלות על מדינת מקרוניא למינול
עליה בשבור קחת נביארט המלכ'
ו טיר דבקה בה ימים רבים לאהוב
אותה ויחן במדינת אגניאה הקרו
הקרובה מארץ מקרוניאה
וכשמוע פליפוס את מחנהו יבא
אליו בטאריית גדודיו להעלות ליו
ליוטניס ממדינת אגניאה וכראותו
רוב חילו הסב את פניו לשוב מקר
מקרוניאה ולבלתי הלחם וידע יו
יוטניס בנוסו מפניו וירדק אחרי
וירבקהו בקרוב העיר ותגבר המל
המלחמה ביניהם ויך יוטניס את
פליפוס על ראשו ויפול מעל המד
המרכבה אריכה כמת ויבריח את

ומקול הרעם ברחו הפרסיים וינח
 דריוש מרכבו וירכב על הסוס ויב
 ויברח וירדשהו אלכסנדר מ' מיל
 ויתפוט את דריוש ואטתו ובניו א
 ואת מרכבתו ודריוש ברח לילה
 ויתפוט אלכסנדר את ביתו ועמד
 טס וייכו לתפוט את כל הטורים הנ
 הנהרגים לקבור אותם וזה מספר
 ההרוגים מן מקדון תק' מאו' איש
 רגלי ורוכבי סוסים קט' ומן ברברי
 יב' רבוא ונתפטו חיים ד' אלף
 ומן מקדון קפ' איש ונוד הויכיא
 דריוש יבא אחרי טברח מחנה
 גדול מן הראשון ויטלח אלכסנדר
 מרגלים לראות את היבא ויטלח
 עוד אלכסנדר אל טר יבאו אסכ
 אסכמנדרון ואספ' גס הוא יבא ג
 גדול ויבא אליו בחיל כבר מאד
 וילכו יחד בארץ בואיאה ויתפט
 את ארץ אולינתון ויעבור בארץ כ
 כנען ויכניעם תחתיו וילך במעין
 מאוטיין וימיא את הארץ רעבה וי
 וימותו רבים ממקדונים מן הרעב
 וייכו אלכסנדר לאכול מן הסוסים ו
 ויעבור ממקום למקום עד אטד בא
 בעיר לחרי' טמה ומטס חזר ועבר
 אל ארץ אקרקנתוס בסקיליה ויבא
 בהיכל אשוריאנס להתפלל טס
 ומטס עבר אל מיכרים טס גדודיו
 וייכו לאנט' אניותיו ללכת ולעבר

אל עיר טריפולי ולהמתינו ויעבר
 גם הוא אחריהם ויבא עד עיר קרט
 קרטאגינה העיר הגדולה אפריקה
 ומדת העיר כד' מילין וטח רגלים
 ויעבר מיטס בנהר תגרי' הוא הרקל
 ויעבר בארץ מיכרי' ומחנהו עמו
 וישמעו כל טרי דריוש את טימעו
 ויכתבו ספרים להודיעו ויקרא דר
 דריוש הספרי' ויראג מאד וכאטרי
 קרב אלכסנדר בארץ פרס וירא א
 את חומות העיר גבוהות מאד או
 יכה ויתפטו את כל היאן אטד ב
 בארץ ההיא ויקטרו בגויותיהם ט
 טיח הטדה ועטבים וינהלוס במ
 במהירות והיו הטיחים ועטבים כ
 נגרים בארץ ומעפריס בעפר עד א
 אטד עלה אבק הארץ עד לטימים וי
 ויראו הפרסיים האבק מרחוק ויא
 ויאמרו האבק מרב פרטות הסוסי'
 ויפחדו מאד ויטלחו מלאכים אל
 דריוש ויקח עמו אלכסנדר סגן א
 אחד טמו איאומיליאון איש גבור
 חיל וטלטה סוסים ויעבר בנהר א
 אסטורנגן והנהר נקפא מן הקר
 הקרח והכפור כאבן והסוסים והע
 והעגלות והבהמות עוברים על ה
 הקרח ולאחר ימים ימס מן הטימ
 הטימט וימיאאו אלכסנדר נקפא ו
 וילבט לברט מוקדון ומגבשות על
 ראטו כמגבשות טל מקדונים ויע

ועל פיהם יעשו כל דבר ויעשו כן
 וימלוך אלכסנדר תחת אביו והוא
 בן כ' שנה והיה חכם וגבור מלחמה
 ושם רבו המלמדו אריסטוטליס ה
 החכם וזה אלכסנדר לא רמזה יכו
 יצורת פניו לא לאביו ולא לאמו כי
 היתה יצורת פניו כיצורת האריה ו
 ועיניו מעורבות עיני הימני היתה
 טחורה ומבטת למטה ועיני השמ
 השמאלית היתה לבנה כעין חתול
 ושיניו חרותות כטיני הכלב והיה
 מהיר כאריה מילדותו בראשית מ
 מלחמותיו חטב מלחמות אביו
 וגרוריו וימלא מקדושים שנים רב
 רבוא וחמשת אלפים ואנטי מלח
 מלחמה שימונת אלפים וז' מאות ו
 ותירקו טיני אלפים וחמשת מאות
 ומשדותים לשרתו שימונה מאות
 וטאר עמים הויכיא בצבא טינת ר
 רבוא וטיני מאות כל אלה הויכיא ב
 בצבא וירכיא חמשת אלפים ככרי
 זהב ויתן הויכיא לאניות ימי אריר
 מאה וירכיא כסף ויתן ליכבאו בס
 בסיכילי ויעבירם תחתיו ויעבור
 באיטליאה וישמשו גדולי רומא
 ויטלחו אליו כתר עטוי במרגליו
 ויקבלוהו בשימחה
 ומשש עבר בים וילך אל ארץ אפרי
 אשתיקה ויכא לקראתו טר צבא ה
 הארץ וישש מס על הארץ ויעבור

משש בארץ לביאה ויכנע אותה ת
 תחתיו ויעבר בארץ בריבוי וילך
 עד נהר אוקיינוס וירא מימיו זכים
 ויכחי וישטוט בגריו וירחץ בנהר
 וירע לו המים ויכאב ראשו ויחלה
 מאד וירפאהו מאד פליפוס הרופא
 במטיקיות ובתמרוקים ומשש עבר
 בארץ מדי ויכניעם ויעבור בנהר
 פרת וילך בארץ בקטיריאני ויתפ
 ויתפוט את המקום וישמע דריוט
 ויטלח אליהם שרי אגרי דריוט מלך
 מלכי וארון על כל גרי הארץ הוא
 ירצת טימי כי הלהי כבדני והכין
 את כסאי איך הודשית לצבור הים
 ואיך נמלכת בגרי מוקרון בלא ר
 רשותי ולא די לך זה לקחת גם מק
 מקומו מאריכי הלא לך נאה לקחת
 ממני רשות כעבר מאדניו על כך
 כתבתי לך טיתבא ותשתחוו לפני
 דריוט אלהיך ואם תמרה את פי
 איסרך עד מות ואם תבא אלי לא
 תירא כי אמחול לך על כל מה שיש
 טעשית ויקרא אלכסנדר הספר ול
 ולא שם הרברים על לבו וימלא ח
 חמה וישרוך צבא מחנהו בארץ ע
 ערב בטדה לערוך מלחמה עם דרי
 דריוט וירכיא גם דריוט צבא גרו
 גדול ויערכו מלחמה גדולה ויכר
 אלה מאלה רבים ותחטך השמש ב
 ביום ההוא ויהי רעש גדול וחזק ומ

ויחשוב שיר בלבן לשרוך מלחמה
על אלכסנדר ויטלח אל פורוס מל
מלך הודו לשזור לו וישמע אלכס
אלכסנדר וילך אל ארץ מדי כי הל
הלך דריוש אל ארץ באטנין וירד
וירדון: אחרי וישמעו טדי דריוש
כי הגיע אלכסנדר אליהם וימיתו
את דריוש והי כאשר בא אלכסנדר
אלכסנדר וימלא את דריוש ויבר
ויתחבאו הטריס אשר המיתו את
דריוש עד אשר יראו מה ישטה אל
אלכסנדר ויבא אלכסנדר וימלא
את דריוש בין מות לחיים ויבך על
עליו בכי גדול ותיבא רוחו בתיקו
ויכי אלכסנדר ויקבר בקברי המל
המלכים ויספור עליו הוא וכל טדי
טדיו ויקוננהו ויכי אלכסנדר וי
וימיתו את האנטי אשר המיתוהו
מיושב הארץ ויבאו עד בקעה
עמוקה לרוב וילכו בה חמשה ימי
ימים וירא טס חיות מטונות וימ
וימלאו אילנות דמות לתפוחים
וירא טס אנטיס הנקראים פותיקי
והיה יבואם ארוך ויריהם וזרעו
וזרועותיהם כרמות מגרה ויכו
לתפוחי מהם ויברחו וימותו מהם
קסב ויאכל מן הפירות וילך טס
וילך טס קלחוקין והיו טס
אנטיס דומים לענקים אדומים ו
ועניהם כאריות ואורי עור במתני

במתניהם גברי חיל ויבאו בלא כ
כלי מלחמה וימיתו מהאנטיס קפ'
ויכי להבעיר את היער באש ויב
ויברחו הפראים מפני האש וביום
השני הלך אלכסנדר במערת הפר
הפראים וימלא חיות גדולות אסו
אסורות בפתחי המערות כרמות
הכלבים ואורך קומתם ד אמות וה
והיו נקודות חברבורות ובעלי של
שלש פינים והיו טס פרעוטיס גרו
גדולים כמו בני יונה ומטס עבר
אל מקום אחר וירא איש בעל טער
ויתשן לתפוח ולא יכול ויכו לה
להפטיט לו אשה אחת והוליכוה
אליו אולי יתפש לפי התאוה ויקח
ויקחה האיט ויאכילה וילכו אליו
לתפוחי בכח וירבר בלטינו וימאו
מן היער אנטיס כמהו לאין מספ
מספר ויכו אלכסנדר ויבעירו את
היער באש ותפש מהם אלכסנדר
תק איש ולא היה להם דעת כבני א
אדם והיו נובחין ככלבים
ומטס עבר אל מקום אחר וימלא
אילנות והיו יבואם מן הארץ כו
כזרוע השמש עד טיט טעות ליום
ועד בא השמש היו האילנות נח
נחבאין והולכין כלם ונגרשין עד
שלא יראה מהם כלום וזיעת הא
האילנות היתה אסטחנין של פרס
המקטרין ממנה כי ריחם טיב למ

ויטבור הנהר ורחבו מיל ריבא ער
טיערי פרס וישאלהו הטיערי מי א
אתה ויאמר לו המלך מלאך אני ט
טילוח מן המלך אלכסנדר אל המ
המלך הוליקני תיכרו וארבר לו וי
ויוליקהו אליו וירא את דיוט לבו
לבוט בגדי המלכות וכתר מלכות
ער ראשו וטיבט המלכות בידו וית
ויתמה אלכסנדר מפניו וישאלהו
דיוט מי אתה ויאמר לו מלאך אל
אלכסנדר אני והוא טילחני אליך
טיתערוך עמו מלחמה ואם תלחם
עמו מחלה לב יש לך ויקיכוק המל
המלך ויאמר לו אולי אלכסנדר א
אתה כי תרבר אלי בזרון ויאמר ל
לו לא כי טילוחו אני ויאכל ויטת
וכאשר היו מטיקי אותו בכלי זהב
היה מחביא אותו בחיק וישאלהו
דיוט מת זה ויאמר לו כן מנהג
אלכסנדר ארני ויען כזה הגדיל
אלכסנדר לעשות ויהי כאשר טימט
אחר מטידי דיוט מן השומדים ל
לפניו את קול אלכסנדר ויכירהו
ויאמר אל חבריו זה אלכסנדר
ויבן אלכסנדר כי למענו היו אומ
וישטס ברזרים ויברח פתאום מפ
מפניהם וכלי הזהב בידו וידכב ע
על סוסו טוער הציר וטיב ויכהו וי
וימיתהו וירדפי הפרטיים אחריו ו
ולא הרביקו ויבא בנהר אסטור

אסטורגאן לעבור וכאשר עבר וימ
וימסו המים ויראו הפרטיים כי נמ
נמס ונוטע אלכסנדר ולא יכרו לט
לעבור לא באניה ולא בכל ערמה
עד אשר יקפאו מי הנהר וישובו ה
הפרטיים נכלמים וילך אלכסנדר
הגלי כי הסוס אשר לו מת כי טב
טיבעטל טפת הנהר וימיא הסגן
שלו אשר הניח עס שני סוסים מע
מעבר לנהר וירכבו שניהם וילכו
ויספר אלכסנדרוס את כל גדודיו
וימיא שנים עשר ויבא אל הנהר
ההוא ויבא גם דיוט עס חילו ויע
ויערכו מלחמה ויפלו רבים מן הש
הפרטיים ויברח דיוט עס אנטי
ויעבור את הנהר ויהי כאשר באו
טיר יבאו לעבור בנהר וימסו מימ
מימיו ויגרשם כלם ויבא דיוט א
אל בית מלכותו ויפול על הארץ ב
בכני גדול ומר מאד
ויכתוב ספר אל אלכסנדר לאמר ח
חכני חכני והטיב את אסתי ואת
בני ואל תחריב את ארצי ואת מו
מולדתי ואתן לך זהב לרוב ומיט
ומטמונים וטיבטי פילגטיים אשר
בטוטון הבירה ויקרא אלכסנדר
את הספר באוני כל טריו ויכרח
עליו ויאמר אם ינכרני אין זהב
טוה לכלום ואם אניכרני כל זהב
בידי וישמור בארץ פרס כל הסתמי

ויכתוב באבנים כל אשר ראה
 וילך מטוס אל ארץ הודו וישמע פו
 פורוס המלך וישלח אליו ספרים
 לך מאד יכי פן בחרב איכא לקראת
 ואכך ולא שימע אלכסנדר אליו
 ויקבוצ פורוס המלך חיל גדול שי
 שנאהבים וחיות ללחום עם הי
 היוונים ויירא אלכסנדר מפני הח
 החיות כי לא היה מנהגו להלחם
 עם החיות וילך בעצמו כמרגל בא
 בארץ פרס אקין וישטי עצמו כיוכי
 כיוכא יבא וכסוחר הקונה מאכל
 מאכלים ויתפשטהו ויוליכוהו אל
 המלך פורוס ויאמר לו מי אתה וי
 ויאמר מיוכאי יבא אלכסנדר אני
 וישלחני מעמו וישאלהו עור ויא
 ויאמר מה יעשה אלכסנדר ולמה י
 יתגאה ללחום עם מלך גדול כמו
 כמני ויניחהו וילך לדרכו וירא
 את החיות מוכנות להלהם עמו וי
 ויתן אל לבו וישלחני נחשית וי
 ויכו להדליקם באש עד אשר יהיו
 בוערות כאש והיה מגרה אותן ב
 באומנות בכלי ברזל על החיות מ
 מדלגות על ילמי הנחשית לנטכס
 ולתפטים והיו פיותיהם וגרפס נט
 נטרפים מפני האש אז נחו החי
 ותשיקוטנה מהלחם עם היוונים וי
 ויניחו היוונים את חיל מלך הי
 הודו ופתח המלחמה נפל סיס אל

אלכסנדר הנקרא בוסילון שהיה
 לו ראש טור בערמת מלאכת הודו
 ויתעצב אלכסנדר על סוסו ותהי
 המלחמה כ' יום ויועצו חיל
 אלכסנדר שיכה למוסרו ביד המלך
 הודו ויבן אלכסנדר וישלח אל מ
 מלך הודו לאמר בא ונלחמנו שני
 שנינו וישמח פורוס על הדבר
 הנה כי לא היתה קומת אלכסנדר
 חשובה בעיניו למאומה כי היה א
 ארך קומתו חמש אמות וקומת א
 אלכסנדר ג' אמות וילחמו שניהם
 לברס ותהי זעקה גדולה בתוך מת
 מחנה הודו ויסוב פניו פורוס למח
 למחנהו לדעת מה היתה היצקה
 ויכהו אלכסנדר בחרב על הטרדו ו
 וימיתהו וילך מטוס אל
 אוקסדרקס לראות חכמת יושביה
 כי היו חכמים למאד והם ערומים
 בלא בגד והם יושבים בסוכות וב
 ובמחלות עפר וישלחו אל
 אליו חכמים עם ספרים לאמר אם
 תבא להלחם עמנו לא יושיל לך מ
 מאומה כי אין לנו מאומה שתבו
 ואם תחפור לראות חכמתנו
 בלא כח ובלא חיל תבא וברברים
 רבים ובלטון רכה כי לך נאה מל
 מלחמה ולנו החכמה וילך להם
 אלכסנדר ויראם והנס ערומים וה
 והנשים והילדים על פני הסדה כ

ויטולח מאנשיו אל האי ויגרל ערלי
 עליהם סרטן אחד ויגרש מהם נר
 ויירא ויברח מהמקום ההוא דרך
 שני ימים ויגש במקום החטך אשר
 לא יאיר טס הטמט ויחפור לבא
 טס לראות הדור הנקראים מקרי
 והם בני יונר בן רכב ויועץ פס י
 יושביו לבא טס עם אלה וג' מאות
 גבורים ויקח עמו אתון מנקת פי
 שייר ויאסור את השייר בנה במבא
 המקום ויבא הוא במקום וימיא
 אויר המקום מעונן בעלטה ואיר
 ולא ראו איש אל רעהו והארץ ההי
 ההיא מלוחלחת וטיט ויפגעו עופ
 עופות גדולים ופניהם פני ארס וה
 והיו מעופפים ומדברים בלשון יו
 יונים ואמר לו אלכסנדר למה תר
 תדרוך בארץ לים אינך יכול לבא
 לבית לים ובית עבריו טוב לך כי
 לא תוכל לדרוך באיים היוטבים
 טס קרוטי עליונים ואל תתחר לפ
 לעלות במרום השמים וידעו מפני
 השופות וידבר לו עוף אחד ויאמ
 ויאמר לו בלשון יונים דע לך אל
 אלכסנדר כי תכבוש מלכות הודו
 ותהרוג פורוס המלך וילכו העופר
 העופות לדרכס ויבא מטס לסוף
 כ' וס וימיא את מחנהו במקום א
 אשר הניחו ויבנה טערים במקום
 ההוא ויסגור את מביא המקיס ויב

למאר ויכו המלך לחתוך את האיל
 האילנות ולאסוף מן הזיעה רב
 בפתאום מיר היו מוכים האנשי
 האנשים החותכים בטוטים על יד
 ידי טדים וקול המכות היו טומע
 ורואים ותמונת המכים אינס רואי
 רואים זולתי קול אל תחתכו מן ה
 האילנות ולא תלקטו והיה טס בת
 בתוך המים תנינים גדולים ואינס
 מתבטלים אך במים חיים והיה בנ
 בנהר ההוא תרנגולים כדמות הת
 התרנגולים טלנו וכל מי טדוטה
 לתפסם היו מטליכין מגופן אש
 ונטרף הארס ועור מיא ביוס
 השני חיות רבות ולהם חמש רגל
 דגלים וטלש שינים וארץ קומתם
 טט אמות ועור מיא במקום א
 אחר חול הרבה וירא טס חיות כח
 כחמורי ישר והוא ערוך וארכם טט
 אמות וטט שינים להם ולא ידאו כי
 אס מטיני שינים ועור מיא במק
 במקום אחר אנשים בלא ראש ופי
 ופיהם בחזה שלהם ומדברים כל
 כלשון בני ארס ואוכלים דגים
 וילך מטס במדבר אחד וילך ער י
 היס ולא ראה לא עוף ולא חיה כי
 אס טמים וארץ בלבר ויבא בספינ
 בשנייה אל אי אחת ויטמע מדבר
 מדברים בלשון בני ארס והם יור
 יונים והמדברים לא ראה אותם ו

היו מרי' ובאו מאנטי בנהר ללכת
אל המדינה ויצאו מן הנהר חיות
הנקראות אפיפטימי ויחטפו מאנ
מאנטי מר' איש והלכתי מיטם ובא
ובאתי לפנות טרב ומיכאתי מעייך
מיס מתוקים כרבי ונלתי טס כל
בלילה ויבערו אנטיי איש ובאו כל
החיות מן היער לטיות מיס והיה
ביניהם עקרבים כאמה לבנים ואר
וארומים ושיחורים ובעלי קדנים ו
ואריות וראמים וחזירים ונמרים ו
וטנהבים ואנטיים בעלי טי ידים ו
וימיתו מאנטיי רבים ויבערו אנטיי
את היער באש וידריכו הטריכיס ב
באש ותבא עלינו חיה אחת גדולה
והטאג החיה ותמת מגבורי ואחד
מגבורי המית את החיה ובכח גר
גרול גדורו וסחבו את החיה טלט
מאות אנטיים והיו טס עטלפים גר
גדולים כזנים ובעלי שינים כאדם
והיו יכדים ואוכלים למחייתנו
ומיטם הלכנו לתוך ארץ קפסיאון
ובטעה תשייטת ליום נטיב רוח גר
גרול וחוק ולא היינו יכולין
לעמוד על רגלנו ומיד נפלנו על פנ
פנינו אריכה עד אשר טקעה הרוח
ולאחר זאת כבשתי מדינת קפסיא
קפסיאקין והוא מדינת מלכות הר
הדרו ויאמרו לי יוטבי הארץ יש ל
לנו להראותך תמה וחכמה גדולה

הראוי לכבודך בא ונראה לך אילנ
אילנות מדברים כבני אדם ויולי
ויוליכוני בגן אחד וטיס היה טימי
וירח וראיתי טס אילנות כאילני פ
מיכרים הנקראים מדבלטן ופירות
ופירותיהן כמדיי ובלטן והם זכר
ונקבה לאילן הזכר היה דעת זכר
ולאילן הנקבה היה דעת נקבה וטי
וטס אילן הזכר טימי וטיס הנקבה
ירח והאילנות מדברים מות מות
אימה הוטי' ועת בואי יכא קול
מן האילן בלטיין הזרן ולא רצו יר
יודעי הלטיין לפרט לי טהיו יראי'
ממנו נטיבצתי להם ויאמרו תרשא
אלכסנדר טיכמהרה תאבר על ידי
אנטייך וקרוביך ובטת בא הירח
התפללתי אם אני עתיד לראות אמ
אמי ואוהבי בארץ מקדוניה ובמ
ובמזרח יכא קול מן האילן בלטי
בלטיין יונים דעלך אלכסנדר טיב
טיבבל תמות על ידי קרוביך ולא
תראה אמך ולא ארץ מקדוניה
וכורוח הטימי התפללתי עוד
אם אני עתיד לראות אמי ואוהבי
בארץ מקדוניה ואם ספו וכלו ימי
ימי חיי ויכא קול מן האילן כלו ט
טיניתיך ותמו ימיך ובבל תמות ו
ואחרי מותך תאבר כל מישימתך
כל ידי קרוביך ולא תוסיף לטאור עו
עוד והלכתי מארץ הזרן ובאתי

כי כן יאמר לו מי הם רבנים החיים
 או המתים ויען לו המתים הם כי
 העניים והמתים רבנים הם מן העש
 העשירים ומן החיים וישאל אחר
 מהם ויאמר מי הוא חכם ושרוס בי
 בין האדם וחיות הארץ ויאמר לו
 האדם וישאל אחר ויאמר לו מה
 היה תחלה לילה או יום ויאמר לו ל
 לילה כי הילד במעי אמו בחטך ה
 הוא וישאל אחר מהם ויאמר מי
 היא הממלכה ויאמר עטק וגזול
 וישאל אחר ויאמר מי הוא אטד ל
 לא יכוב ויאמר לו היל האמת טיור
 טיור האמת וישאל אחר מהם
 ויאמר לו מי זה טוב ימין או השמ
 השמאל ויאמר לו השמאל האטה
 מיניקה את בנה תחלה מיכר שמיל
 והמלכים נוטאים טבט המלכות
 ביד שמאל ולאחר ששאלו דוב
 שאלות אמר להם שאלו ממני מ
 מה אתן לכם ויעזב כלם ויאמרו
 חיי השולם ואמר להם אין לי רשו
 לחיות חיי השולם ויאמרו לו ולמ
 ולמה אתה נלחם לשלול ולבז ול
 ולהכניע את השולם ולאחר מיתת
 אין אתה יורש למיתנית כבודך
 ויאמר להם אלכסנדר זה מרשות

הטימים הוא להיות אנחנו כמטד
 כמטרתים לאחרי הבאים אחרינו
 כי לכך נוצרנו כי לא ינוע הים כל
 בלא רוח ולא ינוע האילנות אם
 לא תטב בהם הרוח ולא יכלח אר
 אדם בלא רשות טמים וחפיתני אג
 אני לטיקוט ולא ינוחני ארוך הכל
 אטד בידו נפש כל חי ומתוך אלה
 הדברים הלך אלכסנדר לרדכו
 ויכתוב אגרת אל אדיס טוטלים ה
 רבו מכל אטד קרהו בארץ הודו ל
 לאמר כאטד באתי בארץ פרסיאק
 פרסיאקון היא מדינת הודו מיכא
 מיכאתי קצה הארץ בתוך הים זה
 והלכתי טס וראיתי בני אדם דומי
 דומים לנטים והם אוכלים דגים ו
 ומדברים בלשון יונית ושאלתי
 על המקום ויאמרו לי ראה זה האי
 בתוך הים קבר הוא טל מלך קדמ
 קדמוני ויש טס זהב הרבה ולאחר
 טספרו לי הדבר הזה ויניחו את א
 אניותיהם טנים עטד וראיתי טס
 חיות גדולות בים ויעקנו עליהם
 ויברחו ויטיקשו את אנטי בים ומ
 ומרוב הדאגה הייתי טס טמונה י
 ימים ולאחר טנצחתי רדיוט והכ
 והכנעתי את כל הארץ הלכתי הלך
 הלך עד טבאתי אל מדינה בתוך
 הנהר והיו טס קנים ארוכי ל אמו
 ויסוד המדינה על הקני ומי הנהר

מתנה גדולות ויאמר לו אלכסנדר
לך ושאלי מאת המלך כי גם אני
מתאוה לראות את אמך וילך
קנרבלים אל המטנה וישאלהו מ
ממנו ויאמר לו המטנה ראה קנרב
קנרבלים אני אטולח מלאכי זה לפ
לפניך בספר אל אמך ויאמר ק
קנרבלים עלי לכבודו וילכו יחדו ו
ויבאו אל המלכה ויריכו אמו ואת
ואחיו לנטיקה ויאמר להם נטיק
טרם את האיש הזה כי הושיע אות
אותי ואת אשתי כי אנטיגנוס זה
מלאך נאמן הוא לאלכסנדר וישא
וישאלוהו איך הושיעך ויספר להם
המעשה וינטיקוהו אחיו ואמו ויש
ויטבו עמו לאכול ולשתות בצרב
ובבקר לבשה קנרקי בגדי מלכו
ותבוא את אלכסנדר החרדה הבנו
הבנויה מזהב ורעפיו מזהב והיו
טס מישיים המנחה בארדת טענר
העטוריה בזהב ובתולפת טני וה
והמטות היו מן אגך ויהלום ותנינ
ותנינים מן שוהם ומרכבות מן א
אבן יקרה ונגרם היה נהד מזהב פ
פו ואילני זהב עם פידותיה ויאכלו
טס יחד עם אחי קנרבלים ויהי
ממחרת לקחה את אלכסנדר ותר
ותראהו חרדים בנינים מאבן חור
טוב והיה נראה הטמט מתוך נגה
האבן בתוך החרד ויאמר לה אל

אלכסנדר כל זה כבוד היה ליוונים
ולא לכס ותטן האשה ותאמר בחמ
בחמה מה תאמר אלכסנדר ויהי
בטמוש אלכסנדר את טמו מפיה
ויטן לה אין טמי אלכסנדר כי אנ
אנטיגנוס טמי ואני מלאך אלכס
ותאמר לו אתה הוא ותקחהו הח
החרדה ותראהו את יורות מראהו
ותאמר לו הלא תכיר את יורותך ו
ולמה נבהלת הלא אתה המכניע מ
מלך פרס והורו המטבות מלחמו
מרי וכל הגוים ועתה איה איפה ח
חכמתך ובינתך כי נסגרת ביד א
אשה קנרקי בלא חרב ובלא מלח
מלחמה למען תרע כי כל חכס ימ
ימצא חכס יותר ממנו ויחזוק א
אלכסנדר ויחרוק טיניו ויחפוך ל
להמית נפשו ואותה ותאמר קנרקי
אל תחרוק טיניך כי מה תוכל ע
עטות ולמען אשר היכלת את בני
ואת כלתי כן איכילך אני מיר ברב
ברברון ואקראך בפניה אנטיגנוס
כי בני ברברון חתן פורוס מלך ה
הורו אשר הכית בחרבך ותיצא
קנרקי לקנרבלים בנה לאשתו ותא
ותאמר כי לחי אשר היכל זה האי
האיש אנטיגנוס אתכס לא הייתי
רואה פניכס ועתה תן לו מתנות
ויאמר לה בנה באמת אומרת כי א
אנטיגנוס היכל אחי ואשתי אכל

והיתה שם אשה מלכה למחר יפה
ושימה קנרקי וטלחתי אליה לאמר
טלחתי לי את ליה עמוך ואזבח לפני
לפניו כי טמעת כאשר הכנעתם ו
ולקחתם ארץ עמוך לקחתם גם אל
ליה עמוך עמכם ואם לא תטלחתי א
איתו אלי עליכם למלחמה .
ותשלח קנרקי המלכה אלי אגרת ל
לאמר לא נוכל לטלוח לך ליה עמ
עמוך כי כהניו טולחים לך מנחה
לטרדי זהב ק וכוסים נערים בלאו
וקן ה מאות ומרגליות טובות קק
ועטרת ליה עמוך עטויה באבנים
יקרות טוה ק ריטלין זהב ומרגלי
ומרגליות נקובות ענקים פ ומרגל
ומרגליות טאינס נקובות פ תיבר
מן עכס שן מלאות אלפילטים ל
נמרים וראמים יג פנטרים הם חי
חיות יד כלבים אוכלי אדם ק פרו
פרים היודעים לנכות ולהריב אר
ארבעים פילין ועירות נמרים ג' מ
מאות ומנחת מן שך אבונס הוא
טחור כקרו עזים וסח ח אלפים ו
וכזאת המנחה לא נראתה כמוה ב
בכל העולם כי טמעת כי נכחת א
את כל העולם כלו ושתה טלח מלא
מלאכים וישאו לך המנחה . וישן
אלכסנדר ללכת איולה ותטמע קנ
קנרקי את מנהג אשר היה מנהגו
לבא בגניבה ולרמות המלכים בט

בערמתו ותשלח בסתר לכתב ור
ולחרות את כורתו להיות עמה ו
ותקח הכורה ותטימה בחדרה ויל
וילך קנרבלים בן קנרקי אל מחנה
אלכסנדר ויקחנהו הטומרים ויור
ויוליכנהו אל המטנה ויאמר לו מי
אתה ויאמר לו אני בן המלכה קנר
קנרקי ובאתי עם אשתי ומעט יב
יבא כי סוד יש לי מפי הנשים הנ
הקראות אמורנס ויתפטיני טר א
אחר ויקח את אשתי וימת רביס מ
מאנטי . וילך המטנה ויספור
לאלכסנדר כל הדברים האלה ויא
ויאמר לו אלכסנדר קח את נערת
מלכותי ואת לבוסי והיה תחתי מ
מלך כמוני ועשה בערמה וקראני
בטס אחר וישן המטנה ויאמר לנו
לעשות כאשר יצוהו אלכסנדר .
ויבא המטנה לבוס בגרי מלכות
ועטרת על ראשו וכאשר ראהו קנ
קנרבלים ויירא מאד טלח יצוה ל
להמיתו וישן המטנה ויאמר קראו
לי אנטיגנוס מלאכי נאמן ויקראו
לו אלכסנדר בערמה ויאמר לו ה
המטנה כל הדברי אשר טס בפיו
וישן אלכסנדר ויאמר לו תק לי יב
יבא ואלך ואכיל אשתי מיד הש
הטר ההוא . וישמח ויחבק
קנרבלים את אלכסנדר ויאמר לו
תאמין לי ותבא עמי ואני אתן לך

הזה מאומה כי נשים אנחנו והם
אנשי מלחמה וראה ודי לך
אלכסנדר כי הורענוך כל הדברים
אשר אנחנו עליהם ואם תרצה
שילום אנחנו נתן לך כריכונך וכא
וכאשר תחפוץ השב לנו תשובה ו
ואם לא תרצה לך שילום דע לך שית
שתמצאנו ערוכות יבא בהרים ל
למלחמה ויקרא אלכסנדר את
הספר וייצחק מאד וישלח אליהם
ספר לאמר אם תחפצו שאחריב א
אתכם ואת ארצכם עמדו ערוכות
יבא בהרים ואם תחפצו שארחם
עליכם עברו הנהר ובאו אלי ולא
אריש לכם ושלחו אלי מכס נשים
היכרות כל סוסים ואני אתן לכל
אחת מתן ה' כרים מלאים והב
ותשלחנה אליו עיר ספרים לאמר
בא אתה ברשותנו ועבור הנהר ו
וראה אריכנו ונתן לך ק' ככר זהב ו
וה' מאות נעורת מביאות הזהב לך
ומאה רב' סוסים ואם תקחנה להם
הנעורת אנשים מאנטיך תהיינה ע
שמכם ואנחנו נתן לך אחרות תח
תחתיהן וילך אלכסנדר אליהן
וירא אותן יפית מאד ובגדיהם כב
כבגדי היוונים ויקח מהם מס'
ומס' הלך בהר אנטלנטא וגוי'
רבים יושבים שם ומיניהם רב' ס'
וירא שם קינוקלום אשר ראשיהם

כראשי הכלב ואחרים בלא ראש וש
ועיניהם ופיהם בחזה ומס' הלך
אל ארץ אחרת והארץ ההיא בתוך
הים שבעה מילין ובא לשים ומיכא
את עיר איליאוס היא עיר השימט ו
ומדת העיר מאה ועשרים מילין ו
ומגדלותיה מקושטים זהב ומאבן
יקרה היא אסמירלדה וכהן טל הי
היכל היה כוש וזבח שם אלכסנדר
לשימט וילך משם דרך ג' ימים
ויצא חטיך ולא איר' ומס' הלך
אל מדינת כורש וקריקים מלכי
פרס ויתפוט בתים רבים וערים מל
מלאים כסף וזהב ודברים חמודים
ויהי אחרי הדברים האלה אשר ע
עשה אלכסנדר ואשר ראה אז חש
חשב בלבו אנטיפטרס טר יבוא
להמית אלכסנדר במטקה סס המו
המות ויקח אנטיפטרס את סס ה
המות בבבל וישימהו בכלי עופרת
כי מרוב חוזק הסס לא היה יכול ל
להשימו בכלי נחשת או זכוכית א
או ברזל או כלי חרש או בכלי אחר
אחד פן יתבקעו ויטתברו מפני ח
חריפות הסס כי בקש הסס יותר ח
חוזק שיהיה אפשרי אצלו וישלח א
את סס המות לאחיו אילוס הוא ט
טר המטיקים אשר לאלכסנדר
ויהי ביום ההוא
משני מעשה שיהיה ויקיכה אלכס'

אשתי חפצה להמית זה כי הוא ט
טליח אלכסנדר על אשר טלח ידע
מלך הודו אביה ותטן אמו ותאמר
ומה יעיל אם יומת זה לא תנחח
אלכסנדר ויאמר קנרבלים אחיו
אני אטלח את טלוחו טלס בגופו
ונלחם טנינו ויחלו טני האחים לב
לנכות ולריב ותקח קנרק המלכה
את אלכסנדר ותביאהו החדרה ות
ויאמר בסתר הבה לך טצה ודבר
הלום בטבורך בני חפצים להרוג
זה לזה וייכא אלכסנדר ויאמר
להס אם תהרגני לא יכאיב אלכס
אוכסנדר עלי כי יש לו טדים רבים
ונכברי ממני ואם תחפצו להלחם
עזו תנו לי מתנות ואלך ואפתנו
ואביאנו איכלכס ותלחמו עמו ות
ותטנו בו כריכונכס ויטמנו
האחים לרבריו ויניחוהו וכאשר
טימעה קנרק המלכה את רבריו ות
ותאמר באמת טמרוט חכמה נכח
נכחת על כל המלכים וכל הארץ
ויתנו לו עטרה מן טמיר
הטיה ככרים רבים זהב וטירון ק
קטזטים מן אבן אנך ויהלום ואינ
ואנך נקרא בלטיין יון אוניאון וט
וטס יהלום בגיליאון ומעיל ארגמ
ארגמן זהב ותטלחהו לטלוס עם
אטייה וילך אלכסנדר אל מחנהו
ויטימו כתר מלכות בראשו וילבי

וילביטוהו בגדי מלכותו וילך
איכל הנטיים הנקראות אמזונס וי
ויטלח להן ספר לאמר הלא טימע
טימעתם כי נכחתי את כל הארץ
ואני אחפדך לתת עליכס מס והתפ
והתפללו עלי ואס לא תטטו את ה
הדבר הזה אלך אחרים אתכס ואת
אריכס ותטבנה אליו ספר לאמר
הלא ידעת כי גם אנחנו מלומדו
מלחמה ואנחנו יוטבות בנהר א
אמזוניאון ויט בתוך הנהר אי גרו
גדול ומהלך סביבות האי מהלך ט
טינה תמימה שקוב ומסביב האי הנ
הנהר הסובב מיכל יטר ואין לנהר
ואש ויט טס דרך אחר והנטיים ה
הבתילות טס יוטבות ואין בנינו
זכרי כי הס מעבר לנהר עם היכאן
והמקנה והבקר רוטים ואנחנו נוב
נובח סוסיס ל יוס בכל טנה ובכל
טיט טינים באיס הזכרים טלינו ט
פעס אחת לטיכב עם אטתו וכאשר
תהרינה הנטיים הולכים הזכרים ל
לדכס ובמלחמה רוכבות אנחנו
על סוסינו יב רבוא והנטיארות
פיטדות לטימור האי טאנחנו יוט
יוטבות בה והזכרים רודפים אחר
אחרינו רגלים ואס נכחנו אנחנו
בשלי מלחמה יכא לנו טס וטיכח
גדול ואס ינחוננו איבינו אין לה
להס טיכח וטס וקרלה על הדבר ה

ההם שטיה ארסטוטלים החכם מט
מטבע כסף מתחלה ברומא
ובטינת קכו לאיפוארוס הנקרא אי
איברימיטיים במיכרים בטה
מלך ניקודרימון את נוקמוריה
ואו נלחמו בסרקוסא ויניכחו את
עיר ברקידוני ויטבו בעדים ואו ה
הניח אנטיגנוס את בני אתינס ח
חפטיים ובנה את עיר קרטיני אשר
בנהר אוריניטון ובטינת קלר
לאמפירוס הרגו רומיים ארבע רב
רבוה מן גליטיאה ובטינה ההיא
היה יהושעבן סירך שר על היהוד
היהודים ובטינת קמו לאמפירוס
מלך אפטרולמוס הנקרא פולפטור
במכרים וטינה ובטינת קמא
לאמפירוס נלחם מרקולוס מלך רו
רומיים את סרקוסה ויחריבה וילכ
וילכוד את קפיאה ויכנע את סקלי
סקיליה תחת יד רומיים ואנטיגנוס
הגרול מלך ארס נכח את פילופט
פילופטור וילכדהו חי ובטינת
קמו לאמפירוס המלך מלך אנטי
אנטיאופיכוס לו טנה והוא המלך
טיסה את היהודים להוציאם מאמו
מאמינתם ולהאמין באמונת יוני
יוונים ולא חפצו היהודים לשימוע
לו ויקצו עליהם אנטיאופיכוס
המלך הגרול ויוציא עליהם יבוא
גרול רימת יהודים רבים ויחריב א

את ירושלים עיר הקדש וזהו גלות
ירושלים השלישית ויקח את עטר
ההיכל ויניכחו היהודים מאנטי
פ אלה וילך מטם אל ארץ פלטיה
פלטיים להכניעם תחת ידו
ובטינת ק לאיפוארוס המלך נעטתה
מלחמה גדולה בסיכיליאה על יד
העברים טלהם ויטלחו טס רומיי
יומיים את לוקובולוס שר היבוא
ויכבטם ותטבת המלחמת
ובטינה ההיא היה הורקנוס כהן ג
גדול מבני חטימונאי נלחם על עי
טומרון הנקרא בלטון יוניס סב
סבימטין ויחריבה ער היסוד
ואחריו כן נבנתה עוד על ידי אורו
אורודוס ונקרא טמה סבימטין ו
ואו נשרף קפטוליאון ברומא ואו
לקח תגרנים מלך ארמוניקון את
מתרינוס לו לאשה ויקרא
לכל אנטי המקום ויכני להם מינת
מינתה גדול אשר לא היה כמינת
כמינתה ההוא בכל הגלילות ההם
ויהי יבוא גדול וחיל כבר מאד
כחול אשר על שיפת היס לרוב ויל
וילחם עם אנטיוכוס הגרול מלך
ארס ויניכחהו ויעבדהו ממלכותו
ויכנע תחת ידו את כל הארץ
היא ער ארץ פלטיים הנקרא כל
בלטון ערבי פלסטין ומן
הטינה ההיא החלו את ארמיני ה

אלכסנדר את שר המטיקים ההוא ו
ויכהו בטיבט על ראשו ויטור איב
איבה שר המטיקים בלבנו ולימים
אחרים עשה אלכסנדר מטתה לכל
אויביו ובתוך המטתה הטיקוהו
שר המטיקים את סס המות בכלי
יץ ואחר טעה גדולה אחוזהו יכיר
יכירים וחבלים וכאב גדול בכבר
ובפעם פתאום יצא יצטקה כאדם
מוכה מחייכי קטית ויכרו אל ביתו ו
וימת בבבל ויקח אפטולומיוס
מטתהו את פגרו ויטימהו בעגלות
ובפרדים ויוליכוהו מיכרימה ויקב
ויקברהו בעיר אלכסנדריה אשר ב
בנה וטני חיי אלכסנדר לב
טנה ובן יח טנה החל להלחם וער
טהיה בן שטרים וחמט טנה נכח
שטרים וטנים מלכים ויכנע כל הג
הגרי תחתיו ויוס מולד אלכסנדר
כזרח השמיטי בירד וימ בחדש
הנצרא פרמותי בלטיון מיכריהווא
חדש אייר וביום רביעי כבא השמ
השמיטי מת ויתר רברי אלכסנדר
וכל אשר עשה וימי מלכותו יב טנ
טנים הלא הם כתובים על ספר מל
מלכי מדי ופרס

וילך אנטיפטרוס שר יבאנו באיל
באילרא בארץ יוונים ועל שמו נק
נקראת פטריס ויהי עליהם לשד
ואפטולומיוס מטתהו הנקרא אולי

אירלאנוס הוא שר במיכרים
וסליקוס אידיקטור בארס עד בבל
ותלד דוקפין בת דריוש אטית אל
אלכסנדר בן ויקראו שמו המקרו
אלכסנדר על שם אביו המת וימ
איפטוליס אולגיס וימלך תחתיו
דמטריאס פליאוקריטיס ופתרונו
איט מלחמה וילכד את שיר טומ
טומרוך וימת דימטריאוס ויקב
בדמטריאה עירו אשר בנה

וימלך איפטולומיוס הנקרא פלי
פליארלפוס בן אפטולומיוס אולגו
לח טנה ויבן את פארוך אט
אשר באלכסנדריה וזה הולך את
ספר היהודים בארץ אילרא ויטימ
ויטימס באלכסנדריה וכתב אותם
אלעזר כהן גדול אחי שמעון ובי
ובימיו יבאו היהודים חפטיים אט
אשר היו טבריים במיכרים וואו
טלח זה המלך אל ירושלים ויקח א
את אלעזר הכהן ויפתרו לו את כל
ספרי היהודים בלטיון יונים למלך
וכו טנה מלך לאמפירוס והכניער
דומיים את קלבריה ויאחזו את
עיר מסינה וזהו גלות למסיני

ובטנה ההיא קם איארוך השר בסי
בסיכיליאה ויאחזו את סרקוסא
ובעת ההיא עשה אילדיאנוס איפ
איפטוס להיות סיכיליאה תחת יד
דומיים ובימים ה

וזה קרא חרש אב יולוס על שמו
ארבעה שנים וארבעה חרשים וש
רשת פועלים מלכה רומי פעם אח
אחת ומלכה לטינון פעם אחת ופ
פעם שניה רומי וזה יולוס המלך
עשה עיבור שנים בגרים . וימלוך
אגוסטוס קיסר כו שנה . וימלוך
אורודוס על פי אגוסטוס הגדול ל
לו שנה והוא בנה את ההיכל אשר
בירושלם אשר החריב אנטיוכוס
איפנס ויבנהו אורודוס פי שנים
בישי ברוחב ובארץ ובגובה ריבן
גם הוא את עיר טומרון בתחלה
ויקרא את שמה סיבסטין וזה פית
פיתרונה קסריה ושיכתבנו למצלה
כי אלכסנדרוס הלך על דרוש למ
למלחמה ויבא דרוש לקראתו ויע
יערכו מלחמה גדולה וניצחו אל
אלכסנדר ומטל על כל המזרח וה
אחר כן הכיר את יוס מותו ויחלק
הארץ לארבעה ראשים גדולים מ
ממשיפחתו והמהד טריגי יון אש
אשר אכלו את עס יהודה לולי אלה
להינו אשר עמד בפרץ והעיר את
כהניו כי או אבר את זכר יהודה .
ואחר אשר חלק אלכסנדר את הא
הארץ סגר את משפחות יבנות ב
בברייתו ברזל ובבנין חזק מאד עד
יס לבלתי יבאו וישיחיתו את האר
הארץ ואת ממטלתו . וימת

אלכסנדר במזרח ומטלו ר ראשי
ראשים האלה על הארץ וימלוך ס
סליקוס בעיר מקדוניה היא עיר
המלוכה ויהי סליקוס איש רחמים
וימטול בנחת על עס יהודה ולא ל
לחץ אותם או הלכו אליו מבני פ
פרייטי עמנו רשעים בני בלישל וי
ויאמרו לו הנה באנו אליך להגיד
לך עשר המקדש אשר בירושלם כ
כי אין קץ להמון הכסף והזהב וא
ואבן יקרה אשר בה ונאה כל זאת
להיות בהיכל ארזינו המלך סליקו
סליקוס ויפתוהו לשלוח אל ירוש
ירושלם וישלח מטריו ממשיפחתו
ושימו אוליאורוס לקחת את הזהב
ואת הכסף ואבני היקרה אשר
במקדש . ויבא ירושלים
פתאום ויאמר לו הכהן מרוע
ארני בא אל עבדיו . ויאמר
אוליאורודוס על רבר הכסף
והזהב ואבן היקרה אשר
במקדשכם אשר הוגד לארני המ
המלך באוני . וישן
הכהן ויאמר למה יבזס המלך ל
לשלוח הזהב אשר בבני לונה הגדול
אשר בידו נפש כל חי אין טיס כי א
אס אשר נתנו מלכי מדי ופרים בי
בימים ההם ואשר נתן סליאוקוס
ומלכי אחרי באויכר להינו למחית
יתומים ואלמנות על אשר אנת

הס עמלקים לתת מס לדומיים
ובטנת קצו לאימפירוס המלך נבנ
נבנתה עיר פומפיא על ידי פומפ
פומפיאוס ובטנתה ההיא העבירו
דומיים את ארץ אלמניא וארץ או
אזיריא וארץ קיליס ובני ערב ת
תחתיהם וילכו דומיים את ירוש
ירושלם על ידי פומפיאוס מלכס בל
בלא חמלה כי לא חמל על היהודי
ויקח המלך אריסטובלוס טבוי
לברו על אשר מרד בדומיים כי הי
היה בוטח במיטריטוס הדומיי ל
לאחר מות אביו ועל זה טבתה מל
מלכות ארוסטובלוס וזהו מלכות
ירושלם הרביעי ובטנת ד אלפי
וד מאות וע לבריאת עולם בחטב
בחטכון הגויס בטנת קצר לאונפ
למונפיאוס מלכה קלופטירא בת
אנטיוכוס הגדול טמלך כב' טנה
במיכרים ובטנים ההם החריב קי
קיסיאוס מלך דומיי את עיר אסיא
וילחם את היהודים וילכו ירושלים
ושלל את ההיכל וזהו גלות החמי
החמישי החריב את האי הנקרא
טימה וידון ואיים רבים אחרים וע
ועירות רבות וכאשר מת אפטולר
אפטולומיוס טהיה מלך קרינין מ
מזר מלכותו ביד דומיים
ובטנת קפא לפומפיאוס אהב אנ
אנטונינוס קלופטירה המלכה ויע

וימלוך אנטונינוס בארץ פדס וב
ובהליכתו איכל קלופטירה המלכה
ותטימע ותכא לקראתו וילכו באר
בארץ טרסוס ויקח אנטונינוס את
קלופטירה באלכסנדריה ומטס
הוליכה ברומה ויגרש את אוקטבי
אוקטביה אשתו הראשונה אחרת ק
קסר המלך עם בניה מביתו והיתה
מלחמה בן אגוסטוס קיסר ובין
אנטונינוס המלך על אשר קיכה ע
על אחרת ויהרוג אגוסטוס את
קיסר אנטונינוס ואת קלופטירא ו
ואת גיאוס ואת קסירוס בניה ויש
ויטס אגוסטוס במיכרים את קרנל
קרנילוס וטלח גאלוס אל מדינת
רומה ועטה מלחמה עם אקריטי ה
האי הגדול ולמלכות מיכרים קק ו
רכה טנה ובטנת קק לאנפיוס מ
מלך ארדו בן אנטיופטרס האטיקל
האטיקלונכי על היהודים ויתפשהו
אגוסטוס ויאסרהו ויטלחהו ברן
ברומה וייכא אגוסטוס את ארץ
קנטברוס ובטנת קפ טנה ל
לאמסיוס בנה תוירוס טר כבאר
את עיר תברומינין ומיכרונין
והמלך הראשון אשר מלך בר
ברומה הוא יוליוס והוא גיוס וממ
וממלכות זה המלך נתחזקה רומה
במלכותם להיות גברת ממלכות ו
ואחריו היו נקראי המלכי קסרים ו

חזניא הכהן ויטתחו לאפיו אריז
אריזה ויברך את יי להי יטריל וא
ואת הכהן ויתן כסף וזהב לאויזר
בית יי ולכהן ויקס וימהר וירכב
ויברח אל מקדוניה אל מלך סליא
סליאקוס ויאמר לו המלך מה לך ב
בירוטלס היום ימים רבים ויאמר
אליאודורוס אל המלך אם יט למ
למלך אויבים אשר יבקשו את נפ
נפשו שלח אותם אל ירוטלס ויבאו
ויבאו אל ההיכל אשר בה וימותו
טס כי לנה גדול ואריר הוא והוא
יטחית יכרי יהודה וירושלם ויספ
ויספר למלך את כל אשר ראה ולא
יסף עוד סליאקוס לשלוח לירושל
לירושלם להדע כי מדי טנה בטנ
בטנה שלח מנחה אל המקדש כל
ימי חייו ויאהבו כל מלכי הארץ ל
לשלוח מנחה לכבר את ההיכל א
אשר בירושלם ותלמי המקדוניה
אשר הומלך על מצרים היה איש
רחמים וחס ונבון ואוהב לקרא
לקראות בספרים וייכי לטיני טריז
לקבץ ספרים הרבה טס. הטר האח
האחר אריסתיוס וטס הטיני אנדר
אנדריוס ויתקבו ספרים ספרי מ
מדי וספרי כל הלטינות ויאמר לה
להס המלך כמה ספרים בידכם ויא
אליו תטעמאות ויכה וייחוק המל
המלך ויאמר אליהם הבה ונוסיף

עוד חמישה ונשטה אלה ספרים וי
ויאמר אליו אריאוסתוס בי ארנינו
לשוא יגענו על הספרים האלה כי
אין בס מועיל ואס על המלך טוב
יכתב אל ירוטלס אל הכהן ויטלח
אליו מן החכמים אשר בירושלם
יורעי לטון יונת ויפרטו לך את
תורתם כי היא כתב הקדש אבל כל
הכתבים האלה ספרי תהו המה וי
וישט המלך כן ויטלח ספרים ומנ
ומנחה אל הכהן אשר היה בימים
ההם ויטאלהו על הדבר הזה
ויטלח לו הכהן את פ כהנים ואת
אלעזר בראשם אשר היה נבחן בי
בימי אנטיוכוס ונהרג על יי להיז
ויהי כבא אלעזר וע כהנים המלי
המלייכים מצרים ויתן להם המלך
בתים ויברל איש מרעהו ויתן לפ
לפני כל אחד ואחד ספרים יורעי
כתב ויפרטו הכהנים את כל התו
התורה והמקרא סד ספרים אשר ה
המלייכו טיבעים הכהנים מלשון ק
קדש אל לטון יונת ויבא אלעזר
את מכתבם לפני המלך
ויקרא המלך לכל אחד ואחד מק
מקרא אשר המלייכו והנה כלס
דעת אחת ופירוט אחד לכל המל
המלייכים ויטמח המלך מאד
וייכיא כסף וזהב ויתן לאלעזר ול
ולכ הכהנים ויטלח ירוטלס ועוד

אנחנו מתפללים ליהי' לחיי המלך ו
ולבניו ולא טימע אליאורו אל
הכהן ויטס טומרים סביב ההיכל
עד ליום מחרת ותהום כל העיר ו
ותהי בכיה גדולה ויכעקה רבה ומ
ומרה עד מאד ויקראו הכהנים
והזקנים והזקנות והטרי' והשירו'
אל יהי' והכפטיו באפר וענו ביכוס נ
נפטים והילדים עמהם וגם החלב
מנענו מן היונקים ויכעקו אל יהי'
לשמור אויביו והפקדון אשר הפק
הפקיד בביתו וגם הבתולות היושי
היוטבות בבית אבותם פורטות י
יריהם השמימה בער החלונות א
אטד בבתיהן ותזעקנה אל יהי' ועמ
ועמהם חונניא הכהן הגדול מתפל'
מתפלש באפר ועומד ומתפלל אל
יהי' להיו אוילי ירחם ויהי למחרת
ויבא אוילידורוס וכל גדודיו עמו ו
ויכצו בתוך מקדש יהי' ויבא אל הן
הקדש יהי' השמיש באוניו ובאזני
הבאים עמו קול רעם ורעש חזק מ
מאר מטבר הרים ומפרק סלעים ו
וינסו כל גדודיו ויתחבאו באטו
מיכאו ונטאר הוא לברו ויטא עי
שיניו וירא והנה איש ומראהו נור
נורא מאד בלבוש זהב נויכץ אבן
יקרה וחקור כלי קרב אשר לזהב
והוא רוכב על סוס אריר הולך ובא
ומדלג וירץ אל אליאורודוס ויבהו

הסוס בגליו ויטימטהו אריכה ויר
וירמסהו ויעורר עליו ויכנס טני
הבחורים לבושיי ברים ובירס טוט
טוטיס להכות את אליאורודוס מ
מכה נמרצת ויעמדו טני הבחורי
הבחורים האלה של אויליאורודוס
מזה אחד ומזה אחד ויכוהו בשו
בטוטיס עד בלי חמלה ויאלס האי
האיש ויהי בין המות ובין החיים
ויבאו בחורי הכהנים ויטאוהו על
טיכמס ויוכיאוהו מן הקדש ויתנו
ויתכוהו לאנטיו ויוליכוהו באהלך
ויפול על המטה ויטכב אלס ולא פ
פתח את פיהו לא לדבר ולא לאכר
לאכול או הלכו כל זקני מקדוניה
אל חונניא הכהן ויבכו ויתחננו לפ
לפניו ויאמרו בי אנכינו התפלל ב
בער עבדיך אנחנו ובער עבדך או
אויליאורודוס אטד באנו עמו ונחי
ונחיה ולא נמות כי ירענו כי אין
להים זולתי ליהיכס כי כל אלהי ה
העמים הבל ותוהו וליהיכס עטיה א
את כל העולם ונטימת כל חי בידו
ויתפלל הכהן אל יהי' וישל עולות
וובחים ויראו את טני הבחורים ה
המכים את אויליאורודוס במקדש
ויאמרו אליו קים לך אל חונניא הכ
הכהן והשתחוה לדגליו אריכה כי
בשבורו ירחמך יהי' ויקס
אליאורודוס על דגליו וילך אל ח

משם יבנה הנומיה כרייני עמנו וא
הרשעים ויהרגו בים מערת החס
החסידים בימים ההם נמיכאן
שתי גשמים אשר מורו יוריהן ויתלו
בילחיס ברדיהן ויטמטו איתם וא
ואת ילדיהן ממעיל למגדל ותבקע
ותבקענה ותמותנה . אז נתפש
אלעזר הכהן שר הכהנים הוא אלע
אלעזר אשר זכרנו למעלה אשר ה
הלך למיכרים בימי תלמי ויבאוהו
לפני פליפוס ויאמרו לו פיליפוס
אלעזר הכהן נבון וחכם אתה אל
תירד שיבתך בדם שאולה אכול ב
בשר זבחי באשר יורה המלך ארני
וישן הכהן ויאמר לו חלילה לי לה
להפר את מצותי להי אשר הוא אר
אדון כל הארץ ויקחהו פליפוס
ויאמר לו אתה ידעת כי אהבתי או
אותך וחמלתי על שיבתך ועתה יו
יקח נא מעט מבשר זבחם אשר
אתם אוכלים ואכול אותו לפני הע
העם הנה למצן יראו ויאמרו כי מו
מובח המלך אכלת ותניכל ותחיה
ולא תמות . ויהי כשמוע אלעזר
כן ויראה לכל את יקר גדולתו וקר
וקדושת תפארתו ויאמר אל פליפוס
אני היום בן ים שנה אין עמי היום
ליראה את הילקים במרמה ולא ל
לתעית את עמו ויאמרו הבחורים
כי אלעזר בן ים שנה הגד ברית אל

לִיהוּ ויפרו גם הם וילכו לאברהם
ועשה חלילה לי לטנוק קדושתו וט
וטוהר טיבתי ולחלטי את עמי לת
לית רפיון ידים בתורת להי ויאמ
וואמרו אלעזר בן ים שנה פשע ל
לי . ויבחר לעבוד להבלי הגרים ו
ונבטיה גם אנחנו כן כי אני אמרתי
את נפטי היום מירכס לא אוכל לה
להניח מלפניי . אשר אין מלפני
מלפניו לנזם ומידו להמלט חי או
מות כי ממטילתו על החיים והמות
להמית ולהחיות טוב לי למור בכח
ואעזבה גבורה לעמי ולבחורי אח
אחרי בראיתם את המות היכנועה
הזאת ויתאוו גם הם לעשות כן וי
וימותו . ויהי כשמוע פיליפוס את
דבריו ויכו ליסוד ולהכזית את אלעז
לעזר הישיש החסיד ועניו ולחלל
את יבבי עריו ויהי בהכותם אותו
בכל מיני מכות בלי חנינה ויאנח
החסיד ויאמרו . להי אשר אהבת
הבאתי ער תשיבנה הנות אתה ירש
ידעת כי יכולתי להניח את נפטי
מן המות אבל לא חפצתי כי אהב
אהבתיה ועתה כבודו עלי מכות כ
נמרצית ואין בי כח לטאת אבל מ
מיראתך כאין הם בעיני ואסבלס ו
וברברו כזאת סגר ימיו טלס נפשו
וישנה גבורה לעמו . אז נתפש
שישנה אחי שם אמס וטולתו למלך

שלח יהודים חפטים ביום ההוא מ
מאה ונ' אלה מיהודה ויתן לכל א
אחד ואחד קנ' דרכמוני זהב וישל
וישלח מנחה לילהינו סולחן זהב
טהור אלה ככרים משקלו ויחדות
בו תבנית כל ארץ מיכרים ונהר ט
טיחור יאור מיכרים ואת דמות הי
היאור אשר יבא ויטקה כל ארץ מ
מיכרים ויקטור על הטולחן כל א
אבן יקרה לא נראה כטולחן ההר
ההוא בכל הארץ וישלח אותו המ
המלך תלמי ירושלימה מנחה לב
לבית ילנה הגדול ליהי שרלס . יהי
אחרי ימים רבים וימלוך אנטיוכוס
אנטיוכוס על גוי מוקרון וגם תלמי
מלך מיכרים נאסף אל עמיו .
וימלוך תלמי אחר תחתיו עלה
עליו אנטיוכוס מלך מוקרון ויכה
ויכה וימיתו וילכוד את כל ארץ
מיכרים וימלוך על כל הארץ .
בימים ההם החלו מלחמות גדולות
וכראות ליכמות בעם יהודה כי ב
במלוך אנטיוכוס על ארץ מיכרים
גבה לבו מאד וישלח בכל ממש
ממשלותו לכל עמ ועם להסתחות
לכלם הוא תמונת אנטיוכוס ויאור
ויאותו כל הגוים ויסתחווי ויבאו פ
פריכי עמנו מנילאוס דסימנון ואב
ואלקינוס וטאר כל רשעי עמנו ויש
וישודרו את אנטיוכוס להרע אל עם

ישראל . אז נראתה מופת על
ירושלם עיר הקדש וידאו יום לילה
חלילה בין הארץ ובין השמים כד
כרמות סוסי אש ורוכביהם נוטאי
נוטאים בידם כלי מלחמה אשר ל
לזהב דמותם ונלחמים אלה נכח
אלה מ' יום ויבאו רשעי עמנו אלה
המלך אנטיוכוס ויאמרו אליו הנ
הנה נראה מופת בירושלם והמה ט
אומרים כי מת אנטיוכוס והמה ט
שמחו על מפלת אדנינו המלך
ויקבץ המלך מאד ויבא פתאום י
ירושלימה ויכה לפי חרב ויעט ה
הרג גדול בעיר ירושלם וירכא בג
בגולה עם רב וישוד את כל עדת ה
החסידים אשר בתוכה וינוסו הח
החסידים היערה ויאכלו עשב כב
כבהמות ויתחבאו כחיות בעיר כי
המלך אנטיוכוס לא רב לו אשר ה
הרג ואשר הגלה עוב חטמנין בא
בארץ יהודה לענות את עם יהודה
וגם עוב אה פליפוס ללחוס את כס
ישורון . ויבאו אותו המלך
לאמר כל אשר יאות ויטתחוה לו
לדמותי אשר הקימותי ויאכל בטי
בטרת החזיר חייהו וכל הממאן ה
הרגוהו בלי חמלה אז מנע את עם
לטימור יום הטיבת ולמזל בניה
וילך לו המלך ופליפוס איטגביר
עשה כרבריו ומנע כל התוויה מט

כל עמנו נמות ואתה אשיר מלואך ל
לבך לעשות כזאת לעבדי הלהים ו
ולהלחם מול אלהי השמים והארץ
הוא ילחם בך ושיריך מן הארץ
וימת השישי וישאר השביעי והוא
נער קטון ואמר הקדושה אשר רא
ראתה את טבעת בניה הרגים בי
ביום אחד לא פחדה ולא רגזה כי
אם שמרה בכת של פגרי בניה הנה
הנהרגים ותשא את קולה ותצעק
ותשר לאמר בני אני אמכם ולהי
בוראכם ורוח נפשי נתן בכם והוא
גדל ורומם אתכם ועימותיכם וח
וארג את הגידון וכסה עור למעלה
ונפח באשכם נשמת חיים וכל אל
אלה נכתם והוא עתיד להשיב לכם
ולשלם שכר פעולתכם אשריכם ב
בני על זאת ויכלם המלך ישן אש
אשר ניחתו אשה ויאמר המלך ה
הביאו אלי השביעי אולי אוכל ל
לפתותו ויעשה כריכוני כי הוא נע
נער ואל תתשאו עלי האשה לאמר
ניחתו אנטיוכוס וחוקתי בני ומ
ומתו על להים ויכו המלך ויביאו
השביעי וישתהו ברברים ויתחנן
לו וישבע לתת לו זהב וכסף ועבד
ושבדים ולשים אותו מטנה ולהמ
ולהמטילהו בכל מלכותו ויבז הנ
הנער את רברי המלך כי לא שם ל
לבו אל רבריו ויקרא אנטיוכוס אל

אמר ויאמר לה אשה טובה חמולי
על הילד הזה ורחמי פרי בטנך ופ
ופתי אותך לעשות ריכוני ויהיה ו
זה לך לפליטה ותאמר
האשה תנהו לי חולי אוכל לפתו
לפתותו ויתנהו לה ותוליכהו מע
מעט מעמהם ותשיקהו ותשיחק על
בטת המלך וכלימתו ותאמר אליו
בני עזוב כל זאת נהגתי איתך ט
חדשי ואחרי כן הנקתיך ג' שנים ו
ולאחר שהנזתיך כלכלתיך עד היו
היום ולמדתך יראת הבור ועתה
בני הבטי נא השימימה וראה את ה
הארץ ואת הים ואת האש ואת המ
מים כי ברבר יי שימי נעשו וארס
כאין נגדו אל תירא בני את האכז
האכזר הזה ומות על להיך ומי ית
יתן בני ותהיה עם אחיך ביחד בג
בגדולת תפארתם ואני אשיג אתכם
אתכם וביום חתנתכם אני אהיה ע
עמכם ויזבא הנער לפני המלך
ויאמר למה תאחרני ולא תעזובני ל
לכת עם אחי הקדושי אל תפתני
בהבליך כי לא אסור מאחרי יי
ותורתו הקדושה והתמימה אשר נ
נתן ביד משה עבדו לישראל עמו
ובני עבדיו ואתה האישי הבליעל ר
רע המשללים אנטיוכוס איש יצר ו
ואויב טונא האמת אשר חרפת וג
וגרפת אנא תלך ותברח מפני יל

ובריל בטר חזיר מתועב שרוח נב
נבאש מלוח בלי לחלוח טושפו ב
באכזריות חמה וכוסר בטרם אהתן
ויבא האחר לפני המלך
ויאמר מה לך להרבות דברים
אתנו או ללמדנו כבר למדנו מאב
מאבותינו והנה אנחנו נכונים ל
לקבל עול ובעול תורתו ויקצוקה
המלך מאד וייצו להביא מחבת נח
נחשת ויטימו אותה על האש וייצו
לכרות את לטוננו וידיו ורגליו וית
ריתנוס במחבת אטד על האש
מתחת שלא ימות מהיה להפחיד
את אחיו ואת אמו והמה היו מאמ
מאמינים ביה ומחזקים זה את זה
בראותם כי אחיהם ימות עליהם וה
ואומרים איש אל אחיו הנה אטד
דבר משה עבר ויבטיחו ועל עברי
עבריו יתנחם ועתה יתנחם ביה בנ
על כל הרעה אשר דבר לעשות לפ
לעמו וירחם עליה וימות הראשו
ויבא הטני ויאמר לו טימט ועטיה
מיכות המלך למה תמות בייסורי
גרולים כאטד מת אחיך ויאמר
מהרו החרב והאש ואל תגרעו מכ
מכל אטד עטית לאחי כי לא נפל
אנכי מאחי מחסירות ומיראת אל
אלהים וייצו המלך לכרות את כ
כל אבריו ויתנוס על המחבת א
אטד על האש ויען ויאמר למה תע

תענה את נפשותינו אשר לא אתה
נתתן ולא אתה תוסיאן והנה
תשובנה אל הלהים אטד נתנך
ועוד יחיינו בהקיינו מתי עמו והר
הדרוגיו וימת הטני ויבא
הטליטי ויטי ימינו למולד ויאמר מ
מה לך להפחידנו יר ואויב כל זה
מן הטמים בא לנו אבל באהבה
נקבל עלינו ואתה חטוב כאין ובזו
ובזוי בעיני כי מן הטמים נקוה
כבוד והוא יטלס לנו טיכרנו וי
ויתמהו המלך וטדיו מגרולת הרו
הרוח טהיה בבחורי וימת
הטליטי ויבא הרביעי ויאמר
אל המלך מה לי להאריך דברים ע
עמך איש הבריטל נמות עליהם ליה
להינו והוא ישוב יחיינו ולך לא
תהיה עוד תקומה וימות ויבא
החמישי ויאמר אויל וכסיל אטד ל
לא יבין פעולתיה ומעשיו אל תא
תאמר בלבבך כי ליהם עובדי כי
מאהבתו אותי הביאני עד הכבוד
הזה ואתה רטע מחרקה ומגרקה על
אטד טינאך העיר אותך לעשות בנ
את כל זאת כי עתיד הוא לעשות ב
בך נקמה ובזרעך ויעטן אפר בך ב
ובכל ביתך וימת החמישי
ויבא השישי ויאמר ידענו רטענו
כי ליה חטאנו ועתה אנחנו אשר נ
נתנו נפשותינו למות ובעבור כפ

גוי מוקדון מלך אנטיוכס רב לך
חרה חרבך עם יהודה שימור נפטך
גוי מוקדון ומהיום ההוא והלאה נ
נפיק עול מוקדון מעל עם יהודה
ויהי כשימוע פילפוס וטרי המלך
את הדברים וילכו עליהם בחיל כ
כבר ויהי בלכתם היו בדרך מעט י
יהודה אלה נפשות טף ונטי והם
במערה אחת ויבאו אל פי המערה
ויאמר להם יבאו וחללו את הטבת
ועטו את מיצות המלך ותחיו ולא
תמותו ויאמרו לא נבא ולא נחלל
הטבת עדים היום בנו שימים וארץ
כי נמות באמנותנו ויכו פליפוס
ויביא אש ויתנו עליה עינים ותנש
ותנשן המערה וימותו כלם בעטן
וטרי המלך הלכו אל מתתיה בהר
המורשי וימיאווהו חגוד כלי קרב
ואחיו ובניו ומתי מעט עמו מערת
החסידיס כי הלכו להביא את נטי
נטיהם ואת בניהם בהר המורשית
ויקדמו טרי המלך את מתתיהו ר
רבי טלוס ויאמרו מתתיהו איש
נכבר בעמך עטיה מיצות המלך ות
ותחיה ולא תמות ויען מתתיהו
בגבה רוחו את מיצות מלכי אני עו
עוטיה עטו אתם מיצות מלכך אשר
יבאו אתכם ויתבהלו טרי המלך וי
ויטתקו ולא ענו דבר כי אם מטית
מטיתאים למתתיהו איככה ילכרנו

ויהרגנו כאשר הרג את יתר החסי
החסידיס ויען אחר מן היהודים א
אשר עם טרי המלך מן הפרייזים ו
ומבני הבליעל ויאמר תמיה אני מ
מטרי המלך ומחילו עד מתי תחר
תחרו טרי ולא תצטו את מיצות המ
המלך ונקמה במתתיהו אשר העיו
פניו לבלתי עשות את מיצות המ
המלך וברצו כן ויטלה חרבו וי
ויתו את ראש החויר ויקח אותו ב
בירו אל המזבח אשר בנו בהיכלי
המלך אנטיוכס ויטס את ראש ה
החויר עליו ויקטר לפסילי אנטי
אנטיוכס וירא מתתיהו ויקנא ל
לאלהיו ותבשר בו חמתו ויטלה א
את חרבו וירדג על היהודי הזובח
ויכהו בחרבו על יבואו ויגבה הר
ראשו לגוף השמים וישיל לפניו
השד אשר נגש לדבר עם מתתיהו
ואת גופו נפל על המזבח אשר עמ
עמד עליו את זה הכה מתתיהו וגם
את השד הכרית בחרבו והבריח א
את יתר הטרי ורבי סלה מהמונס
ויבקע בטיף ויתן אות מלחמה זה
הדיס יהו בתחלה על מלכות מקדו
מקדון וזה יבאו אותנו להלחם ב
בטבת וזה יעמוד לני מליץ על הר
הדבר הזה ויבאו מתתיהו ובניו ע
עמו ועמהם עדת החסידיס גדולה
וירדשו את החטאים ויכוס ויכתוס

להינן אשר לו הארץ ומלואה תבל
ויצבי בה עור יחיה אותנו וידומ'
ויגדל על כל גוי ואתה אשר עשית
בזרון להרע לעמו ולטלוח יד בע
בעבריו לא תנצל מידו ולא תמלט
מחרון אפו טוב לך אשר לא נולד'
מטנוף אמך האולת אשר ילדה א
את הכסיל הזה אנטיוכו המטונג
טיהרע לעשות לנפשו כי לנו הטב
הטבות ואם מעט נסבור ונטיא א
את המכאוב הזה בעולם הזה הנה
אנחנו הנלכיס לחיי עולם ואתה ת
תמות מיתה מיטנה בנגעי גרול'
ותרד טאורל תחתית ומחטיכית
תפתה אשר אין סס לא חיים ולא
אור כי אם חטיך ויכלמות לא יהיה
לך טס מרגוע ולא הנאה כי אם י
צרה ויכוקה ואש וגפרית זה חלקך
ומנת גורלך מאת להינן איש דמ
דמים וברישל וילהינן ירח על עמו
וינחם על חסידיו עד הנה היתה
החמתו מעתה לא יוסף לקיחה
על עמו כי נחם בנו על כל אשר בא
לנו תחלה טבאמת וביכדקה עטיה
ואנחנו הרטענו והוא ישוב ירחמ
ירחמנו ויחיינו חיי העולם
ויקצוק המלך אנטיוכוס מאד כי
לא עטיה ריכנו ויוסף על זה מכות
במדינות ואכוריות ככל אשר עטיה
לאחיו וימת גם את השביעי

והאטיה עמדה על פגריה ותפרוש
כפיה השימימה ותאמר להי הנטיג
הנטיגב להי עולם אבואה נא עס ב
בני אני אמתך במקום אשר הכינו
הכינות להם ויהי כדברה שלמה
נפטיה ותיכא רוחה ותפל על בניה
ותלך עמהם וילך המלך לדרכו
מקדונה וייכר לפילפוס ולטריס א
אשר בארץ יהודה ויאמר להם מח
מחה תמחה את זכר יהודה מכלה
הארץ וכל אשר יזכיר את טמו יהו
יהודי הרגוהו וכל אשר יאות להיו
להיות מעמנו ויוכיד טמו יוך חיו
חיהו ויעט כן פילפוס הרטיע וה
והטריס אשר עמו וימח את כל א
אשר מיכא טומר התורה רק אשר
ברחו עס מתתיהו בן יוחנן בהר
המורשית נמלטו כי מתתיהו חרש
חרפת טרליס לא נטא ויקנא ללה
לילהיו ויבך ויאמר אוי לי אמי כי
ילרטיני לדאו את טבר עמי ויטל'
את יהודה בנו בכל ערי יהודה בס
בסתר לאמר מי בכס ומי ליה ויא
ויאספו הכת החסידים ויאמר להם
מתתיהו מה לנו להדבות דברים
אין כי אם תפלה ומלחמה חזקו
ונתחזקה ונמות במלחמה כינאך
לטבח יובל ויתחזקו כלם על דברי
מתתיהו ויאמרו איש אל רעהו לא
לאהליך יהודה עתה מוטל בארצך

המלך ויאסוף עם רב ועיכוס ורס
מגבורי מקרון ויבא להלחם בישרי
בישראל ויבא יהודה לקראתו ותת
ותתגר מלחמה גדולה בין גוי מק
מקרון ועדת החסידים ויהי בהלח
בהלחמם וירא יהודה את אפורוני
אפורוניאוס עומד בתוך כת מוקד
מוקרון וירץ אליו בכח חמתו בעו
בעומק המלחמה ויך מימינו ומש
ומשמאלו ויפיל גבורי מקרון כא
כאשר יפיל הקוצר את אלומוותיו ו
ואת עמרי קצירו ויבא עד אפורוני
אפורוניאוס ויכהו בחרב וימת
ויתנו יונים שורה וינוסו וירדעם
יהודה ועמו ויכוס מכה רבה מאד
ויקחו את כל טללם ויקח יהודה ח
חרב אפורוניאוס וילחם בה כל ימ
ימי חייו וישימע סרון שיר יבא
ארס ויאמר אעשה לי טם ואלכה ו
ואלחמה ביהודה ויאסוף כל עמו
ויבא עד בית חורון ויוגד ליהודה
ויאמר יהודה אין לנו להתאזר נצ
נצא אליהם אף כי הלכו אחינו מ
מעדת החסידים מעמנו אם נקאה
עד באס הנה עתה יאמר ירינו כי
יראים אנחנו מהם וילך אליהם יה
יהודה כל הלילה ויהי לאור הבקר
ויראו עם רב ועיכוס ויאמרו אל יה
יהודה איככה נוכל להלח בהמון
הרב הזה ואנחנו מתי מעט ויאמר

להם יהודה קראו לי ותושעו כי ל
לי המלחמה ויבא מיכר המחנה
של סרון יהודה וידלג עליהם פתא
פתאום ויתגר בס ויתבהל סרון וכ
וכל עמו וינסו וירדוהו יהודה אחריו
וידבקהו ויכהו וכלה מהם פגרים
מתים רבים ויפול פחד יהודה על כ
כל הגוים אשר תחת ממטלתם
וישימע אנטיוכוס הרברים ויאסוף
את כל עמו ואת כל הגוים אשר ת
תחת ממטלתו עם רב ועיכוס מאד
ויחלק את כל עמו ויקח את חצי ה
החיל וילך אל פרס עם גדול ממש
ממטפתו מורע המלוכה אשר ל
למקרון ויאמר לו אתה ידעת את כ
כל אשר עשה לי יהודה בן מתתיה
ולטני הטרים אשר היו לי ולכל י
יבאם ועתה לך והכית את כל יטב
יוטבי הארץ יהודה והנה עמך בני
ואני אלך אל ארץ פרס לטריט את
גוי פרס תחת אשר פשיעו בי וילך
המלך אנטיוכוס אל ארץ פרס ויעזר
ויעזב את ליסיאה אומן לבנו לה
להלחם בארץ יהודה ויבחר ליסיא
אנטיס גבורי ויטלח עמהם מארב
אלף בחזי עוטי מלחמה ושיכעת
אלפי פרטי ויתחברו להם עוד כל
חיל ארס וכל חיל פלטי ויבאו אל
ארץ יהודה להשחיתה וישימע יהו
יהודה וכל זקני ישראל ויקראו יב

את החטאי ויכוס ויכתוס ער בלתי
הטאיר להם שיריד ופליט בארץ
יהודה וימולו כל הילדים ויעט יי
תטועה גדולה של ידו ויקרבו ימי
מתיהו למות ויקרא אל חמטת ב
בניו ויחוקס ויאמר להם בני אני
ידעתי כי יתגרון עתה מלחמות ג
גדולות ביניכם ער אשר עוררנו א
להינר בער עמנו ועתה בני קנאו ק
קנאת להיכס וקנאת מקדשו ולא
תגררו ממות כי אם תמותו במלח
במלחמה תקבלו עס אבותינו ות
חיהו עמהם בגורל היצריקי חלקם
כי כל אבותינו קנאו ויתן להם חן
וכבוד הלא פינחס אבינו של זאת ק
קבל ברית מלח וטאר כל אבותינו
אשר קנאו קבלו שכרם מואת יי
ויקרא לטמשון בנו ויאמר לו בני
אני ידעתי כי נתן יי חכמה בלבך
ואל נא תחטון עכמך מן העס הז
הזה ותהיה לאחיך לאב ואליך יש
ישמעון לכל דבר כי עינה וגבורה
נתן בך יי להינר ויאמר עוד
קראו לי את יהודה בני ויקראוהו ו
וישמור לפניו ויאמר לו בני יהודה
הנזרא טימך מכבי על גבורתך יד
ידעתי בני כי איש מלחמה אתה ו
והלהים נתן בך כח וגבורה ולב כ
כלב האריה אשר לא ימס ועתה בני
בני כבר את יי מהונך אשר נתן ל

לך ולחס את מלחמותיו ונלחמת
בלי שכלות ורך לך בכל פאות אר
אריך לקחת נקמה מן האויבים ה
העירלי ותהיה לעס הזה לטיר יבוא
ולמטוח מלחמה ויוכא את קרן ה
הטימך ויטפוך על ראשו וימטיח א
אותו על המלחמה ויריעו כל העס
ויתקעו בטיפר ויאמרו ימי המטיי
המטייח ויהי ככלותו לימות את
בניו ויאסוף אל עמיו ויקס תחתיו
יהודה בנו הנקרא מכבי ויעורוהו
אחיו וכל בית אביו וכל עדת החס
החסידים ויקבר אביו בכבוד ואח
ואחרי כן לבט טריון כגבור ויחג
ויחגור את כלי מלחמתו וירד על
החוני סביבי ההר אשר באו עליו
ויך בהם טמונת אלפים ומאתים ו
ויטפוט יטיל בחרב וידמס לאר
לארץ זרים ויתבהלו כל עוטי עול
וכאשר יצטק בקורו כקול טאגת
אריה בשט אשר יטאג לטרופה טר
טרף ויטמח כל יטירלי בפעלו ויב
ויבהל מלכיס גדולים וילך טימו ל
לסוף הארץ וילך מעיר לעיר
ויהרוג כל הרשעים מעס יהודה ה
המבהלים את כס יטירלי
ויטמע אטירליאנוס טר יבוא מקרו
מקרון כל הדברים האלה ויאמר
מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו
לבו למרוד על ארנינו זה המלך וי

בעת ההיא טב אנטיוכוס מארץ פ
פרס בכלמה כי הבריחוהו אנטיו
פרס ויהי בבאו אקובתנא ויוגד לו
כל אשר עשה יהודה לטריו ואשר
הכס וימלא אנטיוכוס חמה ויחר
ויחרף ויגדף ויאמר אבאה אל יד
ירושלם ואשטינה קברות מתים וא
ואמלאנה חללים ויאסוף כל עמור
ואת הרכב והשרטים עם רב ועיכוס
מאר . ויקנא יי לטרו ולהיכלר
ויחמול על עמו ויבקש את דמי הח
החסידים מיד אנטיוכוס ויכהו יי
בטחין רע ובחולי מעים ולא נכנע
מן החולי ויאמר מהרו הרכב והפ
והפרטי והחיל ואלכה אל ירושלם
כי אעש ריכוני ודבר פי ומי יעמד
לפני הלא הים והיבסיה לי המה לה
להמיר את בריאתם כריכוני לעטר
לעשות הים ארץ והארץ ים . ויהי
ככלותו לדבר וירכב וילך עם חילו
חיל גדול מאד ויהי בדרך ויעבור
הרכב ממול השיל וייכעק הפיל ויר
וירגזו הסוסי ויטיטו ויהפכו את
הרכב וישור אנטיוכוס מעל הרכב
ותטברנה סל עימותיו כי היה אי
איש כבר ועב יוסף יי מכה על מ
מכזו ויבזט כל בשרו כריח בטר
החלל המוטלך על שני הטדה בימי
הזיץ וישאוהו על שמים מעט רש
ויטליבוהו אריכה וינסן מעליו כי

לא יכלו לגשת אליו מפני ייח הר
הרעה היוכא מבטרו מחרף ומגדף
ואויב אלהים . ויהי כאשר נלאו
כל החיל וגם הוא נלאה מריחו הר
הרע וידע כי יד יי נגעה בו ונטיפל
ונכנע ויאמר יבדוק יי המטיפל גב
גברוהים אשר הטיפילני והכניע רטי
רטיע כמותו היו תחת אשר עטייתי
את כל הרעה אשר לעמו ולחסידי
על כן מיאונני את כל הרעות האל
האלה וירד נדר ויאמר אם ירפאני
יי מחלי זה אבראה אל ירושלם וא
ואמלאנה כסף וזהב ובגדי ארגמ
ארגמן איכע בכל רחובותיה ואת
ואתן את כל אויבותי אל מקדשי י
ל יים הגדול ואמול את בשר ערל
עולתי ואלכה בכל הארץ מכריו א
אין כיי עלי יטיל בכל העולם .
ולא טמע יי תפלתו ולא האוין אל
אליו כי בכל הארץ אשר הלך האכ
האכזר אנטיוכוס בעור חליו בו נק
נקדע בשרו מעל עימותיו ובסוף
נפלו מעיו אריכה וימת בכלמה וב
ובארץ נכריה וימלוך אופטר בנ
בנו תחתיו . ויהודה בן מתתיהו
וכל עדת החסידים אשר היו עמו ב
באו לירושלם ויהרסו כל המזבחו
אשר בנו הערלים ויטהרו הבית מ
מגלולי הגוים ויבנו מזבח חדש ו
ותנו בכד הנזבח עליו ויעזכו עי

ויקראו כוס וילבשו שיקים וישימו
עצר על ראשם ויקראו אל יי . ויהי
לאחר הכוס ויפקוד יהודה את כל
עמו וישים עליהם טרי מאות וטרי
חמשים וטרי עשרות וייצא
ה טרה לקראתם אל הכבא הבא וי
ישבירו קול במחנה לאמר מי הא
ה איש אשר נטע כרם וגו' ואטר בנ
בנה בית ואטר ארש אטיה והיראו
ורך הלבב וישובו מן העס ויטארו
עס שבנת אלפים איש בחור מבח
מבחורי ישרל כל אלה גבורי מל
מלחמה אחר לק לא יסבו פניהם ו
ולא ישובו משני כל . ויסע יהודה
וילך לקראת ניקנור וניקנור הביא
עמו סוחרים הרבה מאד לקנות ל
להם נטרי ישרל מן הטביה אטר
חטב לטבות בארץ יהודה ויבא ב
בגאווה לקראת יהודה וייצא יהודה
ממערכת החסידים ויקרא אל יי וי
יאמר ליה הנטבב אטר משלת מ
מימי קדם מאז ועד עתה תמטיל וא
ואתה המטיבית מלחמות ובידך כ
כח וגבורה לרומס ולהטפיל הכני
הכניע והטפיל את הגוי הזה לפני
שלי עמך כי אתה הוא מדבר עמי
עמים תחתינו ולאומים תחת רגל
רגלינו ויהי לאחר התשלה ויתקעו
הכהנים בחיכוכות הקרט וידיעו
העס וידלג יהודה במלחמה ויך ני

ניקנור מכה רבה וינוסו מפניו ויר
וירדוף אחריהם הלוך והכות ויש
וישכורס ט אלפים איש מאויב
מאויביהם וישובו ויקחו את טלל
טללם והזהב והכסף אשר הביאו
הסוחרים לקנות את נטרי ישרל וי
יחלקו אותם לעניים ויטבתו טס
במקל ההוא כי ביום הטיי נטטיה
המלחמה הזאת . ויעבור מטס
יהודה וילך על בכירס ועל תימטי
תימטיאוס ויתגר עמס מלחמה ג
גדולה קכ אלק גבורי מקדון היכי
היטב במלחמה וינס בגרס ותימ
ותימטיאוס וירדוף אחריה יהודה
ולא רבק אותם כי באו בעטיות ק
ק ניס וידבק יהודה את פילפוס ה
הוא אטר עטיה את הרעה בארץ יה
יהודה ויהי כאטר קרב יהודה ויש
פליפוס מן הדרך ויבא בבית אחר
אטר היה קרוב ויינו יהודה ויפילו
הבית עליו ויטדעו אותו באש במ
במקום ההוא ויקוס את נקמת אל
אלעזר ואת רמי החסידים אטר ט
טישך פליפוס וישובו לפטיט החל
החללים ויטלחו טללס ירוטלמה
ויברח מטס וימלט כי פטיט
בגרי הארגמן אטר עליו וילבט ב
בגרי עניות ויהי כמתנכר וילך ויב
ויבא מקדונא ויספר אל ליסיאה א
את כל אטר קרהו .

אותם יבוא החשמונאים ויכנסו ויכנסו ויכנסו
ויכתוס ער כלה ויבא תמתיאוס
בשנה ריסגר הדלת בערו וילחם מע
מעל החומה ויהודה ובחורי השמ
חשמונאים נגשו אל העיר וילחמו ע
עליה ה' ימים ויהי ביום החמישי וי
ישלח אנטי תמתיאוס על המגדל
הגדול ויקללו ויחרפו את מטוח מ
מלחמה וידברו גרופים טאין לנר
לספר וזו קנאו כ' בחודי מבחורי
חשמונאים על החרפות ויקחו את ה
המגינים בטימאלס וחרבותיהם ב
בימינס ויריכו למול החומה וישל
אחר ואחריו אחר כי הדימו סולס
על החומה וידלגו על החומה וידת
וירחיב מקום לחביריהם וישלו ה
הכ האלה השירה וירדו ברחוב הע
העיר ויריעו וישליכו אריכה פגרים
ויבאו השירה וילחמו על הסער ו
ותלכר עזה ויתפטו המחופים חיי
אשר חרפו מטוח מלחמה ויטרפו
באש ויכו אה עזה לפי חרב ויהרג
ויהרגו כל זכורה ושני ימים לא ח
חרלו להרוג ויברח תמתיאוס וית
ויהחבא באחת הברדות ולא נמצא
וימכאו את אחיו כי רבו ואפלופני
ואפלופניס ויביאו ליהודה ויכו יה
יהודה ויתזו את ראש ויקחו את
שלל העיר ויבאו ירושלים בטידו
ובהלל ובתודות ומהללים את י' ע

על ידי טייר דוד מלך יסדיל כלח
ויהי כטימועאנטיוכוס המלך הנק
הנקר טמו אפופכוס הוא אפופטייר
בן אנטיוכוס אשר עטיה את הרעה
בירוטילס אשר הרג החסידים הוא
אשר מת בנגשים גדולים אשר כת
כתבנו למעלה וישלח אנטיוכוס
אפופטייר את ליסיאה בן דודו בחי
בחיל פ' אלק פרטיס ופ' פיליס ועס
רב ועיכוס ויבאו ביהוד' ובירוטילס
וילח' על בתר ויבן עליה דיקסביב
ויחל להכו באיל הברזל ובאבני ס
סוללה ויהודה כל יבא החשמונאים
יוטבים בישר ובהרים מפני חיל יו
יצן ויאמר יהודה אל בחוריו הבה
נקדמה את פני יי' ליהינו ביכוס וב
ובתחנונים ונלכה על יבא יון הנ
הנלחמיס בבתר ויהי לאחר היכו
היכו ויתקע בשופר ויתן אות וילך
עס כל בחוריו עמו לעזרת אחיהם
אשר בבתר ויהי בבאס ירושלימה
ויבאו במקדש ויעלו עולות ויזבחו
ובחיס ויקראו אל יי' ויבאו מירוש
ללכת להלחם במחנה יון ויאמר
יהודה אל בחוריו חזקו ונתחזקה
בער עס יי' ובעד אחינו ונמותה יח
יחד בגבירה ולא נראה הרעה אשר
אשר ימכאו את שמנו
ויהי כדברו הרברים האלה ויטאו ע
עניו וירא בין הארץ ובין השמים

שכי' ואש הקדש' לא מיכאו ויקראו
אל יי' ותכא אש' מן האבן אשר על
המזבח ויתנו שכים עליה ותהי ה
אש' ההיא ער הגולה השלישית וי
יעש חנוכת המזבח בחרש' כסליו
בכה' יום בו וישימו את לחם הפני'
וירליקו את הנרות ויהללו את יי' ה
הלל' ח' ימים' ויהי אחרי חנוכה וי
יילך יהודה לארץ ארוס וייכא לקר
לקראתו גורגיאס וינרו מפניו וי
ירדוף אחריהם יהודה ובחוריו ו
נסלה ביום ההוא מארס גויות עט
עשירים אלה' וינס גורגיאס וילך
אל תמתיאס בארץ שרב כי הוא ה
הפך' המלך על כל הארץ מערב ו
ויכא תמתיאוס בזכ' אלה' מחיל מ
מקרון ומחיל שרב ויבא בארץ מנ
מנטיה וגלעד ויהרג ביום ההוא רב
רביס מעס יהודה ויטלחו אגרת א
אל יהודה לאמור' עלה והושיענו כי
כלתנו חרב תמתיאוס ושור באה
אגרת אחרת מן הגליל לאמר' עלה
והושיענו כי כלנו אנשי יוד' ויכי
ויכדון ואנשי מקרון היושב'ים שם
ויהי כשמיש יהודה את הרברים
האלה ויקרא ב'ים ובתשלה ויבחר
מכל גבירי החסידים וימהר וילך ו
יעבור את הירדן ושימרון גם הוא
לחץ ג' אלפים מגבירי יהודה וילך
גלילה ויתגר מלחמה גדולה ויך א

אריכה ח' אלפים ויושע את אחיו ב
בגלגל ויקח את כל השלל ויבא יד
ירושלמה' ויהודה מטוח מלחמה
עבר את הירדן ויבא גלעדה אל ת
תמתיאור' וימיכאהו נלחם על העיר
אשר בהר הגלעד ויתגר בו מלחמ'
ותהי טיס מלחמה גדולה וישמדו א
אלה נכח אלה כי היה עס תמתיאור'
עס רב ושיכר' ועס יהודה מתי מעט
ויקרא יהודה אל יי' מתוך עומק המ
המלחמה וישא עיניו וירא חמטיה
בחורים רוכבים על סוסים וכל לב
לבוטיהם נהב והטיני' מהם עומדים
מול יהודה מזה אחר ומזה אחר ו
ומגנים אותו במגיניה' והטלטיה
כלחמים למורל מחנה תמתיאוס'
ויהי בראותם יהודה וידע כי מן ה
השמים טולחו לעזרת החסידים ו
ויחזק את בחוריו וילחץ את יבא
תמתיאוס ויכה יהודה מיכאו כ' א
אלה' וחק' מאות וינס מטיס תמתיא
תמתיאוס דרך הירדן ויהודה אחר
אחריו הלך והכית ומטיס ברח אל
חוף הים ויבא עזתה ויחזק מעמד
תמתיאוס באקים ההוא ויערוך מ
מלחמה כי נאספו אליו כל חיל פל
ש' ויקרב יהודה במקום ההוא
ויקפץ עליו קפיכת האוי' על ערדי
יכאן ויהפוך תמתיאוס ערפו לניס
ונפרכו מעליו כל חילו וירדפו או

כל מלכות והם אשר נלחמו עם א
אנטיוכוס מלך יון אשר היו בו קב
קב פילין ועם רב ועצור וסוס ורכב
מאר ויטברוהו רומיים במלחמה
ויכניעוהו לתת להם את המס
והמה כנעו את זרון אניבל מלך א
אפריקי אשר מלך בעיר קרטנייה כ
כי בא אניבל בעס כבר ורב כחול
אשר על שפת הים לרוב ועמו כל ח
חיל ברברי וכל חיל כושי ופוט וגו
וגויס רביס ויטבור את הים הקצר
אשר בין אפריקי ובין ספרד ויבא
בספרד ויכנע את גאון גוי גותוס
ויסעמטס וילך בכל ארץ גומנייה
הוא ארץ מערב ויכנע את ברטני
הירטביס על ים אוקיינוס ויסע
מטס וילך אל איטליאה וילחם בר
ברומיים וייכאו רומיים לקראתו ו
ותתגר מלחמה גדולה וסולו בקר
בקרב ההוא רומיים לאין מספר
וילחמו עוד רומיים עם אניבל כע
כעטר טניס מלחמו יח ולא היתה
להם תקומה לפני אניבל ולבסוף
הויכאו את כל יבא הגבורים ויש
ויטלוהו בראשיהם את טני ערייכי
טס האחר אומליוס ושם השני בר
ברוס וייכאו וילחמו באניבל וימ
וימיכאו נלחם על קטסי הוא העיר
הגדולה ויעו כו מלחמה על נהר
אאופרוס ותהי טס מלחמה גדול

גדולה ועצומה מאד וסולו ביוס ה
ההוא מגבורי רומיים יכאלף אז
הוכה אמיליוס אשר לרומיים איש
גבור וסגר את יומו בקרב ההוא וי
ויברח ברוס וימלט ויבא אל בסטי
בסטיאה העיר היושבת בין ההרי
וארץ המישור וגם מאנטי אניבל
הויכעו במלחמה ההיא מאלף גוי
גרויות וידרוק אניבל אחרי חיל ר
רומיים עד שיערי רומה וילחם על
העיר יח שנה ויבנה בתים לפני ה
הטער וייכר על העיר ויאמרו יועי
העיר איש אל רעהו הבה ונפתחה
הטער ונעבור לאניבל ויכרת לנו
ברית ונחיה ולא נמות ויאמרו לפ
לשטות כן ויקס נער אחד מתוך
העיר וטימו טיפאו ויאמר לכך יוש
יוצאי העיר חלילה לנו משטות כן
ולשטות את אניבל ויאמרו אליו מ
מה נעטיה כי אין לנו תקומה לפני
אניבל היום יז שנה ויאמר להם
הבה ניעצה יחד ותנו לי ה לגיוני
גבורים ואלכה אל אריכו ואטיחית
את אריכו אולי ילך מעליכם ויבא א
אלי להציל את אריכו מידי ואז ינו
יבוא לכם ויעשו כן ויקחו לו ל
אלף מגבורי רומיים וישא הגליו
וילך אל אפריקה ארץ אניבל ויהרג
אס טרוכיל אחיו במלחמו והתיו ר
ראשו ויבא אותו אל רומה ויקרא

איש בלבב וזהב ורוכב על סוס
ורמות הסוס כמראה להב וכיד הא
האיש רומח ואחריו לנגד יכבא ה
החשימונים ופניו מורל מחנה יון וי
וידו נטויה להכות במחנה יון ויא
ויאמר יהודה ברוך יי אשר מלאכה
שלח להוטיע את עמו ולהכות במ
במחנה אויביהם וירדו מטיס ויב
ויבאו בתר וידלגו בתוך מחנה מק
מחרון ויבהילו את מחנה ויטליכו
מפגרי מקרון אחד עטר אלק רגלי
ואלק ושלש מאות רכבי סוסים וי
וינס ליסיאה וכל מחנהו בבוטה ו
ובכלמה וידע ליסיאה כי טהים נל
נלחם ליסריל ויכרות ברית עם יה
יהודה ואלה דברי הברית האגרת
אשר שלח ליסיאה טר הכבא ומ
ומטנה למלך אנטיוכוס למטוח
יהודה ולכל עמו שלום ידוע יהיה
לכם כי אגרותיכם קבלתי מיד יהו
יהוחנן ואבשלום מלאכי אשר ט
שלחתם אלי ורברים השיבותי ליה
ליהוחנן ואבשלום וגם למלאכי א
אשר שלחתי אליכם שמתו בפיהם
לדבר דברי שלום ואלה דברי
אגרת אשר שלח המלך אנטיוכוס
אל ליסיאה בן דודו מן המלך אל
ליסיאה אחי שלום ידוע יהיה לך
כי האגרת אשר שלחת אלי בעבור
היהודים קבלנו וקראנו באהבה א

אבינו הלך כדרך כל הארץ וחדל
להיות עם אנטי ויוקח עם מלאכי
ואני מבקש את שלום כל מלכותי
ולהטבית מלחמות ולקיים השלום
ושמעתי כי היהודי לא אבו שימוש
לאבי להפר את תורתם על כן גבר
גברו בחרב והרגו מטמני אבי ונ
ונכבדו ועתה תן לנו ימינך ונכר
ונכרות להם ברית וידעו כי מדעתי
ומטוב לבי אמטילם לחיות ולשמ
ולשמור תורתם כריכונם ואלה
דברי האגרת שלח המלך אופטר
אל יהודה מטוח מלחמה ואל יתר
העם שלו ידוע יהיה לכם כי גזרתי
גזירה בכל מדינה ומדינה ובכל
עם ועם ממשלת ידי על היהודים ל
לבלתי לחוץ אותם לשימור תורת
וכל אשר עשה אבי בתחלה בטיג
עשה מחלו לנו ואם אנחנו טגגנו
הנה נשלח מנילאוס לדבר לכם
דברי שלום ויהי בימים ההם
החל יהודה מלכו רביעי על מלכו
שלישי הוא מלכות רומיים אשר נ
נתעוררו על מלכות יון ויגדל את
שם רומיי על כל מלכות היא חיה
רביעית אשר חזה דניאל איש חמ
חמורו אשר אכלה ומדקא ושאר
ברגלה רעסה כך הגוי הזה רומיים
עלו למעלה וגברו חיל הרבה מאד
בר אשר אכלו והדיתו את כל מלכי

לאויבי רומיים כלי מלחמה ולא ת
חטיס ולא כל מחיה אשר גזר היט
היטיט וג' מאות רב יועזיו ואם ת
התגר מלחמה בג' יהודה יעזרוס
ג' רומיים כפי כחם ולא יתנו לא
לאויבי יהודה לא כלי מלחמה ולא
חטיס ולא כל מחיה מן היהודים ו
כי יבאו בעזרת ביצרה אל היהודים
ולא יוסיפו אלה על אלה ולא יגרעו
כאשר גזר היטיט ויועזיו ויהי
אחרי כן ותטיט הארץ כטימונה
חדשים בימים ההם החל יהודה
לשפוט את הרטיט מ קרב עמו
וג' ע' ההיא בכל ערי יהודה ובחוק
הים מצוה ועד עכו יושבים יהודים
וג' מוקדון יחד ואנטי יפו ויבנה
עשו רעה גדולה וירמו היהודים ב
בקרבה לעלות על ספינותיהם עם
נטיהם ועם בניהם ללכת לשחוק
עמהם בים ויאמינו בהם וילכו
ויהי כ' אס במזים עמוק ויטבט
מ' בים נפשות ק' ויגד
ליהודה ויבך ויקרא יוס וילך אל י
יפו ויכ' עליה ויתנה להים בידו ו
ויברל מת יכ' את היהודים ויך את
כל העיר לג' חרב מאיש ועד אשה
משילל ועד יונק וישרוק את העיר
וכ' עטיה ליבנה וישרוק את כל ה
הספינות אשר ליפו ואשר ליבנה ו
ועד ירושלים נראה ענן הסריפה ו

ואת הלהבה קקמו ריס ויקר נקמת
רמי הילדים והנטי אשר טבעו ב'
וילך מטס וילך מדבר ערב ויך א
את ג' ערב ורבים סלה בקרבה וי
ריטס עליהם מס ויטב אל ארץ יה
יהודה ויעבור בעיר אשר טמה ב
בספין והעיר עיר מבצר מאד כי מ
מכל הגרים יושבים טס ויבטחו על
מבטחם ויקללו את יהודה וידברו
דברים על עם ישרל אשר אין נאה
לנו לספר ויאמר יהודה אל טדי
אשר נתת את ידיחו ביד יהוטיט
עברך בקול תרועת עמך תן בידינו
היו את העיר הזאת ואנקמה על ה
החרפות אשר חרפו עמך וילחיו
ויקח מגינו בטמאלו ויטלוף חרב
חרבו וידלג וירץ אל סער העיר וי
ויריכו אחריו כל בחורי חטימונים
ויטיחו את הטער בזפת ואת קויכי
המדבר ויביאו ויטלחו ויבערו הט

הטער בזפת ואת קויכי המדבר
ויבערו הטער ויפו
ויפול לארץ ויתן להים את העיר ב
בידם ויעשו בה הרג אשר לא נעט
נטיה מימי קדם כי טני ריסיס בא
בארך וגם טניס ברחב הלך אגס ה
הים אשר יבא מן העיר כאגס מים
ויטע מטס וילך ו' מאות רב ריס
ויכ' תמ' אים לקיאתו בטס רב ו
ויתגלל יהוד' לג' וילך ב' אלפי אי'

ויקרא אל אניבל ויאמר לו מרוש
חמדת אריצנו ולא באת להיכיל אר
אריצך מידי אשר השחתה הנה לך
ראש אחיך וישלך אליו את הראש
ויכר אניבל את ראש אחיו ויקשה
את רוחו ויאמץ את לבבו ויחזק
מעמד וישיב ויאמ' לא אחרל מעל
השיר הזאת עד לכרי אותה ויכר ע
שור על השיר ימים רבים וילך שור
טיפאו אל אפריקה וישחת את כל א
ארץ אפריקה וילך אל ארץ קדנט
קדטיינה ויכר עליה וישלח
אל אניבל אל רומה לאמר מרוש ח
חמדת ארץ נכריה ואריצך נלקחה
מידך אם לא תמהר ותבא ותושיע
ותושיענו מיד טפאו עתה נפתח
השער ונתן בידו את השיר ואת כל
ביתך ויקרא אניבל את האגרות
הזאת ויחרל מעל רומה ויבא אל א
אאופירוס כי טס עמדו ספינות וי
יהרג טס רומיי' לחין מספר אנטי
אנטי' וטף מן השביה אשר היתה
עמו ויבא בספינה וילך אניבל עם
חילו ויבא טפאו לקדחתו ותתגר
מלחמה גדולה ויניחו טפאו ויב
ויבריחהו ויהרוג נפשות רבות בק
בזרב ההיא אלה איש ועד שלש פ
פטיים הכהו במלחמה
ויביח אניבל משני טפאו ויבא א
אחריו טפאו במצרים ויתנהו תל

תלמי המלך ביד טפאו ויבא אותו
טיפאו בכבוד גדול אל אפריקה
ויהי כבא אניבל ארץ אפריקה וי
וישתי סס המות ויקבר טס וילכוד
טיפאו את כל ארץ אפריקה וכל
מקום אשר היה טס מקור הכסף ו
ומינא הזהב ויגרל פי רומיים על
כל גויי הארץ והס אשר חנה דני
דניל איס חמורות אכלה ומדקאו
וטארה ברגלה רפסא הס אשר אכ
אכלו את עס יהודה והחריבו את י
ירושלם ויהי כשימוע יועיכי רומה
את הגבורה אשר נתן יי' ליהודה ו
ויועילו להתחבר עם יהודה ויעשו
כן ואלה דברי האגרת אשר של
שלחו רומיים אל יהודה בן מתתי
מתתיהו קיניכוס מימאוס תכיוס
טיפאוס מנילאוס טרי רומה אל י
יהודה מטוח מלחמה ואל כל זקני
ישרל שלום ידוע יהיה לכם כי
טימענו את גבורת מלחמותיכם
וטימחנו וכל אשר כתבנו על היהו
היהודי ואנחנו נכתוב כן בכל אר
אריצנו ונאה לכם להיו' חבירי' לנו
ולא ליוני' אשר ענו אתכם ונעלה
באנטייוכיה למלחמה על כן מהרו
לשלוח לנו אגרת מי ומי אוהביכם
ואלה דברי חברי' אשר כרתו רומ
רומיי' עם יהודה אם תעמד מלחמ'
בגיי רומיי' יעורו היהודי' ולא יתנו

וישב ירושלים . ויהי כשמוע אאופ
אאופטיר בן אנטיוכוס . ת כל המ
המלחמות אשר עשה יהודה ואת
הערים אשר לקח ויפר את הברית
אשר היה לו עם יהודה ויבא בחיל
גדול כחול אשר על טפת הים לה
ועמו רכב ופרטיי . ופילים כבועמו
ליסיה בן הודו ועם עכוס עמו ו
ויבאו ארץ יהודה ויכרו על ביתר
ויקרא יהודה וכל זקני ישראל אל
ביכוס ובתחננים ויטלו עולות ויו
ויזבחו וזבחי שלמים . ויהי בלילה
ויקח עמו יהודה כל בחורי חטימו
חטימונים ויבא לילה על מחנה המ
המלך וישחת מגבורי המלך אל
אלפים ואת הגדול אשר בפילים ה
המית ויהי לאור הבקר ויערוך המ
המלך מלחמה לקראת יהודה ותח
ותחוק המלחמה מאד וירא יהודה
אחר מן הפילים בשריון זהב והוא
גדול על כל הפילים ויחטיב כי המל
המלך רוכב עליו ויקרא ויאמר מי
בכס נערי וירלג אלטור אחיו אחד
מבחורי חטימונים וירץ למול הפיל
וסילה אריכה כל הבא לקראתו מג
מגבורי המלך ויך מינו ומיטמאל
ויפלו לפניו הדוגים הנה והנה ויט
ויטבע את עיניו בתוך עומק המל
המלחמה וירא בין רגלי הפיל ויר
וירקד אותו בחורבו על טבורו ויפ

ויפול הפיל עליו וימת עליו ועל ע
עמו ויעזב שם וגבורה ואכל לעמו
ויפלו במלחמה מטיובי המלך ח
מוות לבר מיתר העם אחר סורו ב
בקר הרבה מאד ויחדל המלך מן
הקרב וילך לאהלו ויוגד לו לאמר
כי הנה פליפוס מרד בארצך . וגם
דימידיאוס בן סליקוס יבא מעיר
רומא וחיל גדול עמו והוא יברט
לקחת את המלכות מידך ויעש המ
המלך שלום עם יהודה ויכרות ברי
ברית עמו וינטיקו ויטיבע הוא ול
וליסיה בן דודו ויאמרו לו לא נר
נוסיק עוד לבא אל ירושלים למלח
למלחמה כל ימי חיינו . ויבא
המלך זהב לרוב ויתן מנחה אל ב
בית יהודה אשר בירושלים וילכוד את
מניליאוס איש יהודי אשר הביא
אנטיוכוס אביו על ירושלים לעשו
לעשות את כל הרעה אשר עשה וג
וגם את המלך זה אאופטיר הוא ה
הביאו ויקיכו המלך עליו ויאמר
תפשוהו ויהי מגרל במקום ההוא
גבוה באמה ורלגו אפר ודשן לא
לאין טיעור . ויכרו המלך ויטלו א
את מניליאוס על המגרל ויאמרו
ידיו ויטליכוהו ויטיבעוהו בעוכק
האפר ומת באכזריותו ובעונותיו
ובחטאותיו כי הרבה הרטיע לעש
לעשות את תועבות הרבה מאד ל

בחור מיהודה ותתגר מלחמה גרר
גדולה עמו ויטלך יהודה מחילת
תמתואוס ל' אלף גויות אריכה כל
כלס הרוגים ויהפוך טר הכבא וס
וסוסיפתר וילכו מבחורי יטריל וי
וילכרו את תמתואוס חי ויבאוהו
אל יהודה ויכו יהודה להסיר את ר
ראשו מעליו ויבך תמתואוס ויתח
ויתחנן בבכי גדול לפני יהודה וי
ויאמר לו ארני יהודה אל נא תהרג
תהרגני כי רבים יהודים יוטיבים ב
באריכי ואטיב לך כי הטיב איטיב
עמה כל ימי חיי ויטבע לו ויחמול
יהודה עליו ולא הרגו ויעזוב אותו
ולא יספצוד תמתואוס להרע אל ה
היהודים כל ימי חייו ויסמור הס
הטבושה אשר נטבע ויסע יהודה
וילך דרך מדבר ערב ויעגב בחיל
מלך מזהרן בא בערב ויכס ויברי
ויבריחם ויטלך אריכה כה' אלף
ויסע מטס אל עפרון השי הגדולה
ויצח עליה ויתנה ליהם בידו וסיל
וסילה בתוכה אנטיים אלף איש
ויסע מטס וילך טשי מאות ריס טשי
טייפוליס וייראו מאר אנטי טטי
טייפוליס ויכאו לקראתו בבכי ו
ובתחנונים ויאמרו לו ארנינו טטי
מטוח מלחמה טאל את היהודים
היוטיבים עמנו כי הטבנו להס בי
בימי אנטיוכוס האכור אשר נמל

נמלטו אלינו יהודי רבים והחיינו
אונתס וגס היהודים אשר עמהס ה
השירו כן ויברכס יהודה ויחרל מ
מעליהס ויבא יהודה ירוסלימה י
ימים ג' לפני חג טבושית ויהי
אחרי החג ויכא על גורגיאוס טר
כבא ארוס וילך אליו כל רגלי וד'
מאות פרטיים ויתגר בס ויפרו מק
מקצת גבורי חטמונים בוס ההו
ההוא או מתולל רוסייתאוס טר ה
היכבא ולקה על טכמו וכמעט הוט
הוטיבו לאחור בחורי חטמונים ו
וירא יהודה את מפולת בחוריו וי
ויתפלל אל ה' ויחזק על בחוריו ויך
במחנה גורגיאוס ויטלך אריכה ה
הרוגים רבים ויקרא ויאמר אליך ג'
גורגיאוס וידלג עליו ויט ימינו ל
להכחו ריהפוך גורגיאוס אחור ל
לברוח וינס מפני יהודה ויטלך מע
מעליו את כלי מלחמתו וימלט ול
ולא נכר עוד לא חי ולא מת ויט או
אומ' טימת במדבר ארוס ויטיב יהו
יהודי ויך את כל ארץ ארוס ויהרוס
את כל עריהס ויטימס למס עובר
ואו נמיכאו מפסילי הגרים תחת ב
בגדי בחורי יהוד אשר הוכו במל
במלחמה וידע יהוד טבעון הזה נ
נפרו ויאמ' ברוך ה' המגלה סתרים
אשר מגלה נסתרו ויחזק העס לע
לעבור את ה' בקדושה ובטהרה וי

בו אבן על אבן כי אחריו ואהפך
את כל יסודותיו וילך בחרי אף
ויבכו הכהני בין האולם והמזבח
ויאמרו האלהים אשר שכנת בבית
הזה מימי קדם ועד עתה כי הנה כ
כסאך והנה הדוס רגליך וכל עבוד
עבודתך וניקנור מלאו לבו לחרף
את ביתך ואת מקדש תפארת עטיה
בנקמה וידעו כל הגוי כי בעבור
אשר דבר נבלה על כן ימות כנבל
וינקנור היה מחפש את יהודה
בכל בתי ירושלים וישלח ה מאות
גרודים אל בית ריקסיוס וישיטו ב
בה האנטים החסידים כי בוחן בי
בימי אנטיוכוס ונמצא טלס כי ק
קבל עליו מכות וייסורין הרבה ונ
נקרא אב ליהודי וטופט בירושלים
ויהי כאשר בקש ניקנור להראות
האיבה אשר היתה בלבו על היהוד
היהודים ושלח להביאו אליו ויסר
ויסורו אל הבית ללכדו וימהר הי
הישיש ויקח החרב ויתקעה בבטנו
וישיט עיניו בתוך גרודי ניקנור
ונזיסו ההודים וירחיבו לו מקום ו
וישיל אריכה ויקס על רגליו ויעבור
את הגרודים ויעמוד על אבן אחת
גרולה ומרב הדם שייכא ממנו נה
נהפך לרעת אחרת ויקח בשתי ידי
ידיו מבני משיו וישלך על הגרודי
ויקרא אל יי וימת ויאסוף אל עמיו

ויהי כשימוע יהודה את הדברים
האלה ותבצר בו חמתו וישלח אל
ניקנור לאמר מדוע אתה מתאזר יס
יכא לך הטרה ואראך את האישי אשר
אשר בקשית החדרה הנה הוא בבק
בבצעה ובמיטור ויאסוף ניקנור
את כל חילו וילך לקראת יהודה בי
ביום השבת והיהודי אשר בארעס
ניקנור דברו אליו לאמי בי ארני א
אל תעשה בזדון תן כבוד לכותך
יום השבת ויאמר ניקנור ומי נתנר
ויאמרו להים אשר בטימים מושבר
וממשלתו על כל העולם ויחרף ני
ניקנור וירבה בזדון דברים אשר א
אין נאה לכתבם וישימט יהודה
ויאמר אל בחודיו עד מתי נתעצל
ללכת במלחמה ולטעות נקמה ב
במחרף ומגדף הזה כי מי הוא ה
הכלב המת הזה המושלך אשר חי
חירף את עון תפארת ישראל ויסע
יהודה וילך אל ניקנור בחרי אף וב
ובקנאה גדולה וייכא ניקנור לקר
לקראתו בעס כבר וביר חזקה ויק
ויקרא יהודה אל יי ויאמר יי ליהי
אתה שלחת המלאך במחנה סנדר
סנחריב אל מחוץ לעיר וחרפוך ו
והכית מהם קצה אלה הרוגים וה
והדורג לא ראינו עד היום ותתגר
ביום ההוא מלחמה גדולה רבה ו
ועיכומה עד מאד ויהי במלחמה וי

לפני מוצח יה אשר דשנו ואפרו ו
קדש על כן נענש הרשע למות בח
בחנת האפר יצדיק הוא יה כי נתן ל
לו כדרכיו וכפרי מעל ליו וילך
המלך לדרכו מקדושה ויהודה
החל לטפוט את עמו ולעשו יצדקה
ומשפט ובעת ההיא בא דמתריא
דמתריאוס בן סליקוס ועמו חיל ר
דומיים וילחם עכ אאופטיר אנטי
אנטיוכוס ויהרוג את חילו ואת ל
ליסיה בן דודו וימלו באנטיוכי
אשר למקדון וילך אליו אלימוס
הכהן איש הבליעל שאכל חזיר בי
בימי אנטיוכוס האכזר ויאמר אל
אלקימוס אל דימתריאוס המלך יח
יחיה ער מתי לא תעשה משפט לע
לעבדיך אשר בארץ יהודה כי גבר
בחובי בארץ יהודה בן מתתיהו
ועמו יהודי הנקראי חסידו ויהרג
אותנו תחת אשר מרדנו בתורתם
ונבא בתורתכם וידבר זה אלקימו
כזבים ויכניעם את דימתריאוס

וישלח דימתריאוס שיר יבאו ועמו
חיל כפר מאר ק רכב ופילים ורגל
ורגלי לאין מספר ויבא ירושלמה
וישלח אל יהודה דברי שלום ויאמ
ויאמר לכה נתראה פנים באהבה ו
ונדבר יחד דברי שלום ולא נבהל
יהודה מדבריו וילך אל ניקנור וייכ
ויכא ניקנור לקראתו ויחבקו וי

וישאל לו לשלום ויביאו כסאות וי
וישימו לפנים ויטבו וידברו דב
דברי שלום ויהודה צוה לבחורי
בני החטימונים להקריב כלי מלח
מלחמתם כי אמר פן ידלגו עלינו
היכרים פתאום ויעמדו עליו בחורי
החטימונים כאשר יכוס ויעמדו מע
מעל הכסאות ויטבו בירושלם ניק
ניקנור ויהודה לא התגרו מלחמה
ויאהב ניקנור את יהודה ויאמר ל
לו נאה לאיש כמוך לקחת אשה לה
להוליד בנים ויקח לו יהודה אשה
ויולד בן וירא אלקימוס את אה
תהבתם וילך אל המלך ויאמר לו כ
כדברים האלה ויכתוב המלך אל כ
ניקנור לאמר אם לא תשלח לי את
יהודה בן מתתיהו אסור בנחוטות
בנחוטותי דעכי מות תמות ויש
וישמע יהודה וילך ויברח ויכא מ
מן העיר לילה וילך ויתקט בטופרו
ויתן אות מלחמה ויאספו אליו כל
יבא החטימונים וכל בחורי החסי
החסידים וילך שומרון ויטב טס
ויבא ניקנור אל מקדש יה ויאמר א
אל הכהנים הויכאו אלי האיש וא
ואשלחנו אל המלך וישיבעו הכה
הכהנים כי לא בא הנה ולא ראינו
ראינוהו מתמול שלשים ויחדק א
היכל יה וגם ירוק ידק למול ההיכל
ויאמר אהרום ההיכל ולא אשנוב

שלח שלופה מלאה דם וירא בקי
בקירוס את פני יהודה והנה פניו
כפני האריה ביר אטרי ועמוד לפני
טרפו ואימה ורעור בפניו ויהפוך ב
בקירוס טרפו לנוס וינס דרך אטרי
אטרוד וירדפהו ויך לפי חרב כל
אטרי היו טו' אלק בקרב היטיע ויב
ויברח בקירוס וימלט באטרוד וה
וחיל אטרי היו מאחרי יהודה מיכא
מיכא והו טיה ויגש ובקירוס יכא
מן העיר ויתגרו בו מלחמה מכל
עבר וישלו עיר חללים רבים ויפול
גס יהודה בן מתתיהו ביום ההוא
על חלליו רבים אטרי המית ויקחו
אותו שמעון וינתן אחיו ויקברו
אותו בהר המורשת ויבזו אותו
כל ישראל ימים רבים ויהי אחרי
מות יהודה וידברו אויבים על פס
מקדס ומאחרי ויאזור יונתן את ט
שרת אחיו ויכהו ויטניס ויבא
יונתן ירושלים ויקבל את טרת
אחיו וילך במתי מעט על הירדן וי
וירדוק אותו בקירוס בחיל כבד וי
ויבא עליו ביר השבת וילחץ אותו
על הירדן וכראות אותו יונתן כי ל
לחץ אותו בקירוס אל המים וישט
במים הוא ואנשיו ויעבור אחיו בק
בקירו וכל חילו וישגו אותו ויתג
בי בכל עבר ויש יהונתן להכות א
את בקירוס ויטיבהו אחור ויברח

ויברחהו ויבקע יונתן את מחנה
בקירו ויברח וילך באר טבע אטרי
במדבר ויבנה את משולת העיר וי
ויבנה עליו יד רמה ויכר על העיר
ימים רבים ויכר להם מאר ויאמר
שמעון טר מתי נבחרה באיים הרע
הרשים האלה נבחרה לנו מות וניכ
וכיכא על ירינו ויכא יונתן בלי
בלילה ההוא ויך את אהל בקירוס ו
ויהרוג את אררהו ואחיו אטרי הי
היו את בקירוס וישתח שמעון את
הטער ויד חזקה עמו מבחורי חט
חטמונים ויכא ויך מחנה בקירוס
מכה רבה ויטרוק את האילים וכל
הסוללות ויברח בקירוס וימלט ב
במדבר וירדפהו יונתן ואחיו ויש
ויטיגהו ויתחנן אליהם בקירוס וי
ויאמר להטיב את הטיביה וישבע ל
להס או חרלו מעליו ולא יסק עוד
לבא אל ארץ יהודה ויטב את הט
הטיביה ובעת ההיא נתחזקה ה
הטרה ביר יהונתן ויטיפוט עמור
ויטב לבטח וילחם מסביב בכל א
אויביו ויכא
לקראת המלך אנטיוכוס והוא יבת
בתר העס לפאת אחרת יכא ויסוב
ויבא ויבאו שרי אנטיוכוס עליו ב
בתוך בין שמעון ובין בניו אלה מ
מזה ואלה מזה ויך שמעון את כל
חיל אנטיוכוס הגדול הבא עליו ול

ראה יהודה את ניקנו וחרבו טור
טלושה בירו ויקרא יהודה ויאמר
אליו ניקנר וירץ עליו בכח חמתו
ויהפוך ניקנר סכמו לנוס וינס
משני יהודה וידבק אותו יהודה ויכ
ויכהו בחרבו ויכרתהו לטנים ויש
ויטליכהו אריצה וסולו ביום ההוא
בקרוב מעם מוקדון ל' אלק והנשא
והנשארים נסו וירדעס יהודה הל
הלוך ותקוש בטופר ויכאו מכל פ
ערי ישראל לקראתם ויכוס ויכתוס
ולא נשארי מהס עד אחר ויבא
לפטוט את החללים וימיכאו זהב ו
ואבן יקרה וארגמן לרב ויתיון א
את ראש ניקנור ואת זרעו אסד
כטה אל ההיכל ויתלו אותם נגד ה
הטער על כן קראו טס הטער ההו
ההוא טער ניקנור עד היום הזה ו
ויטמח העס מאד ויהללו את יי על
ידי דוד מלך ישראל כי טוב כלח
ומהיום ההוא והלאה טשו את היו
הזה חג יום טוב ומשתה היין ביר
ביום טלושה עטר לחדש אדר לפני
הפורים יום אחר וישעוט יהודה
את כל עמו וישטי מטיפט ויכקה ב
בארץ ויהי לתקופת השנה
ויקרבו ימי יהודה למות ויכ יי א
את יהודה לסגור את יומו ולאסוף
אותו אל עמיו החסידים ויבא
עליו בקירוס ול' אלק מגבורי מק

מקדון עמו ויבאו פתאו על יהודה
והוא יוטב לטס ועמו כטלושת אל
אלפי איש וינוסו כל עם יהודה וי
ויטאר הוא ואחיו וח' מאות בחור
עמו מבחורי יהודה ולא יסובו את
פניהם ולא נתנו עורף כל אלה לנ
לנוס וכל אלה חברי יהודה בחוני
בחונים בכל מלחמות יהודה אש
אסד עטה בגוים ויבא בקירוס
בטו' אלק ויערוך מלחמה לימין ו
ויהפוך משמאלו את יתר העס טו'
אלק וירישו על יהודה מימינו ומ
ומשמאלו וידא יהודה המלחמה פ
פנים ואחור כי כברה מאד ויכר כי
בקירוס עמד טס כי טס היו גבורי
בקירוס וקדן הימנית עמו ויריש
וידלג בקרב ויתחברו עמו מקצת
גבורי חטמנים וילך על בקירוס ו
ותתגר מלחמה גדולה ועיכומה מ
מאד ובתחלת המלחמה סולו אר
אריצה אלפים גויות ויהי במלחמה
וידא יהודה את בקירוס שימד בתו
בתוך המלחמה איכל העס וירץ אל
אליו בכח חמתו ויך את גבוריו וי
ויטלך אריצה הדוגים הבא לפניו
מימינו ומשמאלו לאין מספר ויד
וירבו חללי יהודה אסד הרג ביום
ההוא כי על הדוגים דרך יהודה וט
ועליהם יצד הולך ובא ויגש מול
בקירוס בחרבו החדה והרחבה ט

ואויב רב עבדו חמלת אמוך אל תש
תטכח הדיקת אביך הקדוש ואל ת
תחמול על אמוך ותטכח אביך וח
וחטאת לטהיך ויהי כשימוש
הורקנוס יצננת אמו ואת דבריה
בערה בו חמתו וייכר הבחור להרי
להריע ולתקוע ולהגביר טאון ולה
ולהעלות השושה ולדרוך קטנות ו
ולזרוק חצים ולהרבות קלעים ולב
ולבנות ריק ולהקים סוללות ויגש
את האיל ויך את החומה ואת המג
המגדל ותגש העיר ליפול וייצננת
העם מן העיר וייכר לתלמי מאד וכ
וכהיכר לו העלה אם הורקנוס ואת
ואחיו כל המגדל אשר נגח באיל ו
ויך אותם בייסורין רעים ויאמר לה
להטימי חריכה אם לא יחול מעל
העיר וירא הבחור מכות אמו ויסר
ויסודיה כי נכמדו רחמי לבכות ו
ותאמר לו עוד אמו אל תבך לחוס
החוזק מלחמתך ואל ייך לבך ואם נ
נכמדו רחמיך על אמוך מדוע לא
יהמו רחמי מיעיך ותזכור הדיקת
אביך ותנקוס נקמתו מאת אויביו
והבחור הורקנוס בזכרו את אביו
תבער בו חמתו וילבש קנאה וילח
וילחץ את העיר ביד רמה וכראות
אמו ואחיו בלחץ ישיב ידו מעלש
ומהטחית בהמלתו על אמו ואחיו
לא ידע הבחור מה יעשה כי בזכרו

את אביו כעס וכראות אמו וילחם
הבחור בלבו ובקרב ויחזק מן המ
המלחמה אשר נלחם על העיר כי
אמר בלבו עלי העון כל אשר הרע
האויב לאמי ויהי בימים ההם
ותבא טנת השבע טנת השימיה א
אשר יחוגו בהם היהודים ויטמרו
אותה ביום השביעי על כן חרל לה
הורקנוס מן המלחמה ויבא ירוש
ירושלמה ואז גברו לתלמי
אכזריותיו מאד וייכר להרוג אם א
הורקנוס ואת אחיו ויברח תלמי פל
פלדפיאה ואנטיוכוס נטר
מיכה לטמשון על אשר הרג שריו
ויאסוף עם רב כחול ויבא ביהודה
ביד רמה בטנת ד' למלכותו היא
טנת א' להורקנוס מלך יהודה
ויסגור הורקנוס את העיר וייכר
עליה על ירושלים ימים רבים ולא
יכול לה למשן גובה החומות ולמ
ולמשן מביצרי ירושלים ובעבור כ
כח הגבורים היושבים בעיר ויבך
אנטיוכוס מצדון קל מגדלים עד
גבותיהם ויטס על המגדלים מגדו
מגדודיו ויחפיר את חומת ירושלים
ויפילה חריכה ואז נתנו הי
היהודים תרעה גדולה על מפילת
החומה ויכו כל גבורי מקדון אשר
אשר מלאו לבס לבא העירה וייכאו
במשילת החומה חריכה וילחמו ב

ולא כמולט מהם עד אחד וישיב יט
יטריל לבטיח כל ימי יהונתן איט
תחת גפנו ותחת תאנתו . וימת .
יהונתן ויאסף אל עמיו . ויכהן ש
שמעון אחיו וינהג את השורה הו
הוא ובניו . ותלמי חתן שמעון ה
הרג את שמעון במטיתה היין ויק
ויקח את אשתו ואת טני בניו ויא
ויאסור אותם בנחשיות והימים
אשר משיל שמעון בעס יי ו' שנים
וימת ויאסף אל עמיו . ויתר
דבריו ומלחמותיו ומלחמות אחי
אחיו הלא הם כתובים על ספר הת
החטימינים ועל ספר מלכי רומי .
והאגרות ששלחו אל רומיים וגוי
פרס לא כתבנו . ויהרוג תלמי
את שמעון וישלח להרוג את יוחנ
יהוחנן בן שמעון הוא יהוחנן ה
הנקרא הורקנוס כי בהרוג יוחנן
את הורקנוס מלך גדול בימי שמע
שמעון אביו ויקרא שמעון טס יו
יהוחנן בן הורקנוס על כחו ועל
גבורתו . ויהי כשמוע הורקנוס
כי נהרג אביו וינס עזתה ויירדפו
תלמי ויבא לפני שיער העיר עזה וי
ויסגרו אנטי עזה את השער ולא נ
נתנו את תלמי לבא השירה להרע
להורקנוס וישיב תלמי ויבא דיגון
דיגונה וישיב טס . ויהי אחרי כן וי
ויקבל הורקנוס את טירת אביו וי

וישל עולות וזבחים ויוצא יצא ע
על תלמי בעל אחותו וניחח אותו
בקרב ויסגור תלמי העיר הנקרא ר
דיגונה ויגש הבחו ויכר על העי
בכלי מלחמה באיל הברזל ובסול
ובסוללה ובכל כלי משיחית ותבא
העיר במיכור . אז העלה תלמי את
אס הורקנוס ואת אחיו על החומה
אשר למגדל ויחבטים ויאסרם לע
לטינו בטוטי ובכל מיני חבוטים
ביסורין קשים והבחור הורקנוס
בראותו חבוט אמו ואחיו ויכמרו
רחמיו עליהם ויבך בכי גדול ותש
ותשקע את להב המלחמה ויחדל
מן העיר . והאם פורטת את
כפיה ומתחננת אל בנה לא של ח
חמלה ולא על רחמים בני כי אס ל
להדליק את להב המלחמה ולהש
ולהטיע תרועה ולהטיב את הא
האיל ולהק' את הסוללה ולהרבות
ולגבר קלעים ולרדוף קטנות ולזר
ולזרוק חצים להמית נפשות ולחפ
ולתפור את החומה ולהפילה ולל
וללכוד את האויב לעשות נקמה כ
שאמרה אמה אני במיתת אפטיה
נקמה באויבי זה ולא אמיר את ה
המות הזאת במות אחרת וזק בני
וחזק בטני ובר כרדי והחזק מלח
מלחמתך של העיר הזאת והרסה ו
והזוס נקמת אביך מאת חתנו יכר

בדרך יומי בעבור השבת ובעבור
הג' השבועות אשר בא אחר השב'
על כן עמד הזקנוס יומים וילך
אנטיוכוס לברו עם מחנהו ולא א
אבה את הזקנוס לבלתי תחטוב
לו גבורה על מלך פרס ויפגע המל
המלך אנטיוכוס באטרוק מלך פרס
וילחם עמו וסולו בקרב ההוא גוי'
מן היונים הרבה מאד והמ
והמלך אנטיוכוס חתם יומי בקרב
ההוא וירא הזקנוס כי מת אנט
אנטיוכוס ויחדל ללכת על אטרוק
וישם את פניו בארם ירבה ויבא
מידבה וייכר עליה טיה חדשים
ויתנה ליהם בידו וישימה למס ער
עובר ויסע משם וילך לטמג'ר וי
וילכרה וישב ויבא שכמה ויכה
אותו כי לא פתח לו ויך את הר גרי
גריזים ויהרוס את ההיכל אשר ע
עשה סנבלט חותנו של מנטיה הכ
הכה אחי ערו טר הכהני ויהרסהו
הזקנוס אחרי קץ שנה לבנינו א
אשר בנו אותו ויהפכהו המלך הר
הזקנוס עד יסודותיו ויך את הכו
הכותים מהר טומרון ויסע וילך א
אל ארץ ארוס ויך רבירה ומרטיה
אשר לארוס ויכנע את גאון ארוס
וישימם למס עובר עד הגולה כי
אסרס המלך ויקטירם בקטירים ויכ
ויכבלם בכבלי מילה וימל את בטי

בטי ערלתם ומהיו' ההוא והלאה
היו מלים וטומרי' משמרת תורת
יהודה עד הגולה וכן עשה המלך
לכל הגרים אשר כבטי' ויהי
בהכלית יי' את דרכו וישלח מלא
מלאכים אל רומה לחדש הברית
עם טרי רומה ואלה דברי הברי'
אשר שלחו טרי רומה להזקנוס
בן טמטון מלך יהודה פניאוס בן
מרתוס לוקיאוס ומיליאוס בן מנ
מנטיאוס גיאוס סימפרוניאוס בן
פלרנוס טרי רומיים מן היטייט
אשר עמנו להזקנוס מלך יהודה
טלוס ידוע יהיה לך כי אגרותיך ק
קבלנו וקדינו באהבה וטלומך ט
טאלנו מאת טלוחך רוסיאוס ו
ואפורוניאוס ותוררוס אנטיס טו
טובים וחכמים וכברנו אותם ויש
ויטבו עמנו נגד היטייט וכל אשר
טאלו מעם היטייט מלא חפצם וא
ואנחנו עמו וכל הארץ אשר גזר
אנטיוכוס יפירו דבריו והכרים א
אשר לכדתם במלחמה לכם יהיו ר
וכתבנו אגרות לכל גיי' וגי' לקבל
בכבוד השלוחים אשר שלחתם א
אלינו ושלחנו עמהם שליחי' טלנו
וטמו' פניאוס ונתנו לו אגרת ועור
דברנו לו דברינו ונטיס דבריס ב
בטי' לדבר לכם דברי טולס א
אשר גזר היטייט ושלש מאות וע

בחיל אנטיוכוס וייטיעו פגרי רבים
ממחנה אנטיוכוס ויבריחו מן ה
המחנה אנטיוכוס. המלך ויפיל
המגדלים אשר עטה אנטיוכוס וי
ירחק אנטיוכוס מן העיר כ' רים
וישב מחנהו טס . ויהי בימים
ההם ויבא חג הסוכות אשר הוא
חז על עס יי לשמור ולהעלות ער
עולות ולהקריב קרבנות לזבח ו
זבחים ולהלל ליה בארבעה מיני
עכס וישלח הורקנוס מלא
מלאכים אל אנטיוכוס לאמר תנה
לני ארוכה ימים ח' ונחוג את חג
יהי אלהינו ויען ויאמר אנטיוכוס
חגו את חגיכם רק יהיה לי חלק ע
עמכם וישלח אנטיוכוס מנחה ליה
פר וילבש קרניו זהב מלאים בשמ
בטימים כל ואת מנחה להיכל יי ו
ויזחו השוערים את המנחה ההיא
ויביאוהו אל הכהנים והכהנים
הניפו אותה במקדש והמלך
אנטיוכוס הנה היטיב לעשות מא
מאנטיוכוס אפופנוס הרשע כי ה
הוא בלכרו את ירושלים ויבא בהי
בהיכל יי לא היטיב לעשות כי הח
חזיר שחט בהיכל יי וטינה את
המזבח בבשר חזיר והטליך ממנ
ממנו בכל פנות ההיכל על כן נג
נגנו יי וימת בחליים רעים אשר
פתגמו למעלה כי זה אנטיוכוס ה

הנח פיאוס לא עטה כן לישראל כי
כבר את ההיכל ועל כן מדרו הי
היהודים באפופנוס ולא עברוהו
כי את זה הקרוי פיאוס הוא איש ר
רחמים וירא הורקרוס את אנטיוכ
אנטיוכוס כי נתן לבו לעבוד יי
וישלח אליו מלאכים לכרות עמו ו
ברית ויכרות ברית עמו ויקבלוהו
בירושלים וישט לו ולעבריו משת
משתה גדול מאד ויתן לו ג' מאות
ככרי זהב וייבא ללכת אל ארצו .
והורקנוס שאל ודרש את מטמוני
הזהב ויפתח את אחד מקברי דוד
מלך ישראל ויקח מטס שלטת אל
אלפים ככרי זהב ויעזוב טס לרוב
והמלך אנטיוכוס נסע מעל ירו
ירושלים וילך להלחם עם אשרק מ
מלך פרס והמלך הורקנוס עמו
ונה הדבר מיצאתי וכן סופרים
אחרים כתבו וכן על ספר ניקולאוס
ניקולאוס מרמשיק מיצאתי כתוב
ויבא המלך אנטיוכוס על אשרק
למלחמה וגם הורקנוס עמו ויבאו
על נהר ליקו וילחמו עם אדנינו ש
שיר יבא אשרק במלחמת מלך פ
פרס ויבריחו ויכו מחיל פרס רב
רבים ויבן טס אנטיוכוס בנין גד
גדול למראה אשר בנה על טס גב
גבורה וייסעו מטס ללכת על אש
אשרק וייבא הורקנוס ויעמוד בדר

הורקנוס איש תחת גפנו ותחת ת
תאנתו ויפרו וירבו ויעצמו מאד
בימים ההם כטיבת המלך הורקנו
טל כסא מלכותו אשר בירושלם ע
עיר הקדש ויעש המלך משיטה גרו
גדול לכל טריו ועבדיו חיל יהודה
ובנימין ויטב המלך על השולחן
עם חכמי ישרל המה הפורטי' את
התורה ויהיה הורקנו תלמיד מן
התלמידים שלהם ויהי כטוב לב
הורקנוס על היין ויאמר לחכמים
המה הפורטיים אתם ידעתם כי תל
תלמי ידכם אני ואם תראו אותי אשר
אשר אסור מן הדרך הטובה אתם
תוכיחו אותי והשיבוני אל דרך י
ישירה כי כן נאה לעשות ויענו
הפורטי' ויאמרו חלילה לנו לראו
בך כדבר הזה כי עדים אנחנו היו
הזה כי יצדיק אתה וברוך ישר את
אתה הולך כי מלך וכהן אתה ויש
וישמח הורקנוס על דבריהם

ויקצו המלך מאד ותתהפך שימח
שימחתם לאכל ולמריבה ואהבתם
לאיבה וטס היה יושב איש עטייר
גרו מן הצדוקי ושמיו יהונת ואמ'
הלא אמרתי לך אל תאמן להם כי
כזבים בפיהם ועתה הם יכו את א
אלעזר לחלל אותך ויען המלך
לפרוטיים שיפטו את הדבר הזה על
הקללה אשר קלל אותי לעזר ויענו
ויאמרו יש עליו חביט ומלקו ורב
לך כי הפרוטיים לא ישפטו מות
ויען יהונתן ויאמ' הלא אמרתי לך
כי מדעתם ומחפצים היתה הקללה
הזאת ומהיום ההוא והלאה פטיע
הורקנוס בדבריהם ונעטיה צדוקי
וייכו המלך ויעביר קול
בכל ארץ ישרל כל המלמד אשר י
ילמד את בנו תורת הפרוטיים מות
יומת ויהרוג הורקנוס מן העם
רבים על כן נתעוררה השנאה
לגולבניו מן העם בימים ההם

וטס היה יושב אחר מן הפורטיים
ושימו לעזר איש שולח מדני ואיש
עובל ועל ויען ויאמר יחי המלך
הורקנוס לעולם אם אהבת להיות
יצדיק כאשר דברת רד מן הכהונה
ודב לך המלכות ויאמר המלך
ולמה ויאמר לעזר כי בשפי הלכה
בימי אנטיוכוס והיא חללה היתה
על כן לא נאה לך בקדש הקדש ו

ענה אפתח לספר על מה
זה הדבר נפלה המריבה והמחלוקת
בעם יי כי הפרוטיים היו אומרים ו
שימרו את התורה אשר מסרו אבו
אבותינו בידינו אשר פרטנו את ה
התורה והכרטי' היו באותם הימי'
מחלקי אחרי הצדוקים ולא היו מ
מאמיני' לכל מסדות ולכל פירוטי כ
כי אש לתורת משיה לברה

ועשרים יועזרים בימים ההם היו
כלחמים מלך מקדון איש באחיו ו
והמלך הורקנוס נסע הוא וכל מח
מחנהו עמו ויחן על שומרון ויכר
עליה ויבנה דיק סביב ויהי רעב ג
גדול בשומרון עד אשר אכלו הש
השמרנים והכותים את הנבילות
המוטלות בררך והמלך הורקנוס
נסע וילך ירושלימה בעבור יום
הכפורים לכפר בעד עם כי מלך
וכהן היה ויעזוב את שני בניו על
היבא אשר בשומרון שם האחד
אנטיגנו ושיש השני אריסטובלוס
ועליהם עלה אנטיוכוס מלך מוקד
מוקדון ויבא לשורה להיכיל את ש
שומרון מיד בני הורקנוס וילחם
עמהם ויתגר מלחמה וינס אנטי
אנטיוכוס המלך מפני ה בני הור
הורקנוס וימלט בעיר טיפוליה
וביום ההוא היה הורקנוס בבית ק
קדש הקדשים ויתפלל בעד עם יש
ישראל ואחרי כן הזכיר את בניו כ
כי הואג פן יפלו בחרב אנטיוכוס
וישמע בת קול קורא ואומ בין קד
קדש הקדשים אל תירא ואל תתע
תתעבב ואל תראג של בניך כהן ה
הורקנוס גמור עברתך היום כי ב
באת בשלום ותבא בשלום וייבא
הורקנוס מן הקדש ויספר באזני ה
העם כל הרברי האלה ולא האמין

העם ויטלחו רוכבי סוסים לשומר
לשומרון אל המלחמה וימכאו ד
דברי הורקנוס נאמנין ככל אשר
דבר ויטלחו הכותיים לבן קליא
קליאופטרה מלכת מיכרים ועמו
גלמישי ואיפוקרטיס שדי מקדון
ויבאו לעזרת הכותיים להיכיל את
שומרון מיד בני הורקנוס וייבא ה
הורקנוס מירושלם לקראת יבא
מיכרים ויך בהם מכה רבה מאד ו
וסילה מהם פגרים רבים וגם גלמ
גלמינדר וימת שם וינסו הנשא
הנשארי וימלטו ולא יספו עוד מ
מלכי מוקדון ומלכי מיכרי להיכיל
את שומרון ואת הכותים עוד
וישב המלך ויבא שומרון ויכר ע
עליה שנה אחת ויתנה להים בירו
ויתן את כל זכורה לפי חרב ויהפך
ויהפוך את כל מוסבותיהם וגם
את קליאופטרה מלכת מיכרים הם
הסירה ואת שדי מיכרי מעל יבא
ותפקוד את חלקיה וחנניה שדי י
יבאות על יבא מיכרים כי פטיט
בה לטירו בנה ויעזבו מיכרים את
המלך ותהי ידם עם לטירו וייבא
חנניה וחלקיה וילחמו בהם ויכני
ויכניעו ויברח לטיחו ויך לקפד
לקפדו מאי הי ויטב שם וילחם
הורקנוס בכל אויביו מסביב ויכנ
ויכניעם ויטב יסדל לבטח בימי

והמלך אריסטובלוס חלה את חילו
חילו ויכבר עליו החולי מאד ויש
וישמע אנטיגנוס בדרך כי חלה א
אחיו המלך וירע לו מאד ויבא ירו
ירושלם
כאשר בא הבחור אל השיר לא הלך
אל בית המלך וילך אל היכל יי לה
להתפלל על ישועת אחיו כי קצרה
נפשו בעמל אחיו ויהי היום חג
הסכות אשר הוא חק ליהודים לק
לקבלו בכבוד ולהלל את יי בארץ
בארבעה מיני עינים ושם היה המ
המון רב מהמון ישרל ועבור אנ
אנטיגנוס עם גרודיו בחצר ההיכל
בתוך המון העם והוא חגור כלי ח
קרב ומלובט שריון כלי כסף וית
ויתמהו כל העם על מראהו ועל יו
יופיו ושם היה איש אחד ושמו
יהודה מן החטובים אשר לחסידיו
וישא שיניו וידא אנטיגנוס עובר
בחצר ההיכל ויאמ' יהודה לתלמי
לתלמידיו מי יתן מותי היום הזה
טרם אשר אראה מיתת הבחור הן
הזה אנטיגנוס אולי אמותה אני ו
ולא אראה במיתתו כי כן אני רוא
רואה כי היום ימות אנטיגנוס במ
במקום אשר נקרא סיתטרוך ויאמ
ויאמרו לו תלמידיו רבינו כזבים
בפיך שתה כי מגדל סיתטרוך אשר
דברת רחוק מירושלם דרך חמשים

מאות ריש הנה כבר עבר חצי היר'
ואיך יהיה הדבר הזה אשר דברת
וישן ויאמר להם בני מי יתן ויהיה
כזבים בפי זה הדבר ויהי כדבר
כן ויפול לארץ וידום כיטון כיטון
ויגע מרוב הדממה אשר בלבו
ויהי אחרי כן וילכו בני בליעל
ויגידו למלך לאמר הנה אנטיגנוס
אחין בא להרצך והוא בחצר ההי
ההיכל עומד חגור כלי קרב ולבו
ולבוטני מלחמה והוא ערוך עם
גרודיו ליפול עליך פתאום ולאסר
אותך ואת כל ביתך ויחרר המלך
חרדה גדולה עד מאד וישם שומר
שומרים על השערים וברחובות ו
ובכל המיזרים אשר ילכו מהם אל
בית המלך וייצו לשומרים
לאמר כל איש אשר מלאו לבו
לבא אלי והוא חגור כלי קרב אל
תשאולוהו ואל תענו אותו דבר כי
אם טלפו חרבכם והרגוהו כרגע
ויתר העם אשר אין להם
כלי מלחמה אל תהרגו אבל מנע
מנעו אותם מלבא עלי תחת אשר
אני חולה וזולתי אנטיגנוס אחי ל
לברו יבא אלי ואשאל אותו ואחק
ואחקרהו על השמועה אשר שמע
שמעתי אם אמת ואם טיף בה
יורה המלך לשומרים בשת ההיא ו
ויהיו השומרים כלם גבורים מלך

והחסידים חלק אחר

בימים ההם על אלה
המחלוקות גברו מלחמו ונטפכו
דמים רבים בעם יי כי דלת העם ה
היתה ידם עם הפרוטיים לבר מעש
מעטירי העם וגבוריו כי היו הם ע
עם המלך והיצדוקים לו היו עוזרי
בימים ההם טאל המלך
הורקנו וידרוט את פי יי על אודו
בניו על מי יטב על כסאו אחיו וי
ויהי לו טלטה בניס טס האחר אר
אריסטובלוס וטס הטני אנטיגנו
אלה היו נאהבים בטיני אביהם
וטס הטליטיי אלכסנ זה היה טני
ומתועב בעיני אביו וידיחו אל הג
הגליל ולא ראה את פני אביו
ויהי כטאול הורקנוס אל האלהים
וידבר לו האלהים בחלוס וכלילה
ויאמר לו טא נא עיניך וראה את ב
בנך טימלוך תחתין ויטב על כסא
כסאך ויטא עיניו וירא והנה אלכ
אלכסדנר בנו עומד עליו ויקח
הורקנוס מטנתו ויבך ויטאל עוד
באלהים ולא ענהו על זה והמלך
הורקנוס נאסה אל עמיו
והימים אשר מלך הורקנו לא טנה
ויתר דבריו וכל גבורתו ומל
ומלחמותיו אשר נלחם והעדים
אשר לקח מארס וגבורות אשר ע
עשה במזיון ואשר הכניע ארוס ו

ואשר מל אותם הלא הם פתובי על
ספר מלכי רומיים וימלוך אריסטו
אריסטובלוס בנו תחתיו
וזהו הנקרא מלך גדול וזהו אשר
הרחיב את הגבורל מאד הוא אשר
נלחם על יור ועל יצידון וטיפך נפ
נפטות אשר אין מספר וימל את ב
בטור ערלתס ויכניעס תחת יד יהו
יהודה עד אשר בא פומפיוס טד י
טבא רומי והוא אריסטובלו אשר
חלל את הכהונה ויסירה ויטס כת
כתר מלכות בראטו
ויהי כטיבתו על כסא מלכותו התג
התגאה מאד ולבש קנאה גדולה ו
ועצומה עד מרוב סכלותו וקנא
וקנאתו התעורר לאכזריות
ויאסור את אמו ואת אחיו בנחטית
בנחטיתים בלי חמלה ולא זכר כב
כבוד הוריס כי היה מקנא את אמו
ואת אחיו על דבר המלוכה ויאהב
את אנטיגנוס אחיו לברו הקטון ו
וילבש אותו ארזמן ויכבדהו בכב
בכבוד גדול ויטלח אותו למלחמ
עס כל טבא גבוריו להלחם על הג
הגיי אשר פטע במלך אריסטובלו
וילך אנטיגנוס על כל המורדים א
אשר הרימו ידם במלך וסלה פגרי
פגרים רבים וטיפך נפטות לאין מ
מספר ויטב ויבא ירוטלימה בגב
בגבורה והמלך

קול יצאקת העם וישאל ויאמר מה
קול היצאקה הוא ומה קול תוכחת
ומריבו אשר אנכי שומע ויחריטו
גדודיו וסריסיו העומדים לפניו ו
ולא נכו דבר וכאשר הם מחריטים
והמלך ביותר נפל בהרהור על הד
הדבר וישאל עוד המלך בחזק ויא
ויאמ' הגידו לי מה קול יצאקת הע'
ואס לא תגידו לי דעו כי מות תמו
תמותו ויענו ויגידו למלך את כל
אשר נעשה כאשר שופך את דמו ע
על דם אחיו ויאמח המלך וייצק וי
ויאמר ברוך שופט צדק ודין אמ'
וברוך נקם דם נקי אשר טיפק דם ה
הרשע על דם הצדיק הנהדג חנס ו
ויאמר המלך אל גופו עד מתי הר
הרשע תעכר הנפש בקרבך ולא ת
תניחה ליבאת וללכת אל נפשות ע
עמה אס תטליך אל תטליך את דמ
דמי ותשפו אותי חוץ לזבח ול
ולתנהו ללחוך אותו לטדי אשר
עם השטן כי הם הדיחוני ודחפו
ורחפוני במעשה הזה לעשות כרב
כרבנים האלה ולהרוג את אחי
ויהי כרברו הרבנים האלה טלס נ
נפשו ויאסוף אל אל עמיו והימים
אשר מלך שנה אחת תמימה ויב
ויבכו אותו כל יהודה מאד כי אה
אהבו אותו היהודים כי היה רחב י
ידיס ויתנח גוי גדול הנקרא א

איטריאס וימל את בשרי ערלתס וי
ויכניעס תחת יד יהודה ויקראוהו
היונים אריסתובלו פילאיליני הוא
אוהב ליוונים ויתר דבריו
וגבורתו הלא הם כתובי על ספר
מלכי רומיים ועל ספר סטרכון הכ
הכפתורי ותימגיני הירוטלמי
וימלך אלכסנדר אחיו תחתיו הוא
אלכסנדר אשר טנאו אביו הורקנו
וימלך כאשר דבר לו הלהיס בחל
בחלום הלילה ויהי כאשר הת
התירוהו מאגרו אשר אסרו אחיו
וישב על כסא מלכותו וירכיא יב
יבא על תלמירה כי פטעו אנטי ת
תלמירה בימים ההם ואז תפטיע ע
עזה בעת ההיא וילך המלך אלכס
אלכסנדר תלמירה למלחמ' ויכר
עליה ותבא העיר במיכור ויטלחו
אנטי העיר אל לטידו בן קליאופט
קליאופטרה לאמר עליה והוטיענו
מיד אלכסנדר מלך יהודה הנלחם
עלינו ונהיה עבדיך וימאן לטידו
לבא כי ירא להלחם עם היהודים כ
כי זכר את המכה אשר הכהו הורק
הורקנוס מלך יהודה במלחמה בל
בלכתו לעזרת הכותיים אשר בטי
בטימרון על כן חרדו לבו לבא לע
לעזרתס ויאמרו אליו אנטי תלמי
תלמירה אל ירך לבבך לבא להוטי
להוטיע את עבדיך כי אס תעבור ו

מלומדי מלחמה . יהי אחרי כן
וישלח המלך לקרוא לאחיו אנטיג
אנטיגנוס לאמר השלך הסדיון מ
משליך והסר כלי מלחמתך ומהר
בא אלי ואל תעמד והמלכה אטת
אריסתובלוס היא ריועיכי הרטיט א
אשר לה הפכו את שליחות המלך
לאכזריות ותקרא את שליח המלך
ותאמר לו בלכתך אל אנטיגנוס ת
תרבר אליו כרברים האלה לאמר
טימט אחיך כי לבטת עדי מלחמה
וחגרת כלי קרב ויתאו אחיך לרא
לראות את עדי מלחמה אשר עליך
ויכו אשר תבא אליו חגור כלי קר
קרב ומלובט עדי מלחמה .

וילך השליח וידבר אל אנטיגנוס
כל אשר יצתה המלכה אטת אריס
אריסתובלוס וימאן הבחור וילך ב
בטח כי בטח באהבת אחיו המלך
יהי בלכתו בררכי המיכרי למהר
לכא אל אחיו המלך והוא לבוט ע
עדי מלחמה וחגור כלי קרב והנה
בדרך המיכריס מגרל אחר וטימוס
סתטרוך כטיס המגרל אשר הוא ר
רחוק מירושלם טיט מאות ריס וג
וגם המגרל ההוא אשר בירושלם
כך היו קוראי אותו והוא רבוק אל
היכל המלך ויעבור אנטיגנוס במ
במקום ההוא וידלגו עליו טומרי
המלך ויכוהו ויטפכו רמי הבחור

הנקי אשר לא חטא ולא פטע ויהי
ויהרגו נקי וכדיק במקום ההוא א
אשר דבר החכם יהודה מן החשו
החשובים אשר לחסידים ויהי אח
כן ויגד לאריסתובלוס כי נהרג א
אחיו ויכמרו רחמיו על אחיו ויי
ויכעק יכעקה גדולה ומרה עד מאד
ויך את חוהו בטיני אגרופיו ויטימ
ויטימט את שנימו לארץ ותטיבר ה
הריאה אשר בקרבו ויפתחו מקור
אשר בחוהו ויקיא המלך דס בפיו
ויהי בהקיא הדס מיוס ליוס על א
אגן הנהב ויתן לנער את האגן לי
ליטא את הדס אל הרופא טיל המל
המלך ויטא הנער הכלי ויעבור במ
במקום אשר נהרג אחיו והנה עוד
בו דמיו נטיפכות על ריפת השייט
וכל הריכפה יכבועה מדמי אנטיג
אנטיגנוס וידחפו את רגלי הנער ו
ויהפך את האגן ויטפוך דס המלך
על דס אחיו הנהרג .

ויכעקו גדודי המלך
ויריבו עם הנער ויאמדו רטיט נער
בשר אין תבונה כך מה זאת עטית
לשפוך דס המלך על דס אחיו הנ
הנהרג ויען הנער ויאמר לא מרי
מריכני עטיתי זאת כי נדחפתי ע
על הטייט על כן נתהפכה בידי א
את האגן ונטיפך הדס כאשר ראי
ראיתם ויטמע אריסתובלוס את קר

בגבורתו ולא בטח על יי עלינו ו
ויירא לטירו ואנטיו מאד מפני א
אלכסנדר ויהי שם איש חכם מלח
מלחמות ואומן להלחם וטימו פלו
פלוסתיפוס ויהי כבא אלכסנדר ו
ומחנהו על מחנה לטירו ויחלק א
את הגדודי ותתגר מלחמה וסורו
רבים ממחנה לטירו וילחמו מהב
מהבקר עד היצהרים ויניחו היהו
היהודים וסורו המון רב ממחנה
לטירו ויכה את חיכי מחנה לטירו
אשר עמד לפניו ויטאו אך פליס
פליסתיפוס עם חיכי המחנה אשר
חלק ולא נגטו למלחמה עד היצה
היצהרים ויהי ביצהרים ויגט
פליסתיפוס עם מחנהו להלחם ע
עם היהודים ויבאו על אלכסנדר וי
וימאס עייפם ויך בהם מכה גדו
גדולה וסורו ביום ההוא מן היהו
היהודים לאלף איש אריכה כלם ג
גבורים והנטיארים הדה נסו
וינס אלכסנדר מן המלחמה וימלט
ירושלמה ויהי מפולת היהודים בי
ביום ההו תחת כי לא בטחו בלהי
אבותם ויהי בערב ויבא לטירו בא
באחד מן הכפרי וימאס שם נטי
וילדים ויכו להרוג אותם ולקח
מן הנטיים ומן הילדים ויאמר לב
לבטיל אותם בקדרה להפחיד את ע
עם יהודה תחת אשר יאמרו עליהם

כי בשיר ארם יאכלו בעת ההיא י
יבאה המלכה קליאופטירה להלח
עם לטירו בנה ויבא אלכסנדר
לקדאתה ויתחברו שניהם על לטי
לטירו למלחמה ויטמו לטירו וי
ויברח מפניהם ויבא בספינה וימ
וימלט אל קיפרוס ויעזוב רבי מן
מחנהו בחוקה הים ויהרגו חלקיה ו
וחנניה היהודים שרי קליאופטירה
ותשב המלכה מיצרמה והמלך נס
נסע הוא וכל מחנהו ויפטוט באר
בארץ המיטור אשר לארם ויכר ע
על גררה אשר לארם ויכר עליה
חרשים וילכוד את גררה ואת בנת
בנותיה ויסע משם וילך חמתה
ויחן עליה ויהי ברילה ההוא
ויבא תיאורודוס וגדודיו מחמת
ויפלו במחנה היהודים ויטליכו מ
מהם אריכה ואלפים מן היהודים
הרוגים ויקמו היהודים לאור הב
הבקר וילחמו עם תיאורודוס ויבר
ויבריחוהו ויכו במחנהו מכה גדו
גדולה מאד וינס מפניהם וילכוד
המלך את חמת ואת בנותיה ויסע
וילך ויחן על רפיס וילכדה ואת ב
בנותיה ומשם נסע ויחנו באנטו
באנטוכיה ויבא ירושלם ויהי
לתקופת השנה ויבא ויבא עזה וי
ויחן על העיר ויכר עליה כי זכר ה
המלך דעת אנטי עזה כי אנטי עז

ותלך שמנו ונוסף עוד לעזרתנו מ
מלכים אחרים ויאולס מלך כידון
ומלכים אחרים לעזרתנו .
ויהי כשימשו הדברים האלה ויבטי
ויבטיחו את לטירון ויבא באניה וי
וילך עמהם ויהי כל חילו ל' אלה
ויחדל אלכסנדר מעל תלמירה מפ
מפני לטירון ולטירון וכל מחנהו ב
באו תלמירה ובא איש חכ
חכם שם ושמון דימריסוס וידבר ב
באזני וקני תלמירה לאמר הלא ט
טוב לכם ליטא נול אלכסנדר אשר
הוא יהודי מלידתן עליכם איש נכ
נכרי וברברו עמהם כדברי האלה
פשיעו ולא קבלו את לטירון ויתבה
ויתבהל לטירון מאד ויטלח אל ויא
ויאולס אל מלך כידון לאמר לכה
ונתחברה יחד ונלך למלחמה על
אלכסנדר מלך יהודה . ולא אבה
ויטלח עוד מלאכים לטירון אל אל
אלכסנדר לאמר יהיה ברית ביני ו
ובינך ואל תהי ידך לעזרת ויאולס
מלך כידון אויבי והיה טילוס ביני
וביניך וטלח מנחה ד' אלפים ככרי
זהב ויקבל אלכסנדר אהבת לטירון
וילך על ויאולס מלך כידון למלח
למלחמה עמו וסילה פגרים רבים
ממחנהו וינס ויאולס מפניו ויקח
אלכסנדר את כל ארצו מידו ויטב
ויבא ירושלים בגבורה ובנצח .

ויהי אחרי הדברים האלה ויטלח
אלכסנדר אל קליאופטרה אם לטי
לטירון בסתר לאמר הנה לטירון בנ
בנך פטיש בך והוא יוטב ממולי וא
ואם טוב בעיניך מהדי ובואי עס
יבואיך ואני אצא עס כל חילי וא
ואלכרהו כאשר תאזה נפטיך .
ויטימש לטירון את הדבר הזה ויקח
ויקצוף ויחד לו ויפשוט בגליל
ביום השבת וילכד סכן עיר אשר
בגליל ויהיו העם אשר בתוכה אש
אשר נהג בשיבי כב אלה נפשות
ומטס נסע וילך אל יפורה
ודבים סורו מאנטי לטירון במקום
ההוא . ויפנו מטס
וילכו לקראת אלכסנדר למלחמה
ויהי כשימוש את הדברים האלה וי
ויאסוף את גבורי יהודה נ' אלה וי
ויבחר מהם שיטת אלפים גבורים
במגני נחשת הנקראי איבתונתה
מכיס אחר למאה וייצא המלך
אלכסנדרוס ביום ההוא בגאות וב
וביד רמה ויפגע את לטירון על היר
הירדן ויאמר אלכסנדר אל גבוריו
הבה ונשול עליו פתאום והנהד ל
לאחוריהם ואם ינוסו לפנינו הנ
הנה הנהד יסגור לפניהם הדרך ו
ואין להם פליטה כי כלנו גבורים
ואנטי מלחמה וימותו כלם יחד
כאיש אחד ויבטיח אלכסנדר בג

ויטליכו אריכה הרוגים מן הפרוש
הפרושים ו' אלפים בכל חזר ההי
ההיכל ו' ויכרו המלך ויבנו את
הקיר מעיני שטיים ויבנו אותו בין
המזבח ובין טאר הבית ומהיום ה
ההוא והלאה מנעה את השם מלב
מלבא את הבית ויעמדו השם בחי
בחיכר ההיכל רק הכהנים באו אל
הבית כמטשטש ויהי אחרי
הרבנים האלה ויאסוף אלכסנדר
את כל חילו ועמו וילך על שלע מד
מדברה אשר לערב ויך את גוי ער
ערב וילכוד את הערי הביכורות א
אשר לערב ומשים נסע ויבא מידב
מידבתא וילכדה ויך את מואב וי
ויטס אותו למס עובר ואז תפטיע
חמת וילך המלך ויהרסה וגם את
תיארוס אשר בחמת הדג ויטב ה
המלך ויבא ירושלים ונתגד
מלחמה בין אלכסנדר ובין הפור
הפרושים ותארך המלחמה שש ט
שנים ויהרג אלכסנדר בשנים הא
האלה מן היהודים אשר עז הפרו
הפרושים נ' אלף אשר המית במל
במלחמה ויקרא אלכסנדר את כל
העם ויאמר אליהם טיהרו לבבכם
והטליכו הטנאה מקרבכם ואל ת
תטנאו אותי וכל המשפט אשר ת
תאמרו אלי אעשה ויענו היהודי
ויאמרו אל המלך אם מות תמו או

נטיהר לבנו כי איט מות אתה ומט
ומטיפט מות עליך ויפטיעו במלך א
אלכסנדר וילכו אל דמתריוס ויבאו
ויהן טס בטכס ויהי
לדימתריוס חיל מ' אלף פרטיים ג
גבורי מקרון וג' אלפים וידא אלכ
אלכסנדר כי פטיעו עליו היהודיה ו
ויטכור ו' אלפים מגבורי מקרון וי
ויקח כ' אלף מגבורי יהודה אשר
היו עמו וילך דמתריוס ויטלח ל
לפתות את היהודים אשר עס אלכ
אלכסנדר וגם אלכסנדר טלח לפ
לפתות את היהודים אשר היו עס ר
דימתריוס ונתגד מלחמה גדולה
ויפלו גרודי אלכסנדר ויטאר אלכ
אלכסנדר לברו כינפלו כל גבוריו
ביום ההוא ורבים מגבורי דמתרי
דמתריוס כי עז מות עמדו ולא ה
הסבר פניהם וימותו כלס וימלט
אלכסנדר ההרה בדר וטומס ויאס
ויאספו אליו ו' אלפים מגבורי יטרי
יטרי ורבים מן היהודים אשר היו
עס דמתריוס נפלו לעזרתו וירא
להלחם עס דמתריוס עור ויברח
דמתריוס מפניו כי נפלו לעזרתו
המון רב מן היהודים ותהי עור מ
מלחמה בינו ובין הפרוטי ויגוסו
בבי טימט וירדוק אחריהם וילכוד
את העיר ויתפוש ח' מאות מגדולי
הפרוטיים ויבאס ירושלים ויטב

עוה היו עס לטירון על היהודים ויר
וילחיכו את אנטי עוה וימלאו את
את כל הדרך מחללי עוה ויבנה על
עליה דיק סביב ותבא העיר במי
במכור ויטלחו אנטי עוה אל הר
הדתס מלך ערב עלה והוטיענו מי
מיד אלכסנדר ומיד היהודים הנל
הנלחמים בנו ונהיה עבדיך ויבא
הדתס מלך ערב הוא וכל עמו לעו
לעזרת עוה ויהי כאסר טימע אלכ
אלכסנדר כי יבא עליו הדתס למל
למלחמה ויעווב נגיד אחד לטימ
לטימור את עוה ויכאו הוא וכל גב
גבוריו לקראת הדתס מלך ערב ות
ותתגר מלחמה וינכח אלכסנדר
במלחמה וינכ הדתס מפניו ויטב
לאריכו אל סלע מדברה רבים פגר
פגרים מהמונו הוטלכו אריכה בע
בעת ההיא ויטב המלך ויבא עוה
ויכר עליה טנה אחת ויהי בעת
ההיא ויקס פסימכוס ויהרוג את א

אחיו את אפילתפלוס נגיד עוה
ויקומו אנטי העיר להרוג פסימכוס
פסימכוס וירץ פסימכוס אל הטימור
ויפתח את טימור עוה ויקרא את אל
אלכסנדר ואת היהודים ויריעו ויב
ויבאו אל הטימור וילכו העיר ויבא
אלכסנדר העדה ויכר את גבוריו
להרוג את כל יוטיבי העיר עד בלי
חמלה ויך את כל זכורה לפי חרב

רק פסימכוס וכל ביתו הוא לברר
חיו ויכוסו ה' מאות טרי העיר אל
היכל אפילינוס ויוגר לאלכסנדר ו
ויטלח ויכיאס מן ההיכל ויכר וי
ויהרגו אותס בתוך העיר ואת ההי
ההיכל טרף באט ואת כל כהניו
טרף באט ואת האליל
אפילינוס ילם טל זהב הטליכו ב
בתוך האט במיכות המלך רק
לאחר ימים לקטו את הזהב מן ה
הטריפה ויטב המלך ויבא
ידוטלס ויטב על כסאו וימלוך ל
לבטיח ויהי בהיות חג הסוכו ויעל
המלך על המזבח כחק הכהנים
אז החלו הפרוטיים המה החכמים
לשחוק באתרוגים ובמקלות התמ
התמדים בטימחה ובטוב לבב כי
חק הוא ליהודים לשחוק בפרי טץ
הרר ובתמרים אז אחר מן הפרוט
הפרוטיים מלאו לכו להטליך אתר
אתרוג על המלך ויקצפו גרודיו וי
ויאמרו אל הפרוטיים למה זה תח
תחללו את המלך להטליך עליו את
האתרוג ואת מקל אסר לתמר וי
ויאמרו אין זה חלול כי חק הוא לכו
לכו לעטות כן ויחרפו את המלך וי
ויאמרו בן המחוללת לא נאה לך
כהונה ויקצוף המלך מאד ויט מ
מעל המזבח ויאמר חרב חרב ויש
ויטלפו חרבותס גרודי המלך ויש

הנאמנים לך והיה בבואך ירושלים
וקראת את הפרושים אויבי וגלי ל
להם הסוד ומסרי בידם את גופי ו
ורברת להם הנה אלכסנדר אויבי
אויביכם מות והנה גופו עשו בו כ
כטוב בשיניכם כי אם תרברי להם
כן הם ביותר יכבדו אותך ואותי י
יקברו בכבוד כי ידעתי את יצרכם
כי לא ינטרו איבה כי רחמנים ה
הם והם ינזרו אותך על המלכות כי
יטמע העם את דבריהם ויש להם מ
ממשלה על עם יי לעשות כריכונם
ואת עשי את כל אשר יצו אותך ו
ובעצתם תלכי ולא תסורי ימין ושי
ושימאל ותמלכי על העיר עד אשר י
יגדלו הנערים ותעשי כן המלכה
ותלכוד את העיר ותלך ירושלים ות
ותקרא אל הפרושים ותאמר להם
כל אשר יצוה אלכסנדר ויקראו הפ
פרושים את העם ויקברו את המ
המלך בכבוד גדול וידברו באוני
העם וימליכו את אלכסנדרה המל
המלכה אשת אלכסנדר על כל עם
יהודה והימים אשר מלך
אלכסנדר המלך כן טנה וימת ויא
ויאסוף אל עמיו ויתר דבריו
וגבורתו הלא הם כתבי על מלכי
רומיים וישיכב המלך עם אבותיו ו
ותמלך אלכסנדרה אשתו תחתיו
ויהי כשבתה על כסא ממלכתה ות

ותקרא רבי הפרושים ותתן להם
ממשלה על כל העם ותשלח ותבא
הפרושי בכל המקומות אשר ברחו
משני הורקנוס חמיה ואלכסנדר ב
בעלה ותרא המלכה כי החלו שני
בניה לגדל ותתן את הכהונה להו
להורקנוס כי הוא היה ענו ושיפל ר
רוח ואדיסתובלים בנה הקטן מג
מנתהו שיר יבא כי היה נער יפה ת
תואר ויפה מראה וקל בגליו על כ
כן מנתה אותו בראש היצדוקים ל
להיו שיר יבא ועוד טלחה ותויכא
מבית האסורים את כל האסורים
אשר לפרושים ותתקיים כל התור
אשר להם אשר הפך הורקנוס חמי
חמיה ואלכסנדר בעלה
ותשלח המלכה לכל המלכי אשר
כבש הורקנוס חמיה ואלכסנדר ב
בעלה ותקח את בתיהם ה
הנאים הגדולים והגבוהים והיו ב
בירה לשרבין ותמלך המלכה
בנחת ובהטיקט אין טיטן ואין פגש
רע בימיה
וישלחו כל המלכים אשר סביבית
סביבותיה מנחות כסף וזהב אל
המלכה מדי טנה בטנה כל ימיה ו
ויהי שלום ואמת בימי אלכסנדרה
משני רוב חכמתה וסדר הטוב טה
שהיתה נותנת בעצתה הטובה רק
רבי הפרושים השירו מרבות ומ

וישב במטתה במקום גבוה עם כ
נשיו ועם פילגשותיו לתלות אותם
על עינים את ח' מאות וקני הפרט
הפרושים על כן קראו היהודים אל
אלכסנדר תרקידס וימלוך על
היהודים בחזקה ויהי אחרי כן
ויאסוף את כל עמו ויבחר על רים
וילכדה ומשם נסע חשמונה
וילכדה ביד רמה ויסע משם וילך
ויבחר על גאולס ועל סליכיאוס ויב
ויבחר עליהם וילכדם וילכוד את
גסלא את גבע איטיוכו' היא העיר
הגדולה ויהרוג את דימתריאוס ב
במקום ההוא וישב ירושלים מקץ
שלוש שנים אשר הלך למלחמה וי
ויזבלוהו היהודים בכבוד גדול וי
וידלגו כחוק היונים על גבורתו ב
בעת ההיא וירדו היהודים בכל אר
ארץ ארם וימטלו בהיכל ארץ
ארוס וכל ארץ מואב ועמון וכל א
ארץ ערב עד סלע מדבריה ואלה
שימות אשר לא הרס המלך אלכסנ
אלכסנדר בלכרו אותם במלחמה
ויהי מהם בחזק היס מגדל סתרטו
סתרטון אפילונו ואטרווד וענה ו
ואנטירנוס ורפאים ורינקדה ואת
חברון ואת מרטיה אטד לארוס ו
ואת טיפוליה אשר לארוס ואת גר
גרהן ואת סליאוניה ואת גבולה א
אשר למוואב ואת חטבוך ואת מד

מדבא ואת בחורון ואת מיגן ואת
עין זורה ואת קוליקוס ואת אולך ו
ואת פילך אלה הערי אשר לא הרס
אלכסנדר אשר באו בברית עמו
וימלו את בטד ערלתס ויטבו בער
בעריהם ויתר ערי ארם הרס המלך
ויהי בעת ההיא ויפול המלך אל
אלכסנדר בחולי ויהי חליו קדחת
רביעית ואף כי האריך עליו הקדח
הקדחת ג' שנים לא חסר מן המל
המלחמה ויוכא יבא על הגבה א
אשר ליגרים ויבחר עליה ימים כי י
יבא במחנה עם אשתו ועם פילג
פילגטו ויהי בהגיע יום מותו
ותקרב המלכה אלכסנדרה אשת
אלכסנדר המלך ותאמר לו אתה י
ידעתה את האיבה אשר היתה לך
עם הפרושים ועתה בניך הם קטני
ועתה אתה לעזרת מי תעזובני ותב
ותבך אלכסנדרה המלכה ויאמר
לה המלך בואי אישכך נא שכה לא
תסורי ממנה וישב לך ולבניך א
אחרי ויהי במותי הסתירי את ג
גופי מכל העם הוה עד אשר תלכ
תלכרי את העיר הזאת והיה בלכר
בלכרך את העיר הזאת ומטיחת
גופי בבטמים לבלתי יבאש הגוף
ותכאי אותי אל המקום הקדוש יר
ירושלם כאר אשר הוא חולה ואל
תגלי הסוד כי אם לסדיסך הנאמ

ויבאו מירושלם וילכו דמשק ויטו
ויטובו בבטית ובכלמה ובעת ה
ההיא יבא תיגרון מלך ארמיניאה
בג' מאות אלף לובטיי שריונות וש
ועס רב ושכוס ויטס פניו לבוא אר
ארץ יהודה ותפחד המלכה והעס
מאד מפני תיגרון ותשלח מלאכי
ומנחה לקראתו וימינאהו נלחם
בצבאו היא תלמירה וישלח תיגרון
מלאכים על המנחה וישאל להם ל
לשלום המלכה ויהללה ויברכה וי
ויכרות ברית עם מלאכי המלכה
בעת ההיא הוגד לתיגרון לאמר כי
לכוס שר רומי ברדפו מתרדת
ולא השיגו כי נמלט בהרי פרס
וגם לובילוס אויבו פטיט באריכו
וימהר ללכת להוסיף את אריכו
ולהכיל אותה מיד לובולוס ויאמ'
תיגרון טוב לנו לשימור אריכו מ
מלחמוד ארץ נכריה בימי ההס
חלטה המלכה אלכסנדרה את חל
חליה אשר מתה בו וירא אריסטו
אריסטובלוס כי קרבו ימי אמה ל
למות ויעזוב אשתו ואת בניו ביד
בירושלם עם משיחתה להיות לה
לעזרה מן השיר והוא לקח עמו ע
עבר אחד ויבא מירושלם לילה וי
וילך לבוא אל ערי יהודה לגור בא
באשר יגורו היצדוקי אוהבי אביו
ובתחילת מנוסתו בא גבעתה מק

מקום אשר גלוסתוס אוהבו גבור
היצדוקים ויבאו עמו מן גבעתה ל
ללכת לאסוף את חיל היצדוקים
ויהי אחרי כן ויגד למלכה כי ברח
אריסטובלוס בנה והנה הוא הולך
לאסוף את חיל היצדוקים ויגידו ל
לה לאמר כי הנה אריסטובלוס ב
בטו יוס לכר כב' עירי וואו המלכ'
וכל עם יהודה החלו להיות ביראה
ופחד כי יתר ירטי הערים נופלים
עלינו לעזרתו ותכרה המלכה ללכו
ללכוד את אשת אריסטובלוס ואת
בניו ואת כל מיטפחת אשתו ויתן
אותם במשמר מן המשמרו אשר
כנגד ההיכל לבלתי ימינאו מנוס
מנוסה ויהי
אחרי כן ותגדל יד גבורי יצדוקים
חזקה מאד מגבורי יהודה
ויתחברו עם אריסטובלוס ויבאו
בטודה ויתקצו בשופר ויתנו
אות מלחמה כי נאספו עליה המון
מהר הלבנון ומהר הגליל ומכל
ארץ ממטלת ישראל או אחזה
רעה את הרקנים וזקני הפרוטי
וגם המלכה פחדה מאד מפני
אריסטובלוס בנה
ותפור המלכה בדאגת בנה אשר
נגצה לבה ונתקצרו קירות לבה ו
ובסבת זה החולי מתה לבסוף
או באו מגבורי יהודה עם שרי ה

ומנחות עם שרי הצדוקים ויבאו
שרי הפרושי' ועמהם הורקנו בנה
וידברו אל המלכה לאמר מלכה
תחיי ותתגברי לעולם תני בידינו
את שרי הצדוקים יועי' אלכסנדר
המלך אשר הם אויבינו אשר נתנו
לו עינה רעה לתלות ח' מאות הפר
הפרושי' אשר תלה אלכסנדר בע
בעליך ותאמר להם המלכה עשו
כטוב בעיניכם וילכו רבי הפרושי'
ויהרגו את ריאונים שרי הצדוקים
ועמו רבים אחרים ויבאו שרי הצד
הצדוקים ועמהם אריסטובלוס בנה
הקטן וידברו למלכה אל תשכחי
מלכה הקדושה את כל התלאות א
אשר עברו על ראשינו בימי אלכ'
אלכסנדר בעליך כל הצרות אשר
ראינו עמו במלחמות גדולות ונ
נוראות אשר עשינו עמו ונטיס א
את נשטותינו בכפינו מנגד בעבר'
חייו ונלחם את מלחמתו ונכיל א
אותו מכף כל מבצטי נפטו ועתה
למה נמות כיצאן לטבח יובל בלא
חטא ובלא עול בכפינו בהדימך א
את אויבי' אלכסנדר בעליך אויביך
ותשלי את אוהביו ועתה בהטפי
בהטפילך אותנו ישימחו אויביך
וישימח הרתס מלך ערב אשר היו ר
דואים את גבורתנו ואת מלחמת'
מלחמותינו כי בהזכיר ארס את

טימנו לפני הרתס ולפני אויביך
היו רוגזים וחליס ורועדים במקום
מוטבותיהם אף כי לראות פנינו
וחלילה לנו לעבור את מינותך ור
ולמרוך בך כי מלכה את ועתה רעי
מלכה כי לא נשא עוד עול רבי הפ
הפרושי' אויבינו ולא נמות כיצאן
לטבח יובל בידם ואם ייטיב בעיני
בשיניך ניצא לנו מיירושלם אל יתו
ערי יהודה ונחיה בטפלות ולא נר
נראה ברשת עמנו עוד ויתנו את ק
קולם ויבכו וגם היא בכתה עמהם
אז פתח פיו אריסטובלוס וידבר ל
לאמר קללות דברי מאירות וקללו'
כי הראה והיציא את כל רוחו ואת
מחטבתו והמלכה כחוק הנטיס ע
עשתה ולא ידעה ענה מה לעשות
ותאמר להם יצאו לכם מיירושלם ו
ובחרו לכם עדים מערי יהודה וטו
וטבו בהם ואל תדורו ביירושלם ע
עם רבי הפרושי' כי הם אויביכם
ויפטו כן ויצאו מיירושלם שרי ה
הצדוקים ועמהם שרי החיילים וי
ויתפטו להם עדים ויטבו בהם הי
הצדוקי' ובעת ההיא פטשה דמטיח
לבלתי תת מס למלכה כחק טינה
בטינה ותשלח המלכה את אריסט'
אריסטובלוס בנה עם יבאות הש
העם אשר עם רבי הפרושי' כי לא
היו עמהם יבאו הצדוקים ויצאו

נחשית אשר בירושלם וברמה ובי
ובימי השירים האלה התגרו מלח
מלחמה הורקנוס ואריסתובלוס א
אחיס בני אלכסנדר ותהי
המלחמה הזאת על ירדן ירחו ונטי
ונטיפכו טיס נפשות עד אין מספר
וסורו פגרים רבים מהמוך ישראל
וילחץ אריסתובלוס את יבא הור
הורקנוס ולא נטאו את טורח ארי
אריסתובלוס וגבוריו ולא נטאו א
את כזב מלחמתם ויהפכו את עד
ערפס וינסו דרך ירושלם ואריס
ואריסתובלוס נכח בקרב ההוא א
את הירקנו ואת חילו וירדפס הוא
וגבוריו הלוך והכות עד שיערי ירו
ירושלם הנטאריס מיבא הורקנו
התחברו עם אריסתובלוס ואריס
ואריסתובלוס וכל עם יהודה נלח
נלחמים על ירושלם להפיל חומו
חומותיה בעבור הורקנו הנמלט
בתוכה ויסגרו את העיר ביד רמה
ויאזרוה באנטי מלחמה כאורר א
אשר במתנים והורקנוס כהצד
לו ובהכבד עליו המלחמה הויכח
את אשית אריסתובלוס ואת בניו מ
טבית האסורים אשר אסרתם אלכ
אלכסנדרה המלכה וילכוה את ה
האשה ואת בניה להיותם עמו למ
למטמרת למלט נפשו מחרב אח
אחר בגלל אשיתו ובניו או יכארו

זקני ישראל וזקני הכהני וילכו אל
אריסתובלוס ויבכו ויתחננו לו לכ
לכרות ברית עם אחיו להיות אריס
אריסתובלוס מלך על כל עם יהוד
והורקנו אחיו להיות כהן בהיכל
ולהיות בבית אריסתובלוס כנו
כנענתחת ירו אבל להיות מטינהו
ויאות אריסתובלוס על הדבר הזה
ויעשו כן ויבא אריסתובלוס ה
העירה ויקבל המלכו ויכרות ברי
עם הורקנוס אחיו ויבא בהיכל ה
וישבנו איש לאחיו וירא כל העם
וילכו איש לעירו ואיש לארצו וגם
המלחמה שקטה ויהי אחרי הדב
הדברים האלה היה אוהב להורק
להורקנוס איש ושימו אנטיפטר א
איש עשיר וגדול מאד בכסף ובז
ובזהב ובמקנה ועבודה רבה והיה
האיש ההוא גבור חיל למלחמה ו
ואיש עינות בכל ערמה וערו בכל
מרמות וגונב רעת בני אדם ואיש
תחבול הוא אנטיפטר אשר היה
נגיד על גוי אדום וישימם למס עו
עיבד את זה אנטיפטר פקר עליה
המלך אלכסנדר בעורנו נער ויקח
לו אשה מזרע המלכ אשר לארר
ותלד לו בנים רואלה שמותם טיס
האחר פסיאה וטיס השני ארודוס
אשר מלך וטיס השלישי פרודיה
וטיס הרביעי יוסף וטיס

טרי הפרושים לפני המלכה ועמה
ועמהם הורקנוס בנה הגדול ויאמ
ויאמ' עון גדול חטוב לנו לעשות
דבר בלא עינתך בעורך בחיים מל
מלכה הקרושה כי אריסתובלוס ב
בנך הרואה לנו פחד גדול והנה הו
הוא ביד רמה לבא עלינו לפחות
את שימני ולהרוג את אחי הגר
הגדול ועתה מלכה הקרושה תני
עינתך ועזרתך ותען המלכה ותא
ותאמר טעו ממני טעו סודו מעלי
כי עיפה נפשי מאד כי אין אני בג
בגבול החיים ואני עומדת לשלם
נפשי למלך אשר נתנה ואתם עשו
כטוב בעיניכם הנה לכם כסף וזהב
ואויכות רבות והנה לכם יבא ה
הגבורים אשר בהיכולי עשו אתם
כחפצכם כי איני יכולה לבא עמ
עמכם בעיפה על הדבר הזה כי אני
הולכת כדרך כל הארץ ויהי כדבר
כדברה הדברי האלה סגרה יומה
ותצת ותאסף אל עמיה

והימים אשר מלכה ט' שנים ויהיו
כל ימיה עג' שנים האטה אשר חל
חלטה את יצרה ולא חטאה ולא
פטיעה באלהיה כי חכמה ורעת וע
וערמה בקרבה ומרוב חכמתה פ
פנע בשעס עתידות ידעה כי לא ב
בחכמתה הרימה אויביה ותטפל
את אוהביה ואת חביריה על כן

תלאות ויכרות ומלחמות ימחה
בביתה אבל בימיה טקטה הארץ
כי היא ארץ אחרת לא חמדה רק
אריכות הגוים אשר הכה אלכסנר
בעלה והורקנוס חמיה והטיבו או
אתם אל יטיל ושימדם המלכה
מאד ולא נמלטו מידה עד יום מו
מותה ועד הנה גמרו דברי אלכ
אלכסנדרה המלכה ועתה ישר
לספר את המעשים אשר נעשו אח
אחריה כי כל הכותב אשר יכתוב
ספרים ואשר יגיד דברים עתיקים
ראוי לכתוב בסדר בנחת לבלתי
טיח המעשים אשר נעשו ועל כל
זאת ראוי לאיש אשר יעשה ספרי
לכתוב דברי אמת כי כן יזרו הסו
הסופרים הראשונים וקיומו
וקבלו עליהם האחרונים כי
ראוי והגון הוא שיסוב כל ספר ש
שיכת על קוטבי התורה הקדושה
והתמימה ושאר ספרי הנבואה ש
טהם האמת והיכרח כי עליהם העי

העולם בני ובהם האדם אדם וזו
וזולה זה הכל הבל ורעות רוח
כי מה לו לאדם בעל תבונה לדבר
שקר כי דובר שקרים לא יכון
בשנת עג' לאוליפראס בימי ריניס
ריניסואוס ואורתניכאוס טרי וו
רומה בחרטים הברי' שהיה לטרי
רומה עס גרי יהודה כתוב בלוח נ

ימים אחדים . ויהי אחרי כן ויואל
אנטיפטר להסית מלך ערב לבוא ע
עם הורקנוס ירושלימה להלחם עם
אריסתובלו ולהטיב את המלוכה
להורקנוס וימאן הרתם לבוא להל
להלחם עם היהודי כי שלש פעמי
הכהו אלכסנדר במלחמה ויקח מ
מירו ערי מביצר אשר לערב ויאמ'
לו אנטיפטר אל ירך לבבך לעלות
עמנו כי יש עמנו יד רמה מגבורי
ישראל להלחם עם אריסתובלו ויש
וישן הרתם ויאמר אם תטיבו לי א
את כל הארץ ואת עטרת ערי מסכ
מסכנוס ערים אשר לקח אלכסנדר
מירי אז אטלה להלחם עם אויבי
אויביכם ויטיב לו הורקנו להטיב
לו את כל הארץ ואת עטרת הערי
האלה . ויאות הרתם ויאסוף את
צבא גבוריו ויסע עמהם וילך למל
למלחמה על ירושלים בחיל נ' אלה
פרטיים ועם רב ועצום מאד .
ויסעו מסלע מרברה ויבאו ארץ י
יהודה ויצא אריסתובלו לקראתם
ויתגר בו מלחמה ויהי ביום המל
המלחמה וישלו עם רב על הורקנו
ועל אנטיפטר לעזרתם . ויהי
כראות אריסתובלו כי נפלו המון
רב על הורקנו מחיל יהודה ויעזוב
את המחנה וינס ירושלים בדר ושו
וטומס כי כל חילו נוספו על הורק

הורקנוס ועל אנטיפטר . ויסע
הרתם מלך ערב ויחן על ירושלים ע
עם כל עם יהודה וכל עם ערב אתו
רק אנטי ירושלים והכהנים היו עם
אריסתובלו ויהי מיום ליום ימחה
המלחמה וגדלה מאד ויגדלו שאי
טאון המלחמה עד חרש הראטון
בטו לחרש ורבים חסידיו ויכריקו
עזבו ארץ יהודה וילכו לגור מיצר
מיצרימה ולחוג את הג המיכות מ
מפני המלחמות אשר בארץ יהוד
יהודה . ויהי בעת ההיא ויקיפו את
ירושלים משה ומפה עם יהודה ועם
ערב והיה מסתתר בעם יהודה איש
וטימו חוני איש יריק וההוב
לילהיו אשר ברוח ונמיכא טילס וה
והוא היה עומד בפרץ ומתפלל בע
בעבור עם יי . ובהעצור שימים
ולא היה מטר האיש הזה חוני היה
מתפלל וטוואל מטר מעש יי ויי
ענהו ולא אחר שאלתו כה עטיה ח
פעמים רבות בהיר בצורת בארץ
יהודה . ויהי
ביום המלחמה וימיכאו את חוני
חבוא במחנה יהודה ויוליכוהו ל
ראטי היהודים ויעמוד בתוך העם
ויאמרו לו הו אטיס והעם התפל
התפלל על הדבר הזה אשר אירט ל
לנו אולי יעטיה יי למען שמו ויכנ
ויענך כאשר ענה אותך על שאלת

וּשְׁס בְּתוֹ טְלוּמִית וְשִׁס אֲשֵׁתוֹ קִיפ
קִיפְרוֹן הָאֲרוּמִית עַל כֵּן אָמַרְד הַס
הַסּוֹפְרִים כִּי הָאִישׁ הַזֶּה אֲרוּמִי הִי
הִיָּה אֲבָל מִזְלָאוֹס הַסּוֹפֵר אָמַר כִּי
הָאִישׁ הַזֶּה אֲנִיפְטֵר מִטּוֹעֵי יְהוּד
יְהוּדָה הִיָּה מֵאוֹתָס הַיְהוּדִי טִטְבָּר
מִבְּבֵל יְרוּשָׁלַיִם בִּימֵי נְחִמְיָא בֶּן
חַכְלִיָּה וְעוֹרָא הַסּוֹפֵר הַכֹּהֵן וְיֵהִי
בְּהִיּוֹת הָאִישׁ הַזֶּה אוֹהֵב לְהוֹרְקָנָר
יַעַץ אַרִיסְתוֹבְלוֹס לְהַרְוֵג אֲנִיפְטֵר
אֲנִיפְטֵר וְיִטְמַע אֲנִיפְטֵר אֵת
הַדְּבָר הַזֶּה וְיִירָא מֵאֲד מִפְּנֵי אַרִיס
אַרִיסְתוֹבְלוֹס וְיִדְבַר עַל לֵב גְּבוּרִי
יְהוּדָה וְיִפְתֶּה אוֹתָס בְּרַבְרִי הָאֵלֶּה
לְאֹמַר דְּבַר לִי אֲלִיכָס קְרוּטִי יֵי כִי
אֲרִיָּה חֲמַס וְטוֹר בְּעַס קְרוּט וְהָר
וְהַרְבֵּה עוֹן וְאֲטִימָה וְגִדְרָל הַחֲטָא
וְעִכְס הַרְטֵעַ וְנַעֲרָה הָאֵמֶת וְהַ
וְהַיִּצְרָז אִיגְנָו וְמִדּוֹעַ הַיִּכְעִיר יְרִידָה
בְּגִדְרוֹל לְמִלוּךְ אַרִיסְתוֹבְלוֹס הַיָּזָס
נִלְכָדָה הַמְּלָכוֹת לֹא מִשִּׁי לֵהִיִּס לֹא
מִדִּיכּוֹן וְקִנֵּי עַמּוֹ כִּי אֵס בְּכֹלֵי חֲרָב
וּבְכֹלֵי מִלְחָמָה וּבְטִפְיָכוֹת דְּמִיִּס
מִעַס יֵי וְעַתָּה יִטְרֵל טִימּוֹ לְבַבְכָּס
עַל דְּבָרֵי הַיִּצְרָק וְהָאֵמֶת וְיֵהִי כֹהֵר
כִּהְרַבָּה לְדְבַר וְיִגְנוֹב דַּעַת וְקִנֵּי יֵי
יִטְרֵל וְגַס הַסִּיָּת אֵת הוֹרְקָנוֹס בַּס
בַּסְתֵּר לְאֹמַר בַּחֵר לֵךְ מִנְרוֹסָה וְהַמ
וְהַמְלִט כִּי אַרִיסְתוֹבְלוֹס אַחִיךָ מִ
מִנְנַחַס לֵךְ לְהַרְגֵךְ טִיטְטִיכֵי יוֹעִיכֵי

לְאֹמַר כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הוֹרְקָנוֹס ח
חִי לֹא תִתְקִיִּס אֵתָה וּמִלְכוּתְךָ פִי
הוּא גְּדוֹל מִמֶּךָ וְיֵהִי בְּהַמִּיתְךָ אוֹת
אוֹתוֹ מִן תִּתְקִיִּס מִלְכוּתְךָ וְיִקִּימוּ
הַשִּׁבְחָה לְהַרְגֵךְ וְיִטְמַע הוֹרְקָנוֹס
אֵת הַדְּבָר הַזֶּה כִּי לֹא הָאֵמֶיךָ כִּי הַ
הִיָּה תַס וְיִטְרֵר וְעַנּוֹ מֵאֲד וְיִירָא אֲנִיפֵי
אֲנִיפְטֵר כִּי לֹא הָאֵמֶיךָ הוֹרְקָנוֹס
לְדְבָרֵי וְלֹא חֲדָל אֲנִיפְטֵר לְדְבַר
עַס הוֹרְקָנוֹס כְּרַבְרִיס הָאֵלֶּה יוֹמַס
וְלִילָה וְגַס הוֹיכֵיָא כַסָּה וְזֵהב וְיֵט
וְיִטְכּוֹר אוֹהֵבִיס לְדְבָר לֵךְ כְּרַבְרִי
אֲנִיפְטֵר וְיֵהִי בְּהַסּוֹתוֹ בְּעַרְמָתוֹ
וְיִאֲמִיכְהוֹ לְבָרוּחַ וְיִאֲמַר אֲלֵיךְ דּוֹס
לֵךְ עַד אֲשֶׁר אֲלֵךְ וְאֵפְנָה לֵךְ מִקּוֹס א
אֲשֶׁר תִּמְיָא בּוֹ מִנּוּחַ וְיִיכָא
אֲנִיפְטֵר מִיְדוּשָׁלַס וְיִלְךְ אֵל סֵלַע
מִדְּבָרָה אֵל מִקּוֹס הַיִּכָּל הַרְתָּס מֵל
מִלְךְ עַרְבַּ וְיִטְמַח הַרְתָּס לְקִרְאָתוֹ כ
כִּי הִיָּה אוֹהֵבּוֹ מִתְמוּל טִלְטוֹס וְיִכ
וְיִכְרוֹת עַמּוֹ בְּרִית וְיִטְבַּעְלוֹ לְבָל
לְבִלְתֵי יִסְגּוֹר אֵת הוֹרְקָנוֹס בְּיַד מ
מִבְּקִטֵי נַפְטוֹ וְיִטְבַּע אֲנִיפְטֵר וְיֵיב
וְיֵיבֵא יְרוּשָׁלַיִם וְיִוְגֵד לְהוֹרְקָנִיס
אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשִׂה וְיִיכָאוּ עַמּוֹ מִיְדוֹ
מִיְדוּשָׁלַס וְיִלְכוּ מֵהַלֵךְ יָמִיס רַבִּיס
עַד סֵלַע מִדְּבָרָה אֵל הַיִּכָּל הַרְתָּס מ
מִלְךְ עַרְבַּ וְיִיכָא הַרְתָּס לְקִרְאָת הוֹר
הוֹרְקָנוֹס בְּרַכְבּ וּבְפִרְטִיס וְיִקְבְּלוּ
וְיִקְבְּלוּ בְּכַבּוֹד גְּדוֹל וְיֵהִי בְּבֵיתוֹ

ואחרי הורקנו ואנטיפטרי וירבקס
בבקעת קיפרון וילחם בה ויניח ב
במלחמה ויטלח אריכה טיטת אלפ
אלשים גבורי ההרוגים מעם ערב
וגם יהודה אשר עם הורקנום סילה
פגרים רבים אריכה ויהרוג במלח
במלחמה ההיא גם את כופלוס אחי
אנטיפטרי ויטיב אריסתובלוס ליר
לירושלם וימלוך על יהודה

ויהי אחרי הרברים האלה ויבא גם
פומפיוס הגדול רמטיק ויטלח
אליו מלאכים כל הגרים וגם ארים
אריסתובלוס טלח לו מנחה גפן
אשר לזהב חמש מאות ככרי זהב
וגם גן לזהב הנקרא טרפון וזה ה
הגפן וזה הגן אשר ראיתם בהיכל
זבים יכלם אשר ברומה והיה כת
כתוב על הגפן כדברי האלה ואת
הגפן אשר טלח אריסתובלוס מלך
יהודה אל רומה

ויהי אחרי הרברים האלה ויבאו
מלאכים אל פומפיוס מהורקנוס ו
ומאריסתובלוס ויטלח הורקנוס
את אנטיפטרי וגם אריסתובלוס
טלח בקזמירס ויתחנן אליו להיות
ידו לעזרת אריסתובלוס כי נתן
לרד מאז ככרי זהב וגם אנטיפטרי
כאשר ראה כי הטיה נוקדימס לעז
לעזרת אריסתובלוס וירבר אליו ב
בסתר לאמר מה לך לעזרת אריסת

אריסתובלוס ולקחת השומר מידו
הלא טוב לך למטיל על גוי יהודה ו
ויהיה לך טס ותעטה דבר גדול א
אשר לא עשו אבותיך ואם תעזור
את הורקנוס על המלוכה הוא יהי
יהיה עבדך וכל עם יהודה יהיו עב
עבדיך

ויהי כשימוע פומפיוס את הדברים
האלה וישמח מאד ויאמר אל אנטי
אנטיפטרי לאמר אם כה חפצכם ד
דומו לכם עד שאפתנו ברברים או
אולי יבא אלי אריסתובלוס כי ירא
אנכי להתגרה עמו פן יערוך מלח
מלחמה במעברות היהודים למנו
למנוע אותם מאריכו אבל חכו עד
אשר יבא אלי וארמה אותו ואבוא
עמו ירושלם ואז אתן את המלוכה
להורקנוס רק על מנת כן אשר תת
תתנו לנו מס בכל שנה

ויהי אחרי כן ויאמר
פומפיוס קדאו לנוקמירס וירמה א
אותו ויאמר לו לאמר אמור אל אר
אריסתובלוס ארניך כה אמר פומ
פומפיוס שר יבא רומה מהר בא
אלי ואל תעמוד ואנטיפטרי מחכה
אותך ברמטיק עד אשר תבא אלי ו
ואחזק את מלכו יהודה בידך כי כ
כן גזר הישיש וג' מאות וכו' יועצ
יועציו ואלה דברי
האגרת אשר טלח פומפיוס אל א

מיטרי ויתן בידינו את אריסתובלו
ואת הכהנים אשר עמו
וישן חוני ויאמר אתם עם יי והם
כהניו ואני אתפלל עליכם ולא אק
אקלל ולא אאור את כהני יי ויש
ויפצרו בו ויאמרו לו אם לא תעש
תעטיה כחפיצנו דע כי מות תמות ו
יהי כהיכר לו ויטא שיניו השמימי
השמימה ויפרושי את כפיו ויתפלל
ויאמר יי ליהי השמיים מלך על כל
העם אשר נפשי כל חי בידך ויכר
מחשבות לבב אנושי יטר ויכר מ
מחשבות עמך וכהניך הכן לבבם
אליך ואל תענה אלה על אלה לרע
לרעה כי אם בטוב כי אלה עמך ו
ואלה כהניך ויהי בהתפללו
כרבדים האלה ויפלו עם רשעי יהו
יהודה על חוני וימיתוהו ולא אחר
יי את נקמתו ויך את מחנה יהודה
וימותו המון רב על דם חוני
ויהי אחרי כן וידברו הכהנים מעל
החומה אל העם לאמר יטויל עם
יי תנו יד ללתיכם ולבית מקדשו ו
ותנו לו כבטיים ועתודים ואילים ו
ונזבח וזבח כמשפט כי חג המיכו
היום ואל ישיבתו מעל מזבח יי וי
ויהי עליכם אשים ויענו
העם ויאמרו תנו לנו כסף וזהב ל
לכל איל ואיל אלה דרכמוני זהב ו
וכן כל כבשי וכן כל שתור ואנחנו

נתן לכם את טאילת חפיצכם ויתן
אריסתובלו והכהנים את הזהב
ולא נתנו להם את הזבח ויגזלו ה
החטאים הרשעים את הזבח
ויתפללו ויוצקו על דבר אשר גזלו
העם את זבחי יי ולא איחר יי את
הנקמה ויך את העם ברעב גדול ע
עד היות איפת חטים באחד דרכמ
דרכמוני זהב
ההם פומפיוס הגדול שר צבא רו
רומא יבא בחיל גדול וכבר מאר
על תיגרון מלך ארמיניאה ויטלח ס
סבאורוס אחר משבריו ויטו עליו
לתת מררחה לארס ויבא סבאורוס
דמטיק ויטלח אליו אריסתובלוס
מלאכים להיות בעזרתו ולא אבה
סבאורוס להיות בעזרת הורקנוס
כי רצה להיות עם אריסתובלוס כי
נתן לו אריסתובלוס ארבע מאות
ככרי זהב להיות בעזרתו ויקח סב
סבאורוס הזהב ויטלח אגרת אל
הדתס מלך צרב לירושלם לאמר ח
חדל לך מעל ירושלם אם לא תחדל
אוריעך כי רומיי באו עליך להדגך
ויהי בקרות הדתס את האגרת אש
אשר כתב סבאורוס ויחדל מעל
ירושלם וילך לו וגם הורקנוס ואנ
ואנטטיפטר עמו כי כטיל ערוז ואו
יבא אריסתובלוס מירושלם ועם
מעט עמו וירדוף אחרי הדתס וא

על אודות המלוכה וגם הגוים אנ
אנטי הערים אשר לכר יצחקו לפומ
לפומפיוס אשר הכניעם ויקרא פו
פומפיוס אל אריסטובלוס ויאמר
לו להטיב את הערים לבעליהן ולכ
ולכתוב כתב ידו לקיים להם הכתב
אשר לא יבא עליהם למלחמה ויש
ויטימע ממנו אריסטובלוס ויטיב ל
להם הערים

ויכתוב להם כתב ידו ככל אשר יצו
יורה פומפיוס . . . וירב עם
הורקנוס אהיו על אודות המלכות
ויאמ' להם פומפיוס דומז עד בואי
בטריכס וארעמה אעשה לכם ויב
ויבן אריסטובלו' ויסע וילך ופיהו
לא טיאל ויבא דליונה וילך ויעבור
פילוס ושייטפולי ומטיס נסע ויבא
אלכסנדרונה ויטיב טיס . ויחר
אף פומפיוס ויסב את כל טורח ה
המלחמה אשר חטיב לטלחו על פ
פרס וירדוף אחריו פומפיוס וירב
וירבקהו באלכסנדרונה ויכר על
העיר ויאמרו חכמי אריסטובלוס
מה לך למרוד ברומיי אשר כמעט
רודיס בכל העולם בראותך כי אין
לנו מעמנו כי נוספו עמהם ויטימע
אליהם ויבא אל פומפיו' ויטאלהו
לטלוס . וירב עוד באחיו על דבר
המלכות ויטיב עוד ויבא אלכסנדר
אלכסנדרונה העיר על פי פומפיוס

ויהי ממחרת ויבא אריסטובלוס
מן העיר ויתקע בשופר וימרוד ויל
וילך ירושלים ופומפיוס אחריו וכל
טורח חיל רומיים עמו וכל כובד
יבאס ויסעו ויבאו הלוחך ובא עד .
יריחו שיר הריח ויחנו טימה כי במ
במקום ההוא היה ירומח בלסאמו
הוא טימן הטוב הנקרא אפרסמוך
והוא פנג . והעץ הזה לא

נראה מעולם במקום אחר כי אם
ביריחו ורבים מלכים וגם כל מל
מלכי מיצרים לקחו מנטעי העץ ול
ולא קבל עליו העץ כי יבטי והיה ה
העץ ההוא ביריחו עד חורבן הבי'
והיה כשינחרב בית המקדש אז נח
נחלק העץ מיריחו אל מיצרים ול
ולמקומות אחרים . ויהי אחרי כן
ויטכס פומפיוס מיריחו וילך ירו
ירושלים וירא פומפיוס את גובה ח
חומת העיר ואת רוס מגדליה וכא
וכאשר ניצחו אבניה ואת בהק טימ
טימטותיה ואת הדרי יפיה ואת זיר
יקר הדרה ויטתגג פומפיו' בראית
הור העיר ויאמר פומפיוס מי יקלע
אבן ומי יורה עליה חץ על העיר ה
הקדושה הזאת אשרי המלך אשרי
ימלך על העיר הזאת .

ויהי אחרי כן וירא אריסטובלוס
אליו ויטאלהו לטלוס וינחם על א
אשר מרד ויקבלהו פומפיוס ויעט

אריסתובלוס לאמר פומפיוס טיר
כבא רומה אל אריסתובלוס המלך
ואל זרע המלוכה אשר לכהני יי
ויהודה שלום ידועיהיה לכם כי
הגבן והגן אשר שלחת אלי קבלתי
ולרומה אותם שלחתי וישמחתי
היטייט ושלש מאות ועשרים יוע
יועיצו ויתנו את מנחתך בהיכל יו
יובים ויהללו אותך ויתפללו עליך
במקו ההוצ וכת אלי היטייט לחזק
את המלוכה בדרך ועתה אם טוב
בעיניך מהר בא אלי דמטיק ואטטי
חפיכך כטוב וכיטר בעיניך
והאגרת הזו כתוב על ספר מלכי
רומה י
אחרי כן וילך אריסתובלוס דמטיק
אל פומפיוס הגדול גבור רומה וג
וגם הורקנוס ואנטטיפטר וזקני יה
יהודה אשר היו עם הורקנוס ועם א
אנטטיפטר ויאמרו אל פומפיוס ט
טפוט הטיר הגדול ואיש רחמי כי
אריסתובלו ירדה בפרך על הגדול
ממנו וילכוד את המלוכה בחרב
וברומח ובמלחמה ועוד לא רבו לו
כי מלך בחזקה על טע יהודה ויך א
את כל הגרים שיכנינו כי היו אוהב
אזיבינו מתמיל שלטום בבגידות
וישפוך דם רב בארצם והוא אכזר
לטמו ולנכרים ויריבא אנטטיפטר
אלק עדים וקנים ויעירו כדברים ה

האלה כלם יושן אריסתובלוס
ויאמר אמת כי אחי גדול כמני א
אבל הוא שכל וחלש ולא נאה לו ל
למלוך ואני לא חמדתי לי מלוכה
ולא אהבתי אבלי ראיתי כי אזלת
יד בעם ואז פטינו כל עברי יהודה
אשר כבשו אבותינו ויתנו כתק ס
סודרת ואפס עיכור ועורב ואני כא
כאשר ראיתי כי כן קבלתי המלכ
המלכו ונלחמתי והטיבותי אותם
תחת יד יהודה י ועוד כה יורה
אבי לפני יום מותו אשר אני אמרו
אחרי מות אמי כי ראה את עיבורות
אחי ואת חוסר דעתו ויריבא אריס
אריסתובלוס עדים ויעירו כדברים
האלה והעדים אשר נתן היו בח
בחורי כלם לבוטי תכלת ואדגמן
וכלם עליהם עדי זהב ואבני יקרה
ויתמה פומפיוס על פאר הבחורים
ועל הדרי יפיו וישן ויאמו אל הזק
הזקנים השם הזה כלם מלכים אט
אשרי המלך אשר ימלוך בעם זה
ואשרינו אם נוכל למלוך על עם כ
כזה עתה ילך שימנו בכל הארץ ו
וימלוך שחדנו ומוראנו על כל הג
הגרים בהכניענו את הגרי הזה
ויהי אחרי כן ויכע
פומפיוס מדמטיק ולכת ירוס לס ו
ואריסתובלוס והורקנוס עמו
ויהי בדרך ויריבו טני האחי על א

בראשונה את קורנילאוס ופאוסת
ופאוסתוס בני סילה ויבאו אל הה
ההיכל בעת אשר הכהנים וזבחים
את הזבח ומקריבים את העולות ל
לפני יי וישל אחרי קורנילאוס
פוריאווס ופיריאוס ויד גדולה עמו
מגבורי פומפיואוס וחרבותם של
שלופות בידם וייצעדו בתוך ההי
ההיכל הלוך והכות כהני יי ולא
חדרו הכהנים ולא פחדו מן החר
החרבות השלופות ולא רגזו מן ה
הרמחים מבריקים ולא יעדו מן פ
פגרים מתים הנופלים בתוך היכל
יי אבל על הפגרים הלכו הכהנים
לעבוד את עבודת יי ולזבוח זבח
זבחיר ולהעלות עולותיו ולהקריב
קרבנותיו ויאמרו הכהני איש אל
רעהו חזקו ונתחזקה כהני יי ונהר
ונהרג לפני מזבחן כי טוב למות
במשמרתנו ולא נעזוב את משמ
משמרת יי ולא נשליך את כבודנו
מנגד וילכו כהני יי בלא פחד ובל
ובלא יראה בלא יעזבו במלחמה כ
כאשר ילך איש בעומק השלום
ויהי בנשול הכהן ממקריבי הזבח
ויבא חברו ויזח מידו את הקרבן
ויזריבהו הוא וכטינהרג גם זה יב
יבא חברו ויעטה לו כאשר הוא ע
עושה לחבירו עד תום כל עבודת
יי מיד הכהנים ביום הינוס ויטח

וישחטו את הכהנים כלם יגזיזים
אפור בר ומלובטיים בגדי קרטי ויפ
ויפלו פגרי חללי הכהנים על פגרי
זבחייהם ויתערב דמם בדם הזבח
וימותו בקדושה לפני מזבח יי
כל אשר דברתי על כהני יי לא שיק
טיקדתי וכל אשר יקרא בספרי ולא
יאמין ילך ויקרא בספר סופרים א
אחרים כי סופרים רבים השירו כן
והנה הוא כתוב בספר ניקולאווס מ
מדמטיק ועל סתרבוך הכפתורי ועל
ספר טיטוס הסופר אשר כתב מע
מעטיה פומפיווס הרומי ועל ספרים
אחרים ויהי כאשר תמו
הכהנים מן ההיכל ויבאו שרי רומ
רומה בתוך המקדש ויטבו טים
ואלה טמותם גירס ואנטיוואוס וס
וסרכוס וסוליאוס ויקקריאווס וזה
הטרי היה איש סופר וכתב בספרו
כל אשר ראה בעיניו על כהני יי ו
ועל מקדשיו ויהי
אחרי כן ויבא גם פומפיווס עמו ר
רבים מהרומיים ויבאו במקדש יי
ויראו את קרש הקדשים ויחמוהו
עליו ולא שלח ידו בכל אשר במק
במקדש כי מיאוו טים זהב הרבה
מאר ודרכמוני זהב אלפים ככרים
ולא אבה פומפיוו לנגוש בכל אשר
מצא בהיכל וייכו ליתר הכהנים ל
לטהר הבית ולהקריב קרבן ולהע

עמו טירוס . ויאמר לו
אריסתובלוס כל אשר תאמר אלי
אעשה וכל אשר תטיס עלי את
אתן רק אם תעזרני על המלכות ו
ואם תטפילני לפני אויבי ויאמר לו
לו פומפיוס את כלי הזהב אשר ב
בהיכלך ואבני יקרה הבא אותם א
אלי ואטלחם פתימה אל רומה אל
היכל יוביס ואז אעשה כל רצונך ו
ויאות אריסתובלוס לעשות כן וי
ויטלח פומפיוס את גביונוס איש
גבור ויר רמה אותו מגבורי רומה
לקחת את הכלים ואת האבנים היק
היקרות מהיכל יי אשר בירושלם ו
וימאנו הכהנים והעם לתת את כל
אשר טאל פומפיוס ויבריתו את ג
גביונוס מן העיר ורביס מגבורי
רומה סולו במלחמ' בתוך ירושלם
של כן קצת פומפיוס ויתן את ארי
אריסתובלוס במטמור ויאסרהו ב
בנחושיתים ויגט אל העיר להלחם
עליה ביד רמה וירא והנה העיר ב
ביורה מאד מיכל פיאה כי בהר מ
מרום הרים יושבת וולתי פאת ים
יצון מטמור וטיס ערך פומפיוס את
כל מיני מלחמתו וכל חילו עמו
ביד חזקה מאד כי חיל רומה אשר
טולחו אל פרס מיד נקבצו אל ירו
ירושלם . ויבאו
אנטי ירושלם למלחמה על פומפי

פומפיוס פתאום ויריעו ויתנו מרחו
מרויכה גדולה על מחנהו ויטליכו
הרוגים רבים אריכה ויבהל פומפו
פומפיוס נל גבורת האנטיים ועל ק
קלות הבחורים ויחשוב לכסוע מ
מעל העיר . ויהי
אחרי כן ותהי המלחמה בתוך עיר
ירושלם בין אנטי אריסתובלוס ו
ובין אנטי הורקנוס כי אמרו לפת
לפתוח את שער העיר לקבל פומפ
פומפיוס בעיר ואנטי אריסתובלו
מגעוהו מלבא ותחוק המלחמה ה
הפנימה מן המלחמה החיצונה
וימת עם רב מיהודה במלחמה הו
הזאת . ויהי כשימוט כן פומפיוס
ויגט אל העיר ויפתחו השער יה
יהודים רביס בידם ויקבלו פומפי
פומפיוס ולכד ירושלם ואת היכל
המלך רק היכל יי לא לכד כי הכ
הכהנים סגרו את שער היכל הב
והבית טל היכל יי וילכדו את מב
מבואות היכל וילחמו בפת והי
והיה בחרש הרביעי וילחמו הכה
הכהנים עד יו יום ויהי ביום הינוס
בהעלות המנחה ויקריבו הכהנים
הזבחים והעולות לפני מזבח יי ו
וגס פומפיוס הקריב את איל הברז
הברזל לנגח את מגדל היכל ויך
את המגדל וישימטהו אריכה ויפת
ויפתחו את קברי היכל ויעל ברא

במלחמה ויברח עם יתר אנשיו וי
ויבא אלכסדרונה ויגש גביניאור
על העיר להלחם עליה ויבא עור מ
מן העיר ויתן מרויכה על מחנה ג
גביניאור ויטולך אריכה מהם הרוג
הרוגים רבים ט' אלפים וק' מאות ב
במלחמה במחנה גביניאור ואז
עמד מרקוס אנטוניוס במלחמה
ההיא ותהי מלחמה עכומה ויפלו
ממחנה רומיים פגרים כה' אלקוה
והטיב אלכסנדר לאחור ויבריחה
בעיר רבי מאנטיו במלחמה היכי
היכעו ויבא גביניאור על העיר ויל
וילחם עליה ותבא אליו אס אלכס
אלכסנדר אשת אריסתובלו ותבך
ותתחנן לו לעשות טילוס בין גבינ
גביניאור ובין אלכסנדר ויעשו ע
טילוס ויחלק חלקים להיות
בידו טילוס הורקנוס מוטיל ויתן בג
בגדידה אחר בחלק השני
ויתן בחמת מוטיל אחר ויתן ביכס
ביכפורים מוטיל אחר ויתן ביריחו
מוטיל אחר בעת ההיא ברח
אריסתובלו ואנטיגנוס בנו מעיר
רומה אל ארץ יהודה ויבא בקיפה
ארץ יהודה ופסיליאוס נגיד
בידו טילוס נפל עליו באלף איש גב
גבור כי זכר את כבודו הראשון ו
ירא אריסתובלו את עס רב אשר
אתו ויברל את דלת העס מעמו רב

ויבחר מכל העס ח' אלפים איש מג
מגבורי מלחמה אשר לא יסובו פנ
פניהם ולא ישובו מפני כל ויבא
לקראת גביניאור למלחמה אשר
בא בחיל כבר מאד חיל רומיים וח
וחיל יהודה אשר באו עם גביניאור
על אריסתובלו למלחמה ביד
רמה ..
ויתגר בהם אריסתובלו מלחמה
בח' אלפים גבוריו ויך בהמון רומ
רומיים מכה גדולה מאד והש
זהטילוכו טים אריכה הרוגים רבים
מחיל רומיים וקס' אלפי מגבורי
אריסתובלו בקרב סורו ויטאור
אריסתובלו עם אלק מגבוריו וי
ויבקע את מחנה רומיים הלך והכ
והכות עד אשר נמלט בראש ההר
וירדפו אחריו חיל רומיים ויטיגו
ויטיגוהו ויסוב אריסתובלו פניו
וילחם בהם יומים ויהי ביום
השלישי ויפלו גס אלק גבוריו אח
אחר אשר הרבו להכות במחנה ו
רומיים עור ויטאור אריסתובלו ל
לברו וילחם וימת רבים ויפיצו או
אותו בפיצעים גדילים עד כי נחת
נחתך כובעה ברזל אשר על ראשו
ויפול לארץ וילכדוהו ויטאוהו אל
גביניאור וירפאהו מן המכות ויא
ויאסרהו עור ויטלחהו אל רומיה ו
אסור בנחשתיים ויביאו אותו אל ר

ולהעלות עולות ויעטיו כן . ויתן
להורקנוס את המלכות ויהרוג את
אוהבי אריסתובלוס ויאסרהו בנח
בנחושותים להוליך אותו אל רומה
וכל נרי ארס אשר לקחו היהודי
במלחמה השיב אותם לארמי וכל
הארץ אשר החריבו מלכי חטמונ
חטמונים השיב אותה פומפיוס ל
ליזיביה וכל אשר היו כנועים תח
תחת ירושלים חפשי אותם פומפיוס
מלהיות עבדי ירושלים וגם את ירו
ירושלים אשר היתה גברת על כל
המדינות היתה למס עובר .
כל זאת באתנו מיד הורקנוס וארי
ואריסתובלוס אחים כי הם היו אחי
התגרו תחלה את הרעה הזאת ביר
בירושלים ונהיה עבדים אל רומה ו
ומאו ירדנו מגדולתנו והיינו כנ
כנועים . ויהי אחרי כן וילך
וישב פומפיוס לארצו אל רומה וי
וישא עמו אריסתובלוס עם בניו
ועם בני בנותיו כי בנו השלישי ברח
הוא אלכסנדר וימלט .
ויעזב פומפיוס מושל באר יסד
את הורקנוס ואנטיפטרי ויעזוב ע
עמיהם את שבאורוס ויתן לו כל א
ארץ מצרים ופומפיוס הלך לרדכו
אל רומה ושבאורוס נסע אל סלע
מדברה מתמול טילכוס .
ויהי בהיות הורקנוס ואנטיפטרי א

אל סלע מדברה עם שבאורוס טר
יבא פומפיוס להלחם בערב ויבר
ויברח אלכסנדר מיד פומפיוס ויב
ויבא ירושלים ויבנה את חומת יר
ירושלים אשר הרס פומפיוס ויאסו
ויאסוף יד מן היהודים וילחם בה
בהורקנוס ובאנטיפטרי ויבריחם ג
גם שבאורוס לא עמד לפניו .
או עלה גביניאוס ממדינת רומה
אל ארץ ארס וישמע את כל אשר ע
עשה אלכסנדר בן אריסתובלוס וא
ואטד נלחם עם שבאורוס ויהרוג
רומיים לרוב ואשר הבריח הורק
הורקנוס ואנטיפטרי ואשר בנה ח
חומת ירושלים אשר הרס פומפיו
הגדול ויבא עליו גביניאוס בחיל
כבר מאד מחיל רומיים וחיל ארס
ועוד נוסף לו מחיל יהודה יד גדו
גדולה וחזקה מאד אשר עם אנטי
אנטיפטרי והורקנוס ויתחבר עמה
עוד אנטינוס הוא מרקוס כי שם
שמות שנים היו לו על אודות גבו
גבורתו כי איש גבור היה ופעל מ
מלחמה . ויבאו הסורים האלה
למלחמה על אלכסנדר בן אריסת
אריסתובלוס ירושלים ויבאו לקרא
לקראתם אלכסנדר ויד מעט עמו כ
כי אלפים רגלי וה' מאות רוכבי ס
סוסים ויתגר עמו מלחמה בטריס
האלה ואלפים מגבוריו כולו ב

היכל יי וישלח ידו לקחת את הזהב
אשר בהיכל יי וימיכא טס אלפים
ככרים דר כמוני זהב ובימים ההם
היה טס כהן גדול וטימו אלעזר אי
איש יצדיק יראו יי ויאמר הכהן אל
גרסום למה תשלח ידיך לטלול את
היכל יי ולקחת את הזהב אשר לא
נגב פומפיוס וטריס אחרים ועתה
השבשה לי טלוא תקח הזהב הזה
ושלי לתת לך קורה אחת אשר לזה
לזהב מטקלה ג' מאות מנה אשר
לזהב ובה היו תלוואות כל בגדי ת
תכלת וארגמן אשר כסו את שערי
קדש הקדש יי על כן נעלמה הקורה
מפני כל ולא נראתה וישבע לו ג'
גרסום אשר לא יגב ולא יקח מכל
הזהב אשר בהיכל וולתי הקורה יי
ויתן לו אלעזר הכהן את הקורה מ
מנשה ידי אומן ג' מאות מנה אשר
אשר לזהב מטקלה והמנה טניס ר'
רוטולי וחכי הוא אשר יעשו אונ
אונקיאות ס' הרוטולי
ויהי כאשר לקח גירסום את הקור
הקורה וימר את טבושתו ויטב ויק
ויקח את כל הזהב הנמיכא בבית
יי והיה אלפים ככרים זהב טהור
ורבים
אויבים וטונאים אשר טנאו את ג'
גיי יהודה כזה י
ואס לא יאמינו לרברי על רבר עט

שטר מקדש להינר אבל נאמנו ר'
רברי ולא נמיכא בהם טקח כירבי
מלכיס גדולים טלחו מנחה אל ה
היכל יי מדי טנה בשנה כלי כסף
וכלי זהב לבקש את פני יי ועוד ג'
גויס רביס נתנו מס להיכל להינר
כלי כסף וכלי זהב ובימים ההם ה
הין היהודים עטיירים רביס הרבה
מאר וזה היה מרב הטגחת המקוס
ההוא הקרוש כי אפילו הגויס הב
בבאים עליה למלחמה ולהטיחיתה
היו בסוף נוהגים כבוד אל המקו'
ההוא בהיותם מכירים כי מרוס וק
וקרוש מקו מקדשנו והיו מנטאים
במנחת זהב ואבן יקרה ורביס סו
סופרים העירו כמוני וכן ניקולאו'
מרמטיק וכן רבר סתרבון מכפתו'
על רבר עוטר היהודים לאמר י
וישלח מתרדת מלך ארמיניאה ב
בעיר אשר נקרא כיאו אשר בקצה
ארץ אסיאה ויקח מהם את הזהב
אשר הניחה טס קליאופטרה מלכ
מלכת מיכרים וגם עוד לקח את הן
הזהב אשר הקדישו היהודים לטל
לטלוח אותו אל היכל להינר והיה
מטקל הזהב ההוא ככרים ח' מא
מאות לבר הכסף והזהב והאבני'
יקרות אשר הקדישו היהודים
היוטבים בארץ אסיאה כי לא היה
טס זהב מארץ יהוד' ולא מארץ א

רומה אל הישיש ואל ג' מאות וכ' י
ועציו והימים אשר מלך אריסתו
ארסתו בל' ג' טנים ו' חרטיים איש
יקר וגבור ורחב ידים ויפה עינים ו
ויפה תואר י
ויהי אחרי
כן וישלח הישיש את בני אריסתו
אריסתו בל' מרומה אל ירושלם כ
כי חמל על אשת אריסתו בל' אמס
כי כתב גביניאו את חכמת האטה
של כן חמל עליה הישיש אשר ברו
ברומה וישלח לה את בניה ואת ב
בנותיה י
אחרי כן וילך גביניאו ויעבור את
נהר פרת וילחם על פרס ועל מדי
ויכניעם כי כבש אותם פומפיוס ה
הגדול וכאשר הלך מהם פטשו על
כן הלך גביניאוס אליהם ויכניעם
ויטימם למס עוברי י
והיה פטשו אנטי מיכרים לא נתנו
עוד מס לרומה וישלח תלמי אל
גביניאוס לשזור לו ויבא גביניאו
וכל חילו לשזור את תלמי מלך מיכ
מיכרים וישלח גביניאוס אל הורק
הורקנוס ואל אנטיפטר לשזור לו ו
ויבא אנטיפטר מירושלם בחיל כ
כבר מאד מחיל הגויס אשר היו עו
עוברי אל רומה וגם כל חיל יהודה
רבג'מין וילך לעזרת גביניאוס וימ
וימיאנה ברמטיק בטובו מארץ פ
פרס ויאמר לו גביניאוס שלום בן

בואך ויאמר
לו גביניאוס להקדים לפתוח את ה
הדרך ויבא גביניאוס מיכרימה וה
והטיב את תלמי במלכותו ובעת ה
ההיא בהיות אנטינוס עם גביני
גביניאוס במיכרי ויוסף שור אל
אלכסנדר בן אריסתו בל' ויאסוף
יד גדולה מבחורי יהודה ויפטוש
בהר גריוס ויך את משמרת רומי
רומי אשר עזב גביניאוס טס וגם
כל רומיים בער מארץ יהודה י
ויהי כשימוע כן גביניאוס וישלח
אנטיפטר לדבר באוני העם אשר
מרדו דברי שלום וילך אנטיפטר
ויוכח את העם ויטיב אותם אל גיב
גביניאוס אבל אלכסנדר לא רצה
לשימוע לו ויקח לו' אלף בחור מי
מיהודה וילך אל הר תבור ויערוך
מלחמה לקראת גביניאוס ויפלו ש
עשרות אלפים מבחוריו וינס בכ' א
אלף ויטב גביניאו ויבא ירושלם
ויחדש את המלוכה להורקנוס וגם
את אנטיפטר המשיל על כל עם יה
יהודה ויסע מטעם ויטב אל רומה
ויהי
לתקופת הטינה וישימש הישיש אח
אשר ברומה וג' מאות וכ' ועציו כ
כי פטשו פרס ומדי וישלחו את גר
גרסוס בחיל כבר מאד ויעבור גר
גרסוס ויבא ירושלם ויבא אל היכ

וימלוך בחזקה וישיס כתר מלכות
בראשו וימלוך קיסר אשר שימו
יוליאוס על כן כל המלכים אשר מ
מלכו אחריו נקראו קיסר על שמו
ויהי כשמוע פומפיוס בארץ
כפתור כי מלך קיסר ברומה ואשר
הכריח את היטיש ואשר הרג ג' מ
מאות רכ' יועזיו ויאסוף פומפיוס
את כל ממלכו הארץ ממטלת ידו
לבא להלחם בקיסר ויהי
כשמוע קיסר כן ויריב את אריסט
אריסטובלוס מבית האסוריו ויתן
לו שר יבא שני לגיונים בי' אלה
איש ויכו עליהם ללכת לארס לה
להשימיר ולהמית ואת עס יהודה
להתחבר עמהם ללחוץ את פומפ
פומפיוס מאחור ויטמע פומפיוס
את הדבר הזה וירא מאד מפני א
אריסטובלוס ויטלח אגרת ויודע
הדבר לחבדיו בירושלם ויטלח
אנטי ירושלם אנטיס לקראת ארי
אריסטובלוס בארס ברברי טלוס
ויאכלו עמו ויטו ויטקוהו סס ה
המות וימיתוהו טס ויעבור
פומפיוס כתיימה וילחם בקיסר וי
ויפלו חללים רבים מחיל פומפיוס
וינס פומפיוס מפני קיסר וירדפהו
קיסר וימיתהו וימלוך קיסר על כל
ארץ רומה ויעבור קיסר בארס ויב
ויבקט לבא מיכרימה ולא קבלוהו

אנטי מיכרים כי עוד ידי טרי פומ
פומפיוס עמהם ויקח לו אנטיפטר
יד רמה מגבורי יהודה וילך לשור'
מתרדת לקראתו ויתחברו שניהם
יחד וילכו לבא מיכרימה ויחנו על
פלוסיאו וילחמו עליה וילחם מתר
מתרדת לחומת העיר ואנטיפטר נ
נלחם הטיעה וילכוד אנטיפטר א
את הטיעה ויבא העיר הוא וגבורי
יהודה ויכו את העיר לפי חרב ויק
ויקחו כל טללה ויסעו וילכו עד
מקום הנקרא עיר אוני וימיכאו ט
טס יהודיים מיכריים היושבים במ
במיכרים חיל כבר מאד לבלתי תת
לעבור מתרדת ואנטיפטר מיכרים
ויראה להם אנטיפטר את הכתב א
אשר כתב להם הורקנוס דברי אח
אחיה וטלוס להיות ידס עס קיסר
ולקבל את מתרדת ויעטו כן היהו
היהודים המיכריים ויקבלו את מת
מתרדת ויסעו מיס מתרדת ואנט
ואנטיפטר ויבאו עד מקום הנקרא
שמו הלטה והנה טס חיל כבר וא
ואריר מאד ויתבהל מתרדת ויסב
פניו ויברח וילכו אחריו ויתגרו מ
מלחמה עמו ונכנע קרן הימנית א
אשר לו והרך לבב עמו מפני כיבר
המלחמה החזקה ומפלתם ביד עס
חיל מלך מיכרים וירא אנטיפטר א
מנוסת מתרדת ואת מפולת טרין

אלכסנדריה רק לבר מארץ אסיה
היה הנהגה הנהי ויהי אחרי
אשר לקח גרסוס הנהגה הנמיכא ב
בהיכל יי וילך למלחמה על פרס ו
ועל מדי ויפול טס כל חילו ביוס
ההוא כאחר וגם אנטיי פרס גברו
בחרב ויבאו בארס וכסיואו מלטה
ממרוצת פרס ויטיבה אל ממטלת
רומה ויבריה חיל פרס מארס ויש
ויטיב כסיואו ויבאו אל ארץ יהודה ו
וימיכאו את עס יהודה כלחמי על
הורקנוס ועל אנטייפטר וישוור את
הורקניס ואת אנטייפטר ותטיקוטי
הממלכה ביד הורקנוס ויסע
מטס כסיואוס ויעבור את נהר פרת
וירס ארב על פרס ועל מדי וישוור
מלחמות גדולות בהס עד אשר ה
הטיב אותס לממטלת רומה כאש
כאשר הכניעס פומפיוס בהיותו ב
במזרח ויהי בימיס ההס
ותמת אשה הרה ברומה אשת אח
אחר מג' מאות רכ' יושכי רומה
ויהי במותה וינענע הילד
בבטנה ויתרויכץ ויפתחו חמח ו
ויזכאו את הילד ויחי הילד ויגדל
ויקראו טמו ווליאוס כי בחדש אב
יכא ממעי אמו ויקראו טמו עיר ק
קיסר סי כרותה היתה וקיסר יאמר
בלטון קדש כרות ובלטון רומי ק
קיסר ויהי הבחור ההוא גבור מל

מלחמה וכטלוח היטיי את פומפ
פומפיוס במזרח גס את זה יוליוס
קיסר שלח במערב להכניע מלכי
ערב וילחם קיסר בערב ויכנע את
גרי פרנקוס ואת פריקתוס ואת כל
מערב ועד יס אוקיינוס וישוב לרו
לרומה בגבורה ובניכח ויגבה לב
לבו ויאמר אמלוך על כל רומה ויא
ויאמר היטיי וג' מאות רכ' יושכי
לא נסבול מלך עלינו כי לא מלך ע
עלינו מלך ממי תרכיאנוס המלך
אשר לקח את אשת איש בחזקה ו
ותתעייב האשה ותדקדק את בטנה
ותהרוג את נפטיה ומאו נטיבנו א
אבותינו לבלתי יטימו מלך עליהס
ומאו ועד עתה לא מלך מלך עלינו
זה שנים רבות ואתה מבקש לחלל
את מיכות אבותינו וגם פומפיוס
חברך עטיה ניכח וגבורה במזרח
ויכבוש שנים ועשרים מלכיס ארי
גדולים בעלי התנשאות אשר מי
מימי קדם רערו שאר מלכי ארץ מ
משניהס וגם הכניע את עס יהודה
גרי גדול ואדיר ולא שאל המלכות
ועתה ידוע יהיה לך כי לא נקבל או
אותך ולא תמלוך עלינו ויתגאה ק
קיסר ויאמר לא כי אמלוך עליכס ו
ואתס עברי ואני מלככס ויתגר מל
מלחמה גדולה ברומה ויטפוך נפ
נשטות רבות לאין מספר וימלוך

על אנטי המחלמה אשר לי עד אשר
אשר אלחם על הגויס אשר מעבר
לנהר פרת ואכניעם ואז תשוב לא
לארצך ולעירך ויטס קיסר את אנ
אנטיפטר על יבוא רומה מהיום ה
ההוא והלאה עד אשר הכניע את כ
גאון מורח ואת כל ארץ הודו
ואז טב אנטיפטר לארצו ולעירו
ירושלם עיר הקדש וקיסר
הלך אל רומה אף סופרים
אחרים העירו כמני על דבר גבורת
אנטיפטר בעת ההיא וכן דבר ניק
ניקולאוס מרמטיק וכן דבר סתו
סרתבון הכפתורי וכן סופרים אחר
אחרים העירו
ויטב אנטיפטר בעת ההיא אל ירו
ירושלם אל הורקנוס מלך יהודה א
אשר שלח אותו ויבנה הורקנוס א
את חומת ירושלם אשר הרס פומ
פומפיוס וימלוך לבטח אבל היה
הורקנוס איש תם ויטיר ועיכל מאד
לכאן ולבא וירא אנטיפטר את ע
עצלותו ויטס את בניו על כל יהוד
יהודה על פי הורקנוס וישלח פסי
פסילו הגדול ויטימהו נגיד על ירו
ירושלם ויקח בנו הטיני אשר טימו
הורודוס ויטס אותו נגיד בגליל ו
והוא נער קטן בן טו שנה
ויהי בעת ההיא יבא מירושלם אי
אישי טורד בחור וטימו חוקיה טר

הפרייזים והיה האישי ההוא פריץ
וטורד אשר במרוצתו השיחית כל
ארס ויהרוג תמיד את בחוריהם ב
בחרב ויהרוס את טריהם ואת מב
מבצריהם ויטוס תמיד את ארצם
עד בלי חמלה ובכל מקום אשר הי
היו ארמייס הנה חוקיהו הפריץ ע
עליהם ורביס עמו מפרייזים ויתב
ויתבהלו כל אנטי ארס מאימת מ
מרוצתו ולא היתה להם תקומה ל
לפניו ויהי בתיות אורודוס
בן אנטיפטר שר ונגיד בגליל ויש
וישלח אליו אגרת סיקתוס בן רו
רודו אשר לקיסר לאורודוס בן אנ
אנטיפטר שירוס ירוש
יהיה לך כי טימענו כאשר הופקרת
נגיד בגליל וטימחנו מאד ועתה ו
זכור נא את אהבת קיסר אשר אוה
אוהב אביך אשר כבדו ולחוס את
מלחמת קיסר כי הנה חוקיהו טר
הפרייזים אשר מארצכם ישיחית א
את כל ארץ ארס אשר אני נגיד על
עליהם ואין תקומה לארמייס לפני
לפניו ועתה לך ונלחמת בו והרגת
אותו ותזבל מנחה גדולה וכבוד
גדול וגדולה מן הקיסר ומאת
ויטימע אורודוס אל
סיקתוס ויבא בוריות וביד רמה ו
וישגע בחוקיהו והוא בא לבטח כי
לא נטימר ממנו ויכהו ויהרוג

וירץ אנטיפטר בשלשית איש בחור
מיהודה וימלט את מתרדת מן המ
המות ויטב לאחור את כל מיכרים
וינוסו מפניו וירדפס ויכס מכה ר
רבה ועצומה מאד וילחץ אותם ע
ל שפת היאור ויפלו מיכרי בחרב
על שפת היאור והנמלט מן החרב
ימות ביאור וילכוד אנטיפטר את
כל מלכות מיכרים ומתרדת עמו
ויטלח מתרדת אל קיסר את כל
הגבורה והניכח אטיר עטיה אנטיפ
אנטיפטר במיכרים כאטיר הכניע
את גאון מיכרים ואטיר הטיבם למ
למטילת קיסר ואטיר נלחם ואטיר
לקח במלחמה והופיע פיעים גר
גרולים ונתרפא
ויטימם
קיסר את הרבר הזה ויאהב את אנ
אנטיפטר מאד ויהללוהו ויטלח
מלאכים להביאו אליו בכבוד
וילך אנטיפטר ומתרדת אל קיסר
דמטיק לפני קיסר ויאמר לו טמם
טימטי את כל התראה אטיר מיכ
מיכאתך ואת הגבורה והניכח אט
אטיר עטיית במיכרים בעבורנו וא
ואטיר הטיבות את מיכרים לממט
לממטילתנו ועתה עלינו לכבודך על
דבר כחך וגבורתך
ואז
בא אנטיגנוס בן אריסתובלוס הק
הקט לפני קיסר ויבך ויסד לו על
אביו אטיר הטיקוהו חבירי פומפיו

אנטי ירוטלס סס מות בעינת הור
הורקנוס ואנטיפטר אוהבי פומפי
פומפיוס ויועכיו ויוסף טוד אנט
אנטיגנוס בן אריסתובלוס לדבר
ויאמר אל קיסר אתה ירעת כי הור
הורקנוס דודי ואנטיפטר אוהבי
פומפיוס ויועכיו היו והם אויביך
וישן אנטיפטר לפני המלך ויאמר
אוהב הייתי לפומפיוס כי גמלני ט
טובה והיתה בידו כל ממטילת רר
רומה ביוס ההוא ונלחמתי את מל
מלחמתו אבל המלחמה הזאת א
אטיר נלחמתי עתה ואטיר טימתי נ
נפטי בכפי והטיבותי את כל גאו
מיכרים לממטילת קיסר על טס
קיסר נלחמתי והופיעתי פיעים כ
כאטיר עיניכס רואות ויפטוט את
בגדיו וירא את המכות אטיר בבט
בבטרו ואת הפיעים אטיר היו כן
בראטו וישן ויאמר ישנו בי פיעי
כעדים נאמנים וישנו בי מכותי כ
כי על טס קיסר נלחמתי המלחמה
הזאת ולא על טס פומפיוס כי מות
וישן
קיסר ויאמר לאנטיפטר טילוס לך
גבור יהודה וטילוס לכל מבקטי
טילומך וטובתך כי האמת אתך על
כל מה שאמרת כי פיעיך העידו ג
גבורתך וניכחונך ומכותיך העידו
כחך ועתה אפקידך טיר יבא על

יעמוד לפניו בלבוש ארזמן ורא
וראשו מוסרק וסביביו גרודים וח
רחגור חרב אם יענש במטפט לטו
לשוב להרוג אותם ואין אני תמה
מאורזים כי לא עשה כל זה כי א
אם למלט את נפשו ואתם חטאתם
כי נטאתם פניו תחת אשר עזבתם
לעשות כדברים האלה הנה ימים
באים זה אורזים אשר נטאתם פ
פניו במטפט ועוד הורקנוס אשר
חמל עליו הוא יהרגהו ויקבל מ
מלכותו . ויהי באמור טימאי
הדברים האלה ויאמר הורקנוס לס
לסנהדרין נפנה ונלך היום איש ל
לביתו כי כבר פנה היום ולמחר נ
נשוב ונבא למקו המטפט לחקור
ולידע ברקרוק המטפט ולא דבר
הורקנוס את הדבר הזה כי אם למ
למלט אורזים מן המטפט כי רא
ראה את הבורת הטופטי נתחברו
יחד לטפורט את אורזים מות ויקס
הורקנוס וילך וגם כל הטופטים ה
הלכו איש לביתו . ויהי ברילה
ההוא וייכא מירושלם עם גרודיו ו
וינס וילך בארס דמטיק אל סיקתוס
אשר הופקד על כל ארס ויספר לו
לאמר את כל אשר אירע לו בירוש
בירושלם או הפקיד אותי סיקתוס
נגיד על כל ארס . ויהי לתקופת
הטנה ויאסוף אורזים את כל יב

יבא ארס ויבא על הורקנוס למלח
למלחמו וייכאו לקראתו אנטיפט
אביו ופסילו אחיו ויאמרו לו לא כ
כגמול אשר גמולך הורקנוס תגמ
תגמול עליו כי היצילך מן המות ו
ולא הביאך במטפט כי בעצת יוש
יועצים רעים אתה עושה כי הוא א
אוהבך כבנך ועתה חדרל לך מעליו
פן אטמת וחטאת ללהי לא תחדל
אל האמ' בלבבך כי נלחמת בחזק
יד ובניצחת כי כל המלחמות מה
מהאלהים המה ולמי אשר יחפוץ
יתן גבורה . ויהי כטימוע כן
אורזים ויטיב וילך בארס לאחר א
אשר הראה את גבורותיו . ויהי
כטימוע כן אורזים ויטיב וילך בא
בארס לאחר אשר הראה את גבור
גבורותיו . ויהי אחרי הדברים
וישלח הורקנו' מלאכים אל רומה
לחדש הבריס עם יוליאוס קיסר וע
ועתה נאה לנו לספר את אהבת ש
טרי רומיים כי אהבו את אבותינו
בעבור כחם ובעבור אמונתם כי ג
גבורי ונאמני היו על כן כל מלכי
הארץ אהבו לכרות ברית עמהם ע
על דבר כחם ואמונתם וגם מלכי
פרס ומדי שלחו להם מנחות ואג
ואגרות הרבה אל ירושלם בעבור
טימע עם ירושלם וגבורתם ברברי
טלו וסופרי אחרי כתבו הכל בכ

ויהרגהו וגם חביריו הפרייכים ה
הרג וישמע סיקתוס את הדבר הזה
וישלח לו מנחה כסף וזהב ואבני
יקרה כל אשר נלחם בחזקיה וימי
רימיתהו על כן כברה ויתעטור ה
הבחור מאד בכסף ובהב כי העט
העשיריהו ארמים על אשר הרג חז
חזקיה וישמעו טרי יהודה את
כל אשר עשה אורודוס לחזקיהו וי
יתעצבו האנשים מאד ויאמרו א
אל הורקנו עד מתי תשא עליך את
טורח אנטיפטר ובניו כי כל המל
המלכו בידם וגם כל אשר מבקשים
לעשות יעשו כי אנטיפטר מהונך
ומאויכותיך יתריכה למלכי רומה
ופסילו בנו נגיד הוא בירושלם יע
יעשה ואין לך במלכות יהודה חלק
רק השם לבר כי כל המלכות בידם
ואורודוס בנו הרג את חזקיהו אי
איש גבור אשר מאימתו נבהלו ומ
ומשחרו רערו כל העמים ועתה הב
הבא את אורודוס בן אנטיפטר ל
למשפט לפני סנהדרין הקדושה
ויהי באמרם אליו יוס יוס כדברי
האלה ועור אמות הבחורים אשר
עם אס חזקיהו היו יושקות לפני
הורקנו בבאו תמיד בהיכל יי על
דבר אשר הרג אורודוס בניהם וי
ויאות הורקנו וישלח ויבא אורד
אורודוס למשפט להעמידו לפני ה

הזקנים אשר היו בימים ההם
ויהי כשמוע כן אנטיפטר וישלח
לבנו אורודוס לאמר בקראך הורק
הורקנו לבא אליו מהר ואל תעמ
תעמוד אבל השימר לך פן תבא יח
יחיד אבל בקראך הורקנו לבא א
אליו מהר ואל תעמוד אבל השימר
לך פן תבא יחיד אבל בגרודים וב
ובבאך העירה אל תבא ברוב עם כ
כי אס במתי מעט גבורים ויעט
אורודוס כאשר יורהו אביו ויבא ב
במתי מעט גבורים ויעמוד לפני ס
סנהדרין ויהי בעמדו לפנים בלב
בלבוש ארגמן וראשו מוסרק והו
והוא עם גרודים וחגור חרב ויתב
ויתבהלו הטופטים ואנשי הסנהד
הסנהדרין ויחריטו ולא ענו דבר
וכל אשר השליטו אותו בטוים
באו ויחריטו ולא פתחו פיהם
או ענה שימאי תלמיד אשר להלל ה
הזקן ויאמר לפני הזקני והסנהד
סנהדרי גדולה וקטן לעיני כל עם
הקהל דבר לי אליכם בחירי היל ג
גאוני קדושי יי כי ראיתי היום
דבר חדש ביניכם כי כל החוטא ה
העומד למשפט יש לו לעמוד בלב
בלבוש שיחור ושיערות ראשו מלא
מלאו עפר ואפר לבקש רחמים על
חטא אשר חטא ועל העברה אשר
עבר אבל זה הבחור אורודוס יעמ

לפני יוליאוס קיסר ובני אדם ערו
ברומים נזכר ולכל אשר נעשו לפ
לפניו לשימוח את נפשו ואלה
שימות המלאכים אשר טלח לסימ
לסימכוס בן פאומיאס ואלכסנדר
בן תרודוס אפטרוקלוס בן סוריא
סוריא ויהונתן בן אוניא בעת
היא בהיות יוליאוס קיסר בטיקט
ובטלורה ובהתפללו בהיכל יוביס
אשר ברומה ויקומו עליו אויבים
אשר נשארו מאוהבי פומפאוס וי
ויתקעו בגופו ובכרו טלטיס חנינ
חנינות ויהרגוהו בהיכל ואלה ט
שימות האנטיס אשר הרגוהו פיאר
פיאוס אכורתוס או יכא כסיאוס
מרומה ויעברו את היס בחיל כבד
מאר ויבא ארץ אסיאה ויטחיתה ו
ויסע מטס וילך אל ארץ יהודה ויע
ויענוט את הארץ ש' ככרי והב ויר
וירא אנטיפטור כי מת יוליאוס קיס
קיסר ויבקט לנקום נקמתו ולהלח
ולהלחם בכסיאוס ולא יכול כי היה
עס כסיאוס יד גדולה ותזקה מפל
הגיים או חלק אנטיפטור את כל
ארץ יהודה לטיני בניו להוכיח את
המס ולתת לכסיאוס ויוכא אורוד
אורודוס את המס מארץ יהודה וי
ויתן אל כסיאוס וימיכא חן בצניו
ויאהבהו כנפשו ויקח כסיאוס את
הזהב מארץ יהודה וילך מקדונה כ

כי ירא לטוב ברומא וחו ישיכי ט
טירי יהודה להרוג אנטיפטור ויקס
מלכיה ויבקט לטלוח יד באנטיפ
באנטיפטור וירדע הדבר לאנטיפטור
ויאסוף גדודיו וגבוריו להלחם ב
במלכיה ויירא מלכיה מפני אנטי
אנטיפטור ויטבע לו על הדבר הזה
ויאמן אנטיפטור לדבריו ויעט עמ
עמו טלוח ויקראו שניהם במטיתה
היין לפני הורקנוס ויטכור מלכיה
את טיר המטיקה אשר להורקנוס וי
ויתן לו זהב הרבה ויתן סס המות
לאנטיפטור ויהרגוהו וימת אנטיפ
איש גדול וגבור עד כה סגר יומו
ומיכא גבול חייו איש אשר בחרבו
מגן את עס יהודה ואת עיר הקדש
כן קבל גדולו ויטמע אורודוס
כל אשר עשה מלכיה לאביו ויבא
עליו ביד רמה לנקום נקמת אביו ו
וימנעהו פסילו אחיו כי אמר פן ת
תהיה מלחמה גדולה ויטפך דס
לרוב בקרב עיר הקדש ירוטלס אב
אבל יעצו יחזיו להרוג את מלכיה
בערמה ויטלח אורודוס אל כסיאוס
כסיאוס ויזיעהו הדבר הזה ככל
אשר עשה מלכיה לאביו ויטלח כ
כסיאוס לאורודוס לאמר נקום נק
נקמת אביו מזלודך אשר גדולך על
ברכיו מאת מלכיה והיה כבואי או
אל טיר יכר ובביא הורקנוס ומרפ

בכתבם ואני התנצלותי לכתוב או
אותם כלם כי אם כתבתי מעט מא
מאגרותיהם ואלה דברי ברית
האגרת אשר שלח יוליאוס קיסר א
אל טירי רומה אשר ישיבו ביצור וב
וביכירון שלום ירוש יהיה לכם
כי קבלתי מאגרות הורקנוס מלך יה
יהודה ושימחתי באגרותיו ובאהב
ובאהבתו ושלחתי לכם כתובים
כל הדברים אשר היו כתובים בא
באגרת הורקנוס על כן שלחתי או
אותם לכם ויכויתי לכם אשר תכת
תכתבו בלטיון רומי או בלטיון יונ
יוני בלוח נחשת והטימו אותם ב
בהיכל יובים אשר ביכירון במקום
גבוה ויקראו תמיד לבלתי ישכחו
הדברי אשר באגרות להודיע לכל
את אהבת רומיים וגרי יהודה כי ה
הורקנוס מלך יהודה הוא ועמו גרי
יהודה המה היו זרוש לגרי רומיים
כי כאשר נלחמתי במיכרים הוא
שלח אנטיפטר גביר יהודה אשר
היכיל את מתרדת מן המות ריך א
את גאון מיכרים ויפתחו לכן את כ
כל מיכרים ויעזרו אותנו היהודים
באל מלחמותינו עד ארץ הודו על
כן אני יוליאוס קיסר לכל יושבי
חוקה הים היושבים מעונה ועד ציר
ביכירון לתת מס להיכל ילנה הגדול
אשר בירושלם מדי טנה בטנה לב

לבר מיכירון כי יכירונים בחוקם
יתנו בהיכל אלנה הגדול אשר בי
בירושלם חטים איפות כ' אלק וח
וחמש מאות ונה' מדי טנה בטנה
ואת כל ארץ לוריאה אשר נתנו ש
טירי רומה ופומפיוס הגדול למלא
למלכי ארם יכויתי לקחתה מיד א
ארם ולהטיב אותה אל הורקנוס ב
בן אלכסנדר מלך יהודה וכל האר
הארץ עד פרת אשר לקחו במלחמ
במלחמה מלכי החטימוני והטיב
אותם פומפיוס לבעליהן אני יוליו
יוליוס יכויתי להטיב את כל הארץ
להורקנוס אשר בירושלם כי בחר
בחרבם לקחיה אבותם לכן תהיה
להם כל אשר לקחו במלחמה וכל
מלך וכל טיר מכל לטיון עם ועם מ
מדינה ומדינ' אשר תחת ממטלות
מלכותי אשר יפר את בריתי ועיני
ופריכה פה ומיכסיף לדבר כנגדם
ויניד לבלתי עשות מיכותי יאברה
המלך והטיר ההוא בחרב ואריכו
תפוז שיממה מבל' יושב בה ארם
ובהמה המלאכים אשר שלח
הורקנוס אל רומה ישיבו עם גולי
גוליאוס קיסר לפני כל מלאכי
הגרים ישיבו עמו כנגדו לבושי
מכלול לראות במרוצת הסוסים
אבידים מריחי מלחמה ובעגלות
ובמלחמות החיות אשר נעשו לפ

פגרים במלחמה הדיא וינס כסיאור
משנהם וירדפהו אותביאנוס ואנ
ואנטונינוס ויכהו וימיתוהו .
וימלך אותביאנוס תחת יוליאוס
קיסר כי בן אחיו היה זה אותביא
אותביאנוס הנקרא שימו אגוסתוס
על דבר אשר הוסיף ממטלה על כ
כל אשר היו לפניו אגוסטוס כל
בלטון רומי הוא ובלטון קרטי מ
מליץ זה הוסיף על כל מלכי רומ'
ואחריו נקראו אגוסתוס על שם א
אותביאנוס ועוד נקראו קיסר על
שם יוליאוס דודי .
כאשר ניכח אותביאנוס אגוסתוס
ואנטונינוס את כסיאור ואת ברית
בריתוס בארץ מקרון בבקעת פלי
פליפוס או בארץ ארץ ארץ ארץ .
וישלח אליהם הורקנוס מלאכים ו
ובידם מנחה כתר מלכות ואבני .
יקרה ויתנו לאגוסתוס חבירו וית
ויחדשו הברית אשר היה בין הור
הורקנוס ובין יוליאוס קיסר וישא
וישאלו מאת אגוסתוס להשיב את
השביה אשר שבה כסיאור מארץ .
יהודה ולשוב את כל היהודי אשר
נמכרו בימי כסיאור לשלוח אותם
חפשיים ואת יתר היהודי היושבים
בכל ארץ יון ובכל ארץ ארץ ארץ לי
לישב בטיקט ובטלוה וישיב אגוס
אגוסטוס ואנטונינוס לכל אשר ט

שאל הורקנוס . ואלה דברי
האגרת אשר שלחו אגוסתוס ואנ
ואנטונינוס אל הורקנוס מלך יהודה
לאמ' אותביאנוס אגוסתוס המלך
ומרקוס אנטונינוס חבירו להורקנוס
מלך יהודה שלום ויטובה .
ידוע יהיה לכם כי קבלנו אגרותי
אגרותיכם מיד לסימכוס בן פימי
פימיאוס ועמו יוסף בן מניאוס ו
ואלכסנדר בן תודרוס מלאכים א
אשר שלחתם אלינו באיפסיה ל
לכרות ברית עמכם כחפיכס ושמו
וטמחנו בטלומכס וביטועתכס ע
ענתה נלחמנו עם כסיאור אשר הרש
הרשיע להרוג את קיסר והשבנו לו
את רעתו אשר שלח ידו בקיסר בטי
בטלוח ידו בטימט ומפילהו ארס
אריכה על כן נלחמנו עמו מלחמו
גדולות ועיכומות וניכחנו רשעתו
בבקעת פילפוס והרגנו אותו ואת
בריתוס חבירו ונמלטה ארץ ארץ
אסיאה מידם כאשר תמלט האשה
מיכריה ביום אשר תלך וכאשר
ימלט החולה מכובר חליו כי נתנו
את כל ארץ ארץ ארץ במרמס כטיט
חריכות במרויכת הרשיע אשר ויכר
בה ולא חסו על נקיים ולא על היכל
ולא על פדים ולא טמעו טבועה לא
לאדם אשר נטבעו לו וימלכו על א
ארץ מקרון וארורה ארץ מקרון א

ומלכיה אלי אתה ואחיק בואו אלי
שם ונקום נקמת אביך מאת מלכי
מלכיה ויעש כן אורודוס ויהי
כברא כסיאוס אל טיר יור וילך
אליו הורקנוס ואת טירי יהודה ואת
מלכיה וגם פסילר ואת אורודוס עם
עמו כי נטיבט להם לאמר נקי אני
מאביכס ולא הייתי בעינת מיתתו
ויאמינו הבחורים לשינוי אבל בס
בסתר ישנו להרגו כי ידעו כי בט
בטיזר נטיבט מלכיה כי הרג את א
אביהם ויהי בלכתם אל יור עם
הורקנוס ויבאו אל כסיאוס גבור ר
רומי וייכור להם כסיאוס לגדודיו
כל אשר יאמר לכם אורודוס שמעו
ואל תעברו את פיהו פן תמותו
ויהי לאחר המטותה ויטכבו
משכב היכהרים בנטות היכל יא
הורקנוס בטיזר העיר לחח היום וי
ייכור אל מלכיה ויטיבט לפניו גם לפ
לשילוי ואורודוס ויטבו לפניו
ורמוז אורודוס אל גדודי רומי וי
ירלגו עליהם בחרבות שילופות וי
ירימו את החרבות על ראש ארב
ארבעתס ויהרגו את מלכיה לברו
ואת היוקנוס וטירי לא נגעו ויתב
ויתבהל ממנו ותסר רשתו ממנו כי
נבהל וכמעט מת ותטיב רשתו
אליו ויטאל את אורודוס מה זה וש
ועל מה זה נהרג מלכיה ויאמר או

אורודוס לא ירעתי אבל כסיאוס י
יכור להרגו ויען הורקנוס ויאמר
אמנס כי איט רע ואיט בלישל מל
מלכיה מימיו לא דבר הורקנוס את
הדברים האלה כי אם מיראה
ויהי אחרי הדברי האלה ויסע וילך
כסיאו מקדונה לקראת אתביאנוס
בן אחיו אשר לטוליאוס קיסר ואנ
ואנטוניניס גבור חיל אשר ברומ
ברומה להלחם ולנקום נקמת יולי
יוליאוס קיסר מאת כסיאו אשר ה
הרג יוליאוס קיסר ובעת ההיא ת
התגר מלחמה גדולה בארץ יהו
יהודה כי פילוס בא מדמשק בחיל
כבר חיל רומיים למשול בארץ יה
יהודה ויאמר פסילר בן אנטיפטר
לפילוס הרומי לאמר לך דמשק
מקום אשר הניחך כסיאוס בו כי
אין לך בארץ יהוד חלק ולא שמש
פילוס אל פסילר ויתגר עמו למלח
למלחמה וילחם פסילר על פילוס ו
וישולך מחילו רבים הרוגים אריכה
והוא פילוס כמעט נפל במלחמה
אבל ברח וימלט קריה אחת קטנה
וילכוד פסילר את הקריה וילכוד ג
גם פילוס חי וילך ויטלחהו
וכסיאו נלח באותביאנוס הבחור
ובאנטוניניס גבור רומיים ותהי
שם מלחמה גדולה ועכומה וסו
וסולו ביום ההוא יותר מקאלף פ

אל מביכר יכור אשר על טפת היס ו
ויוסיפו עוד ללכת אליו רבים מגד
מגדולי יהודה להלטיף את הבחור
הבחורי ויקיכוהו עליהם אנטונינו
ויתן מהם בבית האסורים טו' אכ
אנטייס אשר יצטקו על אורודוס ושל
פסילו וגם מן היכושקים הרג רבים
כי נטא פנים לפסילו ולאורודוס ו
אחיו ויכברס וינטאס וישלחם ירו
ירושלם בכבוד ויטב אנטונינוס ו
וילך אל רומה אחרי אשר כבש כל
ממלכות פרס ויהי אחרי
הדברים האלה וייכא אנטונינוס בן
אריסטובלוס מירושלם וימרוד על
רודו הורקנוס וילך אל ארץ פרס ו
ירד גדולה שמו משושי יהודה וילך
אל שגורוס מלך פרס וירוד לו אנט
אנטונינוס אלה ככרי וזהו ח' מאר'
נטייס מן השושנות והיקרות אשר ב
ביהודה להיות ידו שמו לענותו לק
לחזת את המלכות מיד הורקנוס ו
ולרודו אורודוס ופסילו אחיו ויש
וישמע פיגרוס אל אנטונינוס בן
אריסטובלוס ויאסוף חיל לרוב חי
חיל פרס ומדי ויבאו בארס וילכדו
וילכדו ויכו את כל הרומיי אשר
מיכאו טיס ואנטונינוס טי יבא ו
רומה וישלח פיגרוס מלך פרס ש
טי יבא המשיצה אשר לו בחיל יד
ירושלם ואנטונינוס בן אריסטובלו

שמו וייכו להם מלך פרס לאמר כה
תעטו בבאכם ירושלמה קראו את
טלוס העיר עד אשר תבאו העירה
ובבאכם העירה התגרו מלחמה ו
והכו את הורקנוס ואת אורודוס ו
ואת פסילו אחיו ונתתם את המלך
המלכות לאנטונינוס בן אריסטוב
אריסטובלו ויסעו ויבאו ירושלמה
טיד המטיקה אשר למלך פרס ואנט
ואנטונינוס בן אריסטובלוס שמו ו
ויקראו את טלוס העיר ואת טלוס
העס ויבאו העירה ויתגרו מלחמה
בהורקנוס בתוך העיר אז חלקו בי
ביניהם את המקומות אורודוס ופ
ופסילו אחיו ויקבל אורודוס את ה
היכל המלך לסמדהו ופסילו אחיו
עלה על החומה לטמור את עליית
החומה ואנטי פרס ואנטונינוס ה
החלו להכות בעס ולברו את העיר
וירד אורודוס מהיכל המלך הוא ו
ובחוריו ויתגר מלחמה ברחוב הע
העיר באנטי פרס ובאנטי אנטונינוס
אנטונינוס ויך בהס מכה רבה מאד
ויבריחם גם פסילו ירד מן החומה
ויך את כל השומדים לכגרו וילחמו
בכח ויניכחו את אנטי פרס ואת א
אנטי אנטונינוס ו
ויהי מקץ ו' ימי ויקרא טי המטיקה
אשר למלך פרס את אורודוס ואת
פסילו ויאמר להם טי מתי תהיה ה

אשר קבלה אותם ואשר החביאה
אותם ואת רעתם בין יריכה כאש
תחביא וזנה את הזונה עמה תחת
טימלותיה כן ארץ מקרון החבי
החביאה בתוכה את כל רעת כסי
כסיאו וכראותם אשר עשו ביהודי
ובכל אנטי טלומנו ידוע יהיה לב
לכם כי הדגנו הרטשי והמטחית
אשר השיחיתו את כל הארץ ועתה
ישימח מלך הורקנוס וכל עם יהודי
ותשמח עיר הקדש וכל יושביה וי
ישימחו כהני ילנה הגרול והאדיר
אשר בהיכל ירושלם ויקחו מנחה
אשר טלחנו והתפללו על חיי אגו
אגוסתוס מלך רומה ואנטונינוס
חבירו כי טלחתי אני אגוסטו בכל
ממטלותי אשר מעבר לים הודו ועד
המערביים אשר מעבר ארץ ברתו
ברתוני הוא יס אוקיינוס וכל מקום
אשר ימיכאו בו איש או אשה מזדע
היהודים עבר או אמה ישולחו חפ
חפטיים בלא פריון כי אם במינות
אגוסתוס ואנטונינוס חבירו ועתה
תחיו ותכליחו אותם וכל אנטי ט
טלומנו ויהי אחרי כן ויטב
וילך אגוסתוס אל עיר רומה ויטב
על כסאו ואנטונינוס טב עוד הוא
באיפסא ויטלח אגרת לטרי חיל
רומה היושבים ביכור לאמר מרדע
לא השיבותם את הארץ אשר לקח

לקחתם מארץ יהודה פימי כסיאו
איטי הכלי על ועתה דעו כי חרב רח
רומיים עליכם במהרה אם לא תטי
תטיבו את הארץ ליהודים אנטי ט
טלומנו אם לא תמהרו להטלים ע
עמהם דבר גדול בארצכם ולכם א
אני מרחקם אנטונינוס נטבנתי ולא
אמירי ויהי אחרי כן ויסע וילך
אנטונינוס בארס ותלך אליו קליא
קליאופטרה מלכת מיכרים ויטב
עמה אנטונינוס ויאבה ותטי את
לב קליאופטרה את לב אנטונינוס
בכטיפיה והיה אנטונינוס עושה כ
כל אשר בקטה קליאופטרה מהיו
ההוא והלאה כי השתו ברוב כטיפ
כטיפיה או באוקיינוס
יהודה אל אנטונינוס כי הטליט
אורודוס ואת פיסלו אחיו ויאמרו
לאמר אלה בני אנטיפטר לקחו ה
הממלכה מיד הורקנוס ולא נטאו
להורקנוס בלתי הטס ויטאל אנט
אנטונינוס את הורקנוס אם אמת
הדבר ויען הורקנוס ויאמר חלילה
כי אורודוס ופיסלו הם עברי ונאנ
ונאמנים לי הרבה מאד וישימח א
אנטונינוס על דברי הורקנוס כי א
אהב את הבחורים בעבור אנטיפ
אנטיפטר אביהם כי אוהב היה אנ
אנטונינוס לאנטיפטר אביהם
והיה כבא אנטונינוס

ויאמר שימחתיני עתה ירעתי כי ען
עובתי גואל רמי נוקם נקמותי ובר
ובדברו כדברים האלה וימת ויאם
ויאסף אל עמיו י
אורודוס את כל אשר עשה פגורוס
מלך פרס לפסילו אחיו והודקנוס
מלך יהודה והוא בירושלם ויקח
את אמר ואת חותנתו ואת מדימי
ארוסתו והוא בת אלכסנדר בן אר
אריסטובלו ואמה אלכסנדרה בת
הודקנוס אשר הזכרנו למעלה והב
והנערה יפת תואר ויפת מראה מא
מאר וירכב אורודוס את הנשים ע
על הסוסים ועל הפרדים ויבאו מי
מירושלם לילה ועשרת אלפים מג
מגבורי יהודה עמו ויטם פניו ארץ
ארוס ויהי בדרך ותדנה הנשים
והילדים ותהפוך אמר את הרכב א
אשר רכבה ותעמוד כי אמרו הנטי
הנשים נמותה נא בירושלם שיהי
הקדש ולא נרחקה מעליה ויטלוה
אורודוס את חרבו ויבקש להרוג
את נשיו כי ירא פן יבאו האויבים
ויטיגו את הנשים ויריכו בחודיה
ויתצטו את ידו ויאמרו אליו חרפ
חרפה זאת לאיטי כמוך להרוג את
נפטיך בלא כבוד אבל תצבורנה
הנשים לפנינו ואנחנו פה נעמוד
עד בא חיל פרס אשר יבא מירושל
מירושלם לרדוף אותנו וידעו את

מי הם רודפים ויהי ככלותם ותע
ותצבורנה הנשים ויעמוד אורודוס
וכל אנטי המלחמה אשר עמו כע
כצטרת אלפים ויהי עד כה ועד כה
והנה עליהם טר המטקה אשר למ
למלך פרס ועמו גדודי פרס יד גדו
גדולה וחוקה מאד וילחם בו אורו
אורודוס הוא ואנטי ויכס וייניעם
אריכה ויברח את טר המטקה וי
ויכס ירושלם מפני אורודוס וגם
יהודים רבים מאנטי אנטיגנוס ר
רדפו אותו ויטיגוהו וילחמו עמו
ויפלו בידו ויכס מכה גדולה מאד
ובמקום ההוא אשר הכו את היהו
היהודים עשה אורודוס שיר והיכל
גדול בטנת אחת למלכו ויקרא ש
שם העיר אירואין אשר היא רחוק
רחוקה מירושלם ס' רים וילך אורו
אורודוס לדרך ארץ ארוס וייבא
יוסף אחיו לקראתו ויועץ עמו ויב
ויבאו את הנשים במיזדה אשר ל
לארוס ויתנו בפיר חטים ומים
ושכים ואנטי מלחמה ויוסף אחיו
עמהם ויכו ליתר העם ללכת בכל
ארוס למיבוא בהם מחיה ויתן לה
דרכמוני זהב כרי מחסורם והוא
במתי מעט עבר לדרך אל סלע מ
מדברה אל מלוק מלך ערב כי או
אוהב היה מלוק להודקנוס ולאורי
ולאורודוס מתמול שלטום ולא זכ

המלחמה הזאת בעיר הקדש חדרו
לכם ממלחמה ולכו לקראת פיגרו
מלך פרס אדני והתחברו עמו ותה
ותהיה ירושלים כי טוב לי בהיות
בהיותכם אתם אוהביו באשר אתם
גבורים מהיות חבורי אנטיגנוס א
אשר איננו טוה לגבורתכם ולא
האמין אורזרוס לדבריו אבל הור
הורקנוס ופסילו האמינו לו וישטו
כן כאשר דבר להם טר המטקה א
אשר למלך וילכו לקראת פיגרוס
וימארו לו בארס ויקבלם ב
בכבוד גדול לשיניהם אבל בסתר
יעץ ויטם עליהם אורבים לילה ל
לאסור אותם בנחשיתים ויקומו
הורקנוס ופסילו בלילה והנה אור
אורבים סביבות הבית בכלי מלח
מלחמתם ולא ידעו כי בעבורם הם
שומרים • או באו אפיליאוס
וטרמלה עטירי ארס אל פסילו ויר
ויגדו לו את כל ערמת פיגרוס מ
מלך פרס כאשר הטוה לבו אנטיג
אנטיגנוס באלף ככרי והב ואשר
כדר לו לתת טימונה מאות נשים מ
משועות יהודה ויאמרו עטירי אר
ארס אל פסילו הנה לך ספינה ערו
ערוכה בים ללכת לדרכה המלט א
ארץ יהודה כי בחוף הים היה פיג
פיגרוס בימים ההם וימאן
פסילו לברוח ולעזוב את הורקנוס

ויגש אל פיגרוס מלך פרס ויאמר
הטחת את בריתך עמנו עתה ידענו
כי אין אמונה בעם פרס כאשר ט
שמענו וראינו בעינינו על העינה א
אשר יעצת עלינו ואם איש מחסו
מחסור ממון אתה ואין עמך זהב
וכסף הנה הורקנוס יש לאל ידו ל
לתת לך זהב כפלים ככל אשר דבר
אנטיגנוס רק אל תטחת ירך בא
באנטיס אשר כרת ברית עמהם •
וכשמוע כן פיגרוס מלך פרס ויש
וישב ויכחש ויבטיחם בדברים ל
לאמר שבועת טיקר וכזב שמעתם
עלי כי לא חטבתי זאת ולא שלתה
על לבי לשטות את הרעה הגדולה
הזאת ולא אחינו אנטי טלומנו ויחו
ויחזקו ויבטיחם בדברים האלה ו
וישובו ויטכבו לבטיח ויהי בטכב
ויפלו עליהם גדודי פרס ויתפסו
ויאסרום בנחשיתים וייקץ פסילו
מטנתו והנה ידיו אסורות בברזל
או קפץ פסילו כה וכה וידלג ויב
ויבקט לשלוק את חרבו ולא יכול
כי היו ידיו אסורות ויטא עיניו וה
והנה אבן אחת גדולה וירץ אל ה
האבן וידלג לרום הארץ וינפץ רא
ראשו על האבן בבח חמתו וימות
ובטרם
טימות הגידה לו אטיה אחת על או
אורזרוס כי נמלט ויטמח פסילו ו

אנטיגנוס וכל חילוי חוננים על מי
מיצרה אשר לארוס כי טס היו כל
אנטי בית אורודוס אמו וחוננתו
וארוסתו ויוסף אחי וייצמאו למי
אנטי העיר כי אנטיגנוס הדס את
כל תעלות המים הבאות העירה ויח
ויחטבו אנטי העיר לפתוח את הע
העיר ויוסף אחי אורודוס חטב ל
לברוח אל מלך ערב כי טמע כי נ
נחס מלך ערב על דבר אשר לא קב
קבל אה אורודוס בברחו מפני אנ
אנטיגנוס וימנעו להי לברוח כי
נתן מטר על הארץ בלילה וימלאו
את כל הבורות מים ויחדל לברוח
ואו ייצא אורודוס מעכו הוא
וכל טרי רומה אנטיגנוס עמו וי
ויבא מיצרה אל מחנה אנטיגנוס
וייצא יוסף אחיו מן העיר ויתחבר
עמהם וילחמו באנטיגנוס ויכו א
את מחנהו וינס אנטיגנוס ירושלם
וייצא אורודוס את כל אנטי ביתו
ממיצרה ויאסוף את כל חילוי כי נ
נשלו עליו יהודים רבים חיל גדול
לרוב ויבא ירושלמה ויחננו עליה
וטרי רומיים עמהם אשר שלח אנ
אנטיגנוס לעזרתו ולא עכבו טרי
רומיים להלחם באנטיגנוס ויערו
את מיצרת אנטיגנוס כי נתן להם
אנטיגנוס טוחר אבל לא היה חס
חסרון לאורודוס עזרתם כי היה ח

חיל גדול עמו לרוב מאד יד גדול
מכל היהודים וכל אנטי הגליל נת
נתחברו עמו לעזרתו ויחן אורודו
של ירושלם וילחם באנטיגנוס
ויכו ויעבור קול בכל מחנהו לסבו
לסבוב את העיר ויסבו את העיר ו
וטרי בינתריאוס וסילון פרדליאו
אשר לקחו טוחר מאנטיגנוס לא
אבו לגלות הדבר ויגט אורודוס א
אל החומה ויקרא בקול גדול ויאמ
ויאמר שמעו והאזינו כי טוב לכם
להטלים עמי ולא שנו לו דבר ויחן
טס ויכו לחרטים ויעשו כלי ברז
ברזל וגם עטה תיבות עץ גדולות וי
ויקטרום בכבלי ברזל אשר עטה וי
וימלא את התיבות בחודים גבורי
בכלי מלחמתם וגם לחם ומזון נ
נתן בתיבות ויתן להם מגלות אר
ארוכות להוציא את הפרייכים מן
המערות ויודר את התיבות בראש
ההר ויתנס על פי המערות וייראו
הפרייכים ליצאת מן המערות ואו
אחר מן הבחורי חגור חרב תפש
כבל הברזל אשר תלויה בה התיב
התיבה וידלג בכבל ויקפוץ בתוך
המערה ויהרגו רבים מן הפרייכים
ויתשוש את שגריה במגל וישמוטם
בצמץ ויעשו כן כל הבחורים
ויהרגו את הפרייכי מכל המערות
רז מצרה אחת נשארה כי לא נתג

זכר מלוקאת החסד אשר עשה ע
עמו הורקנוס ואורודוס בא מיכרי
מיכרימה אל קליאופטרה מלכת מ
מיכריס ותקבלהו המלכה בכבוד ו
ותבקש לעשות אותו טר יבאה וי
וימאן אורודוס כי מהר מלכת אל
רומה ותתן לו המלכה עוטר גדול
וספינות לשאת אותו כתימה אל
איטליאה ויבא אורודוס בספינות
וישב פעמים למיכריס כי חורף ה
היה ויתחזקו הרוחות עליו ועם ה
הטליטית נתיטבה הרוח ויעבור
הים ויבא אל מחוז הגדול אשר ב
באנכונה אשר בקצה ארץ א
איטליאה וטס היה פקיד אשר לא
לאגוסתוס מלך רומה ויקבלהו בכ
בכבוד ויתן לו סוסים ואנשים וי
ויוליכוהו אל רומה וילך ויבא רומ
רומה ויחן בבית אנטונינו וזה
הוא מרקוס גבור רומה ויספר לו
את כל אשר קרהו כאשר מרד אנט
אנטיגנוס על הורקנוס ואסרהו
בנחושיתים ויקח את אונר לבלתי
היות כהן עוד באשר התחבר עם
פיגרוס מלך פרס ויחלל את מלכו
רומה ויטען במלך פרס ויהי
כשימוע אנטוני ואגוסטו והיטיש
אשר ברומה כי חלל פיגרוס מלך
פרס את מלכות רומה ויועכו יחדו
ולא אחר הדבר ויקראו

ויקראו את אורודוס וישימו כתר
מלכות בראשו ויבאו את העם
לתקוע בטופרות ויתקעו בטופרו
וידימו קול וריעו ויאמרו מלך או
אורודוס בירושלם וביהודה עיר ה
הקדש ויבאו אגוסתוס ואנטונינו
ואורודוס בתוך ויבאו אל בית א
אנטונינוס ויערוך אנטונינו להם
משתה גדול ויקרא אגוסתוס את
היטיש ואת כל זקני רומה ויאכלו
וישמו וישמחו מאד על אורודוס
אשר מלך ויכתבו את היום ההוא
תחלת מלכות אורודוס ויכרתו ע
עמו ברית ויכתבו את הברית בלי
בלוחת נחשית וישימו אותה בתי
בהיכל מלכו אשר ברומה לקרוא
את הברית כל הימים ויהי
אחר הדברים האלה ויבא אנטוני
אנטונינוס ואורודוס בספינות לב
לבא להלחם על הפיגרוס מלך פר
פרס ועל אנטונינוס מלך יהודה ו
ועמהם ספינות ואניות רבות וחי
וחיל גדול ואדיר וכבר מאד
ויבא אנטונינוס באנטוכיה
ויעבור להלחם בפיגרוס מלך פר
פרס ואורודוס יבאו אל תלמידיה
היא עכו ועמו חיל רומה יד גדולה
וחזקה ועמו אנטונינוס מקרה
וסלק גבור רומיים אשר טלח אגו
אגוסתוס עמו בעת ההיא

יבוא רומה אשר ביהוד' אשר באו
בתחלה עם אורודוס ויבריה את ט
טריהם ויעמוד יוסף אחי אורודוס
כי לא אבה לנוס וילחם בפפוס ויכ
ויכרות את ראש יוסף אחי אורודוס
ויטלח אותו ירושלימה אל אנטיג
אנטיגנוס מלך ירושלים .

ויקנהו פרודה אחי אורודוס בנ'
ככרי זהב ויקברהו בקבורת אבות
אבותיו ויוגד למלך את הדברים ה
האלה והוא כבר ידע את הדברים
האלה כי בחלום ראה את כל אשר
הראהו לאחיו ויתבהל המלך ויתב
ויתאבל מעט ולא אחר נקמה ויע
ויעזוב סוסים או עם כל היכבה ויקח
יב' אלק' רומיים וכ' אלק' יהודיים ויבא
ברבנון ויעברו אליו ויעתק מטעם
וילך להלחם על היבוא אשר טלח
פפוס לקראתו וימנעם לירכתי הג
הגליל ויכס מחיצי היום ועד הערב
מכה רבה מאד . ויהי בערב

וייכו המלך לבחוריו לאכזר ולטיות
והוא עם אנטיג' ביתו בא אל בית גר
אחד ויהי באכזר המלך וישור פית
פיתאוס כל הבית על המלך ועל אנ
אנטיג' ביתו ולא נהרג המלך ולא
הופיע המלך ולא ביתו ולא הוא ו
ולא אחד מאנטיג' ביתו על כן האמ
האמינו כל העם כי אורודוס אהוב
לילהים הוא . ויהי ממחרת יבא

אורודוס להלחם עם אנטיגנו' ועל
פפוס השומרי' לנגדו במחנה כבר
מאד ותתגר מלחמה גדולה וינס
אנטיגנוס ירושלים ויעמוד פפוס ו
וילחם באורודוס וסורו ביום ההוא
פגרים רבים וגם פפוס גבור ירוש
ירושלים הוכה והופיע במלחמה
ההיא ויכרות פרודה את ראשו ויב
ויביאהו לפני המלך אורודוס אחיו
וייכו המלך ויקברהו והבחורים א
אשר נסו במלחמ' ויתחבאו בבתי
המקום וייכו המלך ויהרסו הבתים
עליהם וימותו וינקום את נקמת א
אחיו . ויהי בערב וייכו המלך
אל גדודו לאכול ולשתות והוא בא
במרחץ עם שני נערים קטנים ושם
התחבאו מגבורי פפוס אנטיג' אשר
נסו מן מלחמה וחרבותם שלופות
בידיהם ולא נגשו אל המלך וידעו
עוד העם כי מן הילהים הוא המלך .

ויסע מטעם אורודוס וילך ירושלים ו
וכל מחנהו עמו ל' אלק' איש משור
מטושי יהודה ויבא עוד סוסים או א
אשר טלח אות' אנטיגנו' לשורת
אורודוס ויבא בשם כבר וביר חזקה
ועמו חיל רומיים ושני מלכי ארם
ויחננו על ירושלים עד תחלת שנה ר
רביעית למלכותו ויעשו מלחמית
רבות כי שעמים רבות יבאו אליהם
למלחמה ויכו מהם מכה רבה מאד

תיבה על פיה ושם היה זקן אחר ע
עם אשתו ועם טבעת בניו ויעמד ה
הזקן על פי המערה ויאמר להם לב
לבניו יבאו ויבאו אחר מהם ויטל
ויטלוהו הזקן את חרבו וימיתוהו
וגם את השני וגם את טבעת
בניו עד תומם ואף כי המלך אורו
אורורו חמל וייצק ויתחנן לזקן
אשר לא יהרוג את בניו ולא שמש
הזקן אל המלך ויחרף ויגדף ויקלל
את המלך ואחר כך הרג את אשתו
ויטמטה בעמק אחרי בניה ויהרוג
גם את נפשו ויפורל בעמק על פגרי
בניו וימות ויהי אחרי הדברים
האלה ויוגד לאורודוס כי נלחם א
אנטונינוס בפגודוס מלך פרס ויה
ויהרגו והוא יוטב על נהר פרת ו
וילך אורודוס לקראתו וימיא קהל
גדול מאד אשר יצו ללכת לאנטו
לאנטונינוס ולא יכלו כי ערביים ב
בדרך הורגים את כל אשר מיא
הולכים אל אנטונינוס לעזרתו ויה
ויודע הדבר לאורודוס וילך הוא ו
ובחוריו וימיאם וילחם בס ויך
אותם לפי חרב ויפתח את הדרך
ויילכו אל אנטונינוס כל המבקשים
ללכת אליו ויקח המלך את כל
טללים וילך אז טלח אנטונינוס
חיל רכב ופרטים ועטרת זהב מנח
מנחה אל המלך אורודוס על אורו

העורה אשר עזרו ועל אשר סילה א
את הערביים ויפתח את הדרך וילך
המלך אליו ויבא אנטונינוס לקרא
לקראתו ויחבקו וינטקהו ויטמח
עמו שמחה גדולה ויהי
אחרי אשר הכה מרכוס אנטונינוס
את פגודוס מלך פרס ויטס פניו ל
לבא מיכרימה ויתן אל המלך אור
אורודוס את סוסיאו טר יבאו שש
חיל כבד מאד ויד רבה וחזקה מא
מגבורי רומה ויטלח אגרת בכל א
ארס לאמר מרקוס אנטונינוס
מוטל מלאכים לכל טרי ארס
ידוע יהיה לכם כי הומלך אורודוס
על יהודה כאשר יבוא אותביאנוס
אגוסתוס מלך מלכים וכאשר יבי
יכרתי אני מרקוס אנטונינוס וכא
וכאשר יעץ היטיש אשר ברומה
ועתה הטימרו לכם פן תמנעו לטל
לשלוח אנשי מלחמתכם לעזרתו
בבואו להלחם על אנטיגנוס כי אם
לא תמיהרו ללכת לעזרתו כאשר יכ
יכרתי חרב עליכם ודבר גדול כי א
אני מרקוס אנטונינוס נטיבנתי ור
ולא אמיר ויהי אחרי כך וילך
אורודוס עם סוסיאו להלחם על אנ
אנטיגנוס ועמהם חיל רומה וכל
יבא ארס ויוגד בדרך לאורודוס ע
על אודות יוסף אחיו אשר מת במ
במלחמה כי הרגו פפוס ואת כל

יה היה בער עון העם וטוב טימלו
זה טרם טיטפך דם לרב בקרב ירו
על כן אורודוס כבר את הפרוסיים
ואת כל אויביו לא חמל כי הרג
אותם לפי חרב ולקח את זהבם
ואת כספם ויתן בביתו ויאסוף
זהב וכסף לרוב ועוד נלחם בכל
הגרים אשר סביבותם ויניח ויקח
את זהבם ויתן בביתו ויטם
טומרים בשערי לחפץ כל היוצא
מירוטלם ולמי אשר ימיא כסף או
או זהב יקחו אותם הטומרים ויבא
ויבאוהו אל המלך וגם את המתים
כן חפשו אותם הטומרים פן
יסתירו זהב בשדיותם בנטאם או
אל הקברות ויתעטד אורודוס מכל
המלכים אשר לפניו בבית טני
בימים ההם הודקנוס בן אלכסנר
המלך עם פגרוס מלך פרס אוהבו
ויוליכהו בבלה בתוך המון יהוה
היהודים אשר טם בבלה ויטב בת
בתוכם ויקבלוהו היהודים בנאד
אשר בעבר הנהר כמלך ויכבדוהו
כמטיח ולא חסר מן המלכות
רק אשר לא מלך בירושי ואת היכל
לא ראה ויהי כשימוע הורקנוס
כי מלך אורודוס בן אנטיפטר
אוהבו אשר הוא גדלו ויאהבהו כ
כבנו ויתאו הורקנו לרא לירושלם
כי אחותו תאוה על מקדשי

וישמע אורודוס כי הורקנוס הוא
בבבל בכבוד גדול ויירא מאד פן
יבאו עלילות ותשוב אליו ממלכת
יהודה וישלח מלאכי אל מלך פרס
לאמר הורקנוס אשר עמך בארצך
הוא גדלני והוא חשוב בעיני כאבי
והוא חסיד והוא היום בגלות אשר
הגלה אותנו אנטיגנוס בן אריסטו
אחיו עם פגרוס הנמלט מלפני
בפרס ועתה כשהומלכתני אני לפ
לפניך זכרתי חסדו ואת טובתו
אשר עשה ביהודה והנה שילחתי ל
לך שוחר זהב וכסף אל תמנענהו ל
לראו אלי ואכבדוהו ואטילם לו גמר
גמולו ואגמול לו הטובות אשר ע
עשה עם אבי ועמי ואם לא תשלח
תשלחהו דע כי מלחמות רבות
עליך רומיים ויהודים
ויהי כשימוע כן מלך פרס וישלח
להורקנוס בבלה אשר טם היה מ
מטיח מנוחתו וטם ברח מפני או
אורודוס וטם היה נחטב כמלך ל
לאמר אם אהבת ללכת ירוטלם אי
אין אני מונע אותך אבל איני כן
טלא תלך והטימר מפני אורודוס כ
כי איש דמים הוא פן ישחית את
טיבתך וגם היהודים יושבי בבל
דברו להורקנוס כדברים האלה
לאמר אל תחשוב בלבבך כי מאה
מאהבה שלח אורודו להביאך אל

אבל לא יכלו להבריחם מעל ירוש' כי פעמים רבות טרפו את הסוללות באש ויעטו נכח וגבורה מחוץ לחומה ויהי אחרי כן ויתגבר חיל אורודוס על אנטיגנוס ויבריחם העירה אל תוך החומה כי מתי מעט היו עם אנטיגנוס כי נפלו גבוריו במלחמה ויהי אחרי כן ויקומו בלילה כ' יהודים מבחורי אורודוס וירימו סולמות על החומה ויעלו אחריהם גבורי סוסיאנו כי טומרי החומה טופפים עייפים ויהי בעלותם ויכו הטומרי ויריכו המחנה אשר עם אורודוס ויטברו הטער ויתבהלו אנטי העי ותלכו ירוטלס עיר הקדש ויבאו אורודוס וסוסיאנו השירה ויכו באנטי העיר מכה רבה ועצומה ולא חמלו על בחור ועל בתולה וזקן ואשה ויקצו אורודוס על טרי סוסיאנו ויאמר אל סוסיאנו אם כל העם תאכל בחרב אני אנה אמ אמלוק ויהי כטמוע כן סוסיאנו ויעבור קול לאמר ההורג נפש אחת מיטרי מות ימות וטרי סוס' באו אל ההיכל ויבקשו לפתוח את ההיכל ולראות את קדש הקדש ולא יכלו כי המלך אורודוס סלק את חרבו ועמד לפני טער ההיכל הוא ובחוריו ויבריחו

את רומיים מלראות את קדש הקדש הקדשים כי אמר המלך טוב לנו ללמות ולא יראו גרים את סתרי ה' אשר בקדש הקדשים אז נתן המלך מרכושו אל סוסיאנו ואל טריו זהב וכסף את טיכר שורתם אשר עורו עזרהו ואת יתר טלל העיר היכל בעת ההיא נתן סוסיאנו אל היכל ה' עטרת זהב גדולה כי ירא מאד פן יקרהו דבר מאת ה' על אשר נלחם בעיר ה' וזאת הרעה אשר באה על ירוטלס עיר הקדש בימי ט טרי רומה מרכוס אגריפס ובנדריא וגלוס בטנת קפא לאוליפיארס ב בחדש הרביעי ביום הינוס ויהי אחרי כן רלך סוסיאנוס אל אנטונינוס למיכרים ואנטיגנוס אסור בנחוסתים ויסלח אורודוס כסף וזהב לרוב אל אנטונינוס להרוג לאנטיגנוס כי ירא אורודו פן ישוב אליו המלכות ויהי כאשר נהרג אנטיגנוס אז מלך אורודוס לבטח על יהודה ויהי כאשר מלך בכל אות נשטו ויכבר את כל היהודים אשר תחלה היתה ידם לעזרתו ויכבר מאד את הילל הזקן טרי הפרוטיים וזאת טימאי תלמידו כי הס היו תח תחלה אשר ישכו את העם למלך אורודוס כי אמרו הפרוטי טימאת

רוסיית יאוס ככל אשר דבר לו המלך
המלך וילך אל מלוק מלך ערב
וישב אל אורודוס המלך ויתן לו א
את האגרת הזאת אשר שלח מלוק
אל הורקנוס לבא אליו ויקבל
המלך האגרת וישלח גרודיס אל א
אגס החומר וילכוד את האנטיים ו
ואת הסוסים אשר שלח מלך ערב
לשאת את הורקנוס וישלח
המלך אל ע' הזקני ויאמ' להורקנו'
וישאלהו אם ישי ברית בינו ובין מ
מלוק מלך ערב ויאמר הורקנוס
אין ברית ביני וביניו ויאמר המלך
אי זה שלחת ואי זה אגרת אשר שי
שלח לך מלוק ויאמר לא באה אלי
אגרת ולא שלחתי אליו שליח ויה
ויוצא המלך את רוסיית יאוס ואת
האגרת ואת אנטי מלוק אשר לכד
ואת הסוסים ויראם לפני ע' הזקנים
ויכו אחד מגרודיו להסיר את רא
ראש הורקנוס מעליו ויכהו הגרוד
ויתו את ראשו וימת הורקנוס
איש ידיו וטוב איש וחקן אשר בה
בהיותו במלכותו לא עשה רעה
לאדם ועברו עליו יצרות רבות
מנעוריו כאשר מתה אמו ויקבלה
הורקנוס את המלכות וימלוך של
שלשה חדשים וילחם בו אריסטו
אחיו ויקח את המלכות מידו
ולמקץ שלש שנים הושב במלכותו

וימלוך מ' יוס וילחם בו אנטיגנוס
בן אחיו אריסטובלוס וילכדהו
ויחזק את אונר לבלתי היות כהן ו
ויגלהו כטידימה ולמקץ ג' שנים
מלך אורודוס אשר הוא גדלו בפת
בגד ויהרגהו וישלם לו רעה תחת
טובה ויהי אחרי הדברים האלה
ותתעבבנה הנטיים את מרימי א
אשת אורודוס ואת אלכסנדרה אמו
אמה ותטינאנה אותו מאד על אשר
הרג הזקן אביהם והמלך
אורודוס נתן את הכהונה לחננאל
אחד מן הכהנים בוריס כי לא היה
מהחטימונים ותשלח אלכסנדרה
אל קליאופטרה מלכת מיצרים רע
רעותה אשת אנטיגנוס גבור דו
רומה לדבר לאנטיגנוס לשלוח ל
לאורודוס מלאכי ליצוות לו לקחת
את הכהונה מאת חננאל ולתת או
אותה לאריסטובלוס בנה נער בן
שן שנה יפה תואר ויפה מראה חן
חרוף וקל ההבנה מרלג כאחד ה
יבאי אשר לא נמיצא בימיו כמהו
ביופיו במראה והוא אחי מרימי
המלכה אשת אורודוס המלך וכן
אלכסנדרה אמה אשר ילדה לאל
לאלכסנדר בן אריסטובלוס ותעט
המלכה קליאופטרה כדברי אלכס
אלכסנדרה רעותה ותתחנן אל ב
בעלה אנטיגנו' לשלוח מלאכי אל

אליו כי מקנאה על דברי המלכות כ
כי לעולם המלכים אינם גומלים ט
טובות לבני אדם אשר יעשו להם
טובו בהיותם בטיפלות כי הכבוד
ימיר אותם והגרולה תהפך את ל
לבם ועוד אמר אתה תרשלא תוכל
לכהן בירושלם בעבור המוס אשר
יש בן אנטיגנוס בן אריסתובלוס
אחיו ויחזק אונן שב לך עמנו
ולא תחסר דבר תהי בנינו כמלך
שב במזומן ואל תתגרה עוד במ
במלחמות ירושלים לרעה .

ולא אבה הורקנו טמוע להס וילך
הורקנוס ירושלים ויבא אורודוס ל
לקראתו הוא וכל סריו ויחבקהו וי
ינשקהו ויביאהו אל ביתו ויכבד
ויכבדהו מאד לעיני הכל ויעש לפ
לפניו תמיד מטתה ויקראו אבי לע
לעיני כל העם ובסתרי יבנה לקחת א
את נפשו . ותשמע אלכסנדרה
בת הורקנוס אם מדימי אשת אחיו
אורודוס בת אלכסנדרה אשר ילד
ילדה לאלכסנדר בת אריסתובלוס
אחי הורקנוס אביה ותאמר אלכסנ
אלכסנדרה אל הורקנוס אביה הש
השמר לך משני אורודוס כי לא יש
יעשה כל זאת לך כי אם להרגך א
אבל שמע בקולי ולך ברח לך אל מ
מלוק מלך ערב פן ישחית בחרב
את שיבתך איש דמים הנה ולא א

אבה הורקנוס טמוע לה ותפירו בו
ותכיאתהו ויקראו את רוסיתאוס
אחד משושי יהודה ויאמינו בו ויג
ויגלו לה הסוד כי רוסיתאוס אויב
אורודוס על אשר הרג את אחיו על
כן גלו לו את הסוד ויתנו לו טוחר
וישלח לטלוח אליו מלוק אנטיס ו
וסוסים בסתר אליו לעמוד במקום
אגס החומר לטאת את הורקנוס א
אל מלוק מלך ערב לברוח מפני א
אורודוס .

כאשר קבל רוסיתאוס את האגרת
הזאת מידו וימלא עליה להיות אה
אהוב למלך ויתן רוסיתאוס את ה
האגרת ביד אורודוס כאשר היתה
חתומה בחותם הורקנוס ויגלה לו
את כל הסוד אשר דבר לו הורקנו
ואלכסנדרה בתו ויהי כאשר קבל
המלך את האגרת מיד רוסיתאוס
ויהלל את רוסיתאוס ויברכהו וי
יתן לו מנחה גדולה וזהב וכסף ו
ויאמ אליו המלך לך לדרךך למקו
אשר שלחך הורקנוס וקח את האג
האגרת בידך אשר נתן כאשר היא
חתומה בחותם הורקנוס וכאשר
תקבל האגרת אשר יתן לך מלוק מ
מלך ערב הביאנה לי ואת האנטי
אשר ישלח ואת הסוסים לטאת א
את הורקנוס הדאס אלי ואלכרס .
ועט רוסיתאוס

עשה ולא נח בביתו כי שנאו אותו
חותנתו ואשתו על דבר אשר הרג
הזקן הורקו אביהן וייכו אורורו
לשמור את אלכסנדרה בסתר כי י
ירא פן תגרה עליו את העם
ותשלח אלכסנדרה אל קליאופטרה
לברוח מפני אורורוס לבא מיכרים
ותעש אלכסנדרה שתי תיבות כד
כרמות קברות ליבאת מירושלם בי
בין תיבות המתים הירכאים מידו
מירושלם להקבר בחברון או במק
במקומות אחרות ותטכב אלכס
אלכסנדרה בתיבה אחרת ליבאת
מירושלם ללכת עד יפולית מקום
אשר שלחה שם קליאופטרה לתת
את אלכסנדרה אליה ואת בנה
וילך סביון אח מיועצי אלכסנדרה
ויספר למלך ויאמר המלך לסביון
לאמר שיאו את התיבות אשר בתו
בתוכם אלכסנדרה ובנה כאשר ר
דברה להם אלכסנדרה והיה בנט
בנטיאכס אותם במכסה אשר להם
הביאו את התיבות לפני ואתפטים
בתוך התיבות ויעש כן סביון ויש
ויטאו את התיבות לפני המלך ויש
ויפתח המלך את התיבות והנה אל
אלכסנדרה ובנה בתוכם ויאמר ה
המלך אלכסנדרה לא תתביטי
ועשות כדברים הל' וימחול המלך
גם את העון הזה ויהי מקץ

טינה אחת בחג הסוכות ויעל ארזים
ארזות ובלום הכהן הגדול על המ
המזבח להקטיר בלבוש טרי
הכהנים לעשות עבודת כהן גדול
וירא העם הבחור עומר על עמדו
אפור במריו בתארו וביופיו וברמ
וברמותו כמלאך הלהים וישמח
העם ויבכו מרוב השמחה ויברכו
את ה' ואת הכהן ויחדר המלך מא
מאד ויאמר בלבו אם לא אסיר את
את זה הנער מלפני מהרה תשוב א
אליו המלכות כי לבב כל העם לה
להמליכו ויהי אחרי החג
ויבא המלך מירושלם הזא וכל בי
ביתו וילך ביריחו עיר הגדולה מק
מקום אשר שם בלסמון הוא אשר
יבא ממנו טימן הטוב על כן נקח
נקראת העיר יריחו על דבר הריח
ויהי בלכת המלך ויעש
מטתה לכל הסרים הבאים עמו וי
וישב המלך במטתה ויאמר אל אר
ארזות ובלום כהן גדול טיב ויטיב
הנער ארזותו איכל המלך לכל טר
טריו ועבדיו יטבו איש כפי כבודו
וישמח המלך הוא וכל עבדיו מאד
ויהי אחרי המטתה לאחר היתה
יבא המלך וארזותו הכהן ושרי ה
המלך אל הגנות ואל משיכו המלך
לראו איך ישיטו במי עבדי המלך
כי ברכות מים גדולות עמיקות מ

אל אורודוס לקחת את הכהונה מ
מאת חנניל ולתת אותה לאריסטו
הנער להיות כהן גדול וישלח
אנטונינוס אל גיליאס אחד מטירי
ירושלמה אל אורודוס לעשות ריב
ריבון קליאופטרה אשתו ואלכס
ואלכס נדרה ויבא גיליאס ירושלם
וידבר אל אורודוס כדברים האלה
וימאן אורודוס לתת את הכהונה
אל אריסטובלוס כי אמר אין זה מ
משפט להיטיא כהן גדול בעודנו
חי ולהעמיד אחר במקומו
ויהי בהיות גיליאס בירושלם וירא
את אריסטובלוס הנער בתארו וב
רביעיו וגם את מדימיאחותו והי
והיא יפת תואר ויפת מראה מאד ו
ריתבהל גיליאס ליפס כי לא ראה
כמותם בכל הארץ ובכל הגרים וי
ויאמר גיליאס אל אלכס נדרה למי
הולדת אלה לא התחבר לך איש כי
אם מלאך היתה על כן ילדת בני
כאלה ועתה שימשי בקולי וקחי את
תבניתם רקום ריקמת יכלס שניהם
ושלחי בידי אל אנטונינוס והיה ב
בראותו את יכלמי הבחור והנער
הוא ישיה כל חפצם ותעש אלכס
אלכס נדרה כדברי גיליאס ותשלח
את יכלמי בניה אל אנטונינוס וכ
וכראונו היכלמים ויבשר יכר תע
תעבתו וישלח אגרת אל אורודוס

לאמר מרכוס אנטונינוס גבור
דמי אל אורודוס מלך יהודה שלום
זכור החסד אשר עשיתי עמך
ואני שורתך להמליכך על כל יהוד
יהודה ועתה אל תמנע לשלוח אלי
את אריסטובלוס ואם לא תשלחהו
מהרה דע כי מלחמות רומי עליך
ויהי כקרות אורודוס את
האגרת וידע כי בעבור תועבותיו
התאו לנער וימהר ויתן את הכהו
הכהונה אל הנער ויכתוב אל אנט
אנטונינוס לאמר לא יוכל הנער ל
ליכאת מן המדינה כי הו כהן גדול
במקום חנניל ואם יבא הנער מן ה
המדינה עתה ישודרו מלחמות הי
היהודים ויטפך דם רב כי טרם י
ימותו ולא יתנו את הנער ויהי
כשמוע כן אנטוני ויחדל לשאול
את הנער והמלך אורודוס הוטיא
חנניל מן הכהונה ויתנה לאריסטו
אחי אשתו והוא נער בן יר טנה כי
מתחלה היו גדולי בכהונה עד יום
מותם אבל אנטוניכו אשפוכים הוא
חלל הכהונה בהוטיאו כהן גדול
וישמור במקומו אוריה וגם טני
אריסטובלוס הסיר אחיו הורקנוס
וטליטי זה אורודוס השליך חננאל
מן הכהונה ויתנה אל אחי אשתו
בעבור מריבות אשר היו בביתו ל
להשלים את מחלוקת ביתו זה עש

ואת שילום לה . והרבה הוזה
שים על לבו אנטונינוס ותשוב אל
אליו דעתו כאשר תשוב המטונג
אליו מחליו ויאמר אנטונינוס לא
לא טוב להרוג מלאכים גדולים כ
כאלה כי לא נוכל אותם בלא מפר
מפולת רומיים ושיפכות דם כי אר
אורודוס מלך יהודה אוהבי הוא א
אשר הומלך בעצת אגוסתוס אשר
ברומה והישיש ולא נאה לעשות כ
אבל על המלך ארס לא חמל אנט
ויתן את שילו ואת אריו אל קלי
קליאופטרה ויבא שור ויהרוג
מלכים רבים ויבא ללכת להלחם ב
בפרס ותיבא עמו קליאופטרה ותו
ותוליכהו ער פרס ותטב המלכה ל
ללכת ארץ מיכרים ותבא ארץ יהו
יהודה ויקבלה המלך אורודוס ביר
ביריחו עיר הריח אשר בה הטמן
הטוב וישט לה ולעבדיה מטתה
גדול ותסיתהו המלך קליאופטרה
לשכב עמה וימאן המלך אורודוס
ויועץ בם יועזיו להביא אותה הח
החדרה בממשלתו להרוג אותה ל
להציל עמיו מרעתה וימנעוהו
יועזיו ויאמרו לו חלילה לך מעט
מעשות כן כי אם תהרגה עתה ית
יתשדדו בינך ובין אנטונינוס מ
מלחמות גדולות . ויהי
כשמועה המלך כן ויחדל מלשטות

כך אבל נתן לה כסף וזהב וא
ואבני יקרה כיר המלך ויוליכה ער
מיכרים ויטב המלך בירושלם .
ואנטונינוס נלחם בארמיניאה וי
וילכדה ומטיס נסע וילחם בפרס ו
וילכדה ויבא אנטונינוס את את
אתרבן מלך ארמיניאה ואת שאר
מלך פרס אסורים בנחשתיים ואת
כל עריים ויתן אותם מתנה אל קלי
קליאופטרה כטיפחות על כן כל
הגרים טנאו את אנטונינוס כי נתן
יה בידו מלכי גדולי וארירי ועשה
הוא להם קלון ויתן ביד אשה קלי
קליאופטרה כטיפחות . ויהי
אחרי הדברים האלה ותסת קליאו
קליאופטרה את אנטונינוס להלחם
באותביאנוס אגוסתוס אשר מלך
ברומה ומטיל מעבר לארץ הודו ו
וער ברטנייה אשר על ים אוקיינוס
במערב ויערוך אנטונינוס להלחם
עמו בשנת פו לאוליפרס בא בחיל
כבד ועיכוס מאד כי טמע את רברי
קליאופטרה אשתו ומלך אורודוס
קבץ חיל לרוב כל יהודה וכל הגוי
אשר כבש יד רמה וחזקה מאד
וגם אוניות הרבה מאד וילך מיצר
מיכרימה לעזרת אנטונינוס ללכת
עמו כתימה להלחם באותביאנוס
אגוסתוס .
ויהי כבא המלך אורודוס

מאד אשר תמלאנה מימי המעיני
ויעמוד המלך על
הבריכה האחת וידא את עבריו
טוחים במים ומטחקים ויתגרר
הבחורים להטביע איש את רעהו
ויקראו הבחורים אל אריסתובלוס
בעצת המלך ארר נא ואטוט במי
עם הבחורים ויאמר לו המלך למה
זה תרד עתה ויפטר בו ויאמר לו
המלך עשה כחפיכך וירד הנער
ויטוט במים עם הבחורים וילך
המלך ויבא ביתה ועברי המלך
טיחקו במים עם אריסתובלוס עד פ
פנות היום ויטבעו אותו במים עד
אשר המיתוהו בעצת אורודוס ה
המלך וישמע העם כי מת אריס
אריסתובלו וישאו קולם ויבכו וגם
כל שרי המלך ועבריו בכי
ותכענה הנשים אלכסנדרה
ומרימי ותאמר מרימי המלכה אל
המלך באוני כל העם איכה נטאר
נטארתי ברר מכל מטפחתי אשר
לקחת בחרבך ולא חמלת על טיב
טיבת אמי ולא על הילד אחי
וטוממה אני מכל מטפחתי ותכע
ותכעק לעיני כל העם מאד וגם
המלך אורודוס בכה כי נכמדו רח
רחמיו על יושי הנער ויעט לקברו
מעטיה גדול וכבוד גדול עשה במי
במיתתו ואלכסנדרה אס

הבחור בקטיה להמית את נפטיה
ובחרה בחיים למען תמיכא עלי
עלילה לפטות נקמה באורודוס
ומהיום ההוא והלאה לא רברה מ
מרימי עם קיפרון אס המלך ועס ש
שלומית אחותו מטינאתה אותך
ותקלל אותך תמיד ותחרף להך ח
חרפה ממיטפחתו באמרה כי מעט
מעורבות הנה קיפרון אס המלך
ושלומית אחותו ותלטן שלומית
אותה אל המלך ולא האוין המלך
לדבריה ולא הוכיח מרימי אשיתו
מאהבתו אותה כי ביותר אהב או
אותה ולכן מרימי בטחה באהבתו
ותקלל ותחרף את מיטפחת המלך
בעת ההיא התעוררו מלחמות
בארס ובפרס כי פטעו במלכות
רומה כי לחץ אותם מרקוס אנטו
אנטונינוס גבור היושב במיכריס
כי נתן אותם מתנה אל קליאופט
קליאופטרה אשיתו כי כל אשר ת
תאמר קליאופטרה לאנטונינוס פ
עטיה ריכונה ותסיתוהו על ה
המלכים לקחת את אריס לתת
לה את זהבס ואת כספס ואת
כל רכושס אשר הס בידס לסגלות
מלאכיס ולתת לה וכן עטיה אנט
אנטונינוס הדג מלכיס ארירי ויתן
לה טוד הסיתה איתו להרוג מלך
יהודה ואת מלך ערב לתת אותס ו

וישלח אורודוס מלאכים אל מלך
ערב לעשות עמו שלום ויתפוש מ
מלך ערב אל מלאכי אורודוס ויש
וישחטם חוץ לעיר הנקרא סלש פ
מדברה עיר מלכותו ויאסוף כל ח
חילו חיל ערב וחיל ברברי עם רב
כחור אשר על טפת היס לרב לבא
בארץ יהודה להטחיתה כי שמע
כי אבר ברעש כל גאון יהודה
וישמע המלך אורודוס כי טחט מ
מלך ערב את מלאכיו ויתעצב לבו
מאד ויקרא אל טריו גבוריו ואל כ
כל העם וירבר באזניהם כרברים
האלה שימנו אחי ורעי קרוטי יי א
אשר אני רובר באזניהם היום ידע
ידעתי כי יכרה גדולה באה עלינו ב
בטנה הזאת על כן יראתי לדבר ב
באזניהם פן יעשו לכם דבר תלאה
וען יהיה לכם לטורח כי מרי נפט
אתם אבל שימנו והטו לבבכם
לאמר כי בבני אסירים נלחמנו עד
עתה להראות כחינו וגבורתנו לשי
לשלול שלל ולברז בן פעם ניכחנו ו
ופעם נפלנו כדרך כל העם וגם
ניכחנו ולקחנו את ארצם ואת רכו
רכושם אבל עתה ניכא למלחמה
לא על שלל ולא על רכוש כי על הנ
הנזמה אשר טפכורס נקי בארצם
ויהרגו את מלאכנו אשר שלחנו א
אליהם לעשות עמהם שלום

ועתה תמה אני אם תיראו את
המונפ אתם ידעתם כי בכל המלח
המלחמות ניכחנו אותם ואם תאמ
תאמרו כי מן הרעש הרך לבבכם
דבר זה חנם תיראון ותביאו מורך
בלבבכם הרעש הזה לא הרע לנו כ
כי אם טוב היה לנו כי הויכיא עד
ערביים למלחמה כי אם לא היה ה
הרעש הזה לא יכאו לפנינו להלח
להלחם בנו אבל שימנו כי אברנו
ברעש על כן יכאו לבטח
ודעו לכם כי מריכון להיס נשטה ה
המלחמה הזאת שימו לבבכם על
המתים אשר מתו ברעש כי לא ימות
מאנטי המלחמה אשר לנו ארס כ
כי אם זקנים ונטיס וטף והם מיכ
מיכרה הבא עלינו אזורו גבורה
לשווא בטחו הוי על הבושח בשווא
במפולת אויבו כי ברגע אחד
יטתנה מקרה בני הארס כי מתוך
יכרה יכא ארס לרוחה ומרוחה ל
ליכרה כי מקרה בני הארס כן הוא
ראו אשר עשו לנו ערביים במלחמה
הראשונה ולא באחרונה עמדו
לפנינו כי ברחו ואחרי כן הכה
אותנו אתיאו ואחר נפלו והם
אשר ברחו טבו עלינו והפכו את פ
פניהם להלחם בנו ועתה היראה
הזאת אשר תפתרו מן הבתים אשר
אשר נפלו ברעש והרגו רבים נפט

אורורוס מיכרימה ויאמר לו אנטי
אנטונינוס לא תבא שמנו אתה פן
יפטיעו כל הממלכות האלה בלכתי
כתימה להלחם באגוסטוס אבל א
אתה תהיה לנו לעזרה מעבר הזה
ולך והכית את ערב כי פטע מלך ע
ערב . יהי כשימוע אורורוס
את הרברים האלה ויאסוף פרטיס
ורגלי ויבא ארץ ערב וישחת ארץ
ערב בחרב ובאש ותשלח קליאופ
קליאופטר את אנטיאן טר יבואה
לעזרת אורורוס ותאמר לו בפתר
תהי עינתך עם מלך ערב יהי
כקרבכם אל המלחמה בהתגרה מ
מלחמה עמוד מאחור למחנה
יהודים והכה את מחנם מאחור
ויבאו בתוך היהודים ויפלו עם או
אורורוס מלכם ואחז ארץ יהודה
ואמלוך עליה וילך אורורוס בארץ
ערב ואנטיאן עמו וישלח א
אנטיאן בסתר את הרברים האלה
למלך ערב ויבא לקראת בעס שער
וישמור המלך אורורוס במחנה
וישלח טר יבוא יהודה אל מחוץ ל
למחנה לקראת מלך ערב ותתגר
מלחמה גדולה מאד ויגברו יהודי
היהודים בתחלת המלחמה ויכו ב
בערב מכה רבה וינוסו עם רב מענ
משניהם ויך אנטיאן את אהלי הי
היהודים מאחור כאשר ימותה קלי

קליאופטורה המלכה ויפנו היהודי
והנה להם המלחמה פנים ואחור ו
ויסובו פניהם להלחם באנטיאן ו
ובמכרים ויבא בתוך ערביים ובת
ובתוך מכרים אנטיאן ואלה
מזה ואלה מזה והיהודים בתוך
ותהי טם מפולת היהודים גדולה
ויפלו רבים במלחמה ההיא וימהר
אורורוס המלך ויבא מן המחנה ב
בסוסיו וברכבו ויך את חיל אנטי
אנטיאן וינס אנטיאן מפניו וגם
חיל ערב הכה מכה רבה גדולה מ
מאד וסלה מהמונס פגרים רבים
אריכה וירדפס עד ערי מבצריהם ו
וישב ירושלים . יהי בימים ההם
ותרעט כל ארץ יהודה ויהי רעט ג
גדול ואריר אשר לא היה כמהו מי
מימי עזריהו מלך יהודה וימותו
רבים בארץ יהודה גם מקנה רב מ
מתו ברעט וגם אנטיאן ונטיס וטף
מתו בחריכות ירושלים כי אלה מל
מלבר אשר מתו בערי יהודי ויבהל
המלך אורורוס וכל גוי יהודה ויח
ויחרד לב המלך ולבב עמו מאד וי
וינוש כנוש עיני יער מעני דוח ואמ
ואמרו לכל זמן ועת למיכוא דוך
לבקש שלום מכל שכנינו כדי שלא
יהיה לנו מונע לשוב אל יי וישלחו
מלאכים אל הגרים אשר סביבתי
סביבותיהם ויעשו שלום מסביב ו

מהערכיים ואלפים ויהפכו את
ערס הערביי לנרס וינרסו וירדפס
המלך אורודוס ועמו עד ערי מביס
מביציהם ויך בהם מכה רבה ועיס
ועיכמה אשר לא תספר מרוב
וילכוד המלך אורודוס את ערי מב
מביציהם ואת סלע מרברה ואת כ
כל עריהם ויהיו עבדים לאורודוס
כל ימי חייו ויטיב המלך ירושלמה
וכל מחנה היהודים בטלום כי לא
נפדר מהם איש ויתנו הודות והלל
לה' עליהם ויתנו מנחה בבית ה'
כי טלל רב הביאו עמהם אשר לק
לקחו מן ערב ומן ברבר עוטי גר
גדול מאד בימים ההם נלחם
אנטונינוס באותביאנוס אגוסתוס
ויחזק אגוסתוס על אנטונינוס וי
וינצחהו וילכוד אגוסתוס את כל
הממשלה ויבא באוניה אל רודוס
לבא מיכרים ויוגר לאורודוס כי א
אבר אנטונינוס ויכר לו מאד ויסס
את נפשו בכסף ללכת אל אגוסתוס
אל שיר רודוס עיר היוונים להקדים
פניו במנחה וייכר את כל ביתו וי
ויתן את קיפרון אמו ואת טלומית
אחותו לפרורה אחיו וייכר עליו ל
לשיאת אותם במיכרה אשר לאדוס
ואת מרימי אשתו ואת אמה ארכ
אלכסנדרה נתן ליוסף בעל טלר
טלומית אחותו ולשומי איש יכדי

וייכר להם לשיאת אתהן לעיר אשר
טימה אלכסנדרה ויטיביעם אס יט
יטמעו ממנו אסון להרוג את מרי
מרימי אשתו ואת אלכסנדרה אמ
אמה והוא בא באוניה וילך אל אג
אגוסתו ובקש להרוג אורודוס ער
האהבה אשר היה לאורודוס עכ א
אנטונינוס ויהי בברואו לפני
אגוסתוס לא הסיר מעליו מבלעדי
המלכות כי אס הנזר לברו ויאמר
לאגוסתוס אס בעבור האהבה אט
אשר היה לי עם אנטונינוס קיכפת
עלי לא אסתיר ממך כי אמנס אוהב
הייתי לאנטונינוס ואס בחיים הוא
עוד אני אוהבו כי הוא עזרני בהן
במלכותי וכל אשר ידבר פי על א
אשר לי עם אנטונינוס ובידי הוא
הראיתי במלחמה אס עברתי עמו
כתימה ללחום בך אבל לא עברתי
עמו כתימה במלחמתכס כי לא יכ
יכלתי בעבור מלחמות הערביים
ועינה רעה אשר נתנה לו קליאופ
אשתו לבלתי בואי עמו ועל כן לא
הדימתי חרבי עליך ולא נלחמתי
בך כי לא מיראת המלחמה ולא מ
מסודך הרב ולא כאישי אשר יעור
יעורב את אהבי ביום צרה עזבתי
את אנטונינוס כי ב'טתי אס לא ה
הייתי עמו אבל טלחתי עמו את יכ
יכא גרודים ואת אניות נוטאות

פפיות ואם בקש ליהם לענות אות
אותנו עוד יכול יוכל כי מי יעמוד
לפניו אבל בחפצו ענה אותנו
משנינו כבר נקיים אנחנו מפטע
ומחטא כי לקינו ברעט ולא יענה
אותנו של כל זה הלהים עוד כי
לעולם לאחר חרון יבאו רחמים
ועתה חזקו ואמינו לבבכם גוי קרו
קרוט כאשר עשו אבותיכם הראש
הראשנים ואם מת לנו מקנה לאו
לאויבנו מתה העצת ותמת להם
האמונה כי שלחו ידיה במלאכיה
לא על תורתנו לבר פטעו כי על
תורת כל הגוים תורת רומניס ות
ותורת יוניס ועוד בתורה טלהם
פטע ושון כי שלחו ידיה בקרוטיס
כי מלאכיס קרוטיס הם כי יוניס ק
קוראיס אותם קרוטיס וגם נקרא
אותם מלאכיס כמלאכי ליהם הם
אשר יעשו בין גוי לגוי טלוס לב
לבלתי ישפך דם ועתה חזקו ואמ
ואמיכי לנקום נקמתם כאשר שלחו
ידם במלאכי הלהים ויקרא ליהם
למהר המלחמה בריכון יי טרם
אשר יעשה נקמה ברבר על כן נמ
נמהר בעיד דמס יעורר כי עמנו מ
מלאכי יי אשר ילחמו לנו על הדם
אשר שופך ויעורו אותנו על האו
האויב ויהי כטמוע היהודים
הרב האלה התעוררו למלחמ' וידא

אורורוס המלך את לב העם כאיש
אחד להלחם בערב ויעל המלך
עולות ושלמים ליי ויעבור את
הדרך ועמו רכב ופרטיס רבי ויד
גדולה ועיכומה מאד חיל יהודה ו
ובנימין כלם גבורים אשר לא יסו
יסובו פניה וילך אריסה ערב וייכא
מלך ערב לקראתו ועמו חיל כחול
אשר על טפת היס לרוב ויערכו
מלחמה ויפלו בחרב במלחמה הר
הראשונה האלפס איש ויחזיקו
מעמד וילחמו ויפלו עוד מערב ר'
אלפס איש וינוסו וירדפו היהודי
את ערביים עד המחנה טלהם ולא
יכאו מן המחנה ימים ולא יכלו ה
היהודים לבא במחנה כי המחנה
סגור מסביב והעבריים נלחמים ב
בתוך מחניהם ויטס המלך אורורו
אורורוס את מחנה היהודים לפני
מחנה ערביי לא עובר אותם ליכא
מן המחנה ולטאת מים ויקריבו
מנחה למלך ולא קבלה המלך

כי הקטיה המלך את רוחו לשש
לעשות בהם נקמה ויאמרו
הערביים איש אל רעהו הבא וניכא
למלחמה כי טוב לנו למות במלח
במלחמה ולא נמות ביכמא וייכאו
ויערכו מלחמה גדולה מאד וייכאו
היהודים לקראת ערביים ותתגר מ
המלחמה ויהרגו היהודים מהער

ויתן לו עיר אגוסתוס ד' מאות גב
גבורים מגוי הנקראים גלוס ויכב
ויכבדו מאד ויטיב אורודוס ירו
ירושלם וימכא את כל ביתו בבה
בבהלה כי יוסף איטי יצור אטיר פ
פזר המלך אותם לטימור מדימי
אטירו וגלר את מסתורי המלך אטי
אטיר להם להרוג את מדימי אטיר
בעבור שלא יקחנה איטי אחר
מיתתו . ויהי כשימש האטיה
ותתעצב מאד וברברו אליה המלך
תמיד את כל היקר והגדולה אטיר
הקרה לו לא שמחה האטיה ולא
הטיבה פניה ולא האוינה אל רב
דבריו כי קללה את מטפחתו וירא
אורודוס את טנאת אטירו ויזכר לו
מאד כי אהב אותה המלך מאד .
ויהי היום ותעט מדימי מדיבה עם
טלומית אחות המלך אטיר יוסף ו
ותחרפה המלכה מאד ותחרף את
מטפחתה ותלטינה טלומית אלה
המלך ותאמר טלומית בהיות המ
המלך עם אגוסתוס טכב יוסף בפ
בצלי עם מדימי המלכה ולא האמ
האמין המלך כי ידע את אטירו יכ
יכנועה מתמור טלסור אבל בעבור
הטינאה אטיר טנאה אותי אטירו מ
משני טס המלך את הדברים האלה
אל לבו . ויקרא את אטירו
ויטאלה ויאמר לה אמרי לי מה ה

הטינאה הזאת אטיר טינאי אותי ת
חנס ולא אהבתיני כתמור טלסוס
כי אני אהב אותך מכל הנטיים וה
נהטיבעתי לך כי מיום אטיר באתי
אליך לא באה אלי תאוה מאטה
אחרת וולתי אהבתך ותאותך .
ותאמר מדימי אס אהבתיני כאטיר
אמרת לא היית לי אויב מי שמע כ
כזאת להיות ארס אהב והורג או
אוהבו למה יכית את יוסף להרוג
אותי ביום אטיר הלכת לאגוסתים
מלך רומה . ויהי כשימוע המלך
כן ויחרר חרדה גדולה ויעובה מ
מחבור אטיר חבקה וייכעז ויאמר
אמנס הרבר אטיר טימנתי הנה ה
האות כי לא גלה יוסף את סודי כי
אס טכב עמה . ויכא המלך מן
הבית ויטיכב בבית אחר . ותרא
טלומית אחות המלך כי האמין ה
המלך אטיר טימע מאטירו ותקח מ
מסריסי המלך מן המטיקים ותתן
לו טוחד כסף וזהב ותאמר לו קח
בדרך את סס המות הזה והלכת אל
המלך אמר לו מדימי אטיר נתנה
לי כסף וזהב ונתנה לי את המש
המטיקה ותאמר לי לך והטיקית את
המלך המטיקה הזה כי מטיקה טל
אהבה הוא לטוב רעת המלך אלי
וישט הסריס ככל אטיר צותה עליך
טלומית ויחרר המלך ויאמר ואי

את כל כלי המלחמה ובר ומזון
לרוב וכל האהבה אשר אהבתי
רואה הייתי אם הייתי עמו בבקשת
אסיו או בארץ כתיס במקום המלח
המלחמה אבל לא הייתי טס כי רא
ראה כי לא אסתיר ממך דבר פן
אתיה בשיניך כאיש אשר לא ישוב
את אוהבו ביום יצרה כי מטפטיך
דבר עלי ומלחמתך וירא אני מט
מטפטיך כי לא אפחד ממלחמתך
כי במטפט לא יזעיר לארס כחו כי
בעצמו ילכד על כן אני אריכה לה
להראו לך האהוב ראה עתה אף
אשר גברת על אטונינוס והובא ב
בשפלות והוא ברח אם אמיכאהו
לא אשובהו כי אעזרהו ואף כי נא
נאבר בחוסר דעתו אבל גברת א
אתה בחילך ונכחת בעזרת גבורי
רומיים אבל ביותר הוא נכוח בח
בחוסר דעתו ותנכחהו קליאופט
קליאופטרה בזנותה ובכטיפיה
ולא טימע בעינתי להרוג אותה כי
היא היתה אויבתו אשר הסתו לו
ללחוס בך ואם טימע אלי והרג
אותה אז טוב לו ואז באתי עמו
למלחמה עליך אבל טימעו לעינתה
והוא עובני כי אני לא עובתיהו כי
הוא אשר טס כתר מלכות בראשי
ובאתי אליך והסרותיה מעל ראשי
אבל רע כי לכבודך הסירו ואף כי

אעמוד במטפטיך ואם הוא עור ב
בחיים אויב אני על אויביו ואהוב
לכל אוהביו כי רבים אוהבים
לנו על כן יבטחו אוהביו ויטענו
בנו ביום יצרה כל אוהביו
יהי בדברו כדברים האלה ויאמר
אל אורודוס נאה לך ביותר אשר
תמלוך כי נאמן אתה לאוהבך ות
ותטמור אהבה לא תבוש לגלות
אהבתך אשר היתה לך עם אנטי
אטונינוס אויבנו אבל מעתה
תהיה אוהבנו ואנחנו נתן לך טו
טוחד סכר אהבתך על כל אשר
נתן לך אנטונינוס כפלים כי אני
אשר נכחתי אותו במלחמה אנכי
אניכחנר עתה ברוחב ידים ואתן ל
לך כל אשר תשאל מעמנו כי אנטי
אטונינוס לא כגמולך עשה לך כי
טימע אל קליאופטרה ולא טימע לש
לשכתך ובחר בכטיפיה ולא האמ
האמין בך ואל תתמה אתה כי כו
כאשר עשה לך כן עשה לי כי
בעבור קליאופטרה עוב אהבתי ונ
ונהפך לי לאויב ויקח אגוסתוס
את נור המלכות ויטס בראש
אורודוס ויוסף לו מלכות כפלים
וילך אתו אורודוס עד מיכרי ויקח
לו אגוסתוס את כל המלכות אשר
נתן אנטונינוס אל קליאופטרה וימ
וימולך טס אגוסתו את אורודו וי

ויהי אחרי כן וינתם אורודוס על א
אשר הרג את מדימי אשתו ונהפ
ונהפכה חמת המלך לתאוה ויתאו
המלך את מדימי אשתו ויזכור את
שמה תמיד כמו היתה בחיים וייכר
למטרתיה לעשות לה בית מטתה
ולערוך לה כסא ליכר המלך כבחי
וישור המלך בחולי גדול על אהבת
מדימי ועל תאוה כי לא יוכל לס
לסבול את התאוה ותרמא אלכנדרה
כי חלה המלך ותושץ להרגו ויש
ויטמע המלך וייכר ותהרג
ובני אורודוס אריסתו ואלכסנדר
אשר ירדה מדימי היו ברומה בימ
בימים ההם ללמוד אותיות רומיים
ויטמעו את הרבר הזה ויתעכבו
ויחר להם מאד תחת אשר נהרגה
אמם אבל נספר את מעטיהם אחרי
זאת ויתרפא המלך מחליו
ויתן אל טלומית אחותו את כוסת
כוסתו ברום איש ארומי לאישה
וישימהו לכגיד על כל ארום מימי
הודקני בן טימעון אשר מל אותם
ויאסרם אותם בכבלי מילה
ויהי כאלו כוסתו ברום בארום
ויבקש להוציא את ארום מתחת
יד יהודה ויקח את יכלס הקדמוני ל
לארום וישלח למיכרים לטיאול רכ
רכב ושתיים למרוד באורודוס ויר
ויגד לאורודוס ויבקש להרגו ות

ותתחנן לו אמר ואחותו וימחל לו
המלך לכוסתו ברום בפעם הזאת
ויהי אחרי כן ותפול מריבה
בין כוסתו ברום ובין טלומית אשר
אשתו ותלשינהו אשתו אל המלך
ותתחנן לו לדבר אל כוסתו ברום
לכתוב לה ספר כריתות וייכר המ
המלך אל כוסתו ברום וישש לה ספר
כריתות כמיכות המלך ולא כתורת
משה כי לא תוכל האשה לעזוב א
את בעלה
אבל האישי יוכל לעזוב את א
אשתו רק אם טנאה ויהי
אחרי כן ותדבר טלומית למלך
על אודות האנשים אשר החביא א
אותם כוסתו ברום בכפר אשר לו
והם מן זרע המלוכה ויהיו חבואי
מיום אשר לכר אורודוס ירוטלם
יב טנה ותגד אל המלך וייכר
להרוג את כוסתו ברום אשר החביא
ויהרוג גם למרום וגם רוסיתאוס
מן הפרתמים אשר יעמוד לפני עונותיו
על כן חלל התורה ויעש ברניות ל
לירוטלם מן השיש ואבן לבנה וי
ויחק עליהם את תמונת הגיים
אשר כבשי ויעש
בבזעה מעטיה גדול פודרומיית וי
וישש עגלות אשר לסוסים ויסגרם
ויבן מסגד אשר לחיות ויתן בתו

המשיקה ויבא לפניו והביא המשיח
ויתנו אותה אל איש אשר עליו מש
משיפט מות וישית מן המשיח וימות
מירי וייכו המלך ללכוד את
מירימי ואת יוסף חותנו ואת טומי
איש יורוי וילכד גם סרים אחר
אשר למירימי וייכו ליסרהו בנגפים
גרולים להתודות הסרים על דבר
המשיח ולא הודה כלום אבל הודה
על הטנאה אשר טנאה אותו אשתו
על הרבר אשר דבר לה יוסף וטו
וטומי וגלו את סוד המלך וייכו
המלך ויהרגו את יוסף ואת טומי
איש יורוי ואת מירימי יונה המלך
לשמרה במשמרת עד אשר ישל
ישראלחו לאסוף את ע'הוקנים אשר
היו בימי תהם להעמידה במשיפט
ולהמיתה כמשיפט ותמהר
שולמית ויושכיה ויאמרו אל
המלך ידוע יהיה לך כי אם תחיה מ
מירימי יום אחד עתה יקטרו עליך
העם כי יאספו מטרת המלכה מכ
מכל המקומות ולא יתנו למות ב
בלא בהלה ומלחמה ויאמר
המלך עטו כריכונכס וימשיכו או
אותה למות אל מחוץ לעיר ותכא
אלכסנדר' אמה ותכעק ותקרא י
כאי יכאי סודרת אשר סודרת לאי
לאישך ותחרק ותקלל אותה בקור
בכי ונהי ולא דברה אלכסנדרה כי

אם במרמה להיות מעט אחריה
אולי תוכל לכקוס נקמתה ולמיכא
עלילה להרוג את אורודוס וגם נ
נטיים רבות מגרפות ומחרפות כי
חטבו באשמה אותה ומירימי
לא ענתה דבר כי טתקה כי אם יכו
כוערת והולכת אל המות בלא פח
פחד ובלא יראה כאשר תלך אל בי
בית השמחה ולא שנו את פניה ו
ולא טנתה יכער הליכתה ותבו המ
המלכה את המות כאשר עטו כל
משיפחה בני החטימונים ותראה
לכל את יקר משיפחה ואת גרולת
אבותיה ותפטוט כוארה לחרב
ותהרג ותאסף אל עמה כי היא
עלתה על כל הנטיי ביופי ובמראה
ובקרוטיה וביראת יי נכחה כל הנ
הנטיים אשר היו בימיה רק ענוה
לא היתה בה כי קללה תמיד אתה
המלך בראותה אותו כי חטא אבל
ביופי לא יוכל אדם לספר את יפיה
ולא

אחר יי את נקמתה ויך את בית ה
המלך במכת דבר וימותו רבים
מטרת המלך וגם רבים ממטימניו
וטדיו מתו וכל ערי יהודה לקו בר
ברבר בימים ההם ויתשללו העם
ויאמרו להי עולם על נפש אחת לא
ימותו נשיות רבות מעמך וירפא
יי את העם ותעצר המגפה

האריכו זה אשר מגן עמו כחומה
וייכילם מרעב וישכרו העם את כל
הרעה אשר עשה מתמול שלטום ו
ויהללוהו כאשר ראוהו ביום יצרה
ולא הזכירו אותו ברעה כי אם בט
בטוב וגם אויביו לא דברו עליו
רעה מיראה ומפחד כי טנה תמיד
את בגדי מלכותו והלך בתוך העם
בבגדי עניות לבלתי יכירו אותו ו
ורבר עם העם ויבחון אותם כאשר
מיא אהבו כבדו והעשירו וכאשר
מיא אריבו ימיתנו ביסורין רעים
ויטביע את העם ויאסרם בטיבועה
ורבים לא רצו להטיב ולא נמלטו
מידו אשר הטביע אותם להיות נא
נאמניו ויריכץ מן העם בעת ההיא
הם אשר לא נטיבועו רק לבר הזקני
אשר לפרושים הללו וטימאי וחבי
וחבידיהם ולא הביאם בטיבועה כי
היו אוהבים למלך כי ביום אשר י
יצרו על ירושלים אורודוס ואנטוני
הם עם הפרושים אשר הסיתו את
העם לקבל אורודוס ולהביאהו הע
העירה ולהמליכהו כי אמרו בעב
בעבור מיקטיי עש מלוק ימלוק זה
על כן לא הביא אותם בטיבועה
המלך וגם השונים אשר לחסידים
לא הביאם בטיבועה בעבור מנחם
השונה אשר לחסידים כי מנחם א
מי יצריקו חכס היה בימים ההם

וגם יש
לנו דברי הרבה לכתוב ממלחמת
עם יי כי חכמים לא היו בעולם כג
כעם יי והחכמה לא מלכה בעט א
אחר כי אם בעם יי אבל בזה מנחם
יכירו עתה וידעו כל הגוים אי זה
חכמה היתה לישראל חברי מנחם
ויהי בהיות אורודוס נער והילך א
אל חכמים ללמוד ומנחם יושב ב
ביטיבת הזקנים והכורתיים יצחק
ירא מנחם את הנער וישתדלו לו
ויאמר יחי המלך ויחשוב המלך כי
טיחק ממנו מנחם ויקלל את החכס
והפשו החכס ויכהו בידו בטיבועה
כאשר יכו את הנשרי ויאמר מלוק
תמלוק בעוטי דב וגדול ותגדל
מלכות בעם יי מאד והיה בטבתך
על כסא מלכותך זכור תזכור את ה
המכה אשר הכיתוך כי אות הוא מ
מעונות וחטאות אשר תעשה לח
לחטוא ולעשות רעית הרבה וגם
טובות תעשה אבל טימב בקילי ת
תפוש הטובות ועזוב את הרעות
אבל לטוא איסוך ברברים כי הוא
רואה אני את העתיד כי לא תנזוב
את הרעית ויבך מנחם בכי גדול ו
ויתפשהו עיר ויכהו על שוליו ויב
ויבך הנער וירך ודרוכו
ויהי כאשר מלך אורודוס כאשר ד

בארץ יהודה ובארצות כל הגוים
אשר כבש אורודוס ממטלת ידו ו
והיה טובע גדול במיכרים ויזכיא
המלך כסף וזהב מאזכרו ואבני
יקרה לרוב לעזור את העם כי דל
העה מאד מפני הרעב ויטלח המ
המלך אל כל מלכו אשר לו ויטלח
למיכרים ויאסוף חטים כחור אשר
על טשת הים לרוב ויתן אותה על
ים יפו ועל ים קסיריה ויעש זול וט
וטובע בארצנו כי אגוסתוס מלך
רומיים טלח אגרות אל פטרוניוס
אשר במיכרים לטלוח ספינות ואנ
ואניות גדולות הרבה מאד נוטאו
חטים למכור בארץ יהודה לכר
האניות מלאות אשר טלח אגוסת
מנחה לאורודוס המלך וילך פטר
באניות הרבה וימכר זול בארץ
יהודה וימכרו את החטים בזול כ
פאטר יורה אגוסתוס ויטבע אורו
אורודוס את כל ארץ יהודה ויזכ
המלך לחושים ויתנו הלחם לזקנים
ולחולים וליתר העם הבחורים נת
נתן חטים כה עשה המלך כל ימי
הרעב כלכל המלך העם מהמונו
ויתן המלך לנכרים אחרים טוטני
אלף חמורים והחמור עטיר אפות
ויאבהו עס יהודה מהיום ההוא
והלואה עס כל הגוי אשר סביבותיו
וגם אהבוהו וילך טמו בכל הארצי

בתוך המסגר אריות ונמרים ווא
וואבים וחזירים ויטם ויטלך להם
צאן ובקר לעירר ביניהם מלחמה
וגם בני האדם התגר עם החיות פ
פעם בפעם פעם יגבר האדם ופעם
תגבר הבהמה ויהרוג זה את זה
ויתן המלך רכוש רב למתגברים
ודבר זה לנכרים היה שמחה
וליהודים היה יורה ויקנאו
עטרה מבחורי יהוד' טמי וחבריו
וידלגו עליו בחרבות
טלופות וכבר ידע המלך את הדבר
כי הוגר לו מקורם לכן יוס אחד ע
על כן לא יוכלו להרוג אותו כא
כאשר ריכו עליו ויסבבוס גדודי
המלך וימיתוס וגם הוא אשר הור
הודיע את הדבר הזה ביו הטליטי
חטא למלך ויזכ המלך ויחתכו א
את בטרו ויטליכוהו לכלבים וד
ורברים רבים עשה אורודוס וערים
רבות כבש ורבות ערים בנה ויבן
טומרון בארץ ובחב כמדה הר
הוא טוונה ויקראה סבסטיאה ויבן
בתוכה היכל גדול לאגוסתוס המ
המלך ויבן קסיריה מאבני טייט וי
ויתישה העיר מאד ויבן את אלמן
ומחוז לאניות הבאות טים ויבנה
ערי רבות אשר לא תספרנה מדוב
ויהי בטנת טלט עטרה טנה
למלכותו ויהי רעב גדול וכבר בא

אבל למלך כל העולם חזקו
ואמרו אחי רישי ונבנה את ביתו
כבנין הראשון כארכו ורחבו
וגבהו נעשה ונצליח
ויחריטו העם ולא שנוהו דבר כי
יראו פן יהרוס הבית ויאחר את ה
הבנין ויאמר המלך לא נהרוס ער
אשר נערוך את כל הבנין ואת כל
ברק הבית ויעש כן המלך ויערוך
את כל ברק לבנות את הבית מהמ
מהמונו ומאויכותיו עינים ואב
ואבנים ושגלות לטאת את האבני
וכסף וזהב ואבני יקרה ואומנים
עטרת אלפים יורעי מלאכה ואלף
כהנים לבא בקדשי הקדשים במקו
טלא יקרב איש זר ויערוך את הכל
וישמח העם ויאמרו אל המלך נע
נעשה ונצליח
כראות המלך כי לב כל העם כאיש
אחד לבנות את בית יהוה ויהרוס את
יסודותיו ויעש יסודות מאבנים
גדולות ויבנה את הבית עליהם
והבית אשר בנה המלך
אודורוס מאה באמה ארכו ומאה
באמה רחבו ומאה ועשרים באמה
גבהו וקבתוך הגובה אשר לבנין
אשר בתוך גג הבית הגובה עטרו
באמה עור ואת היסודות על
עטרת אמה מתחת והאבנים אשר
בנה בהן המלך את הבית לבנות

כשלב ארך האבן כה באמה רחבה
וח אמרת קומתה מדה אחת לכל ה
האבנים מיסוד הבית עד קצות הב
הבית ויגבה מאד בתוך ויראה את
הבית מרחוק
ויעש את הדלתות מעשה
יבניני מונוותיהם ומפתחותיהם
עשה כסף ויעש את
הפרוכות מעשיהן מעשה אורג ת
תכלת וארגמן ותולעת טני ואבני
יקרה נקודות זהב ויתן על הפרכת
זר זהב מעשה פרח ויעש את קדשי
הקדשים בארכו וברוח כמדה הרא
הראשונה ויתנהו על פני רוחב הב
הבית כמישפט
ויעש המלך עמודי כסף וארניהם
כסף ואת וויהם עשה זהב
ויעש גפן זהב
טיהור ויתן על ראש העמודים מלמ
מלמעלה אלף ככר זהב מטיקלה ו
והגפן מעשה אמן היה טריגיה וע
ועליה ופרחיה זהב נויץ ואטיכל
ואטיכלותיה זהב ידקק וענביה ות
וחריצניה וזגיה אבני יקרה וכלם
מעשה נקוד והיתה הגפן ההיא ת
תמהה לשיני כל רואיה ושמחת ל
לבב לכל המביטים אליה ורבים מ
מסופרי הימה העירו כי ראו אותה
בחורבן הבית
ויעש את האולם הפנימי ויתנהו על

דבר החכם ויזכור את הדברים הא
האלה ויקרא אל מנחם ויאמר לו נ
נאמנו דברך אשר דברת וגם כי
חכמת ליהם בך דבר נא עתה
הודיעני את הטיניס אשר אמלוך
כמה אחיה וכמה אמלוך וידוס הח
החכם ולא ענהו .
וכראות המלך כי לא ענה דבר ויב
ויבהל ויאמר בלבו אמנס כי ראה
החכם הנה כי קרבו ימי על כן
דומס . ויטאלהו עוד
המלך ויאמר לו אמור נא לי האמ
האמלוך טיניס עטיר וישן מנחם
ויאמר עטיר וגם כ' וגם ל' ועוד .
ויאמר המלך כמה עוד וידוס הח
החכם ולא ענהו עוד על הדברים
האלה ויטימח המלך על דברי
מנחם ויאמן לו ויכברהו ויתן לו
עטיר גדול וזה הדבר אשר היה
בעס יי בעת ההיא בטנת יח' טיניס
למלך אורורו אחרי הכותו את כל
המלכי אשר נלחם ואחרי הבנתו
את כל הערים הגדולות והביצורות
אשר בנה בהניח יי ליה ישרל מ
מכל אויביו מסביב .
ויאסוף את כל עס יי וטדיו ועבריו
וגבוריו ואת יתר העס וידבר
באזניהם את הדברי האלה לאמר
ט מעו והאזינו עס אשר בחר יי לה
להיות לו לעס סגולה מכל העמים

בעבור אהבת אבותיכם ובעבור ה
הטבועה אשר נטיבם להם ויטימור
הטבועה ואת הברית על כן היחיל
אותנו ממלחמות גדולות ויכבוט
לפנינו גויים רבים ומלכים אריריים
זולתי מלכי רומיים אשר הם אזה
אזהבינו וחברינו וארונים לכל
הממלכות ועתה אחי וריעי הניח
יי לנו מסביב והרחיב לנו כאשר
תראינה עיניכם היום ומדוע לא
נשלם לו גמול כגמולו וכמעטיו ה
הטובים אשר גמלנו ואשר עשה
לנו ומדוע נתעצל ולא נבנה
את היכלו ואת ביתו כבנין הוא
הראשון כי אבותינו אשר טבו מ
מהגולה אותו בנן ולא כמדה הר
הראשונה ולא נאה לנו להלטיין
אבותינו ברבה הנה כי עבריים היו
למלכי פרס ויבנו במדה אשר נתנו
להם מלכי פרס ואחרי כן היו עבר
עבריים למלכי יון ער אשר קמו
בני החטמוניס וייצאו לחידות ו
ויקחו את המלכות אבל לא יכלו
לבנות את הבית מעני המלחמות
אשר סבבום ועתה אין טטין ואין
פגט רעובניתי עדיס גדולת לגדל
את טמכס כי לא על טמי בניתי א
אותס כי אני אחר ואתס רביס עס
רב ועיסי ועתה קדוטי יי אל
תתצילו לבנו כי לא לארס הבנין

שיעריים •
הטעם האחר
משקף אל בית המלך אורודוס ו
והעמק בתוך אשר בה דרכים הול
הולכים אל מחוץ לעיר והאחת הן
הולך ויורד במעלות אל העמק ומ
ומטם סובב ועולה אל העיר כי הע
העיר אל המקדש נראה כבירנה ס
סבובה עמק גדול אל הנגב •
ויש את האולם אשר ליכסון על פ
פני הבית יפונה והאולם אחריו ו
וגניו אל הבית מאתים וחמשים ב
באמה ארכה ורחבו מאה באמה
כמדת הבית ומאה ועשרים באמה
גבהו ויש את החצר ויתנהו על
פני האולם יפונה ארכו כן באמה
ורחבו בארך וברוחב המזרחי וב
ובאורך וברוחב החצר התמני והוא
והאורמים מדה אחת לכל אולם ו
והחיצים מדה אחת לכל רח
החצר הרביעית לא היתה כמדתם
כי המקום מקום יצורים על כן לא
האריך אותו המלך ויתן בו המלך
ארבעה שיערים לפאת המערב או
ארבעה שיערים נתן לחצר התימן
נגבה ר' שיערים נתן לחצר אשר ב
ביצפון יב' שיערים בהן אחד גדול
אשר באנו בו בנטינו ובטפנו וב
ובעינינו רח בקרוטיה ובטיהדה בא
באנו בו בימי ההם ובאים והולכי
על הריכזה אשר לחצר לפני האול

האולם אשר על פני הבית ונבא ב
באולם רח הנטיים לא באות בו ואל
הבית לא גטינו כי מקים הכהנים
הוא וגם הכהנים לא גטיו אל קדש
הקדשים כי אם כהן גדול אחת בטי
בטנה אבל כל אשר בבית ראינו
בעמדנו בתוך האולם בימים ההם
כל מעטיה הנהב אשר בבית בהיות
שער הבית פתוח עד החיצה נראה
והגפן אשר לזהב וכל מעטיה
הזהב אשר לבית וכל עדיי הזהב א
אשר תקע אותו המלך בקיר הבית
טלל גוי אשר נתן יי בידו וראינו
וטמחנו ••

ותשלם כל המלאכה מזקן שימונה
טנים כי בשימונה הטנים האלה מ
מתחלת בנין הבית ועד סוף כל ה
הבנין לא המטיי יי ביום על ירושי
רח ברילה לבלתי מנוע את בנין ה
ההיכל •

וישל המלך אורודוס עורות
וישלמי ליי טלש מאות פרים נתן
ולזבחים ולטלמים ולעלות כיד ה
המלך כי ביום המשיחה אשר עשה
המלך מדי טנה בטנה יום אשר ק
קבל המלכות בו ביום נגמרה כל
כל מלאכת בית יי •
ויש המלך שמחת בית יי

עליהם ויבנה את הבנין מאד על ה
הנחל אל מול פני הבית ויעשהו ב
בטלטה גגות

כל אשר עמד בימים ההם על הגג
הטליתי מלמעלה לא היה יכול ל
להביט אל עומק הנחל מדוב הגו
הגובה אשר לבנין כי החושך נר
נראה אל עומק הנחל ויבנה המל
המלך את קיר הכסף בין האולם ו
ובין הבית ויעש דלת זהב ויקס על
הדלת חרב ככר זהב טהור מטיק
מטקלה ויכתבו על החרב והור
הקרב יומת

ויעש את האולם התמני ויתנהו על
פני הבית נגבה והאולם אחוריו ת
תימנה ופניו אל הבית מאתים
וחמשים באמה ארכו ורחבו מא
מאה באמה כמדת הבית ונגבהו
מאה ועשרים באמה ויתן לו את
החיצו ויעש את האולם גבוה מעל
החיצו ויסגור את החיצו וידבקהו
אל החיצו המזרחי ויעש את השע
השערים כאשר עשה לחיצו המזר
המזרחי ויעש את האולם במערב
מבוא הטימטי אחוריו במערב ופניו
אל הבית מאתים וחמשים באמה
ארכו ורחבו מאה באמה כמדת
הבית ויעש את החיצו אשר
למערב ויתנהו על פני האולם טב
מבוא הטימטי ויעשו בו ארבעה טב

פני רוחב הבית ויבנה על פניו ט
שתי קירות מעשה אמן ויקטחהו ב
ברזל מחוץ ולא ידע אדם מחטבת
המעשה עוד ויעש
המלך מיטור סביב לבית וימלאו
את כל העקוב ויעש את כל המקום
מיטור ויסוב הבית ארבע אולמים
ויעש את אולם המזרחי ויתנהו על
פני קדמה והאולם אחוריו במזרח
ופניו אל הבית ארכו מאתים וחמ
וחמשים באמה ורחבו מאה באמה
כמדת הבית ונגבהו מאה ועשרים
באמה

ויעש את החיצו לפני אולם המז
המזרחי ויבנהו מעשה ריכפת ויע
ויעש מאה ושישים עמודים וטור
וטורים ארבעה ארבעים עמודים
הטור האחר ארבעים עמודים
הטור הטיני ארבעים
הטור הטליתי ארבעים הטור
הרביעי וארך העמוד האחר
חמשים אמה טלט אמות
עביו ומדה אחת למאה ושישים ט
עמודים ובין עמוד לעמוד
חמט עטרה אמה וארך החיצו
המזרחי טבע מאות ועשרים בא
באמה כי מטך את הבנין עד נחל
קדרון ויעש כפות על
הנחל ויבנה על הכפות גטדים
ורכפת אבנים ויבנה את הבנין פ

נהרצה בלא עון כי לא לב הארס מ
מיכור טולא יראג על מפולת אבר
אבותיו כי גם החיות והבהמות
יכמדו רחמיהם על בטרם ועל קרן
קדוניהם ואני איך לא אחמול ולא
אראג כאשר אזכור את אמי אשר
יבאתי ממנה אבל חלילה לחלל
את אבי כי גדול כבוד האב וכאשר
חלול האם ימית את הבן כן חלול
האב ימית את הבן אבל אנטיפטר
אחי הוא אשר יבער את חמת אב
אבינו עלינו להרוג אותנו כאשר
נהרצה אמנו וירבה דבריו עור
בקול בכי ובקול נהי וגם אגוסתוס
וכל טריון בכך על דברי אלכסנדר
ויחנן אגוסתוס את אודורוס מלך
יהודה לחבקה את בנו ולנטיקאו
אותו ויתריכה אודורוס אל אלכס
אלכסנדר בנו ויחבקהו וינטיקאו כ
כדברי אגוסתוס ויתן אגוסתוס מ
מלך רומה אל אודורוס מלך יהודה
בסוף וזהב מבחה גדולה ויטיב המ
המלך ויבא ירושלים ויקרא את
העם וידבר באזניהם לאמר טמנו
חברי הלכתי אל רומה אל אגוסת
אגוסתוס להתחבר עמו במטעט ל
לשפוט עמו כי לא אביתי לבדי
לשפוט מי מבני ימלך אחרי וט
ושפטנו הוא ואני להיות טלטה ב
בני חברים במלכות ימלכו טלטה

טלטהם אחרי כי אנטיפטר הוא ב
בכור אבל אמר לא היתה ממטיפ
ממטיפחה יקרה ואלכסנדר ואריס
ואריסתובלוס ממטיפחה יקרה הי
היתה אמס על כן לא ימטלו אלה
על זה ולא זה על אלה ויהיו טלטה
טלטהם חברים טריס אתם היום
עם יי כי נתתי המלכות לטלטה ב
בני כי המלכו גדול והארץ רחבת
ידיס נתן יי ואתם תנו כבוד לבני
כי נקלה ביותר אשר לא נאה בעור
אני בחיים אבל תהיו באהבה עם
בני ועם יי מטלס גמול לכל איש
ואיש כמעשהו הטמדרו לכס מלטה
רע ומעטות רע ואל תרבו דברים א
עם בני כי לעולם דברים רבים
וישיבת מטטה יביאו ארס בעינה
רעה ודברי מביאים כעס בלב ארס
מתוך כעס יביאו ארס למחטבות ר
רעות וכאשר הרוח סוער היס בהיו
בהיות היס בהטיקט וסוערת אותנו
הרוח כן דברים מסערים את לב ב
בני הארס ואתם טרי וגבורי העיני
את בני עינה טובה ודברו דברים
טובים באזניהם לבלתי יפטינו אל
אביהם ויחטאו ואתם בני כבוד א
את אביכם למען תאריכו ימיכם ו
ואהבו איש את אחיו וינטיקטו א
אל טלטהם לפני העם ויאסרם בא
באהבה אחת ויעזוב את העם ויל

י' שנה אחת תמימה מטתה כל ה
הטנה ההיא בכל ערי יהודה וישמ
וישמח העם מאד ויהללו את י' ב
בשמחה ובהלל ובכלי שיר ובכנר
ובכנורות ובנבלים ובטופרות וב
ובחצוצרות ובקול תרועה על
בנין בית י' אשר יבנה עוד במה
במהרה בימינו • ובנין הבית
אשר כתבנו מקצת הבנין כי מלא
מלאכה גדולה היתה על כן לא כת
כתבנו כחציה וכשלישית • •

ויהי אחרי הדברים ויבאו מטיר
רומה בני אורודוס מלך יהודה אש
אשר ילדה לו מרימי אשתו טס הא
האחר אלכסנדר וטס הטני אריס
ויבאו הבחורים מלאי חימה וכעס
בצבאר אשר נהרגה אמס והיה
להם זרוע וכח ממטפחת נטיס כי
אלכסנדר לקח לו אשה את גלפיה
בת ארכוליאוס מלך כפתור •
וגם אריסתו לקח לו אשה בת טור
טורמית אחות אורודוס מלך יהוד
יהודה ולא נתנו כבוד אל המלך א
אביהם מטנאה אשר טנאו אותו ע
על אודות אמס ויכר המלך אודוד
בפניהם את רעת לבבם וגם רביס
מגידים גלו און המלך להסמר מפ

מפני בניו ויאמרו לו כי נקמת אמ
אמס תמיד מבקשי לעשות ויחרד
המלך ויאסוף אליו הביתה עם א
אנטיפטר בנו אשר ילדה לו רוסי
רוסיתיאוס אשתו הראשנה אשר ה
היתה לו טרס אשר מלך והיא ממ
ממטפחה יצירה ויטלחה אורו
ואת בנה מתמול טלטוס בעבור א
אהבת מרימי אשתו וכאשר האה
כי טנאו אותו בימי מרימי וישיבה
לביתו היא ואנטיפטר בנה ויתן ב
ביד אנטיפטר את כל ביתו וימלי
וימליכהו תחתיו להיות מלך אח
אחריו כי אנטיפטר תמיד מתחנך
אל המלך כי אמר אני ממטפחת ר
רליס ואחיהם ממטפחת יקרה והם
מבקטיס להרוג אותך ואותי ויהי
אנטיפטר טרוס מאד ויועץ הדטט
ויקצוף המלך אורודוס
וילך אל רומה וילך עמו אלכסנדר
בנו ויעמידהו לפני אגוסטוס מלך
רומה למטטט לעצור אותו לפני א
אגוסטוס וידבר אלכסנדר את דב
דבריו בחכמה לפני אגוסטוס ולפ
ולפני אביו היוטביס יחד ויאמר א
אגוסטוס קטר והמלך אבי יסכימו
על מה שאומר כי יש ל אשר יורה
על כבוד הוריס
והטבעגס הוא מחייב טייר
לי על אמי אשר נהרגה

בנו לכר ויאסדהו בנחוטתים ובכ
ובכבלי ברזל ויתנהו במטימר ויל
וילכר רבי מעבריו אוהבי אלכסנ
וייכו להכותם ולייסרם באכזריות
בעבור אשר ידברו האמת ויגלו א
את הסוד ואת העצה אשר היתה ל
עם אלכסנדר ורבים מהם אשר לא
הודו מתו בנגעים ובסודין רעים
אבל אחר מהם אשר לא היה יכול
לסבול את המכות התורה ויאמר
אמנא כי אלכסנדר ואריסתובלוס
ישכו עינה להרוג את המלך בעת ה
האוכל כאשר יטיס המלך דעתו א
אל האכילה ויטבלטח לדג
עליו אלכסנדר ואריסתובלוס בחר
בחרבות טלופות להרוג את המלך
ולברוח אל רומה למלט את נפשו
ואולי ימיאון חן בעיני אגוסתוס
מלך רומה לטאול ממנו חיל לבא
להלחם עם אנטיפטר בן המלך
ויהי כטימוס המלך האמין לו
וילכוד את אריסתובלוס ויאסור
אותו בנחוטתים עם אלכסנדר א
אחיו וירא אלכסנדר כי נבאט
בשיני אביו ויכתוב ד' אגרות
ויכתוב בס דברי לטון הדע להלש
להלטיין גם הוא את יועצי אנטיפ'
אחיו ואת פרודה אחי המלך ואת
טלומית אחות המלך ויאמר
אמנא אני חטאתי אבל פרודה וט

וטלומית הם אשר הסיתוני במע
במעטיס האלה כי פרודה אויב למ
למלך מיוס אשר היה לו מריבה ע
עם אטיתו בת המלך בעבור
פילגשו אשר הסיך המלך מביתו
מהיום ההוא והלאה הוא אויב למ
למלך ויכתוב עליו עוד דברי רבים
וגם טלומית הלטיין על אודות
הזנות אשר ונתה עם בחור אחר
ויכתוב דברים רבי ועל שרי המלך
ועל יועציו כדברים האלה ויטלח
אל המלך בשת ההיא בא
ארכוליאוס מלך כשתור אבי גלפ
גלפירה אטית אלכסנדר חותנו למ
למלט אותו מיד אורודוס בחכמה
ובערמה טידע כי לא יוכל להכילו
בתחנונים ויהי בבאר לפני
המלך אורודוס בא לפניו ויכעב
בחרון אף העור חתני אלכסנדר
הרויח חי איה הוא ואסיד את רא
ראשו מעליו בידי כי לא חמל על א
אביו ואיך יחמול עלי הורוני איה
הוא ואקח את בני משיו בידי וא
ואתן בתי לאיש אחר אם לא עות
עותה ואם עותה תמות גם היא ע
כי לא נתתיה אני לפורת הרויח
תמה אני ממך המלך אם עוד הוא
חי אבל מאת הילה היה להביאני
להתחבר עמך בנזמה הזאת כי
בי הדגך בנך אהרוג אני את בתי

וילכו איש לדרכו ולא טקטה
הקנאה מבית אורודוס כי בני מרי
מרימי אמרו לא נאה לאנטיפטר ל
להיות חברינו כי אמרו מוטפחה
שפלה הו גם אנטיפטר ערוס לרע
מאד ויחנף את אחיו לפנים ויד
ידבר עינים טלום ויטס אורבים
לשמוע את דברי אחיו להגיד לאב
לאביו והאורבים אשר דברו
הבחורים ואשר לא דברו הגידו כי
אנטיפטר נתן שכר לאורבים כי
אנטיפטר אין מעטיו טובי כי אם
חבורת רשעים ויועכי הרטיט ויטי
ויטיבת חנפים ודרך חטאים ויטב
עמהם תמיד לאכול ולשתות ויט
וישכור אותם להעיד טקד על אחיו
לאמר כי הם מבקשים לטלוח יד
להרוג את המלך אביהם ויבאו ויג
ויגידו למלך לפני אנטיפטר וישן
אנטיפטר לפני אביו במדמה לא
לאמר אל תאמין המלך את
הדברים האלה כי אין בלב אחי
דבר רע על כן רמה את המלך והא
והאמין בו ויכוד לב המלך במינו
במינותו ובערמתו וישכור עוד
על אחיו להלטינס את פרודה אחי
המלך ואת טלומית אחותו כי
המלך נותן לו מדי שנה בסנה
ככרים מאה ממדינה אשר מעבר
לנהר פרת ויאהבהו המלך מאד וי

ויתן לו אשה אחות אטתו ואחרי
מותה נתן לו את בתו לאשה ויענה
פרודה על דבר פילגטיו ויקצוה
המלך על אחיו ואף הלטינו אותה
ואמרו עליו כי בקט להטיקות למ
למלך סס המות וגם טלומית
אחותו הלטינו אותה ואמרו כי ט
שלחה אגרת אל סיליאן אויב המ
המלך לזנות עמה אבל פרודה
וטלומית מהרה התריכו אל המלך
וכל חמת המלך טפוכה על אלכס
אלכסנדר כי אנטיפטר טכר רטיטי
ויאמרו למלך כי ראינו אלכסנדר
עומד וחרבו טלופה בידו להרוג א
את אנטיפטר אחיו ויקרא
אנטיפטר אל המלך אבי אתה ידע
ידעת כי ער עתה עמדתי בעזרת א
אחי ודברתי עליהם טוב לפניך וע
ועתה הנה אלכסנ' אחי קס להרגני
ויבאו עיד ג' סריסי' א' מטקה למלך
א' אשר יביא קשרו לפניו וא' טומד
מטתו ויאמר לו נתן לנו טלוח
ואמר לנו ער מתי תבטיחו לוחך
אשר נפלו טערות ראשו מזקנות
בטחו בי ועטו ריכוני להרוג אבי
ואתן לכם עוטיד גדול ביום אשר
אמלך כי יט לי יד רמה מגבורי
יהודה ויהי כטמיע אורוד ותבער
ב' חמתו וילכיד רבים ממבריו ויה
ויהרג מהם רבי' גם ארכסנדר ב

חימה שיהיתה בלבי על בני ועל א
אחי וכן אני אחנך לך אשר תסלח
אתה אל אלכסנדר בני ואל תקח
מעמו בתך כי אני אהבתי כבתי
כי בני אלכסנדר אינו אדם זקן
בתך אשה והיא תיסרהו בדברים
האלה וישימע לה ולא יחטא
ויאמר ארכוליאוס אל אורודוס ע
עוב איתי ואקח את בתי מעמו וא
ואתנה לאחד מעבדיך ולא אניח
אניחה לאלכסנדר כי תכלית שב
טנאה טנאתיו ויאמ' המלך אורו'
מלך כפתיר טא נא עונן כיום הנה
ותסלח לו ויאמר ארכוליאוס אני
אעשה כדבר המלך ויהי
אחרי כן ויבא אלכסנדר ואריסתר'
ויחבק המלך וינטיקס וגם אריס
אריסתובלוס חבקו וינטיקהו
ותהפך הכרה לשמחה ולמשתה
על זאת הערמה היכיל ארכוליאוס
את אלכסנדר מיד אביו ויעש
המלך משתה גדול ויתן המלך אר
אורודוס לארכוליאוס ע' ככרי זהב
ואת ערטי הזהב אשר בו מבנים יק
יקרות ואת הסדיסים היפים ואת
פילגשו אשת יפת תואר ויפת מר
מראה אשר שמה פניכוס ויכו לכל
טויילתת לו מנחה ויתנ' לו עושר
גדול ויירך עמו המלך עד אנטוכיא
וישב ויבא המלך אל ביתו בטרו'

ויהי אחרי הדברים האלה
ויבא בירוטלס איש מזרע לקון וט
וטימו איאריבילוס איש בויכט אזה
אזהב זהב ויבא למלך מנחה ויתן
לו המלך כפלים כמנחתו ולא רב
וישמור לפני המלך וישרת לו וימ
וימיכא חן בשיני המלך ויקבלהו ה
המלך בין היושבים וירא
איאריבילוס את השנאה אשר ב
בין אנטיפטר בין המלך הבכור ו
ובין אלכסנדר ואריסתובלו' בימי
מרימי ויטכור אנטיפטר את אימ
איאריבילוס להרע לאחיו ויפתה
איאריבילוס את אלכסנדר בדברי
האלה ויאמר לו נאה לך למלוך על
כל יהודה כי אתה בחור וגבור ממ
ממטיפחה יקרה לא נאה לך להיות
אנטיפטר חברך במלכות כי אמר
ממטיפחה שפלה וידבר לו אלכסנ'
כל לבו וערמת איאורכילאוס אשר
מלטו מיר אביו ויאמר אלכסנדר
לאיאריבי' דברים על אביו

ויבא איאריבי' ויאמר למלך אורו'
לאמר לא נאה לי לכסות כל הרעות
אשר אני רואה בביתך כי דבר לי
אלכסנדר בנך מתי לא יעשה ילדי
נקמתו באבי אשר הרג אמי וגם ה
השצה אשר דבר אידכילאון חותנו
להרוג אידודוס וידבר לו כי גואל
הדם לא מזולזקני שהרג ידבוי רב

כי בדרך נתתיה להיות לך כבת
והיא אוהבת את הרטיט ועושה בך
על כן יטי עליה מטפט מות כי לא
הגידה לך את עינות הרטיט נמהר
ונהרוג את שניהם כי לא נאה
לרחם עליהם ואם תרחם על בנך
בא ונחליף ונמיר את הדבר הרוג
את בתי ואני אהרוג את בנך הרי
הרויחתי ויטימט המלך את
דברי ארכוליאוס ויאמן אל דבריו
ותטכך מעט מחמתו מעל בניו
ויקבל אהבת ארכוליאוס ויואל
לאכול ולשתות שמו באהבה
ויגניב ארכוליאוס מלך כפתור את
דעת המלך ויאמן בו כאחיו
וירא ארכוליאוס מלך כפתור כי פ
מיא חן בעיני אורודוס וידבר
באזניו לאמר טייס לבך אל דברי
המלך אורודוס על מה בקשו בניך
לטלוח יד במלך מה חסרו עמך לא
חסרו זהב וכסף ולא חסרו כי אם
מלכות גם כי מלכות נתת להם לא
חטיבי עליך רעה כי אם בעינת רש
רטיטים ובעינת פרודה אחיך כי כא
כאשר הסיתו אותך על הנערים כך
גם את הנערים הסיתו עליך ויגנבו
את דעתם וגם את דעתך גנבו בהי
בהיותך וקן וריצית להיות בנחת ו
ויטלחו מדנים בביתך בינך ובין
בניך לא תוכל בהטקט ובטלחה

הם יושבי הרטיט מטלחי מדנים א
אשר דמו את טיבתך והטחיתו את
בניך ויאמן המלך את דברי ארכו
ותטכך חמתו מעל ארכסנדר וארי
ואריסטובולוס ותבער חמתו על פ
פרודה אחיו מארי וירא
פרודה אחי המלך כי בערה בו חמ
חמת המלך בראותו כי טמט המלך
אל ארכוליאוס ויחנן לו לדבר אל
המלך להסיר חרון המלך מעליו ו
יאמר ארכוליאוס אני אדבר אלה
המלך אבל בבואך אל המלך אל ת
תכסה פטיעך התודה כל אשר עטי
עטית והמדנים אשר טלחת בין ה
המלך ובין בניו ויבא פרודה
לפני המלך אורודוס ויפול לפניו
אריכה לרגליו ויתודה כל אשר ע
עשה ויאמר בעבור פילגטי אשר ה
הפריד המלך ממני כעסתי ועטיתי
כל זאת ויאמר ארכוליאוס אל המ
המלך שא נא שון אחיך כי מבטן
אחד יכאתם שניכם כי גם יטי ליה
אח ופטיע לי אבל סלחת לי כי מה
יעשה אדם לעצמו ובטרו כי אם
הכאיבה לאדם ידו או רגלו ראוי
לשטות לו רפואה כי לא נאה לאדם
לקצץ בשורו ויטימט המלך את
ארכוליאוס ויסלח לאחיו ויתריכה א
ויאמ' המלך באת לנו כרופ לחולה
וירפאנו כן רפאת ושככת כל

על אביו ויאמר אל המלך אם תחמ
תחמול על אבי לא תיסרהו עוד
ותסלח לו ואני אדבר לך את כל ה
הדברים ואגלה את כל הסתרים וי
יאמר המלך הנה סלחתי לאביך
ולא איסרהו עוד וקאטריתאמרה
האמת ויען הנער ויאמר אמנם כי
אלכסנדר בנך הסית את אבי להר
להורגך ואבי לא ביקש לטלוח יד
בך על כן דבר לתריפון לעשות כד
כדברים האלה כאשר שמעת ולא
דבר ואת הנער כי אם להכיל את
אביו ולא הועיל לו ויקרא
המלך את כל טריו ועבריו וידבר
באזניהם על אודות תורו ועל
אודות תריפון וישורר עליהם ויה
ויהרגו השש ביום ההוא את תורו ו
ובנו ואת תריפון במקלות לפני ה
המלך ואת אלכסנדר ואת אריסטו
בניו אשר ילדה מרימי אשתו יונה
ויטאו אותם שומרנה אשר נקרא
שמה סבסיתא ויתלו את שניהם
על העץ במיכות המלך אביהם וימ
וימותו וישמח אנטיפטר בן
אורודוס על מפלת אחיו על זה ה
התעוררה טינאת כל העם עליו ולא
חדל אנטיפטר מעזרמות ומשינות
רעות ברעתו כי התחילו היהודים
לגרל בני אלכסנדר ובני אריסטו
הטהרנים ויהיו בני אלכסנדר

תיגרין ואלכסנדר כטס אביו אשר
ילדה לו גלפירה בת מלך כפתור
ובני אריסטובלוס היו טס האחר
אורודוס וטס השני אגריפס וטס
אריסטובלוס כטס אביו אשר ילדה
לו בירוניקי בת טלומית וטתים ב
בנות טס האחת ארידראס טס ה
הטנית מרימי וירא אנטיפטר את
הילדים והנה המלך נהפך לרחם על
הילדים מטני בניו הנהרגים
ויהי היו ויאסוף את טריו וגבריו
ויאמר להם ירעתי כי הגעתי
לזקנות וקרבו ימי קיצי ואראה תמ
תמיד הילדים בני הנהרגים ולא א
אוכל להביט אליהם כי אם ברמז
ברמזות ובבכי כי אני הוא אשר ע
עשיתי את הבכיה הזאת ומידי הי
היתה לי והסידותי אתהם מלפני ב
בחמתי ורחמתי עתה על הילדים
בעבור אשר הם קטנים ויתומים ע
על כן נאה עליהם שזורים אשר יה
יהיו להם כאבות ויאמר לפורודה
תן בתך לארוסה לבן אלכסנדר ה
הבכור ותהיה לו לאב ויאמר
לאנטיפטר בני קח בת אריסטוב
לבנך הגדול לארוסה וגם בנך
אורודוס הקטן יקח ארוסה בת
אריסטו האחרת ויאחוו המלך
אורודן יד זה ביד זה ויעט החתנ
וישמחו כל העומדים לפני המלך

דברים אשר לא רבר הנער אלכסנר
ויאמר איאורכילאוס ידוע יהיה
לך המלך כי ישיבו בניך עם טריהת
החילים אשר לך בטיבתך בטיקט ל
לקום עליך להרגך ויבזט המלך ה
הדבר וימיצא אגרת אחת כתובה
על טיס אלכסנרד ואריסטובלוס
טלוחה אל טד אחר אשר לקריה
אחת לאמר נהרוג לאבינו ונברח
לך ורב לנו בתוך הקריה עד אשר
נאסוף אנטי שורתנו וילכוד המלך
את טד הקריה ויאסרוהו באכוריות
להתורות ולא התורה הטד ולא
נמיצא רבר אבל המלך מדב כעסו
ומרב חמתו וייצו ויאסור בנחוש
בנחש תיס את אלכסנרד ואת ארס
אריסטובל בניו ויתן אל איאורכי
נ ככרי והב רילך לדרכו
בימים ההם הלך אורודוס אל יכור
אשר על הים ומטס בא אל קסידיה
ובכל אשר הלך הולין את בניו עם
עמו אסורים בנחוש תיס וירחמו כ
חילו וכל מחנהו עליהם והוא לא
חזל של הנערים בניו ויהי בתוך
היבא המלחמה טל המלך איט ג
גבור חיל למלחמה אשר מנעודיו
איט מלומד מלחמה והוזין בגבו
בגבורה ובמלחמות וטמו תודו
ויהי לו בן אוהב לאלכסנרד בן ה
המלך וחברו ובגבור אהבת בנו

חמל על אלכסנרד בן המלך אורו
אורודוס בראותו מטוך בכבלי בר
ברזל ויאמר ויקרא בקול גדול מב
אברו הרחמים ותס החמלה ונער
ונעדרה האמת ויאמר אל המלך
אורודו הוי על מב אשר לא יחמול
את בני מעיו כמוך אשר תאמין
ליועזי הרטע כי הם אויביך אשר
בקטו להסיר את בניך מלפניך
ותטאר בדר וטומס בלא בניס וא
ואחר כך יקומו עליך ויהרגוך
ואיפה חכמתך אורודו ואיה לבך
אשר לא תבין איך השיאוך יועזי
הרטע אשר לך לעוררך לטפוך דס
בניך ויכל תודו לרבר אל המלך
ויאמרו יועזי המלך אל המלך יד
ידוע יהיה לך המלך כי לא רבר הר
הדבר הזה כי אם להראות האיב
אשר בלבו עליך כי זה תודו נתן
שכה לאיט אשר לו חק לגלח זקנך
ויאמר לו לאמר בגלחך זקן המלך
בתער חרה גרוד התער בגרונך זה
והמיתו ויתן לך אלכסנר בן המ
המלך טכר פשולתך פוטד גדולי
וייכי המלך לתפוט תודו
ותריפון אשר לו חק לגלח זקן המ
המלך וייכי המלך להכות את תודו
ואת תריפון באכוריות וביסודין
רעס וידא הנער בן תודו את מכת
אביו ויסודיו ויכמרו רחמיו על

המלך על אחיו וילך אליו ויבך המ
המלך על אחיו וימת פירודה ויבש
לו מספר גדול ויביאהו ירושלים
ויקבור אותו בקברות אבותיו
בכבוד גדול. אבל השמועה
ששמע המלך על אודות אחיו כי
בקט להטיקות סס המות בעידנו
חי זכר המלך את הדבר הזה ויבקש
למיכא הרבר וילכיד את סריסי א
אחיו ואת טפחותיו ויכו ליסרם
באכזריות ובכל מיני חבט
ויסורין רעים ואז אחת מן
הטפחות אשר היתה ביסורין יצ
יצקה ואמרה להי כל העולם אשר
נפש כל חי בידך וכח וגבורה היכל
אותנו מן האכזריות הזה כי חנס נ
נמות בלא עון להי עולם הטיב א'
העון הזה על ראש רוסתיאוס אשית
המלך אם אנטיפטר אשר אשית
את כל הרשות האלה בעטותה
תמיד מטיתה בביתה לפחדה אחי
המלך ולאנטיפטר בנה בעמדם ב
במטיתה תמיד ויבאו בבית רוס
רוסתיאוס אם אנטיפטר ויטבו
לשיתות כל הלילה ויושכו טכה
על המלך ללכת אנטיפטר אל רומה
ופרודה לעמוד עם המלך להטיקות
מטיקה סס המות להרוג את המלך
ואחר כך לבא אנטיפטר מן רומה
למלוך שי אמר אנטיפטר אם לא נ

נמיתהו לא נמלט מידו אנחנו כא
כאשר לא נמלטו בניו מידו אשר
הרג אותם ועל מי יחמול זה אשר
לא חמל על אשתו אשר אהב ועל ב
בניה אין לנו מה לעשות כי אם לר
לרחוק ממנו לנוס מפני חיה רעה
הזאת כי המליכני במרמה ומתי
אמלוך כי אם בעוד אראה כבחור
ואני כבר וקנתי והתחילו טיבות
ליכרות בראשי ומי יודע מי ימות
טרם בניו ובניו ועוד כי הנה
הילדים בני אחי הנהרגים התחילו
לגדל כאשר יכרות אדם את ראשי
הנחש ויחיה עוד וינטון ובנו הק
הקטן אורודוס אשר ילדה מרימי
הוא אהוב בעיני אבי ואני ידעתי כ
כי לא יתן לי המלכות רק ירמה או
אותי כי לא יבקש על טוב כי אם רע
כי אויב הוא לכל בניו ולנשיו ולא
ולאחיו ולכל מטפחתו והנה פרוד'
אחיו אשר הוא מנעוריו טירת לפנ
לפניו הוא אויב לו ודבר לו בסתר
לאמר אל יהי לך אהבה עם דודך ו
ואל תדבר עמו ועלי לתת לך ק ככ
ככרי והב כי אויב לכל הבריות
ויאמר פרודה מי יוכל לסבול את
רעתו אולי נהפכנו לחיות ולבה
ולבהמות עד למלט את נפטינו
מידו כי איש אשר לא חמל על אש
אשתו ועל בניו אין יחמול על אח

דק לאנטיפטר חרה מאר ויטנו פ
פניו בעבור אשר לקח צן אלכסנר
את בת פרודה אחי המלך אורוד
וטירה גדולה בידו וגם ארכלאוס
מלך כפתור וקנו אשר לנשר בן א
אלכסנר ויירא אנטיפטר פן יעורו
את הנער בן אלכסנר ויבך אנטי
אנטיפטר תמיד לפני המלך אביו
ויאמר לו מה ביצע בתוך לי את ה
המלכות ואת הכח נתת לבן אלכ
אלכסנר בתוך לו את בת פרודה
אחיו והוא בן בתו אשר לארכלאוס
מלך כפתור ואין אני יכול לעמוד
לפני טרי הגבורים האלה ויאמר
לו אביו אני יודע אשר תמלך א
אתה אחרי ומה לך אשר תידא כי
לך המלכות ובידך הוא
ויירא אנטיפטר מכל בני המלך א
אורודים כי ט' נשים היו למלך
ותלרנה למלך אורודו בנים ובנות
רק שתיים שיהם היו עקרות ולא יל
ילדו והאחרות תלרנה בנים ובנות
ותלד לו רותאוס אשתו את אנטי
אנטיפטר ותלד לו גם מרימי אשר
אשתו את אורודוס הקטן כי השני
נדרגו ותלד לו מלתכוס אשתו את
אנטיש ואת ארכלאוס ובת טמה
אורואולימפידס ותלד לו גם את ק
קליאופטרה ותלד לו ירוסלמת א
אשתו את אורודוס ואת פליפוס וג

וגם אורודיפילוס אשתו ילדה לו ט
טתי בנות טים האחת רוקסני וטי
וטס השנית טירומית ונטי
המלך האחרות טים האחת פרידה
וטס השנית אלפוס על כן ירא אנ
אנטיפטר מכל מטפחות המלך א
אורודו ויתחבר אנטיפטר ליועצי
הדטש ויתן להם טוחר כסף וזהב
ואבן יקרה ויתחברו טניהם אנטי
אנטיפטר ופרודה יועצי הדטש וא
ואנטי הבליעל ויתחברו למלך א
אורודוס ויגבבו את דעתו ויתירו א
את החתנות אשר למלך מן הילדי
בני הנהרגים

ואנטיפטר ופרודה אחי המלך
פושטים תמיד מטתה בכל יום ויום
ויועצו טניהם ימים רבים
דיה היום ויקצוק המלך אורודוס
על פרודה אחיו ויאמר לו לך לבי
לביתך הטימר לך שלא תראה את
פני טוד וילך פרודה ויטב בביתו ו
ופני המלך לא ראה ויטלח
המלך אנטיפטר בנו אל רומה אל
אגוסטוס מלך רומה לטאול לו לט
לטלוס וטלח לו מנחה גדולה
ובימים ההם חלה פרודה אחי המ
המלך את חליו אשר מת בו ויטל
ויטלח אל המלך דברי תחנונים
לבא המלך אורודוס אליו לחנן המ
המלך על ביתו ועל בניו ויחמול ה

166

אחיך ביום אשר חלה את חליו אשר
אשר מת בו ובכית ברמעות כחך
האחים וכאשר חרלת אתה בערב
והלכת אל ביתך לשיכב עד הבקר
בלילה קראני אחיך ויאמר איתי ו
ואמרתי הנה אמתך ארני ויאמר
הראית את הרמעות אשר הרמיע
אחי המלך ואמרתי ראיתי ויאמר
נלכרתי במיכרות אנטיפטר הרשע
כי ירני ולכרני בערמתו כאשר
יכור את היצפור כי חשבת להרוג
את המלך אחי ולטלס לו רעה תח
תחת טובה אשר גרלני ואסד הט
הטיב לי אחי המלך ועתה לכי והב
והביאי את הכלי אשר בו סס המו
אשר נתן לי אנטיפטר הרשע וט
וטפכי אותו לעיני אריכה בעבורו
אשר לא ימיא אותו אנטיפטר הר
הרשע להרוג את אחי המלך והב
והבאתי את הכלי וטפכתי את סס
המות אשר בו לעיני אריכה אבל
הזרתני בו מעט וטימרתני באותו
הכלי למען הראות לך המלך כי יר
יראני את היום הזה אשר עבר עלי
ענה ותרס האטה את ידה ותטש
את הכלי אל המלך ויקח המלך הכ
הכלי מיד האטה ויסלח לה ויכור ל
לרופאים לרפאותה ויסלחה לביתה
בעת ההיא שלח
המלך אורורוס איגרת אל רומה

אל אנטיפטר בנו לאמר בוא ואל
תעמוד כי לא אוכל לנהוג את המ
המלכות ואינך אתה הנה
בימים ההם גם ארכוריאוס ופליפס
בני המלך היו ברומי עם אנטיפטר
בנו הגדול ויקנא להם אנטיפטר ו
ויכתוב אגרת אל המלך כי גם אלה
בניך אויביך הם כי ידברו עליך רע
לפני אגרוסתוס ולפני טריו
ויכתוב עוד המלך אל אנטיפטר ב
בנו אמנס ירשתי כי אויבי הם אבל
מהר בא אלי אתה ואל תעמוד וה
והבא עמך אחיך ואעשה בס נקמה
ואמליך אותך לברך לפני מותי
ויהי מקד טבעה חדשים
אשר שלח המלך את האגרת ויכא
אנטיפטר מעיר רומה ויבא עד עיר
אשר טמה תורינתו ויטימע סס כי
מת פרודה רוחו ויבך ויתאבל מא
מאד ולא מאהבת פרודה בכה אב
אבל כי נשאר לברו ואין מי ישור
ישורהו להרוג את אביו
ומטס נסצה באניה ותבא במחון
קסיריה ויטימע סס כי השליך המ
המלך את אמו מהיות גברת ויחרה
אנטיפטר חרדה גדולה ויבך אנטי
כי ידע כי נגלה כל סודו ויחשוב ל
לברוח באניה אבל עבריו הסריסי
אשר היו עמו התאוו ללכת אל ב
ביתם ויאמרו לו אם תברח עתה

אחיר . אבל פה רוחה
והיכלה אחר כל זאת כי אם ימיננו
וחרבנו חזקו ונתחזק להרגו טרם
יהרוג אותנו וכל הדברים האלה
דברה הטפחה אל המלך והיכלה
נפטתה ונפטות חברותיה מחבוט
אכזריות כי האמין המלך את דב
דבריה על אודות מאה ככרי זהב
אשר דבר לתת לאנטיפטר כי לא
טימט את הדבר הזה אדם וולתי ה
המלך ואנטיפטר על כן האמין
המלך אורודוס את טפחת פרודה
ויטלח המלך אורודוס
ויתפטי את הפקיד אשר לאנטיפטר
בנו נאמן ביתו וירבטתו בחבוט
אכזריות ויהי כאשר לא יוכל לסב
לסבול התודה ואמר אמנט כי ממ
ממזרים טלחתי ואיריאון אוהב ל
לאנטיפטר בן המלך וטלחו לו כלי
אחד קטן מלא סס המות להשיקות
את המלך ויקח אנטיפטר את הכלי
ויתן אותו אל פרודה אחי המלך ל
לאמר אליו אנטיפטר אני בלכתי
אל רומה השיקה אותו אל אבי לבל
לברתי יאמרו עלי כי אני הדגתי א
את אבי ויקח פרודה את הכלי וית
ויתנהו אל אשתו למטמדת .
ויטלח המלך אל אשת פרודה
לאמר קח בידך את כלי סס המות
אשר נתן לך פרודה אחי למטמדת

ומהרי להביא אותו אלי ותטימט
האשה ותאמר לאנטיס אשר טלח
המלך אליה חכו עד אקח בירי את
הכלי אשר בו סס המות ואבואה ע
עמכם אל המלך ותטל האשה בעל
בעלית הבית במקום הגג להביא
את הכלי ותפחד לבא אל המלך ות
ותטימט עצמה מעל מרום הגג א
אריכה ולא נפלה על ראשה ולא מ
מתה כי מהילתים היה למען יטלס
לאנטיפטר אל פניו את אשר עטה
לאחור ויביאו את האשה לפני המ
המלך ויטימו אותה במטה לפני
המלך ויאמר לה המלך אמרי
אמת פן אכרות את בשרך ואטלך
אותו לכלבים ואס תגלי הסוד ות
ותדברי האמת הנה סלחתי לך ול
ולכל אנטי ביתך . ותען האשה
ותאמר טימט המלך אשר בחר
להיס בך כי לא אכסה ממך דבר ע
ענה ולמי אני טומרת את האמונה
כי פרודה איטימת כי בעודנו בח
בחיים לא גלית את סודו טרם נ
נתתי יוארי לחרב אבל הוא נמל
נמלט מידך והלך במקום אשר ינ
ינצל טבר מאדניו ועתה למה
אסתי ממך או מאהבת אנטיפטר
בנך הרטע אשר הביאני אל השיחת
הזה ותאמר האשה וכו' נא המלך
את יוס אשר באת אל פרודה אחיך

חרב ויאמר המלך אל העומדים
לפניו החריטו ויחריטו כלם
ויוטץ המלך ויאמר המלך אין איש
יכריק בארץ אשר יסבול את הרעה
הזאת ואין ארך אפים אשר יאריך
אפו מעל אנטיפטור אבל ידעתי וד
והונו כי שינאתי כי הולדת בנים כ
כאלה והרגתי את שני בני אבל הם
לפי אשר הבנתי נקיים מתו כי לא
חטאו אבל בלשון הרע הזה
הרגתי אותם וגם לזה לא חטאו
כי שכח אתם חנם וישורדני עליה
בקנות אשר קנאם על אודות אש
אשר היתה אמם ממטפחה יקרה ו
ונאה המלכות נעטייתי אני כבער
והמלכותי זה בן אורל ונהפך לי ו
ולאחיו לאויב ויגנוב דעתם לגרו
לגרות אותם עלי ונהפכו עלי לאו
לאויבים בדברי זה אנטיפטור וגם
אני מלשון אנטיפ' נהפכתי לאויב
לבני ואמנם כי הרגתי אותם וימו
וימותו לאבל אביהם ולשמחת א
אחיהם אנטיפ' ואני חבכה על בני
והוא ישימח על אחיו ואין לא איב
חבכה וזרו כי תמיד בביתי נטי ב
בני אלמנות ואת בני בני הנהרגי
יתומים ואת בני הרגתי
בעביר אשר קמו עלי על אודות ה
המלכות אשר נתתי לזה ואראה ת
תמיד את בניהם יתומים ואת נט

בטייהם אלמנות ונחמותי ואין מה
לעשות כי בערתי הכל מביתי ונת
ונתתי מקום לזה הרשע ולא רב לו
כי הרג את אחיו בעיניו ובערמתו
הרשע הזה ויקס עלי להרוג אותי כ
כי אני עטייתי כל זאת כאשר נטי
נטואתיו על כל בני והמלכותי אותה
להיות מלך אחרי והוא לא חכה א
את יום מותי לפני ה' להיט א
אבל התאוה ומהר למלו' בטיפכות
דס לטפו את דס אביו לטלס לי רע
תחת טובה כאשר אהבתי אותו וה
טינאתיו המתועב הזה אשר נ
נתתי לו מלכות בעודני חי ונתתי
לו טלס מאות ככרי והב וטלחתי
אותו להיות אהוב אל רומה אל א
אגוסתוס מלך רומה
ואם תאמר כי אחיו אשר הרגתי ח
קמו עלי כאשר קס זה חלילה אבל
זה עשה כל הישות איש דמים ומ
ומדמה יתעב הטימד לך
וזרו הטימד לך פן תאמין לדבריו
לקל תחננו ופן תרחס על דמע
דמענותיו כי זהו מלומד לרמות ול
ולגנוב דעת הבריות כאשר גנב ו
דעתי ודעת רבים לעורדני על אחיו
באמרו אלי תמיד מהס לטון הרע
וירמני במדמה והביאני עד מטה
וטוקט אני להיות כחומה לשיני ב
בני ארס ובסתר כאורב וכאויב וא

יאמרו אליך אויבך רעות הרבה ב
באזני המלך וולא טוב לך אשר תת
תתן מקום לאויבך כי בלכתך אל
המלך יפלו כל אויבך והם אשר ה
הלטינו אותך יפלו בטיחת כרו וכ
וכראותך המלך ירוממך ויכבודך כ
כתמול שלטום ויטיפיל כל טונאך
ויאמן לעינתם ויכא לארץ מן הא
האניה ויואל ללכת ברגליו אל הא
הארץ לא יכאו לקראתו כי אחרים
היו יראים פן יפגטו את המלך וה
ואחרים מטינאה אשר טינאוהו על
כן לא יכא אדם וירא כי נלכד כא
כאשר ילכד הדג ברשת ויסע
וילך ירושלים וולא מיכא אדם בדרך
אשר ידבר וגם טומרי המלך באי
עמו לבלתי יברח ויבא העירה וולא
הלך לביתו ויעל אל בית המלך וי
ויבא פתאום לפניו ויפול לרגלי ה
המלך ויסתר המלך פניו לבלתי ר
ראות אותו ויקס אנטיפטור ויבקש
לחבק אביו ויהרוף המלך את רב
חבוק אנטיפטור מעליו ויאמר ר
רויכח איך לא תבוט לחבק את א
אשר בקטית להרוג ותגט אותי בי
בידך מלאת דם וחוזך ידך קודם ב
בנקיון אם תוכל והטוילך מעליך את
הטמונה אשר טימנת עליך למחר
תבא לפני אתה והטלוח אשר טלח
אגוסתוס מלך רומה וטמו וזרו ו

ורבר רברך ואף כי אתה רויכח א
אבל למחר נתתי לך מקום לדבר ו
ואטימט רברך בנחת ויכא אנטיפ
מלפני המלך ברעד ופחד וילך אל
ביתו וולא ידע הרבר מראש ועד ס
סוף ויסער בלבו מאד ותבאנה א
אליו אמו ואשתו ותגרנה הרבר ל
לאנטיפטור ויטימט ויואל לפרוך א
איככה ימלט ברברים מן האטימה
אשר בה ויהי ממחרת ויטלח
המלך ויאסוף את שריו ואת אזה
אזהביו ויאסוף עוד את המלטינים
אשר דברו על אנטיפטור ויטלח וי
ויקרא אל זורו הרומי אשר טלח א
אגוסתוס מלך רומי לטמול טלוס
אודורוס מלך יהודה ויטב זורו ל
לפני המלך ויאמר המלך הטימעת
זורו כאשר קס עלי אנטיפטור בני
ויבקש להרוג אותי ויאמ' זורו אל
המלך יטפו המלך ברחמי ותקרא
באגרת לפני המלך אשר טלחה
רוסתיאוס אס אנטיפ' אל בנה לאמר
טימט אביך את כל אשר יענית
להדגו הטמר לך פן תבא הנה כי א
אס בכח גדול וחיל כבר וטאל לך
מאת אגוסתוס חיל כי אין פה וי
רויח והיטלה כי אס יד רמה
ומלחמה ויטלח המלך ויבא את
אנטיפ' לפניו ויפיל לרגלי אביו בכ
בכבוד כאשר יפול אדם ממכת ח

ומי גלה את סוד אחרים אשר יע
יעזבו להרוג אותך אלא אשר אני
גלית את סודם ואיך אני רויח א
אשר תפטיתי קוריתו אשר ארב ל
לך הלא אני תפטיתי ויסרתיו ביי
ביסורין רעים ובחבוי אכזרי לה
להתורות והתורה ודבר אמת ועט
ועטייתי בו נקמה ואם החרטתי
וטיתקתי הלא היה הורג בטתיקה
אבל היצלתך מידו כאשר ידעת א
אם אכזריות היה בי או חמה הנ
הנחם מרוב טובתך אשר עטיית ע
עמי יי עלי ללבוי ענוה מרוב טו
טובתך בהסירך את אחי המלכים
מלהיות מלכים והמלכת אותי אש
אשר לא נאה לי מלכות ולא לבר
אחריו המלכתי כי עמך מלכתי ו
וחלק מלכותך הייתי ומלך כמון
אוי כי טדור אני מרוב רחבת ידך
וטובותיך אשר עטיית עמי על כן
התעוררתי קנאה עלי ואוי לי על ח
חוסר דעתי אשר עזבתי אותך והל
והלכתי על כן נתתי מקו למקנאי
וממטלה לאורבים אשר ארבו ל
לנפשי כי כאשר הלכתי למען חייך
את חיי הטלכתי מנגד אבל לא ע
עשות חפצי הלכתי ולא לי לחטב
הדרך ואתה שלחתני ורך אני גרתי
אבי כי לא לי למען אשר לא יטפיל
ולא יכניעסליאון את סיבתך ולא

יקח ממך המלכות בעורך חי ולא
יפריד קיסר מאהבתך הנה יעיד ע
עלי אגוסתוס קיסר אשר יושב בר
ברומה ומוטיל בכל גויי הארץ וא
ואף כי איננו פה הוא יודע ריכוני
ואת דברי אשר דברתי באוניו על
אודות אבי ויקרא אנטיפטר ויאמ'
קיסר קיסר ואף כי אינך פה באוה
והער עלי עדות לפני אבי מה דבר
דברתי באוני קיסר על אודות אבי
ומה אתה דברת קיסר על אודות
הרויחים אשר עמדו לפניך לדון
הלא עטיית בס נקמה הלא שכאת
רויחים ואיך דברתי אני לפניך לר
לריכוח את אבי דבר והער קיסר
כל אשר שמעת ואף כי אתה מרח
מרחוק ברומה ואני בירושלם ואני
בלא אותך נשנטיתי לפני אבי הלא
הנך פה כי אגרתיך פה והס בירי
אגרתיך אשר ירא כל רויח ואשר
יחברו כל טונאי רויחים קבל אבי
אגרת קיסר אזהבין והוא תלמידך
אכן עורתיך לפניו קבל אגרת קי
קיסר אשר תזרא טלומך כתובה ב
בימין קיסר ימין אשר לא הרע לך
אשר נתן כתב מלכות בראשך ומי
יטנא אותי יותר מקיסר אם ימינא
בי העון הזה אבל חלילה כי בטב
סילאין הלכתי לבלתי ידעלך כי א
אתה שלחתני וכיר אבי כי לא רי

ואני האמנתי לך את נפשי ואת ע
צמותי את כל בטרי נתי בידו
ואיך נמלטתי מידו וידמה לי כי
אין אני חי כי מת אני רק בחלום
אני חי ומי יאמין כי נמלטי מידו
אשר המלכתי עלי זה וההבתי
ושטייתי לך יקר וגדולה על כל בני
מעי אבל מרוב עונות ומרוב טפי
טפיכודם לא סלחתי ולא רחמתי
עליהם אבל היה דבר המלך
אורדו בחרון אף ובחמתו ויקצץ
המלך את קולו בחרון אפו וידוס
יטא אנטיפטור את ראשו מעט מ
מטל הארץ כאשר יטא את ראשו
ארס אשר הוא מוכה בחרב רפתח
ויאמר אבי דברי ריבותיך ותוכח
ותוכחתיך המה יעורוני ועמדו ע
עלי כמליץ יוסד וכאשר בקסת לה
להרטיעני תכריקני ברברייך ואמ
ואמנס כאשר דברת טומדך היי
הייתי ואין אני רויח כי הייתי טו
טיף עליך תמיד לבלתי נגרע בך
אויביך בגלוי או בסתר ומי לא ידע
כי טהים יעטיה נקמה באיש אשר י
יבזט רע על אביו ואם בער אני מ
מכל הבריות גם ידעתי כי כך
ואם לא ידעתי יש לי ללמוד את מ
מזרה אחי ען יזרה לי כאשר הק
הזרה להם הם ברברייך בעבור ה
הקנאה אשר קנאוני בקטו להדגך

כי המלכתי עמהם והם היו ממשיפ
ממשיפחה יזרה וידאו כי המלכתי
על כן עמדו עליך לרעה רימותו בע
בשננס ואני לא נאה לי למלוך ולו
ידעתי כי אם מידך ומה הדבר אשר
יעצתי להדגך אם לקבל מלכות וא
ואתה כבר המלכתני ואם בעבור
הכבוד כבר כבודתני והם אחי חרה
להם בעבור אשר המלכתי ואם נת
נתת להם המלכות לא קמו עליך
לרעה כי מי הביאם לטלוח יד
ידם בך כי אם כטראו טיהומלכתי
אני ואני כאשר קולך יעיד עלי לא
ידעתי כי ממך ומה הדבר אשר א
הסית להדגך אם עניות כי עניות
יסית את הארס להרוג נפש לקחת
עוטר ועתה כבר נתת לי עוטר גר
גדול ושטיית אותי עטיר וטלחת
אותי אל רומה וראיתי טים מלכים
אשר באו טים לטאול את טלוס אג
אגוסטוס קיסר מלכים כמוני היו
אבל עטירים כמוני לא היו וגם
אותו אגוסטוס השלמתיו עמך וע
ועטית אותו אוהבך לבלתי היות
יודע סיליאון הנלחם בך ואף
כי נתן לו סיליאון זהב לרוב לתת
לו חיל להלחם בך ולא אבה קיסר
סמוע לו בלכתי אני טים כי נטא פ
פני ונעטיה קיסר אוהבך ונהפך ל
לאויב אל סיליאון הנלחם בך ומי

תחמול מהר לעשות בני נקמה ואם
תאמר בלבבך לא אשלח ידי בבני
כי עימי ובטרי הוא איך עימך וב
ובטריך איש אשר בקש להרים ידו
בך באכזריות . יהי כאשר
כלה לדבר וישאו קולם ויבכו כלה
העומדים לפני המלך רח המלך לב
לברו לא בכה וניקולאו הסופר כי
אוהב היה ניקולאוס לנערים בני
אורודוס אשר נהרגו .

וישן ניקולאוס הסופר במינות
המלך ויאמר לבושים מרברי אנט
אנטיפטר ומערמותו וכזביו תבכו
ועל מה תבכו ולמי תרחמו ואם ת
תחמלו ותרחמו רחמו על הנערים
בנים היקרים אשר מתו חנם אשר
הרגם זה בלשון הרע ובערמת הר
הרשע אשר לו כי אם זה ימלט כל
בית המלך יפול בשחת ולמה זה
ימלט אשר ריבחת את אחיו וגם ל
לאביו לא חמל . וישאו ניקולאוס
את קולו בנועם אשר יספרו על ה
המת ויקרא על הנהרגים ויאמר ע
עודה אלכסנדר והקימה אריסתו
וראו את אויביכם אשר יבקש למל
למלט ברברים והרג אתכם נקיים
בהביאו עידי טיף להטיד עליכם ב
בכתבו אגרות טיף לענוש אתכם
ברברו עליכם לאביו לשון הוש ו
ואביו לא חשב אשר יכזב על אחיו

ועתה מות יומת אשר הרג את א
אחיו הוא אשר ישן את אביו להר
להרחיק מעליו לבלתי ראות כ
במותם ויהרוג אותם מרחוק ואם
זה ימלט כל בני המלך ימותו כי ו
זה מלומד להטיקות אדם במטקה
סס המות ולגנוב דעת הבריות ול
ולרמות את בני האדם כי פרודה א
אחי המלך נאמן למלך היה ואוהב
מא אבל האכזר היה גנוב דעתו
ונהפך לאויב למלך . וידבר
עוד ניקולאוס דברים רבים לגדול
עליו את דעתו להביא עליו את הר
הרעות אשר עשה ויכל לדבר ניקו
ניקולאוס וידוס ויאמר המלך אל ו
זורו טאל אותה היט לו לדבר עוד
ולא ענה אנטיפטר עוד כי אם הנה
הטלים יהיה לעד כי אני נקי מכל
זאת . ויאמר המלך הביאו
את הכלי אשר בו סס המות ויביאו
אשר נתן אנטיפטר אל פרודה אחי
המלך ויאמר המלך אורודוס הביאו
לפני איש אשר לו מטיפט מות ויב
רובא לפני המלך ויכז להטיקותו ו
ויטיקוהו ויטת האיש וימת מיד .
ויקח המלך מן
המטיקה ויתן אל זורו לטאת אותה
לפני אגיסתו להראות לו את דעת
אנטיפטר .
ויכז עוד המלך למסד את אנטי

ויציתי ללכת כי אז ראיתי מקנאים
כורים לרגלי טוחה אבל קבלתי
את התלואה אשר מיצאתני בדרך
בעבודך ולא טנאתיה ואקרא אל
קיסר אשר לא יטמע רברי אבל הו'
אשר יטהרני באגרותיו מעון הוה
הנני אבי נסעתי והלכתי מאת פני
קיסר ובאתי לפניך ומהדתי לבא
ולאז לא הלכתי מאת פניך אבל
טלחתני והלכתי הנה אבי והנה
עדי ואל תאמר כי הבאתי לפניך פ'
עדים בני ארס מהם יראים להעיד
האמת ומהם לוקחין טוחד אבל פ'
עדי אשר יעידו בי ואשר יענו ערו'
לא יראים מפניך להסתיר את הא'
האמת ולא יקחו טוחד ממני להע'
להעיד טקד וכוב כבני ארס כי כל
הארס כוזב כאשר כתוב אבל הנה
אני קראתי לפניך את טלטות עדים
והם יענו בי טלטותם טמים וארץ
והים אשר לא יחמולו לאיש אשר
יקום על דם אביו ואני באתי
הולך תחת הטימים ולמה לא הר'
הרעים הטימים והבריית עלי ברק ו'
והמיתני ועוד באתי ועברתי בים
הולך בתוך פלג הים ולמה לא הט'
הטביעני וייצאתי הולך על הארץ
ולמה לא פתחה הארץ את פיה ות'
ותבלעני כאשר עשתה לרחן ולא
ולאבירס כאשר קמו על משה פה

אשר לא הרעלה ליטראר והיה
ליטראר לאב ולמוכח
וכאבטלרס בברחו למרחמה למ'
למלט את נפשו ולא שזבתו הארץ
כי יצתה אחר מאילניה ואחזתו ב'
בטיעות ראשו ותלה אותו ער בא
הורג והרג אותו כי לא נשוב לבר'
לברוח למלט אל אביו כי אם בא
אל אביו נמלט ואני הנני לפניך
באתי ולמה אני מת ורוד עטה נק'
נקמה על הריגת בנו ויזוה להרוג
את ההורג ואני לא אחכה נקמה מ'
מאויבי אבל ברבר אחר טא נא א'
את פני ושמע בקולי ואל תתנני ב'
ביד אחרים לשטות בי נקמה כי אם
לפניך לפיניך עשה בי נקמה בלי
חמלה ולא תשא עוד פני הריבא
בני משי וטאל אותם והריבא את כ'
כל קרבי וטאל אותם אם חטבו פ'
עליך רעה והריבא את לבי מקרבי
וכרות אותו בחרב וקצצהו חתי
חתכות חתכות וחפש כל מסתרות
אשר בלבי וטפך רמי והיה כי יזוב
טאל אותו לדבר לך האמת ועוד
כל בטדי ועימותי בחון באט למ'
למיבוא האמת חפש ודרוש וחקור
וטאל היטב בכל איברי אמת ואם
חטבתי עליך רעה ואם לא עשה
מתי תחכה אבי אם תחמול על
בנך טהרני מאטמה ואם לא תח

אורזרוס וישמח אנטיפטר לקול יצ
ענקת העם ויאמר אל הפקיד אשר
על בית האסורים שלחני ואלך וה
הפקיד לא רב לו שלא שלחו כי
באלפני המלך אורזרוס ויספר לו
הפקיד את דברי אנטיפטר ויענק
המלך אורזרוס בחרון אפו ויאמר
המלך העיר ישמח הרויכח ויגל ב
ביום משלחני ובמותי ויכו להורגי
ויהרגוהו במצות המלך וימת אנ
אנטיפטר הרטיע ויקבר בעיר אשר
טימה אירקנואה כאשר יורה המלך
אורזרוס וימחוהו ממכתב הברית
להיות מלך אחריו ויחי המלך אח
אחרי אשר מת אנטיפטר ימים וי
וימת ויאסף אל עמיו

והימים אשר מלך אורזרוס על כל
יהודה לו טנה וימת אורזרוס איש
מיצליח ומי יתן כאשר יצליח לו
ילחם מחוץ ומסביב יהיה ענו ל
לאנטי ביתו אבל בביתו איש מד
מרון היה ויהי איש מצליח מנצח
מעמדיו כי לא נאה לו המלכות מ
מאבותיו ולא רב לו כי מלך טנים
רבות ויתן את המלכות לבנו אשר
הוא לא רחם מאביו וימת ויעוב א
ביתו בבכי ובנהי כי הרג את בניו
אבל הגזירה אשר גזר על שלומית
ועל אלכסנדר ויטביעם להרוג את
שרי העם ואת בניהם למען יבכו ו

רבים במותו לא שניתה שלומית
כן ותדבר שלומית באזני הגרודי
לאמר יורה המלך לפתוח את איש
איפורומי ולשלוח את שרי העם ו
ואת בניהם כי נחם המלך על הר
הרעה אשר דבר לעשות להם ויש
וישלחום וילכו לבתיהם

ומזאת הגזרה טגור תוכל להבין
אכזריות זה המלך אורזרוס שיורה
להרוג שריו ועבריו אנטי מעלתו
שהיו ליקר תפארת גדלתו ובניהם
הקטנים אשר לא פסעו מחמדי א
אביהם ושמחת אמותם הגבירות
והטירות למען הפך השטון ליגון
והטימה לאבל גדול ישן יבכו ו
רבים במותו וביום קבורתו למען
ידמו העם לבעבורו הם בוכים ומ
ומתאבלים אלה השרים גדולים

ויהי אחרי כן ויאסף כל העם וי
ויצא תלמי עבר המלך אורזרוס ה
הנאמן וירבר באזני העם דברים
טובים ונכוחים וירא להם את טב
טבעתו ויאמר אל הגרודים המלך
יורה לתת את הטבעת אל ארקילא
להמליכהו אחריו וישתח את מי
מכתב הברית ויקח א באזניהם כא
כאשר יורה להמליך אל ארקילאוס
וימחו כף כל הגרודים ויריעו

אנטיפטור בכחוטתים ויתנהו אל ב
בית האסורים ואף כי אנטיפטור ב
בבית האסורים לא חדל מערמתו
ומרטון הרע ויכתוב אגרת על שם
אקמי אשת קיסר אגרת כתובה מ
מראה קללות וחרפות אל המלך כ
כאשר טלומי אחות המלך שלחה
אל אקמי רעותה כאשר קללה
וחרפה טלומי אל המלך ותמינח
האגרת הזאת וכמעט שלא הרג
טלומית אחותו אבל מינח אגרת
זאת אשר שלחה אקמי אל אנטי
אנטיפטור לאמר כאשר דברת לי כ
כתבתי לאביך של אודות טלומית
אחותו אגרת מראה קללות וחרפו
וגם ידעתי כי המלך יהרוג אותה
ואתה שלח לי את הוהב אשר נר
נדרת לי על דבר אשר העידותי של
המלך להרוג את אחותו וימינח ה
המלך את האגרת הזאת וירא כי ע
ערמת אנטיפטור הוא להרוג את ט
טלומית כאשר הרג את אלכסדר
ואריסטובלו אחיו באגרת ערמתו
ויהי בימים ההם חלה
המלך את חליו ויכבר עליו החולי
ויכתוב בברית למלך אנטיפטור
בנו אחיו ויקח המלך את טלומי
אחותו ויתן לה כסף ווהב ויני
עליו לעשות את בני הסדים על בני
הסדים אשר סגר באיפורומי לה

להרוג אותה למען יבכו רבים במ
במות המלך אורודוס והמלך
בן ע שנה בחלותו ויכבר עליו חליו
מיוס ליוס ויבקש לעשות נקמה ב
באנטיפטור בנו לפני מותו אבל
חכה את המלואים אשר שלח אל
אגוסתוס קיסר לדבר לו של אודות
אקמי טיפחת אגוסתוס מלך מלכ
כי אקמי בעצת אנטיפטור היתה ע
של כן שלח המלך אורודוס להודיע
אל אגוסתוס קיסר לעשות נקמה
באקמי ואחרי כן באנטיפטור

ויהי היום ויכבר החולי עליו ויניח
לו מאד ויטנא את חייו ויבחר במ
במות ויאמר למטרתיו הביאותפו
תפוח ותנו בידי וישטו כן מטרתיו
ויאמר המלך תנו לי מאכלת ואט
ואטהרג בידי כי ערב לי לאכול וי
ויתנו לידו את המאכלת ויחס מעט
ויתחוק ויסמוך בזרועו השמאלית
וירס יד ימינו בחרב אשר טהר את
התפוח ויבקש להתקעה בבטנו ו
וירץ אחי אכוס ויחוק בימינו ויחח
אוחו מיד המלך ויכילהו וישאו א
קולס ויבכו כל העומדים לפני ה
המלך וגם כל עבדיו וכל אנטי פי
ביתו יצטקו יצטקה גרולה בבכי וה
והקול נשמע עד למרחוק ותנא ה
השמועה לאמר כי מת המלך אוד

ארכולאוס כל הרעה אשר עשה אב
אביו ועוד הוסיף חרשות ואשר
ימלוך ארכולאוס הוי על המלך ועל
אשר ימלוך עליהם כי מלך עלינו א
אשר לא בחרנו בו כי טוב לנו לה
להיות בלא מלך ממלוך עלינו אר
ארכולאוס כאורדוס כן הוא וזה
קבל מלכות ולא ביהודה לברה
אומרים היהודים הדברים האלה כ
כי גם ברומה הלטינו את ארכולי
לפי קיסר ולפני היטיש בהיכל אפ
אפוליאנוס אשר בנה אגוסטוס ק
קיסר ויבן אנטיפטר בן סלומית
אחיו המלך ויאמר תמה אני ממך
קיסר אשר תקבל דברי ארכולאוס
באמר לך שורני ואמלוך על יהוד
כי כבר מלך ופיך לא טאל כי יטב
על כסא יהודה ולא ממטפטיך כי
מה לו לרכוב מרכבה כלה זהב ה
היא כי מלך ולמה נתן כתר מלכו
בראשו הלא כי מלך ולמה מלאו ל
לבו לטיבת במרוס הכסא ומעל הכ
הכסא לביך את העס וסביביו גר
גרודין כחוק המלכים הלא כי כבר
הומלך מעיכמו ולא חכה ממטפ
ממטפטיך הלא אורדוס אביו מ
ממטפטיך קיסר ומטפטי היטיש
מלך ככתוב על לוחו הברית אשר
בינינו וביניכם שר אשר לא חלה
בהיות בו חכמתו המליך את אנט

אנטיפטר בנו וכאשר הכביר החן
החולי וסרה רשתו ממנו המליך א
את ארכוליאוס אדם משוגע אשר
עשה ביום אשר מלך כחוק המטד
המשוגעים ויבא בהיכל יי בחג ה
המיכות עם גרודיו וילחץ את העס
וייכו לגרודיו ויטלפו את חרבותם
וייכעו בעס מיכע ט אלפים פגרים
מתים אריכה בתיך ההיכל בחג
זה הזבח אשר זבח ארכולאוס בת
בתחלת מלכותו רחמונו קיסר
והיטיש והסידו מעלינו את המלך
האכזר הזה כי לא נאה למלוך ב
ביהודה כי אם מורע יהודה ומן ה
הפחתים מורע המלוכה אבל אר
ארכולאוס זה בן אורדוס אשר ה
היתה אמו ארומי מאין לו למלוך
כי אנטיפטר הגדול אבי אורדוס
הנלחם מלחמות קיסר הראשון ונ
ונכבד בעיני קיסר ובעיני רומיים
לפולס לא טאל מלכו כי ידע כי לא
נאה לו ואורדוס בנו מלך ממוקט
ממוקטי עס ולא די לו אשר מלך ו
ויתן גם את המלכות לבנו אשר ה
הוא לא קבל מיד אביו וידבר עוד
בן סלומית דברים רבים להלטיך
את ארכוליאוס ועתה קיסר תן לנו
ראשים מאריככס כאסד נתתם ב
בארס ונטימע להם ולא נמחור
וישן ניקאלאוס סופר

ויאמרו יחי המלך ארכולאוס
וירך ארכולאוס וכל העם לקבול את
המלך בעי אשר טימה איקודיאון
והיא רחוקה מירושלם קק ריס ריש
ויטאו את מטת המלך אשר טיכב
עליה המלך מת ותהי המטה והב
טיהור ואבני יקרה עליה וכסות המ
המטה הנקטר עליו והב אשר בה
אבן יקרה ועטרות והב בראשו וע
ועליה כתר מלכו ומקלו בימינו
והוא יושב במסבו על המטה כא
כאשר בהיותו בחיים וכת הגרודי
לפניו וגבורי יהודה ואחרי גרודי
כת גרמיניה וגרוס הס פרנקוס כ
כלס חגודי חרב ולבוטי טדיונות
כבאי המלח והבוכי והמתאבלי
הולכים מנגד הלך ובכה ויתר הע
העם הולכים אחריו והטדי הולכי
למטה איש עריו עליו והב ופן
ואבני יקרה וחגודים כלי מלחמה
וחמטים מעבדיו מפודים בכל הד
הדרך מור ואהלות וכל ריח ערב ו
רפי המלך לפני המטה ויקבר בע
בעיר אידודיאון כאשר ימה הדרך
רחוקה קק ריס ויעשו כבוד גדול ב
בכל הדרך אבל לא כל זה כי אם מ
מידתו כי רביס מן העם איבה ה
היתה בלבבם על אורודוס ועל ב
בניו ואף כי ידא ארס לדבר בפני
בלבו לחסוב ממטלה יס לו אם ט

טוב ואם רפ . ויקבר אורודוס
ויטאו העם את מחטבות לבבם
חריכה ואת הטינאה אשר טינאוהו
מתמול טלטר וידברו עליו בגלוי
לאמר איש טורח ואיש רש היה או
אורודוס אשר טרחו ועולו הכביר
עלינו מאד ואכזריות אשר גזר לש
לעמו גאה ואכזר לא מלך עד אשר
הרג איש בטיבתו ואשר הפטיט
את כסות טמו ולא הניח לארס עו
עוטר במס אשר הכביר עלינו .
העטיר נכריס וידל יהודים אשר ה
הביא יכריס על הקרס וטנף את ה
הקרס והמקדש ואשרי אשר מת מ
מלפניס ולא לרקח באכזריות אור
אורודוס במעט טניס מן היכרה א
אשר בתוך הגולה בארץ אויבינו א
אשר מלכו עלינו מלכי בבל זה כי
אורודוס הטריח עלינו בארצנו מ
מן הטרדות אשר ראינו בגולה ב
בארץ אויבינו בימי מלכי מדי ופ
ופרס רדיוט וארתחטיסתא מגולה
שלחו אותנו לארצנו אבל זה המ
המלך אורודוס רביס הגלה מאד
מארצנו ויתנס למס עובר לו ולס
ולעמיס רביס כי אורודוס אכזר מ
מרדיוט וזרון מארתחטיסתא ובו
וברכע ממדי וחכינו את יוס מותו
לכאת לחירות והוא הנרירנו לש
לעבודה כי המליך במקומו ארכו

וגם ארכילאוס ראה בחלום והנה
ט' טבלים מלאות וטובות עומדות
בקנה אחד ויטא עיניו וירא והנה
טור אחד גדול עומד כנגד הטב
הטבלים ויזכא הטור את לסוגר
וילחוק את הטבלים ויבלעם ויקץ
מחלומו ויספר את החלום אל אחת
מן החכמים ויאמר לו החכם ט' ט
טבלים ט' טני' אשר מלכת והטור
אשר ראית לוחך הוא קיסר מלך א
אשר יקח מלכותך בטנה הזאת
ויהי מקץ הימים עלה עליו חיל קי
קיסר מלך רומה ויאסרהו
בנחשטתים ויוליכהו אל רומה וימ
וימת טס וימלוך אנטיפס אחיו א
אחריו ויסב את טמו אורודוס וב
ובימים ההם מת קיסר וימלוך תב
תבריאוס קיסר אחריו איט רע וה
ורטע אשר טלח פילטוס טר יכב
יבאו בירושלם והיכלס דמות תב
תבריאוס קיסר בידו ויבקט להביא
היכלס העירה וימנעוהו העם מל
מלבא העיר כי אמרו העם פן יבא
יכלס אדם בעיר הקדש ויקצנה פי
פילטוס טר יבאו ורבים מן העם
בחרב המית וגם רבים מגרודיו ה
הוצעו פגרים רבים אריכה מתים כ
כי בימי תבריאוס קיסר לא לבר ב
ביהודה נעטיו נבלות כי אם ברומח
בטיר מלכותו נעטיו נבלות הדבח

ועתה אספר אחת מן הנבלות
אשר נעטיו בימי תבריאוס קיסר ב
בימיו היתה אשה ברומה יפת תו
תואר ויפה מראה מאד והיתה הא
האשה ההוא מלאה חן ויופי כי כ
כל רואיה עזבו מלאכתם ומבייטיס
אליה ורבים התאוו לטכב עמה ו
ולא יכלו כי היתה יכנוטה ובעולת
בעל וטימה פי אולינה והיתה האש
מתמדת לבית תפילתה וירא
אותה בחור אחד וטימו מונרוס
והוא טר הרכב אשר לתבריאוס קי
קיסר ותבער בו אהבתו כאש על
יפת תואר האשה ויטאלה לטכב ט
עמה על טכר כ' אלה דרכמוני והב
ותמאן האשה טימוטלה ותגלה א
את הסוד ותספר לבעלה וירא מו
מונרוס כי לא האזינה אליו וילך
אל הכהן אשר היה על ההיכל אש
אשר היה ברומה בימים ההם
בהיכל ההוא היו טני יכלמים טס ה
האחר איסריס וטס הטני אנוב
וגרודל מאסריס היה בעיני העם
וילך הבחור אל הכהן ויתן לו
אלף דרכמוני והב להסיתה ולהב
ולהביאה אל ההיכל וילך הכהן
וידבר אל האשה לאמר כה דבר
אנוב אלוה הגרודל באי להיכלי ו
וטכבי לנוכח מזבחי ואקס בלי
בלילה ואדבר לך סתר כי אהפתיך

סופר אורזרוס המלך ויאמר לבן
ט' לומית משפחה הומיה הזאת מ
מאולת רברת ולא ממוסר כל הרב
הדברים האלה אשר תעורר קנאה
של ארקוליאוס כי זהו חקכם להט
להטחית את הטלוס ולעורר מלח
מלחמות ואם יש בלבבכם להרי
יד במלכות רומיים מה לכם להל
להלטיץ ארקולאוס ומה תתמה
בלוחות כתוב האחרון אשר מלך
לפני הראשון וזאת פעמים רבות
יעשה כי הממשלה לקיסר היא אם
לבקש להמליך האחרו על הראשו
כי נאה לקיסר להמליך את אשר יב
יבחר ולא אשר תבחרו אתם ואתם
תצלו את קיסר כי בחר אורזרוס
אביו וגם את ארקולאוס אשר הוא
ומתי הטיב לעשות לאורזרו ביום
אשר הכעיס קיסר או ביום אשר ה
התריכה כי ביום אשר המליך אנטי
קיסר קצף וביום אשר המליך את
ארקולאוס קיסר התריכה כי הרבר
יתקיים כיום על לבך קיסר היאמנו
דברי אביך אשר המליכך או לא יא
יאמני אשר יזוה להיות אתה מלך
אחדיו כי אביך ידע העתיד וכן א
אתה תדע את העתיד והממשלה
בדרך להמליך הטיב בשיניך
וישמע קיסר את דבריהם ויועץ עם
הישיש ויתן הסדרה לארקוליאוס

ולא נתן לו המלכות ויאמר לתת
לו מלכות אם יהיה נאמן כי אז ה
הוגד לקיסר כי כבר התעוררו למ
למרוד אנטי יהודה ויבא ארקולא
ביהודה ויעט נבלות הרבה
וימלוך ט' שנים וישמע כי מלך
יובב מת הוא מלך לוב אשר לקח
לו לאטה גלפירה אטית אולכסנדר
הנהדג בן אורזרו אחי ארקוליאוס
אחרי מות יובב מלך לוב ויהי לה
בנים מאולכסנדר אחי ארקוליאוס
ויהי כאשר לקח ארקוליאוס את
גלפירה יבמתו ויביאה ירוטלוס אל
ביתו ותחלוס האטה והנה אולכסנ
בעלה הראשון עומד לנגדה ותח
ותחמוד גלפירה לחבקהו ויהדפה
אולכסנדר ויאמר חדלי לך מעלי ו
ומל תגשי בי הלא תכלמי להבקני
כי נבעלת אחרי ליובב מלך לוב ו
ולא רב לך כי נבעלת לארקוליא
אחי ובאת בביתי לחרפתי כי תבע
תבעל לפני ויטבע ויאמר כי לא א
אטא את החרפה הזאת עד אשר א
מעשה נקמה בכך ובארקוליאוס א
אחי אשר עשה עמך נבלה ותקח ה
האטה ותספי את החלו לנערותיה
ותחי גלפירה ימיס אחרי חלוס
חלמותה ותמת והאסף אל עמה
מקץ שני ימים אשר ראתה גלפירה
את החלוס וקם

את הבחור לא הרג כי אמר המלך
קיסר כי אהבתו בערה בו ויכח
גבר עליו ויריחהו למרחוק
על כן כתבנו את הנבלה אשר
נעשה ברומה בימי תביריאוס קיסר
ובימיו נעשו נבלות כאלה הרבה
ובימים ההם מת ארכילאוס
בן אורודוס וימלוך אנטיפס אחיו
תחתיו ויסוב את שמו אורודוס וגם
הוא הרשיע לעשות מכל אשר היו
לפניו ולא עזב תועבה אשר לא
עשה וימלוך יא' שנה והוא לקח
אשת פליפוס אחיו בטורנוס וגם
היו לה בנים מאחיו ויקחה לו
לאשה ויהרוג רבים מחכמי ישראל
וגם הוא הרג את יוחנן על אשר
אמר לו אסור לך לקחת את אשת
פליפוס ויהרגהו הוא יוחנן
אשר עשה טבילה
ויגלה אותו תביריאוס קיסר מלך
רומה את אורודוס לארץ ספרד ו
דימת שם וימלוך אגריפס בן
אריסטובלוס בן אורודוס הגדול ו
ימלוך כג' שנה וביומיו מת תביר
תביריאוס קיסר וימלוך תחתיו
גיוס אשר הרשיע לעשו מכל אשר
היו לפניו הוא גיוס אשר קרא עיז
עכמו אלהים וייכו לבנות לו
מזבחות בכל הארץ ולהזכיר שמו
אלהים ולהשביע בשמו כל אדם

כבשים אלהים ויאותרו לו כל הגוים
לבנות לו מזבחות ויטבעו בשמו
ויזכירו אותו באלהים רק היהודים
לא אבו שימוע לו ויתעוררו
למלחמות ויאמרו נמותה יחד ולא
נשמע ולא נעבוד לך בימים
ההם היו מלחמו וקטנות ביהודה
בין הפרושיים ובין פרייזי עמנו ה
הנטיים אחרי בן יוסף וכו'
לעור אשר עשה רעות גדולות בי
בישראל עד אשר ניכחו אותו הפרו'
בימים ההם שלחו אנטי מוכרים
טליח אל גיוס מלך רומה ושמו
אפיון וגם היהודים שלחו כמו כן
טליח אל גיוס מלך מלכים ושמו
פולו איש חכם אשר עשה ספרים ה
רבה זה פולו ויען אפיון לפני
גיוס מלך רומה ויאמר כל הגוים
יזכירו שמך אלהים ויבנו לך מזב
מזבחות על שמך ויטבעו בשמך
כבשים אלהים רק אלה היהודים
לברם לא יבנו לך מזבחות ולא יז
יזכירו שמך אלהים ולא יטבעו
בשמך ויען פולו ויאמ' אמנס כי
לא נבנה מזבח רק ליה' יישראל
ולא נזכיר שם אלהים אחרים בלתי
שם יה' ליהנו ולא נטבע בשם אחר
וזלתי בשמי הגדול והנודא ולא נ
נזבח לאלהי בלתי ליה' לברו טרם
נמסור נפשותינו למות כי אין

אשר תהיי נביאתי ותשמח מאד ה
האשה ותספר לבעלה ויאמר לה
אישה ומי יוכל לחטוך את אשד ט
טאל ליהם ותלך האשה אל ההיכל
ויפרשו לה נערוותיה לנוכח המז
המזבח ותטיב האשה ותכאנה נ
נערוותיה מן ההיכל כי כן יורה הכ
הכהן . ויהי בטובה ויקם
הבחור מאחרי המזבח ברמות אנ
אנוב ויבא תחת בגדיה ויפורל בנ
בנטיקה עד בלי טובב ותיקץ הא
האשה ותטאלהו ותאמר מי אתה
ויאמר אנכי אנוב באתי על אהב
אהבתך ותאמר האשה אם אתה א
אלוה למה תתאות את האש ויוכל
אלוה להתערב עם אשה ויאמר הב
הבחור יוכל מי יקימנה אשה יפה
כמותך כן קבלה עליה אלוה ותלך
לו את ירבי אלוה כמוני וגם ילדה
אשה אחרת מאלוה וגם נטיס רב
רבות אשר תלדנה אלהים רבים ו
ותאמן האשה ותאמר מאוסדה א
אני בבנות אם יאהבני אלהי על פ
כן לא חטיבה האשה את אשד טאל
הבחור ויטיב עמה עד הבקר ותלך
לביתה טימחה מאד ותספר לבעלה
את כל אשר קרא לה בהיכל וישמח
האיש מאד ויאמר אשרינו אשד פ
פאר אותנו אלהים וגם כל הנטיס
מאשרות איתך ואמרות אשריך

פיאורלינה אשר התחברת עם האל
האלהים . ויהי אחרי כן וילך
מונרוס וידבר אל פיאורלינה לאמר
אשריך אשר התחברת לאנוב א
אלוה הגרו למדי נח מעתה כאשר
לא מנעת אל האלהים את טאלתו
כן לא תמנעי את טאלת אדם וכא
וכאשר לא חטיבת את מסתריך מה
מהאלהים כן מעתה לא תחטיבי
גם לאדם כי אלהים גדולים הוא נ
נתן לי את אשר חטיבת ואשר מנע
מנעת לי הוא נתן לי כל תאותי וט
וטמו אנוב וגם אותך הביא בהיכל
ויתנך לי לעשות ריכוני עליך ותאו
ותאותי מה טלא עשית חפצי בר
בריכוני ולא לקחת כ' דרכמוני זהב
אשר הבאתי לך הנה אלהים עשו
לי חנם בלא כסף את אשר טאלתי
להם ואני בהיות טמי מונרוס לא
אבית לעשות ריכוני וכאשר הס
הסבותי טמי אנוב עשית כל חפצי
למדי פיאורלינה מעתה והלאה לע
לעשות ריכוני . ותטיב האשה
ותתעצב מאד כי נתעוללה ותלך ו
ותספר לבעלה ולא היה לו מענה ל
לשו להריב עם אשתו כי הוא יורה
עליה ללכת אל ההיכל ויטיב המ
הקיסר כל הרברים האלה ויהרוג
הכהנים וגם את ההיכל הרס ואת
היכלמי הטביע בנהר תביראוס א

ירושלם נוטאי הסכינים בתוך הע
העס ויאנח העס אנחת חוללים ורו
ורואים תמיד בעיניהם את המות
והממית לא ראו על כן קראו למות
ההיא מות עזרה אשר אין לה עיני
ויירא העס מאד מפני הפרייכים ב
בעלי הסכינים כי קלים היו בעלי ה
הסכינים וממהדין במלאכתם ווא
ואומנין להרוג נפש בערמתם
ויהיו מחברים ומאהבים עס
אדם יוס או יומים עד כי האמין
לו והיה הולך עמו בתוך המון הע
העס ומכהו בסכין וימיתהו ויבכ
ויבכהו לעיני העס מי הכהו
וימותו רבים בקלות המעטה
ובערמת הרטע הוות וואו
נהרג נתן הכהן צדיק וחסיד ווא
ואיש טוב וימת בתוך העזרה ולא
נרע מי הכהו ורבים כמהו צדיקים
וחסידים וחכמים נהרגו בימים ה
ההם ותגדל אימת בעלי הסכינים
מאימת המלחמה וילכו הכס בקד
בקרב ירושלם איש איש כלי מלח
מלחמה בידו ולבוש טריון מפני
בעלי הסכינים אבל רבים מדלת ה
העס אשר לא היה להם טריונות ו
יראו מפני חרבות בעלי הסכינים
ויכאו מירושלם עס נטיהם וטעם
וכל אשר להם וילכו ללכת הנה וה
והנה לגור מפני הדריכאים ויאמרו

הפרייכים לפילוס טר יכבא רומיים
כי הנה אנטיים יכאו מירושלם ל
למרוד במלכות רומיים וישלח
פילים חיל אחריהם ויכס לפי חרב
מאיט ועד אטיה מעורל ועד יונקל
לא נטיאר בהם עד אחר
ובעת ההיא התעוררו מלחמה יהו
יהודים עס רומיים כי מדרו היהו
היהודים ברומיי בעבור פילים טר
יכבא רומה כי הקסה את עולו לי
ליהודים ולא עוב פילים טר יכבא
רומה רעה אשר לא עטה בירושלם
שיפכת דמים וניאוף וחלל הנטיים
ובויצע וטורד ואכור בעת ההיא
באה בירוניקי אחות המלך אגריפ
אגריפס להיכל ולטתחות ליי להי
ישרל ותרא והנה פילים לחץ את
העס על רבר המס ויהרוג רבים מ
מהם בעזרה ותכא בירוניקי אחות
אגריפס המלך כי נכמרו רחמיה ע
על עמה ותבך ותתחנן אל פילים
לחמול על העס ולא חמל פילים כי
טחת רלעג מאחות המלך בהיותה
יחפה בעמדה בהיכל ותהי ללעג פ
פילים וטס היה לעזר בן ענני
הכהן הגדול ויהי בהיות ענני כהן
גדול ולעזר בנו איט בחור ואמין
לבב מאד וירא הבחור מפילים וי
ויתקע ויאספו אליו אגודת בחורי
ויתגר עס פילי וגדודי רומי ויגבר

כי אין אנחנו נאותים ולא נשמע ל
לדבריהם ויקחנה גיוס מלך
רומה של פולו ויטליכהו מלפניו ב
בבזיון ויאמר להכותו בחוץ הוא
וכל היהודים הנמצאים עמו ברומ
ברומה ויאמרו היהודים לאמר לא
תשובו לבבכם היום כי עת צרה ה
היא לישראל כי קצף גיוס מלך רומ
רומה מאד אבל יש רפואה לדבר ו
ושורה בואו ונטיב לעורה ישנה ו
ראשונה עזרת אבותינו אל
להיכו ונקרש יכוס ונקראה עברה
בארץ אויבנו ויקדשו היהודים י
כוס בארץ רומה ויקראו עברה ג'
ימים ויקראו אל להי ישראל ויע
ישגם לה אבותם ביכוס ובתפ
ובתפלה יהי ביום השלישי ויע
על גיוס את רוח גדודיו וידלגו
עליו בחרכותיהם טורפות
ויכרתוהו ויקיכוהו חתיכות עד ב
בלי לקבר יאכלו הכלבים את
בשרו כי לא נקבר ויקום להי י
ישראל את נקמתו מאת גיוס קיסר
וימלך אחריו קלאודיאוס קיסר
וישלח קלאודיאוס את פולו החכם
ואת היהודים בכבוד גדול מלפניו
בשלים וישמחו וילכו ירושלימה
ויהרסו את כל המזבחות אשר בנו
על טס גיוס בכל ארץ ישראל והי
אגריפס המלך נכבד בעיני קלאודי

קלאודיאוס קיסר מאד וימת
אגריפס מלך יהודה וימלך תחתיו
אגריפס בנו וימלך ש' שנה וגם
קלאודיאוס מת וימלך תחתיו ניר
נירוס קיסר ובימי אגריפס נחרב ב
בית שני והתעוררו מלחמות גדול
גדולות בכל ארץ יהודה ובכל ארץ
ארס ויטחיתה ויאבדה אגריפ' וכ'
שנה לא חדל לשלול טלל ולבזו ב
בו ולהרוג נפשות וייכע בכל ארס
מיכע גדולה פגרים מתים וגם ביה
ביהודה סלה פגרים מתים וגם בי
בטכניו סלה פגרים רבי עד שעלה
עליו פילים שר יבא רומי בחיל כ
כבר מאד ויד חזקה ויך את פרייזיו
וילכדו ויאסרוהו בנחושתים ויול
ויוליכהו אל רומה ואף כי שלח פ
פילים את לעזר הפריץ אל רומה
לא טיהר הארץ מן הרמי כי גדלה
שנאת העם איש את אחיו לטנוא ו
ולהרוג או ימחה רעה גדולה בק
בקרב ירושלים ויהי איש טונא לר
לרעהו וישכרו עליו ריבא מן הפ
הפרייזים בידו חרב חדה קטנה ב
בעל פיפיות הנקרא סכין ויסתר ה
הפרייץ את הסכין תחת בגדיו ויב
ויבא בתוך ההמון וימיכא את ה
האיש טונא ויגס בצרי האיש ויכ
ויכהו בסכין וימיתהו ולא נרע מי
הכהו וכה עשו תמיד בכל יו' בתוך

שוטר ודון הוא חטה ואת העבודה
ותיה לכס אריכות אפים ולא
תחרפו אותם ואף כי רשעים הם
כלימה להם לטעות רעה בגלוי א
אבל בסתר יעשו רעה אם תחרפו
אותם יעזוב פניהם ויעשו רעה בג
בגלוי מאשר יהיו טופטים וטוט
וטוטרים יהפכו להיות ימים ואו
ואויבים כי טוב שוטר רשע מאויב
ידיק כי זה בסתר יאכל את בני א
אדם אבל זה בגלוי יטחית אדם
אל תתגררו בהם בינו ותדעו בחי'ו
הישר אשר הם תחת אדם והם בכלי
ברזל אריות רובים ונמרים אם לא
תתגר בהם לא יתגררו בך וינחמו ו
ולא ידעו ולא יטחיתו .
ואם תלך למקום אשר הם טס ותת
ותתגר בס ותתפרט באזניהם ות
ותכפישם הלא ידעו ויטחיתו ויה
ויהרגו נפשית בינו ותדעו מן
הקדחת אם בתחלת הקדחה תעשה
לו רפואה תרעלו ביותר אם תעו
תעובה מעט תטכך חמתה מעט
מעצמה ותסיד ממנו .
תאריכו אפכם פן תעוררו עליכם
קיסר לא יבקש רשעכם ולא טלח
השוטרים האלה להרע לכם אבל
לא יראו עיניו ממוחל למכר ולא
תגעידו מרומיה ועד הנה כי בטר
ודם הוא אבל אם תחכוני וטלחתי

מלאכים אל קיסר ולקחתי מעליכם
את השוטרים האלה בטרוס בלא
מלחמה ובלא טפיכות דמים ואם
תעזבו להלחם במלכות רומיים לא
תוכלו להם כי בכל הארץ מסופה
ועד סופה מושלים וכל הגוים
יבברו להם עד יבא גס קיסר וכל
הגוים עברי רומיים יחטבו וידם
עמהם להלחם בכס . טמנו
והאוינו טמות הגוים אשר כבשו
רומיים ואין להם כלמה לעבוד
רומיים גוי הנקרא איתג' היושבים
בארץ יון גוי עו ואדיר אשר טר
טרפו את בתיהם ואת עריהם
מלפני טרטן מלך פרס כי
בא עליהם בחיל טיכוס ואריר וכבר
מאר ואין מספר לחילו ולא יכלה
ארץ אסיאה להכיל את המון חילו
כי אמר טרטן מלך פרס ארית
ברגלי עס המון חילי אתה ים ואע
ואעשהו יבטיה וגם אלך בהמון
אנייתי בתוך הארץ ואעשה הארץ
כחציכי ויגבה לבו בהמון חילו
ויכאו איתג' לקדמתו וילחמו בו
וסילו מהמון חילו והוא טרטן
מלך פרס ברח מפניהם בספינה
אחת קטנה וימלט מפניהם .
ועתה הם איתג' אשר גברו על
טרטן מלך פרס ויכבשו גוים רבי'
גדולים ועיכומים היוס הם עבדים

אלעזר על פילוס וכל אגרוניו סלה
אריכה ויברח מירושלם וילך למי
למיכרים ברד וסומס וילך אל אגר
אגריפס המלך ויספר לו פילוס את
כל אשר עשו לו הבחוריי היהודים
כי מלך אגריפס אז בא מרומה וה
והוא במיכרים לבא אל ארץ יהוד
ויהי כבא אגריפס
המלך ממיכרים ותיבא אחותו ביר
בירוניקי לקראת אחיה המלך אגר
אגריפס ותתחנן לפניו להיות בע
בעזרת היהודים וגם כל העם יבאו
מירושלם לקראת המלך אגריפס ר
דרך ס' רים ויטתחו ויאמרו יחי ה
המלך אגריפס
וירדוש המלך את טלוס העיר ויבא
המלך בירושלם ועמו טני טרי רר
רומיים במחנה גדולים ויהי כבוא
המלך בתוך ירושלם וייצחקו כל
העם אל המלך ויאמרו הושיעה ה
המלך ותהי ירך עמנו לעזרתנו כי
לא נעבור רומיים עוד ויהי כטמוע
המלך את רבריהם וירחם המלך פ
על העם ויחמול עליהם אבל הדע
בשיני המלך את הדבר אשר דברו
העם למרוד במלכות רומה
ויאסוף את העם בעזרה בחיכר הה
ההיכל וידבר המלך באזניהם
כדברים האלה לאמר טמנו והאז
והאזינו אחי ידעתי כי מכאוב גד

ועינכם בלבבכם וגם אני אתעצב ו
חזקתם עמכם כי אזלת ידינו להלחם
ברומיים אבל אם תשימנו לעצתי
אז טוב לכם כי במקום העצה שם
תטובה שאו עליכם מעט את עול
טרי רומיים אשר אטלח אגרת רב
דברי טלוס אל נירוס קיסר ויסר
מעליכם את הטריים האלה אל
תמהרו ליבאת לחירות כי רבים
בני אדם בבקטס חירות יפלו בע
בעבודה קטיה ורבים מעמנו רעים
ואנטי בלישל מבקטיים לגרות מל
מלחמה ויטמחו לטפוך רמים
במלחמות כי מעטייהם זה ויפלו
הטובים ברעתם על כן טמנו דברי
ומי הוא חכם יבין מעמנו ומי הו
הוא כסיל ילמוד מדברי ועל כן ת
תהיה לכם דממה עד כי ארבר כי
אם תחריטו ותהיה לכם דממה אז
טוב לי ולכם כי אני ארבר דברי
בנחת ואתם תשימנו ותבינו
ואם לא תחריטו ותתנו קולכם לה
להרים ולהריב ולהוס שיתים רעות
תעשו כי תכריתו מפי הדבר וגם
מאזניכם תכריתו טמוע ולא תשימ
תשימנו דברי אבל האריכו כי אש
אטלח אגרת אל קיסר ויסר מעל
מעליכם את הטריים האלה הרעים
ויטלח טוטרים פגרים הם יחטבו
לכם לחירות ולא לעבדות ואם טו

פור אגריפס טוב לכס אוהבי טוב
לכס בעוד אניות במחורן שומרות
לשימור נפשכם מן הסערה כי
כאש' תבא בפלג היס אין להשימר
מן הסערה מפלג היס ומגלי היס
אשר בפלג כי אין מחורן לנח כי
אם סצרו ופחד המות ויאמ' שימו
לבבכם באהבת אריכם ובאהבת
בניכם ואהבת נשיכם וטפכם ושי
ושימו לבבכם באהבת מקרטיכם
ובאהבת כהניכם וחמלו לכס פן ת
תשיחיתון את הכל במעטה ידיכם
ושימו לבבכם על דברי כי דברתי
תשוטת נפטיכם באוניכם הטלום
אשר בחרתי עם רומיים דברתי
לכס אם תשימנו ותעטנו טלום ואני
עמכם יחד ואם תבחרו מלחמה
אתם לברכם או הטלום אני ואתם
או מלחמה חוץ ממני וישא קולו
אגריפס ויבך ויבכו עמו גם הזקני'
והחכמים וגם ענני הכהן בכה
אבל אלעזר בן ענני ועמריד רמה
וחוזה מאר מבחורי הפרייזים וי
וידרגו שתאוס בחרביתם טלופות
על טרי רומיים אשר עם אגריפס
המלך ויהרגו את הצדיים ואת כל
המונס אשר עם אגריפס המלך בן
ביהודה ובירושלם או נבדלו
הזקנים והחכמים וילכדו את מינ
עבדות כיון כי לא רצו להיות הו

הזקנים והחכמים עם הפרייזים בע
בעיה אחת ותגדל המלחמה בין
הפרייזים ובין החכמי ועל הזקנים
וירא המלך אגריפס כי גדולה יד
הפרייזים מאד והוא במחנה אל מ
מחוץ לשיר וישלח את טני הצדיים
שם האחד דריו ושיס הטני פליפוס
ועמהם חיל ג' אלפים פרטיים לעזור
את הזקנים ואת החכמים ואת
מבקשי השלום וילחמו בבחורי
הפרייזים ויבטחו הזקני והחכמים
ומבקשי שלום אל חיל המלך אגר
אגריפס הבא לעזרתם ויתחברו ע
עמהם וילחמו וימיס ויגברו על
הפרייזים ויבריחו וירדפוס הלוח
והכות עד ההיכל ויבאו טרי המלך
אגריפס בהיכל ועמהם גדודי המ
המלך הלוח והכות בפרייזי וידלגו
עליהם מאחורי נושא הסכינים אשר
לפרייזים ויבאו בתוך אגדת חיל
המלך אגריפס אשר בהיכל ויכו
בסכינים הטו והנה בחיל המלך כי
חניתות וחרבות גדולות טלופות
ביר גדודי המלך כחוק המלחמה
אבל הסכינים כאשר היו קטנים ב
באו תחתיה וידקרו תחת טריונס
ויפלו רבים מחיל המלך הבא בהי
בהיכל ותגבר עוד יד הפרייזים
ויצאו חיל המלך מירושלם ועמהם
דריוש ופליפוס טרי המלך ויצאו

לרומיים וגם גוי מוקדון אשר עשו
גבורות הרבה אחר מטרי רומיים
טולט בהם היום וסמו אגיסיליאה
הוא ירדה בגרי ההוא והם אוהבים
לעבוד את רומיים אדונייהם גוי מ
מוקדון וגוי אגריפס וגוי אפריקא
אשר ביד סני מלכים אדירים ועם
ועינמי אשר כבטו כל גויי הארץ
רכניעום ועתה אין להם כלימה
להיות עבדים לרומיים כי לפנים
בקטו הם להכניע רומיים ועתה הם
עבדים לרומיים אלה סני גויס
מוקדון ואפריקי הם עבדים לרומיים
ולא הושיל לפליפוס את עטרו ואל
אלכסנדר גבורתו כי פליפוס
ואלכסנדר חס הגדול לא אבו לעב
לעבוד לרומיים ודע כי לא יוכל
להלחם עמהם אלכסנדר חס וימא
מוקדון מקדו פאת יפון וכל המון
גויס היוטבים ביפון עד הדי הם
הסלג אשר לא נתנו מעבר לפל א
אדם דק לרומיים וכל פאת
תימן עד הדי החול הם יורשי
ורומיים יקצרו את קידיהם
וכל ארץ כוש והדי ערן וכל גוי ס
סמרוס וגניואה וכל מעברות כוש
ועד הדי החסך ועד גבורות נהר ס
סבטיין הגיש ממסלת רומיה ולא
יכלו לעבוד כי אין מעבר לארס ס
סם וכל ארץ הודו עד ארץ יפן וע

ועד גבורות מורח הטימט בקנה ה
ארץ יפנים טלטו היום וכל ארץ מ
משרב ועד ארץ קריתן אשר קבלה
את מלכות רומיים כעובר דרכים
רדטיס ובמקום אשר לא באה אנ
אניה לפולם סס יבאו באניותיהם
ריפטו סחורה ויתנו מס לרומיים
וגם גוי פרקנוס גוי עו ואריר
בורגניאה עם עיכוס וכל ארץ
רומניאה ועד יס אוקינו ברטניאה
קצה הארץ וגם גוי דניטיכי
היוטבים בארץ דינא מכבא אטי
התחבאו בתוך גלי יס אוקיינוס
לבלתי יעברו לרומיים ולא יכלו
כי הגיש להם ממסלת רומיה והם ע
עבדים לרומיים וגם אנגלישי
איראס היוטבים באירלדיאה בת
בתוך יס אוקיינוס באיים הם היום
עבדים לרומיים וגם פתרוס
אנטי בריתכס לא יעודו לכס כי גס
רומיים הכבירו עולם עליו ואל תא
תאמרו בלבבכם כי כן רומיים במ
במיכרים ובשרב אשר נהוגים להל
להלחם בס כי מסונני כלי מלחמה
ורב פטרס מעוסד כל הגרים כי הם
לקחו עוסד כל הגרים ואל יבטח א
אתם חומות ירוסלם כי רומיים
חומות יד אוקיינוס סברו
רוססך טוד אגריפס לדבר דברים ר
רבים אשר לא כתבנו הנה וידבר

היהודי אשר בטייפולי לא נקבל
בטלומכ' ולא עזרתכ' וירא כן חיל
יהודי ויסעו וישובו ירושלים ועמהם
טלל רב כסף וזהב עד אין מספר
אשר הביאו מארס והארמי יושבי
טייפולי אמרו איש אל רעהו הנה
היהודים ישובו להלחם בנו ואלה
היהודים היושבי בתוכנו פן יעשו
עמהם טלום ויתנו את העיר בידם
ויעשו בנו כאשר עשו ליתר ערי
ארס ויאמרו אל היהודי
היושבים בתוכם טמענו כי חיל
יהודה ישובו להלחם בנו ועתה יבאו
לכם מן העיר עם נטיכם ובניכם
וטפכם ותטבו ביצר אשר היא
קרובה לעיר עד ישובו מעוליגו חיל
יהודה הבא להלחם בנו ויעשו כן
היהודים ויבאו מן העיר ויטבו
ביצר וטס איט וטמו טמעון
איט פריץ וגבור ועריץ גבה קומה
ורחב לבב בעל זרוע ואיט כח
ואמיץ לבב אשר השחי רבי מעם
למיכוא חן בעיני הגוים
וימכור רבים מעם ישראל לנכרי כי
בבא חיל יהודה על טייפולי ל
להטחיתה תמיד זה טמעון יבוא
עמהם למלחמה לקראתם ויהרוג
מהם רבים ויטיבם לאחור ולא עזב
טמעון זה את חיל יהודה להדע את
עיר טייפולי ויהי כי יטב טמעון

לבטח ביצר ושאול אביו עמו איש
טוען וזקן ורבים זקנים יושבי טת
טייפולי עמהם ויאספו רומיים ו
וארמים חיל לרוב ויהרגו כל
היהודים הנמצאים בטייפולי וי
ויבאו ביצר להרוג את טמעון ואת
ואת אביו ואת כל מטפחתו כי ב
ביצר הרגו שלטה שטר אלק נפ
נפטות וירא טמעון והנה המון ר
רומיים והמון ארמים באו עליו וי
ויטלוף את חרבו וידץ עליהם ויך
בהם מכה רבה מאד ויטיב לאחור
ויאספו עליו עוד המון רב וירא ט
טמצו כי המון רב שליו והוא לברו
וחרבו טלופה בידו ויקרא ויאמר
טמעוני ארמים ורומיים יושבי ט
טייפולי וארברה לכם אמנס כי ב
בצדק ובמשפט אתם גלחמים אלי
ואל תחמלו עלי אשר היצלת אתכם
אתכם מיד חיל יהודה ולא עזבתים
להרוס את עריכם ואת נטיכם ואת
בניכם ואת בנותיכם בחרב כאשר
עשו ליתר ערי ארס ונלחמתי מל
מלחמותיכם והרגתי רבים מעמי
וממטיחפתי למיכוא חן בעיניכם ו
ונתתי דמם לכם בערבון וטמרת
אהבה לנכרים ולעמי איבה ורבים
הרגתי אבות של בניהם בעמי בגל
בגללכם ואתם בצדק ובמשפט ת
תגאלוני כל זאת ועתה אמות אבר

עמהם החכמי והזקני וכל מבקשי
הטלום וילכו אל אגריפס המלך ו
יטעור בן ענני ובחורי הפרייזים
מיטל על ירוטלס לרעתם ותנל ר
רשת הפרייזים בהרב ירוטלס ויש
ויטרפו את בית המלך אגריפ אשר
בירוטלס ואת כל אויבותיו ואת
כל כלי מחמדיו בזון להם ויטרפו
את כל כתבי החוב ואת שטרי הל
הלואות אשר בבית המלך ויטרפו
את בית בירוניקי אחות המלך ות
ותגדל ממטלתם בירוטלס
בעת ההיא בכל ערי ארס יהודים ו
וארמים יושבים יחד ותתגר מלח
מלחמה בין היהודים ובין הארמ
הארמים בכל ערי ארס עם אנטי ק
קסיריה הביאו חיל רומיים השירה
ויהרגו כל היהודים אשר מיטאו ב
בשיר וגם אנטי דמטיק ישבו להרוג
את כל היהודים בתוכם ויכסו את
סורס ולא גלו את הסוד גם לטניה
כי רובם תינת היהודי היו שומדים
ויהי ברילה ויקומי ארמי ולכרו
את הדרכים ואת מבואות העיר וי
ויהרגו שטרת אלפיה יהודים כי מ
ארמים איט כלי מלרמת בידו והי
והיהודי טוכבים במטתם ערומים
ולא ידעו הדבר ויטימעו היהודים
אשר בירוטלס את הדעה אשר עשו
ארמים ליהודי בארצם ויהגרו כלי

מלחמתם וירוכו דמטיק כאריות ו
ורובים וכחיה טכולה בחרון אף
ובקצה ויכו את דמטיק לפי חרב מ
מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק מ
מטור ועד טיה מגמר ועד חמור ו
וכה עשו מערי ארס רבי ויכו אות
לפי חרב לא חמור על זק ועל אשה
ולא רחמו על ילד כלס הרגו באכ
באכזריות כי סולו מארמים בתוך
עליהם מיכע גדולה וקנים הדוגים
ונטיים הרוגות מעיברות ואנטיים
הדוגים ועולליהם וזונקיהם הדוגי
בחיק אמותם ותבאט ארץ ארס מ
מריח הדוגיה כי אין קובר כי הש
השחיתו היהודי את כל ארץ ארס
לולי קיסתאו טד יבא רומה אשר
היכיל אות מיד היהודי או אבר כל
זכר ארס מכל ארס יבנה ויטעו
כל חיל יהוד ויבאו שטיפורלי אשר
לארס להלחם עליה כי היא נטמאה
בארס שיר מביכר ובעת ההיא גם י
יהודים וארמים יושבים יחד ויבאו
חיל יהודה לפני העיר ויקראו אלה
היהודים היוטבים בעיר טלום וה
והיהודים יושבי שטיפורלי לא ענו ל
לאחיהם טלום כי אם קללות נמר
נמריכות וחרפות כי היהודים עם ר
רומיים וארמים ורובם מיטבט לוי
היו ויאמרו להם חיל יהודה לטל
לטלומכס באנו לפנותכם ויענו ה

קסירי וישירוף באש את כל סביבו
העיר ויהרוג את כל הנמצאים מ
מחוץ לעיר ויבאו לקראתו אנשי
עפורים בתחנונים וברברי שלום
ויחמול עליהם ולא נלחם על העיר
ולא הרע להם והפרייכי אשר בעיר
נסו ההרה ויהי ביצאתם מיצפורים
ויתנו עליו מרובה וסורו מהמונו
קח איש גבורים וגם גלפירה טר י
צבאו הוכה במלחמה ההיא אבל
לא מת כי נמלט ויסוב פניהם הפ
הפרייכים וינרסו מפניו וירדפם כס
כסתיו בסוסיו ובפרטיו ורבים מ
מהם רבק והיכיע והנשארים נסו
ההרה וישוב גלפירה להתרפא בק
בזסיריה מן המכים אשר הכוהו
פרייכי יהודה ויסע כסתיו וילך
לעיר אשר טמה אנטיפירו להלחם
עליה וטס מיכא מחנה יהודה את
מחנ' כסתיו כי רבה היא ויחדלו
ממלחמה וילכו גבעון אשר היא
מירושלם כ' חים ויבואו ביד הטייטי
וישבתו טס וירדפם כסתיו עם כל
מחנהו עד גבעון וילחמו עליה
ויהי לאחר השבת באטימור הבזר
ויחגרו איש את כלי מלחמתו וייכ
ויבאו מן העיר ויריעו ויערכו מל
מלחמה עם מחנה כסתיו וייכיעו
מגבורי כסתיו ה' מאות וטר' סו
סוסייהם ורוכביהם הרוגים אריכה

ורגלים הרבה מאד ומן היהודים נ
נפלו כב' במלחמת ההיא ובמקום
ההוא נראה גבורת מוכבו וגבורי
יהודה ובנראוס אשר הכה תחלה
מחנה רומנים ויטלח כסתיו ו
ואגריפס מלאכים בירושלם אל א
לעזר בן ענני לעטו' טלו' ולא אבה
לעזר כי הרג מן המלאכי ויאסוף
את הכהנים ואת העם ליצאת למל
למלחמה על כסתיו ואלה אשר
הוטיע את ישראל בבית טני מיד א
אויביהם ויכהן מתתי בן יוחנן
הכהן הגדול אחרי הכהן מקדוני'
טינה אחת וימות ויכהן תחתיו
יהודה בנו' טנים וימת במלחמה
ויכהן תחתיו טמעון יח' טינה
וימיתהו תלמי חותנו בתוך מטות'
היין ויכהן תחתיו יהוחנן בנו
אשר נקרא הורקנוס על טס המלך
הורקנו אשר הכהו וימלו' כא' טינה
וימות ויכהן תחתיו אריסטוב'
בנו טינה אחת הוא נקרא המלך ה
הגדול כי הוא התחיל לתת עטרת
מלכות על ראשו ויהפוך הכהונה
ויחללה למלוכה מקץ ד' מאות ופ'
טינה וג' חרטי לעלות יטו'ל מבבל
וימת אריסט' וימלוך תחתיו אלכס'
אחיו כו' טינה וימת אלכסנדר'
ותמלוך אלכסנדרה אשתו ט' טנים
ותמת וימלוך אחריה אריסטו' בנה

מות מות מטונה כואת

ויהי אחר הדברי האלה וילך אגרי
 המלך ויוגד לנידוס מלך רומה את
 פל הדברים האלה אשר מדרו הי
 היהודים וכאשר הרגו טרי רומה
 ואת כל חילם ויטלח
 נידוס קיסר אל קסתיאו טרי כבא
 רומה היושב בארס ויד רמה עמו
 מחיל רומיים כי
 נלחם עם מלך פרס ויכהו והטיב מ
 ממלכת פוס תחת יד רומה ויכו
 עליו נידוס לעלות ביהודה לדבר א
 אל העם דברי טלוס ולדבר על לב
 לבם להטיבם בברית ויהי
 כאשר דבר אגריפס את הדברים ב
 באוני כסתיאו ויטימח כסתיאו על
 דברי אגריפס כי מיכא עלילה לע
 לעשות נקמה ביהודי בעבור אשר
 טפכו דם לרוב מחיל רומיים ומי
 ומיוטבי ארס ויאסוף כסתיאו
 חיל כחול אשר על טפת הים לרוב
 ויבא כסתיאו קסיריה וידא את יופי
 הבנין ויכו כסתיאו לטרוף אותה
 העיר באש ואת העם אשר בה ה
 הכה לפי חרב ולא טבטה נפטו על
 זאת וילך יפו בחיל כבד וילחם בה
 בים ובטבה וילכדה ויהרוג ברח
 ברחובותיה ח' אלפים וד' מאות א
 איס ומטס נס וילך קסיריה

אבל בחרין אף ובקצה גרול ואתן
 בי נקמה של אשר הרגתי חבירי וא
 ואזהבי ואהרבה את נפטי בידי לב
 לנקום נקמת דם אחי אשר טפכתי
 להראות כחי וגבורתי פן תתגאו
 עלי בנפלי ותאמרו כי אנחנו הר
 הרגנו את טמטון גבור יהודה וא
 ואהרבה את נפטי בידי כרויכח א
 אשר ימיתו ויהי כדברו כן
 וימלאו שיניו דם ובפיהו קצף ות
 ותבער בו חמתו ויטלך רחמיו מ
 מנגד ויבו את הרמלה ויקח את
 אביו ויזכיאו מתוך השש ויהרבה
 ואחרין הרג את אמו למען אשר
 לא יתחתנו על הילדים ותרוץ אטתו
 בחפיכה ובריכו ותפשוט כוארה
 לחרב למען לא תראה את מיתת ב
 גניה וירדו הילדים ויתנו את י
 כואריהם לחרב לבלתי ראות מות
 אביהם וימיהר האכזר ויהרגם ב
 במכה אחת לבלתי תת
 אותם ביד יריים ויהרוג את כל
 אנטי ביתו ויאסוף את כל פגריהם
 כאיש נויכח במלחמה אשר לא ר
 ראה מכר אנטי ביתו נופל ביד או
 אויביו כי הוא היגס כלם ואחר
 כן וירס ימינו לטיניהם ויהרוג את
 נפטו ואת עטה טמטון להראות
 כחו וגבורתו בעבור אשר טמר א
 אהבה לכריש וטנאה לעמו על כן

ביום הרביעי ויבאו הכהנים ויתר
העם מירושלם פתאום ויכו במחנה
רומיים ה' אלפים רגלי ואלף רוכבי
סוסים ויבהלו מחנה רומיים
ויהי כראות כסתיאור ועמו כי
איך לנוס משני היהודים רבחרו מ
מבחורי רומנים מ' אלף איש ויש
ויעמידם בין מחנה הכהנים למח
למחניהם ויבוס כסתיאור לאמר
שמרו כל הלילה תוקעו טופרות וב
ובערו אש למען ימלטו בארצם
ואתם לא תבאו מן הבית עד הבקר
מהנה ויהי כראות היהודים
שיחיליהם התקבצו וישמעו קולה
הטופרות וישובו מדרוק אחריו
רומיים וישכימו בבקר ראו שנסו
רומיים לילה דרך קסיריה מהלך ג'
ימים וירדפו הכהנים אחריהם וימ
וימבאו את כל כליהם מוטלכים ב
ברוך אשר השליכו מחנה רומיים
להזל מעליהם לנוס והכהנים לא
לצאו את הכלים הנטלכים כי דקה
העם אחריהם עד שיברי קסיריה וכ
וכס יאור ואגריפס נמלטו אל מח
מחוז קסיריה ויברחו שניהם אל ר
רומיה ויבאו אל המלך נידוס ויגידו
את כל אשר קרה אותם בעיר ירוש'

והם מדברים עמו והנה מלאך בא

מארץ פרס ויגד לנידוס לאמר כי
הנה מלך פרס ועמו מדרו לברתי
טימוע לעבור מלך רומיים ויתבהל
המלך מאד כי ראה כי מדרו עליו
מסביב כל עבריו בשתה היא בא
אספסינוס טר החיל אשר טלחו נ
נידוס אל המערב אל אשכנז ובר
וברטניא ובססוניה ואסקוסיא
ויכניעם להטות טכמס לעבור לנ
לנידוס המלך ויהי כבא אספסי'
ויגד לו המלך נידוס ויספר לו את
כל הדעה אשר עשו הכהנים לחיל
רומיים בארץ יהודה ואשר המיתו
את עמו ואת גרוריהם כל הדברים
אשר עשה כסתיאור הרומי ואגריפ'
מלך יהודה ויהי אחרי הדברים
האלה ויטלח המלך נידוס אספסי'
טר החיל ושיטו בנו עמו לבא ארץ
יהודה ויבוס המלך נידוס לאמר ו
והרסתם את ערי מביציהם והח
והחרמתם את כל אשר תמיבאו אל
תטיבו יד מאיש ועד אשה טף וזק
ועולל ויונק להחרימם בלא חמלה
ויעברו אספסינוס ושיטוס בנו
את הים ועמהם כל חיל רומיים ומ
ומבחר גבוריהם ויבאו עד מחוז א
אשכנז ויהי כטימוע היהודים
האלה ויברחו שלטיה מן הטרדים
גבורי מלחמה יוסף הכהן בן ג'
גוריון ואת ענני הכהן ואת אלעזר

ג' טנים . בימיו עלה פומפיוס טר
יבא רומ' על ירושלים וילכדה ויקח
אדיסתובלוס ויאסרהו בנחוטתים
ויוליכהו אל רומה . וימלוך
תחתיו הורקנוס אחיו וימלוך ש' ט
שנה בימיו מדרד אנטיגנוס בן
אחיו וירס יד בהורקנוס עם חיל פ'
פרס ויתפטיהו ויאסרהו בנחוטתים
ויוליכהו בבלה ויקחץ אונגו לבלתי
היות כהן ומלך . וימלוך אנטיגנו'
ג' טנים בימיו ברח אורודוס אל
רומה ויאסוף את כל חיל רומיים
ויבא ירושלים ויהרוג את אנטיגנו'
בטנת טלט למלכו . וימלוך אודו'
תחתיו לן טנים וימות . וימלוך
תחתיו ארקוליאוס בנו ש' טנים וי
יאסרהו מלך רומה בנחוטתים
וימלוך תחתיו את אנטיגוס אחיו ו
ישוב את טמו אורודו' וימלוך יב'
שנה . וילך וילכוד ארץ ספרד על
אשר לקח מלך ספרד את אשת אח
אחיו וימת טס . וימלוך תחתיו
אגריפס בן אריסתובלוס בן אחיו
כג' שנה וימות . וימלוך תחתיו
אגריפ' בנו כ' שנה כל ימי מלכותו
לא טקטה המלחמה מיטדאל עם ר'
רומיים עד גלות יהודה אל רומה
הוא חורבן בית המקדש טני .
ובטנת כ' למלך אגריפס בחדש ה'
החמישי הוא חדש אב ביום ט' לח

לחדש ובימי אגריפס מלך נירוס
על רומה ויטלח מנחה עולות וש'
ושלמים אל בית יי' להעלות כפרו
כאשר עשו למלכי רומה אשר מל
מלכו מלפניו ויעמוד לעזר בן
ענגי הכהן ויטלח את מנחת נירוס
מבית יי' בי אמר לא נחלל מקדש
לתינו במנחות בני נכר ויתקצב
בטופר ויערוך מלחמה מול חיל ר'
רומנים אשר היו יבואים במטמ
במטמדותם לטמור את ירושלים .
וימת אחר מן טריהם ויפלו טס ה'
חללי' רביס מבגי כתיים ואת אחר
מן הטריס תפטי חי כי נטבע לו א'
לעזר לבלתי המיתנו וימר את טב
טבושתו וימיתהו ואחר כך ברח א'
אגריפס להגיד למלך רומה את כל
הרעה אשר נעשתה בירושלים
ויטלח עמו את כסתיאו בחיל כבר
מאד ויבא ארץ יהודה וילכדו מק
מקצת הערים הבכורות וגס את י'
יפו הרס ויעלר טניהם הוא ואגריפ'
ירושלמה ויבא לקראתם לעזר בן
ענגי הכהן ויתר הכהנים ורוב העם
ויפגטוס בין ירושלים ובין יפו
וערכו אתם מלחמה ויפלו חללים
והכהנים נסו ירושלמה וירדפו
אחריהם כסתיאו ואגריפס ויתר
חיל רומיים עד טערי ירושלים ויחנו
על ירושלים ג' ימים . ויהי ביום ט' לח

לקח מלחמה

ויתקע יוסף בן גוריון בטופר וירך
אל עדי אגריפס אשר בארץ יהודה
לתפטים ויחן על טירה העיר אשר
לאגריפס אשר טס היו אויבותיו
הכסף והזהב וכלי המלחמה אשר
לו

ויהי כבא יוסף וישמור לפני הטער
וירבר דברי טלוס אל העם אשר על
החומה פתחו לי הטער וסגרתם
בידי את כל חיל אויבות אגריפס
ואת כל מחמדיו וחיו ולא תמותו
הלא טוב לכם להיות בגודל מקדש
וּבנחלתו מהיות בעזרת אגריפ'
אשר נוסף גם הוא על ירינו ויחזק
ידיהם במקדש ובעם נחלתו

וישמעו האנטיים אל יוסף ויפתחו
לו את טער העיר ויבא טמה ויש
ויטלימו עמו ויסגירו בידו את כל
אויבות אגריפס כי הטיבו דברי
יוסף בעיניהם ויאותו גם המה
להיות בגודלו

בטת ההיא היצר ליוסף כי מדרו א
אנטי טבריה ויברלו מן העם ויש
יוטבי ירושלם וימירו גודל יוסף
ויהשכו להיות עבדים לאספסיינוס

ויפקוד עליהם אחר מטרי כתיים

ויהי כשמוע יוסף את הדברים
האלה ויעזוב את מחנהו בעורייה
ויקח עמו שש מאות בחור ללכת
טבריה ויבא עליהם פתאום ויהי
כבואו על טפת הים אשר לגנוס
וימיא טס ספינוס הרבה מוכנות
לעזרת רומיים ולעזרת אספסיינוס
גבור רומה ויכו יוסף ויטברו
אתהן ויפורס בים הנה והנה ויהי
כראות אנטי טבריה את הספינות
מפוררות בים ויאמרו גם אלה חיל
יוסף אז ברחו גורוי רומה העירה
רסגרו בערם את טער העיר ויקרב
אל החומה נוכח טער העיר ויקרא
באזני העיר לאמר מה הקטר הזה
אשר קטרתם ותפשו בברית אשר
כרתנו ליי ותמירו את הטבוטה א
אשר נטבעתם בלחי ישרל אשר נ

נלחם באויבינו והכניעם
ויענו העם את יוסף מעל החומה
לאמר בי אדנינו שימנא את דברי
עבדיך חלילה לנו להיות בעזרת
רומיים כי אם בעזרת
לחינו ומקדשי ועם נחלתו אך יש
אנטיים בקרבנו בני בליעל אשר
כרתו ברית עם אספסיינוס והם ה
בבאום העירה ויפתחו האנטי את

לעבור בנו הכהן ויפקידו על הארץ
ויחלקו להם את ארץ יהודה בגורל
ויתנו להם עזרה כיד היהודים למ
למלחמת הפול טליט הארץ בגורל
כל ארץ הגליל ארץ נפתלי והלאה
ליום בן גוריון כי אז נמטח מטוח
מלחמה הגדול השני יבא לענני
הכהן הגדול ירושלם וכל
סביבותיה לחזק את החומות
ולערוך את המלחמה מול אספסי
הגורל ג' לאלעזר בן ענני הכהן
ועמו יהושע כל ארץ ארום עד אי
אילת ועד ים סוף ויתר הארץ
יבא בגורל לענטה מיריחו ועד
הארץ בואכה נהר פרת ומעבר
הנהר וכל ארץ ארום נהרים ליתר
טרי יהודה והכהנים הפקיד על
הערים הביצורו מגבול ירושלם עד
בואכה מיכדיס ויסע אספסינוס
עם כל עמו מאנטוכיה ויבאו ויחנו
בארם יבנה ויועזרו יחדו לאמר
הוא וטיריון נלכה ונעלה דאטונה ה
הר הגליל ויהי כשמוע יוסף
בן גוריון לאמר כי יעץ אספסינוס
לעלות הגליל ויבא יוסף בן
גוריון מירושלם ויעל הגלילה וי
ויבן את הערי הנהרסות ויחזק את
החומות דלתותיהם ובריחיהם וא
והרמונותיהם ויפקוד טרי יבנות
למלחמה בראש העם לאלפים ול

ולמאות ולחמשים ולעשרות וימ
וימלא יד כל העם מכל כלי מלחמ
וילמד כל העם את כל אותות קול ה
הטופר ותרושת חזרונות באי זה
קול יעזרו מלחמה ובאי זה יקבצו
ובאי זה קול יפרדו את כל
אותות תרושת מלחמה הגיד להם
ויבאו את כל העם לאמר שמע
ישראל אתם קרבים היום למלחמה
אל ידך לבבכם אל תיראו ואל תח
תחפזו מפניהם ואל תגורו מן המ
המות כי יחזק ויאמץ לבבכם לה
להלחם בעד עמכם ובעד ארמתכם
לבלתי גלות מעליה ולהלחם בעד
מקדש יי לבלתי יטמא בטומאת ה
הגדול כי טוב מות במלחמת חיים
בגולה והיה כקרבכם אל המלחמה
עם ארביכם וראיתם כי נפל חלל
מגבוריכם וקנאתם לילהים לאמר
נבחרה מות בחיים למען תצליחו
במלחמת יי או למות על יי ליהיכם
ועל בריתו יחד כי תלכו אל האור
הגדול ויהי ככלותו לדבר את
כל הדברים האלה אל העם ויבחר
לו מיהודים אלהים ויבחר לו מכל
מתי מספר ויבחר לו מכל אלה שש
מאות איש גבורי חיל למלחמה ג
גדודים אשר מעמדם ארד למאה
והעשרה לאלף והמאה לרבבה א
אשר לא יסובו פניהם ולא יחזרו

עם רומיים ואת העם הכה יוסף לפי
חרב ואת בתיהם שרף באש

ויהי אחרי כן נלחם יוסף עם אנטי
כיפורי וישיפו דם רב מכל שיכרתו
ברית עם אספסיינוס וישיחת הרבה
בהם לאין מרפא ויטרוף את
עריהם ואת כפריהם באש ואת טר
טרידיהם וטפס ואת נטיה רבניה
ובנותיהם הולך בטבי ירושלמה
והנמיכאים טס מגרודי רומנים ה
הכס יוסף לפי חרב

וישמע אספסיינוס וטיטוס בנו כל
אשר עשה יוסף להם בהכותו את
גרודיה אשר היה להם בגליל וגם
את האנטיים היהודים אשר היו עם
אספסיינוס וטיטוס בנו בברית ה
המית יוסף ויחר להם מאד ותבעו
בם חמתם ויסעו ויבאו אפתי למה
היא עכורטס היה אגריפס מלך יה
יהודה ועמו מ' אלף איש גבורי מ
מלחמה ורובי קטית ונוסף גם הוא
וגם חילו בחיל אספסיינוס וגם רב
רומנים עמהם היו לאין מספר וע
ועמהם יתר הגרים ומן עמי הארץ
ער אין חקר ומן ארם
יבנה וארם נהרים ואטור וטנבה

שילה הבבלי ויונתן הירושלמי וי
ויהי מספרם ח' אלפים איש חיל הנ
הנהרגים מן היהודים ומלט נגר
לברו כי נחבא בקבר אחד וירדפו
מחנה רומיים אחרי נגר ולא מי
מיכאו אותו כי נעלם משיניהם ויש
ויטלו את האש בישר מסביבות
הקבר אשר נחבא טס נגר ותאכל
האש את עיני הישר מסביב ואל ה
הקבר לא נגעה האש אשר היה טס
נגר ומלט נגר מיד הרומנים כי ה
היילו טדי בעבור טמו ויהי
אחרי כן ויטלו עוד היהודים מי
מירושלם עם רב לבא אשקלונה ל
לקבור את החללים והיהודים באו
אשקלון ויקברו את החללים למ
למיכאו את חלליהם ויחפשו פגרי נ
נגר ולא מיכאו אותם והם בעורם
מחפשים ויקרא אליהם נגר מתוך
הקבר אשר נחבא טס ויאמר אל
אליהם הנני ויטמחו כל היהודים
במיכאם אותם ח' רומנים נסגרו ב
בתוך העיר כי נבהלו מרב היהודי
אשר באו לקבור את חלליהם ויהי
בקברם אותם וישאו העם את נגר
ויוליכוהו ויביאוהו ירושלמה
ויתחוק יוסף ויתאמץ להלחם עם
אנטי כיפורים ויכו את אנטינוס
ואת כל העם הנמיכאים עמו לפי ח
חרב ואת הכפריים אשר כרתו ברי

טימנו יוטב ידוטלם בי מדרו אנטי
אטיקרון ויתנו יד לכות ברית עם
הרומנים . ויטלחו להם את נגד
ואת טילה הבבליים ואת יהונקן
עמהם מגבורי ידוטלם ועמהם אנ
אנטיים מדרלת הארץ ויבאו אטיקרו
וייכורו עליה ימים רבים . ויהי
בעת ההיא היה בעיר אחד מטרי ר
רומיים ושמו אנטונינו איט גבור
נחוק מלחמה .

ויהי באטמורת הבקר טרם יכיר
איט את רעהו ויבא אנטונינוס ה
הטד טיהיה לאספסינוס אל מחנה
היהודים אטר היו ימים על העיר
רך אנטונינוס מן מחנה היהודים
מכה רבה ויפלו טים מן היהודים .
אלה איט והנטיארים מן היהודים
עמדו כלם על מטמדותם כי אמרו
טוב לנו למות במלחמה הזאת מ
מלנוס מלפני אויבינו ויתאמינו ה
היהודי על מעמדם ויתחזקו ויבט
בי ליהם .

ויהי בהיות המלחמה ויערכו
הנטיארים מן היהודים מלחמה ל
לקראת אנטונינוס וימותו רבים
מן מחנה רומיי וגם הרגי רומיים

טיער העיר ויבא יוסף ואנטיו אל
תוך העיר ויכבוט אותה ויטלח
יוסף את ידו לתפוט את בני בליעל
אטר היו טים ויאסור מהם כטטי מ
מאות איט ויטלח אל טיירה העיר
אטר לקח ויתר אנטי הבליעל אטר
למולו הכה לפי חרב וגם את טר
העיר אטר היה לאספסיי לכר חי
וויכואהו מחוץ לעיר ויכר לאחד
מגבוריו לקיכך את כפיו ויתחנך
הטר אל יוסף לאמר קיכך הכף ה
האחת ותטאר האחרת ויהי ללכך
בטיני יוסף ובטיני גבוריו ויעך
יוסף ויאמר אל הגבור תנה לו את
חרבך ויכרות הוא את כפו אטר
יבחר לו ויכרו הטר את כף
הטמאלית ותטאר כף הימנית א
אטר לו ויטלחהו יוסף וילך הטד
אל מחנה אספסינוס להראות ח
חרפתו במחנה רומיים . ויהי
אחרי כן וימדרו גם אנטי יכפורין
ויקטרו על יוסף ויכרתו ברית עם
אספסינוס ועם החיל אטר לרומ
לרומיים וידע הדבר ליוסף וילך
אליהם עם כל מחנהו למלחמה
ותטגב העיר ממנו כי לא יכול לה
כי הגביהו חומותיה עד מאד לפני
כן ויחזקו את מגדליה ויהן על
העיר יוסף וכל מרנהו ויכר
עליה ימים רבים . בעת ההיא

אל כל העם אשר בירושלם אל הכ
הכהנים ואל השרים והסגנים ויתר
העם לאמר אליהם דעו אחי ורעי
כי טלח אלי אספסינוס לאמר מה
ביצ כי תקטו ערפכם למולנו ולא
תיטאו ארינו ונכרות לכם ברית ו
ותעבדו את מלך כתיים ולא תמותו
גם אתם גם נטיכם גם בניכם ובנ
ובנותיכם ונשלטתם לפניכם בחרב
כלכם והנטיארי גלו מעל ארמתכם
ללכת בטבי וארצכם תטאח
שממה מאין יושב ועתה לכו ושמ
ושימנו בקולי וייאתם אלינו כלכם
והטלמתם עמנו ולא תמותו ואכלו
את טוב ארמתכם כי טוב בחיים
ממות ויטלחו כל יושבי ירושלם
והסגני וכל חורי יהודה ויתר העם
לאמר אל יוסף אל תאבה להשלים
עמהם רק חזק ואמץ להלח עמהם
עד כלותך אותם או אשר תמות ב
במלחמה גם אתה גם כל העם א
אשר עמך ותלחם במלחמת יי בע

מקדשו ובער שרי להינו ובער עמך
ואל תהי ידך עם הגויים

ויהי
כשמוע יוסף את דברי אנטי ירוש
ירושלם ואת דברי הכהנים והשרים
ויתר העם אשר טלחו ביד
המלאכים כדברים האלה חרה אפן
וחמתו בערה בו וייא ויערוך מל

מלחמה לקראת אספסינו ולקרא
מחנה רומיים ויחל אספסינוס ל
להלחם ביהודים וילכו את עיר ג
גדדה אשר בגליל ויהדסה ויפה
לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ו
ועד יונק וכי עד בלתי הטאיר להם
טריד ופליט כי אמר אנקמה נקמת
גדודי רומיים וטדיהם אשר הכוס
היהודי בארץ יהודה ויסעמטס
הוא וכל חילו ויבא יורפתה העיר
אשר היה יוסף טמה ויהי ביום
הראשון לחנותו על יורפתה ויתן
לכל עמו מחיה מאכל ומטותה ויח
ויחגרם כלי מלחמה

ויהי ממחרת ויריעו חיל רומנים
למלחמה ויסובו העיר מסביב וי
ויתייב יוסף ויתקטבטופר וייא
למלחמה הוא וכל יבא היהודים
אשר היו עמו להלחם במחנה רומ
רומני בתחתית ההר מן הבקר ועד
הערב

ויהי ממחרת בהיות הערב יחדלו
מן המלחמה ויסו דו היהודים מעל
למחנה רומנים ויבאו העירה ויהי
ורומנים טבו אל מהניהם ואל אה
אהליהם ויפלו טס ביום ההוא חיל
גדול מן היהודים ומן הרומנים כי
בגאות גדול ובטורה גדולה באו

ולתפיל את הרכסים וליטור את הנ
הנתיבות המטקשי ליתרם לעשות
מסילה לעמו כי חרה אפו
וכטייע יוסף את הדבר הזה ויבא
אליהם הוא וכל מחנהו ועשה בהם
נקמה אשר לא נהיתה כמוה כי ה
היה טדי עמו יתברך שמו

ויהי כשמוע אספסינוס וטיטו כל
אשר עשה יוסף לרומנים וילך א
אליו הוא וכל עמו בחיל כבר מאד
למלחמה טברייתה יהי כאשר
ראה יוסף כי בא אספסינוס ובנו
טיטו וכל חילו למלח וינס יוסף
מעניהם ויבאו יורפתה העיר אשר
בגליל ויסגור יוסף וכל חילו בע
בערם בעת ההיא שלח אספסינו
מלאכים גדולים ויקרים אל יוסף
כי אמר אספסינוס טד חיל רומנים
מה ביצע בהסגרך בתוך חומות ה
העיר יא אל והטלמת עמנו וכו
וכרתנו לך ברית ועברת את מורך כ
כתיים ותחיה ולא תמות אתה וכל
העם אשר אתך

וישלח אליו יוסף לאמר תנה לנו
ארכה ימים אחדים וארברה באוני
בני עמי כדברך אשר שלחת אלי
אולי ישמעו בקולי וירק אספסינו
מיוסף וישלח יוסף מלאכים אל

וטיטו ופרס וכטדים ועוד כי מ
מלחמה ממקדון וכל בני קדם וגם
מיכרים ולוב וסבא ורדן וכל המד
המדרינות הקרובים והרחוקים כלם
פרקו עול היהודים אשר היה על י
צואר וימרדו על ירושלים ובמלכה
נתהי ידם עם חיל רומנים ועם א
אספסינוס כי היו ליהודים מקדם
ויבאו לעזרת רומיים ולהלחם כלם
ביחד עם יוטיבי ירושלים ועם יהודה
ולא היו ארום עם טיטו ואספסינו
כי היו עבדים ליהודים ולא בא מ
מהם אחר לעזרת רומני כי נלחמו
על ירושלים מלפני כן ולא יכלו וכ
וכבטו אותם יטדיל ומל אותם הו
הורקנוס מלך יהודה על כן טמרו
ארום משמרת בית יי וברית יי א
לתי יטדיל ולא מרדו ביהודה ובי
וביוטיבי ירושלים ויהיו בתוך ירוש
ירושלים מאנטי ארום ל אלה גבורי
מלחמ לטימור את חומות ירושלים
לפני משמרת ארום אשר היו עם
עימדי על העי בגורל במטמדותם
ויהי אחרי הילה הדברים נסע
אספסינוס ובנו טיטוס עם כל מח
מחנהו וטיטו יבאו משכו ויבא הגלי
ויכר עליה ויוגר ליוסף כי מחנה
רומנים חנה בהר הגליל ויהי
כשמוע יוסף כי קרב אספסינוס
עם גדול ורב לריכף את הדרכים

אכן אחת גדולה מעל החומ' וירם
אותה למעלה ויפילנה על ראש ה
האיל וירד אלעזר מעל החומה וי
יקח את ראש איל טל ברזל ויטל
וישליכה אל תוך החומה והקיר ה
היה שפל על כן ירד אלעזר לקחת
את ראש האיל ויך את העש אשר ה
היועס האיל ויתר העש נסו מלפניו
ויוורו היוריס את אלעזר בחיכיס וי
ויתקצו בו חמטיה חיכיס ויטלחו א
אנטי החומה את ידיהם וימטכו א
אותו ויעלו את אלעזר מעל החומה
ויריעו אנטי העיר תרועה גדולה ע
על אשר גבר לעזר הכהן להכות ב
במחנה רומניס ויקחו את איל הב
הברזל אשר היו בוטחים בו חיל ר
רומניס ביום ההוא . בשת ההיא
מת לעזר הכהן איש גבור חיל ב
בטס טוב כי נלחם בעד מקדש יי
ובעד עמו ובעד ישראל כגבור וית
ויתאבלו עליו כל העס מאד על א
לעזר הכהן ויקברו אותו בעיר יי
יודפת וכבוד גדול עשו כל עס יי
ישראל על אס יפתו ועל גבורתו ועל
מלחמתו ועל תודתו אשר נלחם ב
באויבי ישראל . ויהי כראות בחווי
יהודה את אשר עטה לעזר מן המ
המלחמות אשר נלחם עס רומניס
וימת בטס טוב ויקנאו טני מביני
בחוריס גבורי מלחמה טס האחר

יתרא וטס הטני פליפוס ויפתחו א
את טער העיר וייכאו וילחמו עס ה
הרומניס ויכו ויטחיתו בחיל רומ
הומניס הרבה מאד וימותו גס טני
טניהס במלחמה על מקדש ליהימס
ועל ישראל ועל אריכס . ויהי כראות
יוסף את המלחמה כי נתחזקה וכ
וכברה מאד וייכא מן העיר ויך ב
במחנה רומייס מכה רבה מאד וא
נאת המיכוד ואת אילי הברזל עס כ
ברי המלחמה טדף יוסף באש ות
נתחזק המלחמה מאד ויחלו רומ
הומניס לנרס מפני יוסף כי ראו כי
נתנו איש יהודה ואת נפטיס למות
על טס אלהימס ועל מקדשו ועל א
אריכו ולא עמד חיל רומני למורס

ויתייבב אספסיינוס ויחזק לבב
עמו ויחזקס ויפתס בדבריס טוביס
ויתן להס כסף וזהב לרוב מאד וי
ויתן להס מחיה מאכל ומטתה וייל
וילחמו עס יוסף ועס איש יהודה ב
ביום ההוא טר בא הטמטי .

ויהי בהתחזק המלחמ' ויוורו היוריי
את אספסיינוס על טוקימינו ויב
ויבהלו כל גבורי הרומניס כי ראו
את הדס בזובו מיטוק אספסיינוס
כי היתה המלחמה גדולה וחזקה :

באו חיל רומנים על היהודים כי א
אמרו הרומנים נכניעם ככל הגרים
אשר לכרנו והיהודי השינו למולם
כי אמרו נמותה יחד בקנאת מקר'
לחינו על כן נפל טס עם רב מאלה
ומאלה ביום ההוא ותחוק
המלחמ' ביום הטיני עד יום הרביעי
נתחוקה המלחמה וכל היהודים א
אשר סביבותיהם נוספו על מחנה
רומניי לעזרתם והיהודי הנטארי'
בתוך העיר נלחמו עם הרומניים
מעל לחומה ויכרו אספסינוס הוא
וכל מחנהו על העיר ימים רבים וי
יסוב אספסינוס את תעלות המים
אל מחוץ לעיר וייכמאו יוטבי הע
העיר מאד וירא יוסף כי אין מים
בתוך העיר ויקח בגדים ויש
ויטבלם במי הבריכות אשר היו ב
בעיר ויפרטם על קיר החומה לה
להראות למחנה רומנים כי יש מ
מים בתוך העיר וכל זאת לא עטה
יוסף לבלתי שרוא יתהללו רומנים
ויאמרו כי אין מים בתוך העיר
וייכו אספסינוס ויבן על העיר מ
מיצור ויגט אליה את האיל הוא א
איל הברזל מטחית את החומות
ויחל לנגח באיל בקיר החומה
וזה מעטה האיל אשר יפילו בו את
החומות ויבאו קורה גדולה ועבה
גיתנו בראש הקורה כובש ברזל ג

גדול כתבנית ראש האיל ומטקול
כתיכי הקורה ויתלו את הקורה בי
בין טתי תורנים בהבלים וראשי
התורנים נדבקים איש באחיו ורג
ודגליהם טבועים בארץ וראש הא
האיל מול קיר החומה מקרוב ובא
ובאחרית הקורה טבעות ברזל מו
מוסמדות אליה וחבלים קטורים ב
בהם והיה כאשר יבקשו להפיל את
החומה וימטכו את איל הקורה וי
וישלחוה לנגח את קיר החומה או
תרעש החומה ותנושות פול לארץ
ויהי בנגחם את חומות יורפת
ירא יוסף כי החלה החומה לנוש
ויקח טקים גדולים וייכו יוסף וימ
וימלאום תבן ויתלו אותם בחבלי'
מעל קיר החומה לבלתי נוגעת ב
בחבלי הקיר כי היה התבן רך על
בן חטך החומה מין איל הברזל כ
בי כל דבר רך ישמור לפני דבר קט
קטנה וייכו אספסינוס את עבריו
וישלחו מגלים ויכרתו את חבלי
הטיקים ויפול התבן על הארץ ויו
ויוסיפו עוד לנגח את החומה ב
באיל הברזל

ויהי טס על החומה איש
גבור חיל מן הכהנים בחור אשר
קנא לאלהיו ועל עמו וסמו אלעזר
וירא כי החלו הרומנים לנגח את ה
החומה באיל הברזל וישא אבן

מעמדס כי אמרו היהודים איש אל
רעהו נמותה במלחמה ולא נתפטי
חיים ויקס יוסף הוא ומ' איש
נגבוריו הנטוארים עמו ויכאו מן
העיר ויברחו העירה וימיכאו מעד
מצדה אחת ויבאו טמה ויתחבאו
כלס בתוך המערה ואנטי העיר ת
תמו כלס במלחמה כי לא האמינו
את ברית רומנים כי טאל יהודי
אחר לרומי תייני ויטבע הרומי לי
ליהודי כה יעשה לי להיס וכה יו
יוסף אס אמיתך יכא אלי ויעך
היהודי ויאמר אל הרומי תן לי את
ימינך ואבטחה בך ויטלח הרומי
את יד טמאלו ויתן אל היהודי וה
והיהודי לא נטה לבו לרעת כי יד ט
טמאלו היתה כי נבהל והיה כרת
הרומי את יד טמאלו ליהודי ויתמ
ויתמוך בה היהודי ויאחזו הרומי
את הטלח ביד ימינו וימיתו וימ
וימת היהודי כי לא היה בידו טלח
כי הטליך היהודי כלי מידו על פ
כן מת ויהי כראות היהודים
כי לא הקים הרומי את בריתו ו
ולא נאמנה טבושתו וימת היהודי
ויאמרו נמותה כלנו יחד ובמותס
המיתו עס רב מרומנים במלחמה
ההיא הרבה מפל אשר המיתו במ
במלחמות הראסונות ותלכר הש
בעד אחרי כן ויוסף וארבעים

איש אשר היו עמו נחבאי במערה
כולס ויטלח אספסינוס את פברי
פברלינוס וגליאקנו אל יוסף לאמר
יכא אלי ותחיה ולא תמות
ויהי כראות האנטיס אשר היו עמו
עמו כי נוטה לב יוסף ליכאת אל ה
הרומנים ויאמרו אליו תמיהיס אנ
אנחנו ממך כי נבחרת מרבבות
עס כהינה וממלכת עס קרוטי ותפ
ותפקד לטי יכא גרול בראס שמך
ותראינה שיניך חרפת עמך וכטל
וכטלון יאנך ביוס הזה ותחיה על
על ואת החרפה ומה לך טוד בחיים
הלא טוב מות מחיים ואתה כהיוס
הזה תחטוב בלבך כי הס להחיות
אותך יקראו לך או להטיב לך באח
באחריתך הס קוראים אותך
תדע כי לא יקראו אותך כי א
אס ללכרך חי והס יתהללו לאמר
הנה מטוח מלחמתס תפטינו אותו
חי ויאמרו הרומנים רמה ידינו

ועתה אחינו אס תמית את נפטיך
טוב לך מאסד תיכא אליהס ולא
יהיה להס נכח וגבורה ולא יתה
יתהללו ולא ימיכאו רבר במה ית
יתגרו כי לא תפטיוך ולא המיתוך
הלא טוב לך למות בחרבך מאסד
תמות בחרבס או לחיות ולטמוס
חרפת גרופיהס טיאמרו ראו המ
המתפאר אני מטוח מלחמה ואל

חוקה בין ישראל ובין רומנים
וירא טיטוס כי הוכה אביו וירץ ב
בבהלה לעזרתו ויאמר לו אביו מה
לך כי נבהלת בני חזק ונקוס נקמת
אביך מן היהודים האלה אשר הת
תחזקו למולכו וילחמו טניהם
טיטוס ואספסיינוס עם כל חיליהם
ביום ההוא מלחמה שיכומה וחוקה
מאר ויפלו ביום ההוא חללים רבי
מחיל רומנים ומאנטי יוסף נפל
הרבה וישארו עמו מתי מעט וילך
ויבא העירה ויהי ממחרת ויאמרו
חיל רומנים וייכיבו את המיכור וה
ואת איל הברזל אשר טרף יוסף ו
ויערכו את המלחמה על העיר והע
והעיר יורפת טכולה מגבוריה כי
כלם נפלו במלחמה וישארו אך יו
יוסף ואנטי מעט עמו ויעלו כלם
על החומה ותעלינה גם הנטיים על
החומה כי אין אנטי עוד במלחמ
ויקלעו אנטי אספסיינוס על ה
העיר בקלע סוללה אבן גדולה ות
ותעבור האבן על בטן אשה הרה ו
ותולך את הילד מבטן אמו דרך מ
מחצית ריס ויוסיפו לטפוח סוללה
פעם שנית ותך האבן מגבורי יו
יוסף על ראשו ותפלה את ראש ה
האיש ותולך את פלח ראש האיש
עם האבן בעת ההיא בא אחד
מגבורי רומיים ויעמוד מתחת

החומה נוכח יוסף כי כן חשב ב
בלבו לאמר אולי אוכל לירות לו
בחיכי ויבט אליו יוסף וייצק מול
הגבור לאמר אל תמיתני וילפת
האיש אחור כי חרד לבו ויטפכו
עליו היהודים טמון רותח מעל הת
החומה וימס את עורו וילך נשיט
בכל מחנה הולך ובוכה ויכעק עד
טמת האיש ויתגר אספסיינוס
וטיטוס בנו להלחם ביורפת עד מ
מלאת מח' יום ותטגב החומה מ
מהם ולא יכלו ללכדה עד אשר נל
כלאו טדירי הנטארים כי לא יכלו
לסיקוד ולטמור עוד העיר

ויהי אחרי כן באו טניהם טיטוס
ואספסיינוס לילה על החומה ויעלו
על החומה כי חדלו הסומרים לט
לשמור עוד על חומות העיר ויהי
בעלותם על החומה ויעלו אחריהם
מגדודי כתיים הרבה מאד ויטבחו
את בריחי השער ויבאו כל חיל רו
רומנים בתוך עיר יורפת ויפני ה
הרועה גדולה למלחמה ויהי
כשימושה היהודים ויקיכו מיטנתם כ
כלם חרדים ונחפזים ונבהלים וית
ויתפסו כל אחד חרב בידו וייכאו
כלם על הרחוב והנה חיל רומיים
באו בתוך העיר וילחמו היהודים ע
עם הרומנים וימותו היהודים
במלחמתם במקום מעמדם

העבדים המטוהרים או כמות ה
הטפחות הנחרפות הלא חרפתך ו
ובטתך היא וחרפת עם יי כי טר
מלך וכהן אתה מטוהר כמון ותא
ותאסר בכבלי הגוים ועוד יאמרו
למן היום והלאה לאמר הלא זה
האיש אשר מכר עדרו וגבוריו וחיל
גדודיו ויתר עמו למו וימלט נפשו
לברו להחיות .

ויהי ככלותם לדבר אליו כדברים
האלה ויסלפו איש את חברו ויג
ויגטו אליו בתוך המערה ויאמרו
הסכת ושמע אם תאבה לטמוע ב
בקולינו נמיתה נא אותך כארון
כראש כגבור וטר גדול ואם תא
תמאן למות בכבוד רב כי נמיתך
כאחד העבדים הקמים עלינו .

רשע יוסף ויאמר אליהם אמנם
ידעתי כי יצק תרברון ומי יחפור
בחי כהיום הנה ומי יתן לזה דבר
ויקרא את נפטי ויקחנה אליו כי
טוב מות מחיים על כל היצרות א
אשר עברו עלי הוא ידע כי הוא
הנותן נטמתי בי מי יפתח בער
אשר יסגור הלא הוא המסגיר
והפנתח כי הוא אלהים חיים אשר
בדו נפש כל חי ודוח כל בטר אי
איש ויפת באפינו נטמת חיים
ויחיינו להיות חיים לפניו והוא
העזר את רוח חי בקרבנו ויסגור

בערה ועת' הנוכל לפתוח בער אשר
סגר להים בעדו יתברך שמו הלא
ידעתם כי הנפש הזאת פקדון היא
מאתו ואנחנו עבדיו והוא נתן לנו
את הנפש הזאת ואם נטליכנה
בלא עת הדריש' הלא יחר אפרו בנו
והיינו ועומים לבלתי מיכוא מנוח
עם אברהם אבינו ועם היצדיקים
והחסידים ואבות הראשונים לא
תלכו אלה להים בלא קדימה הלא
לפנים קרא להים למטה רבינו עה'
והוא היה בחירו בחייו ויאמר אליו
עלה אלהי העברים הנה ואז עלה
ולא נקרא לא עלה וכן לא יוכל אר'
להטלים את נפשו אם לא תדרש
משמו .

ועתה אחי רשע למדו נא מאיוב כי
באמרו יאמר יוס' יולד בו הלא היה
יכול לחזק את נפשו ולמות או
להדק ולמות או לטמוע בקול
אסתו באמרה אליו ברוך להים ומ
ומת . אך האריך אפרו לטיחקה
ולנגוע הממארת הנרגשת בה עד
אשר נדרשה נטמתו באפר בקרב
ויטלימנה הלא בקדימה אמנם כי
טאל את נפשו למות אך מיד יי
ורא מידו הלא הוא אמר המתכים
למות ואינו לא מת עד בא קצו
וגם חסיד אחד המלך דוד אמר הו
הזכיאה עמסגר נפטי כי ידע כ

לאהוב את יי' ליהנו בכל לבבנו
ובכל נפשנו ובכל מאודנו
לא על בריתו ועל תורתו ועל מקד
מקדשו עם עבדיו הנהרגים על
יחוד שמו הלא אתה העדות בנו
פעמים רבות לאמר כי כל האיש א
אשר ימות במלחמה על יי' ועל מק
מקדשו ועל שמו ועל בריתו יהיה
בגדל חלק יי' ללכת לאור הגדול
לבלתי ראות את החטך המחטיך
הלא אתה יוסף אשר יצקת במל
במלחמה בקרב מחנה רומיים לא
לאמר אני יוסף הכהן מטוח מלח
מלחמה אשר נתתי נפשי למות על
עם יי' ועל מקדשו ועל ארצו ועל ש
שמו ועתה ביצאתך אליהם חימה
תענה אותם תכופר בשיתך וכלמתך
כי בסוף כל דברי פיך הלא אמרת
לעם הלחמו בעד יי' ערמותכם ב
במלחמה כי אם תמותו על מקדש
יי' ועל תורתו מיתתכם תהיה כפרה
על נפשותיכם ותלכו אל האור
הגדול אם אמת הדבר אשר
דברת בפניך מדוע תחטוך נפשך מ
ממות מלכת אחרי עמך אשר הם ה
הלכו אל האור הגדול ואולם
עד היום היית על כל הגוים במל
במלחמה כי בטמעם טמעך ורגזו
וחלו מאמתך ועתה תתן את נפשך
להלכך ביד דומנים כאחד העברים

תאמן בס כי לא יחיוך לטובה או
לחסד אך לחרפה יטמרוך אשר ה
היא קטה ממות למען יתעללו בך
בחרפת גרופיהם ועתה אחינו
השמת לבך אחרי אטוי אברת עמך
ואחייך לאי זה חפץ תבחר בחיים
איה דבר מטיה רבינו עה אשר אמ
אמר לפני הלהים אם תכלה אותם
מחני נא מספרך אשר כתבת
ואיה אהרן הקדוש אשר עמד בין
המתים ובין החיים ויתייבב כגבור
לפני המלאך ומסור עיניו למות
על עמו ותעזר המגפה מעל
ישראל ואיה מלכנו
טאור ויהונתן בנו אשר נלחמו בע
בעד עם יי' ועל עמו הלא היה יכול
טאור להכיל את נפשו ואת נפשי ב
יהונתן ולא חפץ בחיי כי אם בחר
מות מחיים כאשר ראה כי נגף ע
עמו במלחמה על כן לא נפרד מא
מאחיו גם הוא גם יהונתן בנו הנ
הנאהבים והנשימים בחייהם ובמ
ובמותם לא נפרדו וכור
נא את יצחק מטיח יי' אשר אמר
תהי נא ירך בי ובבית אבי כי אנכי
חטאתי ואני העויתי ואלה היכאן
מה עשו ומה חטאו ואיה
התורה הקדושה היכפונה בלבך ה
הלא כהן ומטיח אתה אשר למד
למדתנו את התורה איך נוכל לא

הטברנים המטוחררים או כאחת ה
הטפחות הנחרפות הוא חרפתך ו
ובטיתך היא וחרפת פס יהי כי טר
מלך ובהן אתה מטווח כמורך ותא
ותאמר בכבלי הגוים ועוד יאמרו
למן היום והלאה לאמר הוא זה
האיש אשר מכר שירו וגבוריו וחיל
גדודיו ויתר עמו למן וימלט נפשו
לברו להחיות .

ויהי ככלותם לדבר אליו כרבנים
האלה ויטלפו איש את חדבו ויג
ויגטו אליו בתוך המערה ויאמרו
הסתושמע אם תאבה לטמוע ב
בקולינו נמיתה נא אותך בארון
כראש כגבור וטר גדול ואם תא
תמאן למות בכבוד דע כי נמיתך
כאחר הסדים הקמים עלינו .

וישן יוסף ויאמר אליהם אמנם
ידעתי כי יצק תרברון ומי יחפרך
בחיי כהיום הנה ומי יתן לנה דבר
ויקרא את נפטי ויקחנה אליו כי
שוב מות מחיים על כל הימות א
אשר עברו עלי הוא ידע כי הוא
הניתן נטימתי בי מי יפתח בער
אשר יסגור הוא הוא המסגיר
והנחת כי הוא אלהים חיים אשר
בירו נפט כל חי ורוח כל בשר אי
איש ויפח באפינו נטימת חיים
ויחיינו להיות חיים לפניו והוא
הפקיד את רוח חיי בקרבנו ויסגור

בטרה ועת הנכח לפתוח בער אשר
סגר להים בשרו יתברך שמו הוא
ידעתם כי הנפש הזאת פקדון היא
מואתו ואנחנו טבריו והוא נתן לנו
את הנפש הזאת ואם נשליכנה
בלא עת הדריש' הוא יחר אפרו בנו
והיינו ועומים לבלתי מיכוא מנרח
עם אברהם אבינו ועם היצדיקים
והחסידים ואבות הדאטונים לא
תלכו אלה להים בלא קריאה הוא
לפנים קרא להים למטיה רבינו עה
והוא היה בחירו בחייו ויאמ' אליו
עלה אל ה' העברים הוזה וואו עלה
ולא נקרא לא עלה וכן לא יוכל אר'
להטלים את נפשו אם לא תדרש
מעמור .

ועתה אחי ורעי למרו נא מאיוב כי
באמרו יאבר יוס יולד בו הוא היה
יכול לחנק את נפשו ולמות או
להדק ולמות או לטמוע בקול
אטיתו באמרה אליו ברוך להים ומ
ומת . אך האריך אפו לשיחקה
ולנגוש הממחרת הנרגעת בה ער
אשר נדרשה נטימתו באפו בקרבו
ויטלימנה הוא בקריאה אמנם כי
שאל את נפשו למות אך מיד יהי
ולא מידו הוא הוא אמר המחכים
למות ואינו לא מת עד בא קצו
וגם חסיד אחד המלך דוד אמר הו
בו כיאה ממסגר נפטי כי ידע פי

הנפש סגורה היא ומי יפתח בערה
בלעדי להי ידעתי כי טובה המות
בעת פקודתה או אם ימות א
אדם במלחמה והו כבוד אבל מי
יליץ בעדנו אם יהרוג איש את א
אחר ואחלס מי יתן מותנו ביד א
אויבנו ולא למות כמות נבלים ל
לריכוח איש אחיו ונחטבה לרינו
לריכוחים

כי ריכחנו איש את רעהו
ואם ימית אדם ממנו נפשו נחטב
מטחית נפשו כאחד עטה המלך ט
טאור אחד הללתם אותו כי לא נמ
נמלך על יסדיל כי אם מריכונם כי
אמרו לטמול הנביא תנה לנו מלך
וימלך עלינו ועל כן סר הילאים מ
מעליו כי לא מלא אחרי ובעבוד
ואת מיטח ו את דוד עבדו
והמליכו על יסדיל בעוד טאור חי
לכן בחר מות מחיים כי לא ריכה
לחיות ואני כן אדמה כי ממורך
לבבו עטיה ואת כי אמר יבאו
הערלים האלה ודקרוני והתגללו
בי ולא התבוננו וראו כי לא חמל
על בנו ועל נפשו איככה יחמול
ולמה עמד אהרן הכהן בין המתי
דבין החיים הלא למשן עיבור את ה
המגפה על כן עמד לפני המלאך
להסיר את הנגף מעל עמו
ועתה אנכי איגני כאהרן כי אם א

אחד מבניו אנכי לא חטכתי ממות
נפטי כי ידעתי כי טוב למות ביד
אויבי מלמות בידי ועתה אם תחת
נפטי ממדקרו אויבי כואת תרעין
כי רך לבב אני ואנכי מדוב רטעתי
איך אתי יכב לפניו כאיש חיל אשר
לא יסוב פניו מכלי המות והלא
אני עמדתי ועדכתי עם אויבי מל
מלחמה גדולה והכתי בהם מכה
דבה בהתייבבי נכחם מח ימים על
העיר הקטנה יורפת כי אמדתי או
אוכל לגרסם מעל ידו שלם לבלתי
לכת אליה ולא יכולתי עוד אשר ת
תמו מגבורי מלחמה ועתה כי
טובה המות בעתה ולא להרוג איש
אחיו ללכת אל טאור ואברון בט
בפון ביצנו כי במה יודע גבורת
האדם לסבול כל אשר יבא עליו ע
עד בא שת פקודתו ראו את החיות
ואת האריות ואת כל חיותו ארץ
ויצר אחד ילחמו עד מותם הלא
למשן ימלטו את נפשם מן המות
הלא כלי מלחמתם הם טיניהם וי
ויכפרניהם לא יחבלו בהם רוחם ר
רקעם הבא עליהם ללכדם ילחמו ע
עד מותם ואנחנו תושבים את כלי
מלחמתנו תחת את טיניהם
והיינו כלרמים באויבנו או למות
או לחיות ועתה איך גמות אנחנו
איש בחרב אחיו ועתה

ועתה אחי ורעי ראו את רב החובל
למה יטא את הסצר ויטקור את ה
הלילה וישימור יומם ודילה וילחם
עם מי היס הלא למשך מלט את ס
ספינתו ואם בחפץ נפשו יקדמנה
לנטיברי יס ואל היצורי להטיבר מה
יאמרו אליו אנטי הספינ והסוחרי
הלא יאמרו הנה האטי הזה הברי
הבליעל מטחית ספינתו ומאבר א
אנטייו ואת הסוחריס ואת ממונס
והמלך אם יפקוד כלי מחמדין
אל הפקידים אשר לו הלא יסמרו
אות עד שת פקדו את כליו וידרשם
ויטיבום לו ואם המה יטליכו כלין
בטרם ידרשם מידם הלא יכעיסוהו
ויחר אפו בס ואם יבא אדם לפני ה
המלך בלא שת משמרתו הלא יגער
בו המלך למה זה באת וכל הנפ
הנפשית לאלהים המה והוא נתנס
בחסדו והוא יחס בריכונו ובשת
אשר יחפוץ בשת מלאת קכס או
תוך הנפש אל מנוחתה ואם תבא
הנפש בלא שת קיכה לא יקבלנה ו
והיא לא תמיכא מנוח כי כל ימיה
תנוט ותנווד כי נגרטה בלא שת ק
קיכה י

ויהי אחרי הדברים האלה פרט
יוסף כשיר למרוס ואמר שיה יל ס
סדי אבינו אתה יכרתני באמונתך
וקנהינה ברוח חסדיך ומעטה

ידיך כלנו ואתה מוטל על כל
הבריות ועל כל הנפשות כי אתה
עשיתם וכל אשר תחפוץ תעשה
ואין מי יאמר לך מה תפטר ועתה
יהי עלי ישראל אם טוב בעיניך לק
לקחת את הנפש אשר נתת קחנה
כי בידך היא ואתה נתת אותה וא
ואליך תשוב בשת אשר תחפוץ ק
קחנה בריכוך ולא אטליכנה אני
ולא אחטב לפניך כמטחית נפשו
כי בידך נפש כל חי ורוח כל בשר
אטי

כי ירשתי כאשר לא יוכל
האדם לחיות בלא מטפס כן
לא יוכל למות בלא מטפס י

והאנטיס אשר היו עם יוסף בהר
בהרבותו לדבר להם כדברי האלה
אשר פירשנו למשלה לא הטו את
אונס לדבריו כי בקשו למות וירא
יוסף כי לא יוכל להטות לבס לה
לדבריו ולא יושיל לו ויאמר
להם במדמה לאמר אם זאת תב
תבקשו למות בחרב טוב לכם למ
למות בגורל ישמרו מכס שינים
ויפילו לפני גורלות וה
והיה האיטי אשר יפור עליו הגורל
ימות בחרב אחיו וכן נעשה עד ת
תימנו יחד ונמותה ולא נראה ור
ולא נחזה חרפת מקדש ילוינו וג
וגלות עמנו ויעשו כן האנטיס וי

הנפש סגורה היא ומי יפתח בצורה
בלעדי להי' ידעתי כי טובה המוח
בצת פקודתה או אם ימות א
אדם בפלחמה והו כבוד אבל מי
יליץ בעדנו אם יהרוג איש את א
אחיו ואולם מי יתן מותנו ביד א
אויבנו ולא למות כמות נבלים ל
לריחוק איש אחיו ונחטבה לריחו
לריחוקים

כי ריחוק איש את רעהו
ואם ימית אדם ממנו נפשו נחטב
משחית נפשו כאשר עטה המלך ט
טאור אשר הללתם אותי כי לא נמ
נמלך על יסדיל כי אם מריכונם כי
אמרו לטמול הנביא תנה לנו מלך
וימלך עלינו ועל כן סר הילתים מ
מעליו כי לא מלא אחרי ובעבור
זאת מיטח את דוד עבדו
והמליכו על יסדיל בעור טאור חי
לכן בחר מות מחיים כי לא ריכה
לחיות ואני כן ארמה כי ממדך
לכבוד עטיה זאת כי אמד יבאו
הערלים האלה ודיקרוני והתפללו
כי ולא התבוננו וראו כי לא חמול
על בנו ועל נפשו איככה יחמול
ולמה עמד אהרן הכהן בין המתי
ובין החיים הלא למען טכור את ה
המגפה על כן עמד לפני המלאך
להסיר את הנגף מעל עמו
ועתה אנכי אינני באהרן כי אם א

אחד מבניו אנכי לא חטכתי ממות
נפשי כי ידעתי כי טוב למות ביד
אויבי מלמות בידי ועתה אם תחת
נפשי ממדקרו אויבי כואת תרען
כי דך לבב אני ואנכי מדוב רטעתי
איך אתיכב לפניו כאיש חיל אשר
לא יסוב פניו מכלי המות הלא
אני עמדתי ושרכתי עם אויבי מל
מלחמה גדולה והכתי בהם מכה
תבה בהתיכבי נכחם מח ימים על
העיר הקטנה יודעת כי אמדתי אור
אוכל לגרסם מעל ירוסלם לבלתי
לכת אליה ולא יכולתי פד אשר ת
תמו מגבורי מלחמה ועתה כי
טובה המות בשנה ולא להרו' איש
אחיו ללכת אל טאור ואברון בש
בשון ביצו כי במה יודע גבורת
האדם לסבול כל אשר יבא עליו פ
עד בא עת פקודתו ראו את החיות
וזאת האריות ואת כל חייתו ארץ
ויעד אשר ילחמו פד מותם הלא
למען ימלטו את נפסם מן המות
הלא כלי מלחמתם הם טייניהם וי
ויכפרניהם לא יחבלו בהם רוחם ר
דקעם הבא עליהם ללכדם ילחמו פ
עד מותם ואנחנו תושבים את כלי
מלחמתנו תחת את טיניהם
והיינו נלחמים באויבנו או למות
או לחיות ועתה איך נמות אנחנו
איש בחרב אחיו ועתה

הסלפים אשר בים ויאברו מקצת
העם והנמלטים אל היבשה וימותו
ויהי מספר החללים אשר נטבטבו
בים ר' אלפים איש לבר מאשר נפלו
בירפת כי מתו בירפת מאנטי י
יהודה ארבעים אלה איש ויסלח
אספסינוס את בילינרוס ואת ט
טהרוס טדי רומנים פס בנו טייטו
וילכו ויחגו על הפרי הבכורו אשר
בגליל ויתשטוס וכל אשר הטלימו
עמו החיה ואשר הקטה עמה
וילחמו עמו המית בקרב המלחמה
וכל הערים שהיו בגליל לאגריפס
הטיבו לנבלתי טיריה כי החרימו
אותה ויקחו את כל טללה והנטיס
ואת הטף מכרו אותם ביד רומנים
ואת כל פרי הגליל לכרו וילכו
מטס אל גמלא העיר אשר בראש
ההר על כן נקרא טמה גמלא כי
היא היטה מבחר פרי אגריפס וגם
עיר סרוקיה ארץ יערים ונחלי מים
ועץ כל פרי ויאמר אגריפס אל
אספסינוס אל נא נסחית העיר
הזאת ארך ואדברה באוני העם
לטלו אולי יטעו לקולי ויחיו ולא
ימותו וילך אליהם אגריפס ויקרא
אליהם לטלוס וידבר להם ויעמדו
לאמר גטא נא הלאה ודבר עם
עבדיך ויהי כאשר קרב אל
החומה והוא מרבר טמס ויפילו

פלו מכל החומה אבן גדולה חתם
ותפול האבן על ראש אגריפס
ותטיבר ורועו ויפול לארץ ויקרבו
נבריו וישאוהו ויהי כראות
אספסינוס כי חללו אנטי סרוקיה
את מלכס ויטלחו בו יד ויעשו בו
נקמות ויחנה על העיר וילחם בה
בחרון אף על אשר חללו מלכס
והיהודים אמרו איש אל אחיו חוק
ונתיחוק במלחמותינו כי אין לנו
תקוה לחמור אחרי אשר טלחנו יד
במלך אגריפס וילחמו עם מחנה
רומיים ויערכו הדומיים את איל
הברזל אל קיר החומה וינגחיה
ותפולה חומה לארץ ויבא אספסינוס
אל תוך העיר ועמו פס רב ועיכוס
ויכו אותם אספסינוס לאמר כה תעטו
ועמדתם הלילה מסביב לחומה ב
במטימד עד הבקר ויהי בבקר
ילכדו אותה והם לא טמדו מיכות
אדונייה אספסינוס כי באו בתוך העיר
לילה ויקמו עליהם היהודים בלילה
בתוך ויסגרו להם את מבואות
העיר לבלתי פנות ליכאות ולבא
ויכו בס היהודים מכה רבה וגדולה
מאר עד בלתי הטאיד להם מכל
הבאים בעיר עם אספסינוס ועטרה
אנטיס עמו נטארו מכל חילו אשר
היו עמו כי הרגו כל חילו היהודים
בתוך עיר סרוקיה ונמלט עמו

וישמעו אליו ויעמדו מהם שנים
ויפילו גורל לפני יוסף ויפול גורל
עם חבריו ויפול הגורל על רעהו ו
וימיתו כזאת עשו כלם עד אשר
נפלו בחרב ולא נשאר מהם זולתי
יוסף ורעהו ויאמר אליו רעהו
הבה ונפילה גם אנחנו גורל אחי
נאסף אל אחינו ויען יוסף את
רעהו ויחמול לו למה זה נריע
לנפשותינו אם אהרוג אני אותך
אחשב לרובח ואם תהרגני גם
אתה תחשב לרובח ואברנו
תקותנו מעם יי ילהינו כי כל הא
האנשים האלו מתו באין מוסר
וכטמוש יוסף את דברי יוסף לא
סף עוד לדבר אליו כי ירא ממנו
ובזאת הדבר נמלט יוסף מחרב
רעהו

ויהי בעת ההיא ויבא ניהגור הסוד
ויבא יוסף ואת רעהו ויוליכס אל
אספסינוס ויהי כראות מחנה
רומיים את יוסף ויתבהלו ויריעו
תרועה גדולה מקצת הטס היו טמ
טימחי טמחה גדולה על אשר נלכד
אמר האח האח ראתה עיננו אשר
התאונו ומקצת העס היו מתאבלי
במר נפט לאמר הלא זה האיש
הגבור המהולל במחנה יהודים ו
ובמחנה רומיים אשר בעתה אימתו
את כל מחנה רומיים וילך טמעו ב

בכל הארץ איך נלכד איך נתפס
גבור מלחמה וטר גדול ואנחנו
מה נוכח אם ארס כזה נלכד בקרב
אריכו ובתוך בני עמו וממשיפחתו
במה נמלט אנחנו בארץ נכריה
וטיטוס בן אספסינוס החל לטחוק
ולהניע ראשו ויאמר מי יודע אחי
נלכד אנחנו כאשר נלכד יוסף גם
גבור חיל וטר גדול ומבין מלחמו
על כן חמל עליו ויחטיכהו מלמות
בחרב ויהי אחרי כן ויסע משס
אספסינוס עס כל חילו וילך אל פ
עכו ומשס נסע אל קסיריה אשר ב
בנה המלך אורורו היא שיר גדולה
ויהי כראות קסיריה את יוסף
ויצעץ נוכח אספסינוס לאמר ה
המיתו את יוסף כי אם יחיה הוא
יגבר ולא טמט אליהם אספסינוס
להמיתו ויוגד לאספסינוס
לאמר כי הנה אנטי יפן הולכים ב
בספינות אל האיים ואל ארצות מ
מטרתך לטלול ולבזו ולהרוג ו
ולאבר את עמך ויאברו להם אשר
הלכו ואחרי כן בא עליהם אליפז
הרומי ויחן עליה ויתפסה כי לא
היו גבוריה טס ויהי בבואם מן
האיים וימיצאו מחנה רומיים בתוך
העיר והמה בקטו ליכאת אל היב
היבטה והנה רוח גדולה מאד ות
והטבר את כל הספינות אל הסל

נשאר מהם אלה מתי מספר .
ויהי בימים ההם וישלח יוחנן
הרויחח חיל מירושלם אנטי
המלחמה וילכו אל הערים אשר
הטלימו עם אספסינוס וישחיתו
את הערים ויכו בהם כל
הנמיכא טיס מן היהודים ומן הרו
הרומני ויקחו את כל רכוש הערים
וילכו גררה אשר בעבר הירדן .
בשת ההיא שלחו כל יושבי ירושל'
הכהנים והזקנים ויתר העם אל א
אספסינוס דברי שלום ואמת תנה
לנו ירך לעזרתנו כי רבה רעת יוח
יוחנן ורעת האנטי הרויחחי אשר
עמו וישחיתו בעיר הילחים עם רב
לאין מרפא . וישלחו גם אנטי
גררה אל אספסינוס כדברי האלה
ויאמרו השחיתו אנטי יוחנן את כ
כל אשר מיכאו מארס וער בהמה
לבלתי הטאיר טריר ויבא עלינו ל
להאבידנו . וכשימוט אספסינוס
את דברי אנטי גררה וילך אליהם
לעזרתם ולא הלך אל ירושלם ויוגד
לאנטי ירושלם ויוחנן אשר היו
חונים טיס כי אספסינוס בא עליהם
ויכו את טר העיר גררה ויכאו מן
העיר לברחי וישימו את פניהם ה
העירה וישלח אספסינוס אחריהם
את פליגרוס טר החיל ויטיגרוס ויך
בהם מכה גדולה ויטב פליגרוס

ובטובו ררך גררה וימיכא על טיפת
הירדן מרלת הארץ והם לעלות י
ירושלם להמלט עמהם וילחץ או
אותם אל הנהר ויך מהם יג' אלה
ויתר העם נפלר בירד וימותו במים
יכב אלה איש טף ונטיס וגם יכאן
לאין מספר עד אשר נסתם טיטף
הירדן מרוב הפגרים מן נבילות ה
הארס והבהמה או הרחיבר מי
הירדן ליכאת מגבולס אל הטדה
ואל הבקעות כי סתמו הפגרי בער
הירדן לטיטוף ואחר כך נגרפו כל
הפגרים האלה אל ים סרוס הוא ים
החומר ויכסו פגרי המתים את פנ
פניהם מרוב נבלת הארס והבהמה
ויהי אחרי כך ויסע אספסינוס
מיסס וילך אל ארץ ארוס וילכוד ט
טיס שתי ערים ביכורות בארוס טיס
הא לגרי והב' כפר תוך ויכו מיוטיב
הערים האלה י אלפיס איש ויתר
העם טיבה . ויסע מיסס אל חמת
גרי אשר טימה מעינות המיס הח
החמים ויעתק מיסס טומרון ויבא
אל ידיחו ויחל לבנות את כל הערי'
אשר לכד לכינן את החומות אשר
להם ולתת טיס אנטי מלחמה וש
וטומרי להיות לו לעזרה על ירוש'
ויסע מיסס ויבא קסיריה לאסוף
את כל חילו ואת כל עמו לבא ער
ירושלם למלה חמה . והנה

עמו בריכוז טיר יבאון ויהי בבקד רי
וינס אספסיינוס ועטרה אנטיס א
אטיר עמו ובריכוז טיר יבאון כי טס
נפלו גבורי מחנה רומיים וינס מ
מיס אספסיינוס ואנטיון וילכו ויש
ויגלו אל ההרים ויטלח אל טיטוס
בנו אל ארץ ארם לאמר להבוא א
את חיל רומנים אשר טלח ללכת
אל פרס ויביאם טיטוס ארץ יהודה
ויהי אחרי כן וילך אספסיינוס
ואגריפס סלוקיה העיר ויכוה לפי
חרב עד בלתי הטאיר להם טדיד
ויהי אחרי כן אשר הכה אספסיינוס
את סלוקיה ויבא כוסלא וכל מח
מחנהו עמו כי היא נטארה מכל ע
עדי מבצרי הגליל ויחן עליה כי ט
טס נקבצו עם רב וכבר אנטידמי
בני בליעל והיו מטחיתים את ארץ
יהודה ויהי טס בעד ההוא איט
וטמו יחנן והיה האיט ההוא מב
מבין בספרים וחכם רבב ושדוס ל
לרע וגם לשון וטכה לכל מחטבה
רעה לטפוך דס ולטטות כל רעה
וגם לפתות ולהסית רבים מדרך
ולהטיין את כל אשר טנא להכ
להכטים ולקחת את טולל הנפתים
אליו ולהרוס לטפוך דס ולחמוד
כל הון מרוב מרמתו ורטעו ויגדל
האיט ההוא מהון החמס ויתלקטו
אלי אנטיס רבים וריוטחים ודיקס

וטורדים ויטוררים כמוהו וימלא
ידיהם עוטר ונכסים ויתחברו לו
ויהיו לו לאחים והיו עמו אגודה
אחת בעת ההיא
בא טיטו במטלחת אבין כי טלחו
להטלים את העיר ולקדוה אליה ט
טלוס למען תטלים עמו וידבר
אליהם טיטו עם אנטי יוטיבי העיר
טלוס ויאותו וקני העיר להטלים
אל טיטוס וישקוד את אחיו
המתחברי עמו לטמור את החומה
ולבלתי תת הזקנים לדבר עם הרו
הרומנים ויען יחנן הפריץ
טיטוס לאמר כי חג לנר מחר
חדל ממנו יומים וביום הטליטי
נטיבה לך תטובה ויעט טיטו כן
ויחדל מעליהם טני ימים ויהי ביום
הטליטי ויקס לילה הוא ואנטיו
ויברח בסוסיו ובאנטיו הפריטים
אשר נקהלו אליו עד אשר נפלו מן
העם חללים רבי לאין מספר ומהם
נפלים בחרב ומהם מדוקדים
בסכיני כי מקצת הריוטחי אוחזים
איט סכין בידו ויטתירו אות תחת
פרויהם ויהי כאשר יקרב הריוטח
פתאום אל היצדיק וידקדהו איט
הבליעל ליצדיק ונפל טס במקומו ו
יעת טס ולא היה יודע היצדיק מי
הכהו ויעור מן העם כאלה רבים א
אשר נפלו במלחמה קר אשר לא

ויקם טימעון עליהם לילה ויך בהם
מכה גדולה מאד ויפנו האנשים וי
ויטימו פניהם לרוץ ולנוס דרך
ירושלם וירדוהו טימעון אחריהם ו
ויכס עד שערי ירושלם ויפלו מהם
ברוך חללים הרבה מאד . ויהי
אחרי כן וילך טימעון לארץ אד
ארום לקחתה מיד אנשי ירושלם ו
זילחם בארום וילחמו ולא הגביר
זה על זה ויפרדו איש למחנהו .
ויחר לטימעון ויאמר טוב מותי מ
מחי כי לא ישי יכולת ללכוד את
ארום ויחן על גבול ארום וישב שם
ויחשוב לערוך מלחמה עמהם עיד
והוא מחשב את מחשבתו ויהי
יעקב הארומי בא אליו והוא היה
בארום נגיד גבור חיל איש מלחמ'
גרויח וכבאו אל טימעון כרת עמו
ברית ויאמר לו הנני מסגיד את
ארום בידיך ועתה הטכס נא בבקר
וערכת עמהם מלחמה והיה
בראותך כי באתי לקראתך והדיקות
את חניתך אלי ופנית לעמי לנוס
ונתתי מחתה בלבב' וינוסו ורדפת
ולקחת את ארום וישטו כן .
ויהי כראות ארו' כי בוח יעקב מן
המלחמה ויפנו כלם לנוס מפני ט
טימעון וירדוהו הוא אחריהם ויכס
מכה רבה וילכוד את ארום ויהי
גברים לטמנין . יסעמסם

טימעון ושמנו ארבעים אלה מארום
ומיהודה ויבאו הרבה וילכודו
ויקח את טלל העיר ויקח מטמם
הגבורים מיהודה ויהיו עמו וילך
מחברון אל סביבות ירושלם
ויטחית את תביאתם ואת קיכירם
ואת קמותם וגדיטיהם . ויטמע
יוחנן הגלילי שר הדויכחים ויבקש
ליצאת אליו מיירושלם להלחם בו
ויחת ממנו ולא יצא אליו ויארום
לו בדרך והנה אטית טימעון יצאה
מיירושלם ללכת עש עבדיה
וטעחותיה אל אישה וילכדה יורנ'
ויביאה העירה ויתגאה יורנן
ואנטיו בלכרם אטית טימעון וטפ
וטעחותיה ויאמרו עתה יפול
טימעון בידינו . ויוגד לטימעון
הדבר הזה וילכוד גם הוא רבים
מאנשי יוחנן ויקח את כפיהם כל
כה הימנית וישלחם ירושלם אל
אדוניהם וישלח טימעון אל יוחנן
לאמר שלח נא את אטיתי אס לא
תשלחנה אלי ולקחתי העיר הזאת
והכרתי ידיהם ורגליהם וירדו
מפניו ויטלחו את אטיתו ויחדלו מ
מן העיר ומן הדעה אשר אמר
לעשות באנשי ירושלם ימי אחרים
ויהי אחרי הדברים האלה
ויגד לאספסינוס כי נהרג גלבא
המלך אשר המלך אחרי גידוס וימ

הנה מלאכים מן רומה ויאמרו לו
כי מת נירוס המלך וימלוך תחתיו
גלבא ובמלאת ששה חדשים הכ
הכוהו רומנים וימליכו תחתיו בו
בולטין איש רע וטכור ויטמנו
כל שרי רומני אשר היו עם אספסי
כי מת נירוס וימלוך גלבא ומת וגם
בולטין מלך תחתיו איש רע וטכור
ויחר להם מאד ויקצפו השרים וי
יאמרו לאמר ומדוע לא הומלך א
אספסינוס גביר חיל איש חכם
ומבין מלחמות אשר לכה עדים
גדולות ובכורות ולכה עמים רבים
וגוים שכימים ומלכים אדירים
ויזקין במלחמה ועתה תחת אשר
היה לאספסינוס למלוך המליכו
איש טכור ונבל ויאמו כל שרי
רומנים אשר היו עם אספסינוס
ויאמרו לו מלוך עלינו אתה וימאן
אספסינוס לטמוע להם למלוך עליה
ויאנסוהו וינטיבוהו על כסא המ
המלוכה ויתנו עטרה בראשו
וישלחו ידו להסירה מעל ראשו כי
לא חפץ למלוך ויטלפו איש חרב
ויאמרו לו רע כי אם תמאן למלוך
מות תמות וירא טלא סרו ולא רפו
ויירא פן ימיתוהו וימלוך עליהם
ותלך המלחמה הלך וגדל בירושלם
ויטען בקרבה רב אשר טען יוחנן
שו הרויכתי ואיש הבליעל ושרי

עמו אנטי הדמים בעיר ויקם
בתוך ירושלם מיהודה איש דמים
ובן בליעל וטימו טימנו ויחל ללכת
בחוקות יוחנן הגלילי לטפוך דם
נקי ולטלול טלל ולכוז בו בירושלם
כי מלפני כן העלוהו מירושלם וי
יטליכוהו מחוץ לירושלם וילך ט
טימנו ויתחבר עם אנטיס ויקים
ופוחזים ורויכתי עם ויטם טימנו
זה על לבבו לאמר כי חרפה היא ל
לאיש כמוני להיות גנב וטורד
וילך בכל ערי יהודה ויקרא בכל ח
חויכות השרים מי בכס עבד אשר
יבקט להיות חפטי או מי רויכח א
אשר יבקט דרורו ומי סורד ומי מ
מורה יבא ויערוק עליו עול
המטפטי ויאספו אליו כעשרים
אלף איש רויכחים וטורדי ויטמנו
ירושלם והכהנים כי רבה רעת
טימנו וילך הלך וגדל להרע
ויאמרו איש אל רעהו הנה נטלחה
אליו אנטי חיל וגבורי מלחמה ל
לכא עליו פתאום אולי יוכלו
להכותו או ללכדו טרם תגדל רעתו
ונוסף גם הוא על ירינו הנלחמים
בנו ויהיה לנו למוקשי ויטלחו
חיל וילכו עליה פתאום ויבאו עד מ
מחנהו וימיצאו אותו חונה בטירות
הודש ויטחת את תבואת הארץ
ויחלך להכות במחנה טימנו ויקם

הברזל • בימים ההם שלח
אספסי את אנטוני ואת מוקיינוס
לבארומי וילחמו עם בטיליוס ימי
רביס וימיתוהו ויפלו במלחמה ה
ההיא מרומני פ' אלק' בחור גבורי
מלחמה בתוך רומה • ויטמע
אספסי כי הוכה בטיליוס וימשלו
טריו אטר' שלח טס וימהר ללכת
אל רומה לחדש מלכותו •
ויהי בלכת אספסי אל ארץ רומיי
ישוה את טיטו בנו באלכסנדרה
ועמו חכי חיל רומניס ויכוהן
ללכת ירושלם ליכור עליה •
ויסע טיטוס מאלכסנדריה בני
קופלוס • ומטס בא בספינה וילך
תניסה • ומטס נסע ויבא
אירלקיה ויסע מארלקיה ויבא
פליסיס • ויסע מסר דרך המדבר
ויבא בעל יוביס אטר במדבר •
ויסע מיוביס ויבא דקרוני •
ויסע מטס ויבא עזתה • ויסע מטס
ויבא אסקרון • ויסע מטס ויבא
יבנה • ויסע מטס ויבא קסיריה ויטב טס
ער אטר נאספ' אליו כל חילו חיל
רומניס ויתן כל חיל רומניס אטר
באר לעזרתו בירושלם ויטב טס
טיטוס הוא וכל מחנהו עמו טר
תוס ימי החורף • בסנה ארת
למלכות אספסייגוס אטר הומלך

פל מלכות רומניס שיכמו מלחמות
קטות בירושלם בין יוטביה באכ
באכוריו חימה איש בריעהו לאין
מנוחה וטיקט וגם לא טיקטה להס
המלחמה כל החורף כדרך כל
הארץ כי בחיץ ובחורף טמדו
מלחמו לטימעון ויחכ' והטליטי
היה לעזר ויתחברו לעזר יהודה
וחיכרון וטימעון וחזקיהו מבחוריי
הטויפ' אטר ליהודה והגבוריס
אטר היו לירושלם ויתפטו את
ההיכל ואת כל אטר סביבותיו וב
ובחירותיו מסביב ויטימו
מגדודיהס אורביס טומדיס את
פאת היכל •
ויוחנן הגלילי אסף אליו המון רב
ויתאמץ להתעורר עם כל גדודיו
ויהי מקומו בעמק טפלת העיר
ער בוואס ממרוס העיר חכי היורי
וואבני הקלע להטחית באנטי יוח
יוחנן • וגם טמעון אחו לו
מקום במרוס העיר וכל חילו בתח
בתחתית הגובה אטר אחו לו טמ
טימעון • ותהי המלחמה טליטיה
בתוך העיר לאין טלוס ואין טיקט
ואין מנוח בכל העיר כי המלחמה
היתה בכל שט יומס ולילה היו נל
נלחמיס איס באחיו ואיש ברטהו
והיו נופליס במלחמה רביס לאין
מסער כי אין פוקד לספור את רוב

וימלוך תחתיו בטיילוס ויטקוס
אספסיי בקיסריה ימים אחדים
ושימרון פנה אל ארץ ארוס ויטלח
ידו לבו את בות טילוס עד בלתי
הטיאיר להם דבר ויעטד פיטור
גדול . ריסע מארוס ויבא
אל ירוטילס ושמו כל חיל ארוס
וחיל יהודה כי נאספו עליו ויחך
על טיטר העיר והיה יוחנן טר
הצרייכים ואנטייו אנטיי הבלישל
עמו בתוך העיר ותגרל רשתם
בקרב העיר לריכוח איט את אחיו
ורנאוק איט את אשת רעהו ותרב
הונות בתוך ירוטילס וגם מקצה
העם מגלחים וקנס ומגדלים טער
דאשיהם והיו לובטיים בגדי נטיים
להיות בחוקאיתיהם למען הניאוקה
ותהי הרעה והתועבה הגדולה
הזאת בירוטילס לטערודיה ואין
יורכא ואין בא כי היוכא ימות
בחרב שימרון בטורה ואטר בני
ימות בחרב יוחנן הגלילי .
וירא העם כי רבה רעת יוחנן בתוך
העיר ויקהלו אנטיי העיר לפטותם
עמו מלחמה וילחמו עמו ויעול
מן העם הרבה מאד ולולי חיל אר
ארו אטר בתוך העיר והמה נאספו
לעזרת העם או השחית יוחנן
את כל העם ויועזרו כל העם
להביא את שימרון הטירה למען

יהיה להם לעזר אולי יוכלו לטלוח
יד ביוחנן ויטלחו אל שימרון את
אימתי הכהן להביאו העירה
וימאן שימרון במרמה לאמר כי
לא חפצתי לבא העירה כי אתם
טנאתם אותי ויפיטרו בו ויבא הוא
וכל חילו ירוטילס ויפר שימרון את
ברית העיר אטר כרת עמהם להיות
להם לעזרה ונהפך להם לאויב
ותהי המלחמה בין שימרון ובין
יוחנן כל הימים . ואספסיינוס
טמיט כי מת בילטיין ברומה ויחלק
את כל עמו ויקח עמו חכי העם
למלחמ' וחכי החיל עזב עם טיטור'
בנו ליכוד על ירוטילס .
ובטת ההיא יורה אספסיינו לפתוח
הנחוטתים מעל יוסף ויאמר
אספסיי אל יוסף הנגי ססיר מעליך
את הנחוטתים ואת כבלי הברזל
והיית ליועץ נאמן לבני טיטוס
כי הוא חמל עליך לבלתי המיתך
וישן יוסף ויאמר לאספסיי חרפה
היא לי ולכל עמי לפתוח מעלי
אסירי את כבלי הברזל או
נחוטתים במפתח או לטביר
ולגרע מעלי . את כבלי הברזל
כי אם תגרעם ותטברס מעלי או
היית לך ליועץ נאמן כל הימים
ויוליכהו עמו מלכס נרדניה ויגרע
מעליו את הנחוטתים ואת כבלי

מתים ובמקום הטמחה טס היום
תזגה ואנחה ובמקום הדגון טס ה
היום אבל ויגור . ובמקום
טהיו וזבחיס וזח טס היום טבחי
טבח והוא מעון לרטיעי ולרויכחי
כי קרס היו אלהי מרו היו נלחמים
מלחמותיך וגם גלי הים נלחמו ב
ברודפיך וגם הארץ בלטה מנאצו
להכחיד את כל הקמים עליך וגם
רעמי הטמים היו מטחיתים את י
צריך וכוכבי הטמים ממסילות
נלחמו באויביך .
עורה נא מטיה וראה את עמך ואת
עדי יאנך אשר הויכאת ממיכרים
בכח גדול רביד חוקה ובאותות וב
ובמופתים וראה את נחלתך אשר
הפקידך . ליהי עליהם לרעתם ב
בישר אמנתך הקיחה ארני וראה
אין נהפכו ידם להטחית את נפטים
הבט נא בעס . אשר הרימות את
מטך ותך את הים ויהיו מימיו לפ
לפניהם כחרבה ויעברו בתוכו בי
ביבטיה ואשר טאלת בתחנתך בעת
רעבונם להטריעם לחס מן הטמים
ובעת ימאס בהתעטף נפטים
הויכאת להם מים מסלע מיכוד הח
החלמיש .
עורה אהרן קרוט . אשר עמדת
בין המתים ובין החיים כגבור לפני
העש הזה ותפגע במטחית לבלתי

תתו לקרב אל החיים ועמדת בין
החיים ובין המתים ושכרת את המ
המגפה מעל ישרל . הקיחה
נא יהושע אשר הממת מרוס חומו
יריחו בקול תרועותיך ובקולו טופ
טופרות כהני . המקורטיים וראה
את העס אשר הורשת מלפניו גויס
רבים ומלכים עיכומים ועתה אלה
הס מטחיתים .
ואתה דוד המלך מה לך נדרים הש
העירה והקיחה ברוב נבליך וכנו
וכנורך לטורר בזמירות ודרוש נא
את רבר נעימותיך אשר טבתו מפי
העס הזה מרוב רעתם

וראה את טריהס אשר נהפכו להס
למטחיתים ולאויבים ולא כמוך ר
דוד אשר נתת נפטיך תחת נפטים
ותאמר תהי נא ידך בי ובבית אבי
ועל עמך לא הטחית . עורה נא
אליטע אשר מטכת בתפלתך חיל
מחנה ארס ותביאהו אל עיר מביכר
ותמסור לו בלא חרב ובמלחמה ו
ותכס בסגודים ותחטיך את אור
עיניהם ותתהפך איבתם לאהבה
ואשר נלחמת בתפלתך על מחנה
ארס קור רכב וקור סוס ופרטיים .
ויגוסו מחנה ארס וגרודיהס מפני
תפלתך אשר טפכת בער עמך .
ועתה רוטי ישרל איה תפלתכס ו

רוב בני המון החללים ויהי רם
היהודים הולך בטווקים וברחובות
ובחריכות וטווקם בהיכל יי כטיטק
גשם עד אשר כסה מפתן שער הה
ההיכל ועגרי החללים נופלים אלה
על אלה כי יוחנן הגלילי היה בתוך
ושמעון היה בגובה מרום העיר
וילחץ שמעון את יוחנן על ידי
לעזר ויהי יוחנן בתוך המלחמה
נביכה ומתחזקת לשלטים הולכת
ומחבלת עד מאד כי העם אשר היו
במרום מקלטים באבני הקלע אל
העם אשר היו בטפלות העם אשר
יקלעו הם באבני הקלע אל העם
אשר במרום העיר ישובו אבניהם
אליהם ויוסיפו להטחית בהם
ויקהלו אל ההיכל עם רב ועיניו מן
הכהנים והזקנים והיהודי מתגדפי
למנוע את המלחמה מן ההיכל
וזהם הרבו אנטי המלחמה להכות
ויהי בהשאלתם את זבחי עולותיהם
כדגרי על עולו ונפלי פגרי הכהני
על הבהמות שהיו מוכנים לזבח
וגם מיתר העם הנקהלי אל ההיכל
נופלים בחרב ותהי נבלת האדם
בתוך היכל יי מוטלכת לאין מספר
והיתה נבלת הכהן נופלת על
עולתו וידי הכהן מחזקת בעולתו
ונבלת הזר היתה נופלת על נבלת
הטהור ונבלת הדשע נופלת על

נבלת היצריק והיתה נבלת היוציק
נופלת על נבלת החסיד ויתעברו
דמיהם בתוך היכל יי עד אשר שט
טיטק הדם את ההיכל ויתעבר דם
הנקלה ברם הנכבד ודם הדשע ברם
היצריק ויתעבר הדם לטוב ולרע
לטהור ולטמא ויהי הדם בתוך
היכל יי כאגס מים ואף לא היה רק
חלב נבלת האדם ומעי האר וקדבי
החללים אשר נפלו בהיכל יי
ות כבד המלחמה בהיכל ובעיר
בארבעת המכות האלה דם וטרפה
ומפלה ורעב בכל עיר ירושלים כי
אין מקום מנוח ואין מנוסה ואין
פזרה כי בכל מקום יללה ונהי
רכעקה וככי יצבחת הנשים וטפס
גיללות ונהמת מדוקרים ילל זקנים
בני נערים ועוללים ויכרת חיים עד
אשר אמרו הכל אשרי כל אשר מת
לפנים וארי לנשאר חי כהיום הנה
לראות ברעה הזאת י

ויקונן יוסף את הקינה הזאת
ויאמר איכמה נטחיתה עיר עמך אשר
היתה מאושרה מהוללה מכל המ
המדינות היתה טפלה ומנוח למ
למרגיזי ולונה הרדכחים ובמקום
הטכניה שם היו דם חללי ועגרי מ

בכבוד ועתה הנה חלליהם ומתיה
כסו את פני הארץ ואין קובר כי א
אין טלוס לקברים כי אם יבאו א
אחרי יהרגו וימותו בלא קבורה
כי אם לדומן על פני הטדה על כן
האב אינו קובר את בנו וכן אינו
קובר אביו כי נתנו מטמות על ה
המתים לבלתי הקבר ואשר היה ה
הולך לקבור יפול וימות על פני ה
הטדה ואין קובר ואת היכל
מקדש יי תחת אשר היה בטמים מ
מדשיפים ממעל וריח טמני מרדק
מרקחותיו מפית בכל הארץ אין
נהפך לנבלת פגור ויבאש מדמיח
החללי וימלאו רחובותיו מדוקרי
וחללי חרב וחרכותיו מלאו רעב
והחיים הנשארים בעיר נחטבים
כמתו כי נקטה נשטס מדיח נבלת
המתים ורבים ימותו ורבים יחלו ע
עד לאין מרפא

הקובר עד אשר נשארו שניהם חי
על רעהו ואשר מיכאמת טונאו
וינתח את גרית בשדו למשך ינקוס
נקמת טנאיתו אז נגבר ריח המת
על החי והמחלה עד אין מרפא וכל
זאת באה להם על עונבם תורת יי
ועל הפרס את בריתו אשר כרת עם
אבותם ועל המעל אשר מעל ביי
לתי אבותם וישפכו דם נקיים וי
רכיזים בהיכל יי על כן רבה
אנחתנו ויגרל עון בינינו להביא
עלינו את הרעה הזאת אשר לא יס
יסוה כי אין קץ לרעתנו יי אלהי
אשר עשינו לפניך יי לתי הארץ
אפו בנו ואנחנו יספנו למעול מ
מעל ביי על כן טפך עלינו חרון
אפו

וכן אמד דוד לתיס באו גרים
בנחחלתך טמאו את היכל קדשך
טמו את ירוטלס לטיים ומי
יתן והיתה הרעה הזאת מיד גרים
אבל איש באחיו אשר בידיהם
מלאו את היכל יי מטומאת פגרי
חלליהם עד אשר חרלו מלקבור כי
מנעו מלקבור ואשר היה מבקש ל
לקבור את המת או החלל יבא
הפריץ ויטהו וימיתהו גם את

ויהי אחרי הרברים האלה ויבא
טיטו אל ירוטלס אחרי לכת אביו
אל רומי ויבא בחיל כבר טומדונה
ויקבלוהו אנטי העיר ויבא מטס ו
ויבא אילונה בינו ובין ירוטלס ל
חיס ויעזוב את מחנהו טס ויקח ע
עמו טט מאות איש ופרטיים ויבא
ירוטלס לתור המקום ולרעת את ג
גובה החומה ולרעת את כח העס ו
ולחקור את כח הפריטים ומתהלך

ותחנתכם אשר טפכתם בעד העם
הזה להטיב מעליו חרון וועם איך
נהפך משון הקדש והי למטטחת
חרמים וחלליה נופלים בתוכה
ואת ירושלים עיר הקדושה נהפכת
לנכריה כעיר אשר לא היה שם יי
וגם היכל קדשו לא היתה בו טכינה
ויהפוך היכל הקדש להיות ריכחי
ונרה פרייכים וכל הנמלטים אליה
נהרגים בתוכו אשר הרגו בתוכו
ענני הכהן ויהוטיע טרי הכהני הם
היו טרי הקדש נכבדים בעם יי
ולאומי פניהם יחלו ויפלו פגריהם
בתוך ירושלים עיר הקדש והיו
למאכל עוף השמי וולכלבים לאיך
קובר ולא נפלו ונהרגו ברוע מע
מעטיהם כי על אשר הוכיחו את
בניך של כן נפלו בקרבך היצריקים
והרשעים והפרייכי ואנטי הבליעל
הביאו עליך את כל הרעות האלה
אשר בתוככי נפלו כהני יי ונביאיך
ולשני היכל קדשך ירושלים עיר הק
קדש המהוללה בגוים נטיחט
זכריהו הנביא היצריק והחסיד
ויטכב ולא כסתה הארץ את רמו
ורס ענני ויהוטיע טרי הכהני אשר
נטיפכו לנקמתם רמים רבים כטיטק
המים מרמי בחוריק וגבוריך איך
נהצכה בינותם העיר ותטיב אחור
ויהיו כפסולי מסכה אשר לא יראו

ולא ישימנו ולא יבינו כי כל החיה
ויכאזאי הארץ נלחמי בלוחמיהם
הקמים עליהם למען ימלש מחרב
אויביהם ובניך נהפכו לנפול איש
בחרב אחיו ואיה גאון ערוך
ירושלים אשר לא הטיית את טכמך
לעול הגוי ותגרעי את עול מיצריים
ופלטיים וארס ואטור וכטריים
ופרס ומדי

ואיה גבורת היל אשר נתן לבני ח
חטמונים אשר גברו חיל בעם מתי
מספר ויטימירו את גבורי בבל
ויאברו חיל פרס

ויהרגו את דימטייריאוס ורדפו
אחרי גרודיהם והכו אותם מכה ג
גרו ומלאו הארץ מפגרי חרליים כי
בחרו מות מחיים ולא לטמוע
לחטאים וימכרו את נפסם למות
לא על בניהם ובנותיהם כי אם על
מקדש יי ועל היכלו לבלתי הטמא
בטקויי הגוי ובגלולי תושבותיהם

איה מטה היליים מטה הקדש
אשר פרח בימי טימתך ועתה
חדבו פרחי המטה כי חרבה האמ
האמונה ואפסה התורה הקדושה
ומקוה רחמי עס הקודש וחמולתם
על אחיה איך נהפכו לאכזרי ואיה
גורל חסדם טהיו קוברי מתיהם ב

היהודים למלחמה ויפלו מאלה
ומאלה חרליס רביס כי לא החזיקו
הרומנים מעמד לפני היהודים אך
טיטוס והטרי והגבורים אשר עמו
התחזקו והתאמצו לעמוד נכח ה
היהודים על כן חרלו היהודים לה
לדרוק את מחנה כתיים וישובו ה
היהודים וכל אנטי המלחמה למ
למחוז לחומה ויחרקה טיטוס
במחנהו ויקצוק על גבוריו על
אשר נבעתו מהיהודי ויבטח אות
טיטוס לאמר כי הנה נחל קדרון
מבריל בינינו ובין גרודי יטראל
ויטימו פניהם אל החומה ולבס ב
ביטח בנחל קדרון וטרי הפרייכים
חלקו את אנטי המלחמה ויסלחו
את יבא הגבורים ויסבוס לסוב ול
ולבא על מחנה רומנים פתאום וי
ויסובו היהודים ויבאו מאחריהם
ויתגרו בש מלחמה ויניעו פמק
מקומם ויסוב טיטוס ויפן אחריה
והנה קול תרועת המלחמה וקול ה
הטושר והמלחמה נערכה בקצה ה
המחנה מעבר להד הותים והוא ט
טיטוס נבהל לקול המלחמה והנה
טרי הערייכים פתחו את טערי יד
ירטלס ויבאו הם וכל אנטי
המלחמה מן העיר ויבאו אל טיט
טיטוס אל מחנהו ריכו בהם מכה
גרולה מאד עד אשר לא סמו פניה

לכוס כי התחזקו להכות בהם עד א
אשר הבריחו היהודים את מחנה
רומנים אל הד הותים וגם רביס מ
מגבירי טיטוס ברחו ולא עמדו ב
נחם בלתי טיטוס לברו ויפצרו
בו גבוריו לאמר המלטה נא עמונ
ההרה פן תפול בחרב היהודים ו
ואברנו כלנו כי ארוננו אתה
וימטילך הלהים בכל הארץ ועתה
בפולך לברך הלא נמות כלנו ומה
ביצע ברמך כי תמות אתה כאיש א
אחר ממנו ולא טמע אליהם טיטו
ויחזק מעמד ולא הסב פניו אחר
כי אמר אבחרה מות בכבוד מחיי
בחרפה ויפן אל היהודים הבאים א
אליו ויגרסם מעליו במלחמה וגם
אשר עליו מפאת פניו הבריח טיט
טיטוס מעליו ויהי כראות אנטי ה
המלחמה כי נסבו מחנה כתיים
לעמוד נחם למלחמה ויטו מעל ר
רומיים ויטעכו נפטים על טיטוס ב
בכל כחם להמיתו ויהי טס
המלחמה גרולה מאד ויפול עם רב
מאלה ומאלה

ביום ההוא נגט טיטוס וכמעט לא
נעל טיטוס במלחמה הזאת ולולי
יתר גבוריו אשר סבו לו ויכילוהו
או אבר ביזם ההו וישובו היהו אל

המתהלל במלחמו ורקומו טלו על
כל המטלימים עמו ויבא ויקרב אל
החומה וירא והנה אין ירכא ואין
בה בטערי ירוטלם כי ארבו הפר
הפרייכים מחוץ לפיר בדרך מבוא
טיטוס וכל העם הולכים אחרי ו
והוא עבר עם מתי מעטי ויקומו
הפרייכים ממיקום מארב הוא קרוב
אילונה וירויכו הפרייכים ויכו את
מחנה טיטוס בתוך ויבדילו בין
טיטוס ובין גבוריו ויקיפו אותם ו
יפלו טס מגבוריו טנים ויבקשו
ללכוד את טיטוס חי .

ויהי כראות טיטוס כי הקיפו אותו
הפרייכים מסביב ואין דרך למלט
את נפשו וירא כי אין לפתוח דרך
כי אם בברזל אשר בידו כי גבוריו
עוברהו ויבקשו קטר הפרייכי וימלט
כי הם בקשו לתפשו חי על כן היה
מכה את כל הקרב אליו לתפשו חי
ויהי בהמלט טיטו מתוכס וילחמו
הפרייכים ויאמרו מה ואת עטינו
כי לא טלחנו יד בו וירקו עלינו
כרי מטיחיתים ולא הטיגוהו כי פ
ניכו ילחיס לתת את ירוטלם בידו
וילך ויטב אל מחנהו וידע כי לב
המלכים ביד .

ויהי באשמדות הבקר ויבא פס כל
חילו ויקרב אל העיד ויאמר אל

סדיו וגבוריו לאמר אמינו לבבכם
וחוקו כי בגוי עו ועיזם וגבורי
מלחמה באתם להלחם ולא הם
כגויס אשר נלחמו עמכם מתמול
טלוטוס כי חקרתי וידעתי את גבו
גבורתם ואת ערמתם למלחמה
או פקר את יבא מחנהו ויערכם
משרכה דבוקים אלה לאלה לבלתי
הפרד כת מכת ולא להתער את
חרבותם ויהיו ביוטר משרכתם
ויכו לאטר היו לפגים להטמד פן
יכטל אחד העם באחד הבורות או
באחד הטיחיס אשר בדרך כי היה
נטף ויבא בהר הויתים ויחן טמה
על פני ירוטלם מעבר לנחל קררוך
כי הנחל בין העיד ובין ההר ומ
ומחנהו קרוב לפיר דרך ו רים .

ויהי בבקר וירא העם והנה מחנה
רומנים על הר הויתים וילכו טרי
הפרייכים ויטטו טלוטס איט את ר
דעהו למען הפוך רעתם אל רומני
ויטבעו איט לאחיו ויפתחו הטיטר
ויצאו סדי הפרייכים וכל אנטי
המלחמה מן העיד ויריעו וילכו
על מחנה רומנים ויבהילו את
מחנהו מאד וינס מחנה רומנים
מעני מחנה הפרייכים כי פתאום
יצאו עליהם וייצקו טיטוס על עמו
ביתחוקי רומנים וישמדו נכח היהו

החומה וישילו עליהם היהו אנבים
מעל החומה ויזרום בחיכים והעם
אשר היו מתחננים לטיטוס מחוץ
לעיר להיכלם מיד הפרייכי נהפכו
להלחם עם אנטיי טיטוס אשר באו
אל החומה ויכו בהם וינוסו וירדפו
היהודים אחרי רומנים עד קרוב אל
חילונה ויחלו היהודים באנטיי
רומנים אשר רדפו אחריהם ללעג
בהם כדרך אוילי כי לא ראו הטח
הטחוק במלחמה והיו מדשקים על
מגניהם נכח רומנים לקלם בהם ו
ללעג ויחר לגבורי טיטוס ויבקשו
ללכת עליהם וימנע טיטוס ולא
נתנס לבא אליהם ויקהל טיטוס
את כל טריו ועבריו ויושיכו וידבר
באזניהם לאמר אנכי ידעתי את ג
גבורתכם כי גדלתם מכל הגוי לא
בגבור לברה כי אם במוסר ובצניעה
ובחכמה מטלתם בעמים ועתה
אחי ורייני אני תמה מן היהודים
אשר הם מדברי ונהפכים ונטיבשי
וממרים אך אתמה מהם איך יוכלו
לפתות אתכם בערמת ובחכמת
הלא זה נגפתם פעמים ויחלט על א
אשר לא טמעתם בקולי ותשטשו ב
במצותי טיל מלך אשר יטה אתכם
וראו כי לא נאה לכם לחלל ולא ל
לעבוד על דבריו ואתם עברתם על
דברי ותחלו את מצותי הלא

ידעתם כאשר קם האיטי בעמנו וי
ויהרוג את בנו של אשר הלך על ה
המלחמה בלא מיכות אביו ואתם
עברתם על דברי לא נאה לכם כמ
כמטפט וירב טיטוס לדבר באוני
העם דברי תוכחות אשר לא כתבנו
אותם ויטתחו לטיטוס כל טריו ו
וכל גבוריו להפביר חטאתם על א
אשר מרו את דבריו ויעש טיטוס
כן ויטא את חטאתם וישר בהם ל
לאמר לא תוסיפו עוד לדבר דבר ו
ולא למרות את מיכותי עוד ויאמרו
כלם פה אחר כך

ויהי אחר הדברים האלה וירא
טיטוס כי נטה לב העם אנטיי ידו
ירוטלם איש מעל אחיו ויהפכו אי
איט ברעהו למלחמה ויגטי טיטו
להלחם בחומות ירוטלם ויכו את
עמו ויסתמו את כל הטיחות והב
והבורות והמחלות אשר היו סב
סביבות ירוטלם וימלאום עפר לי
ליטוד דרך לאנטיי המלחמה ויהי
בצטות טיטוס כדברים האלה לא
יכאו היהודים כתמול טילטוס לה
להלחם עמו לדחותו מעל החומה
כי טמעון לקחי אלפי סן היהודי
גבירים מן הצרייכים ומאדום לקח
ט אלפים ואת ישקב נגיד ארום וא

מקומם ליר החומה לעבור אל
נחל קדרון ותהי מנוסת כתיים ל
לפני היהודים ג' פעמים

ויהי בעת ההיא ותטיקוש המלחמה
החייבונה ותתעורר מלחמה
פנימה בתוך העיר איש את רעהו

ויהי ביום הראשון לפסח
ויבא יוחנן הגלילי טרד הפרייזים
אל היכל ה' הוא וכל גבורי עמו
ויקבלו אותה הכהנים והזקני ויתר
העם בכבוד ויהי בבואו אל ההיכל
ויפסוט הוא ואנטיו בגדיהם והנה
לובטי טריונייהם מתחת לבגדיהם
וחרבותיהם במתניהם ויטלחו
ידיהם בכהנים ובעם ויתעטו את
דלתיהם ויחלו להרוג מן העם
ומן הכהני ויהפוך לבס אל אחיהם
באכזריות לבלתי טאת פני וקן

ולא אבר הרשעים וכסמות חנות ה
המתחננים ולא לחמול על זנב
ועולל נטי וטף ואף כי על שמעון
חרה בעבור יוחנן ועל אלעזר בן
ענני וגם על כל טרי הפרייזים חרה
להם דברי יוחנן באמדו אל יחטב
טר בעיר הזאת בלעדי וכסמטו
סמטון ואלעזר טרי הפרייזי הרעה
אטר עטה בעם ה' בהיכל ויקמו
גם הם ויכו מן העם אטר ליוחנן

רביס ויוגר לטיטוס כי קטרו
היהודים מלחמה ורעה גדולה בי
ביניהם וילחמו בתוך העיר ויקרב
טיטוס עם כל מחנהו אל העיר

וימלא מן היהודים עומדים מחוץ
לעיר ויאמרו אל טיטוס גטה נא
אלינו ובאת לעיר כי לא נוכל לחיו
עם הפרייזים האלה היצולנו נא מי
מידם כי נגעה החרב ער הנפס וא
ואנחנו נהיה לך לעבדי ובכל זאת
לא האמין טיטוס לדברי היהודים
כי כאטר ראס

מתמול נלחמים בחוץ יד ובלב א
אחר והיז כלס לאגודה אחת
במלחמה וממהרים להיכיל איש א
את רעהו במלחמה בעבור זה הי
הדבר לא האמין להם ברברס אלו
בא והיצולנו מיד הפרייזי הרשעים
האלה והיינו לך לעבדים

עודנו מדבר עמם והנה קהל טאוון
העיר ויבטאת המלחמה מהם אומ'
פתחו הטיטר ויבא טיטוס וילכוד
את העיר ומהם אומרים יסגרו הט
הטערים פן יבואו הרומנים

וכסמטו הרומני את הקול אומרים
להם מעל החומה לאמר רויכו והיז
והיצולנו מיד הפרייזים האלה ולא
נמות כלנו בחרב הפרייזים ויודינו
הרומני לטטר העיר והמה קרבו אל

החומה ויפילו עליהם היהו' אבנים
מעל החומה ויורוס בחיכים והעם
אטד היו מתחננים לטיטוס מחוץ
לשיר להיכל מיד הפרייכי' נהפכו
להלחם עם אנטיי טיטוס אטד באו
אל החומ' ויכו בהם וינוסו וידפו
היהודים אחרי רומנים ער קרוב א
אילונה ויחלו היהודים באנטיי
רומנים אטד דעו אחריהם ללעג
בהם כדרך ארילי' כי לא ראו הטיח
הטחוק במלחמה והיו מדשקים על
מגניהם נכח רומנים לקלס בהם ו
ולעג ויחלו לגבורי טיטוס ויבקשו
ללכת עליהם וימנעו טיטוס ולא
נתנס לבא אליהם ויקהל טיטוס
את כל טריו ועבריו ויושכו וידבר
באזניהם לאמר אנכי ידעתי את ג
גבורתכם כי גדלתם מכל הגוי' ולא
בגבור' לברה כי אם במזוס ובפזיה
ובחכמה משלתם בעמים ועתה
אחי וריעי' איני תמה מן היהודים
אטד הם מדברי' ונהפכים ונטכעי'
וממרים אך אתמה מהם איך יוכלו
ופתות אתכם בערמת ובחכמת'
הלא זה נגפתם פעמים וטילט על א
אטד לא טמעתם בקולי ותצטעו ב
במצותי טיל מולך אטד יטה אתכם
וראו כי לא נאה לכם לחלו ולא ל
לעבור על דבריו ואתם עברתם על
דברי' ותחלו את מצותי הלא

ידעתם כאשר קס האיש בעמנו וי
יהרוג את בנו של אטד הלך על ה
המלחמה בלא מיכות אביו ואתם
עברתם על דברי' לא נאה לכם כמ
כמטפט וירב טיטוס לדבר באזני
העם דברי' תוכחות אטד לא כתבנו
אותם ויטתחו לטיטוס כל טריו ו
וכל גבוריו להעביר חטאתם על א
אטד מרו את דבריו ויעט טיטוס
בן ויטא את חטאתם ויער בהם ל
לאמר לא תוספו עוד לדבר דבר ו
לא למרות את מיכותי עוד ויאמר
כלם פה אחד כן .

ויהי אחר הדברים האלה וירא
טיטוס כי נטה לב העם אנטיי ירו
ירושלם איש מעל אחיו ויהפכו אי
איש ברעהו למלחמה ויגט טיטוס
להלחם בחומות ירושלם ויכו את
עמו ויסתמו את כל הטיחות והב
והבורות והמחלות אטד היו כב
סביבות ירושלם וימלאום עפר לי
ליטד דרך לאנטיי המלחמה ויהי
בצטות טיטוס כדברים האלה לא
יכאו היהודים כתמול טילטוס לה
להלחם עמו לדחותו מעל החומה
כי טמעין לקח' אלפיו מן היהודי'
גבדיס מן הפרייכים ומאדוס לקח
ט אלפ'ים ואת יעקב נגיד אדוס וא

ואת שמשון היציר נגיד ארומיים
ויקהל שמשון את כל אלה הבחורים
גבורי מלחמה וילך אל יוחנן
ויבריחהו אל חצר ההיכל ויוחנן
עמד על שער מבוא ההיכל ועמד ת'
אלשים ור' מאות גבורים תופטי ח'
חרב ולבטי טריון . ויתחברו
שמשון ואלפזר וייכורו על יוחנן
וישובו את יסועת העיר להלחם א'
איש באחיו . ורומנים מיסדים
מקום מחנהם סביבות החומה
ויתר העם אשר היו בין טלסת הש'
הטרים האלה כיצאן אוברות כי ה'
היו הטרים מכים בהם ויקח אנטיס
יהודים בגודל וזה יקנה מגודל
ויתחלקו העם להם כיצאן
בהכפר עליהם מלחמות יתחברו
כלם למלחמה ובהבריחה מעליהם
הרומני ישובו להלחם איש באחיו
וישן יוסף ויאמר
מלכך ירושלים ירחיב טמו ונקרא
טמו מלכי ירח כי היה מלך ויכריח
ונסעת להקרא ירושלים בעבור
היכל ה' אשר נבנה בתוכך וכעב
וכנענים ישובו בך לפניך עד בא
דוד מלך ישראל ויגרש מלך כנענים
ויטבות חתם טברים וגם בית
מוטבו בנה בתוכך ושוד בא אל
לבו לבנות בך היכל ה' וימנשהו
ה' ביד מלאכו הנביא וישורב את פ

כל אשר שרך לסלמה בנו וימלוך
תחת אביו וחל לבנו את בית
ה' ויתן בו כסף וזהב וחבני יקרה
לרוב מאד על כן קטאו בו מלכים
ורונוי ארץ כי גבר בנין היכל ה'
על כל ויגדל כבוד מכל ויתן ריב
ריצת היכלך טייט טיכץ כעין ה'
הזכוכית ומסדת היכלך היה
לבוט מלבוט ד' מיני יבבטיס ומ'
תולעת טני כרמות הטמייס אשר
מטעל לדיקיש כי הוא אש והתכלת
והביץ טהיה לבוט דמות הארץ כי
ממנה יצמחו ולבוט הארזמן
כנגד היס כי מן היס יתלקט .
ובבא הכהן לטדת היה מלבוט ד'
מינין האלה והיה אומ' הכהן לפני
ארוך הכל הנה באתי לפניך רבונ'
של עולם בארבעת המיני דמיונות
עולמך ותחטב בעינך כמביא לפני
רבנו של עולם כל העולם . ושוד
היה על לבו טו זהב מופז וחבניס
יקדות חותם דמות טבטי
בני יעקב אשר נקרא טמו יסדואל
ומתניו חגורים מכנסי בר לכסות
את ערותו כי טאה לכהן להיות יב'
יבנוט מכל האדם אשר על פני הא'
הארמה לעמוד לטדת בטני המז'
המקדשי כי המקדש החייכון אחד
ומקדש הפנימי הוא קדש הקדשים
כי במקדש החייכון יעבד הכהני ו

והלויס לטרת בקרס הקדשים לא
יבא אר' טס כי אס כהן גדול לברד
פעס אחת בטנה כי טס היה
ארון ברית יי אטר בו טני לוחות
אבנים בהיות המקדש הראשון
טס היה מטה אהרן אטר הויכא
פרח וייכץ כייץ ומול הקדש יד'
משלות אטר נראתה בהס לחוקיהן
ותהי העיר ביכרה ידוטלס מכל
הערים גברת לכל המדינות כי
מלכיס ארירי וגדוליס יסרו אותה
ודונים רביס בנה ויוסף אמודי
לטגבה ולרוס חומותיה ויוסף
לבנות בה חומה אחרת ויקראה א
אנטויא על טס אנטונינוס הדומי
ואיך ספלת ויפסלוו בכך ליכוד
פליך המון גריס ויהי אחרי כן
ויטבור טיטו נוכח החומה לדאות
אי זה מקום יכין להלחס בערו על
העיר וירא טיטו והנה מק' מיטוד
מול קבר יוחנן הכהן הגדול

ויתיכב טיטוס במקום ההוא הוא
וניקנר טד יבאן ויטלח אותן
לרבר באזני העס אטר על החומה
רברי טלוס ויהי כבלותו וידבר
באזני העס טלו כאס יכוהו טיטו
ארניו ויחדהו אחר מן היהודיס
הנכביס על החומה בחץ וימיתהו
ויחו לטיטוס מאד על אטר יורו ה
היהודי את הסר אטר טלת לרבר

טלו באזניהס ויערוך מולחמ' בעיר
בכל כלי המטיחיתיס והמהביליס
וימטכו את איל הברזל לנגח את
החומה כי הוא המטיחית את
החומות ויהי כראות היהודיס
כי הוגט האיל לנגח את החומה
ויחרדו היהודי חרדה גדולה מאד
ויבהלו ויעטו טלוס טלטיט טרי
הפרייכיס ויעתחו את טער השיר
ויכא אל טרה קבר יוחנן ויבריחו
מחנה דומניס מכל כלי המטיחית
אטר הכינו להטיחית את החומה
וייכיתו את האט בכלי טיכיס הכלי
ההמה ויטרפו אותס וגס את האיל
טרפו ומקצה הסוללות כי מעט
היכילו טיטוס וגביריו והנותריס
נטרפו באט וביוס ההוא נלחמו
אנטי אלכס נדריה אטר היו עס
טיטוס להיכיל את הסוללות מיד
היהודי ועל זאת הגבירו על אנטי
אלכס נדרה ואז חט טיטו וירץ עס

מבחר גבוריו ויגרטי את היהודיס
דיך מהס יב' איס בעת ההיא נפל
יוחנן אחר מטרי ארוס כי פתוהו
כתייס לרבר עמהס ויורהו ערבי
אחר מאחריו וימיתהו ויתאבלו
גדודי ארוס מאד ויחר להס ויקומו
בלילה ההוא הס ומקצת הפרייכיס
מגדודי טמעון ויוחנן וילכו אל
טלטיט מגדלות העיכיס אטר הקי

ואת שמעון היכניד נגיד ארומיים
ויקהל שמעון את כל אלה הבחורים
גבורי מלחמה וילך אל יחנן
ויבריחהו אל חיצו ההיכל ויחנן
עמד על שער מבוא ההיכל ועמד ח'
אלפים וד' מאות גבורים תופטי ח'
חרב ולובטי טריון ויתחברו
שמעון ואלעזר ויחמדו כל יחנן
ויטובו את יצועת העיר להלחם א'
איש באחיו ודומנים מיסדים
מקום מחנהם סביבת החומה
ויתר העם אשר היו בין שלטת הש'
הטרים האלה כיצאן אוברות כי ה'
היו הטרים מכים בהם ויקח אנטיס
יהודים בגודל וזה יקנה מגודל
ויתחלקו העם להם כיצאן
בהכבד עליהם מלחמות יתחברו
כלם למלחמה ובהבריחם מעליהם
הדומני יטובו להלחם איש באחיו
וישן יוסף ויאמר
מלכך ידוטרלם יחייב טמו ונקרא
טמו מלכי יריק כי היה מלך רכריק
ונוסעת להקרא ידוטרלם בעבור
היכל א' אשר נבנה בתוכך וכנע
וכנענים יטבו בך לפניך עד בא
דוד מלך ישראל ויגרש מלך כנענים
ויטבו תחתם עברים וגם בית
מוטיבו בנה בתוכך ועוד בא אל
לכבו לבנות בך היכל א' וימנעו
א' ביד מלאכו הנביא וישווב את ב

פל אשר טרף לסלמה בנו וימלוך
תחת אביו ויחל לבנו את בית
א' ויתן בו כסף וזהב ואבני יקרה
לדוב מאד פל כן קצאו בו מלכים
ודומני ארץ בי גבור בנין היכל א'
על כל ויגדל כבוד מכל ויתן ריב'
ריצת היכלך טיס טרין כעין ה'
הנכוכית ומטות היכלך היה
לבוט מלבוט ד' מיני יבבטיס תו
תולפת טני כרמות הטמייס אשר
עמאל ריקיש כי הוא אט והתכלת
הפרץ טהיה לבוט רמות הארץ כי
עמנה יכמחו ולבוט הארץמן
פנגר היס כי מן היס יתלקט
זכבא הכהן לטות היה מלובט ד'
מינין האלה ויהיה אומ' הכהן לפני
ארוך הכל הנה באתי לפניך רבונו
של שולם בארצפת המיני דמידנות
פולמך ותחטב בפניך כמביא לפני
דבנו של שולם כל העמלס ועוד
היה על לבוטו זהב מופס ואבניס
יקדות חותס רמות טבטי
בני יעקב אשר נקרא טמו יסדאל
ומתניו חגודים מכנסי בר לכסות
את ערותי כי נאה לכהן להיות יב'
יכנע מכל הארס אשר על פני הוא
הארמה לשמוד לטדת בטני המן
המקדסי כי המקדס החייבון אחר
ומקדס הפנימי הוא קדס הקדסיס
ט' במקדס החייבון ינעון הפנימי ד'

קצטור איש מלחמו ויורה בחינים
ויך רבים ממחנה רומני וגם רבים
הבריה . ויהי האיש ההוא
קצטור עם ט' גבורים חבריו ויהי
בגטת מחנה טיטו את האיל למול
החומה ויקרא קצטור ממעל
לחומה לטיטוס כי ארני חמול נא
על העיר הפרוטה הזאת .
וכטימוע טיטוס את זעקת קצטור
וייכו גבוריו ויחרלו מן המלחמה
ויקרא לקצטור ויאמר יא נא אלי
ותחיה ולא תמות . וישן קצטור
טיטו לאמר הנה אני מפתה את ט'
הבריו ויאנו יחד והוא במדמה
היה מפתה את טיטוס . ויהי
בדברו אל ט' חבריו לטיני רומנים
לאמר לכו נא ונרדה ונמלטה אל
מחנה רומני וידעו חבריו כי הוא
מזימה אותם לרמות את הרומנים
ויטלפו איש חרבו ויכהו ממעל
לטריונו והיה בגפלו לפני כתיים
והם לא ידעו כי אם במדמה עשו
למנוע את האיל לבלתי יקרב אל
החומה ויורה להם אחד ממחנה
רומנים בחץ ויך את קצטור באפר
ויטבור את החץ מעבר אפר וילך
ויצטן קצטור אל הרומנים בקול
גדול לאמר מה זאת עשיתם ויאמ'
לטיטו הנה גמולי אש' אני בקשתי
לכ' אליך ויורני עברך בחץ ועתה

ארני שלח לי אחד מן השרי וארד
אליו וקבלתי את אמונתך מידו
בטוב לב ובנפש חפצה ואחר כך
אבוא אליך ואהיה לך כאחד
מטברייך . ויהי כשמוע טיטוס
את דברי קצטור האמין בדבריו
אמר ליוסף בן גוריון לך וכרות
עמו ברית באמונתנו והבאת את
האיש הזה אלי ויחיה ולא ימות
וישן יוסף טיטו למה זה תשלחני
אליו ואני לא חטאתי לך ואני
בטוב לב עברתיך כי היה יודע את
ערמת קצטור . וישלח טיטוס
את אניאנוס השיר ויאמר לקצטור
דד נא אלי והאמנתיך והלכנו אל
בן המלך וישן קצטור את אניאנוס
פרוט נא חיצנך ואשליכה אליך את
הכסף ואת הזהב אשר עמי וארד
פן ידעו אנטי העיר ולקחוהו
וישרוט אניאנוס את כף מדיו לקבל
את הכסף ואת הזהב אשר אמר לו
קצטור וירס אליו קצטור אבן
גדולה בשתי ידיו ויפילנה על אנ'
אניאנוס ויסר מתחתיה וימלט .
ותפור על רעהו וימות .
ויקכו טיטוס על הדבר הזה מאד
ויחד אפר וחמתו בערה בו ויגט
את האיל אל החומ' וינגחה ותפור
החומה השנית . ויהי כראות
קצטור כי נפלה החומה וירא והנ

הקיס טיטוס מול חומת ירושלים
ויהרג את גרודי רומני הנמיכאי
והנמלטיס ברחו ויכרתו את רגלי
המגדלות ויפלו טיס לארץ וימיתו
רבים ממחנה רומניס וישמע
טיטוס את קול טאון מפולת המ
המגדלו ויחודר חודה גדולה הוא
וכל מחנהו וינוסו לקול מפולת
המגדלה אשר לא ידעו מה הקול
ויהי בבקר ויקהל טיטוס את כל
מחנהו ויקרב אל חומת השי בעוד
היהודים נלחמים בתוך העיר
ויקרב עוד טיטוס את איל הברזל
המשחית וינגח את החומה ו
וישריפה ויהרסנה ותפול החומה
היא החומה החייכונה וינוסו העם
אשר היו בקרב החומה ההיא
ויבאו אל החומה הסינית
בצת ההיא יורה טיטוס להרוס את
החומה אשר הפילו ולהסליך את
אבניה למרחוק פן תהיה למכסול
למחנהו ויראו שרי היהודי כי לכו
טיטו החומה החייכונה ותשארה
חומותים מטלטי חומות אשר היו
צל העיר ויעשו הפרייכי סלו איש
את רעהו ויחלקו למשמדות מלח
מלחמותם ויהי משמדת יוחנן סר
הפרייכיס מפאת אנטוניה אשר
מצפון להיכל ושמדת
שמעון מפאת צבר יוחנן הכהן

הגדול ויעמדו המה וכל גבורי
המלחמה אשר עמם נוכח רומניס
ותכבד המלחמה בעת ההיא כי
מחנה רומניס מתחזקים להלחם
למען יגדל טיס והיהודים
מתחזקים במלחמתם כי ראו קרב
קיס וטיטוס עמד לפני גבוריו
לחזקם ולאמר אליהם התחזקו נא
היום ואני אתן לכם הנלחם ביום
הזה כסף וזהב וכבוד ויגטי אחר
מגבוריו וטימו לונגיני ויבא בתוך
כת היהודים הנכבדים מרוץ ועיר
ויך את האיש אשר שרף לקראתו
על פיהו וימות ויוסף להכות
את אחר וירקדו וימות או ברח
לונגיני וימלט אל מחנה רומניס
ולא נתנו את נפסם לברוח מפני
רומניס כי בצרה חמתם בקרבם
כי שמעון עומד מול גבוריו וירבו
באזניהם לאמר ויער בהם ואמ' מי
האיש אשר ינוס במלחמה מות י
ימות וביתו יהרס וטיטוס יקח
באזני עמו להלרס פן יפיל איש וי
וישוב את מקו המלחמה אשר היה
נכח שמעון וילך אל פאת מקום
יוחנן כי טמה העמידו את האיל
כי היה מקום מיסוד בעת
ההיא יורה טיטו לנגח את החומה
ויתייכב איש יהודי מגבורי
הפרייכיס מעשר לתומה וטימו קס

יִיטב לָכֶם וַיֵּשֶׁן יוֹסֵף וַיִּדְבַר אֵל
הַעַם נְאֻם הִנֵּה לָכֶם בְּתַחֲלָה לְהַלְחֵם
כְּאִשְׁרֵי אַתֶּם נִלְחַמִּים עִתָּה טָרַם תֵּבֵא
הָרָעָה הַזֹּאת בְּהִיּוֹת עֲרִיכֶם
עֲמִדוֹת וְאֲרִיכֶם מִלֹּאֵת עַם לִפְנֵי
אֲבֹרֶכֶם גְּבוּרִיכֶם בְּמִלְחָמָה אִישׁ בְּ
בְּאֵחִיו עַד אֲשֶׁר נִטְאָרְתֶם מֵתֵי
מִסְפָּר וְלֹא חִמְלַתֶם עַל נַפְטוֹתֵיכֶם
וְנִלְחַמְתֶּם אִישׁ בְּאֵחִיו בְּאֲכוּרֵי
וּמְלֹאֲתֶם אֵת מִקְדָּשׁ יְיָ וְאֵת הַיְכָל
מִדְּמֵי חֲלָלִים וּפְגָרֵי מֵתִים וְמָה
תִּחְיִלוּ עַל זֹאת וְלֹא דֵי לָכֶם זֶה
אֵלֶּה הַתְּגָרְתֶם מִלְחָמָה בְּעַם עֵינֹס
וְעוֹ פְּנִים אֲשֶׁר מִטְּלוּ בְּכֹל
הַגֵּוִים וְלִכְרוּ אֶת כָּל הָאָרֶץ וַיִּדְרוּ
בְּכָל הָאֲוֹמוֹת וְגַם בְּגוֹיֵם אֲשֶׁר רָדוּ
בְּכֶם מִלִּפְנֵי יְיָ וַיְהִיו לְהֵם לְעַבְדִּים
וְאַתֶּם נִלְחַמִּים עִמָּהֶם בְּאוֹלָת וְלֹא
בְּחִכְמָה וְלֹא בְּבִינָה וְלֹא תַחְמְלוּ עַל
הַעֲבִיר הַזֹּאת וְעַל הַיְכָל יְיָ וְעַל
מִקְדָּשׁוֹ וְעַל נַפְטוֹתֵיכֶם כִּי נִטְאָרְתֶם
לְבַבְכֶם לְעוֹז כִּי תִאֲרִיךְ בְּעַם רָעָה גְּ
גְדוֹלָה וְעַל הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ אֲנִי מֵתִירָא
פֶּן יִנְתָּץ וְעַל הַעֲבִיר הַהוֹרָה פֶּן
תִּהְיֶה וְעַל מִקְדָּשׁ יְיָ פֶּן יִטּוּמָם וְעַל
הַעֲבִירוֹת וְעַל הַזְּבָחִים פֶּן יִטְבְּתוּ
וְעַל אֲשֵׁי הַתְּמִיד פֶּן יִבְטֹל כִּי חֲטָא
חֲטָאנוּ לַיהוָה הִנֵּה הַיְכָל הַזֶּה
וּמִעַיְנֵנוּ יֵשׁ כֵּן סֵר יָלוּ מִעַלֵּינוּ כִּי
נִלְחַמוּ בְּתוֹךְ מִקְדָּשׁוֹ וַיְהִי הַיְכָל

מִשָּׁן לְרִשְׁעִים וְנֹה לְפָרִיזִים וְהַפֵּ
וְהַרְגָתֶם אֶת כַּהֲנָי וְאֵת קְדוֹשֵׁי וְשֵׁ
וְנִפְכַתֶם דָּם נָקִי לְרוֹב בְּקִרְבּוֹ
וְעִתָּה אֲחֵי הִנֵּה כָל הַמִּשְׁחִיתִים
מוֹכְנִים לְנַתּוֹץ אֶת הַיְכָל וְהָאֵשׁ
עֲרוּכָה לְטִרוּף אֶת הַמִּקְדָּשׁ וְהִנֵּה
הַגֵּוִים אֲרִיבִיכֶם חוֹמְלֵי עַל הַיְכָל יְיָ
וְעַל בֵּית מִקְדָּשׁוֹ לְבַלְתִּי תֵת מִקְדָּשׁוֹ
שִׁמְמָה וְאֵם אֶת אֲחֵי וְרֵעֵי תַחְמְלוּ
לְמִשָּׁן יִסְדּוּ מִעַלֵּיכֶם כָּלִי
הַמִּשְׁחִיתִים וְעַל מָה אַתֶּם
בוֹטְחִים מִשִּׁתָּה הֲלֹא שִׁתֵּי הַחֹמוֹת
הַדָּם וְתִטְאָר אֶת וְאֵם תִּאֲמִירוּ
נִבְטַח בְּלֵהִינוּ אֵינָנו בְּקִרְבְּכֶם כִּי
סֵר לְעוֹדָת אֲרִיבִינוּ כִּי הֵם כִּבְרוּ אֶת
שִׁמּוֹ הַגְּדוֹל וַיִּדְאוּ מִמֶּנּוּ וְאֲנַחְנוּ
מִעַלְנוּ בְּרוּ מִעַל וְעַל זֹאת סֵר הִלְהִי
מִעַלֵּינוּ וְהִיָּה עִמָּם וּבְעוֹרְתֶם
וּמִטְּלוּ בְּכָל הַגֵּוִים וַיִּדְרוּ בְּכָל הַאָרֶץ
רַק מִקּוֹם אֲשֶׁר סוּגַר בְּטֹלָג
אוּ בְּחֹס אֲשֶׁר אֵין לְהֵם דֶּרֶךְ לְעַבְדֵי
אֲלֵיו וְעִתָּה מָה תִּוְחַלְתֶּם הֲלֹא
נִתָּן הִלְהִי פִּיחָדָם עַל כָּל גְּוֵי הָאָרֶץ
וְהֲלֹא עִתָּה מִמְּטִילָה הִיא לְהֵם וְעִתָּה גְּ
גְדוֹלְתֶם וְהֲלֹא טִדֵי הַמִּטְּיִלָם וְהוּא
עִמָּהֶם בְּעוֹרְתֶם וְהֲלֹא יִדְעַתֶם כִּי
בְּתַחֲלָה הִיָּתָה עוֹרְתוֹ עִם מִצְרַיִם
וַיִּמְטְיִלָם בְּכָל הָעוֹלָם וְאַחַר כֵּן סֵר
מִשְׁלִיָּה וַיְהִי עִמָּכֶם וְהַמִּטְּיִלָם עַל
כָּל הַגֵּוִים וְהִיָּה עִמָּכֶם וְעַם מִלְכֶם

והנה בית נטרף ויפול קצטור אל
תוך הטרופה וילהט וימת כי בחר
מות מחיים ורומנים נגטו אל תוך
החומה ויכאו אליה הפרייכי ויתר
הגבורים וירבקו למלחמה
ותחוק יד היהודים ויכו במחנה
רומנים הרבה מאד ויתר העם
אנשי טיטוס ברחו אל החומה הר
הראשונה אשר הרסו לפנים
בצת ההיא תפס טיטוס את קטרת
ויזרה מול היהודים בחיכים ולא פ
נפל לטיטו חץ אחד בארץ כי הכו
בעס בחיכים ובכל זאת נגרטו
רומנים מן השיר כי חזקה יד
היהודי עד ין הרביעי ובין הרביעי
נקהל אל טיטו עם רב מכל הגרים
לעזרת הרומנים ויכאו היהודים
לראות הרומנים אל מחוץ לעיר ל
למלחמה ותחוק יד הגרים על
היהודי וינטו על החומה הפנימי
ויסגרו בשדס

בצת ההיא יכיה טיטוס את עמו
לסור מעל החומה אל מחוץ לעיר
ולהצבית את המלחמי ימים למען
יקרא באוני היהודי טלוס כי אמר
אולי יטאו עול רומנים ויחיו ולא
ימותו כי חמל טיטוס על העיר ועל
היכל ו על עם לבלתי הסחית
הכל ויחדל מן המלחמה ימים ה'
וביום החמישי בא אל סער

השיר ויהי בצת באו והנה טיטוס
טר הפרייכים ויחנק עמו ויערכו
כלי טריפה לטרופה באט את כלי ה
המטחיתים אשר עשו רומנים

ויצדו כלם יחד להלחם כאחד
בגבורים וכראות טיטוס
את היהודי כי מסרו נפסם לעמוד
והתחוק ולמות כלם במלחמה כי
בחרו מות מחיים או החל לדבר
באונניהם דברי טלוס ולהתחנק
אליהם טיטוס לאמר הנה לכרתי
את ב החומות ותטאר חומה אחת
ומה תעשו עניים בהקטותכם את
ערפכם ולכרתי גם את החומה
הטלית והחרמתי את השיר הזאת
ואברתיה והרסתי את היכל ו
להיכס ולא תחמרו על
נפשותיכם ועל נשיכם ובניכם וב
בנותיכם ובכל זאת לא שמעו
היהודי כי הקטו ערפם ויסלח להם
טיטוס את יוסף לדבר באונניהם

דברי טלוס עברי למען יאמינו וי
יבטחו וילך יוסף אליהם וישמור
בוכח טעד החומ כי ירא לקרב אל
החומה כי ידעו יוסף כי נתעב
בציני העם על אשר נטא את עול
רומנים ויחי

ויקרא יוסף הכהן בקול גדול
לאמר ויאמי שמעו לכם כל העברי
וארברה באונניהם את אשר ייטב

מלכי פרים ומדי עבודה מתוקה מ
מאד ואחרי כן עבדתם את מלכי
יון במלחמות גדולות ועתה
אחי אמרו לי אי זה היא חרפה לך
בשנתכם עורק לעבוד את כתיים
הלא הם מוטלים באויביכם ורוד
ברודיכם אשר היו להם לארני אשר
היה לכם לאהבה את כתיי בעבור
אשר הכניעו את כל הקמים עליכם
כי אם נהפכתם לכם לטונאים הלא
ירעתם כי מטילו כתיים כאשר היו
לפנים שולטים בכל הארצות ועל
כל הגויי ומטילו גם במיכרים אשר
הייתם להם לעבדים

ועתה אם יחרטו מיכרים את
ארמתם ואת כל תבואתם הלא
רומנים יקצרו את תבואתם והם
עובדים להם ועתה בינו לכם כי
מלכי מקרון שולטים היו בכל מק
מקומות וגם הם מטילו בכל ארץ
הודו ובכל ממטלתו ועתה הנה
נכרת מהם והם עבדים לרומנים

כי תחלה התגאו על רומנים ויעשו
עמהם מלחמה גדולה עד אשר הכ
הכניעו רומני ויהיו להם לעבדים
ויכניעו גאון גאותו ויתן שכמו
תחת עול רומנים ועל
פליטיי מה אדבר לכם ומה אספר
הלא יכניעו הטידים אשר לרומנים
מוטל בכל ארץ פלסיתים ובכל

מימטלתם ועתה הלא כבוד רב לכם
לעבוד עם פרים להיות להם רעים
בעבודת רומני אשר היו ארוניכם
הגידו נא לימתי היו אבותיכם ח
חפשיים בלא מסיס מיום יביתם מ
מארץ מיכרים עד יום מלוך שאור
בן קיש הייתם חפשיי כי מלככם
ותמאסו אתי מהיות מלך עליכם
ובחרתם לכם אדם מלך למלוך את
שאור עליכם ואת יתר המלכים

ועבדתם אתם אחרי מות שאור בן
קיש את רוד המלך הגדול אשר מ
מטיל בגוי אשר סביבותיכם ואחר
מות רוד בן ישי עבדתם את טרמ
בנו אשר היה רודה בעבר הנהר
ואחרי מות טרמה נקצרה

הממלכה עד רוב שנים עד אשר
באו מלכי כטרי ויגלו אתכם מכל
ארמתכם עד בא כורש מלך פרים
אשר השיב את טבותכם על
ארמתכם ולא אתם לבדכם השיב
כי אם בכסף ובוהב וביר גדולה

ותחטיבו לו ליכרה ואחרי מיתו
קמו עליכם מלכי יון ועשו עמכם
מלחמו וילחיכו אתכם בעול קטיה
וישר יי את רוח כהניו

בני השמונאי ויהיו כלם עמיתים
ורעי לרומני ותגדלו אהבתם עמם
שנים רבות ואחר כן פשעתם כלכם
בבני השמונאי אשר הושיעו את

ואחרי כן סר מעליכם ביד הכסדי
ואשור ופרס והיה עמהם בעזרתם
כי מעטה ידיו כלם ועתה עזב אות
ותהי עזרתו עם רומני והוא עמהם
לעזרה מרוב טני וימטילם על כל
העמים אשר מטלן מלפנים
ועתה אחי ואהבי מה לכם להלח
כי הם מוטלי העמים אשר פתחו
להם סוד מעברו הודו וכל איי היס
אוקיינוס אשר מעבר להודו וכל
ירכתי המזרח ומטלן עד אפסי
ארץ עד ברטניה ועד ים אוקיינוס
ובכל ארץ סקוטונגיא הסגורה ב
באגמי מים ויוטביה עם גדול
כענקים גבהי קומה ואנטי חיל
ורובי קטת וגבורי מלחמה אשר
היו אומרי כלם נהיה לאגורה אחת
ונלחמנו באויבינו ונמותה יחד
ולא נעבוד מלכי הגוים ואחד כן
באו רומנים והכניעום והיו להם
לעבדים
ועתה אחי
ואהבי באמרכם יחד נמותה ולא
נעבוד מלכי הגוים כי טוב לנו
למות מחיים ולא נראה ברעתנו
וברעת מקדטנו טאלו נא מימי
אבותיכם מתי הייתם חפטים בלא
אדנים או לא היה עליכם עול הגוים
עד טבא יעקב אבינו ונטה טכמו
לגור במיסרים בארמת ודים לעבד
לבלתי ימות ברעב הוא וביתו ופ

ומקנהו וכל רכושו ויב' בניו אשר
יבאו מחלציו והלא טס היה יהוד
הנכבד בבני ישורון אשר היינו
נקראים על טמו יהודים הלא היה
יכול להכניעו והוא היה גבור חיל
ויקר וגדול אך נטה את טכמו ויע
ויעבוד את מיכרים לבלתי ימות
ברעב הוא ואביו ואחיו ונטיהם
ובניהם ובנותיהם וכל קנינם וכל
אשר להם
וטס היה יוסף
יפה תואר ויפה מראה ואיש נבון
וחכם וסובל עבודת מיכרים
ועבודת בית פרע למען חיות בית
אביו קטני וגדולים לחם לפי הטף
לו חפץ יוסף לשוב אל ארץ כנען
הוא וכל בית אביו מי היה יכול ל
להטיבו מן הדרך אין אדם יכול לו
כי הוא היה השליט בכל ארץ מי
מיכרים וכל אשר יחפץ יעטה
וטס בנימין אשר הוטיב על בית
יוסף באכוריו מרמה כי נטה פליו
לעבוד ועל כל זאת לא חטא יוסף
הצדיק רק נטה טכמו לעבוד מלך
מיכרים כי אין חרפה לאדם לעבוד
לגדול ממנו כי אבותינו היו עבדי
לפרעה במיכרים עד אשר בא משה
רבי זל והוא הרכיב אותם ממיכרי
ביד חזקה ובדורש נטויה באותות
ובמופתים ואחרי כן עברתם את
מלכי אשר ימים רבים וגם את מ

חלה את פני יי בתפלה ובתחנונים
וינזור לו וישב את טרה אשתו קד
קרושה וטהורה לא מחוללת כי
אברה אביכם היה טוכב במנוחה
ובהשקט ובשלוס ובבטחה והיה
פרעה מלך מיכרים מתמרמץ במ
במכאוביו ובנגעים גדולים אשר
נגעו יי על דבר טרי אטת אברהם
אביכם על אשר חמד אותה פרעה
ויקחנה למטן עשות נבלה ולגלות
נסתריה ולא נתן יי מאויו ותחת
אטיר בקט לגלות את בטרה הרבה
פרעה להלבטיה ברוב חמדה בכ
בכסף וכוהב ובאבני יקרה ואברה
יושב בביתו ובהטיעו על יי והנה
טרה מלובטית והב וכסף ועטרת
בכל מיני מחמדים וגם בכטרוך
יכניעו אתה טהורה ולא מחוללת
ומה נאמר כי יכח בגרס אותו
אבימלך מלך פלטיים היו עמו ג'
מאות ויח חניכי אביו ילידי ביתו
אטיר הכוה מלכים ורבים מאלה ה
היו עמו מעברי ביתו וגם גבורה
היתה לו להלחם בשלטיים ולא א
אבה יכח לעשות מלחמה עם א
אבימלך אך ברוב ענה נסמך ופל
ועלטיים באו אליו אחר אטיר ג'
גרסוהו ויתחננו אליו ויאמרו לו
דברים טובים בראות כי יד יי עמו
באמר לו ראה ראינו כי היה יי

עמך כי מי יוכל לספר את חסדי יי
ונפלאות אשר עשה עם אבותינו
אברהם יכח ויעקב בברחו מפני
עטיו אחיו כי לא נטא עמו דבר כי
אס מקלו ועבר הירדן כמו טכותב
כי במקלי עברתי את הירדן הנה
ולא לקח לו ידה לדרך וגם כלי
מלחמתו ובתפלתו עזרו יי בלכתו
ובטובו ויאבק עם המלאך ויוכל לו
בהאבקו עמו ומה אומר לכם
על מטיה רוענו איש הליהים במה
ניכח את פרעה ואת כל חילו הלא
בתפלתו ובמטה הליהים אשר היה
עמו הכניע גאון פרעה וחרטומיו
ותניניהם וכטיפיהם ובו השם את
מיכרים בעטיר מכות
ובו קרע הים לטנים עטיר נתיבות
וכאטיר קרב פרעה ומחנהו
וכל חיל מיכרים וחכמיה וחרט
וחרטמיה לא נלחם עמהם מטיה
בכל טלח כי אס בתפלתו
ובתפלתו יכלו פרע וחילו בתהו
רבה ומטיה משורר טיר והורות
וגבורי מיכרים אוברים בועס ובע
ובעברה כי הם בקטו להלחם במ
במטיה וביטיריל בכלי מלחמה
בהים ברכב ומטיה נלחם בהם
בתפלתו וטבעו בים פרעה וחילו
לא נטאר בהם עד אחד ויטיריל
מדננים טיר ותהלה ומי לא ידע כי

אתכם ויגדלו שימכם ותבחרו לכם
איש מעמכם וטמו אורוד המכביר
עולו עליכם וימת אורודוס
וימלוך תחתיו ארקולאו בנו ויקט'
עולו עליכם ותפשו בו כלכם ותא
ותאמרו כי לא נעבוד עוד את מלכי
יהודה כי נעבוד את מלכי רומנים
כויכונכם והטיתם את שימכם ל
לעבוד אגוסתוס כי היה מוסיף ע
עליכם רמי וחמל עליכם ולא היה
לכם כחי אכזר ותעבדוהו ככל הג
הגוי אשר עבדו אותו בלא חרפה
ויהי לכם לטם טוב כי עברתם את
מלך טוב ועתה אחי בני עמנו
בינו ביחאי הארץ בארס ובבה
ובבהמה ובחיה ובטריץ ובצוף
ובכל דגי הים כי הגדול ימטול ב
ביציר ואין כלמה ליציר לעבוד
גדול ממנו כי ירא הטור את הארי
והאיל ירא את הדוב והעזים יראי
את הנמר והנץ ירא הנטר
והיונה תירא את הנץ בינו לכם ב
בבהמו כי יתגאה הפר על הפרות
ועל הפרים הקטנים ממנו והאיל י
יתגאה על היאן והטעיר יתגאה
בעדר העזים וככה כל הבהמות וה
והחיות הגדולות מוטלות על הק
הקטנות ובני אדם נאה להם שיתר
שיתר מן הבהמות והחיות ו
העופו כי אל אחד ברא הכל והכל

ישוב אל הבורא יתב שימו
ועתה אחי בני עמי אם תאותו
להיות יצעירים לרומני מה חסרון
לכם כי לא ירדו בכם הגוים אשר
דרו בכם מלפנים והבהמה והעוף
אשר אמרתי לכם מעט יתגדלו זה
על זה לא יוכל הגדול למטול בקט
בקטון כי אם בעונות הקטן יטה
שכמו לגדול למטול בו
ועתה בני עמי לבשו ענוה ותהיו
ככל הבריות ויהי כדבר יוסף
הכהן באוני עם ירושלם הדברים
האלה ויחרפו אותו ויקללוהו מעל
החומה ויורו אליו בחצים הרבה
להמיתו וכאשר ראה כי לא ישמעו
אל עינתו התחיל להוכיחם מדברי
הספר ויען הכהן
ויאמר להם סוררים מה תחטב עו
עזרת להיכל יי הזה אשר טפכת
בו דם נקי לרוב ולא חמלתם איש
על אחיו ועל קרובו ועטיתם מלח
מלחמות בהיכל ובמקדשו ונמא
וטמאתם אותו בפגרי חללכ אשר
הרגתם בקרבו ותרחמו בטיס יי
מלחמותיכם בטיבות ובמועדים
הגידו נא לי שנה סוררים מתי גב
גברתם בחרב או בחנית או במל
במלחמה ועתה זכרו את
אברהם אשר הוליד אתכם במה נ
נצח את פרעה מלך מצרי כי חלה

תפלתו אשר השיב השמים אחור
היה לילה מבדיל בין ישראל ובין
כריהם .

וגם שמשון בטרם יחטא היתה
תפלתו לו לגבורה וכאשר חטא
נפל כאחד העם .

וכן שאור בהיותו בתם דרכיו
היתה לו תפלתו לבין ולגבורה
וכאשר חטא סר הליהם מעליו .

ודוד מלך ישראל מילדותו ועד
אחרית ימיו לא נפל מגבורתו כי
אם בתפלתו נסור ולא חפץ להלח
בבני אחיו ובבני עמון על כן
הגביר על כריו כי במאסו לשלוח
יד באחיו היתה מוראו וחתתו על
כל הגוים .

אסא מלך יהודה בעם מתי מספר
יבא לקראת הפרשים ויתפלל אל ה'
להיו וישתר לו באמרו לפני שדי
ואנחנו לא נרע מה נעשה כי עליך
שינינו .

ויקטב שדי בקול תפלתו ויך
שמחנה כוטים אלה אלפים והלא
בתעלת רבורה נעטיתה יטועה פי
בישראל ורוב סנים עמדה תפלתם
ותהיינה ליטועה .

הידעתם מה עשה אמיכא מלך
יהודה בהלחמו באדום כי הכה א
אותם לפי חרב ויטבה את טפס
ואת נטיהם עם ליהם ויבא ירוש'

ויטב את הארילים אשר לקח
מאדום ויזבח וינסך להם ויאמ' כי
אתם הושיעתם אותי בעבורכם ניכ
ביצחתי את אדום על כן נלכד
כטועל בהלחמו עם יואש מלך יש
ישראל כי כל הרעה אשר באתנו מ
מימי עולם מידינו היתה בנו כי
ידיק הוא ה' להינר על כל מעטיו
כי לא הרעו אויבים לנו כאשר ה
הרענו אנו לפשותינו כי לקחו
הגוים כלי מחמדינו ויטיבוס
בטהרה מבבל ואנחנו מיטמאים
אותם ברם הנקי אשר טפכנו בקרב
היכלו והוספנו חטאות וטכחנו ה
התורה התמימה אשר היא עמדה
לאבותינו למבטח עוז אשר בה
טס ה' למגדל עוז בו ירוץ ידויק
ונטבב והיא חיינו לעולם הזה
וארך ימינו לעולם שכלו ארוך

מי הביא
רומנים על שיר ירושלמה ראטונ'
כי אם הורקנום ואריסתו ברו אשר
נחלקו ויבגרו איש באחיו ויביאו
רומנים על ירושלים ברמתם ובטנ
ובטנאמם איש באחיו .

ומי הביא אנטיכינוס וסוסיאוס ט
שדי רומנים על ירושלים הלא אר
אורורו בהלחמו עם בני חטמונים
ומי דא ק' שר למלך עליכם הלא

התפלה טובה מכל כלי המלחמה
כי התפלה תחיס עונות ^{יה} וישועתו

הידעתם כי כאשר עבר יהושע
מישרת מיטה הירדן הלא היה גבור
למלחמה ובמה המס חומת יריחו
הלא בתפלתו ובתרושת כהני ^{יה} א
אשר היו תוקעים בטופרות וגם
בהחרימו יריחו לא חיה כל נטימה
בתוכה בלתי רחב הונתה וכל הנמ
הנמלטים אליה .

הלא ידעתם כי תפלת גרעון אשר
עשה שמרה לו במקומו ובא פס ג'
מאו איש ויך כל המון מדי ושמלק
ובני קדם ולולי תחנתו ותפלתו
טפף לפני ^{יה} מה היו נחטבים ג'
מאות איש נכח מדיו ובני קדם
פס רב ועינים כחול אשר על טפת
הים לרוב .

בינו בארון ברית ^{יה} כאשר לקחו
פלטיים היוכלו אבותינו להיכילו
בחרב או במלחמה כי אם בתפלה
ותחנונים הוטב הארון על מקומו

ובימי חזקיהו מלך יהודה בבא
סנחריב מלך אשור ויחרף ויגדף
מקדש ^{יה} ובגאות זרון לבו במה
הושיע לא במלחמ' כי אם בתפלה
ותחנוני' כי חס חזקיהו ויערה ערי
תפלה כי תחת המגן לבש שק

ותחת החיצים תפלות ותחנונים
ותעל התפלה במקום לא יעלה שם
חץ ובתפלה אחת אשר טפף ח
חזקיהו נפלו קפה אלק מגדולי
חיל סנחריב ההרוגים והחללים
לא ספרנו והמתים לבר במגפה
ספרנו ומלך יהודה ומלך ישרי
ומלך אדום בהתחברם יחד וילכו
לארץ מואב למלח ותתעטף נפש'
בצמה במדבר בארץ יביה וערבה
מה הועילו כלי מלחמתם וגבורת'
הלא בתפלת אלישע הנביא
יבאו להם מים ונחל בישימון ויהי
בתפלת אלישע בהלחם ארס על
טומרון הלא תפלתו נטימה
במרום ותטייע באוני ארס קול
רכב וכל סוס ופרטיים ותרועה גרו
גדולה וניסו כל מחנה ארס כי
דרף אותם קול פלה נדף ונסו ואי'
זרף וגם תפלת אלישע
הפכה את הרעב אשר היה בטומר'
לשובש פדימכר שלטים איפות
פלת בכסף אחר כי בתפלה
גברו אביתנו מעולם .

והלא בצרוט מיטה רבי' את כפיו
הטמימה גברו יסדאל על המון
שמלק ובתפלת יהוש' וידוס השמ'
בגבבין עד אשר נהפך הערב
ליצהיים ויגברו מחנה יסדאל על
צריהם בתפלת יהושע ולולי תפל

במרמה אקרא באוניכ את הרברים
האלה והיה כי תשמעון ולא יצדקו
דברי והמתם את אמי הקרוטיה
ואת אטתי יקרת חמדתי המיתו
וגם אותי לא תחיון ויהי רמש לכס
לערבון .

ויהי כשמוע העם את דברי יוסף
ויבכו כי נטה לבס לדברי הסובים
אשר דבר להם ביצקה ובתחנונים
ונהי וברמעות נוולות ויבכו העם
בבכי גדול . ובעת ההיא יזוה
טיטוס ויטלחו כל היהודי העברי
אשר קנו ואשר לקחו בטבי חפטי
ירושלם כי נכמדו רחמי טיטו על
דברי יוסף ויתאוו העם ליכאת אל
טיטוס לעשות עמו טלום עד אשר
עמדו טימעון ויוחנן ולעור טרי
הערייכים ויפקידו אנטיס על
הטערים לאמר כל אשר יכא מירו
מירושלם אל הרומנים הכו אותו
לפי חרב ויהרגו רבים מישראל .

ותסגר ירושלם אין יוכא ואין בא
והדעב כבר בירושלם ויהי
הערייכי כלס מחפטיס את הבתים
והחררים למיכוא אוכל למחיתם
ויהי כי ימנע אותם בעל הבית
והזכה ומת וכן היו עוטיי הפרייכי
לכל אנטיי ירושלם ותכלה המחיה
מן העיר עד אשר היו מלקטין הא

האשפה והרומן לאכולנה עד
אשר נפלר וימותו העם מן הועב
אשר היה ואשר ימיכא מחיה עטב
או רטוא או ירקאו עכבר או נחש
או דבר מן הטרייכים היו אוכלין
למען חיות נפטיס כי חזק הרעב
ואשר היה לו חטיס ידא לטיחון א
או לאפות פן יודע לפרייכים ויקחו
אותם אך היו אוכלים את החטיס
בסתר ובבתים אשר היה אוכל היו
אנטיי הבית חוטפים את האוכל זה
מזה האב יחטוף מן הבן והבן
יחטוף מאביו והאם מבני והיריכה
ללקט עטב מחוץ לעיר למחיתו
ומיכאוהו רומנים וימיתו אותם עד
אשר אכל העם את כל רמש הארץ
משכבר ועד טיממית ועד נחש וח
וחורר ויכב ותרעב העם במלחמה
וימותו מאין קובר ואם תמיכא נב
נבלת סוס או מכל בהמה בתוך ה
העיר ילחמו עליה רבים מישראל
ומתים בה בהלחמם על נבלת הב
הבהמה .

ויהי ביכאת האנטיי מן העיר עס
כטיהם ובניהם ובנותיהם ושפס ל
למיכוא עטב למחיתם ומיכאום
רומני וישחשו את הילדי כי אמרו
רומנים אלה הקטנים לקץ ימים
יתגדלו וילחמו בנו כאבותם ועל

הלא אתם קראתם אותנו ועתה למה
מורדתם אמנם שיר יצבא רומנים ה
האדומי לחץ אותם הלא לכם להב
להביאו במשפט לפני קיסר ולא
למרוד ולטעות מלחמה והלא
מורדתם על נירוס קיסר על אשר ה
הרע לכם ועתה למה מורדתם
באם פסיינו אשר הוא איש רחמים
הלא עטיה לכם להטיל עמו ולטאת
אותו ואת עורו כי אתם ידעתם
חמלתו עליכם ולמי היה נאה להרע
כי אם אתי אשר הדימותי חרבי על
רומנים והרגתי אותם חללים לאי
מספר אבל לא מחפץ לבי
עטייתי כי אתם טרחתם אותי
להלחם עד אשר באתי בעיר יודפת
וגלחמתי בכל מאורי והרגתי מהם
רביס עד אשר כסוני באבני קלפון
והחכים והקיפוני רומנים באש
בוערה ויהי עזרני מתאמץ
במלחמותי ועתה הנני בידם לא
גמור עמי כל הדעה אשר עטייתי ע
עמיהם כי אם טובה ועממי רבות
בקטיתי להמלט אליכם בטרם ילכ
ילכוני רומנים ולא יכולתי
ועתה אודה את יי על כל הטובה
אשר עטיה עמי אשר לא נתנני לה
להיו עמכם ברעה אשר אתם עוטי
אשר הרגתם כריקים גמורים
ותטפכורם נקיים וטהורים בהיכל

כי אם הייתי עמכם היה גורדי
ברעה ואברה תקותי כי עתה ראו
רעתכם כי אין יי בקרבנו כי מלפני
המלחמות האלה כמעט חרבנו מי
הטילוח ועתה בהשטות המלחמה
ויקהלו הגוי עלינו הנה מי הטילוח
שוטיפים כנחל להיות כנהר גדול
מלא על כל גרודיו כי אתם הרגתם
איש את אחיו בקרב היכל יי ואין
יטכון כבוד יי עמכם יחודים רוח
רויחתי והלא על דבר קרח ועדתו
אמר יי למטיה ועמו הדומן מתוך
הערה הזאת

ואתם תוסיפו רעה כי אין לכם חמ
חמלה תהרסו את היכל יי בידכם
ותתעוררו את הטדפה על בנין ה
היכל יי אשר בנו המלכים היקרי
והנביאים הקדושים בטם יי ליהי
ישדיל הנכבד והנודא ואתם בידכם
תשחיתו ולא תחמלו על מקדש יי
ולא על בניכם ובנותיכם וטיפכם
פן ילכו בטבי ואלו כי הנני במחנה
רומנים כמו אני עמכם נחטבתי
ובקרבכם אני כי אשתי יקרתי
ממשפחת טובי היא עמכם ואבי
וואמי העניים הקדושים עמכם הם
ועתה אם לא יאמנו דברי
בבניכם פן תאמרו כי במרמה

לחומה וגם השומרים על החומה
וירבו להכות במקדושים אנטי
הבחור היוני מכה גדולה עד אשר
נפלו כלם חללים ולא נשאר
מהמקדושים עד אחד והבחור
היוני נמלט לברו למחנה רומנים
כי היה קל ברגליו ויטיב ויבא אל
טיטוס והיה הבחור מודע אלכסנדר
הגדול של כן אמר לו יוסף כל מי
אשר יחפוץ מאלכסנדרוס נאה לו
להיות גבר כמותו ואז ילחם בשם
עו כי אלכסנדרוס בא בעיר אחת
לילה לברו ויסמוך סולם אל קיר
החומה וירד אל תוך העיר ויך את
יושבי העיר לברו כל הלילה

ויהי בבקר וישמע מחנהו ויאמרו
מה הקול ויאמרו אליהם כי המלך
בתוך העיר וירדו גבורי מחנהו
ויגדעו את בריחי דלתות ויבאו
העיר ויכילו מלכס אלכסנדרוס
וכן דוד מלכס לברו פטה גבורה
במלחמה בנפילי וכן אלכסנדרוס
נלחם לברו במחנה רפאים
ורוד המלך נלחם לברו בתוך העיר
וכטימות אביטי אחי יואב כי
נלחם דוד בנפילים ויחש לרוך
לפורתו וימינאו לברו והוא נלחם
במחנה הנפילים והיה דוד המלך
מכה בנפילים

ויבא אחר ויטיב מאחרי דוד המלך
להכותו ויהי בהרימו ידו להכותו
וירץ אביטי אחי יואב ויקרס ויקח
את המכה במגנו ויסוב דוד את
פניו ויך את הנפיל וימות
על כן ידענו כי אלכסנדר היציל והו
עונות אנטי העיר למע תנתן העיר
בידו ודוד היציל דוח הקדש
על כן ידע הבחור המקדושי הזה כי
לא מרפיון ידים חדלו רומנים לה
להלחם ביהודים בשנת ההיא כי
מחכמה וממרמה טטו את הדבר
הזה רומנים

אחד הדברים האלה ויחלק טיטוס
את כל מחנהו ארבע מחנות
וייציגם סביב לחומה ויערוך
ארבעה אילים לנגח בהם את החו
החומה ויערכו את האיל האחד מ
מפאת אנטוניא ויהי אורך האיל
טרשים אמות

ויהי בלילה ההוא ויבא יוחנן טר
הגרייפי עם גרודיו ויחפור העפר
מתחת אופני העגלו ויטימו תחת
האופנים לוחות ויתנו בהם זפת
ונפט וגפרית ויטלחו את האש ב
באיל והיו שומרי האיל יטנים ולא
ידעו מן הדבר כלום כי היו טוכבי
ותלש האש את רגלי האיל ויפול
על השומרי וימותו ויבהלו מחנה
כתי ויאמרו לא נוכל להלחם עוד

על מקדש יי ועל היכלו ולא עול
רומנים עלינו פי יתרוך לנו
למות ביצרה הזאת ללכת לאור ה
הגדול ולמנוחת גן עדן
ויהי כראות טיטו כן ויכו להגיש
את האיל אל החומה לנגח אותה
ולהרסנה ולהיכיל את הנתפשים
מיד שמעון ויוחנן טרי הפרייפים
להמיתם

ויהי בהגיש האיל אל החומה
וטס היה בחור אחר מאנטי טיטו
במחנה רומני וטמו גמאמיני בן
אנטיוכוס המקדוני ממלכי היזנים
אשר בא לעזרת טיטוס והוא היה
קל בגליו וגבור חיל אך היה חסר
דעת האיש ההוא וישן ויאמר אל
טיטוס תמה אני מהמון גבוריך
אשר הם גבוריך אשר הם גבורי
לכבוש את כל הגוים ולמה זה
יתמהמהו ולא יחטו להרס את כל
היהודים הנצבים מחוץ לחומה
ויצחק טיטו מדברי היוני הבחור
ויאמר לו טיטוס כאשר באו אלה
הדברים עטיה ומהר ולמה זה
תתמהמה לך והריקו חרבך עליהם
ויתחזק הבחור היוני ויקר לאנטיו
המקדונים ויתגר מלחמה בחיכוס
ובקטנות וברמיחיס מול היהודים
וישון היהודים על המקדונים ויכו
בהם היהודים אשר מחוץ לחומה

ועל כן הרומנים היו הורגים את
דלת העם היוצאים מירושלם ותו
ותולי אותם על העיני נכח השער
ויעטו הרומנים כן בכל יום ויום
והיה מספר ההרוגים והתלויים ה
מאות

וגם שימשון ויוחנן פוטיים כן לכל
אשר ימיצאו מגרודי רומני או מן
הטונים אשר יבקשו מהם ליכאת
אל הרומנים ויתפטו ויתלו אותם
מעל החומה נכח רומנים אולי יר
ירחס מחנה רומנים עליהם
ויכו טיטוס
את כל מחנהו לאמר לבלתי תלוח
יהודי על עץ כי נכמדו רחמיו על
ישראל

ובכל זאת לא חדל טיטו לדבר על
אנטי ירושלם דברים טובים
ולהתחנן אליהם לאמר שמעו נא
אלי ותחיו ולא תמותו וחמלתם על
פיצמכם ולמה תטחיסון ברעב
רבימה במיצור ובמיצוק הכל

ויהי כטימוע טרי הפרייפים דברי
טיטוס חרה אפס ויתגרן לפטות
רעה ולחזק לבם ולהיות אכזרים ב
בעס יי ומחרפים ומגרפים את טי
טיטוס להכעיסו למען אשר לא
יוסיף לדבר אל העם כדברי האלה
שור כי אמרו העם טוב לנו למות
בחרב ברעב ובאש ולמות חפשיים

היהודי אשר לכדנו את את ארצם
ונפרוץ את חומותם ולא נטארו
להם זולתי כלי מלחמה ונטיארו
מתי מעט ואנחנו הרבה ומכל
הגוי באים לעזרתנו ועתה אם הם
מתנבאים למות על ארצם ועל מן
מקדשי ליהיה למה זה לא תתנבאו
גם אתם לעשות לכם שם וגבורה

ויהי ביו ההוא ויטיבו גם היהודים
אל העיר ונקהלו עליהם מכל הגוי
הסוון רב לעזרת רומנים ויועץ
טיטוס עם שריו וגבוריו וכל עמו
ועם כל הגוים הנוספים עליהם
לאמר הבה ונכור את העיר הזאת
בלא מלחמה כי כלתה מחייתם
אולי יכלה אותם הרעב ויסגור את
מריכאי העיר פן ייכאו עליהם פת
פתאום היהודים וייכורו על העיר
ויסגרו הדרכים מסביב ויפקידו ה
שימדים יומם ולילה ויחוק הרעב
ביתבי ירושלים ובאנטי המלחמ'
מאר כי לולי החניק הרעב בירוש'
וביטביה לא היתה העיר נלכדת
כי רבים מהיהודי ההולכי לקבור
מתים ואין קובר להם כי אין
מקום לקבור הנקברים ורבים
מהיהודים היו מטליכים המתים
אל הגדות ונקלים עמהם שם

בעידם חיים ואחרים ילכו ויעשו
להם קברות ויטכבו בה יום או י
יומי וימותו שם כי אין קובר ואין
עוד בוסה כי חדלה הבכיה והר
והרמעה ודממו הקולו מפני כיכר
הרעב ותמלא כל רחובות ירושלים
מתים בבית ומחוץ ואין אוסף
ואין קובר ואין בוסה ואין מחיר
ודבר דברי הרעב עד אשר כלאיתי
לספר

וכראות טיטוס פגר המתים אשר
מת ברעב והטליכוס לנחל קדרון
כדומן על פני הטדה ויבהל טיטו
מאר ויפרוט כפיו השמים ויאמר
יהי השמים והארץ נקני מן הא
האשמה הזאת כי לא חפצתי
לעשותה כי קראתי להם לטלוס
ולא ריכו והם עשו הרעה ובעת
ההיא הלכו בני בליעל ויספרו לט'
לשמעון לאמר הנה אמת הכהן
הגדול אשר הביאך אל העיר הזאת
מבקש ליצאת אל מחנה רומנים
ויטלח שמעון לתפוט את אמת
הכהן עם בניו וינס האחד מהם
וילכד אמת עם ג בניו ויהי אמת
הכהן מתחנן אל שמעון לא למע'
יחייהו כי אם למהר להמיתו בטר
ידמה במות בניו
ויחוק לב שמעון טר הפרייכו ולא

בעיר הזאת בירושלם כי טרפו את
כל כלי המטחיתים אשר היינו מ
מנגחים בהם את החומה וילעגו
עליהם טר הפרייזים על הרברים ה
האלה .
ויחר לטיטוס וייכו וינהגו טלחת
האילים הנותרים אל מקום האיל
הנטרף אשר טרפו היהודים ויער
ויערכו אל קד החומה
ויהי בעשותם כן ויהנאו ארבעה
מבחורי היהודי וימלאו קנאה על
היכל יי ויאמרו איש אל רעהו
הבה ונתנרבה ליי עלינו ועשינו
לנו טם טוב כהיום הנה .

ואלה טימות הבחורים מבחורי
יהודה תפתנו הגללי ומגאדוס ו
ויבמוס ואידאוס ויחגרו את כלי
המלחמה וייכאו אל מחנה רומנים
אשר היו עומדים עם טלחת אילי
הברזל המטחיתים את החומה
וימלא לבם חימה וקנאה וועס
וכעס וילכו הבחורי הארבעה ברא
פחד ובלא יראה על מחנה רומני
כאשר יבא אדם בתוך טפחותיו
כאין ויכו האנשים אשר היו
סביבות האילים ואת העם הבריחו
ויטיחו את עיני האילים בטיחות
הטייפה ויכיתו הבחורי את האש
באילים ויתאמיכו בחזק מעמד עד

אשר נטרפו האילים ויעלו לארץ
והרומנים יורים עליהם מדחוק
חיכים וכלי מטחית כמטר לרוב
כי היו הרומנים יראים מן היהודי
לגטת כי היו הבחורים גבורי
מלחמה ולא וכו הבחורים ולא וכו
ממקום ומעמדם טם עד אשר כלו
לטרוף את האילים .

וידן טיטוס וכל מחנהו להיכיל
את האילים מן האש ולא יכלו כי
יבאו אליהם טמעון ויחנן טרי ה
הפרייזים וגרודיהם עמהם ויריעו
לקראת ויבריחו מגטת אל האילי
ולא מתו ארבעה הבחורים
במלחמה הזאת ונפלו טם
במלחמה רבים מגבורי כתיים או
נקהלו מחנה רומנים והיתה המל
המלחמי מתחזקת ביניהם וידחיקו
היהודים את מחנה רומנים מעל
העיר ותודע גבורת היהודים ביום
ההוא מאד כי לא יכלו הרומנים
עוד להתייבב בתוך מחנה היהודי
בחרב כי נתחזקו היהודים ביום
ההוא והיו רומנים יורים עליהם ח
חיכים עד למרחוק .

ויהי כיון שטייזים טי ברח כל
מחנהו ויעק ויאמ אל עמו כלמיה
היא לכם אי רומנים רדפה ובוטה
כהיום הנה לנוס מפני היהודים

והנה נוספת לדויכח או להכניע
את ערת הדויכחיס והפדויכי והנה
נוספת פריץ או להכיל נקיים והנה
טכפת דס נקי ולהטבית כלי
מלחמה והנה הוספת כלי מלחמה
בתוך העיר והודגיס את בני הארס
בסתר כי היו יראי מפני העס ועתה
הנה הרגת גדודי העס ביד רמה ל
לעיניהם ומי התחזק לעזרת ידוינך
הדומנים הלוא אתה אטד כלית את
גדודי העיר אטד כתייס הכר מעט
מחזק לעיר ועתה הרבית להכות
חללים בקרב העיר וטיטוס היה
מבקס לעשות עמנו כי חמל עלינו
ונל מקרטינו ועל בנינו ועל
בנותינו וטעינו ונטינו ועל שר
ילינו ואתה מאסת לעשות טלום
בינינו וביניהם והתגרת עלינו
את המלחמה וגס טיטוס היה
מיכה את עמנו ומעיר בהס טלוא
יעלמו אט בהיכל ביום הלחמך
עס יוחנן וטיטוס סר מעלינו ביום
חג לבלתי הלחס כי אמד לנו
לכו חגו חגיכס בטלו ועתה חללת
את חג ותרבה אט התמיד ברס
הנקי והכל נחטב לי כמו אנו
נטייתי בעבור אטד הביאחתיך אל
העיר הזאת ועתה נקמה היא מאת
תחול על סיבתי כי מידך אדד
ביגון טאולה כי כל הרעה אטד

נעשתה מידי ברוב אורתי אספתי
אותך אל העיר הזאת ומידך אטד
גיפכת דס נקי לרוב ולוא חמלת

ועתה טמעון כי תהרגני בטרים
אטד תראנה עיני טדיפת היכל
וארטיעך כי תמית בני לעיני ועתה
מי יתן והיה כאטד לוא אראה את
דמי בני לעיני נטפכי אריכה בעבר
זאת תעבנו את יוחנן כי היה
מכבר וקניס מהדר פני טיבה
ועתה הנך מאבר וקניס ומכלה
בחורים ויוחנן את וקני העיר היה
מנגן בנגינותיו בנבל ובכנור
ועתה בריחך וקניס עס בחורים
ואבות על בניס תריע בקול טופר
וקרועה

אחר כן דבר אמותי אל עבר טמעון
אטד היה תופט החרב בידו להרוג
את אמותי ויאמר לו אמותי מהר
ועטה את גזרת ארונך ותן בגרון
אל הבני לעיני אביהם ואטמעקול
אכוריות מכותיך ואני אטא את א
אטד אראה בלא ריכוני כי אתה
המכה ובלוא ריכוך תכה ומי יתן
ויניחני טמעון הדויכח לנטק את
בני ולחבקס בעודני חי

ועתה יגרל נא חסדך אס

ולא הקטיב תחנתו ועל כן נפל
אמת ביד שמעון כי הביאו אל
ירושלם ובוה גמולו שמעון לאמת
ושלם לו רעה תחת טובה .

וייכו שמעון וייכינו את אמת על
החומה נוכח הרומנים ויאמר לו
שמעון למה לא היכילוך רומנים
מיד אסר בקטת להמלט אליהם
ויתחנן אמת הכהן אל שמעון ה
הפריץ איט בליעל לנטק לבניו ל
לפני מותו ולא נתנו שמעון הרטע
הזה לנטקס .

וירס אמת הכהן את קולו ויאמר
אל בניו בני אנכי הבאתי את
הרטע הזה לפני הוואת לירושלם
על כן נחשבת גס אני לרויכח
כמוהו כי מידי היתה ואת לי ולכס
כי מן היום ההוא היה עלי מסעט
מות כי הבאתי פריץ ורטע ורויכח
בעיר הקדוש כי אמרת אולי יהיה
לעיר הוואת לעזרה והוא עטה
לישר רעה גדולה ונהפך למכסור
ולמוקט לכל העיר הוואת לא רב
לנו רויכח אחד אסר היה בקרבנו
ונסס גס היא על סוכאינו וילחס
בנו והיה רויכח אחד לאברנו
ולכרותנו וגס אני לא הבאתיו אל

העיר הוואת מאהבתי אותו כי כל
הכהנים וכל העם שלחוני להביא
אותו הנה ועתה כל העם אשר היו
חפטיים כבטים לו לעבדים לרדות
בנו כריכונו הוא ויוחנן רעהו הפ
הפריץ על כן הביאונוס אליו להכ
להכניע את פריכי העיר והנה עתה
הוסיפו לפרוץ פרץ על פני פרץ ור
רעה על רעה .

ואז הוסיף אמת ויאמר ועתה מה
לי לדבר עוד כארס אסר פעל יכרס
ואנכי לא חטאתי לילה ורעמו
לעיר הוואת כי אני הביאותיך אל
העיר הוואת לרעה ולא לטובה

ובעבור זה הרבר היה מטעטי
להסקל באבנים על אסר הביאותיך
אל העיר הוואת להיותי טר על פס
ונאה היה לך שמעון להיכיל אותי
ואת בני מידס כי להם הרעותי ורך
הטיבותי ולרת היה המרטה בל
בלבבי לברוח אל מחנה רומיים
יכול הייתי להמלט כי לא היית מו
מוטל עלינו כי בטרס נביא אותך
אל ירושלם היה שמעון הפריץ למ
למכסור ולמוקט על העיר הוואת

על כן אמרנו והנה שמעון יהיה
לנו לעזרה וגלרטי יורדינו והנה
נהפכת לבר אמרנו תכלה הרויכח

נון וגם נסו מי הירדן בעברו
אחור העם אשר דרכו במצלות ים
וירשיפו שחקים מאכלם ממעל ונ
ונתן להם מחיה ויכסו בענני שמי
תחת רועיהם הנאמני רדו בסערות
הפרייכים וטרי הרויכחים טימעון
האחר טרי הפרייכים ועמו גרודי
ארום עבריניו ויוחנן האחר טרי
הפרייכים עם פרייכי ישראל וכה
תאמרו ליכדיק' אשר הלכו לפניכם
ויבחדו מות מחיים על עם יי ועל
מקדשו מהיות בחרפה בטומאת ה
הגוים וגם כדברים האלה נספר
ליכדיקים אשר מתי בימי מתתיהו
הכהן הגדול על טלא נלחמו בטיב'
כי טימעון ויוחנן הפרייכים לא
בטבת בלבד עטו מלחמה כי בט
בטבת הרגו כהני יי בתוך היכלו
על מזבח מקדשו

והיה אם שמוע יטמע הרברים
האלה יכניהו יאנח מאד כי מוטל
טימעון בעם יי ולמענהו כהדסה
יחולס עיר הקדש ונטרף ההיכל
ויכניהו הסגיד את נפטו וביתו
למות לבלתי תת מקדש יי להרוס
הלא טוב פטיה יכניהו מיכדיקהו
אשר בגלל היכל יי ועיר הקדש
קבל עליו ללכת בטיב ובגולה הוא
וביתו למען אשר לא יטלחו
הכטדים יד בירוטלס ויכדיקהו

באולתו החזיק וימר את טבועתו
ויאמץ לבו נכח חרון אף יי ולא
נכנע מלפניו עד אשר נפרץ היכל
יי וילך עם יי בטיב ובניו
נטחטו לפניו ואת עיניו עורר
הכטדים אז הלך גם הוא בגולה
ותגרל ירת יכדיקהו מיכרת יכניהו
ומיכרת יי אני אמת הכהן כי
יכדיקהו חיה אחרי בניו ימים רבי'
נאני הנני הולך יחד עם בני על כן
ינחם לבבי ומלך כטדי אשר רחם
על יכדיקהו ויכלכלהו ויכבדהו
אחרי אשר טיחט בניו ועמדו את
עיניו הלא טוב היה לו למות גם
הוא עם בניו יחד ולא לחיות
אחריהם אך לרעתו רחם עליו ולא
המיתו סי אז תטיקוט נפטי מעיכב
יגונה וישן אמת ויאמר למכה
מה הכני בעור הנעימי בני לפני
בטדס ימותו אולי נמותה יחד כי
טוב למות מראות עיר יי ומקדשו
כמו קבר והמונה נטיחטיס בקרבה

וייכעק אמת אל
יי ויאמר אנא יי היל הגדול הגבור
והנורא אל תמית את טימעון
הפרייך הדויכח בקרב עדר מרעיתך
כי אם ברד ונברל תמיתהו וילכד
בכה אויביו ובכה מבקשי נפטו
הוא ואחיתו לבניו ובנותיו וכל
מישפחתו ואנטי אהבתו ואל תתן

אם תמיתני אחרי בני תפריד את
נבלתי משל נבלתם למען תכסה
נבלתי נבלתם ואחזיכם מעוף השמי
אולי יאכלו את נבלתי ויפל פי
ולטוני על מכו בני ואחזקם בכח
אשר לא יפרידני משליהם האכזר
הזה ואם יפריד סמעון הדויכח את
פגרינו לא יוכל להפריד את
נטימותנו ועתה רב לנו לבכות
ומה יושיל הבכי לכו נא בני לפני
מאירי עיני ואני אבא אחריכם לפי
כחי וזקנתי ולפי עניותי כי אין
לאלי ידי ונתנני טדי בידי לא אוכל
קום האכזרי הזה אשר לא יחוס על
טיבתי ולא ירחם על בחרותכם
ידעתי כי כח בחורים לכם חכרו לי
משטח אטיגה אתכם ואתכם מדמה
פניכם כי לא אוסיף לראותכם עד
בולם לכו נא ומיכאתם לנו מלון
לאורך ימי כי בכל מאורי חפצתי
ללכת לפניכם להכין את המלון
הזה ולא נשובתי ועתה אם תלכו
הדרך הזאת ובאתם למלון אנשי
המקום יתנו לכם מקום מלון טוב
כי יראו כי נקי אתם ורו הבייתי אני
הולך במכס לפניכם אל המלון לא
היו נותנין לי מלון טוב כי
יתעברני משני רוע מעשי על א
אשר הבאתי את סמכו הדויכח אל
קירי הקדושה ועתה בני לכו נא

באל תתמהמהו כי לא חדשה היא
זאת בשולם כי נעשתה כזאת
מלפני בימי אנטיוכו הרשע לפני
החטימונים האשה אשר טלחה
בניה טבטה בחורים לפנייה וילכו
ויכינו מקום להס ולאמס חנה כי
לפניה היו הולכים והיו מחבקים
איש את אחיו וימותו כלם על יי ו
ועל בריתו ואמס רואה וטומחת
כחם ואחר כך הלכה היא אחר
בניה אל האור הגדול ברוב טמחה
המה נהרגו באכזריות מלך מוק
מוקרון ואנחנו באכזריות סמעון
הדויכח ומי יתן והיינו גם אנחנו
עמהם במלון אחר ואם לא נוכל
לבא עליהם אל מלונם נהיה להם ל
לסכנים כי המה מתו בצדקתם
ואנחנו נמות כלנו בתומנו נחמו
נחמו בני ויקרי ומחמדי עיני
מהדו נא ונלכה לנו משל שרת הפ
הפריינים הרשעים האלה

ויהי בלכתכם הדרך ופגש אתכם
יונתן בן סאול וסאל אתכם יונתן
הנהדג לפני אביו ואם אפגיש
אני סאול וסאל אחתי בעבור עס יי
ואמדת ליונתן ואני אספר לסאול
אביו ואומד לו כי העם אשר ידעת
כי נבקשו מי הים לפניהם בימי
מטה בן עמרם רועיהם וידום
הטמט בגבנון בימי יהושע בן נ

ביום ההוא יירא אלעזר
בן טנני הכהן כי רבה רשעות טריי
הפרייזים בתוך העיר ויכלה את
היצריקים ואת החסידים מן העיר
ואין עוד תקוה ויתפוש את חומת
מיציה וילך בה לשימרה.

וירא יהודה טר האלק טומר
המגדל את אשר עטה טמעון
הפריץ ויעל על החומה וייצק אל
הרומנים לבא אליו אולי יכילו את
האנטי האלה ולא האמינו רומנים
אל דברי יהודה טר האלק כי בתום
לבבו יצק אליהם ולא באו רומני
לעזרת יהודה ולעזרת אנטיו ויכר
טמעון הפריץ ויהרג את יהודה
טר האלק עם אנטיו ויטלך את
פגריהם עם פגרי אחיהם היצריקים
אל מחוץ לחומה לנכח רומנים
ויאמר טמעון לטרי הרומנים הנה
היהודים אשר בקטור ליצאת אליכם
קחו את פגריהם ויהיו להם עדים.

וגריון הכהן אבי יוס' היה אסור
בבית טמעון הפריץ אחוז בנחר
בנחשיתים ובכלי הברזל ואין מי
יבא אליו ואין יוצא.

ויהי בעת ההיא ויהי יוסף עובר
ועיניו יזפות אל המגדל אשר
היה נכח אביו אולי יראה פני אביו

לתבואהו אבן יד גדול מעל ראשו
והכהו ויפיל לארץ והפרייזים ריכו
לרדת אליו ולכרו רומנים ראו כי
נפל יוסף וימהר טיטוס ויכרו את
עבדיו ללכת אליו להכילו מידם
בטרם יטיגו אותו הפרייזים ויעטו

הרומנים כאשר יכרו טיטוס
ויסובבוהו במגניהם טמעל לו
ומסביבו מפני היצרים בחיזים וב
באבנים אשר היו יורים עליו
הפרייזים מעל לחומה ויכילוהו
רומנים ולא מת והפרייזי בריכונס
ללכד את יוסף הריעו תרועה
גדולה ותישמע אס יוסף את קול
התרועה ויוגד לה לאמ' כי על יוס'
בנה הריעו הפרייזי כי יכאו ללכרו
וירץ אס יוסף בן גוריון ותעל על
החומ' ותשס ידיה על ראש' ותפרע
טערה ותשא את קולה בבכי ונהי
וקול מר ותאמר עד ואת הגיש
תוחלתי וכה היתה תקותי אשר
קויתי לחיות אחרי מות יוסף בני
מאור עיני ואף וכיתי לקברו ואני
הוחלתי כי הוא יקברני

ועתה אין לאל ידי לקברו ואף
מי יתן טאלתי ואמותה כי לא
חפצתי אחרי יוס מות בני יוסף
לחיות ועתה מי יתן מותי עמו
טאכסנו בבגדי אשר על בטרי
כי יססה בגד אחד טני בני אדם

גודלו עם עם ^ה ולא יהיה חלקו עם
צדיקי ^ה ועמך ובהיכל מקדשך
כי יראה את אשתו ואת ביתו ביר
שוביהם ואחר כן ימות מיתה מט
משונה ותראנה עיניו גלות ביתו
ובניו ומשפחתו החלכים בגולה
וירע שמעון הפריץ כי טוב גודלו
מגודלו כי אני נאסף עם בני ולא
אראה חרבן בית המקדש והוא
ימות כנבל בראבון לברוי ^{ויהי}
אחר הדברים האלה אמר אמת ^{אלי}
המכה מהר נא והכני בעור דמי
בני עם ברזל הטלח ובטרים
יחרבו הכני נא ויתערב דמי ברמי
בני והיה לי לתרופה ולנחת רוח
והראה לנכח רומנים כי הם ינקמו
נקמת דמי ונקמת דמי בני והיו לי
לצדים כהיום כי הייתי להם לאויב
ולא לאהוב ומי יתגני כבתחלה ^ו
הייתי לאויב לשמעון כאשר הייתי
לאויב לרומנים ^{ומי יתן}
ונלחמתי לשמעון כהלחמי במח
במחנה רומנים והייתי מטבית
אכזריות שמעון הפריץ והרויח
מעם ^ה ^{ויהי אחרי דבר}
את הדברים האלה אמר בתחנתו
לפני שדי ברוך שמו עתה ליה
ישראל היל הגדול הגבור והנודע
והנשגב טוכן מרום פתח נא את
פיניך ודעה וטעוט ביני ובין

שמעון הפריץ אמר גדולה ונתת
בעמך בהרגו את חסידים עם נחרתך
החפצני ליו אה את טמך וטיפך את
דמיהם בהיכל קדשך והוכיח ומ
ומהר ואלת אחר

^{ויהי}
ככלותו לדבר את כל הדברי האלה
ויכו שמעון הפריץ ויפגשו בג בני
אמתי הכהן וימת גם הוא עם בניו
ובעוד נבלת אמתי ונבלת ג בניו
מוטלכות על החומ וייכו שמעון
ויהרגו את רגניה הכהן ממטפחת
הכהנים היקרים והנשימי ויטליכו
את נבלתו על נבלת אמתי ועל
בניו הכהנים ובטת ההיא
נהרג גם אריסטיוס הסופר מבני
הטובים במקום מעמד אמתי הכה
בחמס שמעון ויהי בהכות שמעון
את הצדיקי האלה ויעברו עטירים
מגדולי ירושלם הטובים וידאו א
איך הכה הרויח את הצדיקים את
האלה נחפזו ונבהלו ואחותם רג
דעה וחיל כיוולדה ויאמרו איש
אל רעהו ער מתי יראה היל רעת ט
שמעון הפריץ הרויח אשר הוא
שטיה לעם ^ה במקום הזה ריחטה
יררוטי דמי הצדיקים והחסידים מ
ומצמו ויטמע הדבר הזה ויוגר
לשמעון הפריץ וייכר את עבריו
ויתפסוס וימיתו גם אותם ביום

איש אל רעהו ויארכבו להם ויתפשו
ארס ומקצת הערביים מן היהודים
בסתר ויבקשו את מישיהם וימיכאו
בתוך משיהם זהב ואבנים יקרות
ויתגרו אנטי ארס ואנטי ערב
לעשות את הרעה ליהודים ויהי
מסגד המבוקשי מן היהודי אלפי
נפשי ויטמע טיטוס את הדבר
הזה אשר יעשו אנטי ארס ואנטי
ערב ביהודים ויקצוה ויחר אפר
מאר ויקרא את כל טרי מחנה
ויאספו אליו ויראוהנה על כלי
מלחמתם זהב מינפה ויכו אותם
ויאמ' אליהם הסירו את הדבר הזה
מעל כלי מלחמתכם כי הזהב הזה
הסית את אנטי ארס ואנטי ערב
לעשות כתועבה הזאת ביהודים
העניים אשר באו לחסות ביכל כנ
כנפינו ויטמעו ממנו כל טרי
מחנהו ויעשו כן כאשר ינס טיטוס
ויגרשו את ארס ואת הערבי מקרב
מחנהו ויחרלו מעטות הדבר הרע
הזה עוד ביהודים אך אם ימיכאו
ארס יהודי מחוץ למחנה למרחוק
והיה היהודי לברו ואין מי יראהו
ימיתה ויבקשוהו למיכוא הזהב
בימים ההם ספר טומר אחר
מטערי ירושלים ויפקוד המתים
טייכאו מן העיר מן הטער ההוא
לברו להקבר לבר מהנטלכים אל

רחוב השיר ואל הכורות ואל נחל
קדרון ולבר אשר נפל בחרב
ואשר הריכאו מטאר הטערים רק
מטער מנחס ק' אלק וטו' אלק כל
אלה טועים אשר נקברו ויתר העם
מוטלכים על פני הארץ וימנו
ראטי היהודי אשר יכאו אל טיטוס
מספר המתים אשר יכאו מירושלים
מכל טערי ירושלים להקבר בימי
הרעב ובמלחמ' ו' מאות אלק לבר
מאשר מתו בבתיים ויטארו טמה
כי אין קובר ולבר טמתו ברחוב
ואין מאס' ואין קובר ולבר אשר
בהיכל י' ובבית מקדשו ובחומות
ירושלים בימים ההם היה
רעב כבר בירושלים ואף לטרי
הפרייכים החל להיות עליהם הרעב
עד אשר היו אוכלין דומן סוסייהם
ואת כל העורו אשר למרכבותיהם
וכלי מלחמתם ויבקשו טרי
הפרייכים ענה עץ רענן או ירק או
עשב לאכלם אף כי רומני הכריתו
כל עץ מסביב ירושלים דרך שלש
מילין ולא נטיאר עץ בכל הגנות
ובכל מקום אשר כרתו רומנים
אשר היו סביבות ירושלים עץ כל
פרי לאין מספר מכל מיני עץ כל
פרי וכלם נכרתו ויהי כל הארץ
מסביב כארץ יבשה וטממה כארץ
לא עבר בה איש ולא ישב ארס ט

בני אדם ותעל אס יוסף על החומה
עד אשר באה אל המגדל ותשיח
כפיה הטימימו ותזעק וזקתה ותמר
נפשה מאד ויהיו הפרייכו טוחקים
לקול וזקתה וכל מחנה רומנים
בוכי לקול וזקתה ותאמר לפרייכו
למה זה לא תהרגו גם אחתי כי אני
ירדתי את יוסף בני אשר הרגתם
הלא אנכי הניקותיהו מטתי שדי
ואגדלכו ועתה למה זה תחיוני זה
ותיסף עוד לבכות עד בכו למולה
כל מחנה רומני ורבי מן היהודים
אשר בעיד בכו לקולה ויהי
כשימוע יוסף את קול אמר מעל ה
חומי ויקרב עוד אל החומי וגבורי
רומני עמו מסתירי עליו במגנה
לכסותו ויען יוסף ויאמר
לאמו אל תיראי אמי כי נמלטי
מן הפרייכו כי מי יתן ומתי כהיום
הזה בטורס אראה טריפת היכל יה
ואברן עמו כי הנפשחת אשר
בקרבו הן נחטבו כאסורין אשר
במטימר וכאשר תיכא מן הגויה
לחופטי תיכא כי בעורה בחיים
סגורה היא ביום ההוא יכאו
אנטיי עש נטייהם ובניהם ובנותיהם
מירוטרס כי הגבירו על מטימר
הפרייכו לכך יכאו למחנה רומני
וייכו טיטוס ויתנו להם מחיה
מאכל ומשתה ורבים מהם לא יב

יוכלו לפתוח פיה לאכול כי כחשו
לחיהם מארך ימי הרעב על כן
בבוא הלחם אל קרביהם מתו
והילדים ברמותם את הלחם היו
נופלים עליו ונושכים אותו
בטיניהם ויגועו וימותו
וירא טיטוס כי הם מתים באכלם
את הלחם כי מרוב ימים לא אכלו
לחם ויאמר אל יוסף מה אעשה
לעמך אשר הם מתים באכלם את
הלחם ויענהו יוסף בן גוריון
לאמר כן ראיתי כאשר יכוס אדם
ימים ג' או ה' ויבא לו עת האוכל ל
להאכילו תחלה חלב או סול אולי
יחזיק המעים כחואו יאכל לחם ו
וייכו טיטוס את עבדיו ויעשו כן
באשר אמר יוסף ויחיו רבים מן
היהודים ורבים מתו בהלוך מעים
ויהי ביצאת היהודים המה אשר
היו יוצאים מירוטרס אל טיטוס
מהם היו אשר בלעו זהב וכסף
ומרגליות ואבנים טובות להחביא
מפני הפרייכים ויהי ביצאתם
אל מחנה רומנים בעת אשר יכא
אחד מהם לחפכו ברד היה יוצא
והיה מחפשי את יכאתו למטן
אשר יכא את הזהב והמרגליות
ואת כל אשר בלע ויהיו היהודים
עושי כן ויראו אותם מקצת אנטי
אדם ומקצת הערביים ויגידו מי

באחרית המלאכה ירפו ירכס הנה
יגעתם לריק ראו מן הספינה אשר
תלך בים ותעבור כל הדרך עד
בואה אל המחון וכאשר באה אל
המחון וירפו המלחים את ידיהם
ויניחוה הלא תנגח באחת מן היס
היכורים או באחת מן הסלעים
ותטבר הספינת ותאבד כל אשר בה
מה תוחלת היא למלחים ההם
מרפיון ידם אבל אם תחזקנה
ידיהם למלאכתם יבאו אל המחון
ויטכנו במקן חפצים ויהי במרדגוש
ובמנוח .
וכן גם הבונים אשר לא ימינאו
פעולתם ולא יכלו מרפיון ידים
ויניחוה יאברו את טפרם ויהי
פעולם לריק וארבר אליכם כל
עובדי ארמה כי אם יחרטו את א
ארמת ויוזעוה וישמרו ורעהטרה
עד מלאת הטבלים ויגיע מועד ה
הקציר אם ירפו ידיהם ולא יקצרו
הלא יאברו את יגיעם ואת מחייתם
ואתם אשר נלחמתם על הציר
הזאת מימי רבים ויפלו מכס רבים
טדים וגבורים ותחזקנה ידיהם עד
היום הזה ועתה הנה חומותיה
פריכות ומוטלות לארץ והעם
כלו במלחמה וברעב וברבר
ותסיאד הרומה החרטה הזאת מה
יגעיל לכם כל אשר עשיתם כי אם

בקטיתם לעזוב את החומ' נאה היה
לכם לעזוב אותה בתחלה בטרם
ימעט מסערכם ובטרם יכלו
גבוריכם ובטרם יפלו גרודיכם
ועתה בהעטות כל אלה אם תעזבו
את מלחמתכם מה לכם חפץ
בחיים עיר הלא טוב לכם למות
הלא אתם באתם אל העיר הזאת
בימי קיסר נידוס להלחם על טימו
לבלתי טאת עליו חרפה ועתה
במלוך אספסינוס אבי אשר הוא
גבור יותר מנידוס קיסר תרפינה
ידיכם נבלה היא לכם וחרפה כהיר'
הזה ולמה זה לא תלמדו גבורה
מן היהודי האלה אשר כלה אותם
החרב והרעב והרבר ואברו באין
תקוה ובטוד הם נלחמים כחיות
והלא תראו בכל יום יבאו אחד או
שנים ויטפכו נפטים על מחנה רו
רומנים וימיתו מן המחנה רבים
וכן ימותו גם המה והם לא עשו
כדבר הזה כי למען חיות נפטים
להמלט או למות ולעשות להם שם
וגבורה וירבה טיטוס לדבר להם
כדברים האלה והוא עודנו מדבר
עמהם והנה אחד מגבוריו וטימו
ס כיאנו והיה איש מלחמו מנעוריו
ואמיץ ויאמר מי בכס יתנרב עמי
אל העש הזה ונעטיה את מינות בן
המלך ויקח את מגנו ביד טמולו

ויהי כל הבא למרחוק מאשר ראו
בתחלה את יציר ירושלים ואת הגגנו
ואת הפרדסין ויראה על ימין ואין
עץ וישן על שמאל ואין עשב
וישיתומם ויבכה במר נפש ונהי
וקינה ויגשו הרומנים אל
החומה למלחמו וייצאו אליהם טרי
הפרייכים למלחמה והיהודים היו
רעבים ושיחוקים ויפלו היהודים
ממחנה רומנים המון רב הרבה מ
מאד ולא יכלו עוד הפרייכים
לשרוק את האיל כי לא שררו כח
לשמור מפני הרעב כי אם היה להם
כח בפעם ההיא לשרוק את האיל
כפעם בפעם היו רומנים נוספים
מעל ירושלים כי פן היו אומרים
הפרייכים כי נלאו המון רומנים
ליכור על ירושלים ובצבוח כן
החזיקו הרומני לבבם לבלתי לנוס
מפני הפרייכי כפעם בפעם ויחזיקו
מימרו ומשמדות ויאמרו איש אל
רעהו חזקו ונתחזקה במלחמה כי
חרפה וכלמה היא לנוס מפני הי
היהודים הרעבים האלה כי מתים
המ ויטובו הפרייכים אל העיר
ויבאו גרודי רומנים וינגחו את
החומה באיל הברזל ותפול החומה
הפנימי לארץ ויריעו המון רומני
תרושה גדולה כי אמרו לכרנו
ירושלים וייעו גם היהודים מתוך

העיר כי בנו היהודים חומה אחרת
חדשה כי הרסו הרומנים חומה
ויבנוה במקו מטמר יוחנן הפרייך
נכח החומה הפרוצה ויהי
כשימוע הרומנים את קור תרועת
היהודים ויראו הרומנים והנה בנו
היהודים רומה אחרת חדשה
והיהודים עומדים עליה ויבהלו
הרומנים מאד ותהפך שמחתם לר
לרוגז ולאבל ותרף יד הרומנים ע
עוד למלחמה כי נואטו ללכוד את
עיר ירושלים ויאמר אליהם
טיטוס הנה חומת היהודים אשר
בנו לחה היא ולא יבטה כי מהר נ
נבנתה ועתה הגישו נא אלינו את
איל הברזל ונגחנה כי נפול תפול
גם החומה הזאת במהרה ולכרנו
את העיר והלכנו ויעלו המון רומ
רומני על החומה כי פריכו וישמרו
מעל החומה והפרייכים שמדו על
החומה פריכו וישמרו על החדשה
נכחם והיו קרובים אלה מאלה
וילחמו טס בין טתי חומותים ויג
ויגברו היהודים ויגישו הרומנים
מעל החומה הפרוצה ויהי כראות טיטו כי הקטה הרבה
על המון רומני ויקרא את כל טריו
ויאמר אליהם הלא ירשתם כי כל
פלאכה וגם כל מלחמה וכל רבר
אחריתו טוב מדאשיתו וגם באח

ומדוקרים על מדוקרי וקול הטאון
נטמע עד למרחוק כי המכי יריבן
והמוכיס יאנחו וקול החרבות
מטיקות קולס כי ידבקו חרב
אל חרב וגם קול יצטקות העצמות
טל ארס אשר יוכה בחרב ילך
הקול עד למרחוק ורומנים
מתאמיכי לאמר הנה היו טקוינהו
והיהודים התחזקו מעמד כי אמרו
אין לנו חויכה כי אם על מה להינ
נמות ועל היכלו ומקדשו ונחשב
לקרבן עולה כהיום הזה ותמלא
חזר העזרה דם מפת הבקר ועד
רביעית היום מדמי הרומנים
והיהודים וילך הדם על פני החזר
כאגס מים ורללים מוטלכיס לאין
מספר ורוב החללים לא היו כי אם
המון רומנים וידא איט מגבורי
טיטוס וטמו גליאנוס והוא גבור
מכל גבורי כתיים ויהי בראותו
כי הגבורה יד היהודי על הרומנים
ויחרלו הרומנים מן המלחמה
וימלא גליאנוס חימה וזעם
בראותו כי נסו הרומני מן העזרה
מעני היהודי כי נטארו מתי מספר
וירץ גליאנוס לקראת גבורי
היהודים הרודפים אחרי הרומנים
אל מחוץ לעזרה וירץ לקראתם עד
פאת אנטוניא ויעמוד בפני
היהודים ולא נתנס לעבור אחרי

רומנים וישובו אל העזרה ויבא
גליאנוס בתוך העזרה אחרי היהו
היהודי ויך אחד מן היהודי בחרב
על מגן גליאנוס אשר היה בידו
ויהי בראותו כי הכהו היהודי
ויתחזק לקפוץ מן הארץ כחוק המ
המלחמה ותרח דגלו על אבני
דיצפת העזרה ויפול לארץ כי נער
נעולים היו דגליו על כן נפל ולא
זה חק הגבורה כי אם יבקש הגבור
להרוג את רעהו נמה לו להטימ
מעני רעהו וראוי למכה להטימ
פן יוכה הוא ולמטית ראוי להטימ
פן יומת גם הוא ואל יאמר בלבבו
כי גבורתו תטגבנו כי גליאנו לא
הלך למלחמה כאיש אשר ילך אל
הטחוק ויהי בנפול גליאנוס
ויברך על ברכיו וילח מעט ויכוהו
וימות וטיטוס מיחל כאשר יבא
גליאנוס בגבורה ואיננו כי נפל
טס ומת ויהי כשימוע טיטוס
כי נפל גליאנו ומת ויבקש גם הוא
לבא אל העזרה להלחם ולא
עזבהו גבוריו כי יראו פן יפול ג
גם הוא ותחזק יד היהודים על
המון כתיים ביום ההוא אשר באו
אל העזרה וידבו טס חללי רומנים
לאי מספר ויפטיטו היהודים את
חללי רומנים ויקחו את כל כליהם
מעליהם ואלה טמו אשתי הכבא

255

וחרבי טלופה אחזה ביד ימינו
וילכו עמו מגבורי רומנים יא' בח
בחורים ויתמה טיטוס על גבורת
סכיאנו ועל אסיר מלאו לבו לעשו'
כן והיהודים ניכבים על פרייכת ה
מקום אסיר נגרשו מהם רומנים .
ויהי כראות היהודים את סכיאנו
ווישיו באים עליהם החלו לירות
עליהם חיצים ולהטילך אבנים
ובכל זאת לא יחת סכיאנו מפניהם
ולא חך לבבו ויבא סכיאנו וידבק
אחרי היהודים במקום פרייכת
החומה ויהי בגטתו ויכהו אחר
מן היהודים בחרב ויפיל על פניו
ויטמע קול מפלתו ויתחוק ויברך
על ברכיו וילכו אליו היהודים
וסכיאנו שודנו נלחם ומת והיתה
יקרה מלחמתו בעיניו מנפטו כי
בחר לו לעזוב את נפטו מעוזב את
המלחמה וימותו שם עמו טלופה
מן הגבורים אסיר עמו והטימנה
טיבו אל מחנה טיטוס ונפלו שם כ
במתים וירדו אליהם רומנים
וייכרום ויהי ממחרת וימותו גם
הם ויוסיפו גבירי רומנים ויקנאו
על אסיר עטה סכיאנו הרומי .
ויהי בלילה ההוא ויזערו כ'
אנשים מבחורי טיטוס ויעשו להם
טיס וגבירה ויאמרו הבה ונביאה
מפאת פרייכת העיר ויגידו הדבר

לנושא הנס אכיר לטיטוס ויבא גם
הוא עמהם וילכו עמהם מכל
גבורי רומנים ויעלו מפרייכת העיר
לילה והיהודים לא ידעו כי הם
טוכבים יעפים ועטופים ברעב
ויהי כבא רומנים ויעלו אל החומ'
ויריעו ויתבהלו היהודי' כי פתאום
באו עליהם רומנים וישמע טיטוס
את קול התרועה ויחח הוא מכל
בחוריו וילך אל החומה
ורומני' נקהרו עליה ויעלו מהם על
החומה ומהם באו אל תוך
החומה אסיר היא פתוחה אל תוך
העיר כי טיס היה הדרך אשר ילכו
בה תחת ליכאת ולבא העיר ויערכו
היהודים מלחמה עם הרומני' בתוך
העזרה אסיר היא היכל וטימנה
ידרו אל היהודים כל גבורי טיטו'
ובחורי רומנים בחרבות טלופה
כי לא נטאו עמם מכל כלי מלחמ'
כי אם החרבות לברדן וגם
היהודים עשו כן ויתנדבו יחד למ'
למלחמה בחרב ותהי שם מלחמה
אסיר לא נהיתה כמוה בתוך ירוש'
כי דבקו איש ברעהו כלם דולגים
ולא היה אחר מן הרומנים ומן הי
היהודים דוכב על סוס והיו
בחרבות מכיס זה את זה כי אין ל'
לנים ואין לסיר כי כל איש דבק
ברעהו ותהי שם מפולת חללים

ידע בניך ואתה למה מנעת את
זבח אשה אלהיך מתוך היכור
ותמלא את ביתו פגרי חרלים למ
למרמס פן יראה ולא יכבה המו
חרליך אשר מתו בגלך ובגלל
טימון חברך כי שיממו מלספר
ועורך מדבר כי להיס באמנס
עורתכס כי לא נאה לגבורים
כמותכס להלח בעד עמו ואדמתס
ואני לא באתי להאביר את ארצכ
או להטיחית אדמתכס או להרוס
עירכס או להטימירכס רק באתי
לקרוא לכס טלום ולחמול עליכס
אס תטימנו אלינו להטות טימייכ
בטולנו כאשר הייתס מלפניס כי
מי בכל הגויס אשר יחמלו בחמול
בחמלתנו ולהיטיב ולעשות טובה
כמונו הלא אני בר מלך קדטיגינו
וכל חילו בא וירמוס את אדמתנו
ויהרוס מבצרינו ויכלה את המון
גדודינו בחרב הוא ועמו ויזר
עלינו ימים רביס כאשר עשינו
כלס ואחרי כן לכדנו אותנו
ונחמול עליו ונטיב לו וכן עשינו
לאנטינו המקדוני וליתר הגויס
אשר לכדנו הלא אתס טומדיס את
מטימות חג יכניה מלככס על אשר
חמלה נפטיו על היכל מקדש להיכ
לבלתי העשות טממה ולבלתי
לשבי ילך או למות בחרב ויסגור

נפטיו ואת ביתו ביד מלך כטריס
למשך חטוך אותס מיד הגוי ואתס
למה זה לא חמלתס ועתה הנני
כורת לכס את הברית הזאת לפני
להי הבית הזה ויהי לעד ביני ובנ
ובניכס ונתתי לכס יוסף ומקכות
טרי הנכברי ויהיו בידכס לעד בון
והטילמתס עמנו והטייתס טימכס
והכנעתס את ערפכס לעבור אותנו
ככל הגויס ותחיו ולא תמותו
ועבורה מקדש להיכ לא תטביתו
ויבך יוסף לפני טרי הפרייכי
בבכי גדול על דברי טיטוס על אשר
אשר חמל עליהס וכאשר דאה
יוסף כי לא יוכל להטותס אל הט
הטלו ויען יוסף ויאמר אל
טרי הפרייכיס אינני תמה מן העיר
אשר היא להיות טיממת כי ידעתי
כי בא קצה אך אני תמה מכס כי א
אתס לא תבינו מספר חזון דניאל
כי כל דבריו הנה באו הלא טיבת
התמיד ונכרת הכהן המטיח
ועמדו כל דברי דניל ועיניכס אל
ולבכס לא יאמין ויהי
ככלות יוסף לדבר והפרייכיס
הקטיו את לבכס ולא טמו דבריו ע
על לבס אך יצאו רביס ביוס ההוא
מבני הכהניס הגדולים והטועיס
וילכו אל מחנה רומני ויהיו טימה
ויצו טיטוס לשלוח אותס גרסנה

הגבורים אשר ליהודים אשר עשו
מלחמה ואת הגבורה הזאת ביום
ההוא מגורל יוחנן אלעזר ופתח
ומגורל שמעון מלכיה וישקב נגיד
ארום ומגורל השלישי אריסטון
ויהודה עם יתר אחיהם אלה הם
אשר הרבו להכות הרומנים ביום
ההוא בתוך העזרה ויבריהום
ויחברום בתוך אנטוניה וימנעום
ליצאת מטום ולבא טימה וירש
טיטוס כי אנטוניה היתה לרומנים
למוקש ויזכו טיטוס ויהרסו אותה
ויהי ממחרת ויחוגו היהודים
את חגם חג השבועות ויגש טיטוס
אל ההיכל ויוסף בן גוריון עמו
ויקרא טיטוס אל יוחנן ואל
שמעון טדי הפריזים בקול גדול
ויהי יוסף מפרט להם את דברי
טיטוס ויען טיטוס ויאמר
אל יוחנן הפריז מה חטא לך
ההיכל הזה אשר תגרה עליו את
הרעה הגדולה להורסנו אם בכח
וגבורה תתהלל יבא עם גורדיך
וגבוריך אל הטירה ונלחמת טים
ועתה הלא היום הזה יוסף חגכם
מרושאתם נלחמים במקום הזבח
והעולה ואתם מחללים את יי
להיכם ואת קדשיו ואין אנחנו
נלחמים עם ההיכל כי בית הלהים
הגדול הוא אך מלחמותינו

עמכם ולא עם ההיכל ואם תאמרו
כי לא נוכל להלחם הכניעו לנו
עודף ונטא אתם עלינו ואם תאמרו
הבה ונלחמה הלך וניצא הטירה
ושם נערוך את מלחמותינו ולמה
זה תטבתון זבח עבודת להיכם
ויהי כאשר המליץ יוסף ליהודים
את דברי טיטוס החריטו סל העם
ולא ענהו כי מינות יוחנן עליהם
ולשדי הפריזים לבלתי השיב להם
דבר אז ענהו יוחנן טדי הפריזים
ויאמר אין לנו לזכות זבח בקרב
ההיכל טוב מבסדינו ודמינו כי
על להינו נמות ונלחמנו ונחשב
לפניו כעולת התמיד לריצון ונמו
ונמות חפשים בתוך הקדש ויען
טיטוס את יוחנן אמנס כי השיר
שיר הקדש היא וההיכל היכל קדש
הוא אך אתם חוטאים כי טמאתם
את היכל להיכם ומקדשו ועירו
אשר טפכת בתוכו דם נקי והרגת
בתוך היכל להיכם את כהניו
ואיכה תצדקו להחשב לפניו כעו
כעולות וזבחים ואתם התעבתם
בשינוי וכי כל זבח אשר יהיה בו
מוס לא יריכה לפניו ואתם מלאים
כל מוס וחטא ואשמה ואיכה
תריצו לפניו בזבח לאמר כי זכים
אנחנו הייטב בשיניך אם יבא אדם
ויחטיף טולחנך מלפניך הלא יד

ויתייבבו לקראת רומני' כל הלילה
ולא נלחמו כי מי ילחם בנטיף כי
אין אדם מכיר את רעהו
ויהי בבקר ויחלקו היהודים
למטימרו על טערי העזרה מלחמה
גרולה ותחזק המלחמה וימים
ויהי כאשר יתחזק יד הרומנים
וילחמו את היהודים אל תוך
העזרה וירדפו אחריה עד אנטוני
וכן עשו וימים ויסורו מעל
היהודים כי יורה טיטוס לנתוף
חומת אנטוניא להרחיב מכל וכל
מחנהו ויעשו כן והרעב כבר
בירושלם ואין מחיה והיהודים
החלו ליצאת כל איש אשר יחזק
לבו ללכת לגנוב ממחנה רומנים
לילה סוסים וחמורי' או כל בהמה
לאכול להיות להם מחיה ויטימו
רומיים משמרות למחנה ואין מי
יוכל לגנוב עוד בעת ההיא
יבאו היהודי' חגורי' כלי מלחמת'
ויכו אל טערי הקדים ויהרסו את
הקיר אשר בנה עליו טיטוס ויס
ויסתמוהו כי בנה טיטו חומ' בגן
הפירדים נוכח הטיבר למשן לא
יבאו היהודים פתאום ויכו במחנה
רומנים כאשר עשו מימים ימימה
ויבאו הבחורים ההמה מן המקום
אשר הרסו ויעלו מטס אל הר
הזתי ויבאו טס בהמה ובה מאר

סוסים ופרדים וחמירי' הרבה
ויכו את טומריה לפי חרב וינהגו
את כל אשר יכלו ויריעו ויראו
מחנה רומנים כי נהגו היהודי' את
בהמתם ויקומו ויריכו אחריהם ל
למלחמה והבחורים ההמה נחלקו
לשני מחלקות האחת נהגו
הבהמות והאחת עמדו על הדרך
לנכח רומנים ויעשו טס מלחמה
גרולה היהודים יבאו מרוב הדוחק
וכובר הרעב ומתחזקי' במלחמתם
למשן היכל להם מחיה והיו
יבאים מרומנים יבאן או בהמה
וימלטו העירה וירדפו אחריהם
גבורי רומנים ולא לכדום וקנלכד
אזר מנשריהם חי וביאוהו אל
טיטוס וטס האיש אשר לכד את
הנער פיראניוס ויתגאו גבורי
רומני' ויהללו את פיראניוס כי גדל
בשני טיטי' ויהי בבחורים
איש נבזה קצר קומה ושמר יונתן
ויסוב פניו ויפן אחר וירא והנה
פראניוס אשר לכד הנער וימלא
חימה ויעמוד אצל קבר יוחנן
הכהן מחוץ לעיר נוכח מחנה דו
רומנים ויקרא אל טיטו ולמחנהו
ויאמר מי בכס גבור מלחמה ויגש
אלי' כי דברי פי תעשנה ידי ויודע
למי הגבורה כהיום הזה לרומנים
או ליהודים ויהי כנתעב בשני

ויתנה להם לאחווה ויזכו לכלכלם
שם ולשמו אותם לבלתי הרע להם
גדודי רומנים ורבים בקטנו ליצאת
מן ירושלים ולא עזבו הפרייזים
ליצאת כי מי יודע אחלי נפקד עונם
להספות עם העיר ועם יתר אחיהם
ויסגרו הפרייזים את מוצאי ההיכל
לבלתי תת איש ליצאת אל טיטוס
ויורש לטיטוס כי רבים מן היהודים
מבקשים להמלט אליו והפרייזים
מונעים אותם ויקרב טיטוס
ויסוף בן גוריון עמו שם ויהי
כראות העם את יוסף ויבכו בפי ג
גדול ויאמרו יודעים אנחנו את
עונותינו ואשר מעלנו ואת חמלת
בן המלך אשר יחמול עלינו
ונבקש ליצאת להמלט אליו ואין
לא ידינו כי הפרייזים מונעים
אותנו ויהי כטימוע הפרייזים
את דבריהם אשר היו מדברים אל
טיטוס וידונו אליהם בחרבות
להמיתם ורומנים רבו להיכללם
מידם ותתגרה עוד מלחמה בקרב
ההיכל בין רומנים ובין היהודים
הרומנים נחלצו אל בית קדש
להמלט שמה וירדפו היהודים
אחריהם ויהרגו אותם שמה בתוך
המקדש ויקרא טיטוס מחוץ
להיכל אל יוחנן הפריץ בקול גדול
ויזחנן היה בתוך ההיכל ויאמר לו

טיטוס והלא כתוב בתורת ליהיכם
והזר הקרב יומת בעבוד המקדש
הזה כי לא יקרב שם רק הכה הגדול
לברו אחת בשנה כי קדש המקדש
הוא והנמלט אליו לא תחיון אף
כי תשפכו דם ערלים אשר הם תו
תועבותיכם וגם דם יהודי אחיכם
יהי ליהיכם יהיה לעד לי כי לא אהב
לנתוץ את הבית הזה כי ידעם
ומעשיכם הרעים יתכוהו כי מי ית
יתן והייתם נאותים להטיל עמנו
והיינו מכבדים את ההיכל הזה
והלכנו מעליכם רק חזק לבבכם כ
כברוול לרעתכם וירא טיטוס כי אין
מקטיב אל דבריו ואין טומע אליו
וירך ויבחר מכל גבוריו שרשים
אלה ברורים למלחמו ויזכר ללכת
אל העזרה חיצו הקדש ויבקש גם
הוא ללכת עמהם ומנעו אותו שריו
ויאמרו לו עמוד לך במקום גבוה
והיה כאשר יראוך הגבורים יחזקו
לכם ונלחמו ולא תלך אל העזרה
חיצו הקדש פן תספה עם הנספים
ואברנו כלנו ויפקוד טיטוס את קדוה איליאוס על
ל' אלה אשר טלח אל העזרה לבא
עם יבאיו על היהודים כי רומנים
באים עליהם לילה בעודם טוכבים
יעשים להכותם והיהודים טמו
מטמרות ודעו כי רומנים באים ו

אש בעיני הארויס אשר שחו יהוה
היהודים ויתלהטו כלם ותלהט
האש את כל העם הנמיכאים מן ה
הרומנים בתוך הבירנה והיהודי
נמלט ותלך האש הולך וגדל
עד לשמים ואין לרומנים מנוס כי
הקיפה עליהם האש הגדולה
והיהודים עומדים מחוץ לבירנה
מסביב בכל כלי מלחמתם לבלתי
תת אחר מהם להמלט ויטרפו
טימה כל אשר טס מהרומנים
עד תומס ויהיו הנטרפים חיל
גדול.

וישמע טיטוס את יצחק הנטרפים
ירדן עוד הוא וגבוריו ולא יכלו
להושיעם כי גדלה האש מאד
ויחל טיטוס לבכות בכי גדול
הוא ואנטיו אשר היו ממעל לגג
הבירנה ברמותם את ארניהם
טיטוס נכחם בוכה והאש הבדילה
בין הבירנה ובין טיטוס והמה
נפלו לפני טיטוס ממעל לגג
וימותו גם הם כי אמרו נמות
לפני טיטוס כי גבה היה הגג
מאד ואין לרדת והאש אכלה את
העצים והיהודים עומדים נכח
טערי הבירנה והיה כאשר ידחו
כי ימלט איש מן הטריפה חנם ל
ליצאת הטיערה לפני האש ויפגשו

בו היהודים בחרב ויכוהו וימות
כה עשו לכל פליטי רומנים עד
כלה ויהי טס בתוך הטריפה איש
מגדולי הרומנים ממשפחת מלכ
מלכיהם וטמו ליגנוס ויקראו
אותו היהודים לאמר המלט נא א
אלינו ותחיה ולא תמות ויבקש
ליצאת וידא כי לא יחיוהו היהודים
לא הוא וכל הנמלט אליהם
ויטלוך את חרבו ויתקעה בבטנו
וימות.

ויהי טס בתוך הטריפ אחד מגדולי
רומנים וטמו אורטריאוס וידא
והנה רעהו עומד למרחוק למורו
מחוץ לבירנה וטמו לוקיוס
ויאמר לו אורטריאוס אחי עמוד
נא ואפלה נא אליך וקבלתני והיה
בנפלי אם אמות אתה תידיש את נ
נחלתי ואם אני אחיה ואתה תמות
וירשו בניך את נחלתי וירד
לוקיוס ויעמוד בתחתית קיר הבי
הבירנה וארטוריאוס נפל עליו
משל הגג ובנפלו עליו מתו שניהם
ויצו טיטוס ויכתבו את
טביעתם ואת בריתם אשר כרתו
טיניהם לפני מותם בדם על החרב
להיות לרומנים לקינה ונעשה טס
נזמה גדולה מאד בגבורי רומנים
ותלך האש הולכת וטורפת

רומנים ויבזוהו בשיניהם וגם יראו
מגבית אליו כי אמרו אם נמיתנו
לא תחשב לנו לגבורה כי נבזה
הוא ואם ימית ממנו והיו לנו
לחרפה רש' ינת' ויאמ' אליהם מה
תחשב גבורת רומנים לפנינו בכל
מזומות ממטלת מלחמותינו הלא
נגזתם ונך אתכ' כשיפחתנו ותפנו
לנוס מפנינו ועתה מה אתם
נחשבים לולי הגוים האלה אשר
המה נאספים בכל יום ויום מסביב
ושורדים לכם כי מאז הייתם לנו
למאכל כי אנחנו אכלתנו חרבנו
כי כלינו איש אל רעהו לרעתנו
ועל כן נטארונו מתי מספר
ועתה מי יתן אחד מגבוריכם אשר
מלאו לבו לבא אלי ונני נבזה
מכל היהודים למשך תרפונו כי לנו
פזיכם הגבורה ויתנרב לבא אלי
אחד מגבורי טיטוס וסמו פורנס
וכן ידמה כי הוא פיראנוס אשר
לקח את הנצרתי וירליכהו לטיטוס
ויהי בגסט פורנס אל יונתן
וישגשג בו יונתן וימיתהו על כן
הנחיל פורנס את יונתן גבורה ומת
והנחיל לכתיים חרפה ובושת
ויהונתן בהכותו את פורנס לא
נתן הוד לילה כי בטח בגבורתו
והתחיל לרקד ולהוכיח רומנים
ויאמר הגיסו נא לי עוד אחד

אמיתנו ושורנו מרקד ומחרק
רומנים והנה פריץ רומי יורהו
בחץ וימיתהו ונאה לארס בהטיות
אויבו לבלתי טמורח כי מי ידע מה
יהיה לו באחרונה ויהי אחרי
כן ויראו היהודים כי נפריכה גם
חומת ההיכל ושלטת חומות השי'
ירדעו כי אין תקוה ויועזרו יחדו
מה לשטות ותהי ביצר ההיכל
בירנה אחת אשר בנה המלך סלמה
גרולה מאד ויוסיפו מלכי בית
סני להגביה קירותיה בעיני ארזים
ולכסותה בארזים ותהי הבירנה
גרולה מאד וילכו היהודי ויטיחו
את עיני הארזים אשר לבירנה מח
מטיחות טריפת ופת וגפרית ונפט
וירבו להטיח אותם וילכו על
הרומנים לבא אל ההיכל למלחמה
והם נרדפו רומנים אל פאת
הבירנה והרומנים רדפו ויבאו
אחריהם בבירנה והם יבאו
ממויכא אחד וגם יתר הרומנים
אשר רדפו אחריהם הביאו סולמו
ויסמכו אל קיר הבירנה ויעלו על
הגג רבים כי אמרו נלכדה הבירנה
ויהי כאשר נלכדה הבירנה
ונתמלאה רומנים מבית וממשל
ויתנרב אחד מן היהודים והוא
היה נחבא בתוך הבירנה ויטיל

ויהי כדברה אל בנה כרב רי האלה
ותקח את הילד בידה ותבט אחור
ותכריתו בחרב ותמיתו ופניה
אחורנית ועיניה לא ראו ותקח את
נבלתו ותצללו והלך הריח ברחוב
ויריחו העם ויאמרו מה זה ריח
יכלי וילך הריח אל טרי הפרייכים
ויבאו אל בית האשה בחרון אף
לאמ' אליה מדוע את תאכלי ותחיי
ואנחנו נמות ברעב ותען ותאמר
אליהם אל נא יחר אפכם על זה ב
באמתכם הנה חלקכם איש איכלתי
לכם ותערו ותגש לפניכם השולח'
ותאמר אכלו כי הנה יד הילד
והנה רגלו והנה נתחיי ואל
תאמרו כי ילד אשה אחרת הוא כי
בני הוא אנכי ילדתי ואנכי
אכלתי וגם אנכי טימתי חלקכם
ותטא האשה את קולה ותבך
ותאמר בני בני מה מתוק היית לי
בהיותך חי ובמותך מתקת לי כי
כללתי ברעב ואת נפטי החיית
ותטרף את טיבתי וגם היכלתי
מימת הרויכחיס האלה אשר באו
עלי בחרי אף ועתה הנס לי
לעמיתים כי יטבו על שולחני
ותאמר להם האשה אכלו וטבעו
וטעמו נא וראו מה מתוק בני ואל
יכמרו רחמיכ' יותר ממני כי הרפ'
היא לאנטי המלחמה להיות רכי

לבב מלב האשה ואם תמאנו
לאכול מזבחי בני אני אכלתי
ותהי לכם לחרפה כהיום הנה
כי גבר לבבי מכס כי
בשולחן נאה ערכתי לפני אנטיים
גבורים כמוכס כי הארוחה הזאת
אני ערכתי ולמענכם הכינותיה
כי אתם גרמתם לי לערוך השולחן
הזה כי לא היה נאה שיכמרו רחמי
על בני יותר מכס כי שיללתם את ב
ביתי וחיבת לי את הארוחה הזו
ברעב .

ויטמע את הדבר הזה ויתאבל
היהודים מאד וכל טרי הפרייכים
נכנעו על הדבר הזה כי גדל
בפיניהם ויטאלו איש את נפטו
למות כי נבלו מפני הרעב ויסעו
רביס מן העם עם כל אשר להם
מידושלם אל מחנה רומנים .

ויהי כטימוש טיטוס את הדבר
הזה ויפרוט כפינו השמים ויאמר
להי עולם הנסתרות גלויות לך
ואתה יורכת עלומות לבי כי לא ב
באתי אל העיר הזאת למלחמה כי
אם לקרוא אליה שילוס ולא אבו .
והרביתי להתחנן להם ולא הטו
את אונס ובקסתי לחמול עליהם
אולי יחיון וכאשר נלחמו איש
ברעהו הם קראתי להיכלס ומיאת

ושיורפת את כל הבירנה עד מקום
בית חזקיהו מלך יהודה אשר היה
קרוב להיכל ורומנים נסו מן
ההיכל וילכו אל מחנהם וימצטו מ
מספר המונ' כי כלתה אותם ירוש'
ורומנים חנו סביב לירושלם כי
אמרו לא נוכל ללכוד את ירושלם
בחרב כי אם ברעב ויזכרו עליה ו
ואין בקרב ירושלם כל מחיה .

ותהי בירושלם אשה אחת מבנות
הגריבים וטמה מרים והיא היתה
מעבר הידרן ובהתחזק המלחמה
בימי אספסיאנו עלתה אל ירושלם
בשולים ותעל עם עבדיה ושפחותי
ועוטי רב עמה . ויהי בהיות
הרעב בירושלם ויחפטו הפריזים
למיכא מחיה ויבאו אל בית האשה
ההיא ויקחו את כל אשר לה מאוכל
ועד כל מחיה ויהי בהכבר הרעב
שאלה את נפשה למות ולא קינה
ותחל האשה ללקט מן הארץ כל
אשר תמיכא מקטש עד תבן לאכול
ואין כל ויהי לה בן ארד ויהי
פאטר ראתה כי חזק הרעב וירד
הרעב אל חדרו בטנה ויהפכו
לאכזריות כל רחמיה וכטימוע
האשה את קול בנה בוכה נכחה ל
ללחם ואין ותאמר לו מה אעשה
לך בני כי מס' יב חרון ומכל פנה

רעב ומחוץ תשכל חרב ומחרזים
אימה גם הפריזים הגבירו וגם
אויבנו גברו חיל והנה שריפה
פתוך העיר והנה מפולת והנה רעב
והנת משיחית והנה דבר ואין לא
ידי להאכילך בני ואם אמות למה
אעזבך ואתה קטן והייתי מיחלת
בני למשן תגדל ותכלכל טיבתי
ותלביטני וביום מותי תקברני או
אשר תמות לפני והייתי קוברת א
אותך בכבוד כאם לבן בטנ' ועתה
בני תחטב כמת ולכה ואבחרה לך
קבר בתוך בטני פן יאכלוך הכל
הכלבי וואהיה לך אני לקבר ואתה
תהיה לי למחיה ותחת אשר היה
עליך לכברני האכילני נח מבשרך
ולכלכל את טיבתי בטדס יאכלך
הרעב ושלם לאמך את אשר נתנ'
לך כי ממעיה יצאת וטמה תבא
ואביאך החרד אשר טס נופח ב
באפק נטמת חיים מחמד עיני אשר
אהבתיך בכל מאודי והיית לאמך
לאכלה וגם תהיה לפריזים לחרפה
אשר לקחו את מחייתני .

ועתה בני טמע בקול אמך וסעדת
את נשטי והיה גידלך בגן עדן
והיית לי לשובע ולפריזי לחרפה
למשן יאמר כי אמו אכלתהו והר
והדגתהו .

טומאים וירויכו עליהם בחרבותם
ויכוס לפי חרב . וכשמוע
טיטוס את כל אשר עשו היהודים
וינהג כל גבוריו וילך עליהם ויד
מהם רבים והנשארים ברחו אל
ציון .
ויהי מיחרת ויקהלן הרומנים
ויטלחו את בקדש הקדשים
מסביב ויקחו קזרות ויעמידו על
טערי הזהב אשר לקדש הקדשים
ויכיתו בהם את האש ויחס הזהב
וישרפו הדלתות ויפלו לארץ
ויפתח בית קדש הקדשים בחדש
החמישי בתשעה לחדש הוא היום
אשר נפתח בו קדשי הקדשים בימי
כטרים . ויהי בפתחם
השער ויריעו רומני תרועה גדולה
מאר וירדן טיטוס בכל כחו למען
יכבה האש מעל קדש הקדשי ולא
יוכל כי רב העם וייצק עליהם ולא
הטו אונם כי כטיף מים כן באו
לרוב והעטף הולך וגדול וכאשר
ראה טיטוס כי לא יוכל לגרש את
העם שילף חרבו ויחל לנער בשרו
עמו להכות בחרב את הנכרים
למען יתגרשו מיטם ולא יכול
וימותו טים רבים מן הגוים אשר
באו לעזרת רומנים כי הכס טיטו
במנעו אותם והעם הולך וגדול
ויצק בהם עד כיחר גרונו ורא

יוכל ליצוק והכהנים נלחמים עד
בלתי יכולת להרים יד .
ויהי כראות הכהנים כי אין
ישועה ויפילו את גופם על האש
אשר בקדש הקדשי ורבו מגבורי
היהודי עמם וישרפו כי אמרו אין
אחרי טריפת בית יי חיים
וטיטוס מכה בעם למנוע ואין
טומע לו כי רבו הגוים ויגע ויעף
ויפול לארץ מבלי כח .
ויהי כראותו כי לא יוכל להיכיל
ויקם ויבא אל קדש הקדשים וירא
את הבית ואת הדרו ויאמך בי בית
לתי הוא ומשכנו ולא חנם נלחמו
עליו היהודים עד כלה וגם הגוים
אשר היו באים מאפסי ארץ בכסף
ובכלי חמדה להשתחוות ללתי ה
הבית הזה לא על חנם היו באים
כי גדול כבוד הבית הזה מהיכל ר
רומנים ומכל היכלי הגוים אשר
ראיתי והאש הגבורה ללהט את
קדש הקדשים ויראו טרי הפריינים
כי נשרף קדש הקדשים וילכו גם
הם וישרפו כל הבתים הנשרפים
בעיר מלאים כל הין יקר וכל כלי
וגם יתר בנין ההיכל שרפו כי
אמרו אחרי נשרף קדש הקדשים
מה חפץ בחיים או להשאיר כי
בית או בנין בעת ההיא עמד אחר
מן היהודים ויבא לקשר ויאמר

כחיות רעות אכזריות ואחיהם י
ועל זאת גדלה רעת האטה אשר א
אכלה את בנה וגם אני טימעתני את
כל הגבורות אשר שטית להם
ותטכון טימך בתוכם ותבחר מהם
חסידים ותעלם אליך הטימימה
ותקרע להם ים סוף ומי הידרך נסוף
לאחור למשנס וירוס הטימט להם
בהלחמם עם אויביהם עד אשר
הוטיעתם וברכבי אטי העלית את נ
נביאיהם לטימים ותך את יצריהם
והם טיוכבים על מיטכותם בהכ
בהכותך את מיחנה אטור וכל זה
ידעתי והעם הזה אשר נלחמתי כי
צליך בוטיחי ועת הנה אני רואה כי
לא בטיחו ביטועתך כי אם בחרבם
ובמלחמותם יבטיחו ויתגאו על א
אותותיך ומופתים אשר שטית לי
להטות אותם ויאמרו כי לא יוכל
להכניענו מוטל כי הים קרע לנו
ולחם מן הטימי הוריד ומי הויכיא
לנו מיכיד החלמיט ומיס דמס
בעברנו וכוכבים נלחמו לפורתנו
ואלה שטית לאבותיהם ביצוקתם
ולאלה על רעתם הכית במלחמות
למען תת אריכס טיממה ועריהם
חרבה ועתה נמהר ליכאת מקרב
אריכס פן נספה ברעותם כי עינינו
רואות את סרוס אשר בגבולם נה
נהשכת וגם הקטיה הדבר הזה את

לכם כברזל כי יאמרו נרמה
לאבותינו באכזריות לבב כי
אברהם אביהם היה לרובן אח וילך
וימהר לטוחטו באכזריות ואני
לא ארטיענו אך לא נכמרו רחמי
על בנו וגם טימעתני על אחי
ממלכיהם ביום יכאתו למלחמה
גדר גדר ללהיו להעלות עולה
ללהיו וכאשר בא מן המלחמה
העלה את בתו יחירתו אשר לא לו
בלעדה יטלס את נדרו אשר נדר
ללהיו ויהי ככלותו לדבר
ויכרו וביאו את האיל אל החומה
או יכאו אליו הרבה מטרי הפרייכ
ויטלימו עמו ויהי טשר אח מטשר
ידושלס סגור והדלת היה מיכופה
בכסף ויבואו רומנים ויכיתו אטי
בטיער ההוא ותבצר ויטרפו עמי
הדלת ויפול הכסף לארץ ויהי
בשיתחם את הטיער ויראו והנה
הדרך ההולכת קדש קדשי ויחמור
עליו טיטוס ויאמ' אל אנטיי חדרך
לכס מן הבית טר אשר תכון לנו
הרעה ויענו טרי רומנים ויאמרו
לארניה לאמר אם ישרף הבית הנה
אז תוכל לכבוט את העם הזה כי
למענו ימותו ויעמידו טס מקיט
גבוריהם לטימור את קדש הקדשים
אשר הועיכס והיהודים
ראו כי סרו מטס רומנים ויניחו

לפרייכים התחזקו ועמדו בכלי
מלחמה כי עתה יבנה הבית מאליך
ולא מיד אד' התאמרו נא והלחמו
כי היוס הזה יבנה הבית ויתגרו ה
הפרייכים עוד להלחם ברומנים
ויכו בהם רבים וגם נפלו מן הפריי
ויכו הרומנים מדלת הארץ כי באו
לטיח אחרי אטד חמלו עליהם מ
מתחלה כי סמנו אל נביא הטיח
ולא טמו לבס לדברי האותיות
הנבטות בירושלם כי לפני בא
אספסי' טנה אחת נראה אל היכל
כוכב אחד גדול נויץ כמו חרבות
טרופות ובימים ההם ימי
האות הזה בימי פסח היה וכל
הלילה היה ההיכל מאיר ומגיה
כאור יזמס ויהי כן כל טבעת ימי
הפסח וירעו חכמי יסדאל כי אות
רעה היא ויתר העם אמרו כי אות
טובה הוא בטת ההיא
גם בימים ההם הביאו עגלת בקר
לעולה ויהי בהפילס אותה לארץ
לשחטה והנה יורה כבש ויאמרו
כי גם זה אות היא ויראו טס
אות אחר בטער קדים כי טער
הקדים היה גדול וכבר מאד לא יפ
יפתח ער בא כ' אנטיס יסגירוהו
והקול טיל יחד הטער נטמע למד
למדחוק ובימים ההם מיכאו אותה
פתוח מאלין בלא יד ולא יכלו

יכלו לסגור אותה
עד אשר נקהלו עטרים אנטיס וסו
וסגרוהו וגם על ואת האות היו
אומ' חכמי יסדיל והכהנים כי היא
אות רעה ויתר עם הארץ אמרו כי
טובה היא
אחרי כן נראה על בית קרטי הקד'
מלמעלה כל הלילה כתבנית פני
אדם אטד לא נראה כי פיו בכל הא
הארץ ומראהו נורא מאד
ועוד בימים ההם נראו רוכבי אט
ופרטי חיל גדול מעופפים על פני
הרקיע קרוב באי ראים של ירושלם
ועל פל ארץ יהודה כלס סוסי אט
דרכבי אט ויהי ביום
חג הטברעות גם בימי ההם טמעו
הכהנים בתוך ההיכל כקול לכת ב
בני אדם וקול מיצרות בני אדם
הולכים בקרב ההיכל לרוב
ויטמעו קול גדול ונורא מדבר לכו
ונלכה לנו מן הבית הזה
ולפי היות המלחמה האלה טנים
ארבע היה מירושלם איט מעס
הארץ וטמו יהושע בן חנניה ויחל
לקרוא בקול גדול מיום חג הסוכו
לאמד קול ממזרח קול ממערב קול
מארבע רוחות קול על ירושלם קול
על ההיכל קול על חתן ועל כלה
קול על כל העם עד אטד טנאוהו
כל אנטי העיר

10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
40	40	40	40	40	40	40	40	40	40
50	50	50	50	50	50	50	50	50	50
60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
70	70	70	70	70	70	70	70	70	70
80	80	80	80	80	80	80	80	80	80
90	90	90	90	90	90	90	90	90	90
100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

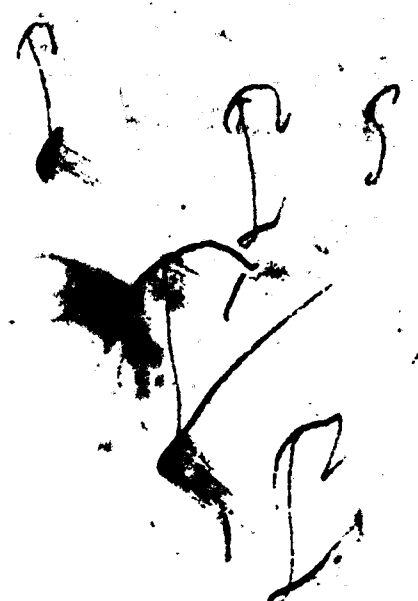
100 8 3 5
 29

...
 ...
 ...

Handwritten scribbles at the top of the page.

Al

seamolo
maxolo

samoel

sea so

adob

Al nolec mf

A la de la habil ~~en~~ ~~prop~~ ~~g~~ ~~r~~ ~~s~~ ~~e~~ ~~n~~ ~~z~~ ~~r~~

A la de la habil ~~en~~ ~~prop~~ ~~g~~ ~~r~~ ~~s~~ ~~e~~ ~~n~~ ~~z~~ ~~r~~

affluere. Saltem. dno dno dno ad 17 dno
 h. magis nro go top qualy glyromess. dno dno dno
 quato y mear - et l. dno dno dno dno dno dno
 atly dno dno dno dno dno dno dno dno dno
 all pntz - dno dno dno dno dno dno dno dno
 tempore dno dno dno

R 5 8 - d

			Amelto mag			samo		
8	6	2	3	5	2			
7	7	1	7	6	7			
1	2	1	6	7	9			
Amelto mag			5	7	1			
A			1	6	0			
			2	2	0	2		

omisso dno dno dno dno dno ad 12
 dno dno dno dno dno dno dno dno dno
 in mear dno dno dno dno dno dno dno dno
 dno dno dno dno dno dno dno dno dno

R 5 8 8

participa

			3 5 2		
7	6	1	7	6	1
2	7	0	6	7	0
A			8	7	0
7	3	5	7	7	9
			6		

... g... .. f... ..
... ..
... ..

Dictis partibus et de officio et de iudice ad 16. articulo

Et de iudice ad 16. articulo et de officio et de iudice ad 16. articulo	fi	l. 27 d. 5
Et de iudice ad 16. articulo et de officio et de iudice ad 16. articulo	fi	l. 15 d. 1
Et de iudice ad 16. articulo et de officio et de iudice ad 16. articulo	fi	l. 17 d. 5
Et de iudice ad 16. articulo et de officio et de iudice ad 16. articulo	fi	l. 20 d. 2
Et de iudice ad 16. articulo et de officio et de iudice ad 16. articulo	fi	l. 2 d. 1
Et de iudice ad 16. articulo et de officio et de iudice ad 16. articulo	fi	l. 1 d. 1

Et de iudice ad 16. articulo et de officio et de iudice ad 16. articulo	fi	l. 27 d. 5
Et de iudice ad 16. articulo et de officio et de iudice ad 16. articulo	fi	l. 1 d. 1

Et de iudice ad 20. articulo et de officio et de iudice ad 20. articulo

Et de iudice ad 20. articulo et de officio et de iudice ad 20. articulo	fi	l. 22 d. 1
Et de iudice ad 20. articulo et de officio et de iudice ad 20. articulo	fi	l. 2 d. 5
Et de iudice ad 20. articulo et de officio et de iudice ad 20. articulo	fi	l. 2 d. 1
Et de iudice ad 20. articulo et de officio et de iudice ad 20. articulo	fi	l. 2 d. 1
Et de iudice ad 20. articulo et de officio et de iudice ad 20. articulo	fi	l. 2 d. 1
Et de iudice ad 20. articulo et de officio et de iudice ad 20. articulo	fi	l. 2 d. 1

Et de iudice ad 20. articulo